

உ
கணபதிநீண்ட

4830

திருக்காளத்திப்பூரணம்.

வீரைநகர்

ஆனந்தக்கூத்தர் இயற்றியது.

இது

தேவிகோட்டை

ஸ்ரீமான்

மே. அரு. நா. இராமநாதன்செட்டியாரவர்களும்

ஸ்ரீமான்

மே. அரு. அரு. அருணாசலஞ்செட்டியாரவர்களும்

விரும்பியபடி

சென்னைப் பிரஸிடென்ஸிகாலேஜ் தமிழ்ப்பண்டிதராகிய

உத்தமதானபுரம்

வே. சாமிநாதையரால்

கையெழுத்துப்பிரதிகளைக்கொண்டுவிரையந்து,

நூதனமாகவுழிய அரும்பதவுரைநூலிய

பலவகை விரையச்சித்தறிப்புக்களுடன்

சென்னை

வைஜயந்தி அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

பரிதாபினு சித்திரைமீ.

1912.

Copyright Registered.

இப்புத்தகத்தில் அடங்கியவை.

பக்கம்.

க.	முகவுரை...	...	...	...	...	...	க.
உ.	திருக்காளத்தித்தேவாரம்முதலிய திருமுறைகள்	...	...	...	...	...	க - உச
ங.	திருக்காளத்தியின்மகிமைகளைப்புலப்படுத்தும் வேறு நூல்களின் செய்யுட்கள்...	...	...	...	...	...	உரு - சஅ.
ச.	திருக்காளத்திநாதர் கட்டளைக்கலிப்பா	...	...	...	...	...	சக - ருங.
ரு.	திருக்காளத்திநாதர் பதிகமுதலியன ..	...	...	...	...	...	ருங - ருள.
கூ.	திருக்காளத்திப்புராணம் மூலம்.	...	...	...	...	...	க - உஙகூ.
	பாயிரம்	...	...	...	...	...	க.
	கடவுள்வாழ்த்து	...	...	...	...	...	”
	நூலியற்றுத்தற்குக்காரணம்...	...	...	...	...	...	கூ.
	அவையடக்கம்	...	...	...	...	...	”
	நூல்வரலாறு	...	...	...	...	...	ள.
	பதிகம்	...	...	...	...	...	”
க.	அருச்சுனன் தீர்த்தயாத்திரையுரைத்த அத்தியாயம்	...	...	...	...	...	கூ.
உ.	பரத்துவாச தரிசனமுரைத்த அத்தியாயம்	...	...	...	...	...	கங.
ங.	பலரும்சிலந்தியும் பூசித்த அத்தியாயம்	...	...	...	...	...	உஅ.
ச.	பிரமா வரம்பெற்ற அத்தியாயம்	...	...	...	...	...	ஙரு.
ரு.	காளன் அத்தி முத்தியடைந்த அத்தியாயம்	...	...	...	...	...	ஙகூ.
கூ.	சிவமான் மியமுரைத்த அத்தியாயம் ..	...	...	...	...	...	ருக.
ள.	பஞ்சாக்கரமகிழை, தீர்த்தவிசேடமுதலியஉரைத்த அத்தியாயம்	...	...	...	...	...	ருகூ.
அ.	திவுகளின் இயல்புகூறிய அத்தியாயம்	...	...	...	...	...	ளகூ.
கூ.	சம்புத்தீவின் இயல்புரைத்த அத்தியாயம்	...	...	...	...	...	அ0.
க0.	கன்மநிஔபணமுரைத்த அத்தியாயம்	...	...	...	...	...	அரு.
கக.	வருணசாரமுரைத்த அத்தியாயம்	...	...	...	...	...	கூக.
கஉ.	நால்வகையாச்சிரமமுரைத்த அத்தியாயம்	...	...	...	...	...	கூகூ.
கங.	பொதுவொழுக்கங்கூறிய அத்தியாயம்	...	...	...	...	...	க00.
கச.	தானமகிமையுரைத்த அத்தியாயம் ..	...	...	...	...	...	க0ரு.
கரு.	சிவலிங்கத்தோற்றமுரைத்த அத்தியாயம்	...	...	...	...	...	ககங.
ககூ.	தாருகாவன விகாரமுணர்த்திய அத்தியாயம்	...	...	...	...	...	கஉ0.
கள.	சுமுகாரணங்கூறிய அத்தியாயம்	...	...	...	...	...	கஙஉ.

கஅ.	ஞானயோகமுணர்த்தியஅத்தியாயம்	...	...	கநக.
கக.	விசிட்டத்தலமுரைத்தஅத்தியாயம்	...	...	கசஎ.
உ0.	நூற்றுப்பன்னிருவர் முத்திசாதனம்பெற்ற அத்தியாயம் ..	...	...	கருஉ.
உக.	காளத்திமகிமையுரைத்தஅத்தியாயம்	...	...	கருஎ.
உஉ.	வசிட்டர்வினாவியஅத்தியாயம்	...	...	கசஉ.
உங.	உலகின்தோற்றமுணர்த்தியஅத்தியாயம்	...	...	கசச.
உச.	தலவிசிட்டமுணர்த்தியஅத்தியாயம்	...	...	கசஎ.
உரு.	விசேடபூசையுணர்த்தியஅத்தியாயம்	...	...	கஎரு.
உசு.	திருவெண்ணீற்றின்மகிமைகூறியஅத்தியாயம்	...	...	கஅ0.
உஎ.	உருத்திராக்கமகிமையுரைத்தஅத்தியாயம்	...	...	கஅச.
உஅ.	பிரணவமகிமையுரைத்தஅத்தியாயம்	...	...	கஅஎ.
உக.	வருணச்சிரமங்கூறியஅத்தியாயம்	...	...	ககந.
ங0.	யுகதருமங்கூறியஅத்தியாயம்	...	...	ககக.
ஙக.	ஞானோபதேசமுணர்த்தியஅத்தியாயம்	...	...	உ0ரு.
ஙஉ.	இருபு நிதாகனுக்குபதேசித்தஅத்தியாயம்	...	...	உஉ0.
ஙங.	பின்னவன் முத்திபெற்றஅத்தியாயம்	...	...	உஉக.
	சிறப்புப்பாயிரம்	...	...	உஙசு.
எ.	கண்ணப்பர் சிவகோசரியார் முத்தியடைந்தஅத்தியாயம்	...	...	உஙஎ.
அ	திருக்காளத்திப்புராண அரும்பதவுரை	...	...	உசக.
சு.	,, அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி	...	...	உஎக.
க0.	பிழையுந்திருத்தமும்	...	...	உசஎ.

கணபதிநீன.

முகவுரை.

“காளத்தி காணப் பெற்ற கண்களே கண்க ளென்றுங்
காளத்தி நகருக் கேகுங் கால்களே கால்க ளென்றுங்
காளத்தி புகுங்க ருத்தே கருத்தென்றுங் கைலை நாமக்
காளத்தி புகழு நாவே நாவென்றுங் கற்றோர் சொல்வர்”

* திருக்காளத்தியென்பது தொண்டைநாட்டில் தேவாரம்பெற்ற சிவஸ்தலங்களுள் ஒன்று. இந்தஸ்தலத்துக்குத் தக்ஷிணகைலாஸம் அல்லது தென்கயிலாயம், தென்சயிலை, திருக்காளத்தி, ஸ்ரீகாள ஹஸ்திஅல்லது சீகாளத்தி, காளத்தி, சிவநந்திகிரி, சிவநந்தைக நிலயம், விஞ்ஞானகேசுத்திரம், கண்ணப்பபுரம், மும்முடிச்சோழபுரம் முதலிய வேறு காரணப்பெயர்களுமுண்டு.

தக்ஷிணகைலாஸமென்னும் பெயரின்காரணம், இப்புராணம், ௩௨ - ம் பக்கம், ௨௭ - ம் செய்யுள் முதலியவற்றாலும், திருக்காளத்தி யென்னும் பெயரின்காரணம், ௪௮ - ம் பக்கம், ௬௧ - ம் செய்யுள் முத லியவற்றாலும் விளங்கும். இப்படியே பிறபெயர்களின் காரணம் இந் நூலாலும் பிறநூலாலும் நன்கு உணரலாகும். இஃது இந்துயோசனை அகலமும், பத்துயோசனைநீளமுமுள்ளது. †(ப. ௧௫0 ; பா. ௨௭.) “மண்டியோ சீனையைந் தகலமுமிரட்டி நீளமும் வயங்குதென் கயிலை” (க. ௭. ௪௧.) என்னும் குதசங்கிதையாலும் இது விளங்கும்.

மஹாபுராணங்களன்றும், உபபுராணங்களன்றும், மற்றஸ்தல புராணங்களன்றும் இத்தலமகிமையைச் சொல்லாதவை பெரும்பா லும் இல்.

மெய்யன்பையே திருவுருவமாகக்கொண்ட ஸ்ரீ கண்ணப்பநாய னார் இடையீடின்றி வழிபட்டு ஆறுநாட்களில் முத்திபெற்ற பெரும்பு கழ் வாய்ந்தது இது. இன்னும் விராட்புருஷனுடைய விசுத்திஸ்தான மென்றும், பிரமதேவருடைய அநாகதஸ்தானமென்றும், பஞ்ச பூதஸ்தலங்களுள் வாயுஸ்தலமென்றும், பஞ்சாக்ஷரஜபஸித்தியை

* தொண்டைநாட்டில், ௨௪ - கோட்டங்களுள் ஒன்றாகிய வேங்கடக் கோட்டத்துத் தொண்டைமான்பேரற்றூர்நாட்டு மும்முடிச் சோழபுரமெ ன் றும், ஆற்றூர்வளநாட்டு மும்முடிச் சோழபுரமென்றும் சிலாசாசனங்களில் இதன்பெயர் காணப்பெறுகின்றது. † ப. பக்கம். பா. பாட்டு,

விரைவில் தந்தருளுவதென்றும், சிவஞானத்தை அளிக்கவல்லஸ்தலங்கள் * நான்கனுள் ஒன்றென்றும் ஒருநாளேனும் நியமத்துடன் வசிப்பவர்களுக்குக் கலியின்பீடையை மாற்றிப் பிறவித்துயரை நீக்கவல்ல ஸ்தலங்கள் † இரண்டனுள் ஒன்றென்றும் நூல்களிற் பாராட்டப்பெற்றது இத்தலமே. இத்தலமகிமையும், தீர்த்தவிசேடமும், வழிபட்டுப் பேறுபெற்றோருடைய மேம்பாடுகளும் இந்நூலாலன்றி இதன்பின் காட்டப்பெற்றுள்ள தேவாரமுதலிய திருமுறைகளாலும் வேறுநூல்களிலிருந்து எடுத்துக்காட்டிய செய்யுட்களாலும் புலப்படும். இத்தலம் சிவஸாருப்பியம் தருமென்பதை,

“புலிபுலி யதனா டுக்கும் பொருகரி கரித்தோல் போர்க்கும்
வலியவா னானே றேறும் வாள்ரா வரவம் பூணு
மெலியியன் மாண்மா னேந்தும் வெந்திறற சீயஞ் சீயத்
தலைபுனை தருந்தென் வெள்ளிச் சயிலத்தி லிறக்கின் மன்னே.”

(சீகாளத்திப்புராணம், தென்கயி. ௬ அ.)

என்னுஞ் செய்யுளால் ஒரு புலவர் பெருமான், தெரிவித்திருக்கும் அழகு பாராட்டற்பாலது.

ஸ்தலவிநாயகர் இருவர்: (க) பஞ்சசந்திவிநாயகர் [ஐஞ்சந்தி விநாயகரெனவும், அஞ்சந்திவிநாயகரெனவும் இவர் கூறப்பெறுவர்], (உ) பாதாளகணபதி.

ஸ்வாமியின் திருநாமங்கள்: தென்கைலைநாதர், திருக்காளத்தி நாதர், ஐங்குடுமித்தேவர், ஐந்துகொழுந்து, குடுமித்தேவர், ஆரவமுது, கணநாதர், கல்லாலடியார், கல்லாலடியிறகரும்பு, மருந்து, மலைமேல்மருந்து, காபாலி (காவாலி), காளத்தி, காளத்திக்கற்பகம், சோதிவிடங்கர், பொன்முகரித்துறைவர் என்பவை முதலியன.

அம்பிகையின் திருநாமங்கள்: ஞானப்பிரஸ-புனாம்பிகை, ஞானப்பூங்கோதை, ஞானக்கொழுந்து, ஞானசுந்தரி, ஞானப்பேரொளி, சிற்புட்பகேசி, வண்டார்குழலாள் என்பவை முதலியன.

ஸ்தலவிருக்ஷங்கள் இரண்டு:—(க) அகண்டவில்வம், (உ) கல்லால்.

இத்தலத்திற்குரியநதி, பொன்முகரி. இது சந்திரியில் உத்தரவாகினியாப்ச் செல்லுதலின் மிகச்சிறந்ததாகக் கூறப்பெறுகின்றது. இதன்மகிமை, இந்நூலுள் அங்கங்கே பாக்கக்காணப்படுவதன்றி, வேறுநூல்களிலும் காணப்படும்;

* காசி, சிதம்பரம், விருத்தாசலம், காளத்தி என்பன.

† காசி, காளத்தி.

“தத்து வங்கடந் தொளிர்கின்ற முக்கணன் நன்னோ
டொத்த செந்தமிழ் முனிவான் பலபக லுழந்த
மெய்த்த வந்தா வந்தவிவ் வாற்றோடோர் வேந்த
னுற்ற நோன்பிவட் டந்ததோர் கங்கையோ வொக்கும்.”

“குடதி சைக்கட லுடைந்தொரு வழிக்கொடு குணது ,
கடல்வ யிற்புக வெழுந்தென வெழுந்தவிக் கடுகீ
ருடனெ ருத்தனுண் டஞ்செனி யொழுக்கிய நீருங்
கொடிக விழுத்தசெந் நீருமோ நிகர்ப்பன கூறின்.”

“இடன கன்றவிவ் வாறுதன் கட்படா விறந்த
முடிவில் வெஞ்சினக் குஞ்சா முதலிய வற்றி
னுடலை வெண்டிரைக் கருங்கட லுய்த்துமன் னுயிரைக்
கடவுள் வெள்ளியங் குணறினமே லேற்றிடுங் கடிது.”

“உலகி லெங்கனு மில்லதோ ரதிசய மொன்றித்
தலைமை கொண்டபொன் முகரியுட் டாழ்ந்தவர் யாருந்
தொலைவி றுன்பங்கள் பலதருஞ் சூழ்வினைப் பிறப்பா
மலைநெ டுங்கடற் கரைமிசை யேறுவ ரன்றே.”

(சீகாளத்திப்புராணம், பொன்முகரி. அஅ - ௧௧.)

என்பவற்றாலும் விளங்கும்.

மற்றத்தீர்த்தங்கள் : பிரமதீர்த்தம், ஸாஸ்வததீர்த்தம், இந்திர
தீர்த்தம் அல்லது வச்சிரதாரை, மாயூரதீர்த்தம், உருத்திரதீர்த்தம்,
மார்க்கண்ட தீர்த்தம், அரகாதீர்த்தம், மகாமோகினிதீர்த்தம், மணி
கன்னி அல்லது மணிகர்ணிகை, பகவததீர்த்தம், பைரவதீர்த்தம்,
மாகாஸதீர்த்தம், மகாகாளிதீர்த்தம், மூகதீர்த்தமுதலியன. இவற்
றுள் இந்திரதீர்த்தம் முதலியவற்றின் பெருமைகள்,

“இருவினை மலையொ லைக்கு ம்ந்தர தாததம பாவ
வாவடர் மயூர தீர்த்த மாரஞப் பிறவி யென்னு
முருகெழு புரந்தி யூட்டு முருத்திர தீர்த்தம் பேழ்வாய்
வெருவரு தழற்கட் கூற்றம் வெல்லுமார்க் கண்ட தீர்த்தம்.”

“அரகா தீர்த்தம் யாரு மவாவுமோ கினிதீர்த் தம்வெண்
டியையெறி தருமா காள தீர்த்தமென் றிவைமுன் னாய
பரமபுண் ணியதீர்த் தங்கள் பலபடிந் தவரை விண்ணோர்
நிரைதொழ விருத்தல் செய்து நிலவுமாத் புலவு வேலோய்.”

(சீகாளத்திப்புராணம், பொன்முகரி. ௧௩, ௧௪.)

என்னுஞ் செய்யுட்களாலும் விளங்கும்.

இதனைச்சூழ்ந்துள்ள மலைகள், கனகதுர்க்கைமலை, குமாரகிரி,
இந்திரகிரி, ரீலகிரி, ஸித்தகிரி என்பன.

பீடங்கள் இரண்டு:—(க) ஆகமபீடம். (உ) வைதிகபீடம். இவற்றுள் முதலாவது திருக்காளத்திநாதருக்குரியது. இரண்டாவது தக்ஷிணமூர்த்திக்குரியது. வைதிகபீடம் தென்பீடமெனவும் வழங்கும்.

இத்தலத்திலுள்ள வேறுகோயில்கள் :—பகவதிகோயில், இந்நிநாதர்கோயில், மணிகர்ணிகேசர்கோயில், காலபைரவர்கோயில், ஆயிரவிலிங்கப் (ஸஹஸ்ரலிங்கம்) பெருமாள்கோயில், மூலகேசர்கோயில், மகிஷாசுரமர்த்தனிகோயில், மார்க்கண்டேசர்கோயில், யக்ஷைசுவர்கோயில் முதலியன.

வழிபட்டுப் பேறுபெற்றோர் :—திருமால், திருமகள், பிரமதேவர், ஸரஸ்வதி, சிலந்தி, காளனென்னும் பாம்பு, யானை, பிரமரிஷிகளாகிய ஸனகாதிகள், சுவேதாசுவதாரீறுதியாகவுள்ள நூற்றுப்பன்னிரண்டு தேவரிஷிகள், உரோமசர், அகஸ்தியர், வஸிஷ்டர் முதலிய மகரிஷிகள், அஷ்டதிடீபாலகர், யோகினியாகிய நீலமுதலியோர், அக்னிப்பிரபன்முதலிய அசுரர்கள், மணிமான்முதலிய யக்ஷர்கள், ஆதிசேஷன்முதலிய நாகர்கள், முசுருந்தன்முதலிய அரசர்கள், சங்கப் புலவராகிய நக்கீரர், மதுரைக்கன்னியரிருவர், யாதவவேந்தன் முதலியோர்.

இதன் பழையவரலாறுகளைத் தெரிவிக்கும் நூல்கள், வடமொழியில் ஷடத்தியாயி, ப்ரீகாஹஸ்திமாஹாத்மியம் [இது கூசு - அத்தியாயம் உள்ளது], தக்ஷிணகைலாஸமாஹாத்மியம், ஸ்வர்ணமுகரீமாஹாத்மியம், ஸுபிதஸம்ஹிதையிலுள்ள ௩ - அத்தியாயங்கள் அடங்கிய புஸ்தகமொன்று, வாஸிஷ்டலைங்கத்திலுள்ள ௧௨ - அத்தியாயங்களடங்கிய புஸ்தகமொன்று ஆகிய இவைகளும், தெலுங்கில் வழங்குகிற தூர்ச்சடிகலிசெய்த புராணமொன்றும் ஆகிய இவைகளாம். இவை இப்போது கிடைக்கின்றன.

இவற்றையன்றி வடமொழியிற் பர்வதமாஹாத்மியமென ஒன்றுண்டு என்று சொல்லுகின்றனர். அது கிடைக்கவில்லை.

ஸ்வர்ணமுகரீமாஹாத்மியத்தில் ௧௮ - அத்தியாயங்கள், ஸுபிதஸம்ஹிதையில் ௩ - அத்தியாயங்கள், வாஸிஷ்டலைங்கத்தில் பன்னிரண்டு அத்தியாயங்கள் ஆகிய இவற்றின் மொழிபெயர்ப்பே இத்திருக்காளத்திப்புராணம். இஃது இப்புராணத்துள்ள நூல்வரலாற்றில் அறியலாகும்.

“தலத்துமான்மியம் வேறினிக்காணினும்” என்னும் நூல்வரலாற்றுச் செய்யுளால், இவருக்கு மேற்கூறிய மூன்று நூல்களே கிடை

த்திருந்தனவென்றும், இக்காலத்திற் காணப்படும் இத்தல சம்பந்தமான வேறு வடமொழிநூல்கள் கிடைக்கவில்லையென்றும் தெரிகிறது.

இப்புராணத்தால், பொன்முகரிந்தியின் மகிமையும், இத்தலத்துள்ள மற்றத்தீர்த்தங்களின் பெருமைகளும், இதனைச் சூழ்ந்துள்ள மலைகளின் வரலாறுகளும், இதனையடைந்து பேறுபெற்ற தேவர்களாலும் முனிவர்கள் முதலியோர்களாலும் பிரதிஷ்டித்துப் பூசிக்கப் பெற்ற தைவிகம், ஆர்ஷம் முதலிய மஹாலிங்கங்களின் பெருமைகளும், வழிபட்டுய்ந்தோர்களுடைய அரும்பெற்ற சரிதங்களும், உஷ்தாகைலாசம் முதலிய ஸ்தலங்களுள்ளும் புஷ்கா முதலிய தீர்த்தங்களுள்ளும் முக்கியமானவற்றின் அரிய வரலாறுகளும், சிவோத்கர்ஷமும், குணமூர்த்திகளின் அருளிச்செயல்களும், ஸ்ரீ பஞ்சாக்ஷரம், விபூதி, ருத்திராக்ஷம் இவற்றின் மகிமைகளும், ஸ்ரீ பஞ்சாக்ஷரஜபத்தாலும், ருத்திராக்ஷதாரணத்தாலும் மேம்பாடுற்றவர் இன்றினின்றொன்பதும், தர்மாதர்மங்களின் வகைகளும், அவற்றின் பயன்களும், வர்ணாஸ்ரமதர்மங்களும், பொதுவொழுக்கங்களும், தானங்களும், அவற்றின்பயன்களும், பலசமயக்கோட்பாடுகளும், தாருகாவனத்து முனிவர் நாற்பத்தெண்ணூற்றைவரை இறைவன் ஆட்கொண்டருளிய அருமையும், கர்மகாரணங்களும், ஞானயோகமும், முத்திசாதனமும், திருக்காளத்திராதருடைய கருணையைப்பெற விரும்புவோர் மாதங்கள், திதிகள், வாரங்கள், நக்ஷத்திரங்கள் இவற்றில் அனுஷ்டிக்க வேண்டிய விதங்களின் வகையும், யுகதர்மங்களும், ஸ்ரீ காளஹஸ்தி வாஸத்தால் கலிபிடை நீங்குமென்பதும், சிவஞானமும் முத்தியும் வாய்க்குமென்பதும், இவைபோல்வன பிறவும் அறியலாகும்.

இவற்றை இப்புராணத்திலிருந்து அறிந்துகொள்ளுவதற்கு இந்நூல் அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி சிறந்தகருவியாக இருக்கும்.

நூ லா சி ரி ய ர்.

இந்நூலாசிரியராகிய ஆனந்தக்கூத்தரென்பவர் பாண்டிநாட்டில் (திருநெல்வேலி ஜில்லா) தாம்பிரப் பண்ணி நதிக்கரையிலுள்ள வீரவநல்வாரிற் பிறந்தவர் (ப. ௨௩௬.); நல்லாசிரியரிடத்தே சிறந்த இலக்கியங்களையும் தொல்காப்பியமுதலிய இலக்கணங்களையும் முறையே கற்றுச் சிந்தித்துத் தெளிந்தவராக அவராலும் மற்றையோராலும் பயிற்செய்ய விக்ஷிப்பெற்றுச் செய்யுள் செய்தலிலும் வல்லாராயவர் (ப. ௩.); சைவ நூல்களிலும் நல்ல பாண்டித்தியமுடையவர். இவருடைய ஞானசிரி •

யாது பெயர் சத்தியஞானி அல்லது சத்தியஞானதேசிகரென்பது. பாபநாசகேஷத்திரத்தின் தமிழ்ப்புராண நூலாசிரியருடைய ஞானாசிரியர்பெயரும் சத்தியஞானியென்று காணப்படுகின்றது; அவரும் இவரும் ஒருவரோ வேறோ விளங்கவில்லை.

இவர் ஸ்தலயாத்திரைசெய்துகொண்டு திருக்காளத்தியையடைந்து பொன்முகரியில் நீராடிக் காலந்தோறும் ஸ்வாமிதரிசனம்செய் பவராய்ச் சிலநாள்தங்கி, அங்கே செந்தமிழ்ப்பயிற்சியும் சிவநேசச் செல்வமும்வாய்ந்த பெரியோர்களோடு அளவளாவிவருங்காலத்தில், இவருடையகல்வித்திறத்தையும் இனியசெய்யுள்இயற்றும் வன்மையை அறிந்தஅவர்கள், “இத்தலபுராணத்தைத் தமிழில் செய்யுள் நடையாக இயற்றுக” என்றுகூற, அவர்கள்சொல்லைச் சிரமேற்கொண்டு இவர் அங்கனமேஇயற்றி அவர்களை மகிழ்வித்தனர் (ப. ௬.).

இவருக்கு வடநூலை மொழிபெயர்த்தளித்தவர், மேற்கூறிய வீரவநல்லூரிலிருந்த பெளராணிகராகிய சங்கரநாராயணரென்னும் ஒரு வேதியர் (ப. ௫.).

இவருடையசெய்யுளினினைமையைறிந்த அக்காலத்துப்பெரியோர்களால் இவரடைந்தசிறப்புப்பெயர் பரிமளகவிராயர் என்பது (ப. ௨௩.).

இப்புராணத்துள்ளகதைகளை அங்கங்கேளடுத்தாண்டிருப்பதும், பழையநூல்களின் சிறந்தகருத்துக்களை உரியஇடங்களில் அழகாக அமைத்திருப்பதும், வேறுஸ்தலபுராணகதைகளை அங்கங்கேளடுத்தாளுவதும் திருக்காளத்திராதருடைய மகிமைமையையும், ஸ்தலமகிமையையும், பேறுபெற்றோருடைய அருஞ்செயல்களையும், மனமுருகிப் பாடிக்கொண்டு செல்லுதலும், பிறவும்ஆகியஇவற்றை உற்றநோக்குகையில் இவருடையஇயற்பெயரும், சிறப்புப்பெயரும் இவருக்குத் தகுமென்றே தோற்றுகிறது.

ஸ்ரீகாசியிலேனும் திருக்காளத்தியிலேனும் ஒருநாள் நியமத்துடன் வசித்து ஸ்வாமிதரிசனம்செய்பவர்களுக்குக் கலியின்பிடைநீங்குமென்றும் அவர்களுக்குப் பிறவிப்பிணிநீருமென்றும் இப்புராணம்தெரிவித்தலை அறிந்தஇவர் இதில்வசித்ததுபோலவே ஸ்ரீகாசியிலும் வகிக்கவேண்டுமென்றுஎண்ணி அங்கேசென்று சிலநாள் நியமத்தோடிருந்து சிவபதமடைந்தார். (ப. ௨௦௪, ௨௩.).

இவரைப்பற்றிய மற்றவராலாறு யாதும் புலப்படவில்லை.

இப்புராணம், பாயிரமும், கடவுள்வாழ்த்தும், நூலியற்றுதற்குக் காரணமும், அவையடக்கமும், நூல்வரலாறும், பதிகமும், முறையே அமையப்பெற்று, அருச்சுனன்தீர்த்த யாத்திரை உரைத்த அத்தி

யாயம்முதலிய நூ - அத்தியாயங்களாகப் பகுக்கப்பெற்றுள்ளது. இதன்செய்யுட்டொகை, க௭௨௬.

“ஆதரித்தகா ளத்திமான் மியமென வறைந்தேன்” (ப. ௭, பா. ௨) என்று நூலாசிரியர் கூறியதைக்கொண்டு இந்நூற்பெயர் காளத்திமான்மியமென வழங்குதற்குரியதாயினும் ஏட்டுப்பிரதிகளில் திருக்காளத்திப் புராணமென்றே வரையப்பட்டிருந்தமையின், அப் பெயரையே இதற்கு வைக்கும்படிநேர்ந்தது. *

கிடைத்ததமிழ்ப்புராணக்கையெழுத்துப்பிரதிகள்.

- க. திருக்கையாயபரம்பரைத் திருவாவடுதுறை யாதீனத்துப் பிரதி ... .. க.
உ. செப்பறையைச்சார்ந்த இராஜவல்லிபுரம் ஸ்ரீ பொன்னம் பலதேசிகர்மடாலயத்துள்ள ஸ்ரீ கனகசபாபதிதேசிகரவர்கள் பிரதி ... .. க.
ங. தொழுவூர், ஸ்ரீ வேலாயுதமுதலியாரவர்கள் பிரதி ... க.
ச. ம-ா-ா-ஸ்ரீ, காஞ்சி - நாகலிங்கமுதலியாரவர்கள் பிரதி... க.

இவற்றுள், “கண்ணப்பர் சிவகோசரியார் முத்தியடைந்தஅத்தியாயம்” என ஓர்அத்தியாயம் அதிகமாகிருந்த பிரதியில் (ப. ௨௩௭.) பதிகத்தின் ௩ - ஆம் செய்யுளின் நான்காம் அடி, “கண்ணிய சிலம் பியு மிபமுங் காளனும்” எனவும், ச - ஆம் செய்யுள் “நற்சிவ கோசா நாம வேதனும், பொற்சிலைத் திண்ணனும் பூசை செய்ததுஞ், சிற்பர னுண்மையுஞ் சிவனுக் குத்தமப், பற்பல தலங்களா வுள்ள பான்மையும்” எனவும், முதல் இரண்டு அத்தியாயங்களும் ஒன்றுபடுத்தப்பட்டு, அதன்பெயர், “அர்ச்சுனன்தீர்த்தயாத்திரை பாத்நுவாச தரிசனம் உரைத்தஅத்தியாயம்” எனவும், நான்காம் அத்தியாயத்தின் இறுதிச்செய்யுள், “என்று கூறு முனிவனை யேந்தலு, நன்றி சேர் சிவ கோசாரம்பியும், வென்றி வெஞ்சிலை வீரனும் பூசைசெய், தொன்று மின்பமுணர்ந்தென வோதினா” எனவும் காணப்பட்டன.

* இப்புராணத்தையன்றி இத்தலத்திற்குரிய தமிழ்நூல்கள் ௧௧ - ஆம் திருமுறையில் உள்ளனவாகிய நக்கீர்தேவாராளிச்செய்த கலைபாதி காளத்திபாதித்திருவந்தாதியும், போற்றிக்கலிவெண்பாவும், கண்ணப்பதேவர்திருமறமும், கல்லாடதேவாராளிச்செய்த கண்ணப்பதேவர் திருமறமும், கருணைப்பிரகாசர்முதலிய மூவரியற்றிய சீகானத்திப்புராணமும், திருக்காளத்திநாதரூலாவும், திருக்காளத்திநாதர் இட்டகாமியமாலையொன்றும், திருக்காளத்திநாதர் கட்டளைசுலிப்பாடும், திருக்காளத்திநாதர் பதிகமும், திருக்காளத்திக்கோவையும் ஆகிய இவைகளாம். கோவையிற் காப்புச்செய்யுள்மட்டுமே இப்போது காணப்படுகின்றது தனிப்பாடல்கள் பல.

இந்நூலாராய்ச்சிக்குக் கிடைத்த வடமொழிப் புராணக் கையெழுத்துப்பிரதிகள்.

- க. ஸ்ரீகாளஹஸ்தி, ஸ்ரீமத் குமாரசாஸ்தி சிவாசாரிய
ரவர்கள் அளித்த ஸ்வர்ணமுகரீ பாஹாத்தியமும் வாசி
ஷ்டலைங்கமும் அடங்கிய பிரதி ... .. க.
- உ. ஸ்ரீமத் முத்துகுமார காளஹஸ்தி சிவாசாரிய
ரவர்கள் அளித்த தக்ஷிணைகைலாஸமாஹாத்தியப்பிரதி க.
- ங. ஸ்ரீமத் முத்துகுமார சாமிவாத்தியாரவர்கள் அளித்த
ஷ்டத்தியாயீ பிரதி... .. க.

இவற்றுள் முதலாவது பிரதியே இந்நூலாராய்ச்சிக்கு மிக
வும் இன்றியமையாததாக இருந்தது.

தேவிகோட்டை ஸ்ரீமான். மெ. அரு. நா. இராமநாதன் செட்டி
யாரவர்களும், ஸ்ரீமான். மெ. அரு. அரு. அருணாசலஞ்செட்டியாரவர்
களும் இந்நூலைப் பதிப்பித்தனில் எனக்குப் பொருட்கவலையுண்
டாகாவண்ணம் செய்வித்த பெருந்தகைமை மிகப்பாராட்டத்தக்கது.
சிவஸ்தல சம்பந்தமான கற்பணி முதலியவற்றிற்போலவே சொற்
பணியிலும் இவர்கள் அன்புவைத்திருத்தல் இதனால் நன்கு புலப்
படுகின்றது.

இதனை ஆராய்ச்சிசெய்து பதிப்பிக்குங்காலத்தில், திருமயிலை,
பி. எஸ். ஹைஸ்கூல் தமிழ்ப்பண்டிதராகிய ம-ா-ா-ஸ்ரீ, இ. வை. அந
ந்தராமையரவர்கள் வழக்கம்போலவே உடனிருந்து உதவிபுரிந்துவர்
தார்கள்.

இப்பதிப்பிற் காணப்படும் வழக்களை விவேகிகள் பொறுத்திடு
வார்களென்று நம்புகிறேன்.

விருத்தம்.

“மருப்படிக்கொண் டெழுமுலையா ரெண்ணிறந்தார் வயிற்புக்கு
வருந்துநெஞ்சே, கருப்படிக்கா லருந்தியெனக் களித்தெழுபே ரன்பி
னெடுங் கவின்காளத்திப், பொருப்படிக்கீழ்க் கண்ணப்ப ருள்வேட்
டம் புரிகாற்பொன் னடியிற் பூண்ட, செருப்படிக்கீழ்ச் சிறுமண
லாய்க் கிடவாத தீவினைக்கென் செய்கு வோமே.” (க)

வேண்பா.

சிலந்தியொடு காளனத்தி திண்ணர்தமை யாண்ட
நலந்திகழுங் காளத்திரதா - அலந்துஞ்
சகமயக்கந் தீரேனுன் றுண்மலரை புன்னி
அகமயக்கந் தீர அருள்.

திருக்காளத்தித்தேவாரம்.

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்

பண் - கோல்லி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சந்தமாரகிலொடுசாதிதேக்கம்மர
முந்துமாழுகவியின்கரையினி லுமையொடு
மந்தமார்பொழில்வளர்மல்குவண்காளத்தி
பெய்தையாரிணையடியென்மனத்துள்ளவே. (க)

ஆலமாமரவமோடமைந்தசீர்ச்சந்தனஞ்
சாலமாபிவியுஞ்சண்பகமுந்தியே
காலமார்முகலிவந்தணைதருகாளத்தி
நீலமார்கண்டணையிணையுமாநினைவதே. (உ)

கோங்கமேருவமேகொன்றையம்பாநிரி
மூங்கில்வந்தணைதருமுகவியின்கரையினி
லாங்கமர்காளத்தியடிகளையடிதொழ
வீங்குவெந்துயர்கெடும்வீடெளிதாருமே. (ங)

கரும்புதேன்கட்டியுங்கதலியின்கனிகளு
மரும்புநீர்முகவியின்கரையினிலணிமதி
யொருங்குவார்சடையினன்காளத்தியொருவனை
விரும்புவாரவர்கடாம்விண்ணுலகாள்வரே. (ச)

வரைதருமகிலொடுமாமுத்தமுந்தியே
திரைதருமுகவியின்கரையினிற்றேமலர்
விரைதருசுடைமுடிக்காளத்திவிண்ணவ
னிரைதருகமுலிணையித்தலுநினைமினே. (ரு,சு,ள)

முத்துமாமணிகளுமுழுமலாத்திரள்களு
மெத்துமாழுகவியின்கரையினிலெழில்பெறக்
கத்திடவாக்கனைக்கால்வினான்றிய
வத்தனன்காளத்தியிணைவதுகருமமே. (அ)

மண்ஹுமாவேங்கையும்தருதுகள் பிழந்துந் தி
நண்ஹுமாழுகவியின்கரையினினன்மைசேர்
வண்ணமாமலரவன்மாலவன்காண்கிலா
வண்ணலர்காளத்தியாங்கணைந்துயம்மி

திருஞானசம்பந்தமுர்த்திநாயனார்தேவாரம்.

வீங்கியவுடலினர் விரிதருதுவருடைப்
பாங்கிலார்சொலைவிடும்பரனடிபணியுமி
னோங்குவண்காள் த்தியுள்ளமோடுணர்தா
வாங்கிடும்வினைகளைவானவர் க்கொருவனே.

(க0)

அட்டமாசித்திகளணைதருகாளத்தி
வட்டவார்சடையனைவயலணிகாழியான்
சிட்டநான்மறைவலஞானசம்பந்தன்சொ
லிட்டயாப்பாடுவார்க்கில்லையாம்பாவமே.

(கக)

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவிராகம்.

பண் - சாதாரி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வானவர்கடானவர்கள்வாதைபடவந்ததொருமாகடல்விடந்
தானமுதுசெய்தருள்புரிந்தசிவன்மேவுமலைதன்னைவினவி
லேனமினமானிடுகொடுக்கின்றனாநினைகொள்ளவெழிலார்கவணிநுற்
கானவர்தமாமகளிர்கனகமணிலிலகுகாள் த்திமலையே.

(க)

முதுசினவிலவுணர்புரமுன்றுமொருநொடிவரையின்முளவெரிசெய்
சதுரம்திபொதுசடையர்சங்கரர்விரும்புமலைதன்னைவினவி
லெதிரெதிரவெதிர்பிணையவெழுபொறிகள்கிதறவெழிலேனமுழுத
கதிர்மணியின்வளரொளிகளிருளகலநிலவுகாள் த்திமலையே.

(உ)

வல்லைவருகாளியைவகுத்துவலியாகிமிருதாரகனைநீ
கொல்லெனவிடுத்தருள்புரிந்தசிவன்மேவுமலை
பல்லவிருங்கனிபருங்கிமிகவுண்டவைநெருங்கியினமாய்க்
கல்லதிரதின்றுகருமந்திவினையாடுகாள் த்திமலையே.

(ஈ)

வேயனையதோளுமையொர்பாகமதுவாகவிடையேறிசடைமேற்
றாயமதிருடிசுகொடினடமாடிமலைதன்னைவினவில்
வாய்கலசமாகவழிபாடுசெயும்வேடன்மலராருநயனங்
காய்கணையினுவிடந்தீசனடிக்குகாள் த்திமலையே.

(ச)

மலையின்மிசைதனின்முகில்பொல்வருவதொருமதகரியை மழைபொல
கொலைசெய்துமையஞ்சவுரிபோர்த்தசிவன்மேவுமலைகறிவினவி
லலைகொள்புனலருவிபலசனைகள்வழியிழியவயனிலவுமுதுவேய்
கலகலெனவொளிகொள்கதிர்முத்தமவைசுந்துகாள் த்திமலையே.

(ரு)

பாரகம்விளங்கியபகீரதனருந்தவமுயன்றபணிகண்
டாரருள்புரிந்தலைகொள்கங்கைசடையேற்றவான்மலையினினில்
வாரதரிருங்குறவர்சேவலின்மடுத்தவரெரித்தவிறகற்
காரகிலிரும்புகைவிசம்புகமழ்கின்றகாளத்திமலையே. (௬)

ஆருமெதிராதவலியாகியசலந்தரணையாழியதன
லீரும்வகைசெய்தருள்புரிந்தவனிருந்தமலேதன்னைவினவி
லூருமரவம்மொளிகொண்மாமணியுமிழ்ந்தவையுலாவிவரலாற்
காரிருள்கடிந்துகனகம்மெனவிளங்குகாளத்திமலையே. (௭)

எரியணையசரிமயிரிராவணையீடழியவெழில்கொள்விரலாற்
பெரியவரையூன்றியருள்செய்தசிவன்மேவுமலைபெற்றிவினவில்
வரியசிலேவேடுவர்களாடவர்கண்டுவரையூடுவரலாற்
கரியினெடுவரியுழுவையரியினமும்வெருவுகாளத்திமலையே. (௮)

இனதளவ்விவனதடியிணையுமுடியறிதுமெனவிகலுமிருவர்
தனதுருவமறிவரியசகலசிவன்மேவுமலைதன்னைவினவிற்
புனவர்புனமயிலையமாதொடுமைந்தருமணம்புணருநாட்
கனகமெனமலர்களணிலேங்கைகணிலாவுகாளத்திமலையே. (௯)

நின்றகவளம்பலகொள்கையரொடுமெய்யிலிடுபோர்வையவரு
நன்றியறியாதவகைநின்றசிவன்மேவுமலைநாடிவினவிற்
குன்றின்மலிதுன்றுபொழினின்றகுளிர்சந்தின்முறிதின்றுகுலவிக்
கன்றினெடுசென்றுபிடிநின்றவினையாடுகாளத்திமலையே. (௧௦)

காடதுடமாகநடமாடுசிவன்மேவுகாள
மாடமொடுமாளிகைகண்டுவுளர்கொச்சைவயமன்னுதலைவ
னாடுபலீடுபுகழ்ஞானசம்பந்தனுரைநல்லதமிழின்
பாடலொடுபாடுமிசைவல்லவர்கணல்லர்பரலோகமெளிதே. (௧௧)

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருநாவுக்கரசுநாயனார்.

திருத்தாண்டகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

விற்புறானென்றில்லாதநல்கூர்ந்தான்காண்
வியன்கச்சிக்கம்பன்காண்பிச்சையல்லான்
மற்புறானென்றில்லாதமாசுதூன்காண்
மயானத்துமைந்தன்காண்மாசொன்றில்லாப்

திருநாவுக்கரசநாயனார் தேவாரம்.

பொற்றூண்காண்மாமணிநற்குன்றொப்பாந்காண்

பொய்யாதுபொழிலேழுந்தாங்கிநின்ற

கற்றூண்காண்காளத்திகாணப்பட்ட

கணநாதன்காணவனென்கண்னுளானே.

(க)

இடிப்பாந்காணென்வினையேகம்பன்கா

ணெலும்பாபரணன்காணெல்லாமுன்னே

முடிப்பாந்காண்மூவுலகுமாயினுன்காண்

முறைமையாலேம்புரிபும்வழுவாவண்ணம்

படித்தாந்நலையறுத்தபாசுபதன்காண்

பராய்த்துறையான்பழனம்பைஞ்ஞீலியாந்காண்

கடித்தார்கமழுகொன்றைக்கண்ணியாந்காண்

காளத்தியானவனென்கண்னுளானே.

(உ)

நாரணன்காணுந்முகன்காணல்லேவதன்காண்

ஞானப்பெருங்கடற்கோர்நாவாயன்ன

பூரணன்காண்புண்ணியன்காண்புரணன்றன்காண்

புரிசடைமேற்புனலேற்றபுனிதன்றன்காண்

சாரணன்காண்சந்திரன்காண்கதிரோன்றன்காண்

டன்மைக்கட்டானேகாண்டக்கோர்க்கெல்லாங்

காரணன்காண்காளத்திகாணப்பட்ட

கணநாதன்காணவனென்கண்னுளானே.

(ங)

செற்றன்காணென்வினையத்தீயாடிகாண்

டிருவொற்றியூரான்காண்சிந்தைசெய்வார்க்

குற்றன்காணெகம்பமேவினுன்கா

னுமையாணற்கொழுநன்காணிமையோரேழுத்துஞ்

சொற்றன்காண்சொற்றுத்துறையுளான்காண்

சுருவேந்தனெவலத்தைநீருநோக்கக்

கற்றன்காண்காளத்திகாணப்பட்ட

கணநாதன்காணவனென்கண்னுளானே.

(ச)

மனத்தகத்தாந்நலேமேலான்வாக்கினுள்ளான்

வாயாரத்தன்னடியேபாடுந்தொண்ட

ரினத்தகத்தானிமையவர்தஞ்சிரத்தின்மேலா

னேழண்டத்தப்பாலானிப்பாற்செம்பொன்

புனத்தகத்தானறுங்கொன்றைப்போதினுள்ளான்

பொருப்பிடையானெருப்பிடையான்காற்றினுள்ளான்

கனத்தகத்தான்கயிலாயத்துச்சியுள்ளான்

காளத்தியானவனென்கண்னுளானே.

(ரு)

எல்லாமுன்னேருந்ருமேதோன்றினுன்கா

ணெகம்பமேயான்காணிமையோரேத்தப்

பொல்லாப்புலனைந் தும்போக்கினுன் காண்
புரிசடைமேற்பாய்கங்கைபூரித்தான் கா
ணல்லவிடைமேற்கொண்டுந் தாகம்பூண்டு
நளிசிரமென்றேந்தியோர்நாணயற்ற
கல்லாடைமேற்கொண்டகாபாலிகாண்
காளத்தியானவனென்கண் ணுளானே.

(சு)

கரியுருவுகண்டத்தன்கண் ணுளான் காண்
கண்டன் காண்வண்டுண்டகொன்றையான் கா
ணெரிபவன் வண்ணன் காணே கமபன் கா
ணெண் டிசையுந் தாணயகுணத்தினுன் காண்
புரிபுரங்கடையிட்டதீயாடிகாண்
மவினைகடர்த்திடுமென்சிந்தையான் காண்
கரியுரிமெய்ப்போர்த்து கந்தகாபாலிகாண்
காளத்தியானவனென்கண் ணுளானே.

(எ)

இல்லாடிச்சில்பவிசென்றேற்கின்றான் கா
ணிமையவர்கடொழு திறைஞ்சவிருக்கின்றான் காண்
வில்லாடிவேடனாயோடினான் காண்
வெண் ணா லுஞ்சேர்ந் தவகலத்தான் காண்
மல்லாடுதிரடோண்மேன்மழுவா ளன் காண்
மலைமகடன்மணு ளன் காண்மகிழ்ந் துமுன்னாட்
கல்லாவின்கீழிருந் தகாபாலிகாண்
காளத்தியானவனென்கண் ணுளானே.

(அ)

தேனப்பூவண்டுண்டகொன்றையான் காண்
புருவேகம்பத்தான் காண்டேனாந் துக்க
ஞானப்பூங்கொதையாள்பாகத்தான் கா
ணம்பன் காண் ஞானதெதாளியானான் காண்
வானப்பேருருமறியவோடி
மட்டித்துநின்றான் காண்வண்டார்சோலைக்
கானப்பேருரன் காண்கறைக்கண்டன் காண்
காளத்தியானவனென்கண் ணுளானே.

(சு)

இறையவன் காணேழலகுமாயினான் கா
ணேழ்கடலுஞ்சூழ்மலையுமாயினான் காண்
குறையுடையார் குற்றேவல்கொள்வான் காண்
குடமூக்கிற்கீழ்க்கோட்டமேவினான் காண்
மறையுடையவா னோர்பெருமான் காண்
மறைக்காட்டுறையுமணிகண்டன் காண்
கறையுடையகண்டத்தெங்காபாலிகாண்
காளத்தியானவனென்கண் ணுளானே.

(க)

உண்ணாவருஞ்சமுண்டான்றன்கா

ஊழித்தீயன்னன்கா ஊகப்பார்காணப்
பண்ணாரப்பல்லிலயம்பாடினன்காண்

பயின் நநால்வேதத்தின்பணிபினன்கா

ணண்ணமலையான்காணடியாரீட்ட

மடியிணைகடொழுதேத்தவருளுவான்காண்

கண்ணாரக்காண்பார்க்கோர்காட்சியான்காண்

காளத்தியானவனென்கண் ஊளானே.

(கக)

திருச்சிற்றபலம்.

சுந்தரமூர்த்திநாயனார்.

பண் - நடடராகம்.

திருச்சிற்றபலம்.

செண்டாடும்விடையாய்சிவனெயென்செழுஞ்சுடரே

வண்டாருங்குழலாளுமைபாகமகிழ்ந்தவனே

கண்டார்காதலிக்குங்கணநாதனென்காளத்தியா

யண்டாவுண்ணையல்லாலறிந்தேத்தமாட்டேனே.

(க)

இமையோர்நாயகனையிறைவாவென்னிடர்த்துணையே

கமையார்கருணையினுய்கருமா முகில்போன்மிடற்று

யுமையோர்கூறுடையாயுருவே திருக்காளத்தியு

ளமையேயுண்ணையல்லாலறிந்தேத்தமாட்டேனே.

(உ)

படையார்வெண்மழுவாய்பகலோன்பல்லுருத்தவனே

விடையார்வேதியனேவிளங்குங்குழைக்காதுடையாய்

கடையார்மாளிகைகுழகணநாதனென்காளத்தியா

யுடையாயுண்ணையல்லா லுகந்தேத்தமாட்டேனே.

(ங)

மறிசேர்கையினனேமதமாவிரிபோர்த்தவனே

குறியேயென் னுடையகுருவேயுன்ருற்றேவல்செய்வே

னெறியேநின்றடியார்நினைக்குந்திருக்காளத்தியு

ளறிவேயுண்ணையல்லாலறிந்தேத்தமாட்டேனே.

(ச)

செஞ்சேலன்னகண்ணார்திறத்தேகிடந்துற்றலறி

நஞ்சேனையேனலமொன்றறியாமையினுற்

றுஞ்சேனெனருகாற்றொழுதேன்றிருக்காளத்தியா

யஞ்சாதுண்ணையல்லாலறிந்தேத்தமாட்டேனே.

(ரு)

பொய்பவனையடியேன்புகவேநெறியொன்றறியேன்

செய்யவனாகிவந்திங்கிடரானவைநீர்த்தவனே

மெய்யவனே திருவேவிளங்குந்திருக்காளத்தியென்

னையதுன்றனையல்லாலறிந்தேத்தமாட்டேனே.

(சு)

கடியேன்காதன்மையாற்கழற்போதறிபாதவென்னுட்
சூடியாக்கோயில்கொண்டகுளிர்வார்சடையெங்குமுகா
முடியால்வானவர்கண்முயங்குந்திருக்காளத்தியா
யடியேனுன்னையல்லாலறிமேன்மற்றொருவரையே. (௭)

நீரூர்மேனியனேநிமலாநினைபன்றிமற்றுக்
கூறேனுவதனாற்கொழந்தேயென்குணக்கடலே
பாரூர்வெண்டலையிற்பலிகொண்டுமல்காளத்தியா
யேறேயுன்னையல்லாலினியேத்தமாட்டேனே. (௮)

தளிர்போன்மெல்லடியாடனையாகத்தமர்ந்தருளி
யெளிவாய்வந்தெனுள்ளம்புகுதவல்லவெம்பெருமான்
களியார்வண்டறையுந்திருகாளத்தியுள்ளிருந்த
வொளியேயுன்னையல்லாலினியொன்றுமுணரேனே. (௯)

காளுரும்பொழில்குழகணநாதனங்காளத்தியு
ளாராவின்னமுதையணிராவலாரூரன்சொன்ன
சேரூர்செந்தமிழ்கள்செப்புவார்வினையாரினபோய்ப்
பேராவின்னுலகம்பெறுவார்பிழைப்பொன்றிலே. (௧௦)

திருச்சிற்றம்பலம்.

வேறுதலத்துப் பதிகங்களிலும் பொதுபதிகங்களிலும்
இத்தலப்பெயர்வந்தவற்றுள்,
அப்பொழுதுதேரீந்த தேவாரங்கள் வருமாறு:—

உ

திருநாவுக்கரசுநாயனார்

திருத்தாண்டகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உழையாடுகரதலமொன்றுடையான்கண்டா
யொற்றியூரொற்றியாவுடையான்கண்டாய்
கழையாடுகழுக்குன்றமமர்ந்தான்கண்டா
காளத்திக்கற்பகமாய்நின்றான்கண்டா
யிழையாடுமெண்புயத்தவிறைவன்கண்டா
யென்னெஞ்சத்துண்ணிங்காமெம்மான்கண்டாய்
குழையாடநடமாடுங்குத்தன்கண்டாய்
கோடிகாவமர்ந்துறையுங்குழகன்றனே.

அல்லாய்ப்பகலானாய்நீயேயென்று
மாதிக்கயிலாயனீயேயென்றுங்

கல்லாலமர்ந்தாயுரீயேயென்றுங்
 காளத்திக்கற்பகமுரீயேயென்றுஞ்
 சொல்லாய்ப்பொருளானுரீயேயென்றுஞ்
 சோற்றுத்துறையுறைவாயுரீயேயென்றுஞ்
 செல்வாய்த்திருவானுரீயேயென்று
 நின்றநெய்த்தானுவென்னெஞ்சுளாயே.

சொல்லானைச்சுடர்ப்பவளச்சோதியானைத்
 தொல்லவுணர்புரமுன்றுமெரியச்செற்ற
 வில்லானையெல்லார்க்குமேலானானை
 மெல்லியலாள்பாகனைவேதநான்புகுங்
 கல்லாலினீழற்கீழறங்கண்டானைக்
 காளத்தியானைக்கயிலைமேய
 நல்லானைநம்பியைநள்ளாற்றானை
 நானடியேனானைக்கப்பெற்றுய்ந்தவாறே.

கயிலாயமலையுளர்காரோணத்தார்
 கந்தமாதனத்துளர்காளத்தியார்
 மயிலாடுதுறையுளர்மாகாளத்தார்
 வக்கரையார்சக்கரமாகீந்தார்வாய்ந்த
 வாயில்வாயுலமுங்காபாலமு
 மமருந்திருக்கரத்தாரானேறேறி
 வெயிலாயசோதினினங்குநீற்றார்
 விழிமிழலையேமேவினாரே.

பிண்டத்தைக்காக்கும்பிரானுர்போலும்
 பிறனியிறனியிலாதார்போலு
 முண்டத்துமுக்கண்ணுடையார்போலு
 முழுநீறுபூசமுதல்வார்போலுங்
 கண்டத்திறையேகறுத்தார்போலுங்
 காளத்திகாரோணமேயார்போலு
 மண்டத்துக்கப்புறமாய்நின்றார்போலு
 மணியாடூர்த்திருமூலட்டானனாரே.

கற்பகமுமிருசுடருமாயினானைக்
 காளத்திகயிலாயமலையுளானை
 விற்பயிலுமதனழியவிழித்தான்றன்னை
 விசயனுக்குவேடுவனுய்நின்றன்றன்னைப்
 பொற்பமரும்பொழிலாடூர்மூலட்டானம்
 பொருந்தியவெம்பெருமானைப்பொருந்தார்சிந்தை
 யப்புதனையநெறியிலப்பன்றன்னை
 யடைந்தடியேனருவினைநோயறுத்தவாறே.

தேவாரம்.

திருநீர்ப்புனற்கெடிலவீரட்டமுந்
 திருவளப்பூர்தெற்கேறுசித்தவடம்
 வருநீர்வளம்பெருகுமாரிருபுமம்
 மயிலாப்பின்மன்னினூர்மன்னியேத்தும்
 பெருநீர்வளர்சடையான் பேணினின்ற
 பிரமபுரஞ்சுழியல்பெண்ணாகடங்
 கருநீலவண்டரற்றுங்காளத்தியுங்
 கயிலாயந்தம்முடையகாப்புக்களே

பொற்றூணைப்புலாணுகபாலமேந்திப்
 புவலோகமெல்லாமுழிதந்தாணை
 முற்றாதவெண்டிங்கட்கண்ணியாணை
 முழுமுதலாய்மூவுலகுமுடிவொன்றில்லாக
 கற்றூணைக்காளத்திமலையான்றனைக்
 கருதாதார்புரமுன்றுமெரியவம்பாற
 செற்றாணைத்திருமுதுகுன்றுடையான்றனைத்
 தீவினையென்றியாதேதிகைத்தவாரே.

கல்லலகுதாங்கொண்டுகாளத்தியார்
 கடியவிடையேறிக்காணக்காண
 வில்லமேதாம்புகுதாவிடுமின்பிச்சை
 பென்றருக்கெதிரெழுந்தேனெங்குங்காணை
 சொல்லாதேபோகின்றீரும்மூரேது
 துருத்திபழனமோரெய்த்தானமோ
 வல்லலெசெய்தடிகள்போகின்றீர்தா
 மழகியரேயாமாத்நூரையனாரே.

மருவினியமறைப்பொருளைமறைக்காட்டாணை
 மறப்பிலியைமதியேந்துசடையான்றனை
 யுருநிலவுமொண்சுடரையும்பராணை
 யுரைப்பினியதவத்தாணையுலகில்வித்தைக்
 கருநிலவுகண்டனைக்காளத்தியைக்
 கருதுவார்மனத்தாணைக்கல்விதன்னைச்
 செருநிலவுபடையாணைத்திருமாற்பேற்றெஞ்
 செம்பவளக்குன்றினைச்சென்றடைந்தேனே.

வானகத்திலவளர்முகிலைமதியுந்தன்னை
 வணங்குவார்மனத்தாணைவடிவார்பொன்னை
 யூனகத்திலுறுதுணையையுலவாநாணை
 யொற்றியூருத்தமனையூழிக்கனறைக்

காணகத்துக்கருங்குன்றறைக்காளத்தியைக்
 கருதுவார்கருததானைக்கருவைமூலத்
 தேனகத்திலின்சுவையைத்திருமாற்பேற்றெஞ்
 செயபவளக்குன்றினைச்சென்றடைந்தேனானே
 திருச்சிற்றம்பலம்

பொது.

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்.

பல - இந் தளம்.

திருச்சிற்றம்பலம்
 அண்ணாமலையீங்கோயுமத்திமுததா
 நகலாமுதுகுன்றங்கொடுங்குன்றமுங்
 கண்ணா கழுக்குன்றங்கயிலைகோணம்
 பயிலகற்குடி காளத்திவாட்போக்கியும
 பண்ணார்மொழிமங்கையோர்பங்குடையான்
 பரங்குன்றம்பருபதம்பேணிநின்றே
 யெண்ணுயிரவும்பகலுமிடுமபைக்
 கடனீந்தலாங்காரணமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருநாவுக்கரசுநாயனார்.

திருத்தாண்டகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.
 திலலைச்சிறமபலமுஞ்செம்பொன்பள்ளி
 தேவன்குடி சிராப்பள்ளிதேங்கூர்
 கொல்லிக்குளிரறைபள்ளிகோவல்
 வீரட்டங் சீகாகர்ணங்கோடிகாவு
 முல்லைபுறவமுருகன்பூண்டி
 முழையூர்பழையாறைசத்திமுறநங்
 கல்விறறிகழ்சீரார் காளத்தியுங்
 கயிலாயநாதனையேகாணலாமே.

கருதமா தனங்கயிலைமலைகேதாரங்
 காளத்திகழுக்குன்றங்கண்ணாரண்ணா

மந்தமாம் பொழிற்சாரல்வடபர்ப்பத
மகேந் திரமாமலைமேமகூடம்
விந்தமாமலைவேதஞ்சையமிக்க
வியன்பொதியின்மலைமேருவுதயமத்த
மிந்துசேகரனுறைபுமலைகண்மற்று
மேத்துவோமிடர்கெடநின்றேத்துவோமே.
திருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்காளத்திஸ்தலவிருக்ஷமாகிய கல்லாலையும் பொன்முகரியாற்றையும்கூட வுழிபட்டுப்பேறுபெற்ற சிலந்திமுதலியவற்றையும் கண்ணபநாயனாரை முதலியோரையும் மற்றுமுள்ள இத்தலவிசேடங்கள் பலவற்றையும் பாராட்டி டிக்கூறும் தேவாரமுதலியவைகளும் பழையநூல்களிலுள்ள அருமைச்செய்யுட்களும் பிரபந்தங்களும் வருமாறு :—

க ல் ல ல்.

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்.

பண் - இந் த ள ம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கல்லானிழன்மேயவனேதரும்பின்
வில்லானெழில்வேவனிழித்தவனே
நல்லார்தொழுநாகேச்சுரநகரின்
செல்வாவெனவல்வினைதெய்ந்தறுமே.

பண் - நடபாடை.

கல்லானிழற்கீழாயிடர்காவாயெனவானோ
ரெல்லாமொருதேராவயன்மறைபூட்டினிறுய்ப்ப
வல்லாயெனிகாற்றீர்க்கரிகோல்வாசுகிரண்கல்
வில்லாவெயிலெய்தானிடம்வீழிம்மீழிலையே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருநாவுக்கரசுநாயனார்.

திருந்நாண்டகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நம்பனைநாலேவதங்கரைகண்டானை
ஞானப்பெருங்கடலைநன்மைதன்னைக்

கம்பனைக்கல்லாலிருந்தான்றனைக்
கற்பகமாயடியார்கட்கருள்செய்வானைச்
செம்பொன்னைப்பவளத்தைத்திரளுமுத்தைத்
திங்களைஞாயிற்றைத்தீயைநீரை
யம்பொன்னையாவடுதண்டுறையுண்மேய
வரனடியேயடிநாயேனடைந்துயந்தேனே.

சொல்லார்தசோற்றுத்துறையான்றனைத்
தொன்னரகநன்னெறியாற்றார்ப்பான்றனை
வில்லானையிச்சூர்மேவினானை
வேதியர்களுவர்க்கும்வேதஞ்சொல்லிப்
பொல்லாதார்தம்மரணமூன்றும்பொன்றப்
பொறியரவமார்பாரப்பூண்டான்றனைக்
கல்லாலின்கீழானைக்கழிசூழ்நாகைக்
காரோணத்தெஞ்ஞான்றுங்காணலாமே
ஏனத்திளமருப்புப்பூண்டார்போலு
மிமையவர்களைத்தவிருந்தார்போலுங்
கானக்கல்லாற்கீழிழிலார்போலுங்
கடனஞ்சமுண்டிருண்டகண்டார்போலும்
வானத்திளமதிசேர்சடையார்போலும்
வான்கயிலைவெற்பின்மகிழ்ந்தார்போலு
மானத்துமுன்னெழுத்தாய்நின்றார்போலு
மணியாநூர்த்திருமுலட்டானானாரே.

நீரேறுசடைமுடியெந்நிமலன்றான்கா
னெற்றிமேலொற்றைக்கண்ணிறைவித்தான்காண்
வாரேறுவனமுலையான்பாகத்தான்காண்
வளர்மதிசேர்சடையான்காண்மாதேவன்காண்
காரேறுமுகிலனையகண்டத்தான்காண்
கல்லாலின்கீழறங்கன்சொல்லினன்காண்
சீரேறுமணிமாடத்திருவாநூரிற்
றிருமுலட்டானத்தெஞ்செவ்வன்னானே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சுந்தரமூர்த்திநாயனார்.

பண் - கோல்லி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கருக்கருஞ்சமுதுண்டகல்லாலன்கொல்லேற்றெ
தருக்கருக்கனைச்செற்றுக்கந்தான்றன்முடிமே

லெருக்கநாண்மலரிண்டையுமத்தமுஞ்சூழ
யிருக்குமரெய்தமானிடையாறிடைமருதே.

பண் - பழம்பஞ்சாரம்.

துருத்திச்சுடரேரெய்த்தானத்தாய்சொல்லாய்கல்லாலா
பருத்திநியமத்துறைவாய்வெயிலாய்ப்பலவாய்க்காற்றானாய்
திருத்தித்திருத்திவந்தென்சிந்தையிடங்கொள்கயிலாயா
வருத்தித்துன்னையடைந்தார்வினைகள் கலவருளா

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிலந்தி.

திருநாவுக்கரசுநாயனார்.

திருத்தாண்டகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிலந்திக்கருண்முன்னஞ்செய்தான்கண்டாய்
திரிபுரங்கடவாய்ப்படுத்தான்கண்டாய்
நிலந்துக்கரீர்வளிதியான்கண்டாய்
நிழபியாயுநடியுமாய்நின்றான்கண்டாய்
சலந்துக்கச்சென்னிச்சடையான்கண்டாய்
தாமரையான்செங்கண்மாறான்கண்டாய்
மலந்துக்கமால்வையொன்றார்ந்தான்கண்டாய்
மறைக்காட்டுறையுமனான்றானே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சுந்தரமூர்த்திநாயனார்.

பண் - தக்கேச.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நற்றமிழ்வல்லனானசம்பந்த
னாவினுக்கரையனாப்போவானுங்
கற்றகுதனற்சாக்கியன்சிலந்தி
கண்ணப்பன்கணம்புல்லனென்றிவர்கள்
குற்றஞ்செய்யினுங்குணமெனக்கருதுங்
கொள்கைகண்டுநின்றான்கழலடைந்தேன்

MAHARAJA'S LIBRARY

Dr. U. V. SWAMINATHAIYAR LIBRARY
MADRAS-41

பொற்றிசண்மணிக்கமலங்கண்மலரும்
பெய்கைகுழ்திருப்புன்கூருளானே.
திருச்சிற்றம்பலம்.

கண்ணப்பநாயனார்.

திருஞானசம்பநதமூர்த்திநாயனார்.

கூ ட ச து கீ க ம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கண்ண னுநான் முகன் காண்பரியார்
வெண்ணுவல்லிநம்புமயேந்திரநுங்
கண்ணப்பர்க்குருள் செய்தகயிலையெங்க
ளண்ணலாநூர தியானைக்காவே.

பண் - கொல்லி.

கானலைக்கும்வன்கண்ணிடந்தப்பரீள்
வானலைக்குந்தவத்தேவுவைத்தானிடந்
தானலைத்தெள்ளமூர்தாமரைத்தண்டுறை
தேனலைக்கும்வயற்றென் குடித்திட்டையே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருநாவுக்கரசுநாயனார்.

திருத்தாண்டகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

விண்ணப்பவிச்சாதார்களேத்தவிரிகதிரானெரிசுடரான்விண் ணுமாகிப்
பண்ணப்பன்பத்தர்மனத்துளையும்பசுபதிபாசுபதன்றேசமூர்த்தி
கண்ணப்பன் கண்ணப்பக்கண்டுகந்தார்கழிப்பாலைமேயகபாலப்பனார்
வண்ணப்பிணிமாயயாக்கைநீங்கவழிவைத்தார்க்கவ்வழியேபோதுநாமே.

பண் - திருநேரசை.

சுவப்பெருந்தடக்கைவேடன்கொடுஞ்சிலையிறைச்சிப்பாரந்
துவர்ப்பெருஞ்செருப்பானீக்கித்தூயவாய்க்கலசமாட்ட
வுவப்பெருங்குருதிசோரவொருகணையிடந்தங்கப்பத்
தவப்பெருந்தேவுசெய்தார்சாய்க்காடுமேவினாரே.

காப்பதோர்வில்லுமம்புகையதோரிறைச்சிப்பாரந்
தோற்பெருஞ்செருப்புத்தொட்டுத்தூயவாய்க்கலசமாட்டித்
திப்பெருங்கண்கள்செய்யகுருதிநீரோமுகத்தன்கண்
கோப்பதும்பற்றிக்கொண்டார் குறுக்கைவீரட்டனாரே.

திருத்தாண்டகம்.

ஆலாலமுண்டுகந்தவா திகண்டா
யடையலர்தம்புரமுன் றுமெய்தான்கண்டாய்
காலாலக்காலையுங்காயந்தான்கண்டாய்
கண்ணப்பர்க்குருள்செய்தகாளைகண்டாய்
பாலாருமொழிமடவாள்பாகன்கண்டாய்
பசுவேறிப்பவிதிரியும்பண்பன்கண்டாய்
மாலாலுமறிவரியமைந்தன்கண்டாய்
மழபாடிமன் னுமனானன்றானே.

வானவன்காண்வானவர்க்குமேலானான்காண்
வடமொழியுந்தென்றமிழுமறைகனான்கு
மானவன்காணானைந்துமாடினான்கா
னையன்காண்கையிலனலேநதியாடுங்
கானவன்காண்கானவனுக்கருள்செய்தான்காண்
கருதுவாரிதயத்துக்கமலத்துறுந்
தேனவன்காண்சென்றடையாச்செல்வன்னான்காண்
சிவனவன்காண்சிவபுரத்தெஞ்செல்வன்னானே.

ஆமயந்தீர்த்தடி யேனையாளாக்கொண்டா
ரதிகைவீரட்டானமாட்சிகொண்டார்
தாமரையோன்சிரமரிந்துகையிற்றொண்டார்
தலையதனிற்றலிகொண்டார்நிறைவாந்தன்மை
வாமனனார்மாகாயத்துதிரங்கொண்டார்
மானிடங்கொண்டார்வலங்கைமழுவாள்வொண்டார்
காமனையுமுடல்கொண்டார்கண்ணானேனக்கிக்
கண்ணப்பர்பணியுங்கொள்கபாலியாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சுந்தரமூர்த்திநாயனார்.

பண் - தக்கேகசி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அணிகொளடையம்பூணணிமாலை
யமுதுசெய்தமுதம்பெறுசண்டி.

யிணைகொளேழுநூற்றிருபனுவ
 லீன்றவன்றிருநாவினுக்காயன்
 கணைகொள்கண்ணப்பனன்றிவர்பெற்ற
 காதலின்னருளாதரித்தடைந்தேன்
 றிணைகொள்செந்தமிழ்பைங்கிளிதெரியுஞ்
 செல்வத்தென்றிருநின்றியூரானே.

பண் - கீ கா மா ம்.

எறிந்தசண்டியிடந்தகண்ணப்பனைத்துபத்தர்கட்கேற்றநல்கினீர்
 செறிந்தபூம்பொழிற்றேன் றுளிவீசுந்திருமிழலை
 நிறைந்தவந்தணர்நித்தநாடொறுநேசத்தாலுமைப்பூசிக்ஞமிட
 மறிந்துவீழிகொண்டாடியேற்குமருளுதிரே.

திருத்தொண்டத்தொகை, உ.

இலேமலிந்தவேனம்பியெறிபத்தற்கடியே
 னேனாதிநாதன்றனடியார்க்குமடியேன்
 கலேமலிந்தசீர்நம்பிகண்ணப்பர்க்கடியேன்.
 கடவுளிற்கலயன்றனடியார்க்குமடியேன்
 மலேமலிந்ததோள்வள்ளன்மானக்கஞ்சாற
 னெஞ்சாதவாட்டாயனடியார்க்குமடியேன்
 அலேமலிந்தபுனன்மங்கையாறையற்கடியே
 னாருநாருநிலம்மாணுக்காளே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவாசகம்.

திருக்கோத்தும்பி, ச.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கண்ணப்பனொப்பதோரன்பின்மைகண்டபி
 னென்னப்பனென்னொப்பிலென்னையுமாட்கொண்டருள்
 வண்ணப்பணித்தென்னைவாவென்றவான்கருணைச்
 சுண்ணப்பொனன்றற்கேசென்றுதாய்கோத்தும்பி.

திருத்தொணுக்கம், ந.

பொருட்பற்றிச்செய்கின்றபூசனைகள் போல்விளங்கச்
 செருப்புற்றசீரடிவாய்க்கலசமுனமுதம்
 விருப்புற்றுவேடனார்சேடறியமெய்குளிர்த்தங்
 கருட்பெற்றுநின்றவாதோணுக்கமாடாமோ.

*கக - ஆம் திருமுறை.

ந க் கீ ர தே த வ ர்.

கயிலைபாதிக்காளத்திருவந்தாதி.

நேரிசைவெண்பா.

க. சொல்லும் பொருளுமே தூத்திரியு நெய்யுமா
நல்லிடிஞ்சி லென்னுடைய நாவாகச - சொல்லரிய
வெண்பா விளக்கா வியன்கயிலை மேலிருந்த
பெண்பாகர்க் கேற்றினேன் பெற்று.

... ..

க00 மற்றும் பலபிதற்ற வேண்டா மடநெஞ்சே
கற்றைச் சடையண்ணல் காளத்தி - நெற்றிக்கண்
ணரா வமுதின் றிருநாம மஞ்செழுத்துஞ்
சோராம லெப்பொழுதுஞ் சொல்.

திருக்கண்ணப்பதேவர்திருமறம்.

அ க வ ற் ப ா.

... ..

கடும்கல் வேட்டையிற் காதலிற் றடிந்த
வுடும்பொடு சிலகணை யுடைத்தோல் செருப்புத்
தொடர்ந்த நாயொடு தோன்றினன் றேன்றலுஞ்
செல்வன் றிருக்கா ளத்தியு ளப்பன்
றிருமேனியின் மூன்றுகண்ணா
யாங்கொரு கண்ணிலு முகிர
மொழியா தொழுக விருந்தன னாகப
பார்த்து நடுக்குற்றுப் பதைத்து மனஞ்சுழன்று
வாய்ப்புனல் சிந்தக் கண்ணீ ரருவக்
கரம்பயில் சிலைகணை கவசத் தழிந்து
நிலம்படப் புரண்டு நெடிதிறிற் றேறிச்
சிலைக்கொடும் படைகடி தெடுத்துப் படுத்தவ
ரடுத்த விவ்வனத் துளரெனத் திரிந்தாங்
கின்மை கண்டு நன்மையிற்

* இத்திருமுறையிலுள்ளனவாகிய திருக்காளத்திக்குரிய கயிலைபாதி
காளத்திபாதித் திருவந்தாதி முதல், கல்லாடதேவராளிச்செய்த திருக்கண்
ணப்பதேவர்திருமறம் இறுதியாகவுள்ள பிரபந்தங்களும், பெரியபுராணத்
துள்ள கண்ணப்பநாயுட்புராணமுற்றும் “சரக்கேறி”, “சிரத்தானத்
தில்”, “பங்கயனாப்பெற்றிடு” என்னும் திருப்புகழ்ச்செய்யுட்கள் முதலிய
பிறவும் இங்கே பதிப்பித்தறகுரியனவாயினும் விரிவஞ்சியே அவற்றுள் சிற்
சிலபகுதிகளும் பதிப்பிக்கப்பெறுகின்றன.

றக்கன மருநதுகள் பிழியவும பிழிதொறும
 நெக்கு நெக்கிழி குருதியைக கண்டு நிலைதளர்ந்தெ
 னத்தனுக் கடுத்ததெ னத்தனாக கடுத்ததென்
 றன்பொடுங் கன்றறி
 யித்தனை தரிககில னிதுதனைக் கண்டலென்
 கண்டனை யிடநது கடவுடன் கண்ணுறும
 புண்ணி லபபியுங் காண்ப னென்றொரு
 கண்ணிடைக கணையது மடுத்ததுக்
 கையில் வாங்கி யனைதர வபபின
 னபபலுங் குருதி நிறப்பொத துருப்பெறக
 கண்டு நெஞ்சுகந துகநது மறறைக்
 கண்ணிலும வடிக்கனை மடுத்தனன் மடுத்தலு
 நிலலுகண் ணபப நிலலுகண் ணபபவென
 னன்புடைத தோன்ற னிலலுகண் ணபபவென்
 றின்னுரை யதொடு மெழிறசிவ விநகந
 தன்னிடைப பிறந்த தடமலாக கையா
 லன்னவன் றன்கை யம்பொடு மகப்பபப
 பிடித்தருளின னருளலும
 விண்மிசை வானவா மலாமழை பொழிந்தனர்
 வளையொடு படகந துநதுபி கறங்கின
 தொல்சீர முனிவரு மேத்தினா வல்லே
 சிவகதி பெற்றனன் றிருக்கண் ணப்பனை.

வெண்பா.

தததைதா யாநதநதை நாகனா தன்பிறப்பபு
 பொத்தப்பி நாட்டுபபூ வேடுவனா - தித்திக்குந
 திணைபப னாருசிறுபா செய்தவத்தாற காளத்திக்
 கண்ணபப னாயநின்றன காண

பரணதேவர்.

சிவபெருமான் திருவந்தாதி.

உஅ. சென்றுசெருப புககாலாற செல்ல மலர்நீக்கிச
 சென்று திருமுடிவாய் நீர்வாறதுச - சென்றுதன்
 கண்ணிடந தப்பங் கருத்தற்குக் காட்டினான்
 கண்ணிடந தப்பாமைப பார்த்தது.

அ௦. நிணையடைந்தேன் சித்த நிலையாகும் வண்ண
 நிணையடைந்தேன் சித்த நிமலா - நிணையடைந்தேன்
 கண்டததாய் காளத்தி யானே கணலாருங்
 கண்டததாய் காவாலி கா.

பெரியபுராணம்.

தம்பியாண்டார்தம்பி.

கோயிற்றிருப்பண்ணியர் திருவிருத்தம், ௨௦.

ஏவுசெய் மேருத் தடக்கை யெழிற்றில்லை யம்பலத்து
மேவுசெய் மேனிப் பிரானன் றி யங்கணர் மிகுஞளரே
காவுசெய் காளத்திக் கண்ணுதல் வேண்டுமீ வாக் கொடுத்துத்
தேவுசெய் வான்வாய்ப் புனலாட் டி யதிறல் வேவேவே.

திருத்தொண்டர்கிருவந்தாதி, ௧௧.

சிலத்திற் றிகழ்திருக் காளத்தி யார் திரு நெற்றியின்மே
னலத்திற் பொழிதரு கண்ணிற் குருதிக்கண் ணெண்ணெங்கி
வலத்திற் கடுங்களை யாற்றன் மலர்ந்கண் ணிட ந்தப்பினான்
குலத்திற் கிராசனங் கண்ணப்ப னொமன்று கூறுவரே.

பெரியபுராணம்.

கண்ணப்பநாயனாற்புராணம்.

[சிவகோசரியார்களவிலி திருக்காளத்திநாதர் கூறியருளல்:]

௧௦௬ - ௬௩.

அன்றிரவு கனனின் கணருண்முனிவர் தம்பாலே
மின்றிகழுந் சடைமவுலி வேதியர்தா மெழுந்தருளி
வன்றிறல்வே வெனென்று மற்றவனை நீநினைவே
னன்றவன்றன் செயறன்னை நாமுரைப்பக் கேளென்று

அவனுடைய வடிவெல்லா நமபக்க லன்பென்றும்
அவனுடைய வுறவெல்லா நமையறியு மறிவென்றும்
அவனுடைய செயலெல்லா நமக்கினிய வாமென்றும்
அவனுடைய நிலையிவ்வா றறிநீயென் றருள்செய்தார்.

பொருப்பினில்வந் தவன்செய்யும் பூசனைக்கு முன்பென்மேல்
அருப்புறுமென் மலர்முன்னை யவைகீசு மாதரவால்
விருப்புறுமன் பெனுமவெள்ளக் கால்பெருகிற் றெனவீழ்ந்த
செருப்படியவ் விளம்பருவச் சேயடியிற சிறப்புடைத்தால்.

உருகியவன் பொழிவின்றி நிறைந்தவவ னுருவென்னும்
பெருகியசொன் கலமுகத்திற பிறங்கியினி தொழுகுதலால்
ஒருமுனிவன் செவியுமிழு முயர்கங்கை முதற்றீர்த்துத்
பொருபுணவி னெனக்கவன்றன் வாயுமிழும் புனல்புனிதம்.

இம்மலைவா தெனையடைந்த கானவன்ற னியல்பாலே
மெய்ம்மலரு மன்புமேல் விரிந்தனபோல் விழுதலாற்
செம்மலர்மே லயனொடுமான் முதற்றேவர் வந்துபுனை
பெய்ம்மலரு மவன்றலையா ளிடுமலர்போ லெனக்கொவ்வா,

வெய்யகனற் பதங்கொள்ள வெந்துளதோ வெனுமன்பா
ணையுமனத் தினிமையினி னையமிக மென்றிடலாற்
செய்யுமறை வேள்வியோர் முன்புதருந் திருத்தவியி
னெய்யும்வரிச் சிலைவவன்று னிட்டவூ னெனக்கினிய.

மன்பெருமா மறைமொழிகண் மா முனிவர் மகிழ்ந்துரைக்கு
மின்பமொழிக் கோத்திரங்கண் மந்திரங்க ளியாவையினு
முன்பிருந்து மற்றவன்றன் முகமலா வகநெகிழ்ந்த
வன்பினினைந் தெனையல்லா லறிவுறு மொழிநல்ல.

உனக்கவன்றன் செயல்காட்ட நானாரீ யொளித்திருந்தா
லெனக்கவன்றன் பரிவிருக்கும் பரிசெல்லாங் காண்கின்றய்
மனக்கவலை யொழிகென்று மறைமுனிவர் கருள்செய்து
புனற்சடிலத் திருமுடியா ரெழுந்தருளிப் போயினார்.

திருக்குறிப்புத்தொண்டநாயனாற்புராணம்.

கஉ.

ஆங்கண் வான்மிசை யரம்பையர் கருங்குழற் சுரும்பு
பொங்கு பூண்முலைக் கொடிச்சியர் குழன்முன்கிப் போகாச்
செங்கண் மால்விடை யார்திருக் காளத்தி யென்று
மங்குல் குழ்வரை நிலவிய வாழ்வினான் மல்கும்.

திருநாவுக்கரசுநாயனாற்புராணம்.

ஙசங - அ.

பல்பதியு நெடுங்கிரியும் படர்வனமுஞ் சென்றடைவார்
செல்கதிமுன் னனிப்பார்தந் திருக்காரி கரைபணிந்து
தொல்கலையின் பெருவேந்தர் தொண்டர்களின் னும்பர்குழா
மல்குதிருக் காளத்தி மாமலைவந் தெய்தினார்.

பொன்முகரித் திருநதியின் புனிதநெடுந் தீர்த்தத்தின்
முன்முழுகிக் காளத்தி மொய்வரையின் ருழ்வரையிற்
சென்னியுறப் பணிந்தெழுந்து செங்கண்விடைத் தனிப்பாகர்
மன்னுமலை மிசையேறி வலங்கொண்டு வணங்குவார்.

காதணிவெண் குழையாணைக் காளத்தி மலைக்கொழந்தை
வேதமொழி மூலத்தை விழுந்திறைஞ்சி யெழுந்துபெருங்
காதல்புரி மனங்களிப்பக் கண்களிப்பப் பரவசமாய்
நாதனையென் கண்ணுள்ளா னெனுந்திருத்தாண் டகநவின்னார்.

மலைச்சிகரச் சிகாமணியின் மருங்குறமுன் னேறிற்குஞ்
சிலைத்தடக்கைக் கண்ணப்பர் திருப்பாதஞ் சேர்ந்திறைஞ்சி
யலைத்துவிழுங் கண்ணருவி யாகத்துப் பாய்ந்திழியத்
தலைக்குவித்த கையினராய்த் தாழ்ந்துபுறம் போர்த்தணைந்தார்.

சேணிலவு திருமலையிற் திருப்பணியா யினசெய்து
தாணுவனை யம்மலைமேற் றுன்பணிந்த குறிப்பினுற்
பேணுதிருக் கயிலைமலை வீற்றிருந்த பெருங்கோலங்
காணுமது காதலித்தார் கலைவாய்மைக் காவலனார்.

வேறு.

ஆங்கண் மாமலை மேன்மருந்தை வணங்கி யாரா ளான்மிகப்
பொங்கு காதலி னுத்த ரத்திசை மேல்வி ருப்பொடு போதுவார்
துங்க மால்வரை கானியாறு தொடர்ந்த நாடு கடந்துபின்
செங்கண் மால்விடை யண்ணன் மேவு திருப்பருப்பத மெய்தினார்.

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்புராணம்.

க0கந - உஅ.

மன்னுதிருப் பதிகவிசை பாடிப் போற்றி வணங்கிப்போற் தப்
பதியில் வைகி மாடு, பிஞ்ஞகர்தம் வெண்பாக்க முதலா வுள்ள பிற
பதிகள் பணிந்தணைவார் பெருகு மன்பான், முன்னிறைந்த திருவாய்
மஞ் சனநீ ராட்டு முதல்வேடர் கண்ணப்ப நாய னுரை, யுன்னி
யொளிர் காளத்தி மலைவ ணங்க வுற்றபெரு வேட்கையுட னுவந்து
சென்றார்.

மிக்கபெருங் காதலுடன் றெண்டர் சூழ மென்புனனுட் டினை
யகன்று வெற்புங் காணுந், தொக்கபெரு வன்புலக்கா னடைந்து
போகிச் சூலகபா லக்காத்துச் சுடரு மேனி, பூக்கண்முதற் றலைவ
னிட மாகி யுள்ள முகினெருங்கு காரிகரை முன்னர்ச் சென்று, புக்
கிறைஞ்சிப் போற்றிசைத்தப் பதியில் வைகிப் பூதியோடு டின்மகி
ழ்ந்தார் புகலி வேந்தர்.

இறைவர்திருக் காரிகரை யிறைஞ்சி யப்பா, லெண்ணில்பெரு
வகாகளிநு மருங்கு மெங்கும், நிறைபருவி நிரைபலவாய் மணியும்
பொன்னும் நிறைதுவலை புடைசிதறி நிகழ்ப வாகி, யறைகழல்வா
னவர்க்கிறைவன் சூலிச வேற்று லற்றசிறை பெற்றவன்மே லெழுவ
தற்குச், சிறகடித்துப் பறக்கமுயன் றுயர்ந்த போலுஞ் சிலைநிலத்தி
லெழுந்தருளிச் செல்லா நின்றார்.

மாதவர்க ணெருங்குழாம் பார்து செல்ல மணிமுத்தின் பரிச்
சின்னம் வரம்பின் றுகப், பூதிநிறை கடலணைவ தென்னச் சண்பைப்
புரவலனு ரெழுந்தருளும் பொழுது சின்னத், தீதிமொலி பலமுறை
யும் பொங்கி ரொங்குந் திருஞான சம்பந்தன் வந்தா னென்று, நாத
நிறை செவியினவாய் மாக்க ளெல்லா நலமருவு நினைவொன்றாய் மரு
ங்கு நண்ண.

கானவர்தங் குலமுலகு போற்ற வந்த கண்ணப்பர் திருப்பாதச்
செருப்புத் தோய, மாணவரிச் சிலைவேட்டை யாடுங் காணும் வான்

மறைய நிலைபெரிய மாமுந் தூறும், ஏனையிமை யோர்தாழு மிறைஞ்சி யேத்தி யெய்தவரும் பெருமையவா மெண்ணி லாத, தானமுமற் றவைகடந்து திருக்கா ளத்தி சாரவெழுந் தருளிஞர் சண்பை வேந்தர்.

ஆம்பொன்மலைக் கொடிமுலைப்பால் குழைத்த ஞானத் தழு துண்ட பிள்ளையா ரணைந்தா ரென்று, செம்பொன்மலை வில்லியார் திருக்கா ளத்தி சேர்ந்ததிருந் தொண்டர்குழா மடைய வீண்டிப், பம்புசடைத் திருமுனிவர் கபாலக் கையர் பலவேடச் சைவர்குல வேடர் மற்று, மும்பர்தவம் புரிவாரப் பதியிலுள்ளோ ருடன்விரும்பி யெதிர்கொள்ள வுழைச்சென் றுற்றார்.

திசையனைத்து நீற்றினொளி தழைப்ப மண்மேற் சிவலோக மணை ந்ததெனச் சென்ற போது, மிசைவிளங்கு மணிமுத்தின் சிவிகை நின்றும் வேதபா ரகரிழிந்து வணங்கி மிக்க, ஆசைவில்பெருந் தொண் டர்குழார் தொழுது போற்றி யாவெனுமோ சையிலண்ட நிறைப்ப வன்பால், இசைவிளங்குந் தமிழ்விசைர் திருக்கா ளத்தித் திருமலையிம் மலைகளில்யா தென்று கேட்டார்.

வந்தணைந்த மாதவத்தோர் வணங்கித் தாழ்ந்து மறைவாழ்வே சைவசிகா மணியே தோன்றும், இந்தமலை காளனோ டத்தி தம்மி லிகலிவழி பாடுசெய விறைவர் மேவும், அந்தமில்சீர்க் காளத்தி மலையா மென்ன வவனிமேற் பணிந்தெழுந்தஞ் சலிமேற் கொண்டு, சிந்தைகளி மகிழ்ச்சிவரத் திருவி ராகம் வானவர்க டானவரென் றெடுத்துச் செல்வார்.

திருந்தியவின் னிசைவகுப்புத் திருக்கண் ணப்பர் திருத்தொ ண்டு சிறப்பித்துத் திகழப் பாடிப், பொருந்துபெருந் தவர்கூட்டம் போற்ற வந்து பொன்முகரிக் கரையணைந்து தொழுது போகி, யருந் தவர்க ளெம்மருங்கு மிடைந்து செல்ல வாளுடைய பிள்ளையா ரயன்மா றேடு, மருந்துவெளி யேயிருந்த திருக்கா ளத்தி மலையடிவா ரஞ்சார வந்து தாழ்ந்தார்.

தாழ்ந்தெழுந்து திருமலையைத் தொழுது கொண்டே தடஞ்சிலா தலசோபா னத்தா லேறி, வாழ்ந்தமையோர் குழாநெருங்கு மணிரீள் வாயின் மருங்கிறைஞ்சி யுட்புகுந்து வளர்பொற் கோயில், சூழ்ந்து வலங் கொண்டிறைவர் திருமுன் பெய்தித் தொழுதுதலை மேற் செங்கை கொண்டு போற்றி, வீழ்ந்தெழுவார் சூழ்பிட்ட பயன்காண் பார்போன் மெய்வேடர் பெருமானைக் கண்டு விழ்ந்தார்.

உள்ளத்திற் றெளிகின்ற வன்பின் மெய்ம்மை யுருவினையு மவ் வன்பி னுள்ளே மன்னும், வெள்ளச்செஞ் சடைக்கறறை நெற்றிச் செங்கண் னிலையையு முடன்கண்ட விருப்பம் பொங்கிப், பள்ளத்தி லிழிபுனல்போற் பரந்து செல்லப் பைம்பொன்மலை வல்லிபரிந் தளித்த செம்பொன், வள்ளத்தின் ஞானவா ரமுத முண்டார் மகிழ்ந்தெழுந்து பலமுறையும் வணங்கு கின்றார்.

பங்கயக்கண் ணருவிநீர் பாய நின்று பரவுமிசைத் திருப்பதிகம் பாடி யாடித், தங்குபெருங் களிகாத றகைந்து தட்பத் தம்பெருமான் கழல்போற்றுந் தன்மை நீட, அங்கரிதிற் புறம்போந்தக் கயன்மால் போற்ற வரியார்தந் திருமலைக்கீழ் ழணைந்தி றைஞ்சிப், பொங்குதிருத் தொண்டர்மடங் காட்ட வங்குப் புக்கருளி யினிதமர்ந்தார் புகலி வேந்தர்.

யாவர்களு மறிவரிய னிறைவன் றன்னை யேழுலகு முடையானை யெண்ணி லாத, தேவர்கடம் பெருமானைத் திருக்கா ளத்தி மலையின் மிசை வீற்றிருந்த செய்ய தேனைப், பூவலரும பொழில்புடைகுழ் சண்பை யாளும் புரவலனார் காலங்க டோறும் புக்குப், பாவலர்கொண் டடிபோற்றிப் பருகி யார்த்து பண்பினிய திருப்பதியிற் பயிலு நாளில்.

அங்கண்வட திசைமேலுங் குடக்கின் மேலு மருந்தமிழின் வழக்கங்கு நிகழா தாகத், திங்கன்புனை முடியார்தந் தானந் தோறுஞ் சென்றுதமிழிசைபாடுஞ் செய்கை போல, மங்கையுடன் வானவர் கள் போற்றி சைப்ப வீற்றிருந்தார் வடகயிலை வணங்கிப் பாடிச், செங்கமல மலர்வாவித் திருக்கே தாரந் தொழுதுதிருப் பதிகவிசை திருத்தப் பாடி.

கூற்றுதைத்தார் மகிழ்ந்தகோ கரணம் பாடிக் குலவுதிருப் பருப் பதத்தின் கொளகை பாடி, யேற்றின்மிசை வருவாரிந் திரன்ற னீலப் பருப்பதமும் பாடிமகிழ்ந் திறைவர் தானம், போற்றியசொன் மலர் மாலை பிறவும் பாடிப் புகலியர்தம் பெருந்தகையார் புனித மாகு, நீற்றினணி கோலத்துத் தொண்டர் சூழ நெடிதுமகிழ்ந் தப்பதியி னிலவு கின்றார்.

தேன்றிசையிற் கயிலையெனுந் திருக்கா ளத்தி போற்றியினி தமர்கின்றார் திரைகுழ் வேலை, யொன்றுதிரு வொற்றியூ ருறைவார் தம்மை யிறைஞ்சுவது திருவுள்ளத் துன்னி யங்கண், இன்றமிழின் விரகருள் பெற்று மீள்வா ரேந்தையா ரிணையடியென் மனத்த வேன்று, பொன்றளங் கொழித்திழிபொன் முகரி கூடப் புனைந்த திருப் பதிகவிசை போற்றிப் போந்தார்.

ஏயர்கோன்கலிக்காமநாயனார் புராணம்.

[சுந்தரமூர்த்திநாயனார் கீர்த்திரம் :]

ககரு - எ.

மன்னு திருமாற பேறனைநது வணங்கிப் பரவித் திருவல்லந் தன்னு ளெய்தி யிறைஞ்சிப்போய்ச சாரு மேல்பாற சடைத்துழைந்து

பின்னன் முடியா ரிடம்பலவும் பேணி வணங்கிப் *பெருந்தொண்டர்
சென்னி முகிறேய் தருங்குவட்டுத் திருக்கா ளத்தி மலேசேர்ந்தார்.

தடுக்க லாகாப் பெருங்காதற் றலேதின் றருளுங் கண்ணப்பர்
இடுக்கண் களைந்தாட் கொண்டருளு மிறைவர் மகிழ்ந்த காளத்தி
யடுக்கல் சேர வணைந்துபணிந் தருளா லேறி யன்பாறு
மடுப்பத் திருமுன் சென்றெய்தி மலேமேன் மருந்தை வணங்கினார்.

வணங்கி யுள்ளங் களிகூர மகிழ்ந்து போற்றி மதுரவிசை
யணங்கு சேண்டா டேனும்பதிகம் பாடி யன்பாற் கண்ணப்பர்
மணங்கொண மலர்ச்சே வடிபணிந்து வாழ்ந்து போந்து மன்னுபதி
யிணங்கு தொண்ட ருடன்கெழுமி யின்புற் றிருக்கு மந்நாளில்.

திருமூலநாயனர்புராணம்.

ச - ௫.

கங்கைநீர்த் துறையாடிக் கருத்துறைநீள் கடலேற்று
மங்கணர்தா மகிழ்ந்தருளு மவிழுத்தம் பணிந்தேத்தி
மங்குல்வளர் வரைவிந்த மன்னுபநு! பதமிறைஞ்சித்
திங்களணி சடையர்திருக் காளத்தி மலேசேர்ந்தார்.

நீடுதிருக் காளத்தி நிலவுதா னுவைவணங்கி
யாடுதிரு வரங்கான வாலவனந் தொழுதேத்தித்
தேடுமிரு வருக்கரியார் திருவேகாம் பரம்பணிந்து
மாடுயர்மா மதிற்காஞ்சி வளநகருள் வைகினார்.

திருத்தொண்டர்புராணசாரம்.

கண்ணப்பநாயனார்.

வேடாதி பதியுடுப்பூர் வேந்த னாகன்
விளங்கியசேய் திண்ணனார் கன்னி வேட்டைக்
காடதில்வாய் மஞ்சனமுங் குஞ்சிதரு மலருங்
காய்ச்சினமென் றிடுதசையுங் காளத்தி யார்க்குத்
தேடருமன் பினிலாறு தினத்தளவு மளிப்பச்
சீறுசிவ கோசரியுந் தெளியவிழிப் புண்ணீ
ரோடவொரு கண்ணப்பி யொருகண் ணப்ப
வொழிகவெனு மருள்கொடரு குறதின் றுரே.

* சுந்தரமூர்த்திநாயனார்.

வேறு நூல்கள்.

கல்லாடம்.

கஅ.

முன்னொரு காலத் தடுகொலைக் கணைந்த
முகிலுருப் பெறுமோர் கொடுமாத் கிராதன்
அருமறைத் தாபத னமைத்திடு செம்மலைச்
செருப்புடைத் தாளால் விருப்புடன் றள்ளி
வாயெனுங் குடத்தில் வரம்பற வெடுத்த
அமுதுகடற் றள்ளு மணிநீ ராட்டிப்
பின்னல்விட் டமைந்த தன்றலை மலரினைத்
தருமலர் விண்புக மணிமுடி நிறைத்து
வெள்வாய் குதட்டிய விழுதுடைக் கருந்தடி
வைத்தமை யாமுன் மகிழ்ந்தமு துண்டவன்
மிச்சிலுக் கின்னு மிச்சைசெய் பெருமான்.

பட்டினத் துப்பிள்ளையார்

தனிப்பாடல்கள்.

கட்டளைக்கவித்துறை.

பத்தும் புகுந்து பிறந்து வளர்ந்துபட் டாடைசுற்றி
முத்தும் பவளமும் பூண்டோடி யாடி முடிந்தபின்பு
செத்துக் கிடக்கும் பிணத்தரு கேயினிச் சாம்பிணங்கள்
கத்துங் கணக்கென்ன காண்கயி லாபுரிக் காளத்தியே. (க)

பொன்றாற் பரயோசனம் பொன்படைத் தாற்குண்டு பொன்
படைத்தோன், றன்றாற் பரயோசனம் பொன்னுக்கங் கேதுண்டத்
தன்மையைப்போ, லுன்றாற் பரயோசனம் வேணதெல் லாமுண்
டுனைப்பணியு, மென்றாற் பரயோசன மேதுண்டு காளத்தி யீச்சுரனே.

வாளான் மகவரிந் தூட்டவல் லேனலன் மாதுசொன்ன
ஞளா விளமை துறக்கவல் லேனலன் றெண்டுசெய்து
நாளாற்றி கண்ணிடந் தப்பவல் லேனல னுனிநிச்சென்
றுளாவ தெப்படி யோதிருக் காளத்தி யபபனுக்கே. (ங)

முப்போது மன்னம் புசிக்கவுந் தூங்கவு மோகத்தினாற்
செப்போ திாமுலை யாருடன் சேரவுஞ் சீவன்விடு
மப்போது கண்கலக் கப்பட வும்மமைத் தாயையனே
பெப்போது காணவல் லேன்றிருக் காளத்தி யீச்சுரனே. (ச)

இரைக்கே யிரவும் பசுலுந் திரிந்திங் கிளைத்துமின்னு
ரரைக்கே யவலக் குழியருகேயசும் பார்த்தொழுகும்

புரைக்கே யுழலுந் தமிழேனை யாண்டருள பொன்முகரிக்
கரைக்கேகல லால நிழறகீ துமா, தருள காளத்தியே.

(ரு)

கந்தபுரணம்.

ஆற்றுப்படலம், சு.

பூட்டு கார்முகந தன்னொடுந் தோன்றிய புயல்வா
யூட்டு தண்புன னரதியங் கிரிமிசை யுகுததல
வேட்டு வக்குலத திண்ணனார் மஞ்சனம விமலற
காட்டு கின்றதோ தனிச்செயல போன்றுள தன்றே.

வழிநடைப்படலம், எ

சிலந்தி மாசுண முமமதக் கரிசிவ கோசன்
மலைந்தி டுஞ்சிலை வேட்டுவன் கீரனே மடவார
பலந்த ரும்வழி பாட்டினாற பாட்டினாற பரீனக
கலந்து முததிசேர் தென்பெருந் கயிலையுங் கண்டான்.

கந்தபுராணச்சுருக்கம்.

உற்பத்திகாண்டம், கருஉ.

கருக்கடல கடப்பவருள காசிரகர் கண்டு
பருபத மெனுமபெயர் பரிததகிரி கண்டு
விருபபமுள வேங்கட வியன்குவடு கண்டு
மருககுலவு தென்கயிலை வண்சிகரி கண்டு.

உபதேசகாண்டம்.

சிவபூசைமான்மியச்சுருக்கம்.

கசு. மொழிந்த தெய்வலிங் கத்திடைச் சதாசிவ மூர்த்தமா
யினிதுவந் திருப்போம, பொழிந்த பத்தியிற பூசனை புரிபவா பொரு
புனற காசிகே தார, மிழிந்த தெள்ளரு வியவிருத தாசலஞ் சிதம்பர
மருணையெய் பவமூங், கழிந்த தென்கயி லாயும யாறுவெண காடு
தென் மதுரையம் மருதூர

உ0 குடந்தை சீகுலப் பருபதங் காஞ்சிரா மேசசுர மண்டக
டங்க, ஞடனப் பருதிருத கயிலையோ ரிரண்டுபொன் மேருவி னுச்சிமற
றிவற்றின், மடந்தை யோடுருக கணததொடு மைநதொழில் வகுத்
தினி துண்மையா யுறைவோ, மிடமப் பருதல மிதுவென வுளத்துண
ர்ந் தெண்ணியெய் மருசசுனை புரிவீர.

வேறு.

சாட. வேளைத் தீபபட நெற்றி விழித்தருள் விடையோனைக்
காளத் தியில்வழி பட்டன னனிலக் கடவுட்கோ

வாளப் புவிபடு மனபதை மனநினை விரைவிற்போய்
மீளப் படுவது தன்னல திலையெனும் விறல்பெற்றான்.

திருமால் சீவாரீச்சுனைச்சுருக்கம், சு. எ.

மொழிந்து திரிந்தான் றுருவாசன் முளரிபூத்த முகிலவண்ண,
னுழந்து துயரி னலமந்தா நொழிப்ப தெதுவென் றுளரினைந்தான்,
பொழிந்த கருணைத் திருப்பவளப் பொருப்பைப் போற்றப் போமெ
னவுற், நெழுந்து நடந்தான் ரெழற்குரிய திருக்கா ளத்தி யெனு
மெல்லை.

சென்று பவளக் கொடிவேணித் திருக்கா ளத்திச் சிவபெருமான்
மன்றன் முளரிப் பரிபுரப்பொற் றிருத்தா டொழுது வலம்வந்தா
னன்று தொடுத்தெம் பெருமாளை யவன னுரையி னருச்சித்தான்
வென்று புரஞ்செற் றவன்சிலநாள் கழிந்த பின்னர் வெளிப்பட்டான்.

கரு. பரவுகா ளத்தியுட் புகுந்து பண்டைநாட்
புரமெரித் தவனடித் தொண்டு போற்றி
வாநதி நெடுமுடிச் சடிவ வானவன்
விராமல ரவற்கெதிர் வெளிப்பட்ட டானரோ.

கரு. பின்னரு மாங்கவன் பேதை பாகனை
மின்னொளி விரவுதென் கயிலை மேவி
பொன்னடித் துணைமலர்க் கமலம் பூசியா
வுன்னரும் பற்பக னெய்தி னோம்பினான்.

திரிபுரவிசயச்சுருக்கம், சு. எ.

கொற்றவார் குடைநிழற்றி யமருலக மினிதளிக்குங் குலிசவேற்
தன், கற்றைவார் சடையானைக் காளத்தி முக்கண்ணைக் கருதிப் பூசித்,
தற்றைநா ளவனருள வலாசுனை யுயிர்செகுத்தா னவனியோடும்,
பெற்றவா னவருலகு துயரொழித்தான் வலாரியெனும் பெயரும்
பெற்று.

அரிபிரமாதியர் பூசனைச்சுருக்கம், சு. எ.

என்னப் பலவா நெடுதேத்தி நின்றிரந்து
பன்னிப் ப்ரசுதலு நன்கருணை பாவித்தாள்
பொன்னொத் திலங்கு சடையோற் புகழ்கணத்து
மன்னிப் புகப்பணித்தா டென்கயிலை மன்னினாள்.

கு த ச ங் கி தை.

சிவபூசாவதியும் செய்தோர் பெருமையும் உரைத்தஅத்தியாயம், இங்.

கார்தவழ் சிமயத்தேன் கயிலை கண்டவர்க்
கார்தா வின்பரு ளக்கி லீச்சுராஞ்
சீர்தரு சீகர தீர்த்தம் வெவ்வினை
வேறுத் தருள்செய்வன் மீக கேத்திரம்.

விமலன் வாதராயணன் முதலியோர் சங்கைதீர்த்த அத்தியாயம்.

௩௬. பிறங்குதேன் கயிலை யெனுநதிருத் தலமும் பிரியமிக் கது
நமக் கதன்பா, லறங்கிளர் தீர்த்த மெவைக்குமோ ருறையு ளாய
பொன் முகரியுண் டதன்கண், ணிறங்கிளர் கதிர்வா ரங்குகு மகரீ
டியவிதி பாதமிந் நாள்கண், மறங்கெடப் படிந்தோ ராண்டெமை
யாங்கு வணங்குவோ ரிணங்குவர் முத்தி.

சக. தண்டுழாய் முகுந்தன் கமலைபின் றெடாத் தகுபரி சன்
முஞ்சுழ் தரக்கா, மண்டுயோ சனையைந் தகலமு மிடட்டி நீளமும்
வயங்குதேன் கயிலை, விண்ணுவை யடைந்தான் முகரியிற் படிந்தான்
விழைந்துபல் லண்டமு மென்றுந், தொண்டிபுண் டிறைஞ்சுங் கட
வுளைப் பணிந்தான் னுரிசற வெண்ணிய பெற்றான்.

தீர்த்தமான்மியமுனைத்த அத்தியாயம், ௨௭ - க

திங்களுட லுரி ஓடிமுடித் தேன்கயிலை ஹீற்றிருக்கு
மங்கனெனவ் வுயிருமெளி தரும்போகங் கதியடையத்
தங்குமரு ளான்மாசி மகததமைத்த தடந்தீர்த்தம்
பொங்குசுவ ணங்கொழிக்கும் பொன்முகரி யெனுங்குடினா.

ஆயதிரு நதியின்க ணம்மாசி மகநாளின்
மாயிருளு லத்துளபல் வகைத்தீர்த்த மெலார்தம்பாற்
றேய்பவர்கள் கழித்தடைத்த தொகுபாவந் தொலைத்திவான்
பாய்தருமன் பொடுவந்து படிநதுகளித் தேகுமால்.

யாரேனு மந்தியி லந்நாளிற் படிந்திதழித்
தாரேறு முடியானைத் தவளநிறப் பொடியானைக்
காரேறு களத்தானைக் கண்ணேறு குளத்தானை
யேரேறு மொருமானை யேந்தியவெம் பெருமானை.

புனிதருளம் புகுளுனப் பூங்கோதை நாயகனைக்
கனிதருமம் பொழில்சூழ்சீ காளத்தி மாமணியை
யினிதகவன் பினிற்றழுவார்க் கெவ்வகைப்போ கமுமுண்டா
முனிதாலில் பேரின்ப முததியுமெண் மையினுறுமால்.

பிரமன்முன்னேர் தில்லையி ல் நோற்று ஞானம்பெற்ற அத்தியாயம், ௮௧.

தலங்கள்பல் லவறுறுஞ் சாற்று மேன்மைநந்
தலங்களே யுத்தமந் தகும வற்றுஞ்
மலங்களே வாரண வாசி காளத்தி
மலங்களில் லாதசீ சயில மாததலம்.

*முத்திசாதனவிசாரமுனைத்த அத்தியாயம், ௮௨ - க௭.

பூவிரிநை மிசவனத்துப் புண்ணியமா தவப்பெரியிர்
நீவிருமெம் மானருளா னிரம்புதெமைக் கொண்டெனார்ந்தீர்

* இந்த அத்தியாயமுழுவதும் திருக்காளத்தியின்பெருமையைக்கூறுவதே.

காவியலுந் தென்கயிலை கரைதருபலி றலங்களிணும்
மேவியவுத் தமமென்றே மெய்ம்மையுற வுணர்ந்திடுமின்.

துன்னுகழ்க் காளத்தி தொழார்திருமான் முதலியர்க்கு
மின்னுகயி லைப்பானே வேந்தனென வாய்ந்துணர்நீ
பன்னுவரு ணச்சிரமப் படிநடவார் சிவஞான
மன்னுதலி லார்முத்தி மருவார்பல் பவமுறினும்.

பிரசாதக்கிரமமுரைத்தஅத்தியாயம், ௩௦.

சீர்வளர் தில்லை மன்றற் தென்கயி லாய வேங்க
லேர்வளர் காசி யின்னு மியைதலம் பலவு மன்னுங்
கார்வளர் கண்டத் தோனைக் கருதுதன் முதலாச் செய்யும்
பேர்வளர் யாவு மன்னுன் பிரசாதம் பெறுதற் கன்றே.

சிவதலவிசாரமுரைத்தஅத்தியாயம், ௩௨.

நிறைகடல் வறப்ப வாய்மடுத் தெழுந்த நெடுங்கமஞ் சூற்பசு
முகிலைக், கறையடி நால்வாய்க் காற்றெறி செவிக்கார்க் கடம்பொழி
களிறெனக் கருதி, யறைமுழக் கெழுப்பி முடங்குளை மடங்க லச்சு
றப் பாய்ந்துபின் வெள்குந், துறைபல மருவி நெடுவளம்படைத்த
துயகா ளத்திமால் வரையும்.

சிவப்பிரீதீகாமுரைத்தஅத்தியாயம், ௩௪ - ௩௭.

ஊழ்வலியா லவன்புணர்ச்சிக் குடம்பட்ட வந்தணன்பின்
வாழ்வகை தென் கயிலாய மருவுதற்கு வெளிக்கொண்டான்
சூழ்வினைபோ லவளும்பின் றொடர்ந்தாண்மற் றென்செய்வான்
ருழ்வினையா மென்றுணர்ந்துஞ் சம்மதித்து நடந்தனனே.

சீகாளத் தியையடைந்து சிவபிரான் சேவைபுரிந்
தாகாயத் தவர்வணங்கு மத்தலவா சஞ்செய்தான்
போகாளற் பொடுமவற்குப் பொருந்துபணி விடைசெய்து
மாகாதற் கொடியுமுடன் வதிந்தனளா னெடுங்காலம்.

காளத்திமான்மியமுரைத்தஅத்தியாயம்.

விலகி வில்லுமிழ் மணிப்பணிக் கங்கண விகிந்த
னலகி னுமங்கள் வழுத்துவாஞ் சையினுள மமைந்தி
ருலகு போற்றிடு குருமா பறிதர வுரைத்தா
மிலகு காளத்தி மான்மியஞ் சிறிதெடுத் திசைப்பாம்.

ஆள்ளிக் கொள்ளலாம் பேரொளி யழகுற வீசும்
வெள்ளித் தெய்வமால் வரையமர் விமலனை விமலை
புள்ளிப் போற்றிமுன் னொருதின முத்தியெவ் வுயிர்க்குய
புள்ளித் தோல்புனைந் தாயவிரைந் தருடலம் புகறி.

எனவி னாவனு மெம்பிரா னென்றுமெவ் வுயிர்க்கு
மநக மார்கதி விரைந்தரு ளொருதல மறைவாங்
கனம்வி ராவிய கருங்குழல் வெண்ணகைக் கரும்பே
மனநி லாவுறக் கேண்மதி யென்றுவாய் டலரும்.

அறம ணுத்துணைச் செயினுமே ருவிற்பெரி தாக்கு
முறநி னைப்பினுங் கேட்பினு முறுபல னளிக்கு
மறமி குத்தவ ரெய்தொணு மான்மியத் ததுவா
னறம லர்ப்பொழிற் றென்கயி லாயநற் றலமே.

அழிவி லத்தலத் துயர்குலத் துதித்தவ ரமையா
விழிகு லத்துதித் தவர்மற்றி யாவரே யெனினும்
பழித பப்புரு தொருவரு டத்துணை பகரிச்
செழித லத்துறை வாமெனு நியதிசெய் தனராய்.

ஆடு சேர்மதிச் சித்திரை நாளணி யிடப்
நீடு மாமதி விசாகநா ணிறைபுகழ் மிதுனங்
கூடு மாமதி மூலநாள் குறிகொளுங் கடங்
பாடு சேர்மதி யடுத்தபூ ராடநாள் பாவாய்.

சிங்க மாமதி வருதிரு வேணநாள் கன்னித்
துங்க மாமதி நாழிநா டலாமதி முதனாள்
பொங்கு டல்விருச் சிகமதிக் கார்த்திகை பொலிநா
டங்கு கார்முகத் திருமதி மருவுமான் றலைநாள்.

மகர மாமதிப் பூசநாள் குடமதி மகநா
ணிகரின் மீனமா மதிகி மூத்தர நெடுநாள்
புகரி வித்திரு நாள்களிற் பொங்குபொன் முகரிப்
பகரு நீரிடைப் பத்தியின் மூழ்கிநீ றணிந்து.

ஆங்கு வைகுறு நின்னையு நம்மையு மன்பி
னோங்கு பூசனை புரிந்துறப் பணிந் துஞ் வுற்றுத்
தாங்கு தன்பொரு ளளவைக்குத் தக்கதா னமும்பொய்த்
தீங்கு தீர்த்தவர்க் கீத்திரா வுண்ணுதல் செய்து.

இனைய வாரொரு வருடமு மித்தகு விரதம்
புணையச் செய்துறை வாரெனிற் பாதகப் புகர்தீர்ந்
தினைவி லாமுத்தி யெய்துவ துண்மையே யென்றான்
வனையு மெம்பிரா னுமையவள கேட்டுள மகிழ்ந்தாள்.

பத்தி மாதவத் தீருல குற்றபல் னுயிரும்
புத்தி முத்தியு மடைதரப் பொலியுந் தென்கயிலை
யுத்த மததிரு மான்மிய முளத்துறக் கொண்மின்
முத்த லங்களும் படிப்பதித் தலமுழுச் சீரே.

உயிர்கள் முத்திபுதுவதற்கேதுவுரைத்த அத்தியாயம், ௮ - எ.

மன்னிய தெய்வச் சிதம்பரங் கமஞ்சுன் மழைதவழ் சிகரத்
தென்கயிலை, மின்னிய விருத்தா சலஞ்சார் நாளும் விருப்புறு தோப
ருப் பதஞ்சீர், துன்னிய வன்மீ கங்ககா ரணியஞ் சோமநா தஞ்செ
பேச் சுரமே, பொன்னியல் புரிசை சூழ்தரு மாதி புரத்தலம் போற்
றுகோ கருணம்.

நறைமலர்ப் பொழிற்பி மேச்சுரம் புன்னை நறுமணங் கான்
மறைக் காடு, நிறைபுகழ்ச் சுவேதா ரணியங்கே தார நெடும்புணற்
கங்கைசூழ் காசி, துறைகெழு பொன்னி சூழ்கும்ப கோணற் தூமறை
முழங்கிடை மருதூ, நறைதரு மிராமேச் சுரந்திரு வால வாயிவை
முதற்றலங் களினுள்.

எத்தலத் தேனு நம்மடிப் பூசை யியற்றிமெய் யன்பினிற் சூழா
வுத்தம பஞ்சாக் கார்தினம் பன்னீ ராயிர முளத்துறச் செபித்துப்
பத்தர்க ளடியும் போற்றினன் குறைவார் பாகதி யடைவது திண்ண
முத்தவெண் மூர்த் திருமகள் களப முலைபொரு மொயம்புடை மாலே.

மரணகீதறியுரைத்த அத்தியாயம், ௩௦.

திருக்கா ளத்தி வரையென்னுந் திசைபோஞ் சீர்த்தித் தலமடைந்து
கருக்கா ளத்தி யக்கமறக் கதிர்பொன் முகரி யாடிமதப்
பெருக்கா ளத்தி யுரிபோர்த்த பிராணை யுமையாள் கலந்ததிரு
வுருக்கா ளத்தி யீச்சுரனை யொழிபா வன்பிற் றொழுதேனும்.

சிவகேசுரத்திரவிளக்கம்.

காதல்கா ளத்திவாழ் காளத்தி நாதர்
கோதை ஞானப்பூக் குளிர்பொன் முகரி.

கோயிற் புராணம்.

இரணியவன்மச்சநூக்கம், ௧௭.

பருப்பத மிறைஞ்சிவிழி சோதியில் வித்துத்
திருத்தகு நதிப்பொருவி தீர்த்தமவை யாடி
யருத்திமிகு காளனுட னத்திபணி நித்தன்
பொருப்புற வுடன்றொழுது போதலுறு நாளில்.

சிதம்பரபுராணம்.

திருச்சிற்றம் பலச்சநூக்கம், ௭௮.

தேனாறருவித் தாளத் திரள்சேர் திருவேங் கடமென் றுயரோங்
கவினின், றுண நெறிகூ ரறிவா லெமைநீ யன்பால் வழிபட் டென்பூ

டுருகத், தானு நெனுமா நிகழ்வேர் புகழுந் தகுபொன் முகரிக்கரையிற் பொழிலிற், கானார் தருதென் கயிலைக் கிரியென் காளத்தியெமக் காள்பொற் பதியே.

திருவெண்காட்டுப்புராணம்.

சுவேதவனச்சுநக்கம்.

உரு. கங்கைநதி யமுனைநதி வாணியாறு கருதுசிந்து நன்மதையே கண்ண வேணி, துங்கமிசு பம்பைநதி *கோதா வேரி சுதுக்கிரியே யதுக்கினிய சோண வாறு, மங்கரிய பொன்முகரி பாலியாறு மறையூரிற் சேயாறு மணிமுத்தாறு, பொங்கியவென் ளாறிரண்டு வரு கோவேரி புதியவையை நதியொடுதென் பொருரை யாறு.

உஎ. தீர்த்தகிரி காளத்தி மலையே தாரந் திருக்கழுக்குன் றிராமகிரி யேம கூடம், வாய்த்தமுது குன்றுகாரி லாயங்கந்த மாதனமாணிக்கமலை திரிசி ராவெற், பேத்தரிய நமதுவரை பிறவும் வாழ்த்தியெழுவிடங்கம் வீரட்ட மெட்டும் போற்றிக், கார்த்திகைக்குக் கார்த்திகைநா ளருணை வெற்பிற் கவுரியிடு மணித்தீபங் கண்டான் முத்தி.

சீகாழித்தலபுராணம்.

சுண்பையானவத்தீயாயம், உஎ.

காசிபிர யாகைகயை திருச்சயிலங் காளத்தி காஞ்சி தில்லை ஆசின்மயூ ரங்கமுக்குன் றருணையிடை மருதுகுட மூக்கை யாறு வாசமலி பழமலைவெண் காடுகட ஆர்வேத வனங்கோ டிக்கா[னன்றே. ஓசைபெறு கோகரண மிவற்றினுமைந் தெழுத்தையினி துரைத்த

புள்ளிருக்குவேளூர்ப்புராணம்.

வாலாம்பிகை அநுச்சுணையசுநக்கம், கக - கஉ.

குலவிய குருக்கேத் திரத்தினி தமர்ந்த கொன்றைவே ணியன் றனை வணங்கி, யலகிலவண் புகழ்ச்சேர் திருச்சயி லத்தி லங்கண னிணையடி பணிந்து, பலதுதி வேத வாக்கிய மதனாற் பரவீர ணதிபல கடந்து, நலமிசுந் திடுபொன் முகரிசூழ் மலைவா னண்ணுகா ளத்தி வந்தன ளால்.

செம்பொன்மால் வரையின் றெடுத்திடுஞ் செல்வி திகழ்தனி மலை தனில் விளங்கு, மம்பிகா பதியை யரியகா ளத்தி யையனைப் பூசை செய் தெழுந்து, கம்பைமா நதிகூழ் காஞ்சிமா நகரைக் கண்டுகண் களித்தருள் பழுத்த, வெம்பிரா னேகாம் பரணைநாண் மலரா லெழில் பெற வருச்சுணை செய்தாள்.

திருவானொளிபுற்றூர்ப்புராணம்.

வானொளிபுற்றூர்ப்படலம், அ.

கரையெறியுந் திரைக்கங்கைப் புனன்மூழ்கி யதுசுமக்குங் காமர் வேணி, யுரையெறியும் பெரும்புகழ்விச் சுவநாதன் றுமரைத்தா னாக ளம் போற்றி, விரையெறியு மலர்ச்சோலை மிகப்பொலியுந் திருச்சயில மேனிப் போற்றிக், குரையெறியும் பொன்முகரி படிந்துதிருக் காள த்தி குறுகிப் போற்றி.

ஆற்றூர்ப்புராணம்.

தலவிசேடம்தேவிகீதணர்த்தியபடலம், ந.அ.

பாங்குன்றக் கழுக்குன்ற முதுகுன்ற நெற்குன்றம் பரவு வோர் க்கு, வாங்குன்றா தருள்புரியுங் கொடுங்குன்ற முதலாக வகுக்கு மற்றுந், திரங்கொளண்ண மலையிங்கோய் மலைதிருக்கா ளத்திமலை தேவர் போற்றி, யிரங்குதுமா ணிக்கமலை மரீகந்திரமா மலைமுதலா விசைக்கு மற்றும்.

உறையூர்ப்புராணம்.

உதங்கமுனி பொலிவடைந்தபடலம், அக.

நீளத்தி கிழிதரப்பாப் நெடுமுகரிப் புனன்மூழ்கி வாளத்தி மாலையொடு மதியுமணி லாலைபுறற் றுளத்தி யுரியானைச் சலதாமே லுலவுதிருக் காளத்தி மலையானைக் கைதொழுது போற்றினான்.

வேடன் முத்தியடைந்தபடலம், சுச.

தன்னிழ லெனத்தொ டர்ந்த சுற்றமுந் தவாம னெஞ்ச மன்னிய கோற லாதித் தொழில்களு மறியத் தள்ளித் துன்னிய வன்புந் தானுந் துனியற நடந்துசென்று கன்னியோர் பாகத் தெம்மான் காளத்தி வரையைப் போற்றி.

செவ்வந்திப்புராணம்.

திருமலைச்சுருக்கம், சுள - அ.

வந்து வாயுவும் வந்துவந் தறைந்தனன் வரையை முந்தி வேறப் பறித்தனன் கொடிமுடி மூன்றை யந்த மூன்றையுங் கொடுநமன் றிசையினி லடைவே சிந்தி னுன்றல முன்றிலே விழுந்தன சிகரம்.

முன்னர் வீழ்ந்திடு சிகரிகா ளத்தியா மொழிவர் பின்னர் வீழ்ந்தது திரிசிரா மலையெனும் பிறங்க

லன்ன தின்பிற கமைந்தது கோணமா வசல
மின்ன மூன்றையுந் தெக்கிண கயிலையென் றிசைப்பார்.

திருநல்வூரப்புராணம்.

சத்தாகாரம்வரவழைத்தசநுக்கம், ௧௧.

சேணிற் காணினுஞ் செல்கதி புதவுசீ சைலத்
தாணிப் பொன்னினைக் கைதொழு தவ்விட நீங்கி
மாணிக் கத்துடன் வயிரமும் வரன்றுபொன் முகரி
பேணிக் காளத்தி மலையினை வலம்வநது பெயர்ந்தே.

கோவிதாரத்துவச்சநுக்கம், ௬.

வயங்கலம் புசத்தின் வன்னிநற றீர்த்த மணிகுட மென்னுமத் தலத்தி
னயங்கெழு திரிபுட் கரச்செழுந் தீர்த்த நாடுசத் தாரணி யத்திற்
பயங்கெழு பிரம தீர்த்தம்பொன் முகரி பரவுகா ளத்திமால் வரையில்
வியந்திடு வளங்கூர் பரபாசமற் றதன்கண் மேதகு வருணமெய்த் தீர்த்தம்.

திருக்குடந்தைப்புராணம்.

தலவிசேடப்படலம், ௨.

வெள்ளியங் கயிலை விளங்குசீ சைல மேதகு பெரும்புகழ்க் காசி
வள்ளிய மறைகுழ் சிதம்பர மதுரை வான்றவ ழாதநா சலம்வா
னுள்ளிய திருக்கா ளத்திகோ கன்ன மோங்குகோ டச்சர மோத்து
ரள்ளிய சிறப்பிற் பொலிதிரு வாளு ராடகேச் சரமறைக் காடு.

மருதவனப்புராணம்.

திருநாட்டுச்சிறப்பு, ௬.

துங்க வெற்பினிற் கருமுகில் சிலையொடுந் துன்னிப்
பொங்கு தீம்புனல் சொரிதரல் புரையுநீ டெழிலா
ரெங்கள் காளத்தி யிடத்திலோ ரன்பன்வா யிடுநீர்
சங்க ரன்றிரு முடிமிசை புமிழ்ந்திடுந் தன்மை

கே தலவிசேடச்சநுக்கம், ௧௨, ௧௩.

தரணி தன்வயிற் றிகழ்ந்திடு தலங்களு ளான்
வருணை காசிகா ளத்திகே தாரந்தென் னாருர்
திருவ லஞ்சுழி யேரகந் தில்லைவெண் காடு
மருவு தன்பொழிற் குடந்தைபொன் வளரிடை மருது.

ஆதி யாகிய முத்திதர் தருளிடு தலங்கள்.

திருத்துருத்திப்புராணம்.

சுந்தராதீர்த்தப்படலம், ௧௮௦.

ஒங்கு திருக்கா ளத்திமலை யுற்று முதல்வர் கழலிறைஞ்சிப்
பாங்கு பெறுகண் ணப்பர்ப்பதம் பணிந்துள் ளருகிப் புளகித்து
வீங்கு புகழ்சால் செண்டாடும் விடைபா யென்னுந் தமிழ்பாடி.
யாங்கு மருவிப் பருப்பதந்தாழந் தமைய மாணு மெனப்பாடி.

மாயூரப்புராணம்.

தீலிபன்முத்தியடைந்தபடலம், ௨௧.

மாதார நிறத்தா னாதி வானவர் வணங்கிப் போற்றுங்
கேதார மேய பெம்மான் கிளர்மலர்ச் சரணந் தாழ்ந்து
தீதார வுடன்ப டானு செறிந்தவர்க் கருளி யென்று
மாதார மாயி னானைக் காளத்தி யணைந்து போற்றி.

திருவம்பர்ப்புராணம்.

நந்தன்வழிபடுபடலம், ௫௧.

நீளத்தி கிரிப்பொ ருப்பு ணிறையுயி ருய்ய மாகார்
கோளத்தி யுடுத்த மைந்த குவலய மோலி யாகி
வாளத்தி யணிவா னென்றும் வைகுறப் பெற்ற தாஞ்சி
காளத்தி யெனுநா மத்தென் கயிலையை வணங்கிப் போற்றி.

திருநாகைக்காரோணப்புராணம்.

தலவீசேடப்படலம், ௨௪.

மன்னுமில் விலங்க லென்றும் வடகயி லைப்பேர் மேவத்
துன்னுதேன் கயிலை யாகித் தூத்தவக் காளனத்தி
யென்னுமில் விரண்டுமன்பி னிகலுபு பூசையாற்றப்
பன்னும்வான் பேறுநல்கிப் பதியுமோர் சிலம்புமுண்டால்.

நாராகன்முத்தியடைந்தபடலம், ௧.

சித்தியை வேண்டியு மேலா
முத்தியை வேண்டியு மொய்த்துப்
பத்திசெய் வார்பா வுங்கா
ளத்தி யடைந்து பணிந்து.

திருவாரூர்ப்புராணம்.

ஆனந்தேசிகரங்கருக்கம், ௨௧.

மாரவேள் வனப்பி னீதி மாட்சியின் மனுவேன் மைந்தன்
வீரவண் சிறப்பின்மேக மிகுபெருங் கொடையின் முக்கட

கார்தவழ் கண்ட னன்பிற் கண்ணப்ப னிதிக்கோன் செல்வத்
தார்தரு கல்வி தன்னி லனந்தனை றகில மேத்த.

திருவாரூர்த்தியாகராசலீலை.

திருநாட்டுப்படலம், ௨௮.

இழிதக ஹைச்சி யெச்சி லேம்பிரா னுண்ண நல்கி
யழிவில்பே ரின்பந் துய்த்த வன்பர்கண் ணப்ப ரேபோ
லிழிதக வுவர்நீ ரெச்சி லெழிலிக ளுண்ண நல்கி
யழிவிலின் சுவைய நன்னீ ரருந்திய தாழி மாதோ.

வேதாரணியபுராணம் (அகோரமுனிவர்.)

வாழ்முறைச்சுருக்கம், ௬௫.

ஓங்காரக் கங்கைநதி யுவரியுறுந் தலமுளத்தின்
பாங்காய மாகாளங் கோகாணம் பருப்பதஞ்சிர்
நீங்காத காளத்தி நிகழ்காஞ்சி முதுகுன்றம்
பூங்கான மலியண்ணு மலைவிரிஞ்சி புரம்பொதுவே.

வேதாரணியபுராணம் (பரஞ்சோதிமுனிவர்.)

நலவிசீடச்சுருக்கம், ௧௩.

கம்பனூர் விரிஞ்சை புள்ளூர் சேதுமா யூங் காழி
சம்புரீள் வனங்கா ளத்தி குடந்தைமுச் சயிலம் வெண்கா
டிம்பரின் மதுரை வாஞ்சி யிடைமரு தருணை யையா
றம்பல மாநூர் காசி யிவற்றினு மதிகமா மால்.

திருவிளையாடல்.

நலவிசேடம், ௩, ௪.

அவ்வகைய மூன்றின்முதற் றலப்பெருமை தனைச்சுருக்கி யறையக்
னெவ்வகைய வுலகத்துந் தருமதல மதிகமவற் றீறிலாத [கேண்மி
சைவதல மதிகமவற் றறுபத்தெட் டதிகமவை தமிழீ ரெட்டுத்
தெய்வதல மதிகமவற் றதிகதல நான்கவற்றைச் செப்பக் கேண்மின்.

அன்னமலி வயற்புலியூர் காசிககர் காளத்தியால வாயாம்.

வேள்ளியம்பலத்திருக்கூத்தாடியபடலம், ௬.

திருவள ராநூர் மூலந் திருவாரீனக் காவே நாரி
மருவளர் பொழில்சு முண்ணு மலைமணி பூர நீவி
ரிருவருங் கண்ட மன்ற மிதயமார் திருக்கா ளத்தி
பொருவருங் கண்ட மாகும் புருவமத் தியமார் காசி.

தருமீக்தப்பொற்கீழியளித்தபடலம், ௧0௫.

பாவிநீ வழிபட் டேத்தும் பாஞ்சுடர் திருக்கா ளத்தி
யாவுரீர்ச் சடையார் பாகத் தமர்ந்தஞா னப்பூங் கோதை
யிரவினீர்ங் குழலு மற்றே லெனவஃது மற்றே யென்னு
வெருவினன் சலமே முற்றச் சா தித்தான் வினாவு நோக்கான்.

கீரணைக்கரையேற்றியபடலம், ௧௩௩, ௧௪.

போதையா ருலக மீன்ற புனிதையார் பாஞா னப்பூங்
கோதையார் குழற்குத் தீங்கு கூறிய கொடிய நாவின்
றதையார் பொறுப் பரேயோ வவரன்றித் திருக்கா ளத்திக்
காதையார் குழையி னுரைக் காளத்தி காரிலை யென்னு.

எடுத்தசொன் மாறி மாறி யிசையநே ரிசைவெண் பாவாற்
றொடுத்தவந் தாதி சரத்தத் துணைச்செவி மடுத்து நேர்வந்
தடுத்தவன் கையைப் பற்றி யகன்கரை யேற்றினார் தான்
கொடுத்தெழு பிறவி வேலைக் கொடுங்கரை பேற்ற வல்லார்.

அருச்சுணைப்படலம், ௧௩௩.

விற்பயி றடக்கை வேடன் மென்றவூன் பாகம் பார்த்தோன்
பொற்புறு கிரியீ தண்டம் புழைபட விடத்தா ணீட்டி.
அற்புதன் காளி தோற்க வாடிய துதுமா நீழற்
கற்புடை யொருத்தி நோற்கும் பிலமிது காண்மின் காண்மின்.

திருவாலவாயுடையார் திருவினையாடற்புராணம்.

கடவுள்வாழ்த்து, ௧௧.

ஆடுபவர் மாடுமறை யேடுதீர்தெ னடுவகை யாடவினா யாடு
பெரியோர், வேடனாடு சூடினிய கேடிற்சை நாடுபவர் வேடனுடல்
விட வடுவோர், செடன்மதி யோடுநதி யோடுதலை யோடுவிதி தேடு
முடி சூடு முாவோர், கூடுமிட நீடுசது மாடுமென மூடிமுகில் கூடு
முயர் கூட னாகரே.

௧௪.—கீழியறுத்த திருவினையாடல், ௨௧.

வளந்தரு மடநாண் முன்னு வருங்குண நித்த மாபோ
லுளங்கவ ரிருள்வா சந்தே சரியன நித்த மாகுந்
தெளிந்தறிந் திலையோ பேதாய் *சிற்புட்ப கேசி யென்று
குளிர்ந்தமா மறைக னுன்கும் கூப்பிடு கின்ற வாறு.

* ஞானப்பூங்கோதை.

இன்னபூ வாச கேசி தன்னையா ரறியா ரென்னப்
பின்னொருத் தாமு மின்றிப் பேரழற் கண்ணல் வெந்து
தன்னுளே பரித வித்துத் தண்ணினீர் வேட்டுக் கூப்பிட்
டன்னமார் வாவி யிற்போய் வீழ்ந்தன னற்றானகி.

க௭ - நக்கீரணக் கரையேற்றின திருவிளையாடல், ௫.

ஆங்கவர் பணியத் திருவுளத் திரங்கி யங்கனை யொடுமட வன்
னந், தூங்கலர் வாவிக்க ரையடைந் திருநது *சொல்லெனுஞ் செழுந்
தமிழ் கேட்டுப், பாங்குடை புளஞ்சேர் நிறைவொடு நீங்காப் பரிவொடு
முறுவல்கூர்ந் திமைப்பிற், றுங்குதல் கொடாது மலர்க்காங் கொடுத்
துத் தடத்தினின் றடுத்தினி தெடுத்தான்.

கடம்பவனபுராணம்.

வேதாகமங்கள்நீபவனமானசுருக்கம், ௩௭, ௩௮.

சேர்ந்திடு முலகீ ரேழுமெய் யாகச் செறிதர வுயர்விராட் புருடற்
கேய்ந்த வாதார மாறினிற் கமலை யியன்றநா வற்பதி யருணை
யார்ந்தவம் பலங்கா ளத்திற் காசி யாறினமேற் கயிலை மேற்றுவாத
சாந்தமேற் சீவன் முத்திமா நகர்வாழ் தற்பா னெவர்க்குமே லானேன்.

மண்புன லனல்கால் வான்கதிர் மதிசீ வன்வடி விலிங்கங்கண்
மன்னுந், தண்பொலி கமலை நாவல்சீ ரருணை தடங்கொள்கா ளத்தி
தென்றில்லை, விண்புகழ் திரிசி ராமலை சீவன் முத்தமாந் தலம்வியன்
கருவூ, ரெண்பெருந் தலமுன் னாகவொவ் வொன்றிற் கிழைந்தநா
விருதல மியம்பும்.

தேவியறம்வளர்த்தவத்தியாயம், ௧௪.

முத்தி நல்குபொன் முகரி சூழ்ந்தகா
ளத்தி யானதென் கயிலை யீசனைப்
பத்தி யாற்பணிந் தேத்திப் பாங்கர்கூழ்
மெய்த் தலங்களும் வினாது போற்றினான்.

இல்லாசங்கிரகவத்தியாயம், ௮௨, ௮௩.

அம்பலமா னூர்காசி காளத்தி ஸ்ருத்தகரி யதிக்க ராம
மும்பர்புகழ் திருவெண்கா டையாறு வேதவன முயர்கோ கன்ன
நம்பர்திரு வாணைக்காக் கேதாரம் கோவரைநற் சும்பகோணந்
தம்பமுறு மிடைமருது வீமேசஞ் சோமநா தமிழா மீசம்.

இத்தலங்க டமிற்பஞ்சாக் கரம்பிரண வத்தோடு மியையக் கூட்
டிப், பத்தியிறை பன்னீரா விரஞ்செபித்துத் தரிசிக்குங் காலம் பார்க்
து, நித்தியமுஞ் சேவைசெய்து நீங்காமல் வசிக்கினெய்தும் விசேட

* கயிலைபாதிகாளத்திபாதித்திருவந்தாதி.

முத்தி, சத்தியமித் தொகுத்ததலங் களின்மேலாஞ் சீவன்முத்தித் தலமொன் றுண்டால்.

திருவார்ப்பனார்ப்புராணம்.

அரிச்சந்திரன் தீர்த்தயாத்திரைச்சுருக்கம், கஎ.

அறுசுவையுண் மறையவரை யருததினனபின் கையவந் தடைந தியல்பற் குனிதோய்ந்து சிரார்த்ததருப் பணத்தோ, நெறுதிரைளா தனபிண்ட முதவிவர நதிபேர யுவர்கலக்கு மிடம்படிந்தா யிரங் குடஞ்சுட் டளித்துத், தெறுபவந்தீர்த் தாருள்சகரா தம்பணிந்தெம் பெருமான் சிசைலங் காளத்தி வேங்கடஞ்சென் றிறைஞ்சி, மறைபயி லே காம்பரத்தெம் பரம்பரனை வணங்கி வாதரா சனைத்தெரிசித் தேத் தியக மகிழ்ந்தான்.

திருப்பூவணப்புராணம்.

சுச்சோதிதீர்த்தயாத்திரைச்சுருக்கம்,

சம்பரா லயநீட ருங்கதலி கானந் தகுஞ்சீர் விருபாக்கங் தகு கோடி யீச, மம்புவி தொழும்வசிட் டாச்சிரம மன்ப ரமார்கபிலே யீசா மருட்காள கண்டம், வம்புலவு கின்றமா வனநகர மேவான் வாளு ற்று வளமிக்க காளத்தி மலேசே, ரெம்பிரான் மகிழ்தங்கு பம்பாதி யீச மிருளோட வருண்மேவு திரிகூட வீசம்.

திருக்குற்றாலத்தலபுராணம்.

அவையடக்கம்.

கவையடி விலங்கின் வல்லுன் கண்ணப்பன் கனிவா யேறி யனிகளி னமிழ்தின் மிக்கா வமலனுக் காளுற் போலக் குனிதரு நெறியொன் றில்லேன் குறைமொழி நிறைசொன்மேலோர செவிகுறி றிரிகூ டத்துச் செல்வனுக் கினிய தாமால்.

திருக்குற்றாலத்தலமகிமைச்சுருக்கம்.

உ. வரமேவு திருவாரூர் காளத்தி யருணைதில்லை மதுரை காஞ்சி, புரமாத் தி பலதலத்தும் போரதுறைத லொவ்வொருவர் பொரு ட்டே யாகும், பரமான தனிமுதல்வ னாழிதொறு முலகமெல் லாம் படைத்துங் காத்துந், திரமாக வரசிருக்கும் பரமாக சியத் தானந் திருக்குற் றாலம்.

க0. ஆல வாய்திருக் காளத்தி காசியண் ணாமலை திருவாரூர் மேல மன்றகந் திருவிரா மீச்சூரம் விடுபணைக் கவராகச் சூல பாணியார் மற்றுள தலமெலாந் துணர்த்தலைபஞ் சிணையாக மூல மாகவே யுலகெலாந் தழைத்திட முனைத்து குற்றாலம்.

திருநடச்சுநக்கம், ௩0.

அருணைகே தாரந் தில்லை காளத்தி யாளூர் காசி
திருமறைக் காடு காஞ்சி செங்காடு வெண்கா டாதி
யொருதலத் தோரோர் கூறே யுறைஞுவந் திரிகூ டத்து
நிருமல வடிவாய் ஞானக் கலையெலா நிரம்பா நிற்பேம்.

பாவநாசத்தலபுராணம்.

சிவதலவிசிட்டச்சுநக்கம், ௪.

தேவாருந் தில்லையிலா காயலிங்கம் வாபுலிங்கந் திருக்கா ளத்தி
யோவாத தேபுலிங்க மருணையிலா னைக்காவி லுதக லிங்கம்
பூவாருந் திருநாளும் போற்றுபிரு திவிலிங்கம் புகழா ஞரிந்
பாவாணர் பணிபாவ நாசலிங்கம் பாஞ்சோதி யிலிங்க மாமால்.

திருப்பெருந்துறைப்புராணம்.

திருநாடபுபடலம், ௪.

கடமை பன்றிமான் முதலிய மிருகஆன் கவர்ந்து
சுடர்கொ ளுந்தழந் காப்ச்சுபு தேனிற்றோய்த் தருந்து
மடமை யென்னெனக் கிராதரை யிகழுவா யுண்டோ
படவ ராவணி காளத்தி யார்செயல் பார்த்தும்.

நைமிசமுனிவர் பெருந்துறையடைந்துபூசித்தபடலம், ௮.

சரநாக மொருமூன்றுட் டாநாக மல்லாத
வுரனாக விரோதித்துத் தொழுவரைமற் றதுகாண்மின்
கரவார்பால் வஞ்சமிலார் வஞ்சநிழல் காதலித்து
விரவாநன் கமர்தான மெய்த்தவத்தீ ரிதுகாண்மின்.

வீரவனப்புராணம்.

வீரசேகார் திருமுடித்தழும்புற்றபடலம், ௩௩, ௩௪.

பரம்பான் முடியிற் றழும்புறச் செய்தேம் பாவியே மென்றுநீ
கவல்ல, பிரம்படித் தழும்பும் வில்லடித் தழும்பும் பெயர்த்தெறி
கல்லடித் தழும்பும், வரம்பறு சிறப்பிற் செருப்படித் தழும்பும் வயங்
கிய வாள்வெட்டுத் தழும்பு, நிரம்பிய வியலிற் பரிக்குரத் தழும்பு
நிகழுறு பூசைவாய்த் தழும்பும்.

குடம்புரை செருத்தற் றேனுமேவா டடுத்த குழக்கன்றின் குளப்
படிச் சுவடுந், தடம்புயத் தொருவன் கதையடிச் சுவடுந் தாங்கிய
நமக்கிகோர் பொருளோ.

வீரைத்தலபுராணம்.

19 கச.

வணங்கியே பருப்ப தத்தை வழிபட்டு மற்று முள்ள
குணங்குறி கடந்தோன் வாழுங் குவலயம் வணங்கிப் போற்றி
யணங்குடன் காஞ்சி யெய்திக் காளத்தி வழிபா டாற்றிக்
கணந்திகழ் மங்கை யேத்திக் கழுக்குன்றங் கலந்து போற்றி.

அருணாசலபுராணம்.

திருநகரீசநூக்கம்.

- அ. கம்பைநதி சும்பநதிக் காவிரிகோ தாவேரி கண்ண வேணி,
பம்பைநதி வேகவதி வேதவதி சாயுநதி பாமாங் கங்கை, செம்பு
நதி பொன்முகிநல் யமுனைநதி நருமதைமேற் செப்புஞ் சோணை,
அம்புவிபீரின் மிகவுளவங் காடினர்தம் வினையகற்றுமதுவல்லாமல்.
- கரு. விருப்படியார் சொரிந்தவறு கலருடனே விழியிடந்த வேடர்
காலிற், செருப்படியு முகந்தபிரான் காளத்தி நகரமெனுந் தெய்
வப் பூமி, பருப்பதமா கியும்விளங்குந் தண்ணறாக் கொழிக்குமல
ர்ப் பதுமையோடு, மருப்படியுந் துழாய்மார்பன் வடமலைமே
விருந்துகண்டு வணங்க மா தோ.

வில்லைப்புராணம்.

சுகலாங்கரேஷத்திசநூக்கம்.

- சசு. கண்டமால் வரையைத் தாழ்ந்து கடவுளை வழத்தி யிப்பாற்
றெண்டைநா டெனலுங் கேட்டுப் போதலுந் தூரத் தேயோ
ரண்டீரீர் சீவடு தோன்ற யாதென வரன்கா ளத்திக்
கொண்டரேய்ச யில மென்னக் கொம்பனார் தொழுதுபோத்தார்.
- சஎ. முகரியா நிழிந்து மூழ்கி முக்கணன் கோயில் புக்கு
மகரயாழ் முரலப் பாடி வலங்கொடு வணங்கி மீண்டு
நகரிசூழ் மறுகு நோக்கி நாரியர் கயிலை சாப்
பகரொண வளமை பார்க்கும் வேட்கையிற் பரவி நின்றார்.
- ருள. இவ்வளம் பிறவும் வெற்பி னீரிரு மருங்கு நோக்கிக்
கைவளை கறங்கக் கூப்பி மலர்கொய்து கயங்களாடி
மொய்வளந் தரவோர் வைகன் முகரியங் கரையில் வைகி
மைவளர் விழியா ரோடும் புலரியும் வணங்கிப் போனார்.

காஞ்சிப்புராணம்.

திருநாட்டுப்படலம், ௫௦.

அன்பெ லாமொரு பிழம்பெனத் திரண்டகண் னப்ப
னெம்பி ராற்கொரு விழியிடர் தப்பு கா ளத்திப்

பொன்பி றங்கிய முகரிசூழ் கயிலையம் பொருப்புந்
தன்பு லத்திடை யுடையது தடவரைக் குறிஞ்சி.

தலவிசேடப்படலம், ௧௬, ௧௭.

ஆலவனங் காளத்தி திருச்சயிலஞ் சித்தவட மடியார் னசவக்
கோல நிறை வினாபாக்கந் திரியம்ப கந்திருக்கோ கன்ன மின்பஞ்
சாலவுத வுஞ்சயினி மாகாளங் காசிகே தார மென்றுங்
காலனுரூப் பிரபாச மிமயமலை மந்தரஞ்சீர்க் கயிலை யாதி

எண்ணிலவாம்பாமருவுமிடங்கள்.

இருபத்தேண்டளிப்படலம்.

சங்கின முயிர்த்த நித்திலம் வானறித் தமனியங் கொழித்து
வாரந் தொழுகி, கொங்கலர்ப் பொதும்பர்ச் சண்ணமுந் தளிநுங்
குலாய்த்துறை தொறுமெழில் களுற்றும், பொங்குவெண் டாங்க
முதலியா றடிக்கட் போர்ப்பரீண் முடிக்கண்வான் செழுநீர்க், கங்கை
போர்த் தொளிர்தென் சயிலைமால் வரையிற் காளத்தி நாதனே
யெனவும்.

திருக்கூவப்புராணம்.

திருத்தலச்சுருக்கம், ௫௮.

கயிலைகே தாரங் காசி கச்சிதென் மதுரை சோண
சயிலமா ஞர்கா ளத்தி தடம்பனைத் தில்லை யாதி
யியலுறு தானந் தோறு மிருந்திறை பகர்வ தெல்லாம்
பயிலுமா தவர்வாழ் கூவப் பதிப்பெரும் புகழே யம்மா.

திருவாலங்காட்டுப்புராணம்.

சுருத்தர் உபதேசச்சுருக்கம், ௩௮.

வீறுசுர நதிக்காசி காஞ்சியவந் திகைமதுரை மிக்க மாயை
யூறுமலர்த் தேன்பரவு துவரைதிரு வயோத்தியே யுரைத்த வேழங்
கூறுசிதம் பாஞ்சேது வாதபுரி யம்பைகோ காண முத்திப்
பேறுதவு காளத்தி கழுக்குன்றந் திருவோத்தூர் பெருமை சாலும்.

திருப்பாசூர்ப்புராணம்.

நாட்டுச்சிறப்பு, ௧.

விளங்கிட வாதினெண்ணெண் விளையாடல் புரியுங் கூடல்
வளம்பதி தன்னின் மிக்க வளர்பதி கீரர் நாடித்
துளங்கொளிக் கயிலை தென்பாற் றாயகா ளத்தியென்றங்
குளங்கொடு துதித்துக் கூறற் குடையதித் தொண்டை நாடு.

திருவொற்றியூர்ப்புராணம்.

திருத்தலச்சுருக்கம், ௧௫.

கண்ணியே பரமன் றுணைக் கமலத்தாற் பூசை செய்து
கண்ணர்கண் ணிடந்து சாத்தி யாழிகைக் கொண்ட தங்கண்
திண்ணிய வாய்நீ ராட்டி மென்றசை யூட்டிச் சேர்ந்து
திண்ணர்கண் ணிடந்து சாத்திச் சிவகதி யடைந்த தங்கண்.

திருவேற்காட்டுப்புராணம்.

வேதவனச்சுருக்கம், ௫௦.

மையாருங் காளத்தி யிடைமருதூர் கழுக்குன்றம் வயிதய நாத
மையாறு திருச்சயிலம் வான்மியூ ருச்சயினி யாலங் காடு
செய்யாரும் வடமுல்லை வலிதாயஞ் சித்தவடந் திகழ்கே தார
முய்யான நிறைவிரிஞ்சை விருபாக்கம் பிரபாச மொளிகே ரோத்தூர்.

திருக்கழுக்குன்றப்புராணம்.

நாட்டுச்சுருக்கம்.

௫. குறிஞ்சிதென் கயிலை வெற்பு மருணைப்பொற் குவடு மாக
நிறஞ்செயு மொற்றி யூரு மயிலையு நெய்த லாக
நறுஞ்செழு முல்லை வாயி னகுமுல்லைத் திணைய தாக
வறஞ்செயு மருத நாப்ப னாகப்பெற் றுளதந் நாடே.

௬. அத்திணைக் கயிலைப் பாம்பொன் றுணையொன் றெருவில் வேடன்
மெய்த்துணை சிவனே யென்றென் றிறைஞ்சி வீடடையப் பெ
னித்திய னருணை சன்று ணிலமகழந் தேன மொன்று ட்ற்றா
பத்தியிற் றேடிற் றென்று விவற்றினும் பலித்த துண்டோ.

௭. முகரிசே யாறு பாவி முரறிரைக் கம்பை பம்பை
யகருவே நாளும் பெண்ணை யருந்திரு நதியந் நாட்டின்
மகரவா ரியினும் பொங்கி மடைதொறும் பிரிந்தொன் றுகு
நிகரிலான் பலதே வாத னிகரெனக் காக்கு மன்றே.

உருத்திகோடிச்சுருக்கம்.

காசி யம்பலங் கமலேசோ ணசலங் காஞ்சி
மாசில் காளத்தி மதுரையா திப்பதி யங்கம்.

தீர்த்தச்சுருக்கம், ௧௦.

கங்கைகா ளிந்தி வாணிவை தரணி கவுதமை மலப்பிர தரணி
துங்கபத் திரைநர் மதைகம்பை பம்பை சோமுடை முகரிதென் குமரி
சிங்கைகண் டகிவேத் திரவதி பிராமி தேவிகை பிஞ்சினி பாவி
கொங்குலம் பொருரைத் தாம்பிர பருணி கோவதி-சிந்துகோ மதியே

தலவிசிட்டச்சுருக்கம், ச, ௫.

அரையா வசைத்தோன் யார்க்கு மருடாக் கருதி வெள்ளி
வரையினுங் குவடு மூன்று வைத்துய்வை யென்றென் றேவப்
புரைதபு பருப்ப தத்திற் காளத்திப் பொருப்பி லிந்த
வுரைதெரி வேத வெற்பி னந்திவந் துய்த்துப் போனான்.

கயிலையிற் சிகர மூன்றுங் காளத்தி பருப்ப தத்தோ
டெயில்கெழு வேத வெற்பி னோரொன்று விருக்கு மாற்ற
லயிலவன் றந்தைக் கிந்த வசலங்கண் மூன்று மென்றும்
வெயிலவன் குலவேந் தேதென் கயிலையாய் விளங்குங் கண்டாய்.

தில்லைக்கலம்பகம், ௩௨.

கடல்விட துகர்ந்த காசினி யிலிங்கங் காஞ்சிமா நகருறை யிலிங்
கங் - காவிரி வடபால் வருதிரு வானைக் காவிரி லப்புலிங் கமதாம்,
வடதிசை யண்ணு மலையினி லிலிங்கம் வன்னியின் வடிவுகா ளத்தி -
வாயுலிங் கமதாஞ் சிதம்பர லிங்க மாசிலா காயலிங் கமதாம், குட
திசை யதனின் மருவுகுற் றுலங் கோதறு சித்திர சபையாங் - குற்ற
மில் குணக்கிற் பழையனூர் மன்றங் குலநவ ரத்னமன் றென்பா, ரட
ல்விடைப் பாக னெல்லையம் பதியி லம்பலந் தாம்பிர சபைபா - மால்
வாய் மதுரை வெள்ளியம் பலமா மணிதில்லை பைம்பொனம் பலமே.

காசிக்கலம்பகம், ௮௮.

கூற்றடிக் கஞ்சி முறையோ வெனக்குல நான்மறையும்
போற்றடிக் கஞ்சம் புகலடைந் தேழுனைப் போல வைத்தாற்
சேற்றடிக் கஞ்ச வயற்காசி நாதசெ ருப்படிக்கும்
மாற்றடிக் குருதொண்டர் வில்லடிக் கும்புகன் மற்றில்லையே.

திருவாருத்தியாகராசதேசிகர்செய்த

அன்பர் போற்றிக் கலி வெண்பா.

போத்தம்பி நாடுபெயூர் போற்றுதிண்ண னூறுநாள்
காத்தொப்பில் பூசைசெய்து கண்கலக்கம்—பார்த்தப்பாற்
றண்ணப் பணிவார் தடங்கணிற்றன் கண்ணப்பிக்
கண்ணப் பரான கதை போற்றி.

சோமேசர் முதுமொழிவெண்பா, ௪௨.

ஊனுக்க னென்னு முரைகண் வெந்தனரே
தூநற்சீர் கண்ணப்பர் சோமேசா—வானதனூற்

வேற்றுந் து ல் க ள்.

கற்றில னாயினுங் கேட்கவஃதொருவற்
கொற்கத்தி னுற்றாந் துணை.

முதுமொழி மேல்வைப்.

ரான் கண்ணோவு கண்டளவிற்துண்பண்பன்
கண்ணினீர் சோரக் கதறுமா—லுண்ணெகழு
மன்பிற்கு முண்டோ வடைக்குந்தா ழார்வலர்
புன்கணீர் பூச நரும்.

திருவிடைமருதூர் உலா.

சகச. வேடரெச்சி லல்லாது வெங்கா னுழலுமற்றை
வேடரெச்சி லும்முணவாய் மேவுமே.

சஉரு கண்ணப்பர் பாதங் கமழ்செருப்புத தோயுமென
வெண்ணப் படுவ திதற்குண்டோ.

சருசு-எ. மண்டுபுலால், ஏங்கொடுக்க மாட்டதென் றெங்கட் குரைத்
தாங்கொடுக்கும் போதெல்லாந் தானுண்டான். [தொருவர்

ருசரு. கண்ணப்பர் கையிற் கலந்ததவ நாய்நாவின்
வண்ணப் பொலிவின் வருபதத்தாள்.

பி ர பு லி ங் க லீ லை.

முனிவரீகதி, சு.

ஆன்பனுய்க் கண்ணிடந் தப்பும் வேடனுக்
கின்பமீ குதல்புகழ்க் கேற்ற தன்றுநான்
வன்பனுய்த் திரியுமீம் மறவற் காப்பலென்
றென்பொலா மணிமன மிரங்கிற் றென்பவே.

ஆரோகணகதி, ௫௦.

கண்ணப்ப னன்பி னானே சுறியென வமைத்த ஆனை
புண்ணப்ப னானின் வேறு முயிருணி னமைவ னென்று
வண்ணப்பொன் னனைய சென்ன வசவதே சிகன்வ ணங்கி
விண்ணப்பஞ் செய்தான் றுங்க விடைமுகங் கார்தா னோடு.

சோணசைலமாலே, ௬௩.

மாணமும் பிறனித் துயருநீங் குறதூல் வாய்ச்சிலம் பிக்கருள்
புரிந்த, கருணியென் றுனைவந் தடைந்தன னினிநின் கருத்தினை
யின்னதென் றறியேன், முாணிபம் பருஉகைக தலைமிசை யெடுப்ப

முழைக்கரும் பாம்பென மணித்தேர்த், தரணியுள் வெருவி யகன்
றிடுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே.

பழமலையந்தாதி.

கஉ. கொல்லைக் குறவரை வாயனை யார்கரிக் கோட்டைவினை
நெல்லைக் குறவரை யாதுகொள் காளத்தி நேயரைவான்
றில்லைக் குறவரை நம்முது குன்றரைச் சேர்வலென்று
'ரெல்லைக் குறவரை மாத்திரைக் கேநல மீகுவரே.

திருவெங்கைக்கலம்பகம்.

தாழ்சை.

க. நீவிர்புல வருந்திலெரி நிரயத்தி விடுவெமெனத்
தேவவெமக் கியம்பினை நீ சிலைவேட னரிடும்பிசிட
மாவலொடு மிசைந்தவனுக் கருளினைமெய்க் கதியென்கொல்.

அகவல்.

கங. நின்றொரு விழிசெந் நீர்கொளக் கலங்கித்
தன்றொரு விழிவெஞ் சாத்தினு லிடந்து
சாத்தி மற்றைத் தடங்கணவ் வகைபெற
வின்னமுண் டொருக ணென்றுளங் களித்து
மற்றதுங் களைவான் வானிரட் டவனே

வேறு.

கஉ. காணும லயன்றேடு நின்மு டிக்கட் கண்ணப்பன் றொடு
கழற்கால் வைத்த போதிற், கோணுக முரிந்ததுவோ குளிர்வெண்
டிங்கட் கொழுநதுபொறு தொதுங்கிற்றே நீர்ப்பெ ணன்பு, பூணும
லருவருத்து நோக்கி னாக்கொல் பொன்னிதழித தொடையல்குழந்
திழுத்ததோசொல், வீணுப்பட் டழியாத வன்பர்க் கன்பாம் விம
லனே வெங்கைவரு மமர ரேறே.

திருவெங்கைக்கோவை.

(விநந்திறைவிரும்பல்.)

கசச. நானக் களப முலையீ ரெனக்கு நவில்வதென்னீர் [கள்
வானத் தவர்தொழு தேத்துறுஞ் சீர்வெங்கை வாணர்க்குங்
கானக் குறவ ரிறைமகன் றுன்முனங் கல்லையிற்பெய்
யேனத் தசைக்கறி யன்றே மிகவு மினியதுவே.

குறுங்கழிநெடில், அ.

ஆடுற வடியேன் புதுக்குடர் தருநீ ரன்பன்வாய்ப் புனலுனக்
காமோ, கூடையின் மலர்பித் தையிற்றரு மலரோ கூறுமென் கவி
யவன் மொழியோ, நாடரு மொருநீ யிறையெனும் வழக்கை ஞானசம்
பந்தனாற் றிட்ட, வேடுரை செய்ய வென்கரத் திருக்கு மீசனே மாசி
லா மணியே.

சிவஞானபாலையதேசிகர் நெஞ்சவிடுதூது.

கண்ணி, ௧௬0.

கண்ணபபா மெனறசையைக காளத்தி யாதமமை
புண்ணப்ப வென்றுமுன மூட்டியதும்.

தனிப்பாடற்றிரட்டு.

வேண்பா.

காளத்தி கண்டத்தே காளத்தி நெற்றியிலே
காளத்தி யுன்றன் கரத்திலே—காளத்தி
அங்கமெங்கும் வெவ்வழலை யாற்றினான் ஞானப்பூங்
கங்கையென்னும் பெண்ணொருத்தி கண்டு.

அம்மாணை.

கல்லாலின் கீழிருக்குங் காளத்தி நாதருந்குப்
பொல்லாச் சிலந்தி புகுந்ததுகா ணம்மாணை
பொல்லாச் சிலந்தி புகுந்ததுவே யாமாயின்
வல்லா ழொருபணிக்கன் வாராளே வம்மாணை
வந்தல்லோ பண்டு வடுப்பட்ட தம்மாணை.

கட்டளைக்கலித்துறை.

வில்லா லடிக்கச் செருப்பா லுதைக்க வெகுண்டொருவன்
கல்லா லெறியப் பிரம்பா லடிக்கவிக் காசினியில்
அல்லார் பொழிற்றில்லை யம்பல வாணற்கொ ரண்ணிபிதா
இல்லாத தாழ்வல்ல வோவிங்க னேயெளி தானதுவே.

மண்ணென்ற மண்டல மெல்லாம் புரக்கும் வழுதிசற்றுந்
தண்ணென்ற நெஞ்சந் தரித்தில னேதனு வேடனெச்சில்
உண்ணென்ற போதுண் டவர்கொக்கர் பாதி யுடலம்பச்சைப்
பெண்ணென் றறிந்து மடித்தா நெவ்வாறு பிரம்புகொண்டே.

சேராத வேடன் செருப்பா லடிக்கவுந் தீண்டவுந்தன்
நீர்வா யுமிழவு முச்சிட்டம் போடவு நீண்டசிலைத்
தாரா லடிக்கவுந் கண்ணீர் ததும்பவுந் தாய்தமர்கள்
ஆரா கிலுமில்லை யோதிருக் காளத்தி யப்பனுக்கே.

வெண்பா.

முக்கண்ணெனென்றாணை முன்னோர் மொழிந்திடுவார்
அக்கண்ணற் குள்ள தரைக்கண்ணை—மிக்க
உமையாள்கண் ணென்றரைமற் றான்வேடன் கண்ணென்
றமையுமித னுலென் றறி.

வ்ருத்தம்.

செல்லாரும் பொழில்புடைசூழ் புலியூரம் பலவாண தேவா வும்
மைக், கல்லாலும் வில்லாலுஞ் செருப்பாலும் பிரம்பாலுங் கடிந்து
சாரும், எல்லாரு நல்லவரென் றெண்ணியரு ளீந்ததென்ன விகழ்ச்சி
யொன்றும், சொல்லாமன் மலரால்விட் டெறிந்தவனைக் காய்ந்ததெ
ன்ன சொல்லு வீரே.

நல்லாணை யிடமருவுந் தியாகையா வுமதிடத்தின் ஞாயங்கா
ணைங், கல்லாலே யெறிந்தோர்க்குஞ் செருப்படியா லுதைத்தோர்க்
குங் கடிந்து போரில், வில்லாலே யடித்தோர்க்குங் கொடுத்தீரே யல்
லாமல் விழிநீர் சோர, எல்லாமுன் செயலென்றே யிருப்போருக் கியா
தேனு மீகி வீரே.

திருக்காளத்திநாதர் இட்டகாமியமலை, நட.

கட்டளைக்கலித்துறை.

தருமந் தவஞ்சற் றறிபாத வேடுவன் றன்செருப்பு
மருமுந்து வேணிக் கணிமா மலரவன் வாயுதகந்
திருமஞ் சனக்குடம் பல்லா லவன்மென்று தின்றதகை
யருமந்த போனக மன்றோநங் காளத்தி யப்பருக்கே.

திருக்காளத்திக்கோவை.

காப்பு.

சீர்க்கோவை சேர்தென் கயிலாயர் தம்மைத் தெரிந்தன்பினுன்
மாற்கோவை யானு முரைத்திடவேபனி மால்வரைபோற்
கார்க்கோவை மேனியஞ் சந்திக்கண்பதி கஞ்சமலர்த்
தார்க்கோவைத் தாளீணையே துணையா வந்து சந்திக்கவே.

இக்காப்புச்செய்யுள், திருநெல்வேலி ஸ்ரீ அம்பலவாண கவிராயாவர்கள்
வீட்டிற்கிடைத்த திருக்காளத்தி நாதருலா ஏட்டுப்புத்தகத்தில் எழுதப்பட்டி
ருந்தது; நூல் எங்குங்கிடைக்கவில்லை.

ஸ்ரீபாவநாசதேசிகரியற்றியவை.

க. திருக்காளத்திநாதர்கட்டளைக்கலிப்பா.

அத்திமுசத், துத்தமனை
நித்தநினை, சித்தமே.

க. இருப்புக் காலினும் வன்காலென் காரின
மிர்ப்புக் காக நடக்கவென் றுலெந்தை
பொருப்புக் கால்வலஞ் செய்யென்று மேலவர்
புகன்றக் காலிது பொய்க்காலென் சொல்லுவேன்
செருப்புக் காலெற்றிச் செவ்வாய்ப் புனல்விட்டுச்
சென்னிப் பூப்பெய்து செங்கையி னூன்வைத்துக்
கருப்புக் கான்மட்டுந் தின்ற லெனநின்ற
கண்ணப் பன்பணி காளத்தி வாணனை.

உ. விண்ணப் பஞ்சுறி யேன்மாற்ற மற்றஃ
தொன்று மில்லைவெங் கூற்றுவன் சீற்றமே
பண்ணப் பங்கம் வருமுன்ன முன்னிரு
பாதப் பங்கயப் பாக்கியம் வேண்டுமா
லுண்ணப் பங்குசெய் துன்சுவை பார்த்தவந்
றெவ்வொன் றுலெவித் துண்ணுமென் றேயன்று
கண்ணப் பன்றா வாயூறி நின்றகங்
காத ராதிருக் காளத்தி வாணனை.

ங. பருப்புக் குக்கொதி பாலுக்குச் சீனிக்குப்
பட்டு டைக்குப் பணிக்குப் பணத்துக்கு
விருப்புக் குச்சடை யாமட வாருக்கு
வீணுக் குச்சுழல் வேனிது வேட்கையா
செருப்புக் குச்சுப்புல் செவ்வாய் கலசம்பூஞ்
சென்னி கூடைகை செம்பொற்றம் பாளமாக்
கருப்புக் குச்சரி யாவண முன்னின்று
கண்ணப் பன்பணி காளத்தி வாணனை.

ச. வண்ணப் பாவையர் மீதாசை யான்மனை
மறுகிப் பாயும் விருப்பிர தத்தினை
லெண்ணப் பாடன்றி மேம்பா டிலைப்புண்பா
டிந்தப் பாட்டுக் கிடம்பாடி தாகுமோ
வுண்ணப் பால்வைத்த ஆன்வேடன் கண்ணப்ப
வொளித்துப் பார்க்கு மொலிமறை யோன்முன்பு
கண்ணப் பாலென் றொருமாற்ற மோதுமுக்
கண்ணப் பாதிருக் காளத்தி வாணனை.

- டு. குடன் காட்டுஞ் சுடர்ப்பொதி போலுஞ்சொ
 ருபங் காட்டிச் சுகங்காட் டியநினை
 நீடன் பாற்றுதித் தெந்நாளுன் னுனந்த
 நிருத்தங் காண்பதிந் நேரம்வந் தாட்கொள்வாய்
 வேடன் கோத்திர நாணன்முன் னேசெல்ல
 விரைந்து காந்தமு மூசியும் போற்பற்றிக்
 காடன் காட்டவென் கோனிவ னுமென்று
 கண்ணப் பன்பணி காளத்தி வாணனே.
- கூ. விண்ணி டந்தப்பி மீப்போம் விரிஞ்சனும்
 விண்டு வும்பண்டு தேடரி யாய்மலைப்
 பெண்ணி டங்கொண்ட கோவே யெனாவிந்தப்
 பேதை யேன்செய் பிழைபொறுத் தாட்கொள்வாய்
 மண்ணி டந்தப்பிக் கானிட முந்தப்பி
 மலையி டந்தப்பி வந்துவந் தூனுக்கன்
 கண்ணி டந்தப்பிக் கைகூப்பிக் கூப்பியே
 கண்ணப் பன்பணி காளத்தி வாணனே.
- எ. நீளுந் திக்கரை நாணிட்டுப் பூணிட்டு
 நேத்தி ரங்கட்டிக் காத்திரங் கெட்டியா
 யாளுந் திப்ப மதனாலை னீததித்
 தாட்கொண் டாலன்றி யாளாவ தாரையா
 மீளுந் திக்கெங்கும் போய்ப்போய்நல் லூன்கொண்டு
 வெண்டி ரைத்தொனி நீத்தோ ருருக்கொண்டு
 காளுந் திப்பெய ராறுநின் றுலென்னக்
 கண்ணப் பன்பணி காளத்தி வாணனே.
- அ. ஒன்று தேட வஃதொழிந் தேமறுத்
 தொன்று கூடு முலகத்துள் ளோர்செய
 லென்று தேடுந் திரவிய நின்னரு
 ளென்ன முன்னிநின் றேத்துவ னேவையா
 மன்று தேட மறைதேட வேதனு
 மாலுந் தேட மருந்தொன்று தேடியான்
 கன்று தேடிக் கதறுதல் போனின்று
 கண்ணப் பன்பணி காளத்தி வாணனே.
- கூ. துரிய மாய்த்துரி யாதீத மாய்ப்பாஞ்
 சோதி யாய்ச்சுட ராய்விந்து நாதமா
 யரிய மாயை யகன்றேசிற் றம்பலத்
 தாடுஞ் சேவை யடியனுங் காண்பனோ
 வுரிய மான்மரை பன்றிபுல் வாய்புலி
 யுலவுங் கானதத் தூன்கொணர்ந் தேநெடுங்
 தரிய மாணிக்க மால்வரை போனின்று
 கண்ணப் பன்பணி காளத்தி வாணனே.

- க0. அடநின் றுணை யுதைத்தாய் கணைகொடெய்
யாநின் றுணை வதைத்தாய் திரிபுரத
திடநின் றுரைச சிதைத்தாய் யுனதரு
ளென்னென நேறத்தி யியம்பிடக கூடுமோ
தொடநின் றுனெவன கொல்லென வேதியன்
றுண்ணென் றூததொளிப பததோனறி யேபெருங்
கடனின் றுலெனக கங்குலெல லாநின்று
கண்ணப பன்பணி காளத்தி வாணனே
- கக. நாள் கண்டக முண்டகப பூம்பத
நாணுங் கண்டகத தானந்த மெய்திட
நீள் கண்ட பரிபூ ரணமென
நிறைந்த கோலமெந் நேரத்துக காணபனே
தாள் கண்ட முயங்கிட வேயண்டா
சந்தித் தேகத்துந் தலைவா புதியவெங்
காள் கண்டவண் டாபர ணமுனபு
கண்ணப பன்பணி காளத்தி வாணனே.
- கஉ. நீவ லாரியென றறபரைப பாடிய
நினைவ லாலுனை நேசித்துப் பூசித்துப்
பூவ லாமபுயத தாளபணி கினறிலேன
புரவ லாவென் பிழைப்பொறுப் பாயையா
ஆவ லாகிக்கண் ணீர்வார மெய்குழைந்
தழுத ரற்றியம புமவிலுந் தாங்கிமெய்
காவ லாயிர வெல்லாந் தனிநின்று
கண்ணப பன்பணி காளத்தி வாணனே
- கங. மாநெ லாநதண் டிலஞ்சா கினிகொகரு
வடுவெ லாஞ்சமைத் தூட்டிய போமுனபு
நாநெ லாமறிந் தேனென்று பேசுமென
னவையெ லாமப்பொறுத் தாட்கொள்ள வேண்டுங்கா
ணுநெ லாமொரு கையெந்நி யேவெயாத
துடமபெ லாங்கட டழிந்துகண் ணீர்மலகக
காநெ லாநதிரிந் தோடிவந் தேயன்று
கண்ணப பன்பணி காளத்தி வாணனே.
- கச. வெதிர்வந் தாலன தோளிபங் காபர
வெளிவந் தாலென வெளவிடை மேலெனக்
கெதிரவந் தாலிரு கண்கொள்ளு மோவுனை
யேன்வந் தாயென் றிசைப்பவ ராரையா
அதிரவந் தாபபெழு தொண்டகங் கோடிப்ப
வம்பும விலுந் தடககையு மாயககருங்
கதிரவந் தோடிடை நின்றேத்து மாறெனக்
கண்ணப பன்பணி காளத்தி வாணனே.

- கரு. வண்ண நாண்மல ரிட்டுனைப் பூசித்து
வாண னாவென மார்க்கண்ட னாவென
வெண்ண நாண மிலாநாயி னே னும்வந்
தினிய னாமிகை யாலர்ச்சிப் பேன்கண்பார்
திண்ண னாமெனப் பொத்தப்பி நாட்டுளோர்
செப்பும் பேர்கொண்டு செந்தா மரைத்தடங்
கண்ண னார்வந்து தெண்டனிட் டாலெனக்
கண்ணப் பன்பணி காளத்தி வாணனே.
- கக. அருவ மாயுரு வாகிப் பிரமமா
யங்க மாய்த்துங்க மாய்ச்சிவ மாய்விச்வ
சொருவ மாய்வளி யாய்வெளி யாய்ப்பாஞ்
சோதி யாமுன் சொருபமென் சொல்லுவேன்
வெருவ மானின மெய்தூன்கை மீதிலே
மேல்வைத் தோரிலே மேன்மூடி வந்தொரு
கருவ லாரியர்ச் சித்தா லெனநின்று
கண்ணப் பன்பணி காளத்தி வாணனே.
- கௌ. குட்டிக் கொண்டு சுமுகனைப் போற்றவுங்
குறித்துக் கொண்டு குகன்றனை வாழ்த்தவுங்
கிட்டிக் கொண்டுன தன்பரொப் பாகவுங்
கிருபைக் கொண்டலொப் பாயருள் கூரையா
ஒட்டிக் கொண்ட தொருகண்ணென் றெண்ணுமுன்
னொருக னுங்கு ருதிபாயக் கண்டஞ்சிக்
கட்டிக் கொண்டு கதறிக்கண் ணீர்மல்கிக்
கண்ணப் பன்பணி காளத்தி வாணனே.
- கஅ. அலம்புந் தேற விளங்கினி போன்மொழி
யரிவை யர்க்கென் னகமுரு கித்தினம்
புலம்புந் தேவ கணமாஞ் சிலந்தியும்
புயங்க முந்தொழும் பொற்பதங் காண்பனோ
சிலம்புஞ் சாரலஞ் செங்குன்றி லேவிலிலைச்
செருப்புக் காலின் மெலவூன்றி யேபடைக்
கலம்பின் னாகச் சிறுநா னெலிகொண்டு
கண்ணப் பன்பணி காளத்தி வாணனே.
- கக. பவள வார்சடை யுந்திரு ஞானப்பூம்
பாவை மேவிய பாகமு மார்பிடைத்
துவள நூலணி யுந்திருக் கோலமுந்
தொழப்பெ றும்பயன் சொல்லவுங் கூடுமோ
தவள வாளியுஞ் சோகியுந் தூவியுந்
தங்கு வாரு வலயமுங் கொண்டொரு
கவள வாரண மேபணிந் தாலொப்பக்
கண்ணப் பன்பணி காளத்தி வாணனே.

உ௦. குருவி யோடிய குன்றிடத் தேவிழிக்
 குருதி யோடிய கொள்கையைப் பார்த்துளம்
 வெருவி யோடி யிலைமருந் தியாவையும்
 விரைய வேகுழைத் திட்டொன்றுங் காண்கிலாப்
 பெருவி யாகுலத் தோடென்செய் வேனெனப்
 பேத வித்தினி யூனே மருந்தென்று
 கருவி யோடுங் கனிவொடும் வில்லொடுங்
 கண்ணப் பன்பணி காளத்தி வாணனே.

உ. திருக்காளத்திநாதர்பதிகம்.

க. சீரேறு பொற்கமல டீடிகைச் செல்வன்
 திருக்கா வருத்தமுந்தென்
 நிசைநாத னுள்ளத்தி லோபா வருத்தமுஞ்
 சென்னர் தொறுஞ்சுமக்கு
 நாரேறு சிந்தைமா தாவருத் தழுமேக
 நாயினுங் கடைபட்டிடு
 நானுமொரு கத்சேர்ந் திளைப்பாற வேண்டியு
 னலம்புரிசந் நிதியடைந்தேன்
 போரேற தாய்ச்சுமந் தானுமடி காணாத
 புண்ணியா நண்ணியார்கைப்
 புகுநெல்லி யங்கனியி னெளிதுகண் டேத்தும்
 புராதன வினியிரங்காய்
 காரேறு நீள்சிமைய விபினவைப் பெங்குங்
 கலந்தமார் கணநெருங்குங்
 காளத்தி மலைமேவு கருணைமலை யேதிருக்
 கண்ணப்பர் காதன்மலையே.

உ. பானற் கருங்கட் பசுந்தோகை யனையபொற்
 பாரமுலை யார்தமக்கும்
 பைம்பொனணி பட்டாடை யானமா தியபொருட
 பகுதிக்கு மிகுதிவளமார்
 தேனக்க மலர்வாவி சூழ்புவிக்குங்காதல்
 செய்துசிறு தெய்வமேத்துஞ்
 சிற்றறிவி னோர்செலுஞ் சிறுநெறிச் செல்லாது
 சிவஞான தீரர்கூட்டந்
 தானுற்று வெம்பசிக் கொருமருந் தாய்ப்பிச்சை
 தாவேற் றருந்தியுன்பொற்
 றுணிழற் கீழிரவு பகலற்ற வீட்டிலே
 தனியிருந் திடவைத்திடாய்

கானக் குறச்சிறுமி மாரொடு மரம்பையர்
கலந்துவினை யாடுசெல்வக்
காளத்தி மலைமேவு கருணைமலை யேதிருக்
கண்ணப்பர் காதன்மலையே.

௩௩. தண்டரள மணிகொழிக் குந்திரைப் பொன்முகரி
தாழ்ந்துநீ ராடிநீறுஞ்
சண்ணித் தருட்சாத னம்பூண்டு நின்வரைச்
சாரல்வல மாகவந்தே
யண்டர்கண மிடைதிருமுன் வீழ்ந்தெழுந் தானந்த
மாராத நட்டமாடி
யன்புவட் டெறிதுதிகள் செய்துபன் னுள்கணை
தாய்க்கழித் திடவருள்செய்வாய்
துண்டமதி துதன்ஞான மலரளக வல்லிபுணர்
சுந்தரச் சுந்தமார்பச்
சோதியே யகிலகா ரணமுடா யொன்றினுந்
தோயாது நின்றசுடரே
கண்டவர்க டிவினைகள் காணாது பரமகதி
காணவே றிடுமேணியாங்
காளத்தி மலைமேவு கருணைமலை யேதிருக்
கண்ணப்பர் காதன்மலையே.

௪. முந்திரிகை யிற்பாதி பொன்னுகி லுங்கொடா
முடராம் லோபர்தமையும்
முழுதுமருள் கற்பகத் தாருவே யென்றுபொய்
மொழிக்கவிகள் பாடியலையா
தெந்தைதின் றிருவடிக் கென்னா லியன்றபா
வினமலை சாத்தியேத்தி
யிறைவதி னருட்பணிக் குரியனாய் வீட்டின்ப
மெய்துபெரு வாழ்வளிப்பாய்
அந்தரத் தமரர்வினை யாடுபொற் சிமையநிரை
யகடுமிடை பகடுவிண்போந்
தலர்நூவு கற்பகப் பூங்கொம் பொசித்துவயி
றூரவுண் டடிவரைச்சார்
கந்தரத் தொடுமாறு கொண்டுபிளி றித்தேவ
கங்கைநீர் வீசியாடுங்
காளத்தி மலைமேவு கருணைமலை யேதிருக்
கண்ணப்பர் காதன்மலையே.

௫. வாள்ளைய கூர்விழி மடந்தையர்க ளேமனு
வழுத்துகுரு வாகவீன்ற
மைந்தர்கண மான்மார்த்த லிங்கமா ஈச்சுற்ற
மருவுசங் கமமதாகத்

தாள்வலியி னால்வருஞ் செல்வபோ கங்களே
 சனியின்ப வீடதாகத்
 தம்மிலே மகிழுமா யாசால பந்தர்
 தவிர்த்தாண்டு நின்னையென்னைக்
 கோளுறு பெரும்பாச மதனைவெவ் வேறாக்
 குறிக்கொள வுணர்த்தினின்றாள்
 கூடுசுத் தாத்துவித நிலையிலவைத் தின்பங்
 கொடுத்தமெய்க் குருமூர்த்தியே
 காளனுட னத்திநித மிகலிவழி பாடுபுரி
 காரணக் குறிபூண்டிடுங்
 காளத்தி மலைமேவு கருணைமலை யேதிருக்
 கண்ணப்பர் காதன்மலையே.

கூ. பைக்கடு விடத்தீ மிடற்றடக் கித்தமது
 பாவையர்க டாலிகாத்தும்
 பங்கயக் கண்ணேற தேறிமூப் புரமழல்
 படுத்துபுதம் வாழ்வளித்தும்
 மைக்கரு நிறத்தந்த காசுரற் கொன்றுகர
 வளைமாற்று வித்துமுள்ள
 மயறீர்கி லாதுசெத் துப்பிறக் குந்தெய்வ
 மால்கொள்வ ரமரென்ற
 லிக்குவல யத்தேழை மானிடப் பிறவியேற்
 கெந்தைநின் றிருவடியலா
 லின்னமொரு தெய்வமுண் டென்னவறி யாதவாழ்
 வீந்ததற் புதமற்புதங்
 கைக்கவுண் மதக்களிறு கற்பகத் தளிர்கொய்து
 கயமுனி யருந்தவூட்டுங்
 காளத்தி மலைமேவு கருணைமலை யேதிருக்
 கண்ணப்பர் காதன்மலையே.

எ. மணமருவு கற்பகப் பூங்கா நிழற்கனக
 மணியாச னத்தும்பர்வான்
 வாழ்த்தவர சாட்சிபுரி பதமுமலர் வேதிகையின்
 வைகியுல குதவுபதமும்
 பணமருவு துத்திரெட் டிடலணைத் துஞ்சுமப்
 பதமும்வேண் டேனுனதுபொற்
 பதமலர் புனைந்தமுடி யடியார்த மடியார்கள்
 பதம்வேண்டி யானலந்தேன்
 குணமருவு மன்பர்சிந் தனையறிந் துதவுநீ
 குற்றமே சகசமாம்பொய்க்
 கொடியனேற் குணதுதிரு வுளமிரங் கிக்காதல்
 கொண்டவர டீதுதருவாய்

கணமருவு புயலினைத் தேறியடி வரைமேவு
களிஞ்ஞெடும் விராய்ப்பிளிறிடுங்
காளத்தி மலைமேவு கருணைமலை யேதிருக்
கண்ணப்பர் காதன்மலையே.

அ. வெங்கொடிய வாணவப் பார்தள்வாய்ப் பட்டுமதி
வீயவிரு வினையடவிராய்
விடயவைம் புலவேட ராறலைப் பத்தன்மம்
விட்டுமற நெறிபோய்ச்சமன்
கிங்கரர்க ளாம்புலிக் கிரையாகி மீளவுங்
கெடுசென்ம வாரியலையிற்
கீழ்மேல தாய்ச்சுழல் கறங்கெனச் சுழலுமிக்
கீழ்மைதீர்த் தாண்டுகொளவாய்
கொங்குலவு ஞானமல ராகமின் புணரருட்
கொண்டலே தண்டதரணங்
கூற்றகல மிடிபடத் திருவடி நிமிர்த்தன்பர்
குறைதீர்த்த குணவாரியே
கங்கைநதி தோயவெண் பிறைதவழ வவிர்சடைக்
காட்டழகு சென்னிகாட்டுங்
காளத்தி மலைமேவு கருணைமலை யேதிருக்
கண்ணப்பர் காதன்மலையே.

கூ. வளையேந்தி வேற்கடைக் கஞ்சனந் தீட்டிமண
மஞ்சடட விக்கந்தமார்
மான்மதம் பூசிமணி யணியாடை தாங்கிமலர்
மாலைசுற் றுபுறாபுரத்
தனைபூண்டு திரிமுடைப் புன்றசைக் கூடதைத்*
தமதாவி யென்றுமதுரந்
தருமமுத மேயென்று மால்கொண்டு கொட்புறுஞ்
சஞ்சலப் பித்தவுலகக்
கிளைநீங்கி மும்மலப் பிணிநீங்கி யின்பங்
கிடைத்தபர முத்தர்குழுவிற்
கிட்டவைத் தாண்டாய்க்கொர் கைம்மாறு தேடியுங்
கிட்டுகில தென்செய்குவேன்
களையோங்கு சாரற் பரப்பினிறை மணிநிலவு
காட்டியிர வோட்டுதெய்வக்
காளத்தி மலைமேவு கருணைமலை யேதிருக்
கண்ணப்பர் காதன்மலையே.

கஃ. பஞ்சணைய சிற்றடிப் பேரமர்க் கட்கொடிய
பாவையர் திறத்துமழலைப்
பன்மகார் தந்திறத் துந்தேக வபிமான
பாசநே சத்திறத்தும்

மிஞ்சுபல காலம்பான் பாழுக் கிறைத்தமன
 வெப்பெலா மாறுமாறு
 விரிதிரை சுருட்டுமணி யொளிவீசு பொன்முகரி
 வெள்ளநீ ராடுவித்துத்
 தஞ்சமா முன்றிருச் சேவையெனு மமுதசஞ்
 சீவியுந் தந்தளித்தாய்
 தரையிலயா னினிவழுவி யுற்பவக் கொடியவெந்
 தனையுறு வரமளிப்பாய்
 கஞ்சனுங் கஞ்சவிழி மஞ்சனுந் தேடக்
 கனற்பிழும் பானவொளியே
 காளத்தி மலைமேவு கருணைமலை யேதிருக்
 கண்ணப்பர் காதன்மலையே.

தனிச் செய்யுட்கள்.

வெண்பா.

எனறுவந்து சேஷப்பெ னென்றிருந்த காதனமுற்ற
 வின்றுவந்துன் சந்திதிப்பே றெய்தினேன் - றுன்றுபொழிற்
 காளத்தி நாதா கடைக்கணித்துத் தந்தருள்வாய்
 மீளத் திரும்பாத வீடு.

(க)

விருத்தம்.

அன்புபிழும் பானதிருக் கண்ணப்பர் பேரன்பி எனத்தே பொங்
 கும், பொன்புரிசெஞ் சடைக்கருண ந்தியேயுன் றிருமுன்பு புஞ்ந்து
 போற்றி, யின்பவெள்ளத் தாடியுய்வ தென்றோவென் றிருந்தேனின்
 றெய்தப் பெற்றேன், துன்பமலம் வேரோடுங் களைந்தேன்மற் றினி
 யேதுந் தொடக்கிலேனே.

(உ)

கானப்பூம் பொழிலுடுத்த காளத்தி மலைமேவு கருணை வெற்பே
 ஞானப்பூங் கோதையிடம் பிரியாத வானந்த நறுந்தே னேயேழ் [ன்
 தானப்பூம் பொழில்புரக்கும் பெருவாழ்வு மருவருத்துத் தள்ளி யுன்ற
 மானப்பூங் கழலடைந்தா ரடியாருக் கடியேனும் வரமீ வாயே.

(ங)

வண்டமர்பூங் குழல்போற்றி மதிமுகமண் டலம்போற்றி மலர்
 வாய் போற்றி, கண்டவர்தீ வினையோட்டுங் கடைக்கணருள் போற்றி
 யெழிற் கண்டம் போற்றி, துண்டமதிச் சடிலுதிரு மார்கலாப்
 பொற்கலசத் துணைகள் போற்றி, செண்டமருங் கைபோற்றி ஞானப்
 பூங் கோதையம்மை திருத்தாள் போற்றி.

(ச)

அல்லுறுத்துங் காளகண்டர்க் கமுதருத்தும் பெருவேட்கை
 யதனுல் வேட்டம், வில்லுறுத்துங் கைவேடர் பிரான்புரியுங் காளத்தி
 வெற்பைச் சூழ்ந்து, கல்லுறுத்த வலம்புரியுங் காலினரன் றோவரசர்
 கதிர்கான் மோலி, யெல்லுறுத்து மணியுறுத்துங் காலினரா யுலகாளு
 மியற்கை யோரே.

(ரு)

க ண ப தி து ணை.

சிவமயம்.

திருக்காளத்திநாதர்துணை.

திருக்காளத்திப்புராணம்.

பா யி ர ம்.

காப்பு.

செழுனிய வடமொழி தென்மொழிப்பட
மொழிவுறு மாக்கதை முழுதுங் காக்குமாற்
குழுவியர் திங்கள்வெண் கோட்டு மும்மதத்
தழைசெவிப் புகர்முகத் தடக்கை வேழமே. (க)

* ஐஞ்சந்திவிநாயகர். வேறு.

செஞ்சந்தக் களபக் கொங்கைச் செழுமலை யிமய மங்கை
கஞ்சந்தங் கியபொன் போற்றுங் கருணைஞா னப்பூங் கோதை
நஞ்சந்தெள் ளமிர்தா வுண்ட நாதரோடு வந்து பெற்ற
வஞ்சந்திப பிள்ளை செம்பொ னடி மலர் முடி மேற் கொள்வாம். (உ)

க ட வு ள் வ ா ழ் த் து.

திருக்காளத்திநாதர். வேறு.

சீர்பூத்த பேரொளியாய்ச் சித்துருவாய் நித்தமாய்ச் சிவமா யொன்று
யேர்பூத்த சத்தாகி நிருமலமா யநாதியா யாண்டு மாகிப்
பேர்பூத்த வகளமா யகண்டமா யுயிர்க்குயிராய்ப் பிரியா தோங்குங்
கார்பூத்த காவுகும் காளத்திப் பரம்பொருளைக் கருத்துள் வைப்பாம்.)

* ஔவாழ்ச்சிகோதையம்மை.

அளவிலாத் தோற்றமீ றுயவற்றிற் போகவா வலைந்தெஞ் ஞான்று
மளவிலா வழிதுயரா னொந்தினேத்த வளவிலா யுயிர்க்குந் தாயா
யளவிலா வருட்டம்பா லினிதருத்தி யளவிலா ஆழி வாழ
வளவிலா வானந்த மருண்ஞானப் பூங்கோதைக் கன்பு செய்வாம். (உ)

* பஞ்சஸந்திவிநாயகர்.

வேறு.

கானப்பூங் குழல்போற்றி கருணைபொழி விழிபோற்றி
தானப்பூங் களபமுலை தாங்கிநுடங் கிடைபோற்றி
வானப்பூங் தருமகவான் வணங்குதிருக் காளத்தி
ஞானப்பூங் கோதையுமை நற்கமல பதம்போற்றி. (ங)

ஐஞ்சந்திவிநாயகர். வேறு.

செஞ்சந்தச் சேறளவிச் செழுந்திதலை பொதிந்தமுலைப்
பஞ்சந்த மெல்லடியிற் பணிவரைமா மகஞாயிர்த்த
வஞ்சந்திப் பிள்ளையென மருவிமத மழகளிற்றை
நெஞ்சந்தங் கியவுவப்பான் முச்சந்தி தொறுநினைவாம். (ச)

முருககீகடவுள்.

முழுதுலகங் களிசிறப்ப முனிவர்குழா மமரர் குழாங்
கழிபெருந்துன் புறவெழுந்த *கனிழ்தலைமா முதறடிந்து
பொழிமதவெள் ளாணைமிசைப் புரந்தரனுக் கரசனித்த
கெழுசுடர்வே னம்பிதண்டைக் கிண்கணிச்சீ ரடிதொழுவாம். (ரு)

திருநந்திதேவர். வேறு.

அந்தி வெண்பிறை சூடு மவிர்சடை
முந்து மான்மழு மூன்றுக ணன்குதோ
மொந்தை போல்வெள்ளி வெற்றி வினிதமர்
நந்தி சேவடி நாண்மலர் போற்றுவாம். (க)

கலைமகள். வேறு.

புத்தகஞ் செபவடம் புனித ஞானமா
முத்திரை குண்டிகை முழுது மேந்தெழிற்
கைத்தலத் தமிழ்தினைக் கலைம டந்தையை
முத்தமிழ்க் கிழத்தியை முடிவ ணங்குவாம். (எ)

வேறு.

ஞான முத்திரை நற்குண் டிகையறி
வான புத்தக மங்கைச் செபவடந்
தான மைத்துவெண் டாமரை மேவிய
பானி ரத்தவள் பாதம் பணிசுவாம். (அ)

அகத்தியழர்வர். வேறு.

விந்தகிரி யொன்றடக்கி வேதமொரு நான்கடக்குஞ்
சிந்தைதனி லீந்தடக்கிச் சிறுகரகத் தாறடக்கி

* “கீழ்மே னின்றவக் கொடுஞ்சொழிற் கொக்கு” என்பது கல்லாடம், முருகக்கடவுள்துதி.

கடவுள் வாழ்த்து.

வந்துகட லோரோமும் வயிற்றடக்கிப் *பொன்முகரி
முந்துதவத் தாற்கொணர்ந்த முனிவனடி முடிபுனைவாம். (க)

சிலந்தி, காளன், அத்தி.

பொலங்குவட்டுத் தென்கயிலைப் புனிதனடிக் காளாய
சிலந்தித்னைச் சிந்தித்தே மெம்பிணியுந் தீர்த்தொழிந்தே
நலந்திகழ்மா காளனென்ற னந்திபொற்ற ணண்ணுவேம்
வலந்தருசீ ரத்தியென்றால் வானரசம் வேண்டேமே. (க0)

கண்ணப்பநாயுடீர்.

மண்ணிடந்து மணிவண்ணன் மருவருஞ்சே வடியார்க்கு
விண்ணிடந்து மறைக்கிழவன் விரவருமபொன் முடியார்க்குக்
கண்ணிடந்து சாத்தியிரு கண்ணுக்குக் கண்முன்று
பெண்ணிடங்கொண் டவருளாற் பெற்றவர்தான் பெற்றிடுவாம். (கக)

†சிவகோசர். வேறு.

†கண்ணப்ப னெப்பதோ ரன்பின்மை யெனக்கழறி
வண்ணச் சொன் மாணிக்க வாசகர்வாக் காற்புகழ்ந்த
திண்ணற்கு நிகராகச் சிவபூசை செய்துபுத்தி
நண்ணிக்கண் களித்தசிவ கோசர்க்கு நாமடியேம். (கஉ)

சுமயாசாரியரீழுவர். வேறு.

தெளிந்தபுனற் ற்பொன்முகரிக் கரையமர்த்தார் திருவருளா
லுளங்குளிர்வா விக்கரையி லுமைமுலைப்பா லுண்டார்க்குங்
களங்கமின்றிக் கடற்கரைக்கே கன்மிதப்பிற் சேர்ந்தார்க்குங்
குளங்கரையின் முதலைவாய் மதலைநததார்க் குங்குடிநாம். (கங)

திருவாதவூரடிகள்.

கருந்தடங்கண் ஞானப்பூங் கோதையொடுங் ||கல்லாலின்
விரிந்தநறு நீழலிடை வீற்றிருந்த பெருமானைக்
குருந்தமலர்த் தண்ணிழற்கே குருவடிவா வருவித்துப்
பெருந்துறையி லுபதேசம் பெற்றவர்தான் பெற்றிடுவாம். (கச)

* 'பொன்முகலி' எனவும்வழங்கும்.

† 'சிவகோசரியார்' எனவும் இவர்கூறப்பெறுவர்.

‡ "கண்ணப்ப னெப்பதோ ரன்பின்மை கண்டபி, னென்னப்ப னென்
னெப்பி லென்னையுமாட் கொண்டருளி, வண்ணப் பணித்தென்னை வாவெ
ன்ற வான்கருணைச், கண்ணப்பொன் னீற்றற்கே சென்றுதாய் கோத்தும்பி"
என்பது, திருவாசகம், திருக்கோத்தும்பி. ௪.

§ பொன்முகரிக்கரையென்றதற்கேற்ப, வாலிக்கரை, கடற்கரை, குளங்
கரையென்று அமைத்திருக்குமழகு பாராட்டற்பாலது.

|| கல்லால் - இந்தஸ்தலவருகும்; "கல்லாலின் கீழிருந்த காபாலிகான்
காளத்தி யானவனென் கண்ணுளானே" என்னுந் தேவாரத்தாலுமுணர்க.
இதுபற்றியே திருக்காளத்திநாதரைக் கல்லாடிக்கரும்பெனமும், கல்லா

ந க் கீ ர தே வ ரீ.

செந்தாது நறைதுளித்த செழுங்கமல மேயானும்

பைந்தாம நறுந்துழாய்ப் படலைமுடிப் பசியானு

மந்தாதி காண்பரிய காளத்தி யண்ணலார்க்

*கந்தாதி கண்டவருந் தமிழ்ப்புலவர்க் காளானேம். (கரு)

க ன் னி ய ரீ ரு வ ரீ.

பொருகன்னி குமரிமுதற் தீர்த்தமெலாம் போற்றுகங்கை

யொருகன்னி சடாமகுட மிசைவாழ வுலகேழுந்

தருகன்னி யுடன்வாழ்வார் தம்பால்வாழ்க் கைப்பட்ட

†விருகன்னி மார்மலச் சீறடி க னே த்துவாம். (கசு)

ய ரீ த வ வே ந் த ரீ.

கதியிலிபோற் கல்லாவின் கீழ்வதிந்த கண்ணுதற்கு

மதிதவழ்பொற் கோபுரமு மணிமதினு மண்டபமு

முதுசுடர்மா மாளிகையே முதலாய மற்றெவையும்

விதிமுறையே யமைத்தளித்த யாதவவேந் தினைப்புகழ்வாம். (கௌ)

லடியின்கனியென்றும் வழங்குவதுண்டு; அது, “கல்லா லடியிற் கரும்பினிர தந்தனை, எல்லாருங் கண்ணு வினிதருந்தீர்”, “ஆரென்றான் கல்லா லடிக்கரும்பென ரூர்தனைத், தாரு மெனக்கென்னத் தாய்மாருங் - காரிகையே, இந்தக் கரும்பெவர்க்கு மெய்தாக் கரும்புகாண், அந்தவயன் மாலுக் கரிது காண் - செந்தமிழ்சேர், ஆலைவா யிற்பண்டு மாடுங்கா னாடியுங்கல், லாலை யடைந்துமழி யாதுகாண் - சாலவொரு, சற்றுங்கோ தில்லைக்காண் சாற்றி லதிகங்காண், சிற்றின்பர் நாவிற்கே ராதுகாண் - முற்றும்பே, ரின்பப் பெருக் கங்கா ணிச்சை கடந்தேறும், அன்பர்க்கோ ராரா வழுதங்காண்”, “அஞ் சென்று கல்லா லடியிற் கரும்பிலுயர், அஞ்சு கொழுந்தி னடிபாடி”, “கனி யார்கல் லாவின் கனியார் மடவார்க், கினியா ரினியாரிங் கென்பார்” (திருக்காளத்திநாதநூலா) என்பவற்றால் அறியலாகும்.

* அந்தாதி - கைலாபாதி காளத்திபாதித் திருவந்தாதி.

† ‘இருகன்னிமார்’ என்றது, மதுரையிலிருந்த மாணிக்கவல்லியென்னுங் கணிகையின்மகளிரிருவரை. இவர்கள்வரலாற்றைச் சீகாவத்திப்புராணத்துள்ள கன்னியர்கதைச்சுருக்கத்தாலுணர்க.

‡ யாதவ வேந்தராவார்: பண்டைக்காலத்தில் நாராயணநகரத்தில் அரசு புரிந்திருந்தவர். திருக்காவத்திநாதரீ, ஓரடியார்வேடங்கொண்டுசென்று இத் தலவிசேடங்களைக்கூறி இவரை ஆட்கொண்டு பணிபுரியும்படி கட்டளையிட்டு மறைந்தருள், இவர் அங்ஙனமே இத்தலத்திற்குரிய பலவகைப்பணியும் நல முறப்பிரித்து பின்பு முத்திபெற்றனர். இவை, சீகாவத்திப்புராணத்துள்ள விடச்சுக்கமச்சுருக்கத்தாலும், சிலந்திமுதலியவற்றின் முற்கதைச்சுருக்கத்தின் கூட - ம் செய்யுள்முதலியவற்றாலும் அறியலாகும்; “யாதவற்குத் தால மிடு வாளைப் புல்கிரீ, போதியெனப் போதுபோய்ப் போந்தானே - யாதவனுஞ், சீரளகங் கொய்யத் திரும்பிவந்து ணைவானேச், தாரளகங் கூடத் தடவியே -

ஒரு பொன்முகரியின் இருகரைவாழ்வோர்.

அருந்தவர்க ணைவிவேண்ட விருந்தமிழ்மா முனியழைப்பப்
பெருந்தரையி லுயிர்க்கெல்லாந் தாயாகிப் பெரிதுவந்து
புரிந்தமிர்தப் பா லு ட டி. வளர்த்தருளும் பொன்முகரி
விரிந்தகரை யிருமருங்கும் வதிந்தவரை மிகப்பணிவாம். (கஅ)

மற்றச்சிவநேசச்செல்வர்.

முன்னொளி விறையவன்றா ளினிதடைந்த முதியோர்கள்
பின்னொளி லன்னவற்றைப் பெறலுற்ற பெற்றியோ
ரிந்நாளிற் பெறுகின்றோ ரெனுஞ்சிவவே டத்தெவர்க்கு
மந்நீர்மை வைதிகசை வத்தெவர்க்கு மடி யேம்யாம். (கஆ)

ஞானசிரியர்.

ஈசனை பூசனைசெய் யென்றுமையோ டினிதனித்து
மாசிலா வருன்பொழிந்த வளர்ஞான சுகாமணியைப்
பாசமுதன் மூன்றுணர்த்திப் பிறப்பொழித்த பரஞான
தேசிகனுஞ் சத்தியஞா னியைப் பணிந்து சிந்தைசெய்வாம். (உ௦)

நமிழாச்சியர். வேலு.

எழுத்தொடு சொற்றொரு ஞ்ணர்த்தி யின்புற
வழுத்திடு கவிதையும் வருவித் தாரையு
மழுத்தியா தொன்றினை யறிவித் தாரையும்
விழுத்தகு முவப்பொடு மிகவ ணங்குவாம். (உ௧)

வடநூலை மொழியெயித்தளித்த மொராணிகர்.

எண்ணிய விக்கதை யெமக்கு ணர்த்திய
நண்ணிய சங்கர நார ணன்னெனும்
புண்ணியன் வீரைவாழ் புராணி கன்றனை
வண்மைவே தியர்குல மணியை வாழ்த்துவாம். (உ௨)

பேரவென, வந்தானைக் கூந்தல் வருவித்தா ராரென்னத், தந்தாரைச் சொல்ல
விறை தாள்பொற்றி - எந்தாய், தலமே தெனக்கயிலைச் சங்கமனா முன்னை,
நலமேவப் பண்ண நடந்தே - முல்கில், இரும்பெல்லாங் கூட்டென் றிரதவா
தஞ்செய், தரும்பொ னைகேச னுக்கித் - திரும்பவந்தன், கோபுரங்கண் மண்
டபங்கள் கோயில் வலமேறு, மாபுரங்கொள் வீதி மணித்தேர்கள் - சோப
னங்க, ளாகத் திருப்பணிகொண் டந்தத்தி லேயவனை, யோகக் கதவுதிறந்
துட்கொண்டோன்” (திருக்காவந்திநாதநாடா. ௬௬ - ௭௨) என்பதனாலும்
விளங்கும்.

நூலியற்றுதற்குக்காரணம்.

பொன்கொழிக்கும் வெண்டாங்கப் பொன்முகரி சூழ்போந்த
தென்கயிலை மால்வரையாய்த் திகழ்திருக்கா ளத்திருநகர்
நன்கதையை நூன்முறையே தென்மொழியி னடாத்துகென
வன்பொடுசொற நனரென்னைச் சந்திதிக்க ணமர்பெரியோர். (க)

தெரிசனப்பே றிம்மையிலே திருவருள்பா வித்ததெனப்
பெருகவுளங் களிசிறந்தேன் கவிதைநலம் பெற்றறியே
னுரைசெயுமா நென்கொலென வொல்கினே னுனாலும்
பெரியவர்தர் திருவாக்கு மருமைபே நெனத்துணிந்தேன். (உ)

அ வ ய ட க் க ம்.

வேதமுனி சூதமுனி மெய்ஞ்ஞான சம்பந்தர்
காதலினு வுக்கடையர் கண்ணுன வாநூர்
வாதலூர் மாணிக்க வாசகனார் நக்கீ
ராதியசான் றோர்புகழ்ந்த வத்தலத்தை யென்சொல்கேன். (க)

நானினையுஞ் சொன்முழுது ஞாவாணர் சொல்லாகும்
யானினியிங் கென்செய்கே நெச்சிலாய்ப் போனவெலா
மானதா லெச்சிலுமில் வண்ணலார்க் கமிர்தன்றோ
*கானவன்ற நெச்சிலையுங் கனியமிர்தாக் கைக்கொளலால். (உ)

மருப்படியும் பைங்கடம்பன் றழுவுபொன்மார் பினில்வேடன்
செருப்படியும் படப்பொறுத்த செய்தியாற் நென்காரிலைப்
பொருப்படியில் வீற்றிருக்கும் புண்ணியற்கென் புன்சொல்லும்
விருப்படியர் செஞ்சொலென விழுமியதாய் விளங்குமால். (ங)

தியவிட வரவுமிழ்ந்த செஞ்சுடர்மா ணிக்கமதன்
வாயினில்வர் ததுவென்னத் தள்ளுவரோ மகிழ்ந்துகொள்வ
ராயதனற் றாயதமிழியாத சிறியேன்சொ
னுயகன்றன் சரிதமென நயந்துகொள்வர் நல்லோரே. (ச)

நூ ல் வ ர லா று.

வாய்ந்த பல்புரா ணந்தொறுங் காளத்தி மகிமை
யாய்ந்தி மெப்பொழு தளப்பில வெனக்காண யடங்கா
கார்த நூலினுட் டீர்த்தவை பவமெனுங் கண்டத்
தேய்ந்த பொன்முக ரிக்கதை யிற்சில வெடுத்து. (க)

* கானவன் - கண்ணப்பநாயனார் ; “ கானவனுக் கருள்செய்தான் காண் ”
என்பது தேவாரம்.

ப தி க ம்.

சூத சங்கிதை தன்னிலு மியன்றவை தொசூத்து⁴
மாதொ டைப்படக் கூட்டுபு வாசிட்ட லைக்கத்
தேத *மின்றிய சிலதெரிந் திவற்றொடு மியைத்தே
யாத ரித்தகா ளத்திமான் மியமென வறைந்தேன். (உ)

தலத்து மான்பியம் வேறினிக் காணினுந் தமிழிற்
புலப்ப டுத்திடல் வேண்டுமேற் புலமைபின் வல்லோர்
நலத்த குமபடி பாடுக நானறிந் னுளதாய்ச்
சொலத்த குங்கதை கண்ட நைக் கொண்டியான் சொன்றேன். (ங)

மற்று நானொடைப் படுத்திய புராணமூ வகைக்கு
முற்ற வத்தியா யந்தனை யொருங்குற வுரைக்கிற்
பற்றி மும்பதி னெட்டொரு மூன்றுபன் னிரண்டு
முற்று மோர்தொகைப் படுத்துறின் முப்பத்த மூன்றால். (ச)

பாத்து வாசன்முன் விசயனுக் குரைத்ததோர் பாற்று
மருத்து மூயவன் மலாவன் மாதவ ருமைக்குக்
கரத்து மாண்மழுக் கடவுள்கட் டுரைத்ததோர் கதையாம்
விருப்பி னுலவன் வசிட்டனுக் குரைத்ததோர் விதமாம். (ரு)

ப தி க ம்.

சிறப்புடை யருச்சுனன் நீர்த்த யாத்திரை
புறப்படு ஞான்றுபொன் முகரிப் பூம்புனற்
றுறைப்படிந் திறைவனைத் தொழுது மால்வரை
மறைக்குலத் தவரொடும் வலஞ்செய் காலையில். (க)

பாங்கரில் வதிந்துள பாத்து வாசனை
யாங்கவன் கண்ணுறு வடிப ணிர்தெனக்
கிங்குள சரிதைநீ யியம்பு கென்னலு
மோங்கிய வருந்தவ னுணர்த்து மேல்வையில். (உ)

ஒண்மறைக் கிழவனு முரைக்கி முத்தியு
மெண்ணிலா வமரரு முனிவர் யாவரும்
விண்ணவர் மகவிரு மண்ணின் வேந்தரும்
புண்ணியச் சிலந்தியும் பூசை செய்ததும். (ங)

* 'இன்றிய' என்னும்சொல்லு இத்தூலிற் பரக்கக்காணலாகும். இதில்
வங்வன் வரும்சொற்கள் இன்னும்சில.

துத்திவெம் பொறிமணிச் சுய கைக் காளனு
மத்தமால் யானையும் வணக்கஞ் செய்தது
மத்தன துண்மையு மதிக மாகியே
யுத்தமத் தலங்களா யவனுக் குள்ளவும். (ச)

தலந்திகழ் தீர்த்தமுந் தவமுந் தானமும்
பொலஞ்சுட ரிவிங்கமும் புதுமை யுள்ளவு
மிலங்கிழை யுமையொடு மிறைவன் றெல்கரி
வலம்புரி கருணையு மற்றி யாவையும். (ரு)

வெள்ளியஞ் சுடர்க்காறி லாய வெற்பிருந்
தள்ளிலை மழுப்படை யண்ண லம்மையோ
டொள்ளிய மழவிடை யும்பர்ப் போந்துலாய்த்
தெள்ளுசீர்த் தென்கயி லாயஞ் சேர்ந்ததும். (க)

மேவிவீற் றிருந்துமை விழைந்து கேட்கவே
தீவிரு மூன்றினு ள்ளாள் செய்தியும்
நாவலந் தீவினி னலமு நல்வினை
பாவமென் றிருவகைப் பகுதி யானவும். (எ)

ரண்ணுமாச் சிரமநாற் குலத்தொ முக்கமும்
புண்ணிய வுயிர்க்கெலாந் பொதுவொ முக்கமும்
தண்ணலி தழைத்தரு டான மேன்மையும்
எண்ணருஞ் சுடர்ச்சிவ விங்கத் தோற்றமும். (அ)

இன்னுயிர் துன்பமு மின்ப மும்பெற
முன்னுள காரண முறையு முத்திசேர்
நன்னல மாகிய ஞான யோகமும்
இன்னவை யுமையவட் கிறைவன் சொற்றதும். (க)

வெண்ணிலாப் பார்தென விரிந்த பாயொளித்
தண்ணுலா நித்திலந் தனைப்ப ரப்புற
விண்ணுலா நெடுந்திரை வீசந் தெய்விகப்
புண்ணியப் பொன்முக ரிப்பொ லங்கரை. (க0)

உத்தமத் தலமினா யரிக்கு டைத்ததும்
பத்தர்க ணாற்றொரு பத்தி ரண்டுபேர்
மெய்த்தகா ளத்தியின் ஞான மேயது
முத்திசா தனமுமைக் கரன்மொ ழிந்ததும். (கக)

அருச்சுனன்றீர்த்தயாத்திரையுரைத்த அத்தியாயம்.

கூ

அருந்தவ வசிட்டன்மு னுண்டொ ராயிர
மிருந்தவ மிழைத்தபின் னிறைவன் றேன்றிடாப்
பரிந்தவன் வினளிய பய க்கப் பண்ணவன்
நெரிந்தன் முறைமுறை செப்ப லுற்றதும். (கஉ)

உலகுடைத் தோற்றமு முயர்த லங்களும்
பலபல விசேடமாப் பயிலும் பூசையு
மிலகிய திருவெண்ணீர் றியல்பும் யாவரும்
பலனுறு மக்கமா மணியின் பான்மையும். (கங)

தாரக மந்திரத் துணைமைத் தனமையும்
பாரினி னுல்வர்கள் பயிலொ முக்கமுஞ்
சீரிய *வருணிமுன் னவர்கள் செய்தியு
மோருதற் கரியநா லுகத்தி னுண்மையும். (கச)

தண்ணடை பொதுளிய தாரு காவினி
னண்ணுமா தவர்க்கருண் ஞான போதமும்
†வெண்ணிறக் கமலமேல் வீற்றி ருந்தரு
ளண்ணலுக் கொருமக வளித்த செல்வமும். (கரு)

பாசுவ யோகியைப் பணிந்த பண்பினால்
விரகுறு பின்னவன் வீடு பெற்றதும்
வரன்முறை யிவையென வசிட்ட மாமுனிக்
குரைசெய்த காதையோ டொருங்கு செப்புகேன். (கக)

ஆகத்திருவிருத்தம், சகூ.

மு த லா வ து

அருச்சுனன்றீர்த்தயாத்திரையுரைத்த அ த் தி யா ய ம்.

— ❦ —

நறைகமழ் பூந்தண் சோலை ரைமிசா ரணியந் தன்னி
லறுதொழில் வளர்த்து வைகுஞ் சவுனக ராதி யானோ
ருறுபுலப் பகையை வென்றோ ருழையதட் போர்வை மார்பர்
மறுவில்சீர் முனிவர் தீர்க்க சத்திர மடபிற் செய்தார். (க)

* வருணி - பிரமசாரி.

† “சாமவெண்டாமரைமேலயனும்” (திருவடிகரைத்தேவாரம்),
“வெண்மலரான் பாற்கடலான் செப்புவபோ, லெம்பெருமான் தேவர்பிரா
னென்று..... உரையாய்” (திருவாடகம், திருத்தசாங்கம், க.) என்பவற்றால்,
பிரமதேவர் வெண்டாமரையிலும் வீற்றிருப்பவரென்று விளங்குகின்றது.

செய்யுமக் காலந் தன்னிற் சூதமா முனிவன் செல்ல
மையறு காட்சி மேலோர் மற்றவன் வரவு நோக்கி
யையநீ யெம்பா லீண்டுப் போந்தினி தணையப் பெற்றே
மெய்திய விந்நா ளன்றோ *வேலவு மினிய தென்றார். (உ)

ஆதனத் திருத்தித் தூய வருக்கிய மாதிரல்கி
யோதரு மகிழ்தூங் குள்ளத் துளுந் துநல் லறத்தின் மேலா
மாதவக் கிழவர் யாரு மாங்கவன் வதன நோக்கிச்
சூதநீ யெமக்கு முன்னுட் சொற்றபல் புராணந் தம்முள். (ங)

கந்தவேள் புராண நூலிற் காளத்தி நகரின் காதை
முந்தரீ மொழிந்தா யின்னுங் கேட்கவே முறுகு காதல்
சின்தையு ளமையா தம்ம திஞ்சுவை யமிர்த முண்டே
யுயர்ந்தவர் பின்னு முண்டா லுவர்க்குமோ வுவரா தென்றார். (ச)
வேறு.

அந்த னாள ரிவைபுரைப்ப வாலம் பழுத்த மணிமிடற்றி
னெந்தை பாத தினைந்துபுன லிருகண் டெளிப்ப மயிர்பொடி ப்பச்
சின்தை யார்வங் கரைபுரளத் தொழுது சூதன் றிருநந்தி
கந்தன் வியாத நென்னுமிவர் கமல பதமுங் கருத்திருத்தி. (ரு)

முழுதும் வெண்ணீர் றொளிபுழத்த முனிவர்க் கதனை மொழிந்திவான்
பழுதில் சூத நெதிர்நோக்கிப் பனவீர் காணீர் வினவுகதை
யழகி தழகி தம்மவிது சால வினிய தனைவோர்க்கு
மெழுதொ ணாத மறைச்சிரத்தி லிருக்குஞ் சித்தி யளித்திமால். (க)

வினையைத் தூக்க வல்லதிது மேனாட் பரத்து வாசமுனி
சூனிவிற் றடக்கை விசயனுக்குச் சொற்ற துமக்குக் கூறுகின்ற
மனைய விதனை யெல்லீரு முள்ள மொருப்பட் டாதவா
வினிது கேண்டி நென்றுரைத்தான் புராண மெவையு மியம்பவல்லோன்.

வேறு.

தண்ணளி தழைத்த வுள்ளத் தருமனா தியரா மைவ
ரெண்ணருங் டீகரிபு ரத்தை யிகந் துகான் டவப்பி ரத்த
நண்ணிமுன் றந்தை யாண்டு நல்கிய பாதி நாகிற்
திண்ணிதிற் கைக்கொண் டாணை செலுத்தியாங் கிருந்தா ரன்றே. (ஃ)

அந்நிலை யவரிருப்ப வளிர்சுட ராழி யானுந்

தன்னக ரடைந்தா னன்ன காலையிற் றரும னாதி

* ஏலவும் - மிகவும்.

முறுகுசாதல் - கடுகியிருத்த அன்பு.

† பனவீர்கான், நீர்.

§ கரிபுரம் - அஸ்திபுரம்.

மன்னவ ரைவர் தம்பான் மாடக மகதி வீணை

யின்னிசை தெளிந்த தெய்வ முனிவன்சென் றிதனைச் சொல்வான். ( )

காவியக் கருங்கட் செவ்வாய் வெண்ணகைக் கமழ்மென் கூந்த
லோவியம் பொருவு மெய்யி னொருத்தியை யைவர் தாழு
மேவியின் டிருந்தீர் மற்றோர் வேலையில் வேறு பாடாய்த்
தேவியின் பொருட்டு நும்மிற் செற்றம்வா ராமற் சொல்கேன். (க0)

ஒவ்வொரு வருட கால மோரொரு வருக்குப் பாங்கா
வைவரும் வேறு வேறிக் கரிவையை முயங்கல் வேண்டு
மிவ்வகை யிருவர் கூடி யிருக்கபற் றொருவர் காணி
னவ்வள வவர்தாந் தீர்த்த யாத்திரை யாக வென்ன. (கக)

இம்முறை நடத்திக் கொள்வேம் யாமென வியைந்து தம்மி
லம்முறை டடத்துமாறு மருந்தவ னறியக் கூறித்
தம்முளு மனைய வாறே தனித்தனி வகுத்துக் கொண்டு
கொம்மையக் கொங்கை வஞ்சிக் கொடியொடு மின்பந் துய்த்தார். ( )

இன்னவா றொழுகு நாளி லிணையவர் தேயந் தன்னிற்
றுன்னுமோர் மறையோ னில்லிற் சுரபியைச் சோரர் கொண்டா
ரன்னபோ தவன்மற் றேங்கி யரசறிந் திடவே வாய்தன்
முன்னர்ப்போய் *முறையிட் டானை யருச்சுனன் முகமன் கூறி. (கங)

கடிதெழுந் துள்ளே சென்று களிற்றினை வீழ்க்குந் வாளி
யடுகிலை யுடன்கைக் கொள்வா னொரு சாலை நண்ணிச்
சுடர்கெழு மணிபூண் மார்பிற் றருமனுஞ் சுணங்கு பூத்த
தடமுலை யணங்கு தானுந் தமிழரா யிருத்தல் கண்டான். (கச)

காண்டலுந் திரும்பா னாகிக் கவிழ்தலை யொடும்போய்க் கைவி
லாண்டனைந் தெடுத்த மீண்டு கள்வரை யடர்த்துப் ப் பெற்ற
மீண்டன னாகிப் போந்து வேதியற் களித்துப் போக்கிச்
சேண்டொடர் மதியந் தோயுந் திருமணி மாடஞ் சேர்ந்து. (கரு)

முன்னவன் நனக்குப் பெற்ற மீட்டமை மொழிந்து முன்னுட்
சொன்னசொற் றவறு வண்ணந் தீர்த்தயாத் திரையைச் சொல்லி
யன்னவன் றுளில் வீழ்ந்தே யருளுதி விடையென் றோத
மின்னவிர் கழற்கால் வெம்போர் விசயனுக் கவன்சொல் வானால். ( )

* 'முறையிட்டானேக்கி' என ஒருசொல்வருவிக்க.

† பெற்றம் - பசுக்கள். ‡ மீண்டனனாகி - மீட்டு; மெலித்தல்.

மறையவர் நிமித்த மாக வான்பசுப் பொருட்டே யாக
வறைவது பொய்யென் றுலு மம்மொழி மெய்ம்மை யாங்காண்
முறைமையீ தாத லாலே முந்துநா மொழிந்த சொற்குக்
குறைவிலை வாய்மை யாகக் கொள்ளுதி குணத்தின் மேலோய். (க௭)

மானிலம் புரக்கு நீதி மன்னவன் றனது தேயத்
தானபல் லுயிர்க்குத் துன்ப மணைந்திடி னதனைத் தீர்த்துத்
தானுயிர் காவா னுயிற் றவறுகா ணாத லாலே
யூனமன் றிதுதா னென்றான் றனஞ்சய னுரைப்பான் பின்னும். (க௮)

அறநெறி பலவு மாராய்ந் தறிந்தபே ரறிஞ நீயே
திறனல பகர லாமோ செப்பிய சபதந் தன்னைக்
குறைவற நடாத்த லன்றோ குணத்தின்மிக் கவர்கள் கொள்கை
யறைதரும் வாய்மை பொய்ப்ப தழுகிதோ வறிஞர்க் கம்மா. (க௯)

செப்பிய சபதத் தாலே தீர்த்தயாத் திரைக்குச் செல்கை
யொப்பல வெனத்த டித்தோ ரொருசொலே நடத்தி னுனென்
றிப்புவி தனில்வ ருத்த வல்லரோ விலையென் றுலுந்
தப்புரை யாகா வண்ணஞ் சபதமே நடாத்து கென்ன. (உ௦)

அன்னவை யியம்பி முன்னோ னனுமதி பெற்றே யன்னான்
மின்னவீர் கழற்கால் சென்னி மிசைகொண்டு விடைகொண் டேகித்
தன்னுடைச் செலவி னுக்குந் தருமஞ்செய் வதற்குந் தக்க
பொன்னினை யுழைய ரானோர் பொறுத்தனர் புடையிற் போத. (உ௧)

அருமறைக் கிழவ ரோடும் புரோகித ரமைச்சர் சூழப்
பொருதிற் படைக்கை வீரர் புடைதழீஇ யொருங்கு போதத்
திருநக ரெல்லை நீங்கி வழிக்கொடு செல்வோன் றெண்ணீர்
விரிதிரை முத்தஞ் சிந்துங் கங்கைமா நதிக்கண் மேனி. (உ௨)

வேறு.

கங்கை சூழ்தரு காசி வளம்பதித்
திங்க ளஞ்சடர்ச் செஞ்சடை யண்ணலைப்
பங்க யப்பதந் தாழ்ந்து பழிச்சினன்
பொங்கு தென்கடற் றேயம் புகுந்தனன். (உ௩)

பரவு சீர்*நர சிங்கப் பதிபுகாக்
குரைபு னற்றிரைக் கோதா வரியடைந்

* நரசிங்கப்பதி, 'விஹ்மாசலம்' என்று இந்தப்பகுதியின் முதலாலாகிய
ஸ்வர்ணமுகரீமாஹாத்மியத்திற் கூறப்பெற்றுள்ளது.

தரிய தெண்புன லாடி யளித்தனன்
சுருதி மேலவர்க் கன்பொநி தூநிதி. (உச)

* கண்ண வேணி கடந்து நடந்தனன்
றண்ணி லாமுடிச் சம்புலின் றுனமாய்
நண்ணும் வாயில்க ணன்கு நலந்திகழ்
பண்ண வன்றன் †பருப்பதம் போற்றினான். (உரு)

வீங்கு தண்புனல் ‡வேக வதிரதி
நீங்கி வேங்கட நீனிற் மாயவன்
வாங்கு தெண்டிடை வைய மளந்தருள்
பூங்க முற்றுணை போற்றி யகன்றனன், (உசு)

§வினையி னீங்கி விளங்குந் தமிழ்முனி
நனித வஞ்செய் தழைப்பவெஞ் ஞானறினு
முனிவர் சித்தர் குழாங்கொடு மொய்ப்பதோ
ரினிய பொன்முக ரிக்கரை யெய்தினான். (உஎ)

அந்சிங்ஙன்றித் தயாத்திரையுரைத்த அத்தியாயம்முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம், எசு.

இ ர ண் ட ா வ து

பரத்துவாச தரிசனமுரைத்த அ த் தி ய ா ய ம்.

→***←

பூவுல கதனிற் றேவுல கெனலாம் பொன்முக ரித்திரு நாடு
தேவுல கதனிற் றிருவுல கெனலாந் திகழ்திருந் காளத்தி மூதூர்
மூவுல குள்ளு முதலுல கிதுவே முருகவிழ் நறியகற் பகப்பூங்
காவுல கதனி லமர்மாத் திரையே கடவுளர் யாவரு மிங்கே. (க)

* கண்ணவேணி - கிருஷ்ணவேணிநதி.

✓ † பருப்பதம் - ஸ்ரீசைலம். இதிலுள்ள திருக்கோயிலில் நான்குவாயில்
களுள்ளனவென்பது இதன்முதனூலாலும் தெரிகின்றது.

‡ வேகவதி - காஞ்சியம்பதியைச்சார்ந்த நதிகளேழனுள் ஒன்று.

§ இவர் முதனூலாகிரியரென்பார், “வினையி னீங்கி விளங்கிய வறி
வின், முனைவன்” (நோல். மர.) என்னும் குத்திரத்தைத் தழுவிக்கறிஞர்.

* கனவரை யுலகு நெட்டிலைச் சூலக் காளிதன் வாழ்க்கைய வுலகும் பனிமலர்த் தளவக் காடுறை யுலகும் படுதிறைத் தீம்புன லுலகு நனைகமழ் புன்னைப் பெருமண லுலகு நவின்றிடற் குறிஞ்சிவெம் பாலை யினிதமர் முல்லை மருதமே நெய்த லென்றைந்து மிருகரை யியைவ.()

குறிஞ்சி.

அருவரைச் சந்துங் டகாசுகின் முருடு மளாய்வரு மருவிபா யொழுக்கு, மருவிரு டீங்கும் வறியவாய் முழையும் வார்குவட் டுரூல் வயி றழிந்து, பாவுசெந் தேற விழிவது டீமிறடிப் பைம்பெரும் போர் விரித் துதறுங், கருநிறக் டுகழைவிற் குன்றவர் குழாமுங் கருந்தி னைப் பைங்கிளி கடிவோர். (ங)

கடுங்கழைத் தட்டைக் குன்றவர் மகளிர் காவலுங் குரவையங் கூத்துந், தடஞ்சினை வேங்கைப் பொற்றகட் டலர்தூய்த் தண்டையந் தாளுடை முருகற், கடங்கருஞ் சிறப்பின் விழாவயர் வுறலுங் கான வர் தொண்டகத் தார்ப்பு, நெடுங்கழை மிடறு காய்ந்தாற் றுவது நீங் கிடா நலத்தது குறிஞ்சி. (ச)

பாலை.

அங்கியங் கடவு ளாசுவீற் றிருப்ப வாள்வழக் கற்றவெங் கா னுஞ், செங்கையா லள்ளித் தெளித்தன போன்று சில்லிடைப் புள் ளிரன் னிழலும், பொங்கெரி மேய்ந்து கரிபடு புலமும் பொருதுதிச் சிறுபரன் முரம்பும், வெங்கதிர் தெறலாற் காய்ந்துடல் வறந்த வெரி யவா முதுமா நிலையும். (ரு)

நிலத்தலை கிழித்த நெடுவிடர்ப் பிளப்பு நெடி துகாற் றுருத்தெறி நீலனு, முலப்புற வுணங்கு வயிற்றுநெட் டைப்பே டயுலறலு முயர்ந்த கள் ளிகளுந், திலத்தின தளவு மூற்றுநீ ரில்லாச் சேற்றுநீர்க் கூவ லின் றிரளுங், கலக்கமுற் றுழைக ளுணற்குநீ ரின்றிக் கண்ணினீர் சுவைப்பதும் பாலை. (க)

* குறிஞ்சிமுதலியவற்றை உலகென்றது, “மாயோன் மேய காடுறை யுலகமும்” (தொல். பொ. கு. இ.) என்பதைநோக்கி. இச்செய்யுள் நிரனிறை.

† ‘காழகில்’ என்றும்பாடம்.

‡ இறடி - தினை.

§ கழைவில் - மூங்கில்வில்.

¶ கழைத்தட்டை - மூங்கிலாற்செய்த தட்டையென்னுங்கருவி; தினைப் புணங்காப்போர் இதனாற் கிளியை ஒட்டுவர்; “ஒலிகழைத் தட்டை புடையுந் புணந்தொறுங், கிளிகடி மகளிர் விளிபடு பூசல்” என்பது, மலைபடுகடாம், ௩௨ அ - கூ.

§ ‘அலறலும்’ என்றும்பாடம்.

மு ல் லை.

அரும்பற வெடித்த முல்லையக் காணு மாம்பலந் தீங்குழ லிசையுங், *குருந்தினர்க் கண்ணி நெற்றியம் பொதுவர் கொன்றையந் தீங்குழ லிசையு, நிரந்தரம் பதலை வெண்டயி ருடைக்கு நெடுநிலை மத் தெறி முழக்கும், பரந்திடு புனிற்றாக் களைஞர லொலியும் பாய்குழக் கன்றினர்ப் ட்பாவும். (எ)

வெண்டயிர்ப் புள்ளி யாசமா லிகையாம் வெம்முலை நெய்ம் முடைக் கூந்த, லொண்டொடி மாத ட்ரனைவிலை வாழ்க்கை யோகையு முடம்புகுன் படலு, மண்டிய தாம்பு மெருத்துடைக் களமு மன்றமு மானிலை யொழுங்குந், கண்டவ ருள்ளந் கவர்ந்திடும் வனப்பிற் களிசிறந் துள்ளது முல்லை. (அ)

நெ ய் த ல்.

அரிபடு பவள நெடுங்கொடிப் பாப்பு மரில்வலை யுணங்குமுன் தில்களு, மிரைதரு பாவை யெறிசுரூப் பநடு மிளநிலா நிகர்மணற் பாப்பும், பாவையின் றேவைப் படர்குருக் கோட்டிற் பரவுறு மிடமும் பல் பொருளும், வரையறக் கொணர்ந்து கரையினிற் சொரியும் வண்மைபெற் றுளகளும் படகும். (க)

கருங்கடல் வயிறு கான்றவெண் முத்துங் கருங்கடற் செங்கய லுணங்கு, மருங்கினி லளவர் குரம்பையுந் கமஞ்சூல் வளைதவழ் கைதையங் காணுங், குரும்பையம் பெண்ணைக் கரும்புறத் தனசெம் பழங்களும் புன்னையங் குழாமு, மிருந்துறைத் தூங்கு மியன்றநா வாயுங் கழியுமாந் கியைவது நெய்தல். (க௦)

மருதம். வேறு.

இந்நிலமற் றொருநாள்கும் வேறுவே றியற்கையவா மர்நிலைமை திரிந்தனைத்துந் தீம்புனனா டதுபோலப் பொன்முகரிக் கால்வாய்க் கிரும்புந்ருங்கும் புடைதழிஇத் த்தென்னிலையின் பகுதியெனத் திசைமுழுதும் பரத்தலால். (க௧)

* “குருந்தம்பூங்கண்ணிப்பொதுவன்” என்பது கலித்தொகை, ௧௧௧.

† அரவும் - அரவமும்.

‡ “ஆய்மக, ளுனைவிலை யுணவிற் கிளையுட னருத்தி” என்பது பெரும் பாணற்றுப்பபடை, ௧௬௩.

§ தென்னிலை - தென்னையின்னிலை; “பழங்கொடெங்கிலையெனப் பரந்து பாய்புனல், வழங்கமுன்னியற்றிய சுதைசெய் வாய்த்தலை” (சீவக. ௪௦) என்பதில் இவ்வுவமை அமைந்திருத்தல் காண்க.

வேறாய விர்நான்கு மென்பாலாய்த் தனையடைந்து
சேறாரு மகன்கழனிச் செந்நெலடர் புலமாக
வாறாருங் கால்வாயு மணிபழன முந்திகழ்ந்து
மாறாத விளையுள்பெற்று வயங்குவது தண்மருதம். (௧௨)

வேறு.

ஆற்றுநீர்ப் படுக ரஞ்சிறை *வாக மலம்புறு தொழுதியு மருகே,
பூற்றிருந் தொழுகு நறுமலர்ப் பொதும்ப ரொண்சிறை வண்டினே
தைகருந், நாற்றிசை மருங்கு நாகிள வானை யுகண்டெழ நதிகறங்
குவதுந், சேற்றிதழ்க் கமலச் செழும்புனற் கழனி யுழவரோ தையுந்
தின மடங்கா. (௧௩)

அனியின முரல்வ வரக்கிதழ்க் குவளை யரும்பற வெடித்தசே
தாம்ப, லொனியுமிழ் நிலவு திரண்டன டுபுனிதத் தோலொடு தவழ்
வன பணிலங், கனிமட வன்னம் பெடையொடு மினிது கலந்து வீற்
றிருப்பன கமலங், கிளியினம் பூவைக் குழாத்தொடு மழலை கிளப்பன
கெழுமணி மாடம். (௧௪)

குலைகவி ழாம்பைப் படப்பைக ளெங்குங் கொழுமடற் குலைக்
கழு கெங்குந், தலைவிநி குரும்பைக் குலைபொறு தலையுந் தடமுதற்
றுழைக ளெங்குங், குலவுமுட் புறத்த குடக்கனி முருகு கொப்புனித்
தெழுபல வெங்குங், டுலைகடி யாவ மொழிவற வந்திங் கனிசொரி
குதங்க ளெங்கும். (௧௫)

ஆர்க்கும்வெண் டிரைக ழீர்க்கும்வெண் டரளத் தறலெதி ரேறுவ
கெண்டை, நீர்த்தடந் துறையி லரில்வலை கீண்டு நிமிர்ந்தெழு வனவ
ராற் பகடு, போர்க்கடங் காத வடுபடை மள்ளர் போன்றெதிர் பொரு
வன வானை, கார்ச்சரும் பற்றுங் கடிமலர்த் தேறல் குதித்தெழுப்
பாய்வன கயல்கள். (௧௬)

மரகதப் புழைத்தா ணிமிர்ந்தருந் கொண்டு வரம்பெலாம் வழி
யில வாகக், குரகத முகமா யொருங்குற நெருங்கிக் கூன்பிடர் கொள்
வன சாலி, விரைகாடப் தேறல் வாய்மடுத தறுகான் மென்சுரும் டுபரிப்
பன கன்ன, னிரைநிறை பவளக் கொடியொடு வல்லிக் கொடிபடர்
கின்றன நெடுங்கா. (௧௭)

* வாகம் - சக்கரவாகப்பறவை.

† புனிதத்து ஒலொடு - மணற்குன்றுகளில் முழக்கத்துடனே.

‡ கலை - முசுக்கலைகள்.

§ “வண்டரிப்பவொண்கமலம்” என்பர்பின்னும்; ௩௬.

குடம்படு செருத்தற் பால்வளஞ் சுரக்கு நாகிள மேதிகள் குண்டு, தடங்களிற் படிந்து வள்ளைவாய் குதட்டுந் தண்பழ னம்புடை தழீஇய, நெடுங்கரை யலைத்துக் கழையினை மாய்த்து நிறைகடுங் கலுழிவாய் நீத்த, மடங்குறாக் கடலுஞ் சுருங்கிடப் பெருகியலைசுருட் வேதுபொன் முகரி. (கஅ)

வேறு.

கழைக்க னுடைக்குங் கொழுஞ்சாறுங் கவரிப் பாளைக் கமழ்தேனும் பழுக்குந் தேமாங் கனிநறவும் பசுந்தாற் றரம்பைச் செழுமதுவுங் [ய் குழைக்கும் வருக்கைக் குடக்கனியிற் குலவு நறவுங் குழீஇயொன்று வழக்கும் படிசெஞ் சேறாகி வழிக டோறு மழிவனவால். (கக)

வாளைக் குழக்கன் நெழத்தானி வருக்கை போழ வளர்வபலா வாளைப் பகடு விழிதூங்க மாறப் புனல்பாய் வனமதகு வாளைக் களிற்று வாய்மடுப்ப வண்டங் கனிகள் சொரிவனமா வாளைக் கன்றும் வராற் பகடும் விளையாட் டயர்வ வாவினெலாம். (உ௦)

கணைக்காற் பசிய செங்குவளை கனிவண் டலம்பக் கட்டனிழவ துணர்ப்பூந் துறையி னெறிமருப்பிற் கயவாய் மேதி மடிசுரந்து பணைத்தாள் வழிதீம் பாலிழியப் பங்கே ருகத்திற் பார்ப்பையிற் கணைத்தே துயிலு மடவன்னத் தருகே கிடந்து மூச்செறிவ. (உ௧)

செந்நெற் காடு செழும்பவளக் கொடிபோன் மிடைந்த செழும்பழனங் கன்னற் காடு விளிம்புதித்து வேலி யாகுங் காட்சியன துன்னற் காடாங் கன்னற்குச் சுற்றும் வேலி சோலையெலாம பன்னற் கரிய விவையனைத்தும் பதிக ளெவைக்கும் படர்வேலி. ( )

வேறு.

கண்ணகன் கழனிக் கடைசியர் குரவை கலித்தெழு கம்பலை யெங்குந், தண்ணெடும் புனலிற் றடங்கரை யெங்குஞ் சாற்றிடு கிணையொலி யெங்குந், திண்ணிய காரே றுழக்கிடக் களமர் செயற்படக் கருந்தொளி பழுக்க, வெண்ணிலாப் பகடு நடாத்திடு முழனி னேதைக ளிடையற வெங்கும். (உ௨)

கள்ளடு கின்ற நெடுஞ்சுடர்ப் புனைகள் கமழ்வன கழனிக ளெங்கு, மள்ளர்தீங் கருப்பம் பாகடு புனைகண் மணப்பமற் றுலைக ளெங்கு, மொள்ளிய மறையோர் மகப்புனை வாச முலாவுவ வொண்

* கழையினை மாய்த்து - ஓடர்ச்சள்ளுமூங்கிலைமறைத்து ; “ கழைமாய் நீத்தங் கல்பொரு திரங்க ” என்பது, அகநானூறு, எஉ.

மனை யெங்குந், தெள்ளுமா தவத்தோர்க் கமுதடு புகைகள் கமழ்வன
திருமட மெங்கும். (உச)

வேறு.

இன்ன வாசிப் பொன்முகரிக் கடவு ணதிரி னிருமருங்குந்
துன்னும் பலசீர் நகர்பலவுந் துவன்று காவும் பூர்தடமும்
பொன்னம் புரிசைச் சினகரமும் புனிதன் விழாவும் வதுவைகளு
மன்னுஞ் சிறப்பின் வளநாடு நோக்கிக் கரையின் வழிச்செல்வான்.()

திருக்காளத்திநகர், வேறு.

இந்நதிக் குணபா லேகி வடபாவி னெய்து மெல்லைச்
செந்நெறி நதிக்குக் கீழ்பாற் றென்கயி லாயங் கண்டான்
பன்னுபா ரதத்திற் பாசு பதம்பெறப் * பசியா னோடு
மன்னுசீர்க் கனுழன் மீப்போய் வடகயி லாயங் காண்போன். (உச)

வெண்டிரை நதியின் வாளை விரைகமழ் காவிற் பாய
வண்டமர் காவிற் பைந்தேன் வந்துமா நதியிற் பாயக்
கொண்டல்பொன் மதிலி னுடுங் கொடி நிழற் றஞ்சக் கொண்டன்
மண்டலங் கடந்தப் பாலும் வளர்பொற்கோ புரங்கண் டாளுல். (உஎ)

வேறு.

பைங்கட் கருப்பங் காடுமுக்கிப் பவளச் செந்நெற் காய்கறித்துச்
செங்கட் பணைத்தாட் கருமேதி செருத்தற் செழுநதீம் பால்பொழியா
வங்கட் கமலத் தடநிரப்பிக் கிடந்தாங் குயிர்க்கு மகன்பழனச்
சங்கத் தரள நிலவெறிக்குந் தமிழ்க்கா ளத்தி நகர்நண்டான். (உஅ)

கன்னி வாளைப் பகடுமுந்து பசிய கமுகந் தாறொடி த்துத்
தென்னம் பழத்தைச் சிதறிநறுந் தேமாங் கனியின் நிரள்கிந்தித்
துன்னும் பலவின் குடக்கனியைக் கீண்டு துதைந்த கோழியை
பின்னுங் கதலிக் குலையாத்துப் பழனத் திடையே பெரிதுதிர்ப்ப. ()

வேறு.

கூன்பழுத்த செழும்பவளச் கொழுஞ்சாலிக் கதிர்க்குலை
டேன்பழுத்த நெட்டிலைய வாழையின்றேம் பழத்தாறு
கான்பழுத்த தீஞ்சுவைக்கட் கன்னலங்காட் டொண்முத்தம்
வான்பழுத்த தாரகையி னுலகெனவே வயங்குவன. (உஓ)

ஊறுமதுச் சாடியென வண்டரிப்ப வொண்கமல
நாறுநடு கடைசியர்க ணறவினிது மாந்துதலால்
வேறுபடு சேதாம்ப லெனவிளர்ப்ப வெள்ளாம்ப
நேறுமிரு பைங்குவளை யெனச்சிவப்ப செங்குவளை. (உக)

* பசியான் - கண்ணபிரான்.

மணமலிசே யிதழ்க்கமல மலர்ப்பொருட்டின் மடவன்னர்
துணையினொடு மினிதமாச் சூல்வளைய சங்குதவழ்
குணகரையி னடந்துதெய்வக் குறைபுனன்மா நதியாடித்
தணிவரிய நன்னியதி மாபுளிசா லவுமுளுற்றி.

(௩௨)

வேறு.

கடியகல் லறுத்து மிடைந்தகோ புரத்திற் கவினுற துடங்கு
வெண் கொடியி, நெடிதமர் பகுவாய் மகரமீ னீழ் னிழற்றிய நெடும்
புன லூடு, கொடியகோட் சுறவக் குழாமுமுள் னெயிற்ற விடங்கரு
முடற்றுஞ் டகழி, புடைதழீஇ யுயர்ந்த பொன்மதில் வாயில் கடந்
துமா நகரினுட் புக்கான்.

(௩௩)

மண்டலந் தன்னின் மற்றுநே ரின்றி மனங்கவர் வனப்புடைத்
தாகி, யெண்டிசை வளனு மொருங்குதொக் கீண்டி யெற்றைஞான்
றினுநிலை யெய்தி, யண்டர்கோ னரசு நடாத்து பொன்னகரு மளகை
யம் பதியுமொன் றாகக், கண்டதோர் சிறப்பின் மல்கிவாழ் வுறுதென்
கயிலையா மந்நகர் கண்டான்.

(௩௪)

அளந்திட லரிய வரும்பெறல் வனம்பெற் றதிர்கடற் பேரொலி
மேவி, விளங்கிய *வடையா நெடுங்கடை மருவி விண்டொட நிவந்த
மே னிலங்க, னொளிர்த்திடு கனகப் பொருபபென யுயர்ந்த வொழு
ங்குறு மாளிகை பலவும், பளிங்கினி லிழைத்த மடவா டாங்கும்
பைம்பொன்மே டைகளுநோக் கினனூல்.

(௩௫)

ஆரணக் கிழவர் தோரண மறுகு மனுதினம் கிழவறா வீதிப்
பூரண சும்ப நிரைநிறை யமைத்த பொற்கபா டத்தவா யில்களுஞ்
சீரணி வதுவை தினமுமா றுது திளைத்திடு மின்பமுஞ் சிறப்புந்
காரணி கூந்தல் வயங்கிழை மகளிர் கானையர் களிப்பதுங் கண்டான்.()

எழுதுபொற் சுவரிற் றவளமா டத்தி லீரமு மன்றலுங் கொ
ண்டு, குழுவியற் தென்ற றவழ்வுற விமையோர் குழாமும்விண் மக
ளிரும் போன்று, விழுமிய மகர யாழிலே ழிசையை வீற்றுவிற்
றெழுப்பிமெல் லமுதை, யழகுறச் செவியி லுசுத்தெனப் பாட லயர்
பவ ரிருக்கைகண் டனனூல்.

(௩௬)

இளவெயிற் குடுமிப் பதுமரா கத்தி னிருஞ்சுடர்க் கனகமா
ளிகையிற், நெளிதரு மறையின் முறைவழி வேள்வி செய்தருள்

* அடையாநெடுங்கடை - இரவலர்முதலியோர்க்கு அடையாத நெடிய
வாயில்; “அடையா வாயிலை னருங்கடை” (சிறுபாணுற்றுப்படை, ௨௦௪),
“அடையா நெடுங்கடையு மஞ்சலென்ற சொல்லு, முடையான்” (கம்பர்
வாக்கு) எனபவை இங்கே அறிபற்பாலன.

வைதிக மேலோ, ரொளிதிக முவிப்பா கங்கொள்பண் ணவரை யொருங் குற மந்திர விதியாற், களிசிறந தழைக்கு மோதைகள் பலவுங் கருணையி னிலைமையுங் கண்டான். (௩௮)

இளங்கதிர் மணியா விழைத்தமே நிலத்தி விழையொளி துளும்புரீ லத்தாற், றுளங்குமா டாங்கிற் பைம்பொன்மே டைகளிற் சுடர்கெழு சாளர மருங்கில், வளங்கெழு பசும்பொற் பூவையுஞ் செவ்வாய் மழலையங் கிள்ளையின் குழாமுங், களங்கனி மிடறறே னருளுமா கமநூல் கனிந்துபாட் டயர்வன கண்டான். (௩௯)

உலகமீக் கூறும் புகழுடை யதனி லுருவவெண் கிகிற்கொடி துடங்கி, யிலகுமா டாங்கி லின்னிசைச் சுருதி யாழ்சதி முழவிசையியைந்து, திலகவா ணுதலின் சேயரிக் கருங்கட் செய்யவாய்ப் பசிய பொன் னோலைக், கலவமா மஞ்ஞை மெல்லிய லுருத்ர கன்னிய ராடல் கண்டனனல். (௪௦)

நெடியமே நிலத்தி னேரிழை மகளிர் நெறிசுழற் கமழுகிற் புகையின், படலமு மாங்குத் தவழ்தரு மேக படலமும் பாங்குறல் பார்த்தா, *னுடைமணி கட்டி யொன்சிறார் சிறுதே ருருட்டுபொன் வீதிகண் டெவந்தான், கடையளந தறியாக் கனநிதிக் குப்பை யாவண மும்பல கண்டான். (௪௧)

அண்ணலங் களிநல் யாணைக ளுலாவு மாடகக் கொடிமதின் மறுகுந, தின்னிய கவனப பாய்பரி நடாத்துந் தெவ்வடு வீரர்வாழ் தெருவும், விண்ணுய ரம்பொற் கொடிஞ்சியந் தடந்தேர் விழவரு வீதிகள் பலவு, மெண்ணிலா வளங்கள் யாவையுங் கண்ணுற் றிறைவனு லயமடைந் தனனல். (௪௨)

வேறு.

மணியினிற் குயிற்று மம்பொற் கோபுர வாயில் புக்குத் திணிசுடர்க் கொடிக்கம் பத்துச் செங்கண்மால் விடைமுன் றுழந்து பணைமுலை நறுமென் கூந்தன் ஞானப்பூங் கோதை பாகத் துணைவனைக் கண்ணுற் றாங்குச் சூழ்நதுமுன் பணிந்து போற்றி. ()

தனையிழி மலரால் வாசத் தண்ணறும் புனலா னீடு மளவிலா வபிடே கத்தா லம்பொனா டையினு லன்பி னொளிசுடர் மணிப்பொற் பூண லுறுசுவை நிவேத னத்தால் வளரொளித் தீப தூப மற்றுநல் லுபசா ரத்தால். (௪௪)

* இவ்வுடி, “உடைமணி கட்டிச் சிறுதே ருருட்டி யுலாத்தருமிந், நடைமணி” (௩-௮௬) என்னும் திருக்கோவையாரைத் தழுவிவந்தது.

பாங்குடன் வழிபா டாற்றிப் பழமறைத் துதிக ளாகி
யோங்குமந் திரத்தால் வாழ்த்தி யுளமகிழ் சிறந்து நாளு
நீங்கரும் பெட்டி னோடு நெக்குநெக் குருகிப் போற்றிப்
பூங்கழ றொழுது பின்னர் விடைகொண்டு போத லுறறன். (சுரு)

தழைவுறு கருணை பெற்றுத் தந்திரத் தலைவ ரோடு
மழைதவழ் திருக்கா ளத்தி மால்வரை வலங்கொண் டாங்கு
விழுமிய சிறப்புக் காண்பான் விழைந்தன னாகி யம்பொ
னழகினு லயமு நீங்கி நகரமு மகன்ற னப்பால். (சுக)

வேறு.

ஆறுபா யருவி யாயிரம் படைத்த வண்ணலங் குவட்டனு
தினமு, மீறிலா விருவின் நேனினை யிருகோட் டிளமதி யிழிக்கும்
வெற் பெய்தி, மாறிலா வானத் தரம்பையர் தினைக்கும் வார்சுனை
பூத்தபைங் காவி, நாறுதண் சோலைக் குலவரைச் சார னண்ணினை
னயந்துகண் ணுறலும். (சுஎ)

கல்லெனக் கறங்குங் கனித்தலை யருவி களிற்றுமும் மதங்கமழ்
சார, லெல்லையில் சிறப்பிற் கற்றைவெண் கவரி யினிதுமேய் வன
வொரு பாவின், மல்லன்மா ஞால வரைப்புமெண் டிசையு மணங்
கமழ் மறுவிலா நரந்த, நல்கியெம் பரம னணிந்திட வுதவு நானிமேய்
வனவொரு பாவில். (சுஅ)

விரிசிறைப் பைம்புள் புலப்பகை கடிந்தோர் மெய்த்தவப் பாச
டைப் பள்ளி, யருகுசூழ் போந்த தண்ணறும் பொதும்ப ராயிடை
வதிந்தவர் பயிலுந், தருமநூல் பலவுஞ் செவிமடுத் துணர்வு சார்ந்
தினி தடங்கின *வேத, சிரியிடை வதிபுள் ளெனவிசண் டன்றி
யாவையுந் தவங்கெழீ ரினவால். (சுக)

உளக்கணிற் காணு முணர்வுடை மேலோ ருள்ளொளி
யாமொரு பொருளைத், துளக்கறக் காண்பா னேற்றிய ஞானச் சோதி
தூண் டாவிளக் காகி, விளக்கமாய் மேன்மேற் கொழுந்துவிட்
டெழுந்து விரிசுடர் பரப்பிவி டிலவா, ளளப்பரும் பெருமைக் காஞ்
சிமா வடிக்கீழ் மும்மைதூண் டாவிளக் கதுபோல். (ரு0)

பொறிவரி யாவும் வயப்புவிப் போத்துந் புவிபுகழ் தென்கயி
லாயத், துறைதரப் பெற்ற வுயர்தவப் பயனோ வுறுபுல னைந்தவித்
துள்ளோர், முறைமைநூல் கேள்விப் பட்டதோர் நலனோ முழுச்சுட

* வேதகிரி - திருக்கழுக்குன்றம்.

ர்க் கனக்கமன் றதனு, ளறிவுடை *முனிவ ரிருவர்தம் முறவா மமை
தியோ வமைந்தடங் கினவால். (ருக)

முடங்குளை யரிமான் மும்மதக் களிற்றை முடுகுற முதல்வனை
வழிபட், டடைந்ததற் கினமென் றெண்ணியோ வன்றி யடரினுஞ்
சிம்புளொன் றந்நாண், மடங்கலைத்தொலைத்த திவனுள தென்றோ
வமுழைவு மதனையஞ் சாது, கொடுஞ்சினக் ட்களிற்றைக் குறுமுய
றுரத்து வனங்கொலோ குலகிரித் தலமே. (ருஉ)

களிமட மஞ்ஞை கறைபிடற் றரவைக் கண்ணெதிர் காணினுங்
கவ்வா, தொளிமணிச் சடிகைக் காளனுக் கினமென் றுன்னியோ
வுரகமு மதற்குத், தளர்வுறு திரண்டுந் தம்மிலொன் றுகிச் சார்ந்தன
தண்ணிலா மதியுந், துளையெயிற் றரவு மொன்றிவாழ் சடிலன் றெல்
கிரி மகிமையோ விதுவே. (ருங)

புள்ளினஞ் சிலம்பு சுணைகளிற் செங்கேழ்ப் பூங்கம லத்துவெண்
பணிலம், வள்ளையங் குழையின் றிருவொடுங் கொழுநன் வந்தன
னிவனென வழுததும், வெள்ளையோ திமம்வெண் டாமரை யொரு
ங்கு விரவின வியன்மறைக் கிழவன், நெள்ளிய நாவின் கிழத்தியை
யீண்டுச் சேர்ந்தன னெனுங்குறி செப்பும். (ருச)

மாடுறு பொய்கை நறைகமழ் கழுநீர் மலர்வன மலைமகண் மலர்
க்கை, நீடுறு குவளை நிகர்வமா வடியி னிமலனுக் கணிவன நேர்வ,
நாடொறுஞ் செவ்வி நனிமிகச் சிறப்ப நான்கலர் யாவுமம் முறைய,
வேடவிழ்ந் தினிது முப்பொழு தலர்வ செருத்தணிச் சுணைமல
ரெனலா. (ருரு)

கிள்ளைகள் காவிற் கேழ்குளர் கமலக் கெண்டையங் கண்ணினு
ளங்கை, விள்ளருங் கிள்ளை மிழ்ந்துவ போன்று மிழ்ந்துவ மென்
மொழி குயில்க, ளொள்ளினர் குழைத்து விண்டொட நிவந்த
பொதும்பரு ளாலு வயர்வே, டெள்ளிய ட்சின்னக் குயிலினும் பெரிய
சிவன்றிருச் செனிபுகு மொலியால். (ருக)

பலபல புட்க ளுயிர்க்கொலை தவிர்த்துப் பைங்கனி காய்முத னுகர்வ
சிலசில பைம்பு ளருந்தவர் தினமுஞ் செய்பலி மிசைவன சிலபுள்

* முனிவரிருவர் - பதஞ்சலிமுனிவர், வியாக்கிரபாதமுனிவர்.

† களிற்றைமுயல்தூத்தியவனம் - காஞ்

‡ செருத்தணி - திருத்தணிகை மலை.

§ சின்னக்குயில் - சின்னமாகிய குயில்.

ளிலகுதென் கயிலை யிமையவர் நாதன் சினகரத் தினிதிடு பழுதி
னலமலி மிச்சின் மிசைவன கூட னுரையி னறிவுநண் ணினவோ. ()

தொழுதிக னொழியாக் குரீஇயினம் பலவுந் தூயநல் லறிவின
வாகி, முழுவதுந் தம்மி லொன்றுபட் டமரு முறைமைய *வொன்
றிலா தானை, வழிபடாத தூர்து வலியனென் றொருபேர் படைக்கல
பறவையு ளெல்லாங், கழிபடு காக்கை யடாமல்வெல் கூடற் கருங்
குரு வியினக ளிலவால். (ருஅ)

மன்னுயி ரெவைபுந் தத்தமக் குரிய மழவினுக் கிளமுலை சுரந்த,
வின்னமு தருத்தி வளர்த்திடும் பிறவந் திளங்குழ விக்குழுட் டெ
வோ, வுன்னுழி யீண்டை விலங்குபுந் பிறவந் றெண்குழ விக்குழுட்
டுவபால், பொன்னெயிற் கடம்ப வனத்தடிபுல் வாய்க்குப் புவிமுலை
யளித்தபுண் ணியம்போல். (ருக)

†சிகரியை யாவஞ் சீறல விதுவுஞ் செழுநீமறை வனத்துழி நாம்
பொன், முகரியந் துறைவந் றொழுதென முன்னுண் முயன்றது பூசை
யென் றுணர்ந்தோ, வகல்கிறைக் கலுமுன் றுலும்வா ளாவை யடுகல
||வேடகந் தனினும், பகவனைப் பணிந்தாக் கிங்கிது பரமந் பணிந்த
தென் றுணர்ந்துள பரிவோ. (க0)

தண்ணுஞ் சாரந் தவழ்முகிற் படலஞ் சாற்றுவு சதமகன் வரவை
வெண்மதி யுலவும் விரைமலர்க் காலின் மிடைந்துள வானர வெள்ள
நண்ணின விராம னென்றுநா டுவதந் கேதுவா நன்புறு முசுக்க
ளண்ணலை முசுகுந் தனும்வழி பட்ட தறிவதந் கொருகுறி யாவ. ()

பனிதர்க ளறிநிற் றுழந்தவா ளரவும் *வழுவைவயும் வழிபட லாந்
றந், கினியநல் லறிவு பெற்றன வவற்றி னிழிந்துள ட்சிலந்தியு மீங்கு,
நனிதலப் பூசை யிழைத்துள ததிலுந் தாழந்தவா நன்னிழந் தருவுந்,
கனியொடு தண்டேன் கடிமலர் சொரிந்து கடவுளை வணங்குகாட்
கியவே. (கஉ)

நற்றவத் திண்ணர் தங்குலத் துதிக்க வருவதோர் நன்மையை
முந்திப், பெற்றன ரெயினர் தென்கயிலாய வரையினைக் கண்டிடப்

* ஒன்றிலாது - ஒன்றுபடுதலின்றி ; விரோதமுற்ற

† “புவிமுலை புல்வாய்க் கருளினே போற்றி” என்பது திருவாசகம்,
போற்றித்திருவகவல், உ0௭. இது ஸ்ரீ நோமகந்தரக்கடவுளுடைய திரு
விளையாடல்களுள் ஒன்று. † சிகரி - எலி.

§ மறைவனம் - வேதாரணியம்.

* வழுவை - யானை.

|| திருவேடகம் - கருடன் பூசித்ததலம்

§ ‘சிலம்பியும்’ எனவும்பாடம்.

பெறலா, நெறறைஞான் றுள்ளு மிறந்திடா தின்புற் றிருக்குமார்க்
கண்டனுற் பவிக்கப், பெற்றிடும் பேற்றை யவன்குடிப் பிறந்தோர்
பெறலருந் தவத்தினுற் பெறல்போல். (௬௩)

வேறு.

சங்கினி திவ்வா றுய விருஞ்சிலம் பந்தண் சாரற்
பாங்குறச் செல்வோன் வாசப் பணிமலர் நறவ மாந்தி
யாங்குள மயர்ந்து சோரு மழுதுறழ் மழலைத் தீஞ்சொற்
பூங்குழ லார்க ளோடுங் கின்னார் பொலிதல் கண்டான். (௬௪)

அரக்கிதழ்க் காந்த ளங்கை யேற்புழி யலர்ந்த வேங்கை
நிரைத்தபொன் சொரியுஞ் சார நெடுவரை முழையி னூடு
விருப்பொடு வெறுப்பு மின்றி மெய்யுணர்ந் தைய மில்லாக்
கருத்துறு சிவத்தி யான யோகிய ரிருத்தல் கண்டான். (௬௫)

அகின்முரு நெட்டி வீழு மருவியஞ் சிலம்பி லார்த்த
முகவினை யணையா நின்ற மும்மதக் களிநல் யாளை
யிகல்படு களிநென் நெண்ணி யிடிபடப் பினிநி யேற்கும்
புகரில்சீர் முழைக்கட் *பன்ன போசனர் தம்மைக் கண்டான். (௬௬)

அருவரைச் செய்ய சார்தங் காகி லளாவி வீசு
மிரைபுன லருவி யார வடமென விமைக்குஞ் சாரல்
விரிசுடர் மணிகள் சோதி விளக்கிடு முழையிற் நெண்ணிர்
பருகியூண் வெறுத்து வைகு மருந்தவர் பலரைக் கண்டான். (௬௭)

காரகிற் புகையிற் றேய்ந்து †கனமுடல் வெதும்புஞ் சாரல்
வார்புன லருவி பாய்ந்து மழைமதக் களிநல் யாளை
வீரவெண் மருப்பின் முத்தஞ் சிந்திய வியன்பா றைக்க
ணீரையு மறுத்து வாயுப் பருகூர் திலைமை கண்டான். (௬௮)

பரத்துவாசாச்சீரமக்காட்சி. வேறு.

இரைத்தெழு மருவியஞ் சிலம்பி லின்னவை
விருப்பினி னோக்கிய விசயன் கண்டனன்
நிருத்தகு மவ்வரைத் தென்பு றத்தினிற்
பரத்துவா சன்றவப் பன்ன சாலையை. (௬௯)

தேம்பொழி வாழையின் நிரளுந் தெள்ளமிர்
தாம்பசுங் குரும்பைக் ளடருந் தாழையு
மேம்படு வருக்கையி னினமு மென்சுவை
மாம்பழக் குவைசொரி தருவு மல்குவ. (௭௦)

* பன்ன போசனர் - இலையைஉண்பவர். † கனம் - மேகம்.

பொன்னிதழ்ச் சண்பகப் பூந்த ருக்களுந்
தன்னிகர் சந்தனத் தருவி னீட்டமுங்
கன்னியங் கதலியங் கான முங்குலை
துன்னுபைம் பூகதத் தொகையுஞ் சூழ்வன. (எக)

தாதவிழ் பிண்டியுந் தழைதக் கோலமுந்
நீதில்சீர்ச் சரளமுந் தேவ தாருவும்
பாதிரி யீட்டமும் பைங்க டம்புநீண்
மாதனை வருக்கமு மலிந்த வெங்கணும். (எஉ)

இலங்குசூங் குலியமு மிலவங் கங்களுந்
துலங்குபச் சிலைகளுஞ் சூழ்ம தூகமும்
பலம்படு நரந்தமும் படர்சம் பிரமு
நலங்கிள ரின்னன பிறவு ஞாங்கரில். (எங)

கற்பகஞ் சூழ்தரு காம வல்லிபோற்
பொற்புறு தருக்கள்பூங் கொடிபொ திரு்தன
நிற்பன மதுத்துளி நிரப்பு கின்றன
பற்பல நறுமலர் பரிம ளிப்பன. (எச)

அரக்கித மூம்பலின் மடுவு மாயிடை
முருக்கிதழ் மடந்தையர் முகம லர்ந்தென
மருக்கமழ் சேயிதழ் வனச வானியுந்
திருக்கிளர் காவியந் தடமுஞ் சேர்வன. (எரு)

அன்னமு *மகன்றிலு மாடன் மஞ்ஞையுந்
தன்னிகர் கம்புளுஞ் சக்ர வாகமு
மன்னுகா ரண்டமு மழலைக் கிள்ளையும்
பன்னுசொற் பூவையுங் குயிலும் பாங்கெலாம். (எக)

பண்டைநாட் †கோதமன் பன்ன சாலையி
லொண்டொடி யுமைசெலப் புதுமை யுற்றென
மண்டுமெவ் வுயிர்களு ‡மாற்ற மின்றிவாழ்
தண்டவப் பள்ளியின் வாய்தல் சார்ந்தனன். (எஎ)

* மகன்றில் - நீர்வாழ்பறவைச்சாதுகளுள் ஒன்று; “அன்னமு மகன் றிலு மணிந்து தாமரைப், பன்மலர்க் கிடங்கு” (சீவக. ௧௨௫௦).

† கௌதமாச்சிரமத்தில் உமாதேவியார் எழுந்தருளியபொழுது உற்ற புதுமை - வனம் கற்பகவனம்போற்காணப்பட்டமை. இது, அந்நூலுபுராணம், திருக்கண்புதைத்தசூரக்கம், ௫௬ - ம்செய்யுள்முதலியவற்றால் அறிய லாகும்.
‡ மாற்றம் - விரோதம்.

பொருபடை வீரரைப் புறநி றுத்தினு
 னிருபுடை மறையவ ரினிது போதா
 விரிகடர் மணிக்கலன் விளங்கு மார்பினுன்
 பரிவுடன் புகுந்தனன் பன்ன சாலையுள். (௭௮)

வேறு.

மாசில் செந்தழல் வயங்கும் வண்ணம்போ
 லாசில் பேரொளி யழகு மெய்யினிற்
 பூசு வெண்பொடிப் புதுநி லாவொளி
 வீச வெள்ளிவெற் பெனவி ளங்குவான். (௭௯)

சுருதி யாவையுந் தொல்பு ராணமு
 மிருதி யாவுமோர் மேனி யாவுளா
 னரிய திப்பிய ஞான மானதற்
 குரிய *சோபனத் தான மொத்துளான். (௮௦)

†தயிரி யம்பொறை யுவகை சாந்தியாங்
 கயனெ டுங்கணூர் நாளுங் காதலா
 லுயிரி னுஞ்சிறந் துள்ள கொண்கனென்
 நயர்வ தின்றிவர் தடைந்த பெற்றியான். (௮௧)

அழிவி லின்பமாங் கமைந்த தன்மையான்
 முழுதொ ருங்குணர் முதல்வன் போன்றுளான்
 கழிபெ ருந்தவக் கருணை மாமுனிக்
 குழுவ னோந்ததோர் குணக்குன் றுயினுன். (௮௨)

இன்ன பான்மையா விருந்த வன்றனை
 முன்னர் நோக்கிப்போய் முளரி யம்பதந்
 தன்னில் வீழ்ந்தனன் றனஞ்ச யன்முனி
 யன்ன வன்றனை யங்கை யாலெடா. (௮௩)

ஆங்க வன்றனக் கமைந்த பண்பினுற்
 பாங்க ருக்கிய பாத்தி யங்கொடா
 வீங்கு வாவென விருத்தி யாதனத்
 தோங்கு வாழ்த்தொடு முகம னோதினான். (௮௪)

* சோபனத்தானம் - சுபஸ்தானம்.

† தைரியமுதலியவற்றைப் பெண்பாலாகக்கூறியது, வடமொழிமுறை
 மைபற்றி. தைரியம் திருதியெனவும் பொறை கூர்ந்தியெனவும் உவகை
 துஷ்டியெனவும் முதலாவிற்காணப்படுகின்றன.

ஓது நன்மொழிக் குத்த ரங்களாத்
தீதி னன்னயஞ் செப்பி யொப்பிலா
மாத வன்றனை மகிழ்வித் தான்மலர்த்
தாத லர்ந்ததண் டாம மார்பினான்.

(அரு)

தோமில் காட்சியன் றுறவின் மேலையோன்
காம தேனுவைக் கருத்தி லுன்னினான்
மாம கிழ்ச்சியால் வந்த தாலது
கோம கற்*கனங் கொடுத்தி யென்றனன்.

(அசு)

அனைய காலையி லறுசு வைபபட
வினிய வோதன மியற்றி யன்னது
நனிய ளித்திட நன்க ருந்தினான்
றனது சுற்றமுந் தானு மென்பவே.

(அள)

துய்த்த சாலையின் மீண்டு தொன்மறை
வித்த கன்றனை மேவி நன்கதை
யுத்த மன்சொல வுவந்து கேட்டன
னத்த மிக்குமுன் னாய போதெலாம்.

(அஅ)

மலை யம்பொழு தணைய மற்றவன்
சாலு மன்பினிற் சந்தி செய்துபின்
வேலை வெந்தழல் வேட்டு மீண்டனன்
பால்வெண் ணீற்றொளி பழுத்த மெய்யன்பால்.

(அசு)

முன்னி ருந்திரா முனிவன் வாக்கிறற்
பன்ன ருங்கதை பலவுங் கேட்டினி
யிந்நெ டும்பதி யியல்பு கேட்பமென்
றுன்னி னுன்றொலைந் துளது கங்குலே.

(சு0)

பரத்துவாச தரிசனமுரைத்த அத்தியாயம்முற்றிற்று.

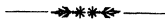
ஆகத்திருவிருத்தம், ௧௬௬.

* அனமென்றது, உண்ணுதற்குரியபொருள்களை.

† இரா - இராத் திரியில்.

மு ன் று வ து

பலருஞ்சிலந்தியும்பூசித்த அத்தியாயம்.

கங்குல் புலரக் கடிதெழுந்து காலீப் பொழுதிற் கடன்முடித்து
மங்கு றவழு மலர்ச்சோலைத் திருக்கா ளத்தி மருங்கணைந்து
தங்கும் பரத்து வாசமுனி தன்பா லெய்தித் தாள்வணங்கி
யங்க ணிருந்து கேட்கலுற்ற னடுவெஞ் சிலைப்போ ராண்டகையே.()

சிரத்து வாச நறையிதழி மிலைந்த வாணேன் நிருவருள்சேர்
பரத்து வாச முனிவரகேள் யானே மிகவும் பாக்கியன்காண்
பெருத்த காத றன்புதல்வ ரிடத்தே வைத்த பிதாவெனரீ
கருத்தி னிறைந்த கருணையென்பால் வைத்தே புரக்குங் காரணத்தால்.

நினது கருணை யென்னுழைநீ நிறைத்த வதனன் மகிழ்தூங்கு
மெனது மனநின் வாக்கமுதை யினிது பருக வெண்ணியதால்
பனிவெண் குழவி மதிதவழும் பவழச் சடிலன் பாவையுடன்
புனித நதிக்கண் வதிந்துளவிப் பொருப்பே தினைய தலமேது. (௩)

யாவ ரீண்டு வழிபட்டோர் யாவ ரீண்டு வரம்பெற்றோர்
தேவ தேவன் நிருமுன்னர்த் தீர்த்த மேது பலனேது
மூவர் தமக்குண் முதலாய முக்கட் பகவன் முகிற்வழும்
*பூவர் சோலை பொதிதருமிப் பொருப்புற் றதுவென் புகலுதியால். ()

பத்தர் மருங்கு தண்ணளியைப் புரித லுனக்குப் பரமெனலா
லத்த விவற்றை யுணர்த்துவதற் கமைந்தோ னீயென் றவன்கூறத்[யெம்
தத்து திராவெண் மணிகொழிக்குந் தடம்பொன் முகரித் தண்டுறை
மத்தன் நிருக்கா ளத்திமுத லனைத்து முரைப்பா னருமுனிவன். (௫)

முரசு முழங்க மணிமுன்றின் முத்த மாலைக் குடைநிழற்றப் [கொண்
பிரசந் துளிக்கு நறுந்தொடையற் புயத்தாற் பாந்தட் பிடர்ச்சுமை
டரசு புரியு முடிமன்ன ளளப்பி லாரை யறிவேம்பாய்ம்
புரசை வயப்போர் மால்யானைப் பொருவிற் றடக்கைப் போரேறே. ()

குருமா மரபு தழைக்கவந்தோய் கோடா வாய்மைச் சூலவேந்தர்
பெருமான் றரும புத்திரன் னுடனே பிறந்த பெருந்தகாய்

* பூவர்சோலை - பூக்களையுடைய சோலை; அர், பகுதிப்பொருள் விசுதி;
“பூவர் சோலை புகுவெவன் றெண்ணினான்” (நீலக. ௧௩௨௮) என்பதனுரை
யால் அறிக.

தருமா தரவா லொழுக்கத்தாற் சாந்த குணத்தாற் றயிரியத்தாற்
 றிருமா நிலத்து மன்னவரி னீயே சாலத் திண்ணியனே. (௭)

சால வுயர்ந்து வழிவழியாய்த் தழையுஞ் செல்வந் தயங்குகல்வி
 யேல வமைந்த பெருமைபெற்று மிறையுஞ் செருக்கி லாதிருந்தாய்
 சீல மிருந்தா யாதலினு னினக்கிக் கதையைத் தெளியவே
 மேலை நாளெங் குருவெமக்குச் சொற்ற முறையே விளம்புதுங்கேள்.

வேறு.

இத்த லத்தினின் மான்மியம் யாவரே பகர்வா
 ருத்த மத்தினு முத்தமத் தலமிஃ துலகி
 லெத்த லத்தினு மிதற்கெதி ரொருதல மின்றா
 லத்த லந்தொழு பலனெலா மித்தல மளிக்கும். (௯)

வேறு.

உலகெலாம் விதித்த நான்முக னுலகி லூரெலா முணர்பவ னல
 னோ, வலகிலாத் தலங்க ளெவற்றுளு மிதுவே யதிகமென் றறிந்ததா
 லன்றோ, மலருளோன் றுனு மனைவியோ டிங்கு வதிந்துமா தவமினி
 தாற்றிப், பலனெலாம் பெற்றான் கற்றைவார் சடையிற் பாய்புனல் குடு
 மெம் பானல். (௧௦)

* மறையெலாந் தெளிந்த வியாதன்வை குண்ட மலர்மகள் கொ
 முநனை வினவுங், குறையினுக் கவனும் விடைதெரி யாது குழாத்
 தொடுங் கயிலையிற் குறுகி, யிறைவனைக் கேட்ப வெவற்றையு முணர்
 ந்தோ னிவையென வவற்றினை யுணர்ந்தே, யறையுந்நாற் பதியு ளார்
 க்குமேலாய வரியுமிக் கடைந்தன னம்மா. (௧௧)

தென்மலை முனிவன் கொணர்ந்ததன் ட்பொருளை திரைபொரு
 காவிரி யுடனே, பொன்முக ரிபையு மொன்றெனப் புணர்த்துப் புகல்
 வது புகழ்மைய தன்றா, னுன்னருந் தீர்த்த மூன்றரைக் கோடி யுள்
 ளுமே லாமொரு கங்கை, மன்னுசீர்க் கோதா வரியினின் மூழ்கி வரம்
 பல பெற்றுள வென்றால். (௧௨)

* இச்செய்யுளின் கூறப்பெற்ற வரலாற்றை இப்புராணத்தின் ௧௯ - ம்
 அத்தியாயத்தாலும், சூதசங்கிதையில், சிவமான்மியகாண்டத்தில் விமலன்
 வாதநாராயணன் முதலோர் சங்கைதீர்த்த அத்தியாயத்தாலுமுணர்க.

† நாற்பதியாவன : காசி, திருக்காளத்தி, சிதம்பரம், திருமுதுகுன்றம்.

‡ பொருளை - தாம்பிரபன்னிநதி; இதுனை அகத்தியமுனிவர் கொணர்
 ந்தாரென்பது பாபநாசபுராணத்தால் அறியலாகும். [ஸ்ரீ புராணம், பார்
 வதி திருக்கல்யாணச்சுருக்கம், உஅ - ம் செய்யுளையும், அகத்தியர் வரவுரைத்த
 சருக்கம், உஅ - ம் செய்யுளையும் திருமணக்காலக் காட்சித்தந்த சருக்கம் உஅ-ம்
 செய்யுளையும், தாம்பிரபன்னிச்சருக்கத்தையும் பார்க்க.]

*இணையதோர் நதியு மருந்தமிழ் முனிவ னிருந்தவ மிழைத் தழைத் ததனாற், புனிதன்வீற் றிருக்குஞ் சந்நிதிப் படமுற் புண்ணி யம் யாதுசெய் ததுவோ, குனிசிலைத் தடக்கைப் பகீரதன் றவத்தாற் கொணர்ந்தவப் பகீரதி காசி, தணையடைந் திகிலே சன்றிரு முன்னஞ் சார்ந்திடப் பெற்றநற் றவம்போல். (க௩)

மறுவறு சிறப்பி னனைத்துல கமுமோர் வடிவமாய்த் தனக்கு வாய்த் துற்ற, சிறையளி முரலு நறைகமழ் பதுமச் செழுந்தவி சுவ ந்தவன் றிருமெய், யறுவகை யாதா ரங்களு ளிதனை யநாகத மாமென வறிந்தோர், குறையற வியம்புந் தகைமையா விதன்சீர் கூறுதற் கெ ளியதொன் றன்றே. (க௪)

தண்ணிலா முடித்த வண்ணலார் கடலத் தாளினை யருச்சனை செய்தோ, ரெண்ணிலா விமையோ ரெண்ணிலா முனிவ ரெண்ணி லாக் கடவுளர் யோக, ரெண்ணிலா வியக்க ரெண்ணிலா வேந்த ரெண் ணிலா வரமடந் தையர்க, ளெண்ணிலா ரீண்டு வரம்பல பெற்றோ ரெண்ணிலார் முத்தியெய் தினரே. (க௫)

அருந்தவச் சுவேத வச்சவ தானீ றுயநூற் றொருபதோ டிருவர் திருந்திய ரீலை திகழ்மணி மான்முன் னியக்கர்க டிகழ்முசு குந்தன் பெருந்திற விராமன் முதலிய வரசர் பின்னரு மற்றுமற் றெவருங் கருந்தடங் கண்ணி பாகனை யீண்டுக் கழலினை வணங்கின ருயந்தார்.

பாயொளி யெறிக்கும் வெள்ளியம் பொருப்பிற் பண்ணவர் யான் டினின் முன்னு, ளாயிரம் யாண்டு காறருந் தவமுற் றருந்ததி கேள் வனூ ணகன்று, வாயுவைப் பருகி யைந்தழ னுப்பண் மாதவஞ் செய மழ விடையோ, னீயுநந் திருக்கா ளத்தியிற் போதி நிகழ்கதி பெறு வதற் கென்றான். (க௬)

பின்னவ னொருவன் முன்னவ னருளப் பெற்றுள பேற்றை யென் சொல்கே, னன்னவன் றன்பா லொருசிவ யோகி யருநெறி நடந்தினைத் தணுகத், தன்மனைக் கிழத்தி யொடுமவன் மெய்யைத் தைவநது தளர்வினை ரீக்க, வுன்னருங் களிப்புற் றடைதிகா ளத்திக் கிவளொடு முய்தியென் றேவ. (க௭)

வந்தன னிங்கே யவளொடு நதியின் மூழ்கினன் வணங்கின னிறையை யிந்திர னுகி யமார்க டொழுவீற் றிருநதனன் மறித்துமிக் கெய்தி

* இணையதோர்நதி - பொன்முகரியாறு.

† அகிலேசர் - ஸ்ரீ விசுவநாதர்.

‡ 'சுவேதவச்சுவதான்முன்னாறு' என்றும்பாடம்.

யெந்தையை வழிபட் டிருந்தனன் பின்ன ரிந்திர பதமும்விட் டலர்மே
லந்தண னாகி யவண்வதிந் தப்பா லரும்பெறன் முத்தியு மடைந்தான்.

வடகயி லாய மகிமையா வையுமித் தென்கயி லாயமும் வாய்க் !
குங், கடவுளர் முனிவர் சித்தர்க ளியக்கர் கந்தரு வர்கள்கண நாதர்,
புடைதழீஇ யிருப்ப வுமையவ னோடும் புனிதனாக் கமர்வது போல,
விடைவிடா தெற்றை ஞான னுமப் பரிசே யீண்டுமெம் மாணினி திருப்
பன். (உ௦)

வேறு.

இனைய மால்வரைப் பெயர்திருக் காளத்தி யென்பர்
வினவு தென்கயி லாயமென் றும்பெயர் மேனாட்
புனித னுந்திருக் காளத்தி நாதனே புகழிற்
றனிர கர்ப்பெய ருந்திருக் காளத்தி தானும். (உ௧)

குரைபு னற்றிரைப் பவமுழு முத்தமுங் கொழித்துக்
கரைபு ரண்டபொன் முகரிகா ணின்னதி கழறிற்
பரமர் சந்நிதித் தீர்த்தம்யாம் பகர்வதற் கெனினோ
மருவு ருத்திர தீர்த்தமென் றேபெயர் வழங்கும். (உ௨)

இத்த டங்கிரிப் புதுமைக ளளப்பில வென்றுஞ்
சித்தி பற்பல வளிப்பவாய்த் தேவரி னமுதாய்த்
தத்து தீம்புனற் றடஞ்சனை சூழ்ந்துசந் ததமுஞ்
சுத்த நற்றவ முனிவார் துவன்றினர் வதிய. (உ௩)

தேவர் விஞ்சையர் சித்தர்கந் தருவர்க டிகழப்
பாவை பங்குன்ன பரஞ்சுட ரிலிங்கமாம் படிவ
மேவி யீண்டையின் விளங்குகின் றுனிதன் மேன்மை
யாவர் சொல்வரென் றியம்புறத் தனஞ்சய னிசைப்பான். (உ௪)

அருந்த வம்பெரி திழைத்துள வந்தணர்க் காசே
திருந்து மிவ்வரை தென்கயி லாயமாந் திருப்போர்
பொருந்து காரண மினையதென் றறைகெனப் புகல
விரிந்த மின்னென வலிர்சடை முனிவரன் விளம்பும். (உ௫)

தேற வின்றுளி பிவிற்றுசெந் தாமரைப் பொகுட்டின்
வீறு நான்மறைக் கிழவன்முன் னுள்விரி சடைமே
லாறு சூடிய வாதியம் பண்ணவ னருளான்
மாறி லாவினை தீர்ந்தனன் பெற்றனன் வரங்கள். (உ௬)

பெற்ற நான்மறைப் பெருந்தகை பின்னரும் பிறைசேர்
கற்றை வார்சடைக் கண்ணுத லண்ணலைத் தொழுதே
யெற்றை ஞான்றுமீவ் வரையினி லேந்திழை யுடன்
சுற்று பல்கணத் தொகையொடும் வைகெனச் சொற்றான். (௨௭)

சொற்ற வண்ணமே சுடர்விடு மழுவலான் சொல்வா
னின்றை வைகறொட் டென் றும்பா மினையமால் வரைபிற்
கற்றை யங்குழ லுமையொடுங் கணத்தொடும் வதிவோம்
பெற்ற திவ்வரை தென்கயி லாயமாம் பெயரே. (௨௮)

என்ற வாய்மொழி யிருங்கடற் புவிமுழு தியற்று
மன்ற னாண்மலர்த் தவிசின்மே லவனுக்கு வழங்கி
யன்று தொட்டுமிங் கமர்ந்தன னம்மைபங் காள
னென்று மிவ்வரை தென்கயி லாயமா யினதே. (௨௯)

பூம கன்பெறு வரத்தினிற் கிழத்தியாப் புகன்ற
நாம டந்தையு மிவ்வரை நண்ணியே நாதன்
றேம லர்ப்பத மருச்சனை செய்தன டேவர்
கோம கன்முதற் றிசைபுரப் பவர்களுங் குழுமி. (௩௦)

மலர்சொ ரிந்தனர் வானவர் தானவர் தாழு
மலர்பொ ழிந்தன மலனை வணங்கின மர
ருலக மர்ந்தருள் யோகினி றீலையென் பவளுந்
தலைவ னம்புயத் தாளருச் சித்தனள் சால. (௩௧)

முழங்கு தெண்டிரைப் பரவைகுழ் நெடுநில முழுதுந்
தழங்கு தன்புக ழெறித்திடத் தனிக்குடை நிழற்றி
வழங்கு னான்முறை நடாத்திய மாமுசு குந்தன்
விழைந்த காதலா லருச்சனை புரிந்தனன் விசயா. (௩௨)

ஆத ரந்திக முக்கினிப் பிரபனு மசுரன்
ருத விழ்ந்ததண் மலர்கடு யிறைஞ்சினன் றலைநான்
மாத வம்புரி வசிட்டமா முனிவனும் வணங்கி
யாதி யம்பர மன்றிரு வருளடைந் தனனூல். (௩௩)

அருந்த வம்புரி கோசிக னருச்சனை செய்தான்
பரந்த வைம்பொறி யெறிந்திடு மத்திரி பணிந்தான்
வருந்தி நோற்றுள கோதம மாமுனி யாய
பெருந்த வன்முத லோர்வழி பட்டனர் பிரானே. (௩௪)

துத்தி வெம்பொறிக் கணபணச் சுடர்மணிச் சுடிகைப்
பத்தி தங்கிய பஹலை யநந்தன்முற் பார்த
ளித்த லந்தனி விளம்பிறை சூடுமெம் மிறையைப்
பத்தி யன்பொடும் பணிந்தன வின்னமும் பகர்வாம். (௩௫)

வினையி னீங்கிய விளங்கிய வறிவுடை மேன்மைச்
சனக னுதிய யோகியர் தாங்கள்பூ சித்தா
ரினிய சித்திர சேனன்முன் னானயா ழிசையிற்
பனிவி சும்பிடைக் கந்தரு வரும்பணிந் தனரால். (௩௬)

குறையில் சீர்மணி மான்முத வியக்கர்கள் குழமி
நறைக மழ்ந்துதண் டனையவிழ் நான்மலர் பெய்தார்
சிறிய நுண்ணிடைக் கனதனச் சேறடிச் செவ்வாய்
மறுவில் வெண்ணகை யரம்பையா தியர்வணங் கினரால். (௩௭)

பூத்த தண்ணுற் தொடைகமழ் பொருகிலைத் திணிதோட்
பார்த்த கேண்மதி சாலவோ ரதிசயம் பகர்வா
நாத்த மும்பெழு மாரண னூணன் காணுப்
பார்த்தி பன்றினை யொருகிலைத் தியும்பணிந் ததுகாண். (௩௮)

வேறு.

தன்னுத ரத்திற் றேன்றுந் தந்துவைத் தனது வாயான்
முன்னுற விழைத்தே வான முகடுதோய் கயிலை போன்று
மின்னவிர் பிறையொப் பாகி விளங்குவெங் கோட்டுச் செங்கண்
மன்னிய வடுபோர் வெள்ளை மழளிடை வடிவம் போன்றும். (௩௯)

தண்டுளி நறவு கான்று தனையவிழ் வாசப் பொற்பூ
வண்டினங் கறித்த *தெய்வத் தருநிலல் வளமை போன்றுங்
கொண்டவி னகடு போழ்ந்த குடுமியஞ் சிகரம் போன்று
மண்டர்தம் பெருமான் கோழிற் பிரதிமை யவையே போன்றும். (௪௦)

இன்னவா வெள்ளி வெற்பி லெவையுள வவைமற் றெல்லாம்
பன்னுதண் ணிழையாற் கோட்டிப் பண்டுசெய் தவத்தி னாலே
முன்னவன் றானி னேய முற்றியிவ் வாறு பன்னா
ஞன்னரும் பணிக ளாற்றி வருதலு மவற்றி லோர்நான். (௪௧)

ஆங்கத னன்பை யார்க்கு மறிவித்தல் வேண்டி யம்பொற்
கோங்குறழ் சூவிமென் கொங்கை ஞானப்பூங் கோதை பாகன்

* தெய்வத்தரு - கற்பகத்தரு.

றேங்குறு முவப்பி னாலே சிலந்திசெய் துள்ள வெல்லா
மோங்கொளித் தீபம் பட்டு வெந்திட வுளுற்றி னானே. (௪௨)

இழைந்திடு மிழைபிற் பன்னு ளியற்றிய பணிகள் யாவுந்
தழைந்திடா தொருக ணத்திற் யங்கிய தீபத் தால்வெந்
தொழிந்தது சிலம்பி காண வுளநனி மிகவுஞ் சோர்வுந்
றழுங்குறு துயர்பொ ரும லதுசெய்த தாரே சொல்வார். (௪௩)

புழுவுடைக் குரம்பை யின்னும் பொறுத்துநா னிருப்ப தென்னே
மழுவலான் றிருத்தா ளன்றிப் பிறவிநோய் மருந்தொன் றில்லை
விழுமிய திதுவே யென்று விமலனை நினைந்து தீபத்
தழவிடை யுடல மெல்லா மாகுதி பண்ணிற் றம்மா. (௪௪)

பண்ணிய துணிவு நோக்கிப் பவழமால் வரைபோன் மேனிக்
கண்ணுதல் கருணை பொங்கிக் கணங்களின் றலைமை யீந்தான்
விண்ணவர் தமக்கு மெய்தா வாழ்வது மேலிற் றென்றற்
புண்ணியப் பயனால் வந்த பூசையின் பலன்யார் சொல்வார். (௪௫)

ஈங்கிது பெற்ற பேற்றை யார்சில ரினிது கேட்பார்
தீங்குமற் றெவையு நீங்கிச் சிவபா னருளி னாலே
துங்கிருள் பருகிச் சோதி கான்றெழு பரிதி சோம
ளுக்கவ ருள்ள காறு ட்மமருல கெய்தி வாழ்வார். (௪௬)

சிறியதோர் சிலந்தி யீண்டுச் செய்தது பூசை யென்ற
லறிவின லுயர்ந்த ஞான யோகரை யறைவ தென்னே
நறியபூந் தருக்க டாழு நாண்மலர் கனிக ணல்கி
மறுவில்சீர்ச் சார லென்றும் வழிபடா நிற்கு மாதோ. (௪௭)

கற்பக நீழல் வாழுங் காவல னேவ லாலே
பொற்பதி யமர்ந்த பெண்மைக் கரும்பெனும் பூவை நல்லா
ரப்புத நாத கீத முழவினாப் பரவத் தாலே
சிற்பரற் குறுகிச் சேவை யுளுற்றுவார் தினமும் வந்து. (௪௮)

இம்மட மாதர் சேவை யிசைப்பதென் குறவர் மாதர்
கொம்மைவெம் முலையின் வள்ளி குலத்துள நலத்தி னாலோ

௩௮ - ௪௫. “ நெஞ்சிலந்தி வண்ணனே நித்தா வெனப்போற்றிச், செஞ்
சிலந்தி தூலினாற் செய்கோயில் - பஞ்சிலங்கு, தீபம் படவதுதன் சீவன் விடத்
தோன்றி - நீபங் கயத்தாளி னில்லென்றோன் ”—திருக்காளத்திநாதரூலா,
௩௬, ௪௦, † அமருலகு - அமரூலகு ; தேவருலகம்.

செம்மணிக் குன்றி பூண்டு பைந்தழை யாடை சேர்த்தி
யம்மைபங் காளற் காண்பான் சினகரத் தணையப் பெற்றால். (சக)

அங்கண்மா ஞாலத் துற்ற வரும்பெற்ற தீர்த்தம் யாவங்
கங்கையே யாதி யாய கடவுண்மா நதிகண் முற்றும்
பொங்குவெண் டிகைகள் வீசிப் பொருகடன் முழுது மீங்குத்
திங்களங் கண்ணி வா னோ னருளினற சேர்வ வென்றான். (௩௦)

ஆகச்செய்யுள், உகக.

நா ன் கா வ

பிரமா வரம்பெற்றஅத்தியாயம்.

—→***←—

என்றலும் பரத்து வாச முனிவனை யினிது நோக்கி
வென்றியஞ் சிலைக்கை வெம்போர் விசயனென் றுரைக்கு மேனான்
மன்றலங் கமலப் புத்தேண் மாதவ மிழைத்தா னென்றாய்
நன்றதை விரித்துச் சால நவில்கென நவில லுற்றான். (க)

வேறு.

முன்னொர் கால முகிழ்த்த நிலாவணி
மன்னன் மாயை மயக்குற நான்முகன்
பன்னெ டம்பகல் பாரியொ டி ன்புறத
தன்ம தநது தளிர்நதனன் றன்செயல். (உ)

இன்ன வாறிவ னின்புறு நாளினிற
றுன்னு மூடர் பிறர்மனை தோய்பவ
ருன்ன ருஞ்செருக் குற்றுள மைநதராய்
முன்னு தித்தனர் முப்பதி னுயிரர். (ங)

கடிய ராகி புதித்தவக் காமுகக்
கொடியர் வந்து குழுமிக் குரைகடற்
படியி னேர்படு பாவைய ரைத்தழீஇ
முடிவி லின்ப முயக்கமுற் றாரோ. (ச)

முயங்க லுற்ற முகிழ்முலை மாதர்பாற
*கயங்கு நெஞ்சடைக் கண்டக ராய்ப்புவி
நயங்கெ டெத்து நவிதரு டிதம்பரா
யியங்கி ராக்கத ரெண்ணிலர் தோன்றினார். (ரு)

* கயங்கல் - கலங்கல்

† தீம்பர் - தீமையையுடையவர்.

தோற்ற முற்ற வரக்கர் தொகுதியான

*மாற்ற முற்று மறிதிரை வையக

மாற்ற ருந்துய ரெய்தி யலைவுறப்

போற்று வானவர் கண்டு பொருமையால். (௬)

கழியுங் காமக் கவலை மிகுந்துணர்

வழியுஞ் சிந்தைய னாகி யடைந்துள

பழியுந் தேறல னாகிய பன்மறை

மொழியின் பண்ணவன் பான்முறை யிட்டனர். (௭)

முறையி டுந்தொனி கேட்டலு மூதுணர்

மறைவி ரிஞ்சனவ் வஞ்சப் புதல்வரு

மறனி ழந்த வரக்கரு மாண்டிட

வுறுதி மைந்த †னொருவனைப் பெற்றனன். (௮)

பெற்ற போதப் பெருந்திறன் மைந்தனாற்

குற்ற மேவு கொடியரு மாங்கவர்

பற்றி னல்கிய பாலர்கள் சார்ந்துளோர்

முற்று மொல்லை முடிந்து தொலைந்தனர். (௯)

தொலைந்த பின்னைத் தொடுகடல் வையக

நலந்தழைந்து சிறந்தது நாடொறு

மில்ங்கு சோதி யீமையவர் யாவரும்

பொலஞ்சு டர்த்துறக் கத்திடைப் போயினார். (௧௦)

புண்ட ரீக னதன்பின் பொருக்கெனப்

பண்ட மர்ந்த வியற்கையைப் பாற்றிமால்

கொண்ட தீங்கைக் குறித்துப் புணர்ச்சியை

விண்டு ளத்திடை நொந்து விளம்புவான். (௧௧)

இக்க டுங்கொலைக் கையரை யாதுக்கு

மக்க ளென்று பயந்தனன் மற்றியான்

மிக்க வங்கவர் தங்களை மீளவு

மொக்க யாதின் பொருட்டுயி ருண்டதே. (௧௨)

கறங்கு தெண்டிசைக் காசினிக் கிங்கிவர்

பிறந்து துன்பம் பெரிதும் வினைந்ததா

லறிந்த பின்ன ரவர்களுக் கென்பொருட்

பிறந்து பாடுவந் தெய்திய தென்பவே. (௧௩)

மாற்றம் - மாறுதல்.

† ஒருவன் - உக்கிரன்.

இனைய பாதகம் யானினி நீங்குறப்
புனித வெண்பிறை சூடும் புரிசடைத்
தனிமு தற்பொரு டாளருச் சித்தவ
னினிய நல்லரு ளாவின்ப மெய்துவேன் (௧௪)

தன்ன டைந்தவர் தங்கட் குறுதுணை
யன்ன வன்றனை யன்றிமற் றில்லென
விந்நெ டுங்கிரி யெய்தி யருச்சனை
யுன்ன ருந்தவத் தோடு முஞற்றினான். (௧௫)

மாசித் திங்கண் மகத்தொரு மைந்தனை
நேசித் திங்கொரு நீள்விர தத்தொடு
*மாசைத் திங்க ளாவிச்சடை யண்ணலைப்
பூசித் தன்பொடும் போற்றின னாங்கவன். (௧௬)

வேறு.

தேற்றறு மெழுத்தோ ரைந்து மரபினிற் செபித்துத் தேவை
நூற்றுட னிருநான் காய வலஞ்செய்து நான மின்றி
யேற்றுமத் தொகைவி டாத வணக்கமு மியல்பி னூற்றிப்
போற்றினன் றெழுது நின்றான் பொருசுடர்ப் புலவு வேலோய். (௧௭)

இம்முறை யருச்சித் தேத்து மேல்வையி லெழுதொ னாத
வம்மறை யவனைச் சால வகமகிழ்ந் தகில மீன்ற
கொம்மையங் கொங்கைச் செவ்வாய் ஞானப்பூங் கோதை யோடும்
வெம்மழ விடையென் ருய வெள்ளியங் கிரியின் மிதே. (௧௮)

சேட்டினம் பரிதி கோடி திரண்டெழுந் தனைய சோதி
யீட்டமாஞ் செய்ய மேனிக் கருமிடற் றிறைவன் றேன்றிப்
பாட்டளி முரலப் பைந்தேன் னுளித்தலர் பதும மேலோய்
கேட்டவை யாவு மீவாம் வேண்டுவ கிளத்தி யென்றான். (௧௯)

பற்றிய மோகத் தாலே பழிபடு பாவஞ் செய்தே
னென்றுநீர்ப் பரவை ஞால மிருவிடும் பிகழ வென்பா
லுற்றுள பாவந் தன்னை யொழித்தருள் புரிதல் வேண்டு
மற்றிது வன்றி யின்னும் வரமொன்று கேட்பன் மன்னே. (௨௦)

சொல்லரு மதியி னின்னே டொத்திடுந் தூயோ னாகி
யெல்லையி லுலகுக் கெல்லா மினிதுப காரி யாகி

* ஆசைச்சடையெனக் கூட்டிப் பொன்போலுஞ் சடையெனப் பொருள்கொள்க.

வல்லவோர் புதல்வன் றன்னை வழங்கிடல் வேண்டு மற்றீ
தல்லது வரமொன் றின்னு மறைசுவ னமா ரேறே. (௨௧)

இத்திரு நகரி னின்னை யார்சில ரினிது போற்றிப்
புத்திரன் வேண்டு மென்று புகன்றன ரணையர்க் கெல்லா
மத்திற மனித்தல் வேண்டு மென்றன னகல்ன் சும்புந்
தத்துரீர் வரைப்பும் யாவும் விதித்தபூந் தனிகின் மேலோன். (௨௨)

என்றிவை நவின்ற போழ்தி லினிதுவந் திறையோன் சொல்வான்
மன்றலங் கமலப் புத்தேண் மற்றுரீ மயக்கத் தாலே
யொன்றுமிங் குணர்வி லாம லுளுற்றிய பாவம் போயிற்
நின்றநூந் தவத்தை யாற்றி யீண்டெமைப் பணிந்த ஞானேறே. (௨௩)

மைந்தனை விழைவுற் றெம்மை வலஞ்செய்து வணக்கஞ் செய்தா
யந்தண்மா மலரின் மேலோ யாதலா லருண்மெய்ஞ் ஞானஞ்
சந்ததம் விளங்கி காளுந் தகைமைசா றவத்திற் றாய
புந்திமே லவனா யிங்கோர் புதல்வன்மற் றுனக்குண் டாக. (௨௪)

வீசிவெண் டாங்க முத்தங் கொழிக்குமில் விரிநீர் யாற்றின்
மாசிமா மகந்தொ டங்கி மற்றைமா மகத்தின் காறு
நேசமாய்ச் சங்கற பித்து மகந்தொறு நெறியின் மூழ்கி
யாசிலா நியம சீல னாகையந் தெழுத்து முன்னி. (௨௫)

உன்னருங் காத லோடு வலம்வரா வுவநது தாழ்ந்து
தன்னுளத தியன்ற வாறு தயவொடு தானஞ் செய்து
மன்னுமில் விரத மிவ்வா றிழைத்திட வல்லா னென்னி
னன்னதோர் வருடத் தீற்றி லவற்குநன் மகவுண் டாக. (௨௬)

அரும்பெற்ற புதல்வ னாய வனையவ னதிக வாண
ணிரம்பிநல் லுடம்பு பெற்று நீடிருஞ் செலவ மோங்கிப்
பெரும்புக றெய்தி காளுஞ் சுகத்தினைப் பெற்று வாழ்வ
னிரும்புவி மதிக்க வென்ன மறைந்தன னிமையோர் நாதன். (௨௭)

அந்தணன் றுனு யிர்த்த புதல்வரை யடர்த்த பாவஞ்
சிறநின னதன்பின் னாகச் சிவபா னருளி னாலே
யந்தமில் பரம ஞானி யாகவே ரிபுவென் றுங்கோர்
மைந்தனைப் பயந்தான் சால வாழ்ந்தணன் மகிழ்சிற றந்தே. (௨௮)

குணபுனற் கங்கை வேணிக் குழகன்முன் சொற்ற வாரே
தரையினில் யாவ ரேயித தலத்துவிந் நோன்பு தன்னை

மரபுளி வழாம லாற்றி வணங்குந ரவர்க்கு வாய்ந்த
வரியநற் புதல்வர் தாம்வந் தவதரித் திடுவ ரன்றே. (௨௯)

விசயகேள் பரம ஞானம் விளங்கிய ரிபுவு மேனான்
வசையில்சீர் நிதாக னென்னு மறையவன் றனக்கு வந்திங்
கசைவிலா வணைய ஞான முபதேசித் தருள்செய் தேகத்
திசைபுகழ் நிதாகன் றுனுஞ் சனகனு தியர்க்குச் செப்ப. (௩௦)

அன்னவர் தாமும் வானோர்க் கருளுட னுணர்த்தா நிற்பச்
சொன்னவீம் முறையே ஞானம் வழிவழிக் தொடந்து போந்த
தின்னதோர் பெருமைத் தாய வித்தல மெவைக்கு மேலா
முன்னருஞ் சேவை செய்வார்க் கெனினினி லுய்தற் பாற்றும். (௩௧)

என்றிவை பரத்து வாச னியம்புறச் செவிம டித்த
மன்றலந் தொடையன் மார்பின் வரிசிலை விசயன் சொல்வா
னன்றுதென் கயிலை யாகி யகலிரு விசம்பு தேய்ந்து
நின்றது திருக்கா ளத்தி யாயதென் னிகழ்த்து கென்றான். (௩௨)

இன்னண முனிவன் பார்த்தற் கினிதறி வித்த காலை
நன்னெறி யறியும் வண்ண கைமிசா ரணியந் தன்னின்
மன்னிமூப் பொறியும் வென்ற மாதவக் கிழவர் யார்க்குந்
தொன்முறை யுரைத்தான் றாய சூதமா முனிவன் மாதோ. (௩௩)

ஆகச்செய்யுள், ௨௪௯.

ஐந்தாவது

காளன்அத்தி முத்தியடைந்த.

அத்தியாயம்.

— ❦ —

ஆதியே தென்கயிலை யாகியளிப் பொலங்கிரியி லமர்ந்த ஞானச்,
சோதிதனைக் காளனெனுஞ் சுடிகைமணித் துளையெயிறுத் துத்தி
நாகங், காதலால் வழிபட்ட தஞ்ஞானோர் புகர்முகத்த களநல்
யானை, தீ திலா முற்றவத்தாற் றுனுமினி தருச்சித்துத் திரிந்த தன்றே.

அநகிலையிற் பைவிரிந்த கவர்படுநாப் பகுவாய்வா ளாவு நாளுந் [ய
பொன்னிலகு மிளஞாயிற் றொளியினைவெல் சுடர்மணியாற் பூசைசெய்
வுன்னரிய பிறைமருப்பிற் றழைசெவிய மால்யானை யுரகஞ் சாத்து
மின்னவீர்செம்மணிபலவுநதள்ளிநெடும்புழைக்காத் துமிகவுங்கொண்டு.

தண்புனலை யினிதாட்டித் தனையவிழ்மென் கமலமலர் பலவுஞ்
சாத்தி, யொண்பரிவோ டருச்சித்த திம்முறைநாள் சிலகழிய வொன்
றுக்கொன்று, பண்புடைநற் பூசனையை யழிக்கையாற் பொறுதுதம்
மிற்பகைமை யெய்திப், புண்படுநெஞ் சடையவா யமையாத வெஞ்
சினத்தாற் புழுங்கிச் சொல்வ. (௩)

என்பூசை யழித்தானை யாவனென வுணர்கிலே நென்னுங்
காளன், நன்பூசை கழித்தவன்றான் பாவனென நினைந்தழுங்குந் தட-
க்கை வேழ, நன்பூசை சிதைத்ததமை யறியாதில் வாறுசில நாள்
செல் போது, பின்பூசை செய்வொருநாட் பிறையெயிற்று வாளராப்
பெரிதும் போந்து. (௪)

எறித்தசுடர்த் திப்பியமா மணிகள்சொரிந் தருச்சனையை யிழை
த்துப் பின்னர்க், குறித்ததொரு நினைவதனாற் றினந்தினம்பூ சித்த
குரு மணிகள் யாவும், பறித்தெறிந்து பாஞ்சோதி திருமுடியிற் பது
மத்தைப் பல்காற் சூட்டுங், கறுத்தமனத் தவனைநெறி யில்லாணைப்
பாதகனைக் கண்ணிற் கண்டு. (௫)

இன்றளவே மறலிவாய்க் கிரையாக்கிப் பின்னரியா நெனது
பூசை, யொன்றியநற் பயன்பெறுவே நெனத்துணிந்து பனைக்கரத்தி
னுயர்வே முத்தைப், பொன்றுவித்தற் பொருட்டாகப் பொருவிச்சிவ
லிங்கத்தின் பின்னே போந்து, மன்றவுமால் யானைவரும் வரவுபார்த்
திருந்ததங்ஙன் வாள் ராவே. (௬)

அவ்வேலை மேன்மேனற் சிவபூசை யிழைப்பமத வருளி பாயுங்,
கைவேழம் வந்திலகுங் கதிர்மணியாற் செய்பூசை கண்ட போழ்தே,
வெவ்வேகங் கொதித்தொழுந்து கலங்கியுளம் பதைபதைத்து விரைய
வொன்று, செவ்வேதன் னுள்ளத்திற் குறிக்கொண்ட தடுசிலைக்கைத்
தெவ்வ ரேறே. (௭)

தன்னுயிரை வேண்டாத யாவனே யிழைத்தானித் தவறு
தண்ணைப், நன்னறவங் கொப்புளித்த கமலத்தாற் றண்கழுநீர் நறு
மென் போதாற், நன்னியவென் பூசனையைத் துணிந்தழித்துக் கடின
மாய்ச் சுமத்த லாற்றா, வன்மைமிகு நிலத்தரலைக் கற்களாற் சிவபாணை
மறைத்திட டானால். (௮)

கல்லினுன் மறைத்தபொல்லாக் கயவனைநா னிக்கணமே கண்டு
வீட்டி, நல்லதோர் மகிழ்சிறந்து நாடியவென் பயன்பெறுவே
னன்கென் றெண்ணி, வெல்லொணு வொருதுணிவான் மிகவடங்கித்

திருமுன்னே விரைய நண்ணி, மல்குகுருச் சுடர்மணிக டள்ளிநெடும்
புழைக்கரத்து மாரீ ராட்டி. (கூ)

பூங்கமல நாண்மலரு முகைவிண்ட செங்குவளைப் போதும்
பெய்து, தீங்கனியு மின்சுவைத்தா மரைக்கிழங்குந் திருவமுது செய்
வித் தன்பால், வீங்கிளமென் முலையுமையா டமுவுதிரு மேனிதனை
வேழந் தானுந், தாங்கரிய மகிழ்தூங்கு முளத்தினெடும் புழைக்கரத்
தாற் றழுவிற் றன்றே. (க௦)

தழுவுகையிற் றழலுமிழ்கட் பேராவஞ் சிற்றருவர் தனைக்கொண்
டின்னே, வழுவையுயிர் நீப்பனென வன்றடக்கை யுட்புகலு மருண்டு
வேழ, மழினுயர்கொண் டுடன்பினிற் றியாற்றரிதாய்த் தலையுதறிற்
றனைய காலை, யெழுதுபொறி வரியரவந் தலையாறு நுழைந்துகுடைந்
திட்ட தம்மா. (க௧)

குடைந்துகுடைந் திடர்விளைப்பக் குஞ்சாஞ்செஞ் சடைமவுலிந்
குழகன பின்னே, தடம்பொருப்பி நெடுங்குவட்டிற் சாலவுந்தன்
றலைமோதத் தலைமோத் துண்டு, நெடுங்கிரியும் பொலங்குவட்டோ
டலைந்துபெரும் பாறைகளுஞ் சிதறி நீங்க, வுடன்களிதூந் தலைவிண்டு
பாஞ்சுடரை நினைந்தாவி யொழிந்த தம்மா. (க௨)

ஒழிந்திடலுந் தலையறைந்த வலியினு லென்புதைத்தவ் வரகந்
தானு, மழுந்தியுட னெருங்கியரு ளாமலனடி நினைந்துடனே யாவி
நீங்கி, விழுந்ததவை யோரியண்டும் விண்ணவர்நா யகன்றுய மேனி
யாகிக், கொழுஞ்சுடர்க்க னெருமுன்றுங் குழவிமதி யவிர்சடையுங்
கொண்ட மாதோ. (க௩)

வேறு.

கொண்ட போதவர் கண்டு குழைவுற

†வண்ட லமபு மலர்க்குழ லாளொடு

மண்டர் நாயக னவ்விளிங் கத்துணின்

றொண்டி றல்விடை யூர்ந்தெதிர் தோன்றினான்.

(க௪)

க - க௩. “கடுவரிக்கா என்மணியைக் கல்லென்று தள்ளித், தடமத
க்கை நீராட்டித் தந்தி - இடுமலரைச், செற்றையெனப் பாம்பிகழ்ச் செய்ந்
நாளின் மற்றிரண்டு, மொற்றை யொருநா ளுவாவாலும் - புற்றாவும், மூக்கிற்
புகுந்து முடிருடைய வெய்யவீடந், தாககித் தலைமண்டை தான்கொண்டு -
மாக்கிரியை, முட்டிநா கப்பெட்டி முத்துமா ணிக்கத்தின், பெட்டிபாற்
கும்பம் பிளந்திரண்டும் - பட்டளவீற், கைந்நாகம் பைந்நாக கங்கணம்பூ ணப்
பொருமப், பைந்நாகங் கைந்நாகப் பட்டிடுக்க - முன்னாகித், தாளிற் கலந்தவற்
ருற் றன்பேருங் கொண்டேருங், காளத்தி யூராகக் கற்பித்தோன்.” திருக்கா
ளத்திநாதநலா, சக - சு.

† “வண்டாருங்குழலா ளுமை பாகமகிழ்ந்தவனே” என்பது திருக்கா
ளத்தித்தேவாரம்.

ஆரணன்றன் னனத்தி னணைந்தன
 னாணன்புள் ளரசினி னண்ணினான்
 பேரணங்கொடும் பெற்றத் தமர்ந்தருள்
 பூரணன்றைப் போற்றிநின் றூர்புடை. (௧௫)

கொள்ளை மும்மதக் குஞ்சு மாமுகப்
 பிள்ளை மூடிக மேல்வரப் பெற்றன
 னள்ளி லைச்சுடர் வேற்படை யங்கையின்
 வள்ளி கொண்கணு மஞ்ஞையிற் போந்தனன். (௧௬)

பிருகு மாதவன் பிடுடை யங்கிராப்
 பொருவி லத்திரி மாசில் புலத்திய
 னருள்வ சிட்டன்முன் னாய வருந்தவர்
 சுருதி நூன்மனு வாற்றுகி செய்தனர். (௧௭)

மாதி ரங்கள் பரிப்போர் வசுக்களென்
 றோது மெண்மர் பதினோ ருருத்திர
 ரேத மற்ற விருவர் மருத்துவர்
 சோதி யாறிரு சூரியர் சூழ்ந்தனர். (௧௮)

சித்தர் சாத்தியர் சேரத் துவன்றினர்
 தத்து பாற்கடற் றண்ணமிர் தின்சுவை
 யொத்த யாழினி லுள்ள முருக்கியே
 மொய்த்த கின்னார் செங்கை முகிழ்த்தனர். (௧௯)

தேங்கு புட்கு மாதிய தீர்த்தமும்
 வீங்கு வர்க்கட லாதிய வேலையு
 மோங்கு கங்கைமுன் மாநதி யுள்ளவும்
 பாங்கு ருக்கொடு போந்து பணிந்தன. (௨௦)

வேறு.

பருப்பத முதல வாய பணிவரை பலவும் பைந்தேன்
 மருப்பொழி தேவ தாரு வனமுதல் வனங்கள் யாவுந்
 திருத்தகு காசி யாதித் தெய்வமா நகருந் தேவர்
 விருப்புறு சோதிட் டோம முதலிய வேள்வி யாவும். (௨௧)

அரிதுணர் வேத நான்கு மங்கமோ ராறு முள்ளத்
 துரைசெய்மந் திரமு மாதி புராணமு மொருங்கு போந்த
 பொருளில்கந் தருவர் செங்கைத் தாளத்தி னுடனே போத
 மருவுகின் ணியுயே றென்ன வானதுந் துபிக ளார்த்த. (௨௨)

சுந்தரத் தெய்வக் கங்கை வெண்டிரைத் துளிய ளாவி
யிந்திரன் மலர்த்தண் காவின் வாயையோ டினிது கூடி
யந்தரத் தமர ரம்பொன் விமானமேற் கொடிய சைத்துச்
செந்தமிழ் மணத்தி னோடு தென்றலங் கன்று லாவ. (உ௩)

துன்னுமெண் டிசைப்பா ரேந்துஞ் சொரிமதக் கலுழி நால்வாய்
மின்னவிர் பிறைவெண் கோட்டு வேழமா மதம்விட் டோடிப்
பன்னரும் பசுந்தேன் மாந்திப் பாட்டளி முரன்று பற்றப்
பொன்னிதழ்த் தருவின் வாசப் பூமழை பொழிந்த வன்றே. (உ௪)

வேறு.

குருந்த மலர்ந்து குளிர்ந்துள போதும்
விரிந்தெழு தண்மதி வெண்ணில வும்போற்
பரந்து விளங்கிய பானிற மெய்யுந்
திருந்தி யொளிர்ந்து சிறந்தகண் மூன்றும். (உ௫)

நயங்கெழு சோதி நகைமுக மைந்தும்
வியந்த*கட் டங்கமுஞ் சூலமும் வேலும்
வயங்க பயம்வடி வாளுடன் வாய்ந்து
தயங்கும் வலத்த தடக்கர மைந்தும். (உ௬)

வெறிம முற்பலம் வெய்ய கணிச்சி
புறுசுவை மாதனை யொண்கனி செங்கட்
பொறியர வக்க மணித்தொடை பூண்டங்
கெறிசுடர் வீச மிடக்கர மைந்தும். (உ௭)

படர்ந்தொளிர் புன்சடை மீது பரந்த
தடந்திரை யாலலை தண்பிறை தானு
முடங்குளை யீரத ளாடையு மூசு
விடம்பயி னாகமுந் ஞாலும் விளங்க. (உ௮)

கண்ணெதிர் வந்தருள் கண்ணுத லோனை
யண்ணலை நாகமு மத்தியு மாளோர்
மண்ணில் விழுந்து விழுந்து வணங்கி
புண்ணிறை காத லுடன்புகழ் கின்றார். (உ௯)

* இத்தஇடத்தில் முதலாவற் கட்வாங்கமென்னும்பெயர் காணப்படுகின்றது.

† முடங்குளையீரதளாடை - சிங்கத்தோலாகிய ஆடை; முடங்குளை - சிங்கம்; சிங்கத்தோல்புனைந்தமை, “அடையரி மாவொடு வேங்கையின்றோல், புடைபட வரைமிசைப் புனைந்தவனே” என்னும் தேவாரத்தாலும் விளங்குகின்றது.

வேறு.

உயர்வுறு முழுதுல குடையாய் சயசய
மயிலியன் மடமொழி மதிதுத லுமையவள்
கயல்விழி மலைமகள் கணவா சயசய
தயவுடை யடியவர் தாயே சயசய. (ந.௦)

நின்னொரு சத்தியி னிகழு மிராசத
மன்னி யனைத்துல கங்களு மறைமுறை
பொன்னி னிதழ்க்கம லத்தார் புங்கவ
னென்ன விதித்தரு ளிறையவ சயசய. (ந.௧)

ஏத்தரு நின்னுடை யிச்சையி லேயுயர்
சாத்துவி கங்கொடு தண்டுள வோனென
வாய்த்திடு வடிவொடு மரபுளி யுலகவை
காத்தினி தருள்பொழி கருணைய சயசய. (ந.௨)

திருத்தரு நின்னொரு திருவரு ளாலுல
கரித்திடு தாமத மதுகொடு யாவையும்
விரித்துணர் ஞான மிகுந்து விளங்கிய
வுருத்திர னேயெமை யுடையவ சயசய. (ந.௩)

*மூவகை யாகிய சத்தியின் மூவுரு
வாவை விகார மகன்றனை யுறுகதி
மேவிலை யன்புற வெளிவரு வாயுனை
நாவினி னெவ்வகை நவில்வது சயசய. (ந.௪)

நீயே வினைமுத னீயே ட்கரணமு
நீயே காரண நீயே காரிய
நீயே தருபவ னீயே ட்சான்றொரு
நீயே யிவைவரினு ணீங்கினை சயசய. (ந.௫)

மாயை கடந்தனை மாயையின் வேறலை
நீயுடல் சேர்கலை யாகியு நின்றனை
யாய்வுறு சாங்கிய ஸ்ரிருபதொ டைந்தினு
மீயுய ரொன்றென விழைகுவர் சயசய. (ந.௬)

* மூவகையாகியசத்தி - இச்சாஞானக்கிரியைகள்.

† கரணம் - இங்கேகதுணைக்காரணம். ‡ சான்று - சாக்ஷி.

§ இருபதொடைந்து - இருபத்தைந்துதத்துவங்கள்; ஞானேந்திரியங்
கள், ௫; கன்மேந்திரியங்கள், ௫; பூதங்கள், ௫; தன்மாத்திரைகள், ௫; அந்
தக்கரணங்கள், ௪; புருடன், ௧.

அருமறை நுண்பொரு ளாய்ந்து துறந்தவர்
விரிசக மாயையின் விதமென விட்டுனைத்
தெரிவரு நல்ல சிதானந்த மாகிய
வொருதனி யுயிரென வுணர்குவர் சயசய.

(௧௭)

உன்னரும் யோகிக ளெண்வகை யோகினின்
மன்னிய வாயுவை வலிது தகைந்துனை
நன்ன ருளத்திடை நாடுவர் நாடிட
வந்நிலை யவ்வுரு வாகுவை சயசய.

(௧௮)

மந்திரம் வல்லவர் மற்றவ் வெழுத்தினின்
முந்துறு மங்க நியாச முடித்தே
சிந்தனை செய்து செபிப்பர் செபிக்கு
*மந்திர வருவென வருகுவை சயசய.

(௧௯)

சைவர்க ளைவகை தங்கிய சுத்திசெய்
தைவகை யாவர ணத்தொ டருச்சனை
யெவ்வகை செய்துனை யேத்துவ ரவ்வகை
யுவ்வகை யாவரு ளொருமுதல் சயசய.

(௨௦)

ஆய்ந்த டகணதர்க ளம்புயன் முதலென
வாய்ந்தபுல் லீறென மருவுமெவ் வுலகையு
மேந்தலுன் வடிவென வெண்ணுவ ரவ்வகை
தோய்ந்தவர் கண்ணெதிர் தோன்றுவை சயசய.

(௨௧)

மனனிய தாரணி முதலிய வடி
னுன்னரும் யாவு மொருங்கு வளைந்தனை
நின்னுழை யாவு நிறைந்தன நின்னல
தன்னியம் யாதுள தறைகுதி சயசய.

(௨௨)

இலையெனு மவர்க ளிடத்திலு முண்டென
நிலையுறு மவர்கண் மருங்கிலு ளீயுனை
பலவித வன்பர்கள் பாவனைப் படியுளத்
திலகுவை யவந்நினை விற்படி சயசய.

(௨௩)

* “மந்திரமுத் தந்திரமு மாயவடி”, “மந்திரமுத் தந்திரமு மருந்து
மாகித், திராரேய் திர்த்தருள வல்லான்றன்னை ” என்னும்திருவாக்குக்கள்
இங்கேகருதற்பாலன.

† கணதர்கள் - காணதர்கள் ; தார்க்கீகர். இப்பாடம்முதலிலிற்கு ஒத்
தது ; ‘கணதிபர்’ எனவும்பாடம்.

தூங்கிரு ளல்லவ சோதியு மல்லவ
வோங்கு புறத்துட னுள்ளிவை யல்லவ
தாங்கு மசத்தொடு சத்தசத் தல்லவ
வீங்குனை யறிகுவ தெவ்வகை சயசய.

(சச)

நுண்மையு மல்லவ நுவலுறு பருமையின்
வண்மையு மல்லவ வாண்மையின் வடிவொடு
பெண்மையு மல்லவ பேடியு மல்லவ
வுண்மையை யெவ்வகை யுணர்வது சயசய.

(சரு)

வேறு.

ஆரிய தீர்த்த யாத்திரையா லாக மெலிந்து பயனென்னே
பெரிய யாக மினிதிழைத்துப் பெறுதற் கரிய பேறென்னே
கரிய மிடற்று வெண்ணீற்றுக் கருணைக் கடலுன் றிருநாம
முரிய வுவப்பின் வழத்தவல்லார்க் கெல்லாப் பயனு முளவாமால். ()

தண்ணங் கமலத் தவிசிலுறை தலைவன் ருனும் பசந்துளவ
வண்ணங் கரிய திருமாலும் வயிரப் படைவேற் தனுமுதலா
வெண்ணுங் கணிப்பி லுயிரெவையும் பசவாம் பசவுக் கிறையவன்
யண்ண லதனாற் பசபதியென் றறைவார் தின்னை யறிந்தோரே. (சஎ)

கற்ப முடிவாங் கடைநாளிற் கணிப்பி லுயிர்க ளெவற்றினையு
மற்கற் தவிருன் னிச்சையிலே யுரோதிப் பிப்பா யாதவினாற்
பொற்கென் றிலகுஞ் சடைமௌலிப் புனிற்று மதியெம் போரேறே
நிற்கண் டெனர்ந்த முனிவருநத் திரனென் றுன்னை நிகழ்த்துவரே. ()

தீதி லாத கற்பத்தி னாதி தனிலே செம்பொனிதழ்த்
தாது கமழ்தண் டாமரைமேற் றனிவீற் றிருக்குஞ் சதுமுகற்கு
நாத வடிவாம் வேதத்தை யுருதம் பண்ணு நலத்தாலு
மோத வரிய தின்னையுநத் திரனென் றுரைப்ப ருயர்ந்தோரே. (சக)

ஓமென் பதனுக் குயிராகி யோங்கா ரத்தி னுருவமுநீ
யாமென் பதனா லருமறையின் வடிவா யதனுக் காவியுமாய்த்
தோமின் றிலகு மெவற்றினையுந் திராவம் புரியுந் தொழிலாலுங்
காமங் கடிந்தோர் தின்னையுநத் திரனென் றுரைப்பர் கண்ணுதலே.()

உலகு முடலு முதலியவா மவற்றின் றுயரைத் திராவணஞ்செய்
யிலகு கருணை யாலுமுருத் திரனென் றுன்னை யினிதுரைப்பார்
தலைவா தின்னிற் சிவதாமாம் பொருள்வே நின்மை யாலுயிர்க்கு
நலமே புரிகை யாலுன்னைச் சிவனென் றுரைப்பார் நல்லோரே. (ருக)

யாவும் பவிக்கு நின்னிடத்தே யெவற்றி னுழையு நீபவிப்பா
யாவும் பவிப்பிப் பாய்நீயே யென்றும் பவியா தேமிரு வாய்
பாவந் தவிர யாருநினைப் பாவித்திவர பவந் கடந்து [தோர்.
மேவும் பொருட்டா தலிற்பவனென் னுரைப்பர் வேத முடி வுணர்ந்

அளவி லுலக மெவற்றையுநீ யறுக்கின் றதனாற் சருவனென்ப
ரளவில் பிறப்பை யழித்துலகு மழிக்கின் றதனா லரனென்ப
ரளவி லுலகை யாள்வையினு ளளவி லுலகை யாள்வதனுக்
களவில் பெருமை யுடைமையினு ளளவு தலினு லீசனென்பார். (ரு௩)

வரம்பி லிமையோ ரிடத்திலொரு காலுந் திரும்பா மகத்துவநீ
நிரம்பு மதனான் மாதேவ னென்பார் நினை மறையீற்றிற்
பரம்புந் கீரோ தாரகமோ பனிமால் வரையோ பைம்புயலோ
விரும்பு மவற்றொன் றினிற்கிடந்து கிரிச னெனும்பேர் மேவுதியால்.

அரிய பிருகத் துவமுடையை யதனா லுனைப் பிரமமென்பர்
விரிய யாண்டு நிறைந்திடலால் விண்டு வெனவே விளம்புவர்கள்
பொருவி லொருவாச் சுகமுண்டா வதற்கு நீயே பொருட்டெனலாற்
கருத வரிய சம்புவென வுயர்ந்தோர் நினைக் கட்டுரைப்பார். (ரு௪)

நின்னா மத்து ளொருநாம நிகழ்த்தும் பயனை நிச்சயித்துத் [தெவ
தொன்னான் மறையுஞ் சொலமாட்டா வெம்போ னொயர் சொல்வ
னன்னான் முகனு நாரணனு மறையுந் தெரியா ஞானவயி
ரென்னா நின்ற வுனைச்சடமாம் யாமோ துதிப்ப மென்றார்கள். (ரு௫)

வேறு.

என்றெதிர் வழுத்திய விருவர் தம்மையும்
பின்றிகழ் வார்சடைப் பிறைக்கொ முந்துடன்
கொன்றையந தொடைபுனை குழக னோக்குபு
நன்றுற விவையிவை நவில்கின் றுனரோ. (ரு௬)

அத்தியுந் காளனு மாகு மன்பர்காள்
பத்தியின் மகிழ்ந்தனம பாலர் காளுமை
யுத்தமக் குணமுடை யுமக்கு வேண்டிய
மெய்த்தநல் வரந்தர விளம்பி டுரென்றான். (ரு௭)

என்னலு மிருவரு மிறைஞ்சி யாரினு
முன்னவ வெமக்குநீ முன்னின் றுண்டனை
நின்னுழை யடியரோ நிகழ்த்தும் வாய்மொழி
யின்னரு ஞாடலுவந் தினிது கேட்டியால். (ரு௮)

மன்னிய வருட்கட லேம கோதய
தன்னிக ரில்லவ தவறு ருவகை
யுன்னிடத் தெங்களை யுசுப்பித் துகுகொள்வாய்
முன்னவ வெமக்கிது முநது மோர்வரம். (சூ0)

சுங்கினிப் பெறுவர மிற்றை நாண்முத
ருங்குமித் தென்கயி லாயந தன்னை மீய
வாங்குதெண் டிரைக்கடற் புனியும வானமு
மோங்குகா ளத்திவெற் பெனவு ரைக்கவே. (சூக)

கொவ்வையங் கனியிதழ்க் கோதை பாககே
ளெவ்வகை யுயிர்கண்மற நெனினு மீண்டையின்
வவ்வுறு முடல்விடி னனைய மன்னுயி
ருய்வுற முத்தியிங் குறுதல வேண்டுமால். (சூஉ)

இநநதித் தடங்கரை யினினு வைகிய
நின்னைவா னவர்முத னிறைநத யாவரு
நன்னல முதவுகா ளத்தி நாதனென்
றுன்னரும் பெயரினி டிரைததல வேண்டுமால். (சூங)

நின்னடி வழுத்துற நிகரி லன்பினுற்
றுன்னுமிக் கடவுளர் தொகுதி யாவையுந
தன்னிக ராயவித் தலத்திற சநதத
மன்னிய வுபபொடு வதிதல வேண்டுமால். (சூச)

எறிதிரைப பரவையோ ரேழுங் கங்கைமு
றுசுவைக் கடவுண்மா நதிக ளுள்ளவும
பிறிதுள தீர்த்தங்கள் யாவும் பெட்பினுன்
மறுவில்சீ ரிவ்வயின் வதிக வைகலும. (சூரு)

என்றவ ரிவையிவை யியம்ப வேடவிழ்
கொன்றையஞ் சடைமுடிக் குழகன் கூறுவா
னன்றுநீ ருவநதெமை வேண்டு நல்வர
மன்றவு மனையவா ருகி வாய்க்கவே. (சூகூ)

இலங்குசீர்த் தென்கயி லாய மென்றனிப்
பொலங்குவட் டண்ணலம பொருப்பிந நாண்முத
னலங்கொள்கா ளத்திவெற் பென்னு நாமத்தா
லுலம்புதெண் டிரைக்கட லுலகி லோங்குக. (சூகூ)

நம்மையும் காளத்தி நாத னென்றபேர்
மும்மைநீ லெகுளோர் மொழிக யாமுமிச்
செம்மணிச் சுடர்கெழு சிகரஞ் சேணுய
ரிம்மலை யதனுழை யென்றும் வைகுதும். (௬௮)

நந்தமைத் தொழுதுட னணிய தேவரு
முய்ந்திடு பழமறை யுணர்ந்து நாடொறு
மந்தமி லருந்தவ மினிதி னுற்றிடுஞ்
சிர்தைகூர் முனிவருங் கடவுட் டீர்த்தமும். (௬௯)

முருகனிழ் நான்மலர் மொய்வ னங்களுங்
கரைபொரு நதிகளுங் கறங்கு தெண்டி ரை
விரிதரு பரவையும் வெற்பி யாவையு
மருமறை முறையினி தமைக்கும் யாகமும். (௭0)

தத்தம துருவினிற் றங்கும் பேதத்தா
வித்தலத் தமர்கமற் றெமதொ ராணையாற்
றத்துமித் தீர்த்தமுஞ் சகல தீர்த்தத்து
ளுத்தம தீர்த்தமா யுலகி லோங்குக. (௭௧)

கங்கைவெண் டிரைபொரு காசி யுங்கதி
பொங்குதண் புனற்பிர யாகை யும்புகழ்
தங்குகே தாரமுஞ் *சயில மேமுத
லெங்குள தலமுயிங் கினிது வைகுத. (௭௨)

இன்பமுற் றெவர்கில ரித்த லத்திலே
தென்புலத் தவர்கடன் தீர்க்கின் றூரவர்
முன்புள கயைதனின் முயன்ற வற்றினு
நன்பலன் சதமடங் காக நண்ணுக. (௭௩)

எரிசுடர் யாகமு மிழைக்குந் தானமு
மரிதுசெய் பூசையு மாகி யாகிய
வுரியநற் கருமங்கள் பலவு மேர்முறை
பொருவிவித் தலத்திடைப் புரிந்த போதினில். (௭௪)

வேறு.

எற்றுதிரை வார்கட விரும்புளி யிடத்தின்
மற்றுமுள புண்ணிய தலங்களின் மகிழ்ந்தே

* சயிலம் - ஸ்ரீசைலம்.

யுற்றவொரு கோடிவித மாமிவை யுளுற்றிப்
பெற்றிடு பலத்தையிவை பெற்றிடுத நிண்ணம். (௭௬)

இப்பொழுது நீரெமை யிறைஞ்சியினி தேத்து
மெய்ப்புகழை யாவனொரு வன்விழைவி னோதி
யப்படி வழத்துவ னவன்வினை யனைத்துந்
தப்பியிடு மின்பொமொடு வாழ்வுக டழைக்கும். (௭௭)

ஆதிமறை நான்குமுய ரங்கமவை யாறு
மோதுறு பலத்தையவ னுற்றொழிவி லாத
நீதிவள மெய்திடுவ னித்தம துரைப்போர்
திதுதவிர் யோகிகள் பலன்பெரிது சேர்வார். (௭௮)

அருந்தவ மிழைத்தமுனி வோர்பயனு மார்வார்
பரிந்தினை யாவனொரு வன்பகர்வ னானும்
விரும்புமவ னிம்மையில் விழைந்தவை நுகர்ந்து
திருந்தமறு மைக்கணம தோருலகு சேர்வான். (௭௯)

என்றருள் புரிந்தருளு மெல்லையிரு பேரு
மன்றவிமை யோர்முனிவர் மற்றுமுளர் காணப்
பின்றிகழும் வார்சடைய பிஞ்ஞகன்மெய்ஞ் ஞானக்
குன்றியை மேனியொடு கூடினர் கலந்தார். (௮௦)

வேறு.

*தென்ற லம்புகழ் தென்கயி லாயமால் வரைபு
மன்று தொட்டருட் காளத்தி வெற்பென லாகி
நின்றி லங்கிய திறைவனை யாவரு கிறைவுற்
றொன்று மன்பொடு காளத்தி நாதனென் றுரைத்தார். (௮௦)

மாறி லாவுவப் பெய்திய வானவர் களித்துத்
தேற லுற்றிருந் தொழுகுபூ மழைசித நினரால்
வேறு வேறுமற் றனைவரும் வியப்புற வுமையோ
டாறு குடினோ னருட்சிவ லிங்கத்து ளமர்ந்தான். (௮௧)

இனைய விக்கதை யினிதுகேட் கின்றவர் யார்க்கும்
வினைய னைத்தையும் வீட்டிடு மிகவுரைப் பவர்க்கும்

* ௭௭ - ம் செய்யுளின் பின், ஒருபிரதியில், “தென்கயில யாகிய செழுஞ்
சயில மன்றே, யன்பர்கள் வணங்குகா ளத்திவரை யாகி, நன்பெயர் படைத்
துலக நாளுமினி தேத்த, மண்புகழ் தழைந்திட வயங்கியது மாதோ.” என்று
ஒருபாடல் காணப்படுகின்றது.

கனியு நெஞ்சொடு கேட்பவர்க் குங்கதி யனிக்கு
மனம்வி ழைந்துள மன்பெருஞ் செல்வமும் வழங்கும். (அஉ)

என்றி வற்றினைப் பரத்துவா சன்பெரி தியம்பிப்
பின்றை யேசிவ மான்மியம் பேசுவா னெனவே
மன்ற லம்பொழி னைமிசா ரணியமா தவர்க்கு
நன்று சொற்றனன் சூதமா முனிபின்னு நவில்வான். (அங)

ஆகச்செய்யுள், ௩௩௨.

ஆ ரு வ து

சிவமான்மியமுரைத்த அத்தியாயம்.

வரிசிலைத் தடக்கை வரையுறழ் திணிதோள் வர்கழற் றனஞ்
சய னுவப்ப, விரிசுடர்த் தவள நீற்றொளி பழுத்த மேனிமா முனிவ
ரன் விளம்பும், பரிசடைத் தவத்தாற் பரமயோ கத்தாற் பயின்றதா
னங்களாற் பாவக், கரிசிலைத் துடைப்பார்க் கினிதுமுன் னிற்குங்
கடவுள்கா ளத்திரா யகனே. (க)

அன்னதோர் தலத்தி லரும்பெறற் றீர்த்த மாடியவ் வருட்சிவ லிங்கந்
தன்னையா தரித்து வழிபட லுற்றார் சதமொடு பத்துறழ் புரவி
நன்மக மவற்றைப் பழமறை விதியி னனியிழைத் திடவரும் பயனும்
பன்னுமத் தொகைய வாசபே யஞ்செய் பயனுமிங் கெய்துவர் பார்த்த.

உவந்தருட் சேவை புரிகையிற் பயன்வே ரென்றையும் பெட்
புற துஞ்றி, னவந்தனி லமுர்கி யுளங்கவன் றிரங்கு மழிதுயர்
தானுமவிட் டகன்று, நிவந்தொளிர் பசம்பொற் கற்பக தருவி னெடு
நக ரின்பமு நிறையத், தவழ்ந்துபன் னெடுநா ணீர்தரும் பிறவித் தடங்
கட ற்ணையுநீர் துவவே. (ங)

விரிதரு புவன மூன்றினிற் கடவுட் டீர்த்தங்கண் மிகப்பல விளங்குந்
தெரிதரு மவற்றுட் சிறந்தகா ளத்தித் தலத்துள தீர்த்தமோ டிணையா
வுரைசெயுந் தீர்த்த முன்னுள வாய வவற்றுளு முலகினி லினிமேல்
வருவன வாய வளங்கெழு தூய வார்புனற் றீர்த்தத்து மிலையால். (ச)

ஏந்தெழிற் குடுமி யிலகுமிப் பொருப்பி லெரிபுரை கற்றையஞ்
சடைமேற், பூந்துண ரிதழி பொருதிகைக் கங்கை புனிற்றிள மதி
புனை புனிதன், வாய்ந்தபே ரொளியாய் வயங்கில னென்னின் வன்பு

வப் பிணிப்பினால் வருந்தி, யாய்ந்திடு முணர்வின் மாந்தருக் கெவ்வா
றளவிலெவம் பாவம்விட் டகலும். (௫)

ஆயுதன் மறையு மளப்பருஞ் சோதி யங்கண்மா ஞாலத்தி
லெவர்க்குந், தாயுமா யுயிர்த்த தந்தையு மாகித் தணப்பருஞ் சுற்ற
முந் தானாய்த், தூயவின் னருள்சேர் குரவனு மாகித் தொழுகுல
தெய்வமு மாகி, நேயமாய்ப் புரக்குந் தலைவனு மாகி நிரந்தர மிவ
ணமார் தனனூல். (௬)

அறிவிலா மையினாற் றுயருழப் பவனா யாங்கிடை யூறுவந்
தடையின், மறுகியுள் ளழியு மனத்தனா யுடையோர் மற்றொரு வரு
மில் னாகிச், சிறிதுமோர் கிளையி லாத்தமி யனுக்குத் தெய்வநா யகன்
றுணை யல்லா, லுறுதுணை பிறிதொன் றில்லைமற் றடந்தோ னுமிழ்
சுடர்ப் புலவுவே லுரவோய். (௭)

பல்குணங் கடந்து விகாரமு மிகந்த பரசிவன் குணத்தொடும்
பழகி, பெல்லையில் விகார மெய்தியிவ் வுலகை யினிதளிக் குதுமென
விரங்கிச், சொல்லருந் தனதோ ரிச்சையா லரிய சுடர்ச்சிவ லிங்க
மாய்த் தோன்றி, மல்லன்மா ஞாலத் தின்னுயி ருய்யும் வகைவிளை
யாடலுற் றனனூல். (௮)

ஆங்கவன் றனது மாயையொன் றுளதா லளப்பிலா வுலகினுக் கதுதா
னீங்கரும் பிறவி நிமித்தமா மதனா னீடுல கியாவையு மயங்கு
மீங்கது பிறவிச் சூருடர்மற் றறியா ரின்னவை மாயையின் றன்மை
யோங்கொரு பெயருந் தனக்கில னாகி யொளியுரு வாகிய லொருவன்.

பல்பல பெயரும் பரித்தவ னாகிப் பல்வகை யுலகுமே விலனுய்த்
தொல்லைய வுலகிற் றேய்ந்தவ னாகித் தொழிற்படும் வினையில் னாகி
யெல்லையில் கரும நிரதனு மாகி யிருப்பனென் றிருந்தவ னியம்ப
வல்லியங் கமல முகமலார் தினிதி னருச்சுனன் வினவலுற் றனனூல். (9)

அருந்தவக் கிழமை யந்தணாக் கரட்ச யமலனயா துருவமா
யமர்வன், றிருந்திய குணத்தோ டெவ்வகை சேர்வன் சேருமக் குண
மெது தேவன், விரிந்திடு மாயை யெவ்வகைத் தாகும் விரித்திவை
விளம்புதல் வேண்டும், பரிந்தெனைப் புரத்தல் வல்லநீ யிவற்றின் பகு
தியெய் படியினு முணர்த்தாய். (௧௦)

என்றவ னிசைப்ப விருந்தவ முனிவ னியம்புவா னெறுழ்வலித்
தடந்தோள், வென்றிவார் சிலைக்கை விசயகே ளனைய விமலன தியற்
கையாம் வடிவை, யொன்றுற யாரு முணர்வுற மாட்டா ராயினு முவந்

துநங் குரவ, னன்றெமக் குணர்த்த நாமுணர்ந் தவற்றை யறிந்தவா
நவிற்துவ முனக்கே. (௧௨)

நாதன துருவம் வெலற்கரி தாகி ஞாதுரு ஞேயபா வகமா,
யோதுறு மொழிக்கு மண்டரி தாகி யசைனில தாகியொற் றுமையாற்,
பேதமி லின்பப் பெரும்பெருக் காகு மின்னதோர் வடி வுடைப் பெம்
மான், சேதன வடிவ னாகியா வைக்கும் விளக்கமே செய்யலுற் றனனூல்.

எண்ணுறு முப்பத் தாறின்மே லாய விறைவனை யாவரே யறி
வார், பண்ணரு நுண்மை தனிலுதுண் மையனாய்ப் பருமைதன்
னினும்பரு மையனா, யண்ணுறு மெவையு மாய்நிலை பெற்ற வவன்
றனை மனமொடு மொழியு, நண்ணுற மாட்டா வென்னினிக் கவனை
யென்னென நவிற்து நாமே. (௧௩)

ரித்தமாய் விழைவும் வெறுப்புமின் ருகி நீக்கரி தாயளப் பரி
தாய்ச், சுத்தஞா னத்தா லுணர்வதாய்க் குணத்திற் றேய்விளாப்
பொருள்சிவ னவன்றான், புத்தியு மல்லன் மனமுமே யல்லன் பொறி
யலன் பூதங்க ளல்லன், மொய்த்திடு மிருளோ டொளியல னதனாற்
குணத்தினைக் கடந்தவன் முதல்வன். (௧௪)

புந்தியை விதித்த கருத்தனா பவனைப் புந்தியு ளடங்கினா
னென்று, சிந்தைசெய் துரைப்பர் சிலருணர் வில்லோ ராங்கவ ரத்
திறஞ் செய்ப, விர்தனஞ் சுடுவ தென்றுரை செய்து மெரிதழ விர்தன
மதனான், வெநதிடப் பட்ட தென்றுமே விளம்பும் விரகலா லன்றிவே
றன்றே. (௧௫)

அணியனே யாகி யுள்ளினுட் சிறிது மமைத்திடப் படாதவனாகித்
துணிவுறு நினைவு ளடங்கிடா தவனாய்த் தொல்குணங் கடந்தவ னாகி
யிணையிலி யாய வன்னவன் றன்னை யுணர்விலா ரெய்திட மாட்டார்
வினைமுதலன்றாய் மறைக்கவொண் னாத விரிசுட ராய்விளங் குற்றான்.

இன்னவன் றன்னை யறிவிலா தவர்தாம் யாவைக்குங் கருத்
தனென் றிசைப்பர், மன்னிய வொட்டை மாத்திரை யாகி வயங்
குவ னென்பர்மற் றவன்றா, னின்னதை யிழையென் றேவுவா னல்ல
னிழைத்திடே லென்பவ னல்லன், மன்னுமெவ் வினைக்குஞ் சான்றவ
னென்று மதியுளோ ரவன்றனை மதிப்பார். (௧௬)

குணந்தனை யிகந்தா னென்னினு மொருகாற் குணத்தொடுங்
கூடுவ னுயிர்க, டணந்திடா திழைக்குஞ் செய்வினை விழைந்து சுகத்
திலவ் வுயிர்களைப் புரப்பா, னுணர்நதுள தனதோ ரருளிநாற் குண

த்தோ டெற்றிடி னெண்சுடர்ப் பளிங்கிற், நிணிந்தொளிர் புனித மேனி
தண் மதிபோற் றிருமுக மண்டலர் திகழ்ந்து. (௧௯)

சுழவியர் திங்க டவழ்சடை மவுலி கூர்நுதி மழுப்படை மறி
மான், றழுவிய விருகை வரதமோ டபயர் தங்கிய தடக்கைமாத் தறுக,
ஊழுவையின் புள்ளி யதளுடை யூக வொண்சுடர்ப் பூணிவை
யொளிர, விழுமிய ஞான சுந்தரி யோடும் விளங்குவன் பங்கயத்
தவிசில். (௨௦)

பல்பல வாகப் பண்ணவர் தவத்தர் பழிச்சின ரருச்சனை பண்ண,
மல்குசீர வித்தேச் சுரர்முதற் கணத்தோர் மாதிரம் பரிப்பவர் சுவை,
வெல்லையில் கருணை பொழிந்தினி தமர்வ னிவன்பிர விருத்தியை
யெண்ணிற், சொல்லருங் குணத்திற் றேய்குவ னிவிர்த்தி விழை
வுறிற் குணத்தொடுந் தோயான். (௨௧)

படைத்தபல் விதமாய்ப் பரந்தவிவ் வுலகம் பரியதோ ருருவவன்
றனக்குக், கிடைப்பரு துண்மை யுருவமுன் னெடுத்துக் கிளத்திய
நாமமும் வடிவுந், துடைத்திடு வியோம வடிவமாய் விளங்கும் வரி
யளி துதைத்துபாட்டயா, வுடைத்தெழு பசுந்தே னூற்றிருந் தலர்தா
ருரனுடைத் திணிதடந் தோளாய். (௨௨)

குணங்கடந் தவனாய்த் தன்னுட னிரண்டாய்க் கூறுதற் கொரு
பொரு ளின்றி, யிணங்கருஞ் சிறப்பி னொருவனாய்த் தான்மற் றியா
தினும் விழைவில னாகித், துணிந்தொரு வகைக்குங் காரண மின்றி
யிருப்பினுந் தொல்லுயிர்க் கெல்லார், தணந்திட லரிய மலத்தினைத்
தவிர்ப்பன் றவிர்ப்பது மியல்பவன் றனக்கே. (௨௩)

அற்றமி லுயிர்கள் யாவையுந் தத்தம் வினையினுன் மாயையி லக
ப்பட், டெற்றதோர் பிணிபுணர் டுழலுமாங் கதனை யுஞற்றினு னவ
னென வுரைப்பர், சொற்றவம் மாயை யின்னதென் றளர்து சொல்
லொண்ச் சத்திகள் பலவாய், முற்றுமே மறைத்து நின்றிடு மதுவு
மொழிவுறி னவன்வய மாகும். (௨௪)

காரியத் துடனே காரணம் விரும்பிற் கலக்குவன் மாயையைக்
கலக்கி, னுரியன் கருணை யடைந்துளார் தம்மை யாங்கதன் சத்திவிட்
டகலும், பாரிய வுலகோ டிருப்பினு மவர்கள் பன்னிறம் பத்திபாய்ந்
தாலுஞ், சீரிய படிசுந் தன்னிறந் திரியாத் தெளிவெனத் தெளிந்தசுந்
தையதே. (௨௫)

அங்கவன் மாயை யவத்தைமுன் றுகி யாற்றுமுத் தொழிலினுக்
கிடமா, மிங்குமுத் தொழிலி லழிவுசெய் கருத்தா வெனுமவன்
காலமென் பதுவே, பொங்கொளி வடிவாய்க் கொள்பவன் போன்று
பொலிசூவு வியற்கையாம் புனிதன், மங்குலி னிறத்துக் காண்டிவத்
தடக்கை மடங்கலே நனையமன் னவனே. (௨௬)

நாளொடு திங்கள் வருடமே கற்ப முதலிய வளவையை நண்ணி
நீளுமக் கால மளவுகோல் போன்றுநிகழமுற் றதனிமித் தமதாய்
முளுறு மவ்வவ் வளவையி னுலக முழுவது முயன்றிட வுளவாய்
மீளவு மழிக்கப் பட்டன வதனால் யாவரு மவன்வயம் விசய. (௨௭)

அன்னவ னொருத்தர் வயத்தினு மாகா ளளவிறோற் பாவையாட்
டயர்வோன், பின்னிய நாணிற் பிணித்தினி தாட்டும் பெற்றிபோற்
பிரானுமா யையினுன், மன்னுயிர் முழுது நரைதிரை மரண வகையின
லாட்டுதல் வல்லான், மின்னவிர் கழற்கா லள்ளிலை யொள்வே லடு
படை விரவல ரேறே. (௨௮)

உன்னரும் பவனே சருவனே யொப்பி லுருத்திர னுக்கிரன் வீமன்
மன்னிய சிறப்பிற் பசுபதி யீசன் மாதேவ னெனும்பெயர் முறையே
துன்னுமைம் பூதம் பரிதிவெண் டிங்கள் சுடரிய மான*னென் வடிவா
மன்னின னிதனை மதித்தருச் சிக்க வல்லவன் மற்றவன் றானே. (௨௯)

தழைவுறு முவப்பின் யார்சில ரவன்றன் சத்தியோ சாதமுன்
றைய, விழுமிய வைந்து பிரமமும் பகுத்து விரித்துணர் கின்றவ
ரன்றோ, ரழிவிலாப் பரம முத்தியை யடைவ ரவன்றிருப் பெயரளப்
பிலவாம், வழிபடு குணத்தான் மருளிய வவற்றை மறைவலோர்
தெருண்டுவாழ்த் துவரால். (௩௦)

ஆங்கவ னிச்சை ஞானமே கிரியை யாயதன் சத்தியென் றவற்று
லோங்குவை பவமு மொழிவில்சம் பத்து முடையது குவனவன் சரித
மீங்களந் தறிதற் கரியன தொல்லோ ரேத்துவ வதிகயித் திசைப்ப
பாங்கினி லவற்றைப் பன்னுவன் கடைநா ளாடல்கண் டெமையவன் பழிச்ச.

எண்ணிலா வுலக முழுவது மேகப் பிரளய மாக்கிமற் றேவ,
எண்ணுதன் மாயை யான்மயங் குற்ற நாரண நான்முகர் தங்கட்,
கொண்மைய சிவலிங் கத்தனி வடிவா யுவந்திருந் துணர்வினை யுதவி,
யண்ணுற வெவையு மவர்க்கினி துரைத்தா னன்னவன் குணத்தொடு
மமைந்தோன். (௩௨)

சேயிதழ்க் கமலப் பொருட்டில்வீற் றிருக்குந் திசைமுகக் கடவுள்பாற் றிரும்பத், தூயதன் னுழைய தொன்மறை யளித்துத் துகளில்சீ ரவன்றனைத் தூண்டி, மாயிரும் புவன நிற்பன நடப்ப வாகிய மன்னுயிர் வடிவ, மீயுய ரருளால் விதித்திடு வித்தா னெவனவன் குணத்தொடு மேயான். (௩௩)

அரியதொன் மறையும் புராணமு மிருதி யாயது மென்றிவை யனைத்தும், விரியவாய்ந் துணர்ந்து வியனுல கதனிற் றருமத்தை விதிமுறை நடாத்தற், குரியகற் பகராட் டரபனா தியரை முனிவரை மனுக்களை யுதவிப், பெரிதுமின் னருளைப் புரிந்தவன் யாவ னாங்கவன் குணத்தினைப் பெற்றேன். (௩௪)

மிசுந்ததோர் கருணைச் சுவேதனை யென்றும் விளங்கிய லகுளியே யென்றுஞ், சகந்தொழ வுணர்ந்துஞ் சாந்தனை யென்றுஞ் சைவதே சிகர்வடி வாசி, யுகந்தொறுஞ் சைவத் திப்பிய ஞான முஞ் ற்றிமன் னுயிர்களுய்ந் திடுவான், மகிழ்ந்தினி தளிக்க வல்லவன் யாவன் மற்றவன் குணமரு னினனாள். (௩௫)

களங்கனி வண்ண னிழைத்த பூசனையிற் கமலமா மலரொன்று குறைய, வுளங்கனி வெய்தித் தனதுகண் ணகழ்ந்தங் கொருங்குதண் மலரொடும் வனைய, வளங்கெழு பரிதி விரிசுடர் மட்க வயங்குபே ராழியம் படையைத், துளங்குசீர் நெடுமாற் களித்தவன் யாவ னனை யவன் குணத்தினைத் தோய்ந்தான். (௩௬)

நறையிதழ்க் கமலை கொழுநனா ணைக்கு நனைவழிற் கற்பக நீழ், லுறைதரு தேவர் தங்களா ணைக்கு மொல்குறா துலகம்யா வைக்கு, மிறுதியை விளைத்துத் திரைக்கட னாப்ப னெழுதரு கடுவினை யெழுதா, மறையவன் வழுத்த மிடற்றினி லமைத்தோ னெவனவன் குணமரு வுற்றான். (௩௭)

அலங்குளைப் புரவி யருமறை யாக வகனில மாழியந் தேராய் பொலஞ்சுடர்ப் பரிதி மதியுரு ளாகப் பூமகன் பாகனே யாக விலங்குபொற் குவடு வரிசிலை யாக விர்திரை கொழுநன் பாக நலம்பெறச் சாதித் தடுபடை வீர னானெனத் தேரினை நடாத்தி. (௩௮)

மீமிசைத் திருவிற் கோலமே கொண்டு மற்றடம் புயத்துவில் லேந்திக், காமர்வில் லாளி யாகியுங் கரித்துக் கடிதெழுப் பியகொடுங் கனலாற், ருமத மின்றி யிமைக்குமுன் கொடிய தடமதின் மூன்றை யும் யாவன், றேமில்சீர் வலியாற் துகள்படுத்தி னெனாங் கனையனே குணத்தொடுந் தோய்ந்தான், (௩௯)

தண்டுமாய் மார்பன் புலோமசை கேள்வன் சபையினிற் றலைவராயிருப்ப, மண்டுமோ தாக்கண் மரீசிமுற் பதின்மர் வாய்ப்பமற் றுணையைக் கடந்து, மிண்டினுற் றக்கண் விதித்துள வேள்வி சிறிதெவன் வெகுளுமுன் விரைந்து, துண்டிக ளாகி யொருத்தரா னிறுத்தா விறுதியை நொடிக்குமுன் னடைந்து. (ச௦)

அற்றிடு தலையு முடைந்தபொன் முடியு மாயின ராயிடைச் சில்லோ, ரிற்றிடு காழு மிழந்திடு பதழு மெய்தினர் சிலர்சிலர் மூக்குந், துற்றவெள் ளெயிறுஞ் சுழல்கணுந் தோற்றுத் துடித்தனர் சிலர்சிலரிவைபோன், முற்றமும் கழிந்தார் யாவரு மிறந்தா ரவன்குணந் தழுவி யமுதல்வன். (ச௧)

வேதமா ஞமலி விரைந்துபின் றொடர விண்ணவர் வெங்கண்நாத, ராதியா மவரோ டருவனத் திடையே யடுதிறல் வேடுவனாகிப், போதவிழ் நறுமென் புரிசுழற் றுவர்வாய்ப் பொறிசுணங் கிளமுலைப் பொருப்பின், மாதுமோர் கிராதி யாய்மருங் கணைய வரிசிலையொடுவனம் புகுந்து. (ச௨)

முள்ளுடை மூல முண்டக முதல்வன் முயங்குவான் புதல்வியை முடுகப், புள்ளிமா னாகிப் புதல்வியோ டலுந்தான் புரிமருப் பிரலையாய்த் தொடர்ந்து, தெள்ளிய வுணர்வு நிறைபொறை சால்பு சிலைமதன் பகழியாற் றேம்பக், கள்ளினு னன்னோன் றலையினை யாவ னனை யவ னேகுணங் கெழீஇயோன். (ச௩)

வரியா வணிந்து மூவிலை வைவேல் வரையுறழ் திணிபுயத் தேந்திக், குரையுநல் புலராச் சடையொடுங் குறுகிக் குழுவிய வானாமகனீர், திரைகட லுலக மடந்தைய ரகரத் தெரிவையர் செங்கண்வாளரவ, வரிவையர் குழாங்கொண் டிடுபலி யுவந்தா னெவனவன் குணத்தினை யடைந்தோன். (ச௪)

மைவரை புரையு மறலியை வெருவி மலர்க்கழற் சிந்தனை யோடுங், கைவரு பூசை நிலைபிடித் துளமார்ச் கண்டனை முண்டகன் முதலா, வெவ்வெவ ருள்ளு மிணையிலா திருப்ப விவன்மிருத் துஞ்சய னெனவைத், துய்வகை யமனைத் துரந்தவன் யாவ னாங்கவன் குணத்தொடு முற்றோன். (ச௫)

சேயிதழ்க் கமலத் திருவடிப் பூசைத் திடமுறு சுவேதனென்றியம்பு, நேயமன் னவனை நெட்டிலைச் சூல நெருப்புமிழ் செங்கண்வெள் ளெயிற்றுக், காய்கின மறவி பிணித்திடக் கொணர்ந்த கயிற்

றினம் மறவியைத் தானே, யாயிடைச் சிக்க வெவன்பிணிப் பித்தா
னங்கவன் குணத்தொடு மமர்ந்தோன். (ச௭)

திவ்விய வடிவின் நிகழொளி விளங்கத் தென்றிரைத் திருமுக
நோக்கி, வெவ்வினை யொருவி யாற்றருந் தவத்தை விதியினி னிழைத்
தவே தியரா, மெவ்வமின் முனிவர்க் கினியஞா னத்தை யெதிரிருந
தருளியாங் குணர்த்திச், செவ்விதிற் கருணை பொழிந்தவன் யாவ
னங்கவன் குணத்தொடுஞ் சேர்ந்தோன். (ச௮)

எற்றைஞான் நிணுந்தான் யாவன்மற் றொருவ னிச்சையிற் செய்
வன செய்து, பொற்றகட் டிதழின் பொருட்டுறை புத்தேண் முதலிய
புங்கவர்க் கெய்தாப், பெற்றிமை பொடுத்தன் வடிவினைத் தானே
பெரிதுணர்ந் தழிவினா னந்த, முற்றுநித் தியனா யுயிர்க்குயி ராகி
யுவமையற் றெவற்றையு முடையோன். (ச௯)

இனியவெப் பொருளு மிருந்திட வூர்தி யெருதுதன் னிருப்
பிடஞ் சுடலை, கனல்விழிப் பருவாய்க் கட்செவி பணியூன் கழியும்
வெள் ளென்புகண் மலை, நனிபடை பூத மதளுடை நீறு நதியசாந்
தூண்பலி யாயுந், தனையடைந் தவர்க்கெவ் வாழ்க்கையுந் தருவோ
னெவனவன் குணத்தினைச் சார்ந்தோன். (ச௯)

மனமொழி யிகந்த வனையவன் சரிதம் வாய்மையிற் பற்பல
வகைய, வினையவென் றவற்றை யாவரே தெளிவா ரீண்டவன் பெரு
மையை யளந்து, நனிமிக வுரைக்க வல்லரு முளரோ நாடரும் பழ
மறை நவில்வ, தனையவ னளப்பி லானந்த நிலையை யுருத்திர வத்தியா
யத்தில். (௫௦)

எண்ணில வாய விலங்கொளி வதன மெண்ணில வாகிய நயன
மெண்ணில வாய தடம்புய நோன்றா ளிவற்றொடு கூடியெம் மருங்குந்
தண்ணளி வடிவிற் நயங்குறு மவனைச் சகத்துளும் புறமுமானவனென்
றுண்ணினைத் துணரு மறிஞானே பிறவி யொழிந்தவ னன்றியா ரொழிவார்.

திங்களங் கடவுள் செஞ்சுடர்ப் பரிதி தெண்புனல் சேயுயர்
விசும்போ, டங்கண்மா ஞால மாடகப் பசும்பொ னமருல காள்பவ
னழல்வாய்ப், பொங்கொளிச் சுடிகைக் கணபணச் சேடன் பொருந்
திரைக் கருங்கடல் வண்ணன், பங்கய னெனப்பேர் படைத்துருப்
பலவா யுலகெலாம் பரிக்குந னவனே (௫௨)

இன்னண மளவில் பெருமைய னாகி யெழுதொணப் பழமறை
யீற்றிற், சொன்னதோர் ஞானச் சுடர்வடி வாகிக் குடிவையிற் றெல்

பஞ்சாக்கரமகிமை தீர்த்தவிசேடமுதலியஉரைத்தஅத்தியாயம். (௬௯)

பொருளாய, வன்னவனில்லை யெனுமவர்க்கில்லை யவனுளனென்பவர்க்குளனே, தன்னையெவ்வண்ணமன்பர்க்கணினவர் தானுமவ்வண்ணமாய்ச் சாரும். (௬௮)

இன்பமா கின்ற யாவையும் விழைந்தோர்க்கினிதளித் தீரெடுபிறவித், துன்பமிங் கொழிக்கு மவன்வினை யாட றாயமெய்த் ஞானவாதனைபெற், ரென்பதினான்கு தத்துவங் கடந்த யோகரெப் பொழுதிலுன் னுவர்க, ளன்புட னப்போழ் தவர்தினைந் துள்ள வவ்வுருக்கொண்டருள் புரிவான். (௬௯)

ஆதலா லவன்றன் றிருவருளாலே யவன்றிரு மேனியை நன்மை, காதலிப் பவர்கள் கருதுவர் நிற்பாற் கனக்கநாம் விருப்பம் வைத் ததனா, லீதெலாஞ் சொற்றே மிச்சிவ ஞான மிச்சையால் வைகலுங் கேட்டிங், காதரித் துணர்நது தினஞ்சிவ போத மடைபவ ரவனடி யடைவார். (௭௦)

ஆகச்செய்யுள், ௩௮௭.

ஏழாவது

^A பஞ்சாக்கரமகிமை தீர்த்தவிசேடமுதலிய
உரைத்தஅத்தியாயம்.

— ❦ —

இன்னு மற்றொரு மறைபுள மொழியியம் புதுங்கே
ளன்ன தோர்மொழி நன்மைக ளனைத்திறகு முதலா
யுன்ன ரும்பரி பூரண ஞானத்தை யுதவு
மின்னி லங்கிய கனைகழற் சுடரிலே வேலோய். (௭௧)

ஆதி யேநம வென்பதாய்ச் சிவாயவென் றநத
மோது மைந்தெழுத் துரைப்பருங் குடிலையோ டேனுஞ்
சோதிர்மாயையின் வீசமோ டென்னினுந் தொடரிற்
றீதி லாறெழுத் தாமிது சிவன்றிரு மேனி. (௭௨)

இனைய தோர்திரு மேனியி லினிதுள முவந்து
முனைவன் வைகுவ னிதுபிரா சாதமே முதலா
மனுவை யெண்ணுறிற் பலபல வகையவாய் வயங்குங்
கனக வெற்புறழ் திணிபுயக் கதிர்மணிப் பூணாய். (௭௩)

* தீர்த்தவிரத பஞ்சாக்கரமகிமையுரைத்த அத்தியாயமென்றும் பிரதிபேதமுண்டு. † மாயையின் வீசம் - மாயாபீசம்.

முன்னர் மாதிரு காதியா தந்தனை முடித்துப்
பின்ன ரக்கர நியாதமே செய்ததன் பின்றைப்
பன்னு மங்கமோ ராரையு நியாதங்கள் பண்ணி
யுன்னு மைந்துடன் பிரணவ முறச்செப முளுற்றின், (ச)

குருந்த லர்ந்திடு கொழுமலர் வண்ணமும் குளிர்த்து
விரிந்த தண்மதி வண்ணமும் போன்றொளிர் மெய்யு
மரிந்த கூர்மழு மான்மறி வரதமோ டபயம்
பொருந்து கைத்தல நான்கும்வெம் புலியத னுடையும், (ரு)

மூன்று நோக்கமு முளைமதி யவிர்சடை முடியு
மான்ற வின்னருள் வாணகை முகிழ்த்தவா னனமுந்
தோன்று நல்லெழி லிலக்கணம் யாவையுஞ் சுடா
வீன்ற தாயினு மினியனை நினைக்கவவ் வேல்வவ, (க)

மாயை வீசமோ டைந்தெழுத் தின்செபம் வருத்திற்
றாய வெண்பிறை மெளலியுஞ் சுடர்முக மைந்தும்
பாய பேரொளித் திருக்கரம் பத்துமப் படையு
நேய மாகிமுற் சொற்றவா ரெழுந்தவு நிலவ, (௪)

நறவு பில்கிய நனையவிழ் நளினவா தனத்திற்
பிறைது தற்றுவர் வாயுமை யெதிர் தொழப் பெற்று
நிறையு மின்னரு ணன்னகை நீணிலா முகிழ்ப்ப
மறைமு தற்பொரு ளினினுவீற் றிருப்பது மதிக்க, (அ)

செவ்வி திற்பிரா சாதமுன் னுனமந் திரங்கட்
கவ்வ வற்றுநா லறைந்துள வடிவமா யழகா
யெவ்வி லக்கணத் தொடுமியைந் திருப்பதா யெதிரே
கொவ்வை யங்கனி வாயுமை தொழுவதாக் குறிக்க, (க)

செவமு டிந்தபின் மறைவழிச் செந்தழ லோம்பித்
தவறி லன்பொடு தருப்பணம் புரிந்துசந் ததமு
முவம மின்றிய வவ்வவ நூன்முறை யொழுகிப்
பவம கன்றிடு பூசனை பரிவொடும் புரிக, (க௦)

ஓது மிம்முறை யருச்சனை யாதியா வுளுற்றி
மாத வங்களை யிழைத்திட வல்லவன் மனத்தில்
யாது யாதுதான் விழைந்தனன் விழைந்தவா றினிது
பேத மின்றிமற றன்னதை யன்னதைப் பெறுவான், (க௧)

பஞ்சாக்கரமகிமை தீர்த்தவிசேடமுதலியஉரைத்தஅத்தியாயம். ௬௧

இன்ன பானமைய மந்திர மறைகளை யாவன்
பன்னி யீண்டுணர் விட்டவ னவன்றனைப் பாரின்
மன்னு மானிடத் தொருவனென் றெண்ணினோன் மலரோன்
அன்னு கற்பஞான் றளவுமெவர் நரகிடைத் துயர்வான். (௧௨)

இங்கி யார்சில ரிம்முறை யாகவைந் தெழுத்தும்
பொங்கு பெட்டினுற் கருத்துற வருஞ்செவம் புரிவ
ரங்க வர்க்குமை யவளொடு மானகப் பட்டுப்
பொங்கு சீர்திகழ் வாழ்வொடு வீடருள் புரிவான். (௧௩)

இன்ன மந்திர மொருமுறை செபித்தவ ரெழுதாப்
பன்னு தண்மறை முழுவதும் பயின் றுள பயனு
முன்னி யெவ்வகை யாகமுஞ் செய்பயன் முற்றுந்
தன்னு வாரவர் முழவுறழ் திணிதடந் தோளாய். (௧௪)

வேறு.

செந்திரு மார்பினனுந் தேமலர் மேயானு
மந்தமில் வானவரு மரிதுணர் சித்தர்களு
முந்திய கந்தருவர் முற்று மிராக்கதரு
முய்ந்த சனறகுமா னாதிய போகிகளும. (௧௫)

மாதமிழ் நன்முனியும் வாய்ந்த விராகவன்முன்
னோதிடு மன்னவரு மேனைய வுத்தமரு
நாத னடிக்கமல நன்கு நினைந்திதனை
நீதியி னாற்செயியா நீள்கதி பெற்றனரால். (௧௬)

ஞான வருட்குருவு நாடு மெழுத்தைத்துந்
தேனலர் பொன்னிதழித் தேவர்க டேவனுமொன்
றான வரும்பொருளென் றாய்ந்து தெளிந்தொருவன்
றானனி யன்புசெயின் வாழ்வெவை யுந்தழைவான். (௧௭)

தண்மதி வார்சடிலச் சம்புவை யுண்ணினையு
முண்மைய பாவனைக ளுணரு முபாயவகை
திண்மைய வாகவுரை செய்தன மிதுகேட்போர்
வண்மையி னாற்பெறுவார் வேண்டிய வாழ்வென்றான். (௧௮)

என்றனும் விசயன்ற னிவ்வரை புடைகுழிந்து
துன்றிய மாதிர்த்த மெத்துணை தொழுதெய்வ
மன்றவு மமர்கோட்ட மெத்துணை மற்றிங்ங
னன்றுசெய் விதங்க ளெததுணை நவில்கென்றான். (௧௯)

தேந்தொடை மணிமார்பா தெவ்வடு போரேறே
யேந்தெழி லுயர்கோட்டி- னிவ்வரை யிடமாக
வாய்ந்துள மாதீர்த்தம் பண்ணவர் வாழ்கோட்ட
மாய்ந்தினி துரைசெய்வா முந்துற வவைகேண்மோ. (உ௦)

இக்கிரி வடபாலே யிரைபுனல் யாற்றுக்கு
மிக்குயர் கீழ்கரையில் விண்டொடு பொலங்கோட்டு
மைக்குல வரைமீதே பகவதி வாழ்கோட்டந்
தக்கவர் புகழ்தீர்த்த மொன்றுள தாலங்கண். (உ௧)

அங்கதி னீராடி யாயிழை யவள்பூசை
கொங்கனிழ் மலராலே 'கோதற வினிதாற்றி
மங்கையை வழிபட்டோர் வயிணவ யாகங்க
ளிக்கொரு நூறுசெய்தோ ரெய்துறு பயனடைவார். (உ௨)

அன்னத னிடைமூழ்கி யாயிடை வதிவுற்ற
மின்னவிர் சடையோனை யுமைதனை மிகமோனந்
தன்னொடு பூசித்துத் தான்பணி பவர்நூறு
துன்னிய பரிமேதப் பயனவை தோய்குவரால். (உ௩)

இந்திர கிரியுளதா லிவ்வரை யின்கீழ்பா
லிந்திர நாதனொ ளிலகுமொர் சிவலிங்க
மிந்திரன் வெம்படையாற் பாரையை யெதிரீள
வந்துள தொருதீர்த்தம் வச்சிர தாரையொ. (உ௪)

அப்புன லுடுபடிந் தாயிடை யமர்கின்ற
செப்பிள முலைபாகத் தேவர்கள் பெருமானைக்
கைப்புது மலர்நூலிக் கழலினை தொழுவோர்கண்
மெய்ப்பரி மகநூறு தருபயன் மேவுவரால். (உ௫)

உரைதரு மதன்வடபா லோங்கரு வித்தாரை
யாகா வெனின்வீழு மாகா தீர்த்தமெனச்
சுரர்முனி வார்சொற்றூர் தோய்வுறி நொருநூறு
மருவிய*சோதிட்டு மகப்பலன் வருமென்பார். (உ௬)

வேறு.

மழைதவழ் திருக்கா ளத்தி வரைமிசை மயூர தீர்த்தம்
விழுமிய தீர்த்தம் யாவுந் தருபயன் மிகவு நல்கு
முழுகவல் லவர்க ணூறு பரிமக முயன்ற செல்வந்
தழைகுவ ரென்று விண்ணோர் முனிவார் சாற்றி னாரால். (உ௭)

* சோதிட்டுமகம் - சோதிட்டோமம்.

பஞ்சாக்கரமகிமை தீர்த்தவிசேடமுதலியஉரைத்தஅத்தியாயம். ௬௩

பொருதிரை கறங்கு தெய்வப் பொன்முக ரிக்குக் கீப்பா
லருன்பொழி திருக்கா ளத்தி யண்ணறன் நிருமுன் னாக
வுரியபே நெவையு நல்கு முருத்திர தீர்த்த மோங்கும்
விரிதரு புவன மூன்றுக் கேற்றிய விளக்குப போன்று. (௨௮)

அன்னதி னறுமென் கூந்த லநநடை யமிர்தத் தீஞ்சொன்
மின்னிடைக் குவவுக் கொங்கை வெண்ணகைப் பசிய சாயற்
பொன்னிதழ்க் கமலச் செய்ய சேறடிப் பொருப்பின் மாதோ
மென்னரும் புராரி மூழ்க வருத்திர தீர்த்த மென்பார். (௨௯)

அங்கதி னானஞ் செய்வோ ராயிரம் புரளி மேதம்
பொங்குபன் னூறு சோதிட் டோமங்கள் புரிநதோ ரொப்ப
ரிங்கிதற் கைய மில்லை யாவனோர் மனிதன் மூழ்கித்
திங்களங் கண்ணிவானோன் நிருவடி தொழுது மீள்வான் (௩௦)

அன்னவன் பிறவி யாவு மகல்வனென் றலரின் மேலா
மன்னவன் சொற்றான் றாய மாகத்தின் மகத்தில் வந்து
பொன்னெடு துகிரு முத்துங் கொழிக்கும்பொன் முகரி யாறு
மின்னவிர் திருக்கா ளத்தி வெற்பினை யடைந்த தன்றே. (௩௧)

அனையதோர் வேலை தன்னி லாதிபயம் பகவன் சோதிப்
பனிமதி வதன வேற்கட் பனைமுலைப் பசிய வேய்த்தோட்
கனிதரு துவர்வாய்த் தீஞ்சொற் கனங்குழைக் கருணை மேனி
வானிதைதன் னுடனே போந்து மஞ்சன மாடி னானல். (௩௨)

அத்திற் நிருக்கா ளத்தி யண்ணலம் பொருப்பைச் சேர்ந்த
செந்நண் டிவலை விசந் தெய்வப்பொன் முகரி தன்னை
தொரு தீர்த்தத் துள்ளு மீங்கிது பெரிதென் றெண்ணித்
நிற் தினிது நோற்ற செழுந்தவ முனிவர் சொற்றார். (௩௩)

அங்கதிற் நிருவா றுட லாதியாந தீர்த்த வேளைப்
ப ங்கம நுமையா னோடும் பனிமதிச் சடிவன் மூழ்கிற்
முருகு மொருங்கு மூழ்கத் தக்கவர் யாவ ரன்னோ
சோர் னாளி வடிவ மாமம் வொருவன துருவஞ் சேர்வார். (௩௪)

அன்னது தனக்குத் தென்பா லருண்மணி கன்னி யென்னு
முன் டிநெ தீர்த்த மொன்று மூவகை யுலகை நாளு
மண்ண புனித மாக்கு மணிகன்னி கேச னென்றோர்
தன்னிப் போதி விங்க மாபிடைத் தயங்கு மாநிலோ. (௩௫)

ஆதரித் தந்நீ ராடி யப்பரஞ் சுடரைப் போற்றிக்
காதலித் திறைஞ்சிற் றேற்ற மீறிவை கடக்க லாமத்
தீது தீர்த்தத் தென்பாற் றிருநதி தனக்குக் கீழ்பான்
மீதுயர் கரையி னிற்கும் விண்டொடு நீல வெற்பில். (௩௬)

முத்தலை வேற்கைக் கால வயிரவ முதல்வன் வைகு
மத்தலைப் புனித மான வயிரவ தீர்த்த மாடிக்
கைத்தலங் கூப்பிக் கால வயிரவற் றொழுவேர் தாங்கள்
பைத்தலை யுலகி னூறு பரிமகப் பயன்பெற் றேரே. (௩௭)

கங்குலிற் சென்றுகால வயிரவன் கனகக் கோயிற்
றங்குசா தகர்விண் மாதர் தனிநட மினிது காண்பர்
மங்குலி னுருமே நென்ன வானவர் முழவி னேதை
யங்கிரு செவியுங் கேட்ப வாரவா ரிக்கு மன்றே. (௩௮)

காயுமுத் தலைவேற் கால வயிரவன் கருணை பெற்றோர்
துயரநல் லணிமா வாதி சித்தியோ ரெட்டுந் தோய்வர்
மீயுயர் நீல வெற்பில் விளங்குமே நிலத்து மீதே
யாயிர மிலிங்க மாக வாதியெம் பரமன் வைகும். (௩௯)

ஆங்கவன் றொழுது தன்னை யடைந்தவர் பிறவி தீர்ப்ப
னோங்குமத் தலத்து மேனா ன்றுபுலப் பகையை வென்று
தீங்ககன் முனிவ ரோரா யிரர்தவஞ் செய்த காலை
யீங்குநல் வரங்க ணல்க வாயிர விலிங்க மாணன். (௪௦)

ஆயிடை மயிடற் காய்ந்த வணங்கினி தமர்வா டன்னை
நேயமுற் றிறைஞ்சி னோர்க்கு நீங்கருந் துயர நீக்கி
மேயவெப் பயமும் போக்கி வேண்டிய வரங்க ணல்கித்
துயரநல் யோகர் போற்ற வதிவளத் தூர்க்கை யாங்கு. (௪௧)

அவ்வுழி விளங்குந் தீர்த்த மடைந்தினி தாடி யாங்குச்
சைவமா முனிவ ரேத்துஞ் சகத்திர விலிங்கந் தன்னை
வெவ்வழற் றிகிரி யேந்து மின்னெடுந் தொழுவேர் தூறு
தெய்விக ராய சூயஞ் செய்ததோர் பயனைச் சேர்வார். (௪௨)

விண்ணுயர் நீல வெற்பின் நென்றிசை யதனின் மேன்மை
நண்ணிய மூக தீர்த்த நாடொறு மிலங்கு மங்க
ண்ணணி னருளான் மூழ்கி னதிராத் தூறு செய்த
புண்ணிய மடைவ ரம்மா பொருசுடர்ப் புலவு வேலோய். (௪௩)

பஞ்சாக்கரமகிமை தீர்த்தவிசேடமுதலியஉரைத்தஅத்தியாயம். ௬௫

ஆடைந்தவர்க் கருளை வைப்பா னழற்பொலி சூல மேந்துந்
தடங்கிரித் திணிதோட் கால வைரவன் றயங்கு மாங்கே
தொடர்ந்தவன் றன்னைப் போற்றிற் சுடர்த்தழல் வேன்வி யாவு
நெடுங்கடல் வரைப்பிற் செய்த நிறைபலன் பெறுவர் மாதோ. (௬௪)

நேசமார்க் கண்டன் றன்பேர் நிகழ்சிவ லிங்க மங்கன்
பூசனை செய்தா னாங்குப் புனல்படிந் ததனைப் போற்றின்
வாசபே யங்க னூறும் வாம்பரி மகங்க னூறு
மாசிலா தினிதி ழைத்த வரியபே ரெளிதி னுமால். (௬௫)

ஆங்குமூ வருடம் வைகி யைம்பொறி யடக்கி யன்பிற்
பாங்குற வந்ரீ ராடித் தானமும் பரினிற் செய்து
தீங்கிலா ரியமத் தோடுந் திரியம்ப கப்பேர் பெற்ற
வோங்குமந் திரத்தை நாளி னுறச்செபித் தோமஞ் செய்து. (௬௬)

ரித்தமு மிணைய வாறே நிகழ்த்திமூ வருட ரீங்கு
மத்தினத் திணைய நோன்பை முடித்தவ ரார்க்குந் தோலா
முத்தலை வேற்கைக் காலன் றன்னை யு முடுகி வெலவர்
கைத்தவெம் பிணிகள் யாவுங் கடந்துளங் களிசி றப்பார். (௬௭)

பாய்மதக் கலுழி நால்வாய்ப் பனைமருப் பியானைக் கஞ்சார்
காய்கனற் செங்கட் சிற்றக் கடும்புலி தனக்கு மஞ்சார்
தீயினுங் கொடிய கள்வர் தங்களுக் கஞ்சார் சிந்தை
மேயவா றிறுதி யெய்தி விண்ணவர் வணங்க வாழ்வார். (௬௮)

சுண்டுமற் றுள்ள தீர்த்தம் யாவையு மினிது மூழ்கி
னுண்டவை தமக்குச் சொற்ற வவ்வவப் பேற ளிக்குஞ்
சேண்டொட நிவந்த செம்பொற் சிகரீ டிருக்கா ளத்தி
வேண்டிய தீர்த்தந் தம்முட் சிலசில ளிளம்பி னேமால். (௬௯)

பனிவிசும் பகடு தோய்ந்து பாயொளிப் பதும ராகந்
தனிவெயி லெறிக்க வோங்குஞ் சாரலின் றலங்க ளெங்கு
மனைவரு முணர்த நேற்ற வடிக்கடி தீர்த்த மாரு
மிணையவென் றளக்க வொண்ணு வினிவிர தங்கள் சொல்வாம். (௭௦)

வேறு.

எவர்கிலர் நல்வள னினிது பெற்றுளா
ரவர்கிலர் விரதமீண் டாற்ற வல்லரேற்
சிவனடித் தாமரை சேர்வ ரன்னவார்
தவறிலா விரதம்பாஞ் சாற்றக் கேட்டியால். (௭௧)

திருக்காளத்திப்புராணம்.

பாயிருள் சித்தெழு பரிதி வானவன்
 ஹயதோர் மகரமா தத்திற் றேன்றுநான்
 மீயுயர்ந் திலங்குகா எத்தி வெற்பினை
 நாயகன் வலமுந் நண்ணு வானரோ. (௫௨)

நண்ணுமப் பொழுதுதா எனுவெண் டிங்களை
 விண்ணுயர் பரிதியை யராவி முங்குமப்
 புண்ணியப் போழ்தினும் பொலிவிற் றுமதி
 லண்ணலோ டுடன்வரி னவனு ருக்கொள்வார். (௫௩)

ஆனையதோர் காலையி லகில நாயக
 னனையவிழ் வாசிகை நறவு கான்றொளிர்
 பனிமல ரிண்டைதண் சுருக்குப் பைந்தொடை
 வனைதரு சூட்டிவை வாச மல்கவே. (௫௪)

மழைதவழ் சுவட்டுயர் மலயச் சந்தனம்
 விழுமிய சாந்தமென் களப மேதகு
 கொழுவிய காரகிற் குழம்பு குங்குமம்
 புழுகுபொன் னம்பர்பூ வம்பர் பொங்கவே. (௫௫)

விரிசுடர் மணிமுடி வெயிலெ றித்தெழப்
 பொருளைநித் திலவடம் புதுநி லாவெழ
 வெரிகதிர் நீலமா லிகையி ருண்டிட
 மாகத மணிக்குழை பசுமை வாய்க்கவே. (௫௬)

இன்னன மிறையவ னினிது போதா
 வந்திலை நாரத னருள கத்தியன்
 பன்னரும் வசிட்டனத் திரிப ராசான்
 மன்னுசீ ரருந்தவர் மற்றி யாவரும். (௫௭)

பொற்றுணர் முகையவிழ் புதிய நாண்மலர்
 துற்றிய வரியனி துதைந்து பாட்டயர்
 கற்பக நறுநிழற் கனக நாடருஞ்
 சிற்பர னொடுவலஞ் செய்து போதா. (௫௮)

அரும்புறழ் வெண்ணகை யன்ன மென்னடைச்
 சுரும்பமர் புரிசுழற் றெண்டை யஞ்செவாய்க்
 குரும்பையங் குவிமுலைக் கொடிது சுப்புரைத்
 கரும்பெனு முருத்திர கணிகை மாரெலாம். (௫௯)

பஞ்சாக்கரமகிமை தீர்த்தவிசேடமுதலியஉரைத்தஅத்தியாயம். ௬௭

ஆம்பொனி னைவட் டங்கள் கைக்கொளப்
பைம்பொனி னடைப்பைகள் பாங்கர் நண்ணுறச்
செம்பொனின் களாசியு மருங்கு சேர்வுற
வம்பவிழ் குழலியர் *சுருள்கண் மல்கவே. (௬௦)

அருமறைப் புகழ்ச்சியா லமரர் மாதவர்
பாவுறு வாழ்த்தொலி திசைப ரம்புற
முரசொடு பெருங்குட முழவ மாதியா
யுருமொலி கடலொலி யொப்ப வோவிட. (௬௧)

சுரும்பினு மினியமென் சுருதி கூடிய
நரம்புளர் மகரயாழ் நாத கீதமு
மொருங்குமத் தளமொடு சதியு மொத்தெழ
வரம்பையர் நடத்தினு மாடல் வாய்த்திட. (௬௨)

களங்கனி வார்குழற் கலச மென்முலை
விளங்கிழை மகளிர்கள் விரக வாடவ
ருளங்கனி வினோதமோ டொண்செஞ் சிறித்த
துளங்குபொற் பரிபுரத் தொனியுந் துற்றிட. (௬௩)

சுவனையுண் கண்ணியர் கவரிக் கொத்தெழப்
பவளநன் குடைவரப் பதும ராகத்தாற்
றிவளுமொண் குடைவரத் தெண்ணி லாவிரி
தவள நுண் கவிகையுந் தாம்பொ திர்த்திட. (௬௪)

நெட்டிலை யரம்பைக ணிறைய விண்ணினைத்
தொட்டியர் மகரதோ ரணந்து தைந்திடக்
கட்டெழிற் கரும்புகள் கவினக் காவணப்
பட்டுடை விதானமும் பரம்பப் பாங்கெலாம். (௬௫)

பொன்னெழுத் தெழுதுசே ருடி பொற்புற
மின்னழுத் தியதெனப் பதாகை மீதெழ
மன்மதக் கடவுளைத் தொலைத்த வாகைபோன்
முன்மக ரக்கொடி முழுது மொய்ப்பவே. (௬௬)

மாமணிக் குப்பைகண் மரக தக்குவால்
காமரு வச்சிரங் கதிர்வெண் ணித்தில
மேழுறு செந்துகி ரிர்தா நீலமிங்
காமவை பாப்புற வாவ ணம்மெலாம். (௬௭)

* சுருள்கண் = வெற்றிலைச்சுருள்கள்.

கனககுண் டலமணிக் கடகந் தோள்வளை
புனைசுட ராழிபொன் னாரம் பொங்கொளி
வளையுநித் திலவட மற்று மாணிழை
யினிதினிற் பரப்புற வெங்கு மெங்குமே.

(௬௮)

வீரபா ளிதப்படாம் வெண்பட் டாடைநற்
சீருலாம் பசியபட் டாடை செம்படாஞ்
சூரியப் படாஞ்சுடர் பொன்னெ முத்திவை
யேர்பெற விரித்திட வெங்கு மெங்குமே.

(௬௯)

வாசநீர்ப் பந்தர்கள் வழியின் வைஞ்சுந்
ராசிலா வறுசுவை யடிசி லீஞ்சுநர்
வீசுபா ளிதமொடு பாகு வெள்ளிலை
நேசமாய் வழங்குநர் நிறைய நீணெறி.

(௭௦)

அறிவினி லுயர்ந்துளோ ராகி நல்லற
நெறியினி லுஞ்ஞ்ஞவோ ராகி நீண்மழு
மறிதிகழ் காததினான் பலர்ப்ப தத்திலன்
புறுதியுள் ளவர்மிடைந் தொருங்கு போதர.

(௭௧)

இன்னன விருஞ்சிறப் பிரும ருங்கினுந்
துன்னுற விமையவர் மாந்தர் துற்றிட
மின்னுற முவிர்சடை வெண்ணி லாவணி
மன்னவன் வலம்வரும் வளமை யார்சொல்வார்.

(௭௨)

ஆற்றருந் தவங்களு மளிக்ஞந் தானமு
மாற்றரும் விரதமு மகங்கள் யாவையும்
போற்றுமிப் பொருப்பினிற் புரிவ லங்களி
லேற்றிய வொன்றினுக் கிணையன் நென்பரால்.

(௭௩)

என்றியா மறிந்தவ ரியம்பக் கேட்டன
மன்றவு முணர்வினி லுயர்ந்த மாட்சியோர்
கொன்றையஞ் சடைமுடிக் குழகன் நன்னொடு
மன்றுதா மும்புடை சூழ்வ ரக்கிரி.

(௭௪)

அன்னவ ரொருவலஞ் செய்தங் காயிரம்
பன்னரும் பரிமகப் பயனை யெய்துவர்
துன்னிய தூறுபல் சோதிட் டோமமு
முன்னிழைத் திடுபயன் முழுதுங் கொள்வரே.

(௭௫)

பஞ்சாக்கரமகிமை தீர்த்தவிசேடமுதலியஉரைத்தஅத்தியாயம். ௧௯

யாவனே யாயினு மியாண்டு தோறுமிப்
பூவல யம்புகழ் பொருப்பைச் சூழ்வனேன்
மூவிலை வேற்படை முதல்வன் றன்வடி
வாவன்மற் றவனிதற் கைய மில்லையால். (௭௬)

வேறு.

தென்புலத்தார்க் கீண்டுடொருவன் செயற்குரிய செய்கின்ற
னன்பினொடு மவர்பிண்ட மிகின்ற னவனுடைய
நன்பிதிரா யினர்பரிதி நாண்மதியி னுள்வரையு
மின்பமொடு வீற்றிருப்ப ரினிதுதுகர் போகமுடன். (௭௭)

விழைதருநல் னுணவினதாய் வெண்மம்பால் பொழிசேதா
வழகுபெற வலங்கரித்து மழவிளங்கன் றதனோடு
மொழுகியநல் லொழுக்கமொடு முணர்வுதனி னுயர்ந்தவனாள்
செழுமறையோன் றனக்கீண்டுத் தானமாச் செய்தக்கால். (௭௮)

செய்யுமவன் கரைபொருவெண் டிரையெறிதண் பிரயாகை
மையறுசீர்த் தலத்திடையா யிரம்புனிற்று வழங்கியது
மெய்யுணர்ந்த வைந்தவித்தார் வீற்றிருக்குங் காசியின்க
ணையமற வயுததிரை யருள்பயனும் பெறுதன்மெய்யே. (௭௯)

இத்தலத்தி லெவனொருவ னெழுதரிய பழமறைதே
ருத்தமனுக் கொருமுழமா யினும்பூமி யுவநதனிப்பிற்
பைத்தலைக்குச் சமையாய பார்முழுதும் பாவித்த
வித்தகன்பெற் றிடுபயனை யெளிதிலவன் மேவுவனாள். (௮௦)

மல்லவளஞ் சிறந்தோங்கு மிந்நகரின் மாகம்வரு
மெல்லைதனி லெறிதிரைநீ ரினிதாடி-க் குளிர்பொறு
நல்லொழுக்கந் தலைநின்ற வுத்தமார்க்கு நனிவளர்த்திட்
டொல்லையழல் காய்வித்தோ ரொழியார்விண் ணுலகின்பம். (௮௧)

மூன்றுநாண் மாகத்தின் முக்குறும்பு மெறிந்துள்ள
மான்றதோர் தூய்மையொடு மலையெறிதண் புணல்படிந்தோர்
மான்றல்கூர் மதியுடையார் தாங்கடக்க மாட்டாத
தோன்றுதுயர்ப் பிறவிநெடுங் கடல்கடப்பர் சுடர்வேலோய். (௮௨)

நல்லறத்தி னிருப்பிடமாய் நலந்திகழ்கா ளத்தியெனுந்
தொல்லைநெடும் பதியதனின் மாகநாட் டொடங்குற்ற
வெல்லைதொடுத் ததனிறுதி வரையுமுழு கிடுமொருவ
னொல்லுமவகை யாற்றினமு முதவுறுதா னமுமுரைப்பாம். (௮௩)

ஆதியார்ஃதிதியொன்றி னவிரொளிய பைம்பொன்னுங்
கோதிலிரண் டாந்திதியிற் கொழும்பவளச் சாலிகளு
மோதுமூன் றுந்திதியி லுறுசுவைக்கன் னலின்பாகு
நீதியினுள் காந்திதியி னிலவனைய வெள்ளுப்பும். (அச)

ஐந்தாய திதிதன்னி லதிசீத சந்தனமு
நந்தாத திதியாறி னறியவிரை நான்மலரு
முந்தாய திதியேழின் முதிர்பாகும் வெள்ளிலையும்
பைந்தாம மணிமார்பா திதியெட்டிற் பசுநெய்யும். (அரு)

பரவுதிதி யொன்பா னிற் பசுந்தோட்டுச் சாகினியு
மருவுதிதி யொருபத்தின் மாச்சுக்குந் துவர்க்கடுவும்
விரவுதிதி பதினென்றிற் சேதாவெண் டம்பாலுங்
கருதுதிதி பனிரண்டிற் கனிந்தசுவை மோதகமும். (அசு)

வற்றுதிதி பதின்மூன்றி லின்னமிர்தாம் வெண்டயிரும்
போற்றுதிதி பதினென்கிற் பொங்கொளிய பசும்பொன்னுஞ்
சாற்றுதிதி பதினைந்தி லிடைமுரியாத் தண்டுலமுந்
தேற்றுமதி பரிதியைச்சேர் திதியதனிற் சிறுதிலமும். (அஎ)

இன்னமுறை மறையவர்கட் கினிதளித்து மாதிர்த்தந்
தன்னிடைத்தோய்த் தினையதொரு தருமத்தை முடிக்கவல்லோர்
பொன்னினிதழ்ப் பொலந்தருவிற் பூதிழவி லமரர்தொழ
மின்னவிரவச் சிரத்தடக்கை வேந்தனென வீற்றிருப்பார். (அஅ)

வேறு.

இத்த லத்துழி நல்லற னேதுவா
மைத்த டங்கிரி யேறி மடிவதுந்
தத்து நீரிடை யாவ் தணப்பதுங்
கொத்து வெவ்வழ லாடு குதிப்பதும். (அக)

ஒன்று தானு முணவு கொளாமலே
மன்ற வுங்கிடந் தாருயிர் மாய்ப்பது
மென்ற நான்கினு ளொன்றா லிறப்பவர்
நன்று கூர்சிவ மாய்நனி வாழ்வரே. (க0)

பாகு நேர்மொழிப் பாவைபங் காளனா
மேகன் வாழ்திருக் காளத்தி யென்பதின்
மாக மாதம் வருபூ ரணைதொடுத்த
தாரு நோன்பினி தாற்றுதல் கேட்டியால். (கக)

பஞ்சாக்கரமசிமை தீர்த்தவிசேடமுதலியஉரைத்தஅத்தியாயம். எச

ஒப்பில் வண்மை யுருத்திர தீர்த்தமா
மப்பு னற்படிந் தன்பி னடங்குராத்
தப்பில் சீர்ப்புண்ணி யாகமுந் தந்துபின்
செப்பு மவ்விர தத்தினைச் சிந்தியா. (கூஉ)

தண்டு லம்மொரைஞ் ஞாழி தயங்குதுண்
பிண்டி யாக்கியப் பிண்டியிற் பீடமு
மண்டர் போற்று மருட்சிவ லிங்கமுங்
கண்டு வப்பக் கவினொ டி யற்றறா. (கூங)

அலங்க ரித்ததை யம்பொற் சிளிகைமே
லிலங்க வேற்றி யிறைவன் சினகரம்
வலங்கண் மும்முறை வந்துள் புகுந்தருட்
பொலஞ்ச டர்ச்சிவ லிங்கம பொருந்திட. (கூச)

பீட மீமிசைப் பெப்புடன் வைத்தபின்
றேடு பூசையா மந்தொறுஞ் செய்துநல்
லாடல் பாட லணிமுழ வாதுயாற்
பாடு தோத்ர புராண படனத்தால். (கூரு)

கங்குற் போழ்து கழித்துப் புலரிவா
யங்குப் டும்புன லாடி யகமகிழ்
பொங்கித் தூய நியதி புரிந் துவண்
டிங்கட் கண்ணியஞ் செஞ்சடை வானவன். (கூக)

புனிதச் செம்பொற் சினகரம் புக்கதி
லினித மர்ந்த லிலிங்க மிரண்டையும்
பனுவல் சொற்ற பரிசு வழாவகை
தனிய ருச்சனை செய்து தயாவுடன். (கூஎ)

முத்தி வேண்டினும் வாழ்க்கையை முன்னினும்
பத்தி யாலப் பயன்பெற வேண்டினோர்
புத்தி லிங்க மதனைப் பொருளொடு
மத்தன் கையி லளிக்கநற் றுனபா. (கூஅ)

அருளும் வேலை யருமறை யந்தனா
ரிசுவ லாள ரினேத்தவர் பங்கினர்
மருவு மந்தர் வெதிரம்ற் றேனையோர்க்
குருகு முள்ளமொ டொல்லும் வகையினால். (கூசா)

முல்லை வெண்முகை போன்ற முதிர்சுவை
நல்ல வுண்டி நவையறு மென்றுகின்
மல்ல லோங்கு நிதியும் வழங்குபு
மெல்ல வுண்மகிழ் வித்து விடுத்தபின். (௧௦௦)

சுருதி மேலவர் தம்மொடுஞ் சூழ்வுறு
பரிசு னத்தொடும் பைம்பொன் மனைபுகா
வருகி ருத்தி யறுசுவை யோதனம்
பரிவு தன்னொடு பாரணம் பண்ணுக. (௧௦௧)

அணைய நோன்பையவ் வாறு முடித்தவன்
புனித கங்கைப் புரிசடை வானவன்
றனது நல்லருள் பெற்றுத் தணந்திடா
வினிய செல்வமுந் நிற்புந் நிருந்துபின். (௧௦௨)

வேறு.

மன்னுயிர் தணந்தியுன் வயங்குகண் நாதன்
றன்னுருவ மாகியி ருங்குபு குலாவு
மின்னொளிர் விமானமிசை மேவின னுருத்ர
கன்னியர்க ளாடலொடு பாடலவை காணு. (௧௦௩)

நெஞ்சமகிழ் தூங்கதிக நின்றிய வுருத்ரர்
விஞ்சையர்கள் கந்தருவர் மேவினர் வழத்தக்
சஞ்சமல நிற்கடவுள் கற்பக நிழற்கீ
முஞ்சுட ரடற்குவிச பாணிமுத லானோர். (௧௦௪)

பற்பலர் மருங்குற நெருங்கினர் பழிச்ச
நற்கனக மானமிசை யெங்கணு நடந்தோர்
கற்பமள வுங்கருது மின்பமவை கண்டு
சிற்பரம தாகிய சிவத்தினொடு சேர்வார். (௧௦௫)

மல்லல்வன மோங்குநெடு வா னுலகில் வாழ்வேவர்
தொல்லைமறை யின்றுறைகள் போயதுற வேர்கள்
செல்வம்வளர் கின்னர ரியக்கரொடு சித்த
ரெல்லையில் வளம்பெரிது மெய்தினரிந் நோன்பின். (௧௦௬)

பலபல வெடுத்தினி யுரைப்பதெவன் பல்கா
னலனுற நினக்குறுதி நாமிக வுரைத்தே
முலகினி விதற்குறிக ரோர்விரத மில்லை
சிலைகெழு புயத்தினுயர் தெவ்வாட லேறே. (௧௦௭)

பஞ்சாக்கரமகிமை தீர்த்தவிசேடமுதலியஉரைத்தஅத்தியாயம். எந்

இழைத்திடு தவங்களி னினேத்திடுவ தென்னே
யழற்பொலி மகம்பலவு மாற்றும்வகை யென்னே
செழித்தபல தானமவை செய்யும்வகை யென்னே
விழுத்தகைய தீர்த்தம்விழை கின்றவறி வென்னே. (க0அ)

இத்தகைய நோன்பினை யிழைக்கினெளி தாக
வத்தகைய புண்ணிய மனைத்துமுற லாகு
மெத்தலமு மிவ்வித நோற்றிடுத லேற்கு
முத்தம மிகப்பெரிது மித்தல முஞ்ற்றின். (க0க)

மற்றிதனை பிம்முறையின் மாகமதி யல்லா
லுற்றபதி னென்றினு முஞ்றுதல் சொலக்கே
ளொற்றையட லாழியை யுருட்டியுல கெங்கும்
கொற்றமதி வெண்குடை நிழற்றரசர் கோவே. (க00)

புங்குணியி லத்திதியின் முன்சொல்படி மாவிற்
றிங்களணி யண்ணலொடு செங்கணெடு மாலைப்
பொங்குமொரு பீடமுறு பொற்பினி வியற்றி
யங்கவ ரிரண்டுருவு மப்பரி சளிக்க. (க0க)

மழுமறி தரித்தகாம் வரதமப யங்க
டழுவுகர மாகிய தடக்கையொரு நான்கும்
விழிகளொரு மூன்றுமொளிர் வெண்பிறையும் வேணி
யழகும்வரி வேங்கையத ளாடையு மமைக்க. (க0உ)

சங்கொடு பொலந்திகிரி தண்டைநற வீசஞ்
செங்கமல மேந்திய திருக்கையொரு நான்கும்
பொங்குமணி மாமவுலி பொன்னினுடை மார்பந்
தங்குறு கவுத்துவ மிவற்றெடு மமைக்க. (க0ங)

சித்திரையி லிங்கிவரொ டுந்திசை முகத்தோ
னத்திரு வுருத்தனை யமைக்கமுடி நான்கு
மெய்த்தசெப மாலைமிளிர் குண்டுகைமெய்த்ஞ் ஞான
முத்திரையி னோடபய கைத்தல முயன்றே. (க0ச)

சீரியவை காசியுயர் தெற்குமுக நோக்கு
மாரியனை யாடரவ மாகியமுந் தூலும்
வீரிய மிருந்தவரி யாதனமும் வீறு
மேரியலு மாலநிழ லெய்திய விருப்பும். (க0ரு)

முனைமதியின் வார்சடையு முக்கணு முழந்தா
 ண்ளிணமிசை யட்டிய விடப்பதமு நல்ல
 குளிர்நகையு மக்கமணி முத்தமொடு கோத்த
 வொளிவடமு மொள்ளமுலு முற்றவிரு கையும். (கக௬)

புத்தக மமைத்தகா மும்புனித ஞான
 முத்திரை மலர்க்காமு முத்தமிழ் தெளித்த
 வித்தகன்முன் னுனவர்செய் சேவையு மிகப்பா
 லொத்ததிரு மேனியு முஞற்றியருள் செய்க. (கக௭)

ஆனிகனி லம்பொன்மணி மன்றுளினி தாடுந்
 ஞானவடி வானவனை ஞான்றசடை யோடு
 மேன்மையொ டெடுத்தபதம் வீசுகர மாகத்
 தானுரு வமைத்தனைய தன்மையி னளிக்க. (கக௮)

ஆடிதனி லம்மையொரு பாகமுற வம்பொற்
 பாடக மணிந்தவடி பட்டுடை பசும்பொற்
 சூடக மலர்க்கைசுருள் வார்துழல் கயற்கட்
 கோடனைய கொங்கையொ டமைத்தெதிர் கொடுக்க. (கக௯)

வேறு.

தொல்லா வணியிற் கங்காள வேடஞ் சூல கபாலமொடு
 நல்லார் புகழுங் கட்டங்க நவ்விக்க காமு நகைமுகமுஞ்
 செல்லா நடையும் விழிமயக்குந் தேவர் மகளிர் முதலாய
 வெல்லா நுளமுங் கவர்பாட விசைவு மியற்றி யினிதளிக்க. (க௨௦)

வடுவில் சிறப்பிற் புரட்டாசி கிராத வடிவை வலிகெழுதோட்
 கொடுவிற் குழைத்துக் கூர்ப்பகழி கோத்த தடக்கை யொடுங்குடி
 யடலிற் பெருத்துச் சரசரத்த வுரோமத் தகன்ற தசைமார்புஞ்
 சுடர்விட் டெறிக்குங் கருநிறமுங் கொடிய நோக்குந் தோற்றுவிக்க.

ஆளவில் சிறப்பி னைப்பசியிற் கால கால னவ்வடிவை [முகமும்
 முனைவெண் மதிபோன் முடங்கியவென் னெயிற்றால் வெருவர் திடு
 வளர்வெஞ் சினத்தான் மூவிலைவேன் மறவி யுடல்கோத் தெடுத்தகையு
 மொளிருங் கணிச்சி கட்டங்க மடமான் கரங்க ளொருமூன்றும். ()

நீண்ட பவளப் படர்சடையு நிலவெண் மதியு ரெடுவிசும்பை
 மூண்ட சினத்தி னோக்குகின்ற நோக்க மூன்று முனிவர்விண்ணோ
 ராண்டு வெருவர் தடியிணைக்கீ மொதுங்கிப் பரவு மந்நிலையும்
 பூண்டு வகுத்துப் புதுமலரா லருச்சித் தன்பு புரிந்தளிக்க. (க௨௩)

பஞ்சாக்ரமகிமை தீர்த்தவிசேடமுதலியஉரைத்தஅத்தியாயம். ௪௫

நனகாந த்நிகையின மழண்டைமெ நயன மூன்று நகைமுகமு
மின்கான் நிலகு சடைமுடியும் விளங்கு மழுமா னிருகரமுந்
தன்கா தலியைத் தழுவுமிரு கரமும் பால்போற் றவளமெய்யு
மின்கா தலினு லமைத்தருச்சித் தனைய விதியா வினிதனிக்க. (௧௨௪)

மாசில் சிறப்பின் மஃதழியில் வயங்குந் தவள மதிதிறமும்
பூசல் வரிவண் டரற்றுதொடைப் புரிமென் கூந்தற் பொருகயற்கட்
டேச திகழுந் திதலைமுலைச் செவ்வாய்ப் பசிய தேறலொடு
மாசில் வடிவேற் குமாறொடு மமர்ந்த வடிவ மமைத்தனிக்க. (௧௨௫)

தையிற் பெரிதாஞ் சிவலிங்கந் தனிவென் விடைமுன் னுறத்தந்து [ணை
பையிற் பொறிகொள் வெள்ளெயிற்றுப் பகுவாய்ப் பார்த்தப் பள்ளிய
மையிற் சுடரு மணிவண்ணன் வனசப் பொகுட்டு மறைக்கிழவன்
மெய்யிற் கீழ்மே லேனமன மாகித் தேடல் விதித்தனிக்க. (௧௨௬)

இன்ன முறையி னிந்நோன்பை யினிதி னிழைத்தோ ரிவ்வுலகிற்
துன்னும் விசம்பிற் றெலைவிலாப் பலனை யடைவர் தூநிதியந்
தன்னிற் குறைவு வாராமற் றிங்க டோறுந் தனித்தனியே
மன்னு சிவலிங் கமுமபிறவு மொருங்கே வகுத்து வரனமுறையால். ()

திங்க ளீரா றினும்பூசை செய்து சிவலிங் கமுமபிறவு
மங்கை பாகற் கினிதளித்தான் மற்றந் கவன்றன் வடிவாவன்
செங்கட் பசிய கடவுள்வெள்ளை யன்ன ஆர்தி செழுங்குலிசத்
தங்கண் விசம்பி னரசிமையோ ரவனைப் பூசித் தாதரிப்பார். (௧௨௭)

புனிதன் மொழிந்த வாகமத்திற் புராண மவற்றிற் புகன்றமுறை
வினவி விரதந் தானங்கள் விசேடித் தீண்டுப புரிந்திடுக
பனிவெண் டிங்கட் கொழுந்தணிந்த பரமன் றிருக்கா ளத்திரகர்க்
கினிய வுலக மூன்றுள்ளு மென்கா லத்து மிணையின்றல். (௧௨௮)

இன்ன முறையா லித்தீர்த்த வளமை குறையா தியம்பினேந்
துன்னும் விழைவோ டிக்காதை துணிந்து கேட்டோ ரந்நிலையே
முன்ன மிசைத்த பூசனையின் பயன்கண் முழுது மடைந்திடுவர்
பொன்னம் கழந்தான் மழைத்தடக்கைப் பொருவே லரசர் போரேறே.

முந்தோர் காலத் தித்தலத்தின் முற்ற முலையின் முகிழ்நகையிற்
பைந்தார் நறுமென் சுருளளகப் பவளக் கனிவா யுமைகேட்பக்
கொந்தா ரிதழித் தண்படலைப் பவளச் சடிலக் குழகனென்று
நந்தாப் பிறவி கடப்பதற்குப் பரம ஞான நவின்னனனால். (௧௨௯)

அன்ன காலையணையதொரு பரம ஞானஞ் சனற்குமான்
முன்னும் யோகர் தாமுமுடன் கேட்டார் முன்னைத் தவப்பயனற்
பின்ன ரதனைச் சனற்குமா னுயர்நா ரதற்குப் பெரிதுரைத்தா
னன்னு ரதன்பா லங்கிரா வுணர்ந்தா னவன்பா னுமறிந்தேம். (௧௩௨)

என்று பரத்து வாசனினி தியம்ப வவனை யெதிர்நோக்கி
யன்று பரமன் மலைமகளுக் கருண்ஞா னத்தைக் கேட்பதற்கு
நன்றும் விழைந்த தென்னுள்ள மதனை யெனக்கு நவிறுகென்றான்
மன்றல் கமழ்தே னூற்றிருந்து வரிவண் பிழை மலர்த்தாரான். (௧௩௩)

ஆகச்செய்யுள், ௩௦௬.

எ ட் ட ா வ து

தீவுகளின் இயல்புகூறிய அத்தியாயம்.

—***—

சிலைகுழைத்து வைந்துதிய பகழி கோத்துத் தெவ்வேந்தர் கட
ற்றனை சிதறி யோட, மலையுறழ்தின் டோள்வலியால் வாகை சூடு
மறங்கெழுபோ ருச்சுன்னுண் மகிழ்ந்து கேட்ப, வுலகமெலா மீன்
றளிக்குந் தாயாய் ஞான வொளிவடிவா முமையவளுக் குரவோன்
சொற்ற, பலர்புகழு ஞானத்தை யியம்ப லுற்றான் பழமறைநான்
முழுதுணர்ந்த பரத்து வாசன். (௧)

மறிதிரைய கடலுலகின் மாந்தர் யாதோர் மாக்கதைகேட் டந்
நிலையே மறுவின் ஞானம், பெறுகுவரக் கதையைநினக் கறைத லுற்
றும் பிறைக்கொழுந்து தவழ்சடையெம் பிராணமுன்னு, னுறுதுதன்
மென் சுருளளகக் குவளை யுண்க ணகைமதிவான் முகத்துமையா
ணயந்து வேண்ட, விறையவனங் கவளோடு மகிழ்தூங் குள்ளத்
தினியவருள் பொழிந்துபுனித் தெய்தி னுனல். (௨)

மலர்தலைய நிலவுலக மடைவே காண மலைமகட்கு வானுயர்மால்
வரைகள் காட்டி, யலர்கமழ்ந்து தேன்றுளிக்கும் வனங்கள் காட்டி
யலையெறிதண் புனற்கடவு ணதிகள் காட்டிப், பலவளஞ்சேர் தேயங்க
ளினிது காட்டிப் பாவையொடுந் தவமுனிவர் பாங்குகுழ, விலகுதிருக்
களத்தித் தலத்தி லெய்தி யினிதமர்ந்து வீற்றிருந்தா னிறைவன்
மாதோ. (௩)

செந்துகிரும் வெண்முத்தும் பசிய பொன்னுந் திரைகொழிக்
கும் பொன்முகரித தென்றல்வீசப், பைந்தொடியோ டிவந்திருந்த

வேலை தன்னிற் பரமனவண் முகநோக்கிப் பகர் லுற்றான், சுந்தரஞ்
சேர் கருணையுமெய்ஞ் ஞானந் தானுந் தூயதொரு வடிவாய் தோகா
யிங்கு, வந்துபுனி காண்பதற்கு விருப்ப மான மற்றுனக்குக் காண்
பித்தே மரபின் யாவும். (ச)

எண்ணரிய வுத்தமமாம் பூமி முற்று மிருவிசம்பு தொடுகுவட்டு
வரைகள் யாவும், புண்ணியவா ரணியங்கள் பலவும் பொங்கிப் பொரு
திரைத்தெண் கடல்பலவும் புனித மாகி, நண்ணியமா நதிகளுநற்
றேயம் யாவு நலங்கொள்புரஞ் சூழ்க்கரப் பதியு நாளும், பண்ணரிய
பல்கொழில்சேர் மாந்த ரோடு பசுமுதற்பல் விலங்கு புள்ளும் பார்த்
தாய் மாதோ. (ரு)

இனிதினக்குக் கேட்கவேண் டியதி யாதொன் றீங்கதனைக்
கேண்மோவென் றிறைவன் கூறப், பனிமதிவா ணுதலங்கை கூப்பி
யன்பிற் பணிந் துளத்தி லற்புதமாப் பகரா நின்ற, டனிமுதல்வ வித்த
ரணி யெவ்வா ருருந் தரணியினு வலந்தீவின் றன்மையேது, ரணிய
தனில் வருடங்க ளெனைய வங்க னாரமுயலுந் தொழில்யாவை நவி
ற்று கென்றாள். (க)

என்னலுமே யுமைகேளா யுயிர்யா வைக்கு மினிதூன்மை
வேண்டுமென விசைசை கூர்ந்து, பன்னரிய வருளின்வடி வான நீதான்
பரிந்துவினா யதுசொல்வாம் பாவு மிப்பா, துன்னுமெழு தீவுடனே
கூடி யைந்து தொல்பூத குணங்கட்கு மிருப்பா யெல்லா, மன்னுயிர்க்
குத் தாரகமாய் நம்ம தாணை மற்றொன்று மேகனைக ணுகி வைகும். ()

உவரியொடு மினியகன்ன றேற னெய்யே யுறுசுவைவெண் டயிர்
தீம்பா லுவந்த நன்னீ, ரிவையேழு கடல்குழ்வ திப்பா ரேழுக் கிடை
யிடையோ ரொன்றாக வேழு தீவுண், டவைநாவ லிறவிசான் மலித
ருப்பை கிரவுஞ்சஞ் சாகம்புட் காமென் றுருந், தவறாம லெழுகடற்கு
மப்பாற் பூமி தண்புனலின் வடிவமாய்த் தயங்கு மாதோ. (அ)

தண்புனலின் வடிவாய் வெட்டாம் பூமி தன்னுழையே மன்னு
யிர்மற் றில்லை யப்பா, லொண்புகழ்ச்சக் காவாள சயிலஞ் சூழு மோர
யுத யோசனைகா நகன்றே யோங்கி, வண்பரிதி மதிக்கிரகம் வான
மீன்கண் மற்றிவற்றின் சோதிதன்னுள் வயங்க நிற்குந், திண்புறமற்
றவ்வண்ண மிருளா மப்பாற் றிகழண்ட பித்திகைபார் பொதிந்து
சேரும். (கூ)

கருதினித னுட்பட்ட பூமி யைப்பான் கோடியோ சீனையண்ட
கபாலத் தோடு, மருவுமிது மறிகடலும் வயங்குந் தீவு மால்வரையு

மாநதியு முடைத்தாய் வையும், பெருகொளிய மணிகட்டுக் கருப்பை யாகிப் பிறங்குவசுந் தரையென்னும் பெயராற றுன்னி, விரிசெடிக்கும் பைம்பயிர்க்குக் கொடிக்கு நீடி மிடைதருவுக் கும்பிறப்பு வினைக்கு மாதோ. (௧௦)

இப்புணியி லேதோன்ற லிருத்தன் மாய்த லிலகுமுத்தி பெற லிவற்ற லிதனை யாருஞ், செப்புவர்கண் மகியென்று நாவறநீவு திகழி லக்க யோசனையி னகலஞ் சேரு, முப்புததி யும்மனைய விரிவிற் றுரு முயர்நாவற் றீவுமுத லோதேழ் தீவுந், தப்பரிய வொன்றுக்கொன் றிரட்டி யாகித் தாம்விரியுங் கடல்களுமித் தகைய வாமே. (௧௧)

நன்புனல்சே ராழிக்கும் பாலா ழிக்கு நடுவேபுட் கரத்தீவு நண்ணு மாங்கே, தன்பெயர்தான் மானசோத் தாமென் றோது தடம் பொருப்பு வட்டமாய்ச் சகடக் கால்போல், வன்புனியைப் பகுந்து கொடு நிற்கு நன்னீர் மறிகடற்கு மனையமால் வரைக்கு நாப்ப, ணின் பம்வளர் மாவீர வருடம் வைகு மினியபோ கந்தருவ ததுதா னென் றும். (௧௨)

மானசோத் தாகிரிக்கும் பாலா ழிக்கு மத்தியத்திற் றுதகியாம் வருட மங்கன், மேனிவந்த வவ்வரையே யன்றிப் பார வியன்கிரிகள் வேறில்லை வெற்பிற் றோற்ற, மானநதி தானுமின்று மறையோ ராதி யாயவரு ணமுமின்று கடவுட் பூசை, தானுமின்று புட்காதீ வியல்பு சாற்றிற் றரையுலகிற் பொன்னுலகாய்த் தயங்கு மன்றே. (௧௩)

ஆயிடையின் வதிகின்றோ ராயுள் சொல்லி னயுதவரு டஞ் சுகமே யமர்வ ரிப்பாற், றாயபா லாழிக்குந் ததிவே லைக்குந் துலங்கு நடுச் சாகத்தீவதனைச் சொல்லின், மேயவெழு வருடமெழு வெற்பு மேவும் வியன்சலசங் குமாரமொடு சுருமா ரந்தான், பாயமணீ சகங் குசோத் தாஞ்ச மீகம் படர் துரும மெழுவருடம் பகருங் காலே. (௧௪)

தனியுதயஞ் சலதார மிரைவ தஞ்சீர்ச் சாமமம்போ கிரியாம்பி கேயஞ் சிங்க, மினியவெழு வருடத்து மிலகும் வெற்போ ரேழிவை யாஞ் சுருமாரி குமாரி யென்றும், புனிதமுறு நளினிவே னுக்கையே யிக்குப் புகழ்தேனு கைகபத்தி புகன்ற வேழு, மனையவெழு வரு டத்து நதிக ளாகு மாங்கமருஞ் சாதிவகை யறையக் கேட்டி. (௧௫)

மாசிலா மாயர்மா கதரே தூய மானதர்மத் தகர்மறையோ ராதி நால்வர், பூசையிழைப் பார்பரிதிப் புத்தே டன்னைப் புகல்வருட மொன்பதினா யிரமா மாயுள், வீசியவெண் டயிர்க்கடற்கு நெய்யா

ழிக்கு மிகுநாப்பட் கிரவுஞ்சத் தீவு மேவும், பேசிலெழு வருடமிதிற்
பிறங்கு ஞானப் பேரொளியாந் திருவுருவப் பேதை கேளாய். (௧௬)

தொல்குசல மருணம்வெம்மை பீவ ரந்தான் னுன்னுமந்த கார
முனி துந்து பிப்பேர், வல்லவெழு வருடமிவை கிரவுஞ் சஞ்சேர்
வாமனகம் வளருமந்த காரம் வாய்த்த, வெல்லொளிய மணிவரையே
திவாக ரத்தோ டெழிற்புண்ட ரீகந்துர் துபியிவ் வேழு, நல்லனவா
மவ்வருட மேழி னுள்ளு ஞாங்கோங் கியவரைக ளாகி நண்ணும்.)

இருங்கவுரி குமுத்துவதி சந்தி யைமற் றிராத்திரியே மனோ
செவையே யிசைக்கி யாதி, யரும்புண்ட ரீகைநதி யாக வேழா மந்த
ணர்முன் னுல்வரையு மறையக் கேளாய், தரும்புகழ்சேர் புட்கர்புட்
கலர்களைடு தன்னியரே மாணவகர் சாதி நான்காம், விரும்பியவெண்
ணையிரமாம் வருட மாயுள் விளங்கிழாய் நடைப்பணிவர் விழைவுற்
றின்றோர். (௧௮)

தத்துதிரை நெய்க்கடற்கு மதுவே லைக்குந் தயங்குநடுக் குசத்
தீவத் தீவு தன்னிற், சுத்தமுறு முற்பிதமே வேணு மத்துத் துணர்
தமே யிலம்பனமே திருதி தானே, வைத்தபிர பாகரமே கபில
மேயேழ் வருடமிவை வித்துருமம் வயங்கு மேம, மெய்த்துதிமான்
புட்பவான் குசேச யத்தோ டரிதகமந் தரமிவையேழ் வெற்பு மோங்
கும். (௧௯)

அருந்தாத பாபைசிவை பளித்தி ரைப்பே ராறுமிகு சம்மதையே
வித்துத் தம்பை, திருந்துமகி ரிவையேழு கடவுள் யாறு தெமிக
ரொடு சுண்மிகளே கிரேகர் செல்வம், பொருந்தியமந் தேகரிவை
சாதி நான்காம் புகலினிவர் திசைமுகனைப் பூசை செய்வர், கருந்தடங்
கண் ஞானப்பூங் கோதை கேளாய் கணித்திடி.லே முாயிரம்மாண்
டிவர்கள் காலம். (௨௦)

செந்தேற லாழிக்குங் கன்னற் சாற்றுத் திரைக்கடற்கு நடுவே
சான் மலித்தி வாசு, நந்தாத சுவேதமரி தஞ்சீ மூத நண்ணுமுரோ
கிதநலஞ்சேர் வயித்து தந்தான், முந்தாய மானசஞ்சுப் பிரப மென்று
மொழிவருட மேழ்குமுத முன்ம தஞ்சீர், வந்தேறு பலாககமே
துரோணங் கங்க மகிடமொடு ககுத்துமான் வரைக னேழாம். (௨௧)

பரவுமதி தோபைவிதி ருணையே சந்தரை பாங்குதுசக் கிலைவி
மோ சனியே பாரம், விரிதிரைநீர் நிவிருத்தி மிருதி யேழும் வியன
தியாக் கபிலரு ணர்களுக் கியாதர், மருவுகண்ணர் மறையவர்முன்

வருண நான்கா மற்றிவர்க்கா ரூயிரமே வருடம் வாணன், கருதினிவர் வாயுவையே யாரா திப்பார் கருணையொரு வடிவான கயற்கண் மாதே.

இரைகருப்பங் கடலுக்கு முவரா ழிக்கு மிடையிறலித் தீவதிற் சார் தபய மின்ப, மருவுசிசி ரம்மகோ தயமா னந்த மகிழ்சிவங்கே மகந்துருவம் வருட மேழு, விரிசுடர்க்கோ மேதகஞ்சார் திரமே லோங்கி விண்டொடரு நாரதந்துந் துபிமா மேன்மை, பொருவில்சோ முகஞ்சுமணம் வைப்பிராசம் புகல்வருட மேழிலெழு பொருப்பு மாதோ. (உ௬)

தெழித்தபுன லனுதத்தை சிகிவி பாபை திருதிவைசீ ரக்கிலமை யமிர்தை செம்பொன், கொழித்துவரு சுகிர்தைநதி யேழு சாதிகுறி டினு சாரியர்கள் குரவர் தூய்மை, யழுத்தியசீர் வித்தியர்பா விரா மாயு னையாயி ரம்மதியை யாரா திப்பர், மழைக்குலஞ்சேர் பொலங்கு வட்டு நறுந்தண் சாரன் மலையாச னினிதுயிர்த்த மஞ்ஞை போல்வாய்.

இன்னமுறை யியம்பிவந்த வாறு தீவு ளியம்பாத வகைமுழுது மெடுத்துக் கூறிற், றுன்னுமலர்க் காவுகு ழந்தண் சாரற் தூங்கருவி லீங்குபுனற் சண்ப்பைந் காவி, மென்மலர்ச்செந் தேறல்பொழி சிறிய வெற்பும் வெண்டிறைமா நதியும்விரி புனலின் காலு, மன்னவையா வையுமயுத முளவித் தீவு ளனையோரு மொருவர்போ லமர்வர் மாதோ. (உ௭)

ஆகச்செய்யுள், ஐசுரு.

ஒ ன் ப த ா வ து

சம்புத்தீவின் இயல்புரைத்த

அ த் தி ய ா ய ம்.

—*—*—*—

கார்பூத்த சுருளளகக் கருந்தடங்கட் கனிவாயா யேர்பூத்த வுவர்க்கடல்குழற் தித்தீவு சுட்கிடையே சீர்பூத்த நாவலந்தீ வுளதாலத் தீவினடு நீர்பூத்த செழுங்கமலக் கண்ணிகைபோன் மேருநிற்கும். (க)

பலவகைய வானவரு மருந்தவரும் பயில்வாதி லிலகுமெண்ணீ ராயிரயோ சணநிலத்தி னிடைத்தாழு நலமலியு முன்னதமெண் பத்துநா லாயிரமாந் தலைவிநிலுழப்பத்தி ராயிரந்தா ளதிற்பாதி. (உ)

தங்கத்தின் விரிசுடராற் றயங்குமணிச் சோதியா
லங்கண்விசும் பினைவினக்கு மறுபதின யிரம் வரைக
ளிக்கிதனைச் சூழ்நதுளவா விலகுமஞ்ச வான்கங்கம்
பொங்குதிரி கூடமுரு சுகநான்கு பொலங்கிரியும்.

(௩)

குணதிகையே முதலாகக் குலவுதிசை நான்கினிற்குந்
தணிசுபக்கஞ் சிசிரமொடு சங்ககூ டம்விருட
மிணையிலா விர்நான்கு மீரிருகோ ணத்திலகு
மணிதிகழிவ் வரையெட்டு மழகியகே சரமாக.

(சு)

வருடங்கள் புறவிதழா மாநிலந்தா மரைமலராப்
பொருவில்சுடர் மேருவரை பொற்பொகுட்டாப் பொலிந்திலங்கும்
பரவுறுகீழ்த் திசைமுதலாப் பைங்கடம்பு நன்னாவல்
வினாகமழ்தொன் மாம்போதி விதிமுறைநின் நிடுமாதோ.

(ரு)

மற்றிமுறை யருணமே மானதமே பததிரமே
யெறுபுனற் றிரோதமே பெணுகான்கு கடஞ்சூழ்ஞ்
சொற்றமுறை சயிதாரதந் தோடவிழ்பூ நரதனஞ்சீ
ருற்றிசொ வித்திம்வைப் பிராசமென வுளபொழில்கள்.

(சு)

பக்கவரை நான்கினிற்கும் பைம்பொன்மே ருவின்வடபாற்
றிக்கினுயர் நீலகிரி சுவேதகிரி சிருங்கவா
னிக்கிரிகள் குணகடலும் குடகடலு மியைநதுநிற்குந்
தெக்கணத்தம் முறைநிடத மேமமிம கிரிசேரும்.

(எ)

அம்பொன்மே ருவின்குணபான் மாலியவா னெனுமசல
மும்பருயர் நீலநிட தங்களைததொட் டோங்கிதிறகுந்
செம்பொன்வரை யதன்மேல்பாற் கந்தமா தனசுகந
தம்பமா பம்முறையே யிருபாலுந தழீஇநிற்கும்.

(அ)

இந்திலைய வித்தீவி லெய்திடுமொன் பான்வருட
மன்னவற்றின் பாகங்க ளறைகின்ற மணங்கரசே
மின்னுசுடர்ச் சிருங்கவான் வெற்பிணுக்கு முவர்க்கடற்குந்
துன்னுநடுக் குருவருட மெனுங்கண்டஞ் சுடருமால்.

(கூ)

ஆங்கதனில் வதிவார்க்கு நீலநிற மவருணவு
பாங்குடைய தீஞ்சுவைப்பால் பதினால யிரம்வருட
மோங்குமவ ராயுளெமை யுவந்துபணி வாரணையோ
ரீங்கினிக்கேள் சிருங்கவான் சுவேதநடு விரணியுளகீ

அன்னதோர் கண்டத்தி லமர்வார்நல் லுத்தமர்கண்
மின்னுறுசெம் பொன்னைய மேனியராய் விளங்குறுவர்
மன்னுசம்பி ரக்கனிகண் மாந்துவர்மற் றவராயுள்
பன்மூவா யிரத்திருநூ றருச்சிப்பார் பகலோனை.

(கக)

நீசுவே தந்தனக்கு நீலநெடு வரைக்குநடு
நாடிவிர மியவருட நண்ணுமவர் நிறம்பெள்ளி
பிடுகெழு தண்சினையா லம்பழமூண் பெருங்கடவு
ளாடலழல் பதினோரா யிரத்தைஞ்ஞா றவராயுள்.

(கஉ)

வேறு.

நிவப்பின்மா லியவான் கந்த மாதன நிடத நீலத்
திவற்றிடை மேருச் சூழ ளிளாவிர தங்கா ணங்க
ணுவப்புடன் வதிவார் நாவற் கனிதின்ப ருடலம் வெண்மை
யவர்க்குவெண் மதியே தெய்வம் பதின்மூவா யிரமாண் டாயுள்.

(கங)

நிடதநீ லக்குன் றுக்கு நீமோ லியவா னுக்கும்
படுகுண கடற்கு நாப்பண் பத்திரா சுவமாங் கண்ட
மடைபவர் படிசு வண்ண மாங்கனி நுகர்வ ராயு
டொடர்வுறு மயுத மாகும் வாயுவைத் தொழுவ ரன்னோர்.

(கச)

மேல்கட நனக்கு நீல வெற்பொடு நிடதத் திற்கும்
வாலிதி னுயர்ந்த கந்த மாதன வரைக்கு நாப்ப
ணைலுறு கேது மாலங் கருமையாங் கிருப்போர் வண்ணஞ்
சாலவு மயுத மாயுள் வருணனே தலைவ னுமாள்.

(கரு)

இலங்கொளி நிடத வெற்போ டேமகூ டத்தி னுப்பட்
லெங்கரி வருடத் துள்ளோர் தூநிறம் பொன்மை யாகு
நலந்திகழ் கன்னற் சாறு நாடொறு முணவு தெய்வம்
வலம்புரித் தடக்கைப் புத்தேண் மற்றவர்க் கயுதம் வாணுள்.

(கௌ)

இருவிசும் பகடு தோய்ந்த வேமவெற் பிமய நாப்பண்
மருவுகிம் புருட மாங்கு வதிபவர் வண்ணம் பொன்மை
யரியநல் ஶிறலி யந்தீங் கனியுண வயுதம் வாணுண்
முருகவிழ் கமல பீடப் பழமறை முதல்வன் நெய்வம்.

(கௌ)

பனிவரை வடபா லுள்ள பாங்குறு வருட மெட்டு
மினிதமர் தெய்வ பூமி யாங்கவற் றிடையே வாழ்வோர்
தனிவிசும் புலகில் வாழு மிமையவர் தம்மை யொப்பப்
புனிதவுள் ளத்த ராகி நன்மையிற் பொலிவர் யாரும்.

(கஅ)

இன்னன கண்ட மெட்டி னிருங்குல வரைக ளன்றி
மின்னளிர் சுவட்டி. னேங்கு வேறுபல் வெற்பும் யாறு
மன்னிய சிறப்பின் மல்குந் தெய்விக வனங்க டாமும்
பன்னரும் புகழி னீடிப் பலபல வாகி மல்கும். (௧௯)

மற்றவண் வதிவார்க் கெல்லா மனைவாழ்க்கை முயற்சி யாதி
யுற்றிடு கவலை யில்லை யொண்குல வொழுக்க மில்லை
யெற்றைஞான் றினும்பொ ருத குளிர்வெம்மை யிரண்டு மில்லை
பற்றிய தத்த மிச்சைப் படிபயன் றுய்ப்போ ராகி. (௨௦)

மாந்தரு மகளிர் தாழு மனத்தினுக் கியைந்த வாறே
பூந்தரு நீழற் கண்ணும் பொலங்கிரி முழையி னூடு
மேந்தெழிற சுவட்டின் மீது மிருள்படப் பொதுளுஞ் சோலை
வாய்ந்ததண் சாரற் கண்ணு முயங்கினர் வதிவர் மன்கே. (௨௧)

இலங்கிழை மகளி ரென்று மெண்ணிரு பிராயம் புக்க
நலங்கெழு செவ்வி மிக்கோர் நவையறு சிறப்பின் மாந்தர்
வலந்திக ழிருபத் தைத்து பிராயம்புக் கவராய் வைகிக்
கலங்குத லின்றி யூக்கம் வலியுடன் களித்து வாழ்வார். (௨௨)

பொறியர வவமி ருத்துப் புன்கனோ யச்ச மில்லைத்
தெறுசின மழுக்கா றில்லைச் சிந்தையின் கலக்க மில்லை
மறுகுறு தீன மில்லை வலிவலி யின்மை யில்லைக்
குறைவதி கங்க ளாதி வேறுமோர் குறைபா டில்லை. (௨௩)

அவ்வவ வருடத் துள்ளோ ராருமோர் செயலு மின்றிச்
செவ்விதிங் கிருந்து தத்தங் காலங்கள் சிதையுங் காறு
மெவ்வமற் றியல்பின் வாழ்வ ரிமவரை வடபா லாய
வவ்வுறு வருடம் யாவும் வகுத்துரைத் தனங்காண் மாதே. (௨௪)

பாரத வருடத் துள்ள பரிசீனைப் பகரக் கேட்டி
சீரிய விமவா னுக்குந் தென்கட றனக்கு நாப்ப
ணைர்பெற வதுதான் வைகு மியற்றுமெக் கருமங் கட்டு
மோரிருப் பிடமா மன்ன தொன்பது கண்ட மாகும். (௨௫)

வேறு.

அன்னவற்றெவ் வொன்றுக்குப் பதினெண் *உவுண் டாய்விள
ங்கு மிடையிடையே யாழி மேவும், பன்னதிக ளங்கங்கே யுள்ள

* தீவென்பது தேயமென்னும் பொருளில்வந்தது.

வாகு மிந்திரமே கசேருகமே தாம்பர பன்ன, மன்னியசீர்க் கபத்திமா
னாகம் வண்மை வாய்த்தசவு மியம்வளர்கர் தருவத் தோடு, துன்னுறு
வா ருணமே *பாரதமொன் பானுஞ் சொற்றநவ கண்டத்தின் ரெருகு
தியாமே. (௨௬)

இங்கிவற்றுட் பரதகண்டர் தன்னி னாளு மிலகுமல யஞ்சத்தி
மானே விந்தர், தங்கியசீர் மகேந்திரமே பாரி யாதார் தகுமிருக்க
வான்சைய மிவைதா மேழும், பொங்குமணி களுந்தாது மருந்தி
யாவும் பூத்திடுமற் றையபொருப்புப் பலவுஞ் சூழும், கங்கைநதி
யமுனைநதி யிரேவை யாறு கவுதமிபா ரதிகண்ண வேணி சிந்து. (௨௭)

எண்ணியவிந் நதியேழு மற்றி யாறு மெண்ணிலாப் புள்விலங்
குக் கிடமே யாகித், தண்மலர்கள் பலவகையாய் மலர்ந்த தெய்வத்
தருமிடைந்த வாரணியம பலவுஞ் சாரு, நண்ணியமால் வரைவனங்க
ணதிகள் சால நடுநடுவே நகர்பலவு நண்ணி வைகு, மொண்ணுதலே
பரதகண்டத் துள்ள வாகி யோங்குசன பதங்கடமை யுரைப்பக்
கேண்மோ. (௨௮)

வேறு.

கருதுறு மங்கம் வங்கம் கலிங்கமோ டிலாடங் காதன்
மருவுகூர்ச் சாங்கு ருச்சீர் வாய்ந்த மாளவந் தெலுங்கம்
திரவிடங் கருந டங்கோ சலந்திகழ் குந்தளத்தோ
ரைசெய்த விவையு மன்றித் தேயங்கள் பிறவு மோங்கும். (௨௯)

பரம்புமித் தேயம் யாவும் பலபல பொருள்க ளோடு
நிரம்பிடு மறையோ ராதி நிகழ்த்துபல் வருணங் கட்கும்
விரும்பிடு வாச மாகி வேந்தராற் பரிப்ப வாகி
வரம்பில்பல் வளனுந் துன்னு மலையா சுயிர்த்த பாவாய். (௩௦)

பழிப்பில்சீர்ப் பத்தி ராகு வத்தொடு பார தஞ்சீர்
விழுத்தகு கேது மாலங் குருவென விரிந்த கண்டத்
தழற்பொலி திகிரி மாய னடுபரி வதன மாமை
வழுத்திடு கேழன் மீன வடிவமாய் முறையின் வைகும். (௩௧)

இலகுசீர்ப் பரத கண்டத தினிதமர் மாந்தர் மேனிப்
பலபல நிறத்தோ ராகிப் பலபல கடவுட் போற்று
நலமுறு மன்ப ராகிப் பலபல யுணவு நண்ணிப்
பலபல வருத்த முற்றுப் பலபல செயலுஞ் செய்வார். (௩௨)

* பாரதமென்றது பரதகண்டத்தை.

ஆயுளும் வருட நூறு யமர்வரிப் பார தந்தான்
மேயதோர் கரும பூமி யாமிதில் வினைக்கீ டாகக்
காயம தெடுப்போர் துய்ப்பர் சுபாசுப மவர்க ருத்துந்
துயநல் லறம்பா வங்கட் கொத்ததாய்த் துணிவு சேரும். (௩௩)

ஆங்கவ ரீனைய கண்டத் தப்பய னுகர்தற் காய
திங்கிலாப் புந்தி யோடுஞ் சேர்க்கையாங் களைஞ ரோடும்
பாங்குறு தொழிலி னோடுங் கூடியக் கருமம் பற்றி
நீங்கிடா வனுப வத்தின் மகிழ்ச்சியை ரெடிதும் வைப்பார். (௩௪)

இன்னணந் தொழிலை மேன்மே லீட்டியத் தொழிலுக் கேற்ற
பின்னமில் பயனைப் பெற்றுப் பிறந்துதுய்த் திறந்து பின்னு
மன்னவா றிறுதி தோற்ற மளவின்றித் தொன்று தொட்டுப்
பன்னருந் துயரு ளாழ்ந்து பவக்கடல் கடக்க மாட்டார். (௩௫)

இத்தடம் புனியிற் செய்தி யாவையும் விரித்திப் போது
மைத்தடங் கண்ணுய் சொற்றோ மற்றினி யாது கேட்கப்
புத்தியின் விழைந்தா யென்னுப் பொருசுடர் மமுவ லான்சீ
ருத்தமிக் கியம்ப வன்னுன் றனக்கிவை யுரைக்க லுற்றான். (௩௬)

இங்கிவர் தொழில்கள் யாவை தொழில்களி னியற்கை யேது
சங்கையற் றுணரு மாறு சாற்றுதல் வேண்டு மென்னத்
திங்களங் கண்ணி வாணோன் றிருவருள் பொழிந்து சாலப்
பொங்கிய வுவகை யெய்தி யாங்கவை புகல லுற்றான். (௩௭)

ஆகச்செய்யுள், ௩௮௨.

ப த் தா வ து

கன்மநிருபணமுரைத்தஅத்தியாயம்.

—❖❖❖—

தாமம் புனையு நறுங்கூந்தற் சாந்தம் புனையுந் தடங்கொங்கைத்
தேமென் கிளவிப் பசுங்களியே திரைநீர் ஞாலத் தின்னுயிர்க்
டாமிங் கிழைக்குங் கருமங்க டருமம் பாவ மென்றிரண்டா
மாமென் றுணர வவையிரண்டு முள்ள முறையி னறைகுவாம். (௧)

கொல்லா மைமெய் கள்ளாமை பிரம சரியங் குலவுதெய்வ
நல்லா தரந் பூசையரு ணட்பின் விழைவு மனவடக்க
மல்லா லுவகை குலவொழுக்க மமராச் சிரம வடைவீகை
யொல்லா நிற்கும் பாலோகக் கருத்தைம் பொறியு மொடுக்குறுதல். (2)

காமம் வெகுளி முதலியவை கடிதல் கருத வரியதவந்
தோமில் பிறர்க்கு நன்றிழைத்தல் பயனல் லவற்றைத் தொகுத்தறித
லாமிங் கிவற்றைப் புண்ணியமென் றருமா மறைவல் லவரறைவர்
துமென் சிறைவண் டறைநறவர் துளிக்குங் கமழ்பூஞ் சுரிசுமலாய்.()

கொலையும் பொய்யுங் கொடுங்களவும் பிறரை வருத்துங் குணக்கேடு
மிலகுங் கடவுட் பழிப்பதுவு மியார்க்கு மிடும்பை பெண்ணுவது
முலைவில் பிறனில் விழைவதுவு மொன்று முதலா திவறுதலுங்
குலநல் லொழுக்கந் தவறுதலு மறுமை யின்மை கூறுதலும். (ச)

பொறிகண் முழுது மைம்புலனிற் போக விடுக்கும் புல்லறிவுஞ்
சிறிதென் றறத்தை பெள்ளுவதுஞ் செய்யா வொழுக்கஞ் செய்வதுவு
மறையின் வரமபு கண்டவர்க ளிவற்றைப் பாவ மெனவகுப்பர்
நறவு பொழிந்து நனைபவிழ்பூந் தாமக் கூந்த னன்னுதலே. (ரு)

தீய செயலெத் துணையிழைத்தான் சேரும் பழங்க ணத்துணையுந்
துய செயலெத் துணையிழைத்தான் றொடரு மின்ப மத்துணையு
மாய வழிச்செல் பவர்தமக்குக் கள்வ ருமுவை யாதியச்ச
மேயு முறைபோற் பாவி கட்டு மெய்து மிழைத்த பவப்பயனே. (க)

அறத்தை யாற்றி னவர்தமக்கு மவ்வா றடையு மதன்பயனென்
றெறிக்குஞ் சுடர்வெண் குழனிமதி தவழுஞ் சடில னியம்புதலுங்
கறுக்குங் கமஞ்சூற் கொண்டல்புரை நறுமென் கூந்தற் கருந்தடங்க
ணறைக்குங் குமத்தண் களபமுலை ஞானக் கொழுந்து நவின்றிடுமால்.

வைபத் தெனிலுஞ் சேண்விளங்கு வானத்தெனிலு மற்றினிமே
லெய்தக் கடவ பவத்தெனிலு மிழைத்த வினையின் பயனையு
ரையப் படாம லடையுமென வருள்செய் தனையாங் கதுதன்னைச்
செய்திப் படுத்தித் தெளித்தியென்று டேவர் பெருமா னருள்செய்வான்.

மழலைக் குழவி வேட்பவரம் மகத்தை யாற்றி யுயிர்ப்பதுபோல்
விழையப் பட்ட பொருளனைத்துந் தவங்க ளிழைத்து மேவுதல்போற்
பழுதி லுயிர்தம் வினைப்பயனிப் பவத்தி லெனினும் பனிவிசும்பிற்
றழவு முடம்பி லெனினும்வரு பிறப்பி லெனினுந் தாமடையும். (கூ)

போகம் பலவுஞ் சிலர்வெறுத்துத் தானமுதல புண்ணியஞ்செய்
தாகும் பயனை வருபிறப்பி லடைவ ரதுபோற் றீவினைகண்
மோகந் தன்னு ளிழைத்தவரு மவற்றின் பயனை முயங்குவர்கா
ணோசுந் தகைத்தோ புசித்தன்றி வினையின் பயன்றான் யாவர்க்கும்.()

யாவ னொருவ னிர்நிலத்தி லெடுத்த பிறப்பிற் றுனிழைத்த
வோவில் கரும நன்றெனினுந் நீய தெனினு முஞ்ந்றியவா
றுவி தணந்த பின்றையவ ன்னைய பயனை யருந்திடுவன்
வாவு திரைநீர் ஞாலமல்லா வுலகி லிருந்து வாணுதலே. (கக)

எழுதா மறைதேர்ந் திருடிகட்கும் யாக மிழைத்தே யிமையவர்க்கும்
வழுவா மகவாற் பிதிரர்கட்கு மகிழ்ச்சி யுதவு மதியுடையோர்
தொழுதா தரித்தே யரமகளிர் துவன்றிச் சூழ்ந்து சேவைசெய
வழகார் துறக்க நீடுலகி லளப்பில் கால மமர்குவரால். (கஉ)

சுரபி யிடைபூ நெய்திடினுஞ் சுருதி மறையோர் துயருநினும்
பரிவி னெடுந்தம் முயிர்விடுத்துப் பாது காத்த பண்புடையோர்
பொருவில் குவிசப் படையாளி முதலா மமர் பூசிப்பத்
தருவி னுலகிற் பன்னெடுநா ளிருந்து போகந் தனிதுகர்வார். (கங)

யாவ னொருவன் புனிற்றாவை யினிது வனைந்து பூசுர்க்குத்
தாவி லுவப்பி னெடும்வழங்கு மதனு ரோமங் களிலொன்றுக்
கோவி லோரா யிரமடங்கு பருவ மாக வொளியுமிழ்பொற்
றேவ ருலகில் வீற்றிருப்பன் செவ்வாய்ப் பசிய தென் ளமுதே. (கச)

பழைய மறையு மிருதிகளும் பகர்ந்த வொழுக்கம் வழாதொருவ
னொழுகி நிலைதின் றிடினன்னே லுவப்புற் றிமையோ ரருச்சிப்பத் [று
தழைதண் ணறும்பா சடைபொதுளித் தண்டேன் றுளிப்ப வண்டற்
மழகு திகழ்பொற் றருநீழற் பன்னு ளமர்வ ஞாணங்கே. (கரு)

மறையைப் புரக்க வானவரை யுவப்பித் திடநன் மன்னுயிரை
முறையி னளிப்பத் தருமங்கண் முழுது முலகிற் றுபிக்க
நறைகொப் புனிக்கும் பொற்றகட்டு நளினப் பொருட்டு நான்முகத்தி
னிறைவன் விதித்த வந்தணர்க்கு வேண்டு மவற்றை யினிதளித்து. ()

உள்ளங் களிப்பப் பலபோக அகர்னித் தவரை யோப்புமவன் [பன்
றெள்ளும் புகழ்சேர் பொன்னாட்டிற் பன்னுள் செல்வந் தினைத்திருப்
பள்ளங் குலவு திரைக்கடல்கூழ்பாரிற் புனல்வேட்டவர்க்களித்தோன்
றுள்ளும் பசிக்கங் குணவளித்தோன் சொல்லும் வசனந் தவறாதோன்.

சுந்தர மணியாற் நிகழ்கின்ற சிமையப் ாருப்பிற் புத்தேளிர்
நந்தா வனத்தில் வினோதித்து நனிவீற் றிருப்பன் நன்மனைவி
சந்தார் கொங்கை நலந்துய்ப்ப தல்லாற் பிறரைத் தழுவாதோன்
கொந்தார் குழல்வா னாமகளிர் குழுமித் தொழினிச் சூவுவனூல். ()

வேறு.

யாவர் தாஞ்சிலர் வைகலு மன்னையை யீன்றதா தையைத்தம்முன்
மேவி னேன்றனைத் தேசிகர் தங்களை விழைவொடும் வழிபட்டார்
பூவர் கற்பகக் காவுகூழ் பொன்னகர்ப் பொலஞ்சுடர் விமானத்திற்
றேவர் பூசனை யாற்றிடச் சென்றுநற் செல்வமுற் திருப்பாரே. (௧௯)

பிணியு முப்பவ ருய்குவான் மருந்தினைப் பெட்பொடு மனித்தந்நோய்
தணிய வேபுரந் தளிப்பவ ரெவரவர் தடங்கடன் முகட்டிற்போந்
தினையில் செங்கதிர் பாப்பிய வேருரு ளெழுபரித் தேறேறி
நணுகு வானவ லுலகிடை வேண்டிய திருவொடு நனிவாழ்வார். ()

பிற்ப் பழங்களை யாவரீகீ குரவர் பெரிதுள மகிழ்தூங்க
வெறிசு டர்ப்படைக் குவிசவேந் துலகிடை யினிதுவீற் திருப்பார்கள்
வறிய வேதியர்க் கிருதிதி தானியம் வழங்குபு மகிழ்வித்தோர்
குறைவில் பன்னெடுங் காலமேழ் முனிவர நலகினிற் குடியாவார். ()

நாளும் வெந்தழல் வேள்ளியை யினிதுற நடாத்தலுற் திருநல்லோர்
மூளு மண்பினின் மூவெழு சுற்றமு மெழுவகை முனிவோர்க்
ளாளு நல்லுல கத்தினி லேற்றியே யன்னவர் தாமும்போய்
நீளு மிந்திர பதமுதற் பதங்களி னெழுதுவாழ் குவர்மாதோ. (௨௨)

பைம்பொ னல்குவோர் திலத்தினை யளிப்பவர் பசவினை வழங்குற்றோர்
தம்ப மாம்புவி யுதவின ரிவைமுதற் றுனங்கள் பலசெய்தோர்
கம்ப மும்மதக் கலுழிநால் வாயுயர் களிநல்யா னையிற்போது
மும்பர் வேந்தென வும்பர்வாழ்த் துறவம நலகினி லுறைவாரால். ()

இனைய பண்பினால் வைகலு நல்லறத் திச்சையா யொழுக்குற்றோ
ரனைய புண்ணியப் பேற்றினு லடைந்திடு மரும்பெறற் திருவோடு
நினைவ ரும்பெருங் களிகிறந் தெங்கணு நிலவிநா டொறும்வாழ்வார்
புனித நல்லறம் யாவையு மிழைத்துள புண்ணிய வடிவொப்பாய். (௨௩)

ஈண்டு டைத்தவிம் முறைகளிற் றவறியே மறுமைவே நிலையென்று
வேண்டு காமமே முதலிய குணங்களில் வீழ்ந்தவர் மிகுதுன்பம்
பூண்ட மாரவு சவமுத னரகிடைப் புழுங்குவர் பிறர்கட்கு [வர்.
மூண்டி டுந்துயர் விளைத்தவர் கொதிக்கொளுந் தயிலமுழ் கினர்வே

அனைய ரின்னுயி ராற்றருந் துயரினு லகன்றிடும் பலகாலுந்
துனைய வந்திடு மிம்முறை துயர்வாநற் றென்மறை யிகழ்கின்றோ
ரனைய ரன்னவர் நானினைப் பன்முறை பிடுங்கியே யமதூதர்
நனிய ரிந்திடு வாரவர் படுதுயர் நளின்றிடு தகைமைத்தோ. (௨௪)

சாது வாமவர் தங்களை யார்சிலர் காரணந் தானின்றி
வாதை செய்குநர் வயிர்த்தவுள் ளத்தராய் மற்றவர் வானின்றும்
போத வேவொழி பொருபடை மழைகளாற் புலாலுடைத் தம்மேனி
நோதன் மீக்கொள வெள்ளெளா யரிபட்டு நுண்டிக ளாவாரே. (உஎ)

உளங்க வார்தமெய் வனப்பினு ளினமையா லுண்மதர்ப் புடன்பாவர்
களங்க னிச்சுரு ளோதியிற் பிறர்மனைக் கலவிவேட் குநரன்றோர்
துளங்கு மாண்குறி யரிந்தரிந் தேயம தூதாந் கவர்வாயில்
விளங்கி மும்படி பன்முறை கவ்வுவித் திடுவர்வெஞ் சீற்றத்தால். (உஅ)

தந்தை யானவன் முனிவொடு நோக்குறிந் றுனுமங் கஞ்சாமன்
மைந்த னுமவன் வெகுண்டெ திர் பார்த்திடி ன் மற்றவன் விழிதன்னில்
வெந்த நுண்மணல் சொரிந்திட வழங்குபு வெந்நர கிளைப்பல்கா
லந்த மின்றிய துயரொடு மடைவனங் கவனிடர் சொலற்பாற்றோ. ( )

யாவ னோறி வில்லவன் றன்னொரு குரவனை யெண்ணுமற்
போவெ னுஞ்சொலாற் கடியினு நீயெனப் புன்மொழி புகன்றலு
நாவை யந்தகன் லாதுவ ரெள்ளெளா யரிகுவர் நாடோறும்
பாவ காரிக ளிம்முறை ரவுரவ மாதியிற் படிவாரே. (௩௦)

அந்த ணன்கொலை கள்ளுணல் பொற்கள வருளுடைக் குருதற்பஞ்
சின்தை செய்வினை யிவற்றைமா பாதக மென்பர்சீ ரியமேலோர்
வந்து மற்றிவர் தம்மொடுங் கூடுபு மகிழ்ந் துண்டு துயில்கொண்டு
சந்த தம்மொராண் டிணங்குத லோடுமா பாதகந் தாமைந்தாம். (௩௧)

சங்கி வற்றினை யிழைத்தவ ரிறந்தபி னெண்ணரு நெடுங்கால
மாங்கு வெந்நர கடைசுவ ரடைந்தபி னுண்புழு வவையாகி
யோங்கு பல்விவல் காதியா யுதிப்பர்கள் பின்னரு முலப்பெய்தி
நீங்க ருங்கொடுந் துயரினை நிறைத்திடு நிரயம தடைவாரால். (௩௨)

சண்டி வர்க்கொரு பிரமதற் பத்தள வின்னண மிடரல்லால்
யாண்டு முய்வழி யில்லைமற் றிவற்றுட னெதிர்சொலத் தகுபாவ
மூண்டு ஞற்றிய விழுதைபர் சாலவு முடி வில்லெவ் துயரெய்தி
யாண்ட தற்கதற் கியைநதவெந் நிரயமே யருந்துவ ரெனச்சொற்றான்.

சொற்ற வாய்மொழி கேட்டவென் னம்மைதன் றுணைவனை யெ
திர்நோக்கி, மற்றி வற்றினுண் மறையவன் கொலைக்குநேர் வருகின்ற
தொருபாவ, மெற்றெ னப்புகன் றிடுதலு மியம்புவா னிளநிலாத்
தவழ்சோதிக், கற்றை வார்சடை நெற்றியங் கண்ணுடை யொற்றை
வெண் குழைக்காதன். (௩௪)

அழிபெ ரும்பசி யந்தணர்க் கடிசில்யா னனிப்பன்வா வெனச் சொல்லி, மொழியை நம்பியாங் கவன்செலச் சென்றபின் முனிந் துண விலையென்றோன், பழுதில் வேதியற் செகுத்தவ னிகர்தரு பாதக னெனச்சொல்வ, ரழக னைத்துமொன் றுய்த்திரண் டனையதோ ரமுதினு மினியாயே. (௩௫)

கல்வி யாவையுங் கற்றதுண் ணறிவுடைக் கருதரு மறையோன்றன் செல்வம் யாவன்மற் றபகரித் தானவ னந்தணற் செகுத்தோனாஞ் சொல்ல வேதுவொன் றின்றிய முனிவினாற் றொல்புர நகர்தூய நல்வ னந்தழ லூட்டினோன் றுனுமந் நலமிலிக் கொப்பாவான். (௩௬)

தாக மாகிவர் தானினந் தண்புனல் பருகுறிற் றகைதீர்முன் னாகு லப்பட வவற்றினைத் தூரந்தவன் றுனுமந் கவன்போல்வான் [த மோக நல்லெழில் விஞ்சைமெய் யிளமைமா முதுக்குறை வொழுக்கத் தாகு நன்மறை யவன்றனக் களித்திடா தரும்பெறன் மகடன்னை. ( )

குணமு மின்றிநல் லொழுக்கமு மின்றியே குலத்தினு மிழிந்தானு யுணர்வி லாவொரு வன்றனக் கிச்சையி னுதவினோ னவற்கொப்பான் றணிவில் கண்ணிலர் வெதிரர்கள் பங்கினர் தம்பொருள் விழைவுற்றுத் துணிலொ டெங்கவர் கின்றவ னெவனவன் றுனுமுற் சொற்றோனே. ( )

முறையி கந்ததோர் செயலினாற் பொய்மையான் மூதுணர் மறை யோர்க்குப், பொறைய ருந்துய ரிழைப்பவ ரெவாவர் பூசுந் செகுத் தார்தா, மறைய வன்கொலை நிகர்சில பாவங்கள் வகுத்தன மற்றின்னு, மறைகு தஞ்சில பாவங்கள் வேறுள வாற்றரி தவைகேட்பின். (௩௭)

கொடிய பாதக மெவற்றுளு மந்தணன் கொலைகொடி ததுவேபோ லொடிவி லாவற மெவற்றுளும் பரிமக முயர்ந்ததா முமையேகேள் வடுவி னற்குல வொழுங்கினுக் குரியதா மரபுறு செயலாற்றி னெடிது மன்னதே தானம்யா கந்தவ நிறைபயன் றருமாதோ. (௪௦)

மன்னு யிர்த்துணை யாகிய வருணவாச் சிரமங்கள் வழுவற்றோர் துன்னு மெவ்வகைப் பாவமுந் தருபயன் றுய்ப்பர்தொல் லுலகத்தை நன்ன லம்பெற வளித்திடச் சிருட்டியி னாதியி னாஞ்சொற்ற முன்னு நல்லொழுக் கந்தரு பத்ததி புந்தியி லுதித்தோற்கே. (௪௧)

உந்தி மாமல ருத்திதவ னுணாததுற நாரத னுயர்குறசன் செந்த மிழ்க்குறு முனிவான் வசிட்டனத் திரிமனு முதலாய வந்த மின்றிய பெரியவர் தாமுணர்ந் தந்நெறி நிலைநின்றார் முந்தா மிவ்வரு ணாச்சிர மத்தொழின் முயன்றினி திழைத்தோர்தாம்,

இம்மை தன்னிலு மறுமைதன் னிலுமழி வின்றிய பேரின்ப,
மம்ம வெய்துவ ரிருவினை முறைமையை வினாவினை யவைசொற்று,
நம்மை யீண்டினிக் கேட்பதி யாததை நவிலென நனில்கின்றாள், கொ
ம்மை வெம்முலைக் கொடியிடைப் பிடிநடைக் குயின்மொழி மயில்
போல்வாள். (௬௩)

சங்க வெண்குழைக் காதுடை யிமையவர் தலைவவார் சடைமீது
திங்க ளங்கதிக் குழுவியை மிலைத்தவ செப்பிய வருணத்தி
னங்க மாகிய வொழுக்கமு மாச்சிர் மங்களு மவாவுற்றே
னிங்கி யம்புதி யென்றனர் யாவையு மீன்றவெம் பெருமாட்டி. (௬௪)

ஆகச்செய்யுள், ௬௨௬.

ப தி ரு ன் று வ து

வருணாசாரமுரைத்தஅத்தியாயம்.

→***←

பனிமால்வரை தருபைந்தொடி பதுமத்திரு வதனற்
தனிமான்மழ விடையூர்தரு தலைவன்னெதிர் நோக்கி
யினிதாகிய குலநான்கினுக் கியைவுற்றிடு மொழுக்கங்
கனிவாய்மலர் துரைசெய்குவன் கருணைக்கடன் மன்னே. (௧)

வேறு.

அந்தணர் செய்தி வேள்வி யாற்றுத லாற்று வித்தல்
சந்தமா மறைக ளோத லோதுவித் திடுத றக்கார்
சிந்தனை யுவப்ப வீத லேற்றிட லாறுஞ் செப்பிற்
புகதியின் மிக்கோ ரன்னோர் தொழிலெனப் புகன்றிட் டாரே. (௨)

முண்டகத் தவிசின் மேலோன் முழுதுல களித்து நாளுங்
கொண்டிடு மொழுக்கந் தன்னைத் தாபித்தல் குறித்துத் தூய
பண்டரு மறையைத் தருது மறையினை நிலைமை பண்ண
மண்டலந் தன்னிற் றூய மறையவர் தமையுந் தந்தான். (௩)

மாமறை யவர்கள் யார்க்கு முய்வகை யுணர்த்த வல்லோர்
தோமில்லீ ரணையர் தம்மை நன்மையுஞ் சுகமு மற்றுங்
காமுறு பிறவும் வேட்டோ னெஞ்ஞான்றுங் கருத்தி னேடு
மேழற வழிபா டாற்றி யினிதுவீற் றிருப்பன் மன்னே. (௪)

கழிபெருந் துன்ப மெய்திக் கவலுநர் தமக்குஞ் சால
வொழிவரும் பிணியின் மூழ்கி யுழல்பவர் தமக்கு நீங்காப்
பழிபடு பாவஞ் செய்து பரிபவர் தமக்கும் பார்க்கிற்
செழுமறை யவரே யுய்யுந் திறத்தினைத் தெரித்துக் காப்பார். (ரு)

புட்கர மாதிரியாய் புனிதநற் றீர்த்தம் யாவுந்
தட்பமார் கடவுட் கங்கை முதலிய நதிக டாமு
துட்பமெய் யுணர்வின் வேத துவல்பவர் நோன்றுண் மண்ணு
மட்கலில் புனலி னொரு மருவறு வைகு மாதோ. (கூ)

பழமறை யவர்க்கொப் பாய பண்ணவ ரில்லைப் பாரில்
விழுமிய வவர்க்கு நேராய் விளங்குதே சிகரு மில்லை
வழிபடு மவரின் மிக்க துணையில்லை மனிதர் காறே
வழிவிளிந் திரன்முன் னோர்க்கு மருச்சித்தற் குரிய ரன்னோர். (எ)

முடியுடை வேந்தர் செய்தி முத்தழ லோம்ப லோதல்
கொடைபுரின் திடுத நேயம் புரந்திடல் குரைக டற்பா
ரடையுமன் னுயிர்க ளுள்ள முவப்புற வரசு செய்த
றிடமுறு மனுநா லாய்தல் செருவினிற் புறங்கொ டாமை. (அ)

மதித்திட வுயர்த னல்ல மந்திரச் சூழ்ச்சி மாண
முதுககுறை விவைபார் வேந்தர் முறையின்னு மொழியக் கேட்டி.
விதிக்குமெக் கருமத் துள்ளு மடியின்றி மிகவும் புத்தி
யிதத்தநற் புரோகி தத்துக் கினியரைத் தமக்கொப் பாக்கி. (க)

விளங்கிட வைத்து நன்மை வேண்டிய வேந்த னன்னோ
ருளங்குளிர்ந் துவப்ப யாவு முதவுக வனையோர் தாமும்
வளங்கொள்சார் திகமுன் னாய் கருமத்தின் மனம்வைத் தோராய்க்
களங்கமின் மனத்தி னோராய்க் கடவுட்டன் மையர்க ளாகி. (க0)

நீதிநூ லாய கணக ளுடையராய ந்னைகந்ந பாவம
யாதூமில் லவராய் துண்மையியலுணர்ச் சியுமுன் னோராய்
முதுணர் பழையோ ராகி யிருப்பினம் முதியோ ராய்
வேதியர் தம்மை மந்தர் விசாரத்தின் விடுக்க வேந்தன். (கக)

தூயரா யடங்கி னோராய் நிபுணராய்த் துணியு முள்ளத்
தாய்தலொத துளரா யொத்த வமைச்சரை யடுபோர் தன்னி
லீகையிற பொருள்க ளீட்டு மீட்டத்தி லிவைமுன் னாய்
மேயபல் வினையி னுள்ளும் விடுத்துச்சோ திக்க வேந்தன். (கஉ)

கள்ளுணல் காமஞ் சூது கடுங்கொலை வேட்டை நீதி
தள்ளிவிட் டொறுக்குந் தண்டஞ் சாற்றருங் கடுஞ்சொற் சாற்ற
றெள்ளிய நிதியந் தன்னை யளவின்றிச் செலவி னுய்த்த
லொள்ளிய நிலையோ ரேழும் வியதன மெனவுரைப்பர். (கூ)

மாற்றுக் விவற்றை வேந்தன் மாநில வரைப்பி னீதி
யாற்றிடி னுயிரை யெல்லாம் வளர்ப்பிக்கு மதுவே யன்றி
யேற்றதோர் செல்வத் துக்கு மேதுவா மிதனு னீதி
போற்றுக் புகழும் வாழ்வும் பொலிவுமபெற் றுயர்தல் வேண்டின். ()

அறத்தினிற் றிறம்பா வேந்தன் வழக்கினை யாராய் போது
திறத்தினைத் தெரிவோ னாகத் தெளிதரு மமைச்ச ரோடு
மறைக்குலத் தவர்க ளோடு மாராய்க் வடிச்செய் தோனை [ன்.
யொறுத்திடா ததுஞ்செய் யானை யொறுப்பதுஞ் செய்வா னென்னி

பழிமொழி யிம்மைக் கெய்தி மறுமைக்கும் பழங்கண் டரா
விழுநா கடைவன் வேந்தன் விழைவினா லச்சந் தன்னால்
வழுவறு மிவற நன்னான் மற்றிவற் றென்ற லேனு
மொழிவினா வறங்க ளுக்கு மாறதா யுயிர்க டம்மை. (கக)

ஒறுத்தவ னதற்கி ரட்டி யுறுகணுற் றிடுவ நெத்த
திறத்தினு னிகழ்கா லத்துச் செய்தியுந் தெரிந்து கண்டு
மறப்பிலா நண்பர் கண்ணு மாற்றமா யுள்ளோர் கண்ணும்
வெறுத்திடுங் கொடியோர் கண்ணும் விழுததகு நல்லோர் கண்ணும்.

சிறந்துள பெரியோர் கண்ணுஞ் சிறியவர் கண்ணுஞ் செல்வ
நிறைந்திடு தனத்தோர் கண்ணு நிலையிலா வறியோர் கண்ணு
மறந்திகழ் சோரர்கண் ணும் வழாமலா ராய்ந்து பின்ன
ரறந்தவா தொறுத்தல் செய்க வறனழித் தொறுப்ப னாயின். (கங)

அறிவிலா தவனு மாங்கு பான்பு மாவன வேந்தன
மறுவில்கா ரியம்பா வைக்கு மந்திர மூல மென்னு
முறுதியால் வருத்த முற்று மமைச்சரை யோம்பல் வேண்டு
நிறையுடை மனத்தி னென்றைத் தமிழனுய் நினைந்தா னேனும். (கக)

பின்னரு மொருவன் நன்னே சொவுக பிறரொ ருத்த
ருன்னருஞ் சூழ்ச்சி தன்னை யறிவுறு துசாவல் வேண்டு
மன்னிய ராய வேந்தர் செய்தியு மாராய் விக்க
நன்னினை வொருத்தர் காணு வொற்றினை விடுத்து நாளும். (உ0)

நாளினைக் கடிகை யாக்கி யவ்வநா ழிகைத னக்கா
மாள்வினை யோடு மாற்றுஞ் செயலினை யசாவா னாகி
நீளுறு முசித மாக நெறிவழா தியற்றல் வேண்டும்
வாளொளித் துறக்கம் பூமி பாதல மதிக்க வேண்டின். (௨௧)

கரைகனிப் பொருளுந் தன்றே யத்துள கரமுங் காதல்
விரவுபவ் வியமா யுள்ள விற்பதுங் கொளலு மாய
விருந்திக் குவையுங் காவி லிருங்குல வரையிற் காட்டிற்
நிரைகடன் முதல வாய தலங்களிற் சேர்ந்த பொன்னும், (௨௨)

தேயதே யத்து வேந்தர் செலுத்திடுந் திறையுந் தெண்ணீ
ராயதி னிலத்தி லுள்ள கனகமு மழகார்ந் தோங்குஞ்
சேயிழை யாடை நல்குஞ் சுற்கத்தில் வருசெம் பொன்னுந்
தூயதா னியவ கைக்கண் வருவதுந் தொகுத்துக் கண்டு. (௨௩)

அப்பொரு ணார்கு ருக்கி யாங்கவற் றொருக. நேனு
மொப்புறு பாதி யேனு மூன்றுகற் றொருக. நேனு
மெய்ப்பொருள் பகிர்ந்து நன்கு மதிப்பதாய் விடப்ப டாதாய்ச்
செப்புதற் கினிய தாய செலவினிற் செலுத்தல் செய்க. (௨௪)

பெருங்கொடை யுடைய னாயி னிருதிதிப் பெருக்க மின்றிச்
சுருங்குவன் மறத்தல் சோம்பன் முதலாகத் தொடர்ந்த சூற்றம்
வருந்துவ பிறவு முள்ள வெவையவை தவிர்க மன்னன்
நிருந்துநால் வருணத் துள்ளோ ரொழுக்கமுங் காத்தல் செய்வோன்.

மல்லலஞ் சிறப்பி னோங்கு மன்னவ னாத லாலே
நல்லவை தமக்கெஞ் ஞான்றும் வேண்டினோர் நனியு மஞ்சி
வெல்லருந் தானே வேந்த னானையுண் மிகந டக்க
வல்லது செய்யிற் றங்கட் கழிதுயர் வினைத்துக் கொண்டோர். (௨௫)

நரபதி யுலகுக் கெல்லா நாதனா நார ணன்றன்
நிருவுரு வெனவே யாரு மனையவற் சேவை செய்க
விரவுறு கீர்த்தி செல்வம் வேண்டிய வேந்தன் ருனு
மருமறை யவரே யெல்லாத் தேவுமென் றாரா திக்க. (௨௬)

இன்னவா றரச நீதி யெழுதரு மறையி னோடு
பன்னரு மிருதி தானும் பகருமிப் பகர்ந்த பணிபி
னந்நெறி யொழுகும் வேந்த னிம்மையி னதிக நன்மை
துன்னுவன் மறுமைக் கண்ணுந் தொலைவிலா விற்பந் துய்ப்பன். ()

வணிகர்தஞ் செய்தி கூறின் மகவினை யாற்ற லோத
 லுணர்வுடை யவர்க்குத் தான முதவல்லீவ ளாண்மை யோம்ப
 றணிவில்வா ணிகத்தா லீட்ட லானினர் தழையக் காத்த
 றுணிவுறு மிவைமற் றன்றோர் செய்தொழி றேறகை யன்னாய். (௨௯)

கொள்வன கொடுப்ப வாய செயல்களிற் கொண்டு வில்லா
 ரெள்ளொடு கந்த மும்பா நெய்முன்னு மிரதந் தாமுந்
 தள்ளொணு வழுவிற் செட்டிற் றுனியந் தனங்க வீட்டிம்
 வள்ளியோன் றன்றை நன்கு மதிப்பார்கண் மற்றி யாரும். (௩௦)

பின்னவர் செய்தி பேசிற் பீடுசான் மறையோ ராதி
 முன்னவர் மூவர் தம்மை முறையினு தரித்தன் மூவர்
 சொன்னவை முடித்த லென்றுந் தூநிதி விதியி னீட்டி
 யன்னதை யறத்தி னீத லவர்க்குமுத் தொழிலா மன்றே (௩௧)

வேதிய ராதி யானோர் யாதொன்று விதித்தா ராங்கு
 நீதியி னதுவ ழாம விழைக்கவர் நிலைமை தன்னு
 லாதரித் திடுவ ரன்றோ ரவர்தமை யடைவே நான்கு
 சாதியி னொழுக்கஞ் சொற்றார் தனித்தனி பிரித்துச் சால. (௩௨)

ஈண்டினி தியம்பக் கேட்டி யினையநால் வர்க்கு மொப்பாய்
 வேண்டிய பொதுவொ முக்கம் விளம்புறின் மெய்யின் றாய்மை
 மாண்டதோர் பொறைமை யாதி *வருணியின் முறைமை வாய்மை
 காண்டகு விழைவி னோடும் விருந்தெதிர் கொண்டு காத்தல். (௩௩)

விழுத்தகு பருவ மாதி காலங்கள் விடுத்துப் போக்கி
 யொழித்துள காலந் தன்னின் மனைவிதோ ளுறுத லாய
 பழிப்பிலா விவையா வர்க்கு மிசைவன பாவை நல்லாய்
 வழக்குற தினிமே னன்கு வருணவாச் சிரமஞ் சொல்லாம். (௩௪)

என்றிவை யிசைத்தான் மன்றோ வெறிகடர்க் கயிலை போன்ற
 மின்றிகழ் பிறைவெண் கோட்டு வெள்ளிடைப் பாகன் மேருக்
 குன்றுறழ் குவவுக் கொங்கைக் கொடி புரை நுகப்பிற் றிஞ்சொன்
 மன்றலங் கருமென் கூந்தன் மலைமக டனக்கு வாய்ப்ப. (௩௫)

ஆகச்செய்யுள், ௯௯௧.

பன்னிரண்டாவது

நால்வகையாச்சிரமமுரைத்த அத்தியாயம்.

மழைமதர்த் தடங்கண் வாணுத லுமைகேள் வருணவாச் சிர
மத்து மரபைப், பழுதில்சீர்ச் சாத கருமமுன் னாய பலவகைக் கருமமு
மறையோர், விழைவொடு மிழைப்பர் வெம்பிணி வரினும் வேறிடை
யூறுவர் துறினு, மொழிவுறுங் கருமம் பின்னராற் றுவதோ டொருங்
குற வுளுந்துதல் வேண்டும். (க)

சுன்றவ னுதரத் திருந்தயாண் டா தியாபினு மீங்கிவ னுயிர்ப்பத்,
தோன்றிய யாண்டு தொடங்கியே யெனினுந் தொழுகுலத் தவர்
தமக் கிருநான், கான்றநற் பிராயத் தரியதன் சாகைக் கமைந்தவா றவி
ரொளி முந்நூ, றுன்றரித் திடுக விம்முறை வேந்தர் தரிப்பராண்
டொருபதி னென்றில். (உ)

இந்நிலை வணிகன் றரிக்கவீ ராறி விச்செய விழைத்தபின் வருணி [ங்
தன்னருட் குரவன் றனையடைந் தன்னுன் சார்வுழி வைகலுஞ் சார்ந்த
கன்னவ னேவ விழைத்தரு மறையு மங்கமு மதிகரித் திடுக
பன்னருங் கலைமா னுரிவையுந் தரிக்க பலாசுயர் தண்டமும் பரிக்க.()

முறையின்றி சவுச முயலுமா சமன முதலிய கருமங்கண் முடித்து
நெறியின்வை கறைமுன் னாகிய பொழுது மூன்றினு நீரினிற் படிந்து
மறைவழிச் சந்தி வந்தனை புரிந்து மாலையுங் காலையும் வழாது
பொறியழல் வேள்வி சமிதையி னூற்றிப் புகன்மறை நாத்தமும் பேற.

பயிலுதல் புனிதஞ் செய்வன வுணர்தல் பகர்ந்திடு மளவினிற் றுய்த்தல்
செயிரிலா வடக்க முடைமைதே மலர்க் டிகழுமேற் பூச்சொடு தீர்த
லயினுறு மிலைபா கொழிந்திடல் காம மகன்றிட லுரத்தசொ லின்மை
நயனிலா மூர்க்கத் துவர்தணந் திடுத னற்பய னில்லன தவிர்தல். (ரு)

குரவனுக் கென்றுஞ் சமிதையு மலருங் குசையொடு கொணர்
ந்துவர் தளித்த, லருளுடை யன்னுன் மொழிவன வாற்ற லன்ன
வன் புறப்படி னவன்பின், மருவலுற் றேக லாங்கவ னிற்பின் வணங்
குபு நிற்றன்மற் றவன்முன், னுரியவா தனத்தி விராமையன் னவ
ன்யா துரைப்பினு முரைகட வாமை, (சு)

வேதமோ டங்கம் விழுத்தகு புராணம் விதிவழிக் கேட்டுணர்ந் ததற்
றீதறு விரதந் திடமுடை யவனாய்த் தேசிகன் றிருவரு ளதனா [பின்
லேதமி தீர்த்த யாத்திரை யாக வேடுக தருமமற் றெவைக்கு
மாதியிப் பிரம சரியமா தவினா லறிவுளோ னாற்றுக விதனை. (௭)

இனையவாச் சிரம மினினுள மடங்கி யாவன்மற் றிழைப்பனங்
கவனேழ், முனிவர ருலக மடைந்துவாழ் குவனிடம் முறையினிவ்
வொழுங்கினை முடித்து, மனையினில் வாழ்க்கை யியற்றுதல் வேண்டு
மாசிலா மதியுடை யவனா, யனையதை யுஞற்றி னழிளிஸ்டொன் னுலக
மாங்கவற் கடையலா மதுகேள். (௮)

தருசிராத் தத்தாற் றென்புலத் தவருந் தயங்குமுத் தழுவின்வா
னவரு, மருமறைப் பயிற்சி யாலருந் தவரு மடிசிலால் விருந்தினர்
தாமும், பரிவுறு பவியாற் பல்லுயிர்க் குழாமும் பகர்வுறு மின்சொலா
லெவருங், கருதுசீர் மகவாற் கமலமே லவனுங் கருணையாற் கணிப்பி
லெவ் வுலகும். (௯)

இனிதுவப் புறவில் வாழ்பவ னியற்றல் வேண்டுமெப் பொழு
தினு மொழுக்கம், புனிதமா முள்ளத் தன்புட னிலைமை பூண்டுசெய்
கின்றவ னாகி, நனிமிக வவன்றான் வைகலு மிழைக்கு நற்கரு மங்களை
நவிலிற், றுனையவை கறைக்க னெழுந்துமற் றெமைபு மேனைவா
னவரையுந் தொழுது. (௧௦)

காசியம் பதிமுன் னாகிய தலங்கள் கங்கைமுற் கடவுண்மா நதிக
ளாசுற நினைந்து விழைவொடும் வழுத்தி யமைத்திடு நகர்ப்புறத் தேகி
மாசுறு முடம்பு தூய்மைசெய் ததற்பின் மாநதி தன்னில்வார் தடத்தி
லேசுறு தந்த சுத்தியை யியற்றி யிருள்புலர் புலரிநீ ராடி. (௧௧)

சந்திவர் தனையை மாபுளி யியற்றித் தயங்குகா யத்திரி மனு
வைச், சிந்தையுட் செபத்தாற் செஞ்சுடர்ப் பரிதிச் செல்வனைச் சேவை
செய் தொளிசேர், வெந்தழல் வேள்வ் யியற்றுபு கடவு ளருச்சனை
விழைவுடன் முடித்துச், சந்தமா மறைகண் மிருதிதூல் புராணஞ்
சாலவும் பயின் றுநண் பகலில். (௧௨)

தண்ணறல் படிவுற் றநிலைச் சந்தி தகமுடித் தைவகை வேள்வி,
பண்ணிய பின்றைத் தனக்கியன் றுள்ள பரிசினின் வைகலும் பரிந்து,
நண்ணுறு விருந்தோ டருந்துதல் வேண்டு நலனிலா யாவனோ ரிழு
தை, யண்ணுறு விருந்தை யெள்ளுவ னவன்முன் னறங்களு மிழந்
தழிசுவனல். (௧௩)

விருந்தினர் விழைவோ டடுத்தவர் கிளைஞர் மிசைந்திடு மேல்
வையின் மேவி, னருந்திடு மடிசில் பகிர்தனை வர்க்கு மளித்துப்பின்
ருனுமார்ந்திடுக, பரிந்துபின் றரும கதைகள் பா ராட்டிப் பகற்குறைப்
பொழுதினைக் கழிக்க, விரைந்தமேல் கடலீற் பரிதியஞ் செல்வ னிழி
வுறிற் சந்திசெய் திடுக. (கச)

ஆங்கதற் பின்ன ரங்கியின் கரும மாற்றுக் வதன்பின்ன ரடிசில்
பாங்குட னயின்று பஞ்சனை படுத்த பள்ளியி லினிதுகண் படுக்க
தூங்கிரு ளுவாவிற் றருப்பையென் னுடனே தூயதென் புலத்தவர் பின்ட
மீங்குநன் களிக்க வட்டகை யாய காலங்க ளியல்வெதீ பாதம். (கரு)

திங்களின் முதனா டிகழய னங்கண் மறறைய புண்ணிய துவச,
மிங்கிவை வரினே தென்புல வாணர்க் கினியபூ சனையிழைத் திடுக,
பொங்கொளி மிகுத்து விளங்குறு தேவர் போற்றரு முனிவர்தென்
புலத்தோர், தங்கரு மங்கண் மூன்றினு முந்தால் வலமிட நடுவுறத்
தரிக்க. (கக)

வாய்ந்தசீர் வதுவை முதலிய கரும மாபினி விழைத்திடின்
முன்னஞ், சாந்திக மோடு பவுட்டிக நாந்திச் சிரத்தமா மிவற்றி
னைத் தந்து, போந்தநற் கருமம் பண்ணுக வறிவில் புல்லியர் மயக்க
முற் றென்னு, மாய்ந்திடா தயர்வுற் றென்னினு மகிழ்வுற் றுயினுந்
தென்புலத் தவர்க்கு. (கஎ)

சொல்லிய கரும மிழைப்பதன் முன்னந் தூயநற் கருமங்க டொடங்கி
னல்லலி னுயர்ந்த வருநா கதனை யளப்பறு காலமாங் கடைவர் [யலு
செல்லுறத் தினமு மிழைத்திடு செயலும் விசேடமாச் செய்திடுஞ் செ
நல்லவக் காலங் காலம்பார் செய்வர் நான்முக னுள்வரை யனையோர்.()

விண்ணவர் வழத்தப பண்ணவ ராகி ன்ளங்குவர் யார்க்கும்
வேண் டதவி, பண்ணுமில் லொழுக்கம் பகர்தனம் வனத்தன் பரிசி
னிப் புகன்றிடக் கேண்மோ, தண்ணிய வுணர்வின் மைந்தர்பான்
மனையின் வாழ்க்கையைப் பரித்திடச் செலுத்திப், புண்ணிய மனைவி
யருங்கிளை யிவர்பாற் பொருந்துறு விடைகொடு போகி. (ககூ)

வனத்திடைப் புருந்து வார்சடை கட்டி வற்கலை தரித்துமுப்
பொழுதும், புனற்படிந் தடகு கிழங்குநன் பழங்கள் புசித்துள பொழு
தினைக் கழிக்க, நினைத்தினி தொருவ 'ருழுதுவித் தாதங் குரித்துள
நெல்லினை யுகிராற், றனித்தனி பொறுக்கி யாறிலொன் றாசன் றனக்
டொழிந்ததா னியத்தை. (உ௦)

ஓதன மாக்கி யும்பர்தென் புலத்தோ ருணவொடு விருந்தையு
மோம்பிந், தீதறு சேட மருந்துக கடவு ளருச்சனை செந்தழல்
வேள்வி, யாதரித் துதவு பவியுட னைய மதிதியூ ணனித்தடைந் தவ
ரைப், போதவு முவப்புற் றீண்டையி னீவிர் போதுதி ரொன்றுபுண்
டழைத்து. (உக)

இருப்பிட மளித்தல் வனத்துள தைல மிடுதல்சீ தளமொடு
வெம்மை, வருத்துதல் பொறுத்த லொருபொழு துண்டல் பகலினிற்
கண்படை மாற்றல், கருத்துற வுணருந் தத்துவ சிந்தை மறப்பினை
மடியினைக் களைத, நிரப்படு பிரம சரியமோ டிருத்தல் செபித்திடல்
பார்மிசைத் துயிரல். (உஉ)

மேவுமில் வொழுக்கம் வழவிடா தியற்றி விழைவொடும் வனத்
திடை வதியின், யாவர்க டமக்கும் பெறலரு நன்மை யேய்க்குமவ்
வனத்தலுக் கென்று, மோவிலா விழுப்பம் பெற்றநான் முகத்தி
னொருதளிக் கடவுள்பே ருலக, மாவது பயன்மற் றவ்வகை யுள்ள
மடங்கியைம் பொறிகளு மளித்து. (உங)

பரபதம் விழைவான முழுவதுந் துறகஞ் துறவ்னை பறறுக
பற்றிற், கருமகற் பிதமு மொருவிமெய்க் குரவன் கற்பனை யாயமார்க்
கத்தான், மருவுதத் துவவாக் கியப்பொரு ளுணர்ந்து மழித்தலுஞ்
செய்துமா தண்டந், தெரிவுறு குறியாத் தரித்துமுப் பொழுதுந்
தெண்புனன் மூழ்குதல் செய்து. (உச)

ஓழிவறு தியான யோகநன் நிலைபெற் றுலப்பிலாப் பராயண
னெனவே, முழுதொருங் குணர்ந்த முதல்வண யடைக மொழிதருங்
குடி லையெப் பொழுதும், பழகினன் செபிக்க மடிதவிர்ந் திடுக பலகரு
மங்களின் பயனை, விழைவது விடுக கடினம்விட் டிடுக விழாவுடன்
நீர்த்தமும் வேறும். (உரு)

காண்பது தவிர்க நண்பகற் பொழுது கழிந்தபி னில்லொழுக் கத்திற்
பூண்பவர் முதலோ ரயின்றபின் சார்தம் பொருந்துமா மறையவர் புக்கி
லூண்பலி வாங்கி யுண்கவா லயமும் வனமும்விண் னுறுதரு நிழலு
மாண்புறு நதியின் கரையுமென் றிவற்றுண் மனிதரின் றியதல மருவி.

கலங்குற வுளத்த னாகியா ருடனுங் கலத்தலற் றொருதமியாகிப் [து
பொலஞ்சிலை யோடு பொருவுசின் தையனும்ப் புலப்படு சகமுத லனைத்
மிலங்கிய பாம சிவவடி வெனவே யெண்ணியுள் ளுவப்பொடு மிதயம்
விலங்குறு திரிலில் புந்திய னாகி மெய்ப்பொரு ளினைமிக நினைந்து. (உஎ)

சாலவெப் பொழுதுந் தாரக மனுவே தனிச்செபித் திகெசந் தத
மும், வாலிய பரம சிவன்றனை வழுத்தி மனத்திடை யவன்றனை
வைக்க, வேலவு மவனைக் கணப்பொழு தெனினு மிடையறா தெண்
னுக் வெதிர்த்து, மேல்வரு மாகா மியமுநா டாமற் கழிந்தது மீள
வெண் னாமல். (உஅ)

ஒருபொரு டனையும் பிரார்த்தனை பண்ணு தூழ்முறை கிடைத்
ததி லுள்ளம், பரிவுற நிறைவு பண்ணுக் வுண்மைப் பரமவா னந்
தமே யாகிப், பொருளிலா துயர்ந்த தற்பா மாகிப் பொலிவுள பரசிவப
பொருளைப், பெரிதுமொற் றுமையா விரண்டற நினைந்து பிரிவரும்
பெற்றிய னாகி. (உக)

எண்ணிலா வுலகம் யாவையு மாயை யியற்றுநா ரியமென விகழ்
ந்து, நண்ணிய வுடம்பு பொறிமுத லெவையு நானலே னெனமிக
நாடி, யுண்மைகொ ளைதிதான் சாந்தமா யொழிவில் பேரின்ப மேதன
துருவா, யண்ணுறு மகமென் றுரைத்தசொற் பொருளா யமர்சிவ
மினிதடை குவனாள். (உ௦)

வருணவாச் சிரம மரபுளி யுரைத்தா மற்றினி யாதுகேட் பது
வென், நிருண்மணி மிடற்றுச் செய்யமெப் வெண்ணீற் றெறுழ்வளி
நாற்றடம் புயத்துத், தருணவெண் பிறைதோய் பவளவார் சடிலத்
தறுகண்வெம் புலியத ளாடைக், கருணையங் கடன்மற் றியம்பின
னிமயக் கனவரை யுயிர்த்தகா ரிகைக்கே. (உ௧)

ஆகச்செய்யுள், ௬௬௨.

ப தி ன் ழ ன் று வ து

பொதுவொழுக்கங்கூறிய

அத்தியாயம்.

துவளு நூலிடைத் தோகையஞ் சாயன்மைக்
குவளை யுண்கட் குலவரை மாமக
டவள நீற்றொளி தான்பழுத் துள்ளதோர்
பவள மேனிப் பரமனை நோக்குற. (௧)

மூன்று போது முயன்றிடு நற்றொழி
லான்ற நால்வகை யாச்சி மங்களுக்
கேன்றி டம்பொது வாயெவர்க் குஞ்செயத்
தோன்றி நின்றரு மம்மெது சொல்லென்றாள். (௨)

வள்ளை வார்குழை மாழையொண் கண்ணுடைக்
கள்ளை மென்மொழிக் கிஞ்சக வாய்மதிப
பிள்ளை வாணுதற் பெண்ணமிர் தேபொது
வுள்ள வான வொழுக்க முரைசெய்வாம.

(௩)

நலந்த ருந்தகைத் தாகிநன் நீதியி
னிலங்க லுற்றிரு மைக்கு மிதத்ததாய்ப்
பொலிந்த நல்லுல குக்குப் பொருததமாய்
விலங்கு றுமறை னூலின் விதித்ததாய்.

(௪)

எவ்வெ வர்க்கும் பொதுவா யிணங்கிய
வவ்வ றத்தை யறிதி கடவுளை
வவ்வ லுற்ற பசுவை மறைப்பி
றெய்வ வந்தண ரைததே சிகாதமை.

(௫)

ஆத ரித்து வலஞ்செய் தகலுக
யாதுந் தன்னைப் புகழா திருக்கமற்
றேதி லாரை யிகழ்ந்துரை செய்யற்க
பாத கங்காண் பழிமொழி சொல்லுறின்.

(௬)

உள்ள மான தடக்க முடையனாய்
வெள்ளைப் போது புனைநதுதன் மேனியில்
வெள்ளைப் பூச்சின னாகி விளங்குக
வள்ளி தான மருந்து மணிகளும்.

(௭)

ஆதி யாய பிறவு மனுதினங்
காத லோடுவைத் தோம்புக கையுதிர்
சேத னப்படச் செய்யற்க மீசையை
மீது கொய்யற்க வெண்ப லராவற்க.

(௮)

ஆர்ப்ப ரித்து நகுத லறிவ்லா
முர்க்க ரோடு மருவுதன் மொய்பிணி
திர்க்க மானவர் தம்மொடுஞ் சேர்ந்திடல்
யார்க்கு நீதியன் றங்கொழுக் கங்கெடும்.

(௯)

உண்மை யாக யுவபா யிதத்ததாய
வண்மை யார்மொழி சால வகையறிந்
தொண்மை யாக வுரைசெய்க கேட்பவன்
வெண்மை யன்றி விளங்கு மறிவனேல்.

(௧௦)

அல்ல நேயெனின் மோன மடைகமற்
 றெல்ல தாம்வினை யோர்ந்துசெய் யாதவ
 னல்லல் பின்ன ரடைசுவ னாதலின்
 வல்ல வன்மதி யாதுசெய் யானரோ. (கக)

குலத்தி னுல்விஞ்சை யானிதிக் குப்பையால்
 வலத்தி னறபிறர் மாட்டுச் சிறிதுமோ
 ரலக்கண் செய்யற்க வாங்கது செய்வனேற்
 ரெலுக்கு மேபொருள் யாவுந் துகள்பட. (கஉ)

கடவுள பால்ற் கனத்தைக
 றிடைவி டாது முயற்சிகொ டெய்துக
 வடையுங் கங்குலுக் காவ பகற்கணை
 கடிது தேடிச் சுகிக்கநற் கங்குலின். (கங)

மாரி நானைக்கு வேண்டுவ மற்றெலாஞ்
 சீரி தாகிய வேனிலிற் றேடியே
 மாரி நாளிற் சுகத்தொடும் வைகுக
 வோரு முள்ளத் துணர்வுடை யோர்கடாம். (கச)

இளமை யாய பருவத் திருநிதி
 வளமை யாவினி தீட்டிவைத் தேமிக
 வுளமெ லிந்த முதுமைக்க ணைம்பியோர்
 தளர்வு மின்றித் தழைக மகிழ்வொடும். (கரு)

இம்மை தன்னி லறத்தை யியற்றிவைத்
 தம்மை தன்னி லடைகவின் பத்தினைத்
 தம்ம னத்தி லெவைக்குமித் தன்மைபோற்
 செம்மை நல்லறி வோர்தேர்ந்து கொள்வரால். (கக)

மனைவி தன்னொடு மைந்தர்க டம்மொடு
 மினிது சேர்ந்தொரு தோணியி னேறற்க
 நினையின் மாநதி ரீந்தற்க தேவெனார்
 வினவி வேறொரு தேவை வியவற்க. (கள)

கறங்கு டெண்டிரை மாநதி,
 பிறங்கு வேறொரு தீர்த்தமும் பேசற்க
 ஷறங்க ரைந்த வருமறை யெள்ளற்க
 'ஆறந்து டன்பிறற் தோர், தூரம் போய்விடின. (கஅ)

தேடி யேகுதல் செய்யல் செழுங்குல
நீடு மாதினை நிர்தை யுருவகை
நாடொ றுந்தன் னுயிரினு நன்றிழைத்
தூட றீர்த்திட் டெவந்தினி தோம்புக. (௧௯)

மின்னெ னத்தகு செல்வமு மெய்யல
துன்னு மிவ்வுட றுன்ப நிமித்தமா
முன்னம் போயதை மீட்டு முயன்றிடல்
பின்ன ரேவரு கின்றதும் பேசிடல். (௨௦)

நலம தேனு நலமில் தேனுமிவ்
வுலகி னிற்பலர் செய்வ துஞற்றுக்
பலரொ டும்பகை கொள்ளல் பகைகொளின்
வலியி ழுப்ப வருத்தமவ் வரன்பகை. (௨௧)

பழுத ளித்திடு காலத்தி னும்பல
நொழியுங் காலத்து மூக்கத்தைக் கைவிடல்
முழுது மூக்க முழுத முழுமக
னழிவ தாவ தளந்தறி யானரோ. (௨௨)

பொருப்பிற் றேன்றும் பொருதிறை மாந்தி
யரைக்கு ரோசத் தகனக் கில்லெடுத்
திருக்க தீமை யெழுவற் கடத்தினுஞ்
கருக்க மாகிய துன்பந் தவிர்க்குமால். (௨௩)

இனிய நீரு மெரிசுட ரங்கியு
நனியு மில்லில்வைத் தோம்புக நாடொறு
மெனைய தோரிடத் தேவெயி லில்லதா
மனைய தோர்பா லமர்ந்து துயில்கவே. (௨௪)

ஓத னத்துக் குரிய தொருபொருள்
யாதுண் டன்னதை யித்துணை நாளைக்குப்
போது மீதென் றளந்து பொருத்துக்
திதி றுனிய மோம்புக சீர்பெற. (௨௫)

உலக்கை தன்னொ டிலுக்கல மென்றதைக்
கலக்க வோருழைக் கங்குலில் வைத்திட
னலத்த வில்லிற் றிரண நனியெரித்
திலக்கு மவ்வொளி தன்னி லிருந்துணல்.

ஓதின் மற்று மொழிந்தநற் காரியம்
யாதுஞ் செய்ய விருகரத் தாற்றலை
மீதி னிற்சொறி யன்மென் றுகிலி
தேத மில்புன லூடே யிழிந்திடல். (௨௭)

தூரும்பு கிள்ளுற றாவென் னுகிரி
லரும்பு வித்தலங் கீற லழுக்கடைந்
திருந்தி டன்மற்றி யாரு மிகழ்வுறப்
பெரும்ப கற்கண் டெயில்வ து பெற்றிடல். (௨௮)

கரைக்குஞ் சொல்லிற் களிப்புறு சேட்டையிற்
சிரிப்ப தாய கருமங்கள் செய்திட
றரைக்கு ளெவ்வகை யாற்பிறர் தற்புகழ்ந்
தூரைப்ப ரவ்வகை யாற்றி யுயர்கவே. (௨௯)

வாழ்வு வேட்டவ னைந்து மயிடமுந்
தாழ்வில் பெற்றமோர் மூன்றுந் தயங்கு*குண்
டேழுங் டகோளியோ ராறு மிரண்டுசெம்
மேழ கங்கள்வென் ளாடொன்றும் வேண்டிடல். (௩௦)

இனைய வர்க்கு மினைத்தவர்க் கும்பிணி
வினைஞ ருக்கும் விருத்தருக் கும்மறை
யனைப வர்க்கு மரசருக் குஞ்சுமை
யுளவ வர்க்கும் வழிவிட் டொதுங்குக. (௩௧)

ஈத லெவ்வகை வாழ்வுக்கு மேதுவா
மாத லாற்றனக் காம்வகை யாற்றின
மோது முள்ள மடக்கி யுவப்பொடும்
போத முள்ளவன் றுனம் புரிகவே. (௩௨)

நல்லொ முக்கமெஞ் ஞான்று நடாத்துவோ
னெல்லு மாறுவந் தீத லுளனெனிற்
செல்லுந் தீர்த்தந் திகழ்விர தந்தவம்
வெல்ல ருந்தழல் வேள்விகொண் டென்பயன். (௩௩)

யாவ ருக்கு மியைந்த வொழுக்கத்தைக்
காவி யந்தடங் கண்ணி கழறினும்
நீனிழைந்துள தேது நிகழ்த்தெனத்
தேவ தேவனைத் தேவி வினவுவாள். (௩௪)

* ஆண்டுதிரை.

† பெண்குதிரை.

தருமம் யாவுளுந் தான முயர்ந்ததென்
றுரிமை யாக வுரைத்தா யவற்றினுட்
பெருமை யாகிய தானம் பிரித்தவற்
றருமை காண வறைகுதி யென்றனர்.

(௩௫)

ஆகச்செய்யுள், எ.எ.

ப தி னு ன் க ா வ து

தானமகிமையுரைத்த அத்தியாயம்.

***

சேட்டிள மதிதவழ் செய்ய புன்சடை
நாட்டமோர் மூன்றுடை ஞான நாயகன்
மோட்டிளங் கதிர்முலை முத்த வாணகை
வாட்டடங் கண்ணியின் வதன நோக்குறு.

(௧)

தேனினு மினியசொற் றேனி கேளினித்
தானமென் றுள்ளது சாற்றற் பாலதோ
மாநல மனித்திடு மனமுந் தூயதா
மானவுத் தமகதி யதுவு மாகுமால்.

(௨)

ஆதலி னன்னதை யறங்கன் யாவுளு
மீதுய ருத்தம மெனனி ளம்பலாம்
பேதைகேண் மானிடப் பிறப்பும் பெற்றுந்
போதமு முடையனாய் பொருளு மேவியே.

(௩)

ஈதலில் லவனெனி னுயிரோ டெய்தினுஞ்
சாதலுற் றவனவன் றுனம் யாவுளு
மேதக வுயர்ந்தவை வினம்பக் கேளினித்
தாதவிழ் நறுமலர்த் தாமக் கூந்தலாய்.

(௪)

தொல்லைய நூல்களிற் றுதிப்ப தாய்மிகப்
பல்பலர் விழைவுறப் பட்டுச் சேடமற்
றெல்லையி னற்பொருள் யாவு மீபல
னல்லகா ணத்தினு னண்ணு வானரோ.

(௫)

இருநிதி யளித்திடிற் பலன்கன் யாவையுந்
தருமது வாய்மையே யாயு ளுந்தருங்
கருதுதாய் மையுந்தருங் காண சுத்தியு
மருவுவித் திடுமதன் மாட்சி யார்சொல்லார்,

(௬)

எண்ணிலா வீகைமற் றெவற்று ஞஞ்சுவைத்
தண்ணற வீகையே சால நன்றென
நண்ணிய வுணர்வுளோர் நாளு நன்புன
லுண்ணென வேட்டவற் குதவ வேண்டுமால். (௭)

மேலுல கின்பமே யெய்த வேண்டினோன்
சாலவு நிரந்தர் தடாகங் கூவல்கள்
பால்புரை வாடிகள் சரசு பாரினி
லேலவும் வருந்தியு மியற்றல் வேண்டுமால். (௮)

யாவன்மற் றொருத்தனிங் கிழைத்த வாடிகள்
கூவலா தியினிடைக் கூர்ந்த தாகமுற்
றாவின முதலபல் லுயிரு மண்ணுறீஇத்
தாவறல் பருகினத் தருமம் யார்சொல்வார். (௯)

அன்னதோர் புண்ணிய மவன்றன் சுற்றமாய்த்
துன்னிய யாரையுந் துகளில் சீருடைப்
பொன்னுல கேற்றுமிப் புனியில் யாவனோர்
தன்னுடைப் புனற்கரை தன்னிற் பல்லுயிர். (௧0)

அடைநதுநா படிநதிடல பருக லாதுயா
லுடம்பொடு முளங்குளிர்ந் துவகை டூத்திடத்
தடம்புனல் வேனிலிற் றருவித் தானவன்
மடங்கியோர் ஞான்றினும் வருந்து றுனரோ. (௧௧)

நறியரீர்ப் பந்தர்முன் னான நல்லறந்
தெறுதரு கோடைநாள் விசேடித் துச்செயி
னிறைபய னளித்திடு நெய்வ முங்குறி
னெறிசுடர்த் தழலினுக் கமரர்க் கின்பமாம். (௧௨)

சீதமென் புனல்கொளச் சிரகஞ் சிந்தையி
னாதரித் தளித்திடி னனைய ரீரினல்
வேதியர் தூய்மையை மேவிச் செய்யற
மேதகு மாறிலொன் றிவனை மேவுமால். (௧௩)

நிறைதரு குளிரினை நீக்க வாயினு
முறுபசிக் கடிசின்மற் றுஞற்ற வாயினுங்
குறைவுறு திர்தனங் கொடுக்கி னிம்மையு
மறுமையு மகிழ்சிறந் திருப்பன் மற்றவன். (௧௪)

தானமிங் கெவற்றுளு மன்ன தானமே
மேன்மைய ததனையீண் டிழைத்த வித்தகன்
வானவர் வளநகர் வாழ்வெஞ் ஞான்றினு
மானவ னவன்பெறு மின்ப மார்சொல்வார். (௧௫)

அழிபசி தாகமோ டதிதி யண்ணுறின்
விழைவொடு மவன்றனை யாவன் வெம்பசி
யொழிவுறு வித்தவ னவனு றும்பலன்
றமுனியித் துணையெனுஞ் சங்கை யில்லையே. (௧௬)

விருந்தினர் தென்புல வாணர் விண்ணவ
ரொருங்குள முவப்புற வொருத்தன் றுன்மிக
வருநதியீட் டியநிதி வகைவ கைப்படத்
திருந்திடப் பகுந்தனன் செலுத்த வேண்டுமால். (௧௭)

தென்புலத் தவருளங் களிசி றந்திட
வன்புடன் றிலத்தினை யளிக்க வன்னதால்
வன்பெரும் பாதக முதல வான்றுயர்
தன்புடை யணுகுற வகைத டிப்பனல். (௧௮)

புனிதமா மறையவன் றனக்குப் பொற்புற
வினியதண் கவிகையை நிழலுக் கீவனே
லனையவ னிம்மையிற் செல்வ னாகிமேற்
பனிவிசும் புலகினும் பயில்வ னின்பமே. (௧௯)

வேதியன் றுளினை தொடவி ருப்பினுற்
பாதுகை யளிப்பவன் பாரி விம்மையின்
மோதுவெம் பகையெலா முருக்கி யம்மையி
லோதருஞ் செல்வம்வா னுலகி லெய்துவான். (௨௦)

விழுமிய தானமற் றெவைக்கு மேலதா
மழவிடைச் சகடமா தான நெய்யினுற்
றொழுதகு கடவுண்முன் சுடர்வி ளக்கிடா
முழுதிரு ளகற்றின்வேண் டியமு டிப்பனல். (௨௧)

உயந்திடு தானமற் றெவற்று ளும்முவுந்
தந்துகி லளிப்பதே யதிக மந்தணர்
முந்துவா னவர்கடென் புலத்தர் மூவர்கள்
சந்தத முவப்பாத் தானஞ் செய்திடின. (௨௨)

நன்னில மளித்திடல் ஹிஞ்சை நல்குதல்
பன்னருஞ் சிறப்புடைப் பசுவ முங்குதல்
கன்னிகை யுதவிடல் கனிகை யாவுளு
மின்னவை யுயர்ந்தவென் றிசைப்பர் மேலையோர். (௨௩)

இன்சுவைத் தீங்கனி யினிது நல்குறிற்
றென்புலத் தவர்மகிழ் சிறப்பர் தேமலர்
நன்கொடை பண்ணவர் நயப்பர் நீழலா
லன்புறு வழிச்செல்வோ ருவகை யாவரால். (௨௪)

முதுவழி முதலிய தலத்தின் மொய்த்தொளிர்
மதுமலர் பொதுளியே மதுர மென்கனி
யுதவுறு பலதரு வொழுங்கின் வைத்திடி-
னதிகநல் லறங்களு ளதிக மாமது. (௨௫)

சங்கிவை யாவரு மியைந்நி னைத்திடப்
பாங்கினிற் பொதுப்படப் பகர்ந்த தானமாம்
வாங்குத லரியமா தானம் வேறுள
வாங்கவை சொல்லுது மமர்ந்து கேட்டியால். (௨௬)

வேறு.

மாற்ற ரும்பிர மாண்டதா னத்தினை வழுவா
தாற்றி னுத்தம முன்னையா யிரம்பிறப் பளவு
மேற்றி யீட்டுபா வத்திர ளனைத்தையு மிகப்பன்
சாற்றி மும்படி யெளியதோ வன்னதோ தானம். (௨௭)

நெளிதி ரைக்கனை கடல்களு நிகழ்பல தீவும்
வளைவு பெற்றுள வனப்புடன் வயங்குபல் லுலகு
மொளித னைக்கவுள் ளுடையதா யுயர்பிர மாண்ட
மளவில் காஞ்சனத் தாலினி தியற்றியாங் கதனை. (௨௮)

மாரி னுல்வரு மறையவர்க் குவப்புடன் வழங்கு
நாரு ளுத்தம னளப்பிலாப் பவந்தொறு நாளும்
விரவு மெவ்வகைப் பாவமுந் தணந்துவெண் மதியம்
பரிதி தாரகை நான்வரைப் பொன்னகர் பதிவான். (௨௯)

ஏத்த ரும்புகழ்ப் பிருதிவி தானமற் றெளிதோ
வாய்த்த தீவொடு மால்வரை பலவொடு மருவிச்
சேர்த்த பொன்வரை திகழ்வதாய் மரபினிற் சிறப்பத்
தாத்தி ரிப்பெரு வடிவினைப் பைம்பொஹ் சமைத்து. (௩0)

தூய வேதியர்க் களித்திடு முத்தமன் றென்னுண்
மேய பல்பவத் தீட்டிய வினையெலாம் வீட்டி
யாயு நுண்மறைத் திசைமுகன் கற்பநா ளளவுஞ்
சேய மெய்யொளி திகழ்வுறப் பொன்னகர் சேர்வான். (௩௧)

தான மும்பல விரதமுஞ் செயற்கருந் தவமுந்
தூநல் வேள்வியுந் தருபயன் யாவையுந் தொகுத்து
மாந லந்திகழ் பிருதிவி தானமே வழங்குந்
தேன லம்புதண் மலர்க்குழற் செநதுவர் வாயாய். (௩௨)

ஆயி ரம்பசு விதியினி லளித்தவ னனைய
மாயி ரும்புனி யருள்பய னிற்பதின் மடங்கு
தூய நன்பயன் பெறுவனெப பொருள்களுந் துவன்ற
மேய சீர்கெழு மானிகை வேய்நதுவே தியர்க்கு. (௩௩)

உவந்து பொன்னுட னினிதளித் துள்ளவ னும்பர்
நிவந்த பொன்னுல கடைந்தர மகளிர்நின் றேத்தக்
கவின்கொள் பேரொளி நவமணி சூயிற்றுபு கனகங்
குவிந்த மானிகை தனிலொரு கற்பம்வை குவனால். (௩௪)

சேய பொன்னினுற் றிலத்தினுற் றிகழ்த்தகார்ப் பாச
மாய தாற்குளிர் சந்தன மாதிய வவற்றூற்
தூய தேனுவின வடிவம திழைத்தருட் சுருதி
மேய சீர்கெழு விழுப்பமார் விபபிரக் களித்தோன். (௩௫)

பல்ப வத்தினு மீட்டிய பாவசஞ் சித்தத்தை
யொல்லை நீக்கியோர் கற்பநாள் வரைவிழை வுற்ற
வெல்லை யில்வள மினிதுபெற் றின்பமுற் றிருப்பன்
மல்ல லஞ்செழும் பொன்னகர் தன்னிடை மருவி. (௩௬)

எவனொ ருத்தன்மற் றேதொரு பொருளினி விழைவ
னவன்வி ழைந்துள வப்பொரு ளவன்றனக் களித்தோன்
புவனி யெங்கணும் வென்றிடு விறல்கெழு புயத்தாற்
கவன வெம்பரி மகம்புரி பயனுறுங் கடிதின். (௩௭)

ஆளப்பி ருனமற் றெவற்றுளு மபயமா தானங்
கிளப்பி னன்னது நாவினுற் கீர்த்திப்ப தரிதால்
விளக்கும் வேள்வியுந் தானமுந் தீர்த்தமு மிகவுங்
கொளத்த கும்பயன் முழுவது மினையதாற் கொள்வன். (௩௮)

சீத மென்றுழாய்ப் படலையந் திருமறு மார்பந்
காத ரத்தொடு சினகர மழகுற வமைத்துப்
போத வெங்கணுந் தவள நுண் களபமேற் பூசித்
தாத விழந்தநந் தனம்பொழி றடத்தொடுஞ் சார. (௩௯)

யாவ னல்குவ னன்னவ னினியவெப் பொருளு
மேனி மல்கியே திவ்விய மாய்விழை வனவாய்க்
கோவை வாயர மங்கையர் குழாங்கொளக் குலாவு
தூவி யன்னமா மயின்முதற் சமப்பன வாகி. (௪0)

இழைத்த பன்மணிப் பாயொளி பரந்திள வெயிலை
யொழிக்க வல்லவாய்ச் சித்தர்சா ரணர்கள்யா முடையோர்
வழுத்து நாதகீ தந்தெழிக் கின்றவாய் வயங்கும்
விழுத்த குஞ்சுடர்ப் பலவிமா னத்திடை விளங்கி. (௪௧)

உலகம் யாவுளு மினிதூலாய்த் தன்னுயர் கிளையா
விலகு மூவெழு சுற்றமு மொருங்குகொண் டேகி
யலகில் வைபவ முடையநம் முலகினை யடைவன்
கலவ மஞ்ஞையஞ் சாயலிற் கடலமீர் தனையாய். (௪௨)

தயங்கு பேரொளி தழைத்தசா ளக்கிரா மந்தான்
வயங்கு சீர்கெழு துவாரகைச் சக்கர வகைதா
னியைந்த ஞானமா யிலங்கொளிச் சிவலிங்க மென்றான்
பயன்கொ ளெவ்வகை யுபகர ணத்தொடும பரிந்து. (௪௩)

விதிவ ழாவகைச் சாந்தரா யுயர்ந்தவே தியர்க்கு
முதிய செய்யபொன் றன்னொடு முகனமர்ந் தளித்தோன்
றுதிகொ ணுல்பகர் தானம்யா வுந்தருந் தூய
வதிக நன்பலன் றம்மினுஞ் சதமடங் காய். (௪௪)

பலனை யெய்துவ னிற்பன நடப்பன பலவு
மிலகு சீர்ப்பிர மாண்டமோ டெவையுநம் மிருவர்
மலரு நல்வித யத்தினு ளடங்கியே வைகு
மலகி லாதநா மிருவரு மவற்றடங் குவமால். (௪௫)

இனைய வற்றினை யளித்ததா னத்தினு விசைத்த
வனைய தாபர மாதிய வளப்பிலெவ் வுயிரு
நினைய ரும்பிர மாண்டமு மளித்தநீள் பலன்கள்
வினவி னென்துணை யத்துணைப் பலனுமே விடுமால். (௪௬)

இங்கும் மூன்றுதா னங்களுந் தருபய னிமய
மங்கை கேளுனக் குண்மையாய் மொழிந்தன மற்றோர்
சங்கை வேறிலைச் சதுமுக னுலகமுன் னாய
பொங்கு பல்லுல கத்தினும் விழைந்துள போகம்.

(சஎ)

தழையு மூவெழு குலமுறை யோடுதான் றுய்த்து
விழுமி தெங்கனுஞ் செல்விமா னத்தின்மேற் கொண்டு
கழிபெ ருங்களைக் குழாத்தொடுங் கற்பநான் முடிவி
லழிவி லாதள விறந்தவா னந்தம தடைந்து.

(சஅ)

நலந்தி கழ்ந்திடு நம்பர முத்தியு நாளுந்
துலங்கு சீர்நெடு மால்பர முத்தியுந் தோய்வ
னிலங்கொ ளிச்சிவ லிங்கதா னத்துட னிணையாய்ப்
பலன்கொ டுத்திடு தானமவே ரென்றிலைப் பகரின்.

(சக)

அறிவ ருஞ்சிவ லிங்கபூ சனைக்கிணை யாகப்
பிறிது பூசையு மில்லையாண் பெட்புற விழைத்த
வெறிசு டர்ச்சிவ லிங்கநற பதிட்டையோ டிணையா
வறைய வல்லதோர் பதிட்டையும் வேறிலை யணங்கே.

(ரு0)

உள்ள மெண்ணிய தெவ்வுரு வவ்வுரு வுஞற்றித்
தெள்ளி திற்புரி பூசனையி னுஞ்சிவ லிங்கத்
தெள்ள வின்றிய பூசனை யேயெமக் கினிது
தள்ள ருஞ்சிவ லிங்கபூ சனைதரு பயனை.

(ருக)

பிறிது வேறுபா யத்தினுற் பெறுவதிங் கரிதா
னறைது ளித்ததண் மலரய னூணன் மகவா
னெறிசு டர்க்கதிர் வெண்மதி யிவர்முத லாய
மறுவில் வானவர்க் கதிபரு மற்றையர் யாரும்.

(ருஉ)

சாற்ற ருஞ்சிவ லிங்கபூ சனையினுற் றுமே
யாற்றல் சான்றுள வழிவிடாப் பதவிக ளடைந்தார்
தேற்று மன்புடன் சிவலிங்க தாபனஞ் செய்யி
னேற்ற முப்புல னங்களுந் தாபித்த தெனலாம்.

(ருங)

இனிது தாபன மானவவ் வருட்சிவ லிங்கந்
தனின்ம கிழ்ச்சியை நிறைக்கின்முப் புலனங்க டமக்கு
நனிநி றைத்ததா நற்சிவ லிங்கமு நல்கிக்
கனியு மன்புடைப் பூசார் தமக்குப கரித்தால்.

(ருச)

ஆன்ன தாகிய தானமிங் களித்திடும் பயனை
யின்ன தென்றளந் தியம்பிட வெண்ணுமோ வெவர்க்கு
நன்னர் சாலவு மிருமையு நண்ணுற வேண்டின்
மன்னு சீர்ச்சிவ விங்கதா னஞ்செய்க வல்லோர். (௫௫)

தான மொன்றினுற் பெற்றிடாப் பேறுதா னுளதோ
வான புண்ணிய காலமே யரியநந் தலமே
மாந லப்படு பாத்திர மேயெனும வகையு
ளீன மின்றிவந் தொன்றுநேர் படி னுமாங் கிக. (௫௬)

ஈதல் வேண்டிய நல்குமா தானஞ்செய் யிடத்தூந்
திதி நென்புலத் தவர்கடன் நீர்த்தல்செய் யுழியும்
வேதம் வல்லரை மிகவுமா ராய்ந்திடல் வேண்டு
மாத ரத்தினு லதற்கியைந் தாரொனி னளிக்க. (௫௭)

மறுவில் பண்ணவர் தங்களை வழிபட னுறினு
மறுச வைப்படு மன்னதா னத்தினு மடைவோர்
முறைமை யாதெனச் சோதனை செய்திடார் முதியோர்
பெறல ரும்பயன் பெற்றெனப் பேணியேற் றிடுப. (௫௮)

வேதி யன்குலத் துயர்ந்தவ னென்னினு மேன்மைச்
சாதி யல்லவ னென்னினுந் தன்னொழுக் கத்தி
னீதி யில்லவ னென்னினு மையுற னீங்கி
யாத ரிக்கமற் றன்னதா னத்தினி லவனை. (௫௯)

தனது தேயமும் புண்ணிய காலமுஞ் சால
வினிய பாத்திரந் தானுமங் கொருங்குவந் தெய்தி
னனைய போதிலே வளம்பட விழைவுறி னறிந்த
மனித னுனவன் செய்கதா னங்களை வல்லே. (௬௦)

ஈதல் செய்திடி னமருல கின்பழு மெய்து
மீதல் செய்திடி னிழைத்தநல் வினைப்பய னியையு
மீதல் செய்திடி ன் யாவையுந் தன்வய மாரு
மீதல் செய்திடி னென்பகை ஞரையும்வென் றிடலாம். (௬௧)

ஈத லேற்றுள மறையவ ரேத்திடப் பெற்றோன்
மோது வெய்யபா வத்திரண் முழுவது முருக்கிப்
பூத லத்தொடும் பொன்னுல கிற்புகழ் நிறைவன்
யாதி னும்மவ னிறையுமோ ரரந்தையெய் திலனால். (௬௨)

ஈய்கை யில்லவன் பழிமொழி தன்னையு மெய்தி
மாயி ரும்புவி தன்னிலும் விசமபிலும் வருநது
மேய வீகையே புண்ணிய கதியினை விளைக்கு
மாய வன்பினிற் காத்திடு மன்னைபோ லவனை. (க௩)

மனித ருக்குந் புகவிடம் வயங்குசீர்ப் புகழே
ரினிய செல்வம்வந் தெய்துதற் கேதுவு மிதுவே
யனைய தன்மையா லீதலே யனைத்திற்கு மூலம்
வினவி னன்னதாற் பெறுதன்மற் றென்றினுன் மேவா. (க௪)

மாந்தர் தங்களி லுத்தமன் மரபினி னீட்டி
யேய்ந்த வந்திதி யினியநல் லறத்தினி லீந்து
விய்ந்தி டாதவெப் பாவமும் வேரற லீட்டிப்
போந்து பொன்னக ரழிவினின் பத்தொடு பொலிவன். (க௫)

ஈயு முத்தமன் பெருமையு மினியநல் வளனு
நோயில் யாக்கையு மருத்தசித் தியுதுவ லருஞ்சி
ராயு ணீடிய மைந்தரு நற்கதி யாகி
மேய யாவையு மெய்தியே விளங்கவீற் றிருப்பன். (க௬)

நல்ல றத்ததா னங்களை நவின்றனஞ் சிறிது
சொல்ல வேண்டுறின் யாதினித் தோகைகே ளென்ன
வெல்லை யின்றிய பரம்பொரு ளியம்பலு மிமய
வல்லி யாயவென் னம்மைமற் றிம்மொழி வழங்கும். (க௭)

மாற்ற ருஞ்சிறப் புடையதோர் மாசிவ லிங்கத்
தேற்ற பூசனை யதிகமென் றியம்பினை யிறைவ
சாற்றி னன்னதன் றோற்றமுந் தன்மையும் பிறவுந்
தேற்ற மாகவிங் குணர்த்துதி யென்றுசெப் பினளால். (க௮)

ஆகச்செய்யுள், எக௫.

ப தி னை ந் தா வ து

சிவலிங்கத்தோற்றமுரைத்த

அத்தியாயம்.

—***—

ஆதி கற்ப முடிந்த வெல்லையி லவிர்ச டர்ப்படை யாழியா
னோது மூன்றுல கங்க ளுந்த னிடத்த டங்க வொடுக்குறப்
போத வெங்கணு நீத்தம் வந்து புருந்து யாவு மறைத்திட
மோது வெஞ்சின வாள் ராவனை மீது செங்கண் முகிழ்த்தனன். (க)

அங்க தற்பி னளப்பில் கால மகன்றி டக்களி யளிகள்குழ்
பங்க யத்தன் மனச்செ ருக்கொ டெழுந்து பாம்பிணை மீமிசைப்
பொங்கு வெள்ள நடுத்து யின்றிடு பூவை வண்ணனை நோக்குற
விங்கெ வன்னிறு மாப்பி னோடு படுத்தி ருப்பவ னென்றுடன். (உ)

அருக ணைந்து விரித்த கைகொ டவன்றெ டைக்க ணடித்தனன்
விரைய வங்கன் விழித்து ளான்றனை வெங்க னற்பொறி சிந்திடப்
பெரிது நோக்கி மதர்ப்பி னோடு பொருமை வந்து பெருத்துற [ன்.
மருளி மூண்டெழு வெஞ்சி னத்தொடு மற்றில் வாய்மொழி சொற்றன

யாவ னீபெயர் யாது நின்செயல் யாதி யம்புதி யாவையும்
வீவ வாசுபு நீயொ ருத்த னிருந்த வாரெவன் மிக்கநா
னா யாய வெவைக்கு மூலம் தாபு திப்பது மழிவது
மோவி யேதுவு மின்றி வைகின னென்னை நோக்கியு மொருவனீ. (ச)

மனச்செ ருக்கு விடாதி ருத்தினின் வன்மை யாதுகொன் மற்றிது
நினக்கு வந்த மருட்சி யோவென நீனி றத்த னிகழ்த்துவா
னனைத்து யிர்க்கு மியான்க ருத்த னனைத்து மென்னுடை மாயாபிற்
சனித்த வெவ்வுல சும்ப டைத்தவை காத்த ழித்திடு தலைவன்யான்.

வேறு.

யாரு மெனது பெருமைசிறி துணரா ரினிய நரருடைய
நார மதனி லயனமுற்ற வென்னை நாரா யண்ணென்றே
யோரு மறைகள் பாவுமிக வழத்தா நிற்கு முவந்துநா
னாரும் விழையக் குணத்தையுறி னெனக்குப் பெயர்க ளளப்பிலவாம்.

அனைய வாய பெயர்பலவு மருமா மறையின் முடிவுணர்ந்தோ
ரினிதி னுணர்வர் யான்பிறர்மற் றறியா மகிமை யியைந்துள்ளேன்
வினவின் முதலு மீதுமிலேன் யானே கருத்தன் மிகவெவைக்கும்.
புனித மாமென் னியற்கைவடி வரிய மறைக்கும் புகலரிதால். (எ)

என்னு லிறுதி யாமுலகோ டொருங்கே யிறவா தெவ்வண்ணர்
தன்ன லுய்ந்து நீயிருத்தி யாதுன் னொஞ் சாற்றுதியா [ன்
னின்ன லுஞ்றுஞ் செயல்பாது நின்னை யுணர்வான் விழைந்தேனெ
றந்நா ரணன்மற் றிவைபுணர்பக் கமலப் புத்தே ளறைகுற்றான். (அ)

மற்றென் பெருமை யுணர்தற்கு நீயார் மனமும் வாய்மொழியு
மிற்றென் றென்னை யுணராவா லெனது படைப்பிற் சகமண்ட
முற்றுந் தோற்ற மாமினகாண் முதிய சனகன் முதல்யோக
ருற்றிந் கென்னை யேயொருவா னுணர்வார் பிறருக் கொண் னுமே. (இ)

மகதத் துவத்தின் வருவிக்க வருதத் துவங்கள் யாவையினு
மிகவும் பூரி விபவமா விளங்கு வேளைச் சிவமெனவே
பகர்வுற் றார்தமா யோகிகள்தான் பணிப்பக் கலக்கு மாயைதனிற்
றுகளற் றிலகு மகங்காச மூன்று விதமாய்த் தோன்றிற்றால். (க0)

மற்றிங் கதுபூ தாதியென்று வளர்தை சதம்வை காரிகமென்
றுற்றிங் கடைவே யுளவாகி யுளவா யவற்றி னோர்முறையே
பற்றிற் திரிய மீரைத் தும் பதிந்து நிலைமைப் படாமனமுந்
துற்றுந் தன்மாத் திரைகளும்வந் தவற்றைம் பூதந் தோன்றுதுமால்.()

தோன்று மவற்றி லனைத்துலகுந் தோன்று முயிர்தம் வினைக்கீடா
யான்ற விமையோர் கந்தருவ ரவுண ரக்கர் பிதிரொடு
மேன்ற மனித ரெனவுமுட லெடுத்தவ் வுலகந் தொறுமியங்கி
மான்ற மலத்தா விவ்வகையே தோற்ற மீறு மாறாவே. (க2)

அனைய வகைக்குக் காரணமா யழிவந் திருத்த லாலென்கை
வினையி னீங்கு மயனென்று மந்த நென்றும் வியாபியென்று
நினைத லரிய வீசனென்று நினைவுந் தினிது நீயுணர் தி
துனைய வினியுன் னுணவத்தை யெல்லாம் விடுத்துத் தொழுதேத்தி.

பயந்தென் னானை யுண்ணடத்தி யெனவே பதுமத் தயன்பகா
வியந்து நகைத்து மணிவண்ண னீயார் மேலா னவன்யானே
யுயர்ந்த வுலகுக் கிறைவனும்யா னுனக்கு மிறைவன் யான்றானே
நயந்தி டென்னி லுயர்ந்தோர்மற் றில்லை யெவைக்கு நான்முதல்வன்.

என்றிம் முறையே பலபலசொற் திகவி யொருவர்க் கொருவர்தம்மின்
மன்ற மதித்துத் தஞ்செல்வ வளபைப் பெருக்கான் மருள்வார்க்குச்
சென்று நாப்ப னுலகெவைக்குந் திகழோ ரொளியா யிரகோடி
துன்று பரிதி மதியங்கி யொன்றாய்த் திரண்டு சுடர்வனபோல். (கரு)

புக்க தொருபே ரொளியாகிப் பொருவில் சிவலிங் கத்துருவாய்
மிக்க வெம்மை குளிர்மையன்றி வெண்மை கருமை பொன்மையன்றித்
திக்கும் புனியுஞ் சேண்விசும்பும் யாண்டு நிமிர்ந்து தெரிப்பரிதாய்த்
தக்க வேளை யொளிமுழுதுந் தள்ளித் தானே தனிவிளங்க. (கக)

இருவர் தாமு மதனையெதிர் நோக்கி யிறும்பு தெய்தினரா
யொருவர்க் கொருவர் தார்தம்மி லுரையா நிற்ப ரீதொன்று
பெரிது நமது நடுத்தோன்றிப் பேச வரிய விம்மிதத்தைத்
தருவ தாயிற் றிதன்வடிவு துணை முணரா திருநதக்கால். (கௌ)

நமக்குப் பெருமை யெவ்வாற்றா லுளதாம் வாளா நாமிருவே
மமைத்தற் கரிய விகலெய்தி யாவ தென்னே யளப்பரிதா
யிமைக்கு மிதற்கு முதலெனினு மிறுதி யெனினு மெவர்காண்பர்
தமக்கு நிகர்வே நெருவரில்லாத் தலைவ ரவரே சரதமிது. (கஅ)

என்று மொழிந்து முதலளப்ப வியைந்து மாயோ னேகினு
னன்று முடிவு காண்பனென நளினப் பொருட்டு நான்முகத்தோன்
சென்று வருந்தி னுளைப்பி லுகங்க ளிருவர் தேடலுற்று
மொன்று மதற்கு முதலிறுதி யுணரார் மிகவு முளம்வியந்து. (கக)

மீனாற் றவர்பே ரொளியாகி விளங்கா நின்ற வதையுணர்வான்
மூனாற் றிடுவேட் கையராகித் தம்மி லிதனை மொழிசுவார்
நீனாற் றிடுமில் வொளியினைநா முன்கண் டறியே நெடுவிசும்பில்
வாள்விட் டிலகி யளப்பரிதா யாண்டு மாகி வயங்கியதால். (உ௦)

நோக்குந் தோறும் பயமளித்து நோன்மை நமக்கில் லாதபடி
யாக்கு மிதனு னம்வயத்த ரல்லே மானே மாதலாற்
காக்குந் தலைவ நெருவனைநா முடையே மானேங் கருதின்மெய்யாய்
மேக்குங் கீழுந் தொடர்ந்தவிது நம்மாற் பணிதல் வேண்டுமால். (உ௧)

இதுதா னமக்குக் கருணைசெய்யா திருந்தாற் பயத்துக் கேதுவென
வதுதா முணர்ந்து விழைவுற்ற கருமநன்மை யாவேண்டின்
மதியா லறியப் படுபொருளும் வணங்கும் பொருளு மிதுவேயென்
றுதியா நின்ற கருத்தினராய்த் துணிந்து நமதோ ரொளிவடிவை. ()

பாரின் கண்ணே முடிதாழ்ந்து பரிவுற் றுள்ள மொன்றாகிச்
சேரும் களிப்பை யளிப்பதாய்த் திரையி னமிர்திற் றீஞ்சுவைத்தாய்க்
கூரும் புகழ்ச்சி யினிதெடுத்துக் கூறா நிற்பா ராயினார்
காருங் கடலு நிகர்ப்பா னும் விசம்பு நிலனுங் கண்டா னும். (உ௩)

வேறு.

நின்னுட னிருவ ராக நிகழ்த்தவே நெருவ ரில்லா
முன்னவ போற்றி யீறு முதனடு வில்லாய் போற்றி
யுன்னருஞ் சிவாய போற்றி யொழிவினி லடைவாய் போற்றி
மன்னுசீர்ப் பரம போற்றி சிவலிங்க வடிவே போற்றி. (உ௪)

அருந்தரை யீறாய் நாத மாதியா யளவி லண்டம்
விரிந்தவை விழுங்கு நீத்த மீதுவீற் றிருப்பாய் போற்றி
பரந்திடம் வேட்கை நீங்கி னடைந்தருள் பரம போற்றி
திருந்துசீர்ச் சிவாய போற்றி சிவலிங்க வடிவே போற்றி. (உ௫)

அற்றமில் பிறவி யாய வழிதுயர்ப் பிணிதீர்ந் துய்ய
வற்றதோர் மருந்தாய் நாளு முதவுறு மொன்றே போற்றி
பற்றறு திக்கட் டோன்றும் பரமமே சிவமே போற்றி
தெற்றென வறித நேற்றுச் சிவலிங்க வடிவே போற்றி. (உ௬)

யாவனென் பவனே போற்றி யாதேயென் பவனே போற்றி
யோவிலா வொருவ போற்றி யுயர்பரப் பிரமம் போற்றி
மேவுபற் றறுதி தன்னில் வெளிவருஞ் சிவமே போற்றி
சேவைதந் தருளு போற்றி சிவலிங்க வடிவே போற்றி. (உ௭)

கொழுஞ்சுடர்க் கொழுந்து கோடி கோடியாய்த் திசைக ளெல்லாம்
விழுங்குபு திறையா நின்ற வெவ்வழற் றம்ப மாகி
யெழுந்துயர் சிவமே போற்றி யாவும்விட் டொழிந்தா லெய்துஞ்
செழும்பாம் பொருளே போற்றி சிவலிங்க வடிவே போற்றி. (உ௮)

எவனெனப் பாவித் தாலு மெதுவெனப் பாவித் தாலு
மவனுமா யதுவு மாகி யன்பரைப் புரப்பாய் போற்றி
யவனேநா னெனப்பா விக்கி னவ்வண மாவாய் போற்றி
யுவமம்வே றுென்று மின்றி யுயர்பரப் பிரமம் போற்றி. (உ௯)

சிறிதுமோர் விகார மின்றி நித்தமாய்ச் சிதானந் தத்தின்
மறுவிலா வடிவ மாகி விழைவுநின் வருவா யாகி
நிறையுநன் மைகள்யா வைக்கு நிலைமையாய் வணங்கு தற்கோ
ருறையுளாய்ச் சிவமா யோங்குஞ் சிவலிங்க வுருவே போற்றி. (௩௦)

இனிதுவாழ் வளிப்போ னாகி யேலவு நல்லோ னாகிக்
கனியுமன் பர்க்கு முத்தி கருணையா லருள்வோ னாகி
நனிதவச் சிவமே யாகிப் பற்றறு திக்க ணண்ணுந்
தனிமுதல் போற்றி போற்றி சம்புவே போற்றி போற்றி. (௩௧)

வேறு.

என்றிலை வழத்திக் கரமுகிழ்த் திறைஞ்சி யிலிங்கமுன் னெய்
திதின் றினிதா, யொன்றுரை செய்வ ரிறைவகேள் யாங்க ளிருவரு
மெவ்வகை யுலகு, நன்றறு நடாத்த லுற்றதி காரந் தன்னிலே நின்
றன நாளு, நின்றதா லெல்லாப் பெருமைக ளுக்கு நிலைபெறு மிருப்
பிட மாணேம். (௩௨)

நினதுமா யையிலே மயங்கினே மதனு னின்னையா முணர்கிலே
ரீயா, ருனதுபே ரென்னை சோதியாய்த் திகழ்தி யுன்னுடைச் சரி

தமே துணர்த்தென், றனையவர் வினவ நாமிலிங் கத்தி லிருந்துமாங்
கவரெதிர் தோன்றி, யினிதுற நன்கு மதித்துவப் புடனே யாமிரு
வர்க்குமொன் றிசைப்பேம். (௩௩)

யாமொரு வேமே யுலகினுக் கெல்லா மிறைமையுற் றென்றை
க்கு மழியாக், காமரு செல்வ முடையமா பென்றுங் கருதினம் வயத்
தமாய் வதிலேந், தாமெவர் கருந்தம் வயத்தால் லாமற் றுங்கணம்
மாயையான் மருள்வர், நாமமிக் கெமக்குப் பலபல வுள்ள வவற்றி
னிற் சிலசில நவில்வாம. (௩௪)

உருத்திரன் வீமன் பசுபதி யீச னுக்கிரன் சருவன்மா தேவன்,
பரித்திடு பவனென் றெம்பெய ரிவையா நிற்பன நடப்பன பலவாய்ப்,
பெருத்திடு முயிருட் டிக்கினுள் விசம்பு ளெங்கணுங் குறைவின்றி
நிறைவேங், கருத்தையுங் கடந்து திலத்தினுட் டயிலங் கலத்தல்போ
லெங்கணுங் கலப்போம். (௩௫)

முதனடு விறுதி யின்றிய நாமம் மிச்சையின் முழுதொருங்
குணர்வேம், பதிவுறு முலக முழுதுநாம் விதிக்கப் பரித்திடப் படு
வன பின்னர், விதிமுறை நம்மா லழிக்கவும் படுவ நீயிர்மற் றிருவரும்
விரிந்து, ததைவுறு முலக மெவைக்குநற் றலைவர் தும்மிரு வருக்கு
நாந் தலைமை. (௩௬)

நமக்குநா மொப்ப தன்றிமற் றொருவர் நமக்கெதி ராநிலே ரில்லை
நமக்குயர்ந தவரு மில்லைநா தமக்கு நாமுயிர் நமதெழுத் வலியா ட்ற்
னுமைப்புரந் திடுவே முலகெலாம் வேத தூல்வழி நாம்படைத் திடுத
கெமக்குள கரண நீயிரிவ் விலிங்கத் தியல்பினை யறிந்திடல்வேண்டின்.

சாற்றுது முலகைத் தன்னுளே கரந்து சந்ததந் தான்விளங் குற்
றுப், பரற்பட வெமது வாழ்வினுக் கெல்லாம் பதிவுறு மொருநிலை
மைத்தா, யேற்றுள விதுதா னிலிங்கமென் றுகு மெமதொளிக்
கேலவு முரித்தாய்ப், போற்றுநங் குறியே யுள்ளதா யிலய வுற்பவங்
கட்கொரு பொருட்டாய். (௩௭)

இருத்தலி னிலிங்க மெனப்பெயர் பெற்ற திருவரு மிதனியல்
புணர, வருத்தினே முங்கட் குணர்ச்சியை நீவிர் மற்றிதை நோக்
குமி னென்றேங், கருத்தினி லுவந்து வழுத்தியாக் கதனைக் கண்
ணுற நின்றவக் காலப், பரித்திடு மதனு ளன்னவர் விழிக்குப் புலப்
படு பொருளெலாம் பகரின். (௩௮)

அளப்பிலா வண்ட மமுதவெண் கதிரோ நனிரொளிப் பரிதியங் கடவு
டுளக்குறு செந்நீச் சுடர்விடு முடுக்கள் சூழ்வுறு மிருந்திசை காலம்
விளக்குறும் வேத மந்திரங் கிரியை சங்கற்ப விசுற்பமே யுயிர்கள்
வளப்படு மசத்துச் சத்துடனுத்தமனுத்தமற்றெவற்றையுங் கண்டார்.

கண்டவர்க் கதன்பி னுலகமுயந் திடுதல் காரண மாகமுன் காணு
விண்டொடர் முடிதான் விழிப்புல னாகி வெளிப்பட மிகக்களி ஈறந்து
புண்டரீ கத்துக் கடவுளுந் தடக்கைக் திகிரியைப் பரித்தபுத் தேளு
மண்டுந் நம்மைவணங்குபு சொல்வா ரண்ணனின் நருளினால் யாங்கள்.

பெறலரும் பயனைப் பெற்றன மினிமேற் பெருமயா மிழைத்திடு
கரும, முறையினைக் கற்பித் தருளெமக் கென்ன மொழிந்தன ரவர்க்
கிது மொழிவா, மெலிசுட ரிலிங்க மெமதித யத்தி வியன்றுள தித
னில்யா மிருத்தும், பிறிதுளிக் கிரக பூசைக ளுள்ளு மிலிங்கபூ சனை
பெரி ஆவப்பேம். (சஉ)

பார்கில ரிலிங்கத் தினியநூல் வழியே யெமையருச் சிப்பராங் கவர்கள்
சீரிய பூசை யாலிரண் டறவே சேர்வார்நம் முடனெனச் செப்ப
வோருரை பின்னு முரைப்பாபூ சனையி னுறுசெய லுபகர ணங்க
ணைர்பட வினவக் காமிக மாதி யாகம விதிநிகழ்த் தினமால். (சங)

நிகழ்த்திய பின்றை வேண்டிய கேண்மி னீயிரென் றேமவர்
சொல்வார், மகிழ்ச்சியை யெம்பால் வைத்தனை யெங்கண் மனத்திரு
நெர்துவாழ் வித்தாய், புகழ்ச்சியா லின்னும் பெறுவாரம் யாதே பொழி
பெருந் கருணையங் கடலே, நிகழ்ச்சியற் றெமக்கு வார்தரு குதி
மேல் யாங்களொன் றியம்புறக் கேண்மோ. (சச)

பல்வகை யுலகும் விதித்திடு காலேப் பரமநின் னிலிங்கத்தின்
பரிசை, மெல்லவே யெவர்க்கும் விளங்கிட வுணர்த்தி விழைந்துகாத்
தருளுதி யென்று, சொல்லினர் நாமுன் சொற்றவா கமத்தின் றாய
பத் ததிதனைப் படைப்பி, நெல்லையில் நீளிர் விளக்குமி நென்றே
யாமிலிங் கத்தினின் மறைந்தேம். (சரு)

அன்னவர் பின்னர் தங்களில் விடைகொண் டகன்றனர் தம்முல
கடைந்தா, நுன்னருஞ் சிவலிங் கத்தினுற் பவமா மொண்கதை யாவ
னோ துற்றான், பின்னவன் ஞான சம்பன னாகிப் பெறலரு நம்முல
கடைவ, னின்னதென் றினைய மகிமையை யுரைத்தற் கெளியதோ
வேடவிழ் குழலாய். (சக)

உலகினிற் படைப்புப் பிறறைவர் தெய்த வுயர்மறைக் கிழவன்யா
முணர்த்து, மலகிலா கமத்துப் பத்ததி தன்னை யருந்தவடிவானிவ்

ரமரர், தொலைனிலா வவுணர்க் கிலிங்கபூ சனையைத் துகளற வுணர்த்
தின னதன்பின், மலாவன் றுனு மாகம விதியா லனையபூ சனைமகிழ்ந்
திழைத்தான். (சஎ)

அண்டர்கந் தருவர் கருடர்க் கியக்க ரரக்கர்தா னவாருந் தவத்
தோர், மண்டலத் தவர்மற் றெனைவரு முவந்து மாசிவ லிங்கபூ சனை
மேற், கொண்டுநன் கிழைத்து வரலுமக் காலங் குவலயத் தருந்தவர்
சில்லோர், தண்டருந் தாரு வனத்திலப் பூசை தனைச்செயா தருந்
தவஞ் செய்தார். (சஅ)

செய்தவர் தம்மைப் பின்னர்நாஞ் சென்று சிந்தையை மருட்டி
யங் கதற்பி, னுய்வதற் கிலிங்க மகிமையை யுணர்த்த வுணர்ந்தன
ரென்றிவை யுரைப்ப, வையனை நோக்கி யெம்பெரு மாட்டி யறைகுவ
ளருந்தவ ரெவ்வா, றெய்தினர் மயக்க மிலிங்கமான் மியத்தை யெம்
முறை யுணர்த்தினை யென்றாள். (சகூ)

ஆகச்செய்யுள், அசசச.

ப தி னு ரு வ து

தாருகாவன விகாரமுணர்த்திய

அ த் தி ய ர ய ம்.

— — — — —

அருந்த வத்துப் பிருகுவொ டங்கிரா
வருந்தி நோற்கு மரீசி புலத்தியன்
பொருந்து தக்கன் புலகன் கவுதமன்
றிருந்து மத்திரி செம்மை வசிட்டனே. (க)

கடன்க பாலன் கபிலன் கிருதுவென்
றடங்கி னோரும் பிறரு மநேகராய்
றுடங்கும் வெண்புரி நூலணி மார்பினர்
கடிந்தி லிங்க வருச்சனை காமுறார். (உ)

மாற்ற மின்றிய மாதவம பறபல
வீற்று வீற்று விதிவழி வைகலு
நோற்றன் மேயினர் நோற்பவ ருட்சிலர்
தோற்றஞ் சான்ற கதிரோற் றொழுபவர். (ங)

எரிசு டர்த்தழ லேத்துகின் றோர்சிலர்
பரவி மற்றை யரைப்பணி வோர்சில
ரரிய மாமறை யாய்நதுணர் வோர்சிலர்
தெரிவ ருஞ்செபஞ் செய்பவர் தாஞ்சிலர். (ச)

சிந்தை தன்னிற் றியானமுற் றோர்சிலர்
முந்தை யோக முயல்பவர் தாஞ்சிலர்
நந்தி டாதமெய்ஞ் ஞானமுற் றோர்சில
ரந்த மில்கரு மம்பிழைப் பார்கிலர். (ரு)

வெய்ய சோதி வெயிலுண் பவர்சிலர்
நொய்ய காற்று துகர்கின் றவர்சில
ருய்ய மென்சரு குண்பவர் தாஞ்சிலர்
பைய நீரைப் பருகலுற் றோர்சிலர். (க்)

சுவையி லாதன துய்ப்பவர் தாஞ்சிலர்
நவையில் கந்த நயந்துதின் பார்கிலர்
சிவை யகழ்ந்து சிந்தியில் வார்சிலர்
தவறில் பாசடை தாமிசை வார்சிலர். (எ)

இனைய வற்றினை யென்று மருந்துரு
வினையி னீங்கும் விரதிய ராயிர
ரனைய ராற்று மருந்தவத் தாலுட
றுனியு ருதவ ராகித் துவன்றியே. (அ)

தேவ தாரு வனத்திடைச் சேர்ந்தனர்
யாவர் தாழு மினைய தவமலா
லாவ தாஞ்சிவ லிங்க வருச்சனை
மேவு ருது விடுத்த தவற்றினுல். (க)

மற்றன் னோரை மருட்டும் பொருட்டவ
ருற்ற சூழ லுழிச்சென் றிளவெயி
றுற்ற பாணுவிற் றேன்றித் துறவிகள்
முற்று மோகிக்க மோக வடிவின்யாம். (க0)

அளந்தி டற்கரி தாய வழகொடும்
விளங்கி லக்கணம் யாவு மிகுந்துளங்
குளிர்ந்த வின்னிசை நாதமுங் கூத்துமுட்
டெளிந்து வல்லுந மாகிச் சிறப்பொடும். (கக)

வினை யங்கையின் மென்மெலத் தைவராக்
காணி லையைம் பிராயங் கணித்திடு
மாண லத்தொடு மாதவர் மல்கிய
சேணு யர்ந்த வனத்திடைச் சேர்கையில். (கஉ)

வீக்கு மந்துகில் விட்டு விடனென
நோக்கு வார்நுண் ணறிவைக் கவருநல்
யாக்கை தன்னொ டெதிர்த்தன மெம்முடன்
நேக்கெ றிந்த துழாய்முடிச் செங்கண்மால். (கங)

அம்பொன் வண்ணத் தவிரோளி மேனியுங்
கம்பிக் குண்டலக் காதழ குங்கனச்
செம்பொற் சோதித் திதலை பொதிந்தொளிர்
பைம்பொற் கும்பப் பனைமுலைப் பாரமும். (கச)

மட்டு வார்குழ லும்மதி போன்றொளி
விட்டி லங்கு முகமுந் ளிகாசமு
நெட்டி. லைபாங் கதவி நிகர்த்துன
கட்டெ ழிற்குறங் குங்கண் கவற்றிய. (கரு)

நீடு பொற்பட் டுடைய நிறைசுடர்ப்
பாட கப்பத மும்பதி னுறென
நாட லுற்ற பிராயமு நன்குறக்
கூட நம்மொடு மங்ஙன் குலாவினான். (கக)

வேறு.

மெல்ல நடந்து வினோதித்து நோக்கிச் சிறிது நகைவினைத்துக்
கல்லுங் கனிய விதம்விதமாக் கான மெழுப்பிக் கனிசிறந்த
நல்ல நடமோ டொருங்கினிது பாடி யுலாவி நற்றவத்தோர்
மல்குஞ் சூழ லிடையடைந்தே மற்றி யாரு மருங்கணைந்தார். (கஎ)

அங்கை கூப்பி நாமடங்கி யஞ்சி யெனிய மாகியவர்
தங்கட் கியையச் சிலசொல்வோர் தவத்தா லுயர்ந்தீர் தமிழேனுக்
கிங்கு மாதா பிதாவினையென் னுடனே பிறந்தார் யாருமிலைப்
பொங்கு கிளைஞ ரெவருமிலைப் போந்தேன் யானிங் கொருவனுமே.()

என்னே டுரைக்க விரண்டாவ ரொருவ ரில்லை யதனால்யா
னின்னே நும்மை வந்தடைந்தே நெளியே னுடைய பிரகிருதி
தன்னை யறிந்தே யாவர்சிலர் தமிழ் னேனை யுபசரிப்பா
ரன்னோர் தாமே தாய்தந்தை யவரே கிளையு மெனக்கவரே. (கக)

என்னைப்போல விவடானு மீன்றோர் கிளைஞ ரில்ல வளென்
றன்னைப் போலுந் தமிழண்மிக வென்பால் விழைவு தங்குதலா [ஹம்
லென்னைத் தனந்து மற்றொருழை யேகா ளென்னெஞ் செஞ்ஞான்
பொன்னைப் போலு மிவளைவிட்டுப் போகா கெங்கள் பொருத்தமிது.()

யாங்க ளிருவே மெம்மிலொன்றா யிருந்த லறியார் கவையறியார்
தாங்க ளெனையு மிவளையும்வே ருக நினைவர் தமிழனே
னீங்கு ஹமதோ ரேவலைப்பெற் றினிதோர் புக்கி விழைத்ததனிற் ழம்.
பாங்கி னிவளோ டமர்ந்துதவம் பண்ண நினைந்தே னெனப்பகர்ந்தே

பகர்ந்த மொழிகேட் டன்னவரப் பரிசே சுகத்தி லிருத்தியென்றார்
புகுந்த நாழு மாயிடையோர் பன்ன சாலை புதிதிலழைத்து
மகிழ்ந்து வைகி யவர்மனைக்கண் மருவித் தினமும் பவிவாங்கி
துகர்ந்து கிழங்குங் கனிபிறவு மயின்னு வதிந்தே துண்ணிடையாய்.()

வஞ்ச மாக வெம்வடிவை மறைத்துப் பிறர்மற் றறியாமல்
விஞ்ச வாற்றுந் தவவடிவை மேற்கொண் டொழுதி யிவ்வாறே
நெஞ்சி னினைவு வெளியாகா வண்ணஞ் சிலகா னீக்கினேம்
பஞ்சி புறமுச்செஞ் சீறடியாய் பனியின் காலம் போயிற்றால். (௨௩)

ஆதன்பி னடைந்த திளவேனி லடர்ந்து நிவந்த பாதவங்க
தைதந்து படர்ந்த வெள்ளிலைக ளுதிர்ந்துத் தூமென் றளிர்கான்று
வதிந்த குழவித் தென்றறவழந் தசைப்பப் பசந்து வளம்பெருகி
யிதஞ்செப் குயில்கள் யாண்டுமிருந் தினிது கூவு மியன்மேனி. (௨௪)

புதிதாஞ் செவ்வித் தண்ணடைமேற் பொதுளி மரங்கள் வசந்தர
பதியை யுடைய வாய்விளங்கிப் பைந்தேன் னுளிக்கும் பனிமலர்க்
டதைய மலர்ந்து களியளிக டமரித் தெழுதுண் டாதுபொதி
முதிய மன்றல் கமழ்ந்தெங்கு மொய்பூந் தருக்கண் முகஞ்செய்த. ()

காம மரும்பக காரணமாம வசந்த காலங் காணபளவிற்
றேமென் சுருதி மாடகயாழ் செங்கை யேந்திச் செனிவழியே
தூமெல் லமிர்த முகுத்தாங்குச் சுவையே ழிசையு முறைமுறையே
யாமங் கெழுப்பி வாசித்து நின்றே மப்போ தெமைக்கண்டு. (௨௫)

இழைத்த லரிய பெருந்தவத்தோ ரில்லின் கிழமை பூண்டமதர்
மழைக்கண் மகளிர் மகிழ்தூங்கி நம்பால் வைத்த மனத்தோராய்த்
தழைத்த விகார முள்ளமைத்துத் தளவ முறுவல் சிறிதரும்பி
யழுத்தும் பார்வை யுளராகி நாணு மொருவி யாசைமிக்கார். (௨௬)

நம்மோ டொருங்கு வந்தணைந்த வஞ்ச மடந்தை நலனோக்கி
யம்மா தவர்க்குக் குலமைந்த ராற்றுந் தவம்விட் டவளழகிற்
செம்மார் தடங்காக் காமுகராய்ச் சிந்தை கலங்கித் தெருமந்தா
ரம்மா ணிழையா ரழிந்ததுவு மைந்தர் குறையுந் தானோக்கி. (உஅ)

ஆசி நவத்தின் றுறைபோய வந்த ணை ரெமையிங்கு
வாசம் வேண்டா போதிரென வரைந்தார் வரைந்த வரைநோக்கிப்
பேசி னேம்பா மிருந்தவத்தீர் நுமக்கொன் றுரைக்கேம் பேதமின்றி
நேசித் தினிது கேண்மின்கள் வெகுளா தமைந்து நீவிர்தாம். (உஆ)

வேறு.

நும்மை யொத்துள நுண்ணுணர் வுள்ளவர்
செம்மை யிற்குணங் குற்றந் தெரிசுவா
ரெம்மொ முக்கமெஞ் ஞான்றினு மெண்ணுறி
னம்ம வற்பமுங் குற்ற மணுகுறா. (உ௦)

எங்கள் பாற்பிறர் கேட்ட வினியசொ
லங்க வார்க்கின் றளவும் பயன்படப்
பங்க மற்றிப் படியே பவிக்கவு
நங்கள் பாற்குறை யுண்டென நாடினீர். (உ௧)

பழுதி னும்முடைப் பன்னிக ளாணையின்
வழிநின் றேனவர் தங்கண் மனத்திடை
விழையுங் காதலி னாலிங்கன் மேவினேன்
பிழைசெய் தேனோ வலிதற் பிடித்துநான். (உ௨)

வரம்பி லாததும் மைந்த ரிவடனை
விரும்பி யேவ விதிற்பிடித் தார்மிக
வரும்பின் வெண்ணகை யாளுமற் றென்செய்வா
ணிரம்ப வாங்கவ ராணையி னின்றனள். (உ௩)

வலிதற் பற்றிடி னாணை வழீஇயிவ
ணிலைநிற் கின்றதே யன்றிநெஞ் சிற்பய
மலிவுற் றுள்பின் மறுக்கவும் வல்லளோ
கலைமுற் றுந்தெரி காட்சியின் மிக்குளீர். (உ௪)

ஈண்டி யாமிருந் தின்னு மிழைத்திட
வேண்டி டெங்குறை யுண்டு விதியினிற்
பூண்ட வற்றை முடித்தபின் போகுதுங்
காண்ட கும்மொரு திங்கள் கழிந்தபின். (உ௫)

என்று சொல்லவு மீங்குவிட் டேகெனக்
கன்று முள்ளத் தவர்கள் கழறலு
நன்று பின்னுமஞ் சாது நணுகுற
வொன்று மன்பி னுறைந்தன மாயிடை.

(ருசு)

யாமி ருந்தங் கிழைக்கும் வினோதத்தைக்
காம மின்றிய மாதவர் கண்டனர்
நாமி ருந்தது நன்றென நன்றெனத்
தீழு னிந்தெனச் சீறித் துயர்செய்தார்.

(ரு௭)

காண ருநதுயா கண்ட வருந்ததி
நாணு முள்ளத் தண்டம் புதைத்தனள்
வேண வாவின்ள் வீசிமுன் றுணையாற்
பேணி யாம்படு பீடையை யாற்றினான்.

(ருஅ)

ஆனைய காலையி லாங்கவ டன்னையா
மினிது வந்தன மீன்றவ ளென்னவே
நனிமி குந்துய ராற்றிய நங்கையு
மனையி லேக மறைந்தனம் யாங்களே.

(ரு௯)

மறைந்த காலையின் மாதவர் வைகிய
சிறந்த வாச்சிர மங்க டிசைதொறுங்
கறங்கு காலொ டெரியெழக் காண்பது
மறைந்தி டற்கரி தாமல் தாதிய.

(ச௦)

ஆளவி லாதவுற் பாதமுண் டாயின
கிளர ருந்தவர் போதமுங் கெட்டன
தெளிய வின்னது செய்குவ மென்றுண
ருளமு மற்றன ருமர்க ளொத்தனர்.

(ச௧)

ஆன்ன காலே யனையரை யத்திரி
பன்னி யாமந சூயை பகுத்துள
முன்னி யாவு முணர்ந்தவ ணைக்கிமற்
றின்ன தோர்சொல் வியம்பின ளென்பவே.

(ச௨)

ஊன மின்றி யுயர்தவத் தீர்பழு
தான செய்தியொன் றுற்றினிர் நீளிரப்
பான்மை யாவிப் பயமுள தாயது
யானு டைத்த விதுதிட மாகுமால்.

(ச௩)

பெரிய ராகி யொருவர் பிரிவுறு
வரிய காதலி யோடிங் கணைந்துதும்
முரிய வேவலி னோருழி வைகநற்
பரிவி னுற்பலி வாங்கப் பசியினில். (சச)

அருந்தி நாளு மருந்தவந் தாமிழைத்
திருந்து ளாரைய மேற்க வருகையிற்
றிருந்து காதலர் தம்மொடுஞ் சேர்ந் துறை
யருந்த திக்கு மெனக்கு மவர்தமை. (சரு)

இங்கு ருத்திர னென்றுமீவ் வேந்திழை
செங்கண் மாயவ னென்றுந் தெரிவுற
வங்கு ணர்ச்சியுண் டாய தவர்களைத்
தங்கு காரணந் தானொன்று மின்றியே. (சரு)

சீற்ற மேல்கொடு தீங்கு விளைத்துநீர்
மாற்ற மாக்கிக்கொண் டுர்மற் றதுதனா
லாற்றொ ணுப்பய மாய ததற்கினி
யேற்ற செய்ம்மின்க னென்சொலை மெய்க்கொடு. (சஎ)

என்றி தம்பெற விம்மொழி சொற்றபின்
மன்ற லோதி மனையிடைப் போயினன்
பின்றை மாமுனி வேர்பிர மன்னுழைச்
சென்றி றைஞ்சினர் தங்குறை செப்புவார். (சஅ)

தேவ தாரு வனத்துழைச் செய்திக
ளியாவு மோதின ரேடவிழ் தாமரைப்
பூவின் மேலவன் கேட்டற் புதத்தொடு
மாவெ னானொந் தரந்தையுற் றுனரோ. (சக)

நடித துளளத துயான நிலைபெற
நாடிக் கண்டனன் யாவையு நான்முகன்
றேடிச் சென்ற செழுந்தவர்க் கோதுவான்
வாடிக் கொண்டு வளர்நெட் டியிர்ப்புடன். (ரு0)

ஈண்டு சூரிய ரெண்ணிலர் காலையிற்
கூண்டெ முந்தன கோலத் திளமையோ
டாண்ட ணைந்தவ னால மிடற்றினன்
பூண்ட காதலி யும்புயல் வண்ணனே. (ருக)

ஆனையா காமவந தடுததனா நுககளை
 சின்னவ ருமபழி நீனா வினேதநதான
 முனிவ ரேயவா முன்னிறப ரோதுமக
 கினைய காரியம் யாசெபவ ரிபபடி

(௫௨)

வேறு.

ஆனனோ வனனோ வுடலவருநதி யளபபில காலத தவமிழைத்து
 மென்னே சிறிதும பயன்படா திழநதீர மாபா லிறைவரவுக
 கொன்னே பழிகதுத களளியகா வாகர னிலையுந குலதகொழுங்கு
 மினனா வாகிக கெட்டனவே யினியோ குழ்ச்சி சொலக்கேணமின ()

நுககட கிறையைக கணனுறுதல வேண்டின யானறு னுவலவதனைச
 சங்கைப படாமற செவிமடுகது நீரம் முறையே தாளுசெய்மமின
 செங்கட டிமிலவெள னேறுயாதத தேவா பெருமா னுளமுலபபுற
 நங்கட படவே மணியின லவிரசெஞ சுடரா டகரதனனா (௫௩)

மண்ணுற நருவாற நத்தமக்கு மனகதுக கியைாத சிவலிங்கம்
 பண்ணிப பரமன நனையவற்றிற் ரியானித ினிய பரிவினெடு
 மெண்ணை கரிய விதியினெடு மலாதூ யிறைஞ்சி யேத்துமின்கள
 தண்மைப படுமா நுககவரா லுடர்த கலக்கந தவிரமின்கள (௫௫)

ஆதி கறபந தொடங்குகையி லாழி நாபபட மியிலவோனு
 மோது மறையின் யானறு னு மொருவாக கொருவ ருயாச்சியெண்ணி
 மோது சினத்தாற கலாமுறறே மப்போ தெங்கண முரண்டாப்பான்
 சோதி யாய சிவலிங்க மெமது நடுவே தோன்றியதால. (௫௬)

கண்ட போதே யாங்களசெற்றக கைவிட ிளத்தி லிறுமபூது
 கொண்டு வெருவி யிவலிங்க வடிவி னளவைக குணிபபமென
 வண்ட முழுது மூடுருவு மகனறன முடியை யளர்திடநான
 மண்டு முகங்கள பலதேடி வருந்திக காணா கத்சயித்தா (௫௭)

பின்னு மதன்பாற பெயாருதான் சரணென றடைந்தேன பின்னாதிற
 றன்னே லிலலாத தனிமுதலவன றுனே யெனது முறறேன்றி
 யுன்னற கரிய சிவலிங்கத தியலபை யுள்ள முறையுணாததி
 மின்னுந திகிரிப படைவேந்தன நனக்கு மெனக்கு மிகத்தெளித்தான்.

அதன்பின் னவனற னின்னருளா லதனை யாங்கள கணனுற்றேற
 னுதைநதங் கதனி லெபபொருளுந தோற்ற மாகித னுலங்கலுற்ற
 ததைநத வண்டஞ் சகங்கால ருத்தி ராதி தம் வடிவு
 மிதங்கொள் சமபு வுடன்விட்டுப பெருமை முழுது மிக்கக்கண்டேம்.()

எம்மி னுயர்ந்த வெறுழ்வனியும் வடிவு முளவா யெண்ணில்பொரு
ளம்ம வதனில் வதிந்திலகக் கண்டே மதன்பி னெமக்கருளாற்
செம்மல் சிலசொற் றனனெமது சின்ன மாகிச் சிதைவின்றி
மெய்ம்மை பெறுமிவ் விலிங்கநம்மா லன்றிக் காணார். (௧0)

இருமைப் பயனு மெய்திடலா மிதனி விழைத்த வருச்சனையா
லருமை யாமல் விருபயனு மிதனா லன்றி யடையாவா
முரிமை யிதுவென் றெஞ்ஞான்று மிதனிற் றுணிவுற் றெழிந்துள்ள
கரும மெவையு மகன்றடங்கி யிப்பூ சனையே கைக்கொண்மின். (௧௧)

பழிப்பில் விரதந் தவந்தீர்த்தம் வேள்வி முதலாற் பயனென்னே
யிழைக்கின் றனவா மவைமுழுது மிலிங்க பூசை யில்லார்க்கு
வழுக்குஞ் செயல்க ளாய்ப்பவிக்கு மிதனே டவையும் வந்தக்கால்
விழுப்பம் பெரிதும் விரைந்தளிக்கு மிதனிற் பணிவோர் மிகச்சதுரர்.

யாவர் சிலர்தார் தோன்றியிறந் தினைக்குங் கவலை யறநினைவார்
யாவர் சிலர்தாம் பரமசிவத் தெய்த விழைவா ராங்கவர்கள்
மேவும் வருத்தந் தவப்பெற்று மெய்யே யிதனைச் செயல்வேண்டு
மாவ துணர்ந்திங் கிதைச்செய்யா தும்மை மருள்வித் தானமலன். ()

பெரிதும் விழுப்பஞ் சிவலிங்கத் தருச்சி யார்க்குப் பெறலரிதா
முரிய துணரா தும்முள்ள மயக்க முறுதற் பொருட்டிறைவன்
கருத லரிய விர்திரசா லம்போன் மயக்கங் காட்டினான்
பரிவி னுமக்கு மெய்யேநாம் பகர்ந்தே மின்னும் பகர்கிற்பாம். (௧௨)

ஆசின் றுயர்ந்த வக்கடவுண் மாயை கடந்தோ னருள்ஞானத்
தேச திகழும் வடிவனவன் றனதோ ரருளாற் சிருட்டித்த
மாசி லாத வெவற்றையுந்தன் மாயை யாலே மருட்டுவனா
லீசன் செய்தி யறந்தன்னைக் காக்கும் பொருட்டா விருக்குமால். (௧௩)

ஆவ்வா றறத்தைக் காக்கின்றே னெவ்வா றறத்தை யழிப்பனவன்
செவ்வா காத விடவேட மான மாயைச் செயலுமுங்கண்
மைவார் கூந்தன் மனைவியரை மைந்தர் தம்மை மருட்டியது
மொவ்வா நின்ற விர்திரசா லந்தா னுண்மை யுரைத்தேமால். (௧௪)

கற்பி னுயர்ந்த பன்னியருங் காதற் புதல்வர் தாங்களுந்தம்
பொற்பின் மிகுந்த நிலைமைவழிஇப் போனா ரில்லைப் புண்ணியத்தி
னிற்கின் றவர்க ளன்னவரை நீவிர் விழைந்து வரவழைத்து
நற்சிந் தனைவைத் தவரோடு நாளும் புரிமின் சிவபூசை. (௧௫)

தனது வயத்தன் றானுகி யன்பிற் றேன்றுஞ் சங்கரனைத்
தினமு நீவிர் சிவக்குறியிற் சிந்தைக் கலக்கந் தனையொரீஇ
மனமன் புறவே வழிபடுமின் வழிபட் டிறைஞ்சி வருகைக்கே
கனியு மருளா லவனும்மைக் காப்பன் சிலகா லங்கழிந்தால். (௬௮)

யாதோர் வடிவா யவன்வரினுந் தர்க்க மிடாம லெதிர்கொண்டு
மாதோர் பாகற் றொழுமின்கண் மற்றந் கவன்ற னெவராலுஞ்
சாதித் துணர்தற் கெனியனலன் றுனெவ் வருவாய்ச் சார்ந்திடினுங்
காதல் பெருகி யிறைவனெனக் கருதி வழிபட் டியம்மின்கள். (௬௯)

என்று பதும மானிகையி லிருந்தோ னியம்ப வெதிர்தாழ்ந்து
நின்ற முனிவர் தங்களுழை யடைந்து நேய மகளிரொடுங்
கன்றும் புதல்வ ரொடுங்கலந்து களிக்கு முளத்தாற் றத்தமக்கு
நன்று மியைந்த சிவலிங்க மியற்றி நானு விதமாக. (௭௦)

பூசை யுவப்போ டெப்போதும் புரிந்தா ரிறையு மையமின்றி
மாசி றவத்தோ ரவ்வாறு வருகைக் கேயுன் மத்தனெனப்
பேசும் வடிவம் யாங்கொண்டு மற்றந் கவர்பாற் பெரிதடைந்தேங்
கூசும் படிக்குத் தண்மையா மெமதோர் கோல மவர்கண்டார். (௭௧)

கண்டு கமலக் கடவுள்சொற்ற வொருகட் டிரையைக் கருத்திலுறக்
கொண்ட குறிப்போ டிருந்திறைவ னெக்கோ லமுந்தான் கொள்வ
மண்டு திடத்தால் விடமவடி வாகச் செலவும் வார்சடைமேற் [னென
றுண்ட மதியைச் சூடியெனத் துணிந்தார் பணிந்தார் தொழுதாரால்.

பின்ன ரனையோர் பிடித்தநிலை பெட்புற் றெமது மெங்காட்ட
வன்னர் நம்மை நோக்கியவந் துருகு முளத்த ராய்ப்பனுவல்
சொன்ன விதியி னருச்சித்துப் பலவாய் வழுத்தித் தொண்டிழைத்தா
ரின்ன வணக்க மகிழ்ந்துநா மினிய ஞான முதலாக. (௭௨)

வேண்டும் பொருள்கள் வேண்டியவா றளித்தாங் கவரை மிகநோக்கி
யாண்டு துங்கட் கயன்சொற்ற விதிவ ழாம லாசைநம்பாற்
பூண்டு நீவிர் சிவலிங்க பூசை யாற்றிப் பூசையா
லீண்டு பிறவி கடப்பதாஞ் சித்தி யடைந்தீ ரெல்லீரும். (௭௩)

வேறு.

பண்டை ஞான்றெமைப் பாட்டளி முரன்றபா சடைசூழ்
புண்ட நீகமென் பொருட்டுறை திசைமுகப் புத்தேள்
கண்டு நீசிவ லிங்கத்திற் கலந்தினி தென்று
மண்டு மின்னரு ளோடுவை குதியென வணங்க. (௭௪)

அம்மொழிபபடிப் பின்னர்தா மெங்கனு மமைந்த
செம்மை நற்சிவக் குறியிடைத் திகழ்வுறறு விளங்கி
யெம்மை யேத்துந ரிழைத்திடு பூசனை யாவு
மம்மர் தீர்த்தவ ருவப்புற மகிழ்ந்துகைக் கொள்வேம். (எக)

நீடு வானவர் தானவர் தம்மொடு நீவிர்
கூடி நந்தமைச் சிவக்குறி குயிற்றியங் கவற்றி
லேட விழ்ந்ததண் மலர்சொரிந் தேத்துமி னெம்மை
நாடு கட்புல னாகவே நவிறுபூ சனையின். (எஎ)

புகல ருஞ்சிவக் குறியினி லருச்சனை புரிதல்
பகர்வு றிற்பதி னுயிர மடங்குள பயனா
ரிகரி னும்முளம் விழைவன முழுவது நீவிர்
தகுதி யிற்பெற வணங்குமின் சிவக்குறி தன்னில். (எஅ)

ஈங்கி தன்றியே யின்பமும் வீடுமீந் திடுதற்
கூங்கு வேறொரு கருமமு மில்லைநம் முருவா
யாங்கெ முந்தநல் வடிவமாந் காமிக மாதி
யோங்கு மாகமத் தொழிவிலா நியமநல் லொழுக்கம். (எக)

மற்றி யாவையும் வைத்தன மெழுத்தின்மாண் பிறப்பும்
பற்று மாங்கதன் றெய்வமு மவற்றுடைப் பயனுங்
குற்ற மின்றிய வைம்பெரும் பூதத்தின் குணமுஞ்
சொற்ற வவ்வெழுத் தான்வரு மந்திரத் தொகையும். (அ0)

துன்னு சந்தமு மிருடிக னுந்தொட லுற்ற
நன்னி யாதமு நவில்புரச் சரணையு நியாத
மன்னு மந்திரக் கடவுள்பூ சனையுமந் திரத்தா
லுன்னு மூவிரண் டாம்பிர யோகத்த வொழுங்கும். (அக)

திகழ்சி வக்குறி வடிவமுந் தேவபன் மத்தி
னிகமுந் தோற்றத்தி னொடுநிறை தேசகா லத்தின்
பகுதி யும்பயில் குண்டமண் டபமுறு பாங்குந்
தகுசி வக்குறிப் பதிட்டையி னியற்றுதந் திரமும். (அஉ)

அருச்ச ணைக்குறு முபகர ணங்களி னடைவுந்
தரித்தி டக்கமா மணிகளுந் தவளநீற் நியல்பும்
பரித்த சந்தியு மோமமும் பத்தர்தம் பரிசும்
விரித்த பாசப தாதிய சமயவேற் றுமையும். (அங)

சூரவன் பண்புமா ணுக்கள தொழுக்கமுங் சூரவன்
விரவுந் தீக்கையின் விதிகளு நந்தமை விழைந்து
பரிவி னல்குதா னங்களின் முறையுநம் பத்தர்
விரத மாசூய வீற்றுள கருமத்தின் விதியும். (௮௪)

நித்தி யத்தொடு நிகழ்த்துரை மித்திக நெறியும்
வைத்த காமிய வகையுநம் யோகத்தின் மரபும்
புத்தி முத்திகள் வழங்குறு திருவிழாப் பொலிவு
மொய்த்த தேமலர் தீங்கனி முதலபூ சனையும். (௮௫)

அம்பொ னுலய மமைத்திடு தன்மைபு மதன்முன்
வம்பு லாமலர் வானிக ளகழ்ந்திடு முறையு
மிம்பர் மற்றிவை முதலநந் தருமங்கள் யாவும்
பைம்பொ னின்பொறிச் சணங்கிளங் கொங்கையார் பகர்ந்தேம். ( )

பகரு மாகம வொழுங்குடைப் பத்ததி தன்னைத்
தகுதி யாலுணர்ந் ததன்வழிச் சிவலிங்கந் தன்னிற்
நிகழ ருச்சனை செய்ம்மினவ் வாகமச் செய்தி
முனைய விழ்ந்தலர் முண்டக முதல்வன்முன் னுளில். (௮௭)

எம்மி டத்தினி லுணர்ந்தன னவனிடத் தெய்தி
நம்மு டைக்குறிப் பதிட்டையும் பூசையு நாளுஞ்
செம்மை யில்விழைந் தாற்றுமி னென்றவை தெருட்டி
யம்மு னிர்க்கண மிறைஞ்சநா மறைந்தன மங்கண். (௮௮)

மறைந்த பின்றையம் மாதவர் மன்றலங் கமலத்
துறைந்த பண்ணவற் குறுகிநர் மாகம முணர்ந்தாங்
கறைந்த வவ்வழி யடங்கிய வுளத்தொடு மழகு
சிறந்த நங்குறிப் பதிட்டையும் பூசையுஞ் செய்தார். (௮௯)

அற்றை நாண்முத விமையவ ரருந்தவ ரவுண
ரெற்று தெண்டினை யிருநில மாந்தர்யா வருநாஞ்
சொற்ற பூசனை யிழைத்தனர் வளம்பல தோய்த்தார்
மற்றி தன்சரி தத்தினைக் கேட்குமாண் புடையோர். (௯௦)

ஒல்லை வல்வினை யொருவிநற் செல்வரா யுயர்ந்து
தொல்லை வானவர் தானவர் கணந்தமைத் துதிப்ப
வெல்லை யில்கிறப் பெய்திரம் முலகினி லிருப்பர்
முல்லை வெண்ணகைச் செய்யவாய் முகிழிள முலையாய், (௯௧)

நஞ்சி வக்குறி நால்வகை வருணமுன் னானோர்
விஞ்சு பூசனை செய்யவும் வழத்தவும் விதித்தே
மெஞ்ச வில்புகுழிந்திர னிமையவர் குழாங்க
டஞ்ச மெய்த்தவச் சனகன்முன் யோகிக டாங்கள். (கஉ)

பாவ கஞ்செயும் பண்பதாய்ப் பதுமமே லவற்கும்
பூவை வண்ணனுக் கும்வளந் தருவதாய்ப் புன்மைப்
பாவ வெவ்வனத் துக்கொரு படர்சிகைக் கனலாய்
மேவு றும்மறி வின்மையா மிருட்குவெங் கதிராய். (கங)

முத்தி யேறிடு படியொழுங் காய்மொழி வுற்ற
வுத்த மச்சிவ லிங்கதா னம்முரைக் கையிலே
பத்தி யாகநீ நந்தமை வேண்டிய பரிசா
லித்த கைத்தென வாங்கதன் றோற்றமிங் கிசைத்தாம். (கச)

யாது கேட்டிடல் வேண்டுவ தினிநிகக் கென்னப்
பாதி வெண்மதிப் படர்சடைப் பண்ணவன் பகர்ந்தான்
சோதி வா னுதற் றெண்டைவாய்க் கெண்டையந் தடங்கட்
கோதி லாப்பகந் தேன்மொழிக் குலவரைக் கொடிக்கே. (கரு)

ஆகச்செய்யுள், கூங்கு.

ப தி னே ழா வ து

கருமகாரணங்கூறிய அத்தியாயம்.

— ❖ ❖ ❖ —

அறமொரு நாலெட்டு மடைவினி லினிதாற்றும்
பிறைதவ ழிமயத்துப் பெண்கொடி வின்வுற்றாள்
கறைமிட றுடையானைக் கண்ணுதல் வானவனை
மறையுணர் வரியானை வானவர் பெருமானை. (க)

எம்பெரு மான்கேண்மோ மாந்தர்கள் யாவர்க்கு
மம்புனி மேற்றோற்ற மொத்துள தானுலு
மும்பர்கள் போற்சிலர்தா முற்றனர் மிகவின்பங்
கம்பலை கைமிக்குக் கவலுநர் சிலர்தாமே. (உ)

இருநிதி சிலரெய்த யானுமி லார்சிலர்தாந்
தெருளுநர் சிலராக வறிவிலர் சிலரானார்
பரவுநர் சிலராகச் சிலர்பர வப்படுவோர்
திரமொடு சிலர்வைகச் சிலர்சில நாள்வதிவோர். (ங)

ஒன்றையு முயலாதே யுறுபொருள் சிலர்பெறுவா
ரென்றுமுழைப்புற்று மெய்திலர் சிலரயாரும்
மன்றவு நோய்மிக்கு வாடுநர் சிலர்தாங்க
ளொன்றொரு பிணியுமிலா துட ல்சுக மாவர்சிலர்.

(ச)

பல்வள மிகவெய்திப் பல்பகன் மகிழ்வர்சிலர்
சொல்லுறி னொருவளமுந் தேய்கிலர் துயர்வர்கில
ரெல்லையில் விதம்விதமா மிவையிவை பலவுங்கண்
டொல்குவ தெனதுள்ள மையுற லுற்றிங்கே.

(ரு)

ஐயுற வினிகீக்கி யநுள்செயல் வேண்டுமென
மையுறழ் மணிகண்ட மதிதவழ் சடையோன்றான்
றையலொ டிரைசெய்வான் றரணியில் வாழ்மார்தர்
செய்திகள் யாவுங்கேள் செப்புது மவையெல்லாம்.

(௩)

தாங்கள்செய் வினையாலே தவழ்திரை மாஞாலத்
தோங்குறு மனைவோரு மின்பமு முறுதுயரு
நீங்கரு நல்வாழ்வு நீடிய நல்குரவு
மேககுறு மிடையூறுந் தளர்ச்சியு மெய்துவரால்.

(௪)

உண்கல மிசையிட்ட வடி சிலை யுண்பதெனப்
பண்புறு மக்காலத் தவ்வவ வினைப்பயனைத்
தண்கடன் மாஞாலத் தவரவர் தாந்துய்ப்ப
ரொண்சுடர் மதியம்போ லொளியுமிழ் வதனத்தாய்.

(௫)

முந்துப வத்தொருவன் றெய்வ முயற்சியினை
றந்துள தொருசெய்தி நல்லது தானெனினு
நந்திடு தீதெனினு மாங்கது நல்குபலன்
வந்துற விம்மையிலே யாங்கவன் மாந்துவனால்.

(௬)

தெய்வத மியாவர்க்கு நடுநிலை யேசெய்யு
மவ்வகை யல்லதுதா னின்பமொ டாழ்துயரென்
றிவ்வகை யொருவர்க்குஞ் செய்வது வேயின்று
லவ்வவர் கருமபல னவரவர் துய்ப்பர்கள்காண்.

(௭)

தொல்லைவி னைப்பயனைத் துய்த்திடு காலம்வரு
மெல்லையி லெப்படியு மெய்துவ ரீதுணராப்
புல்லியர் புன்கணுறும் போழ்துபொ றுக்கரியார்
சொல்லுவர் தெய்வமிது செய்ததெ னத்துயரால்.

(௮)

இழிகுல முயர்குலமு மேத்துறு மேம்பாடும்
பழிபடு மிளிவாவும் பாங்கின் வருஞ்சுகமு
மழிதுய ரும்பெறுத லாங்கவர் செய்வினையின்
வழிவரு பயனல்ல வென்பது மற்றென்னே. (கஉ)

ஈங்கிவை விரிவாகச் சொல்ல வினிக் கேளாய்
பாங்குடன் யாதொன்று பற்றி யறிந்தளவி
லோங்குறு மறிவாகு மன்ன துணர்த்து தும்யாங்
கோங்குறழ் மென்கொங்கைக் குயின்மொழி மயில்போல்வாய்.()

இம்மையி லேயொருவ னிருநிதி நிறைவுற்றுஞ்
செம்மையி னுகராமற் சிறிதும் வழங்காமல்
விம்மிய விவறுதலால் வைத்தன னவன் மெய்யே
யும்மையி னுவந்தியா னென்றினி துணர்குதியால். (கச)

இருநிதி யில்லவனா யிம்மையி லேயொருவ
னருநிதி பிறர்நல்க வதுகொடு தானறுய்த்து
விரிவுறு சுகமின்றி மெலிசுவ னவன்மேனாட்
கருதிய தன்கையிற் கன்பொருண் மிகவைத்தும். (கரு)

சுகமொடு வைகுற்றுந் துதிபெறு தானத்துக்
ககநெகிழ் வில்லவனென் றறிகுதி யாவர்சிலர்
தகமுய லாதிம்மை தனினிதி யுறுகின்றார்
பகர்வுறி னவர்முன்னாட் பரிவுட னல்லோரை. (கக)

வலிதி னழைத்தினிய தானம் வழங்கினர்கா
ணுலகினி லேசிலர்தா முடலம் வருந்திமிக
நலனுறு மிருநிதியை நண்ணின ரவர்முன்னாட்
பலபக விரவலரை நடைகொடு பாலித்தோர். (கௌ)

யார்சில ரிம்மையிலே யேல வழந்தாலு
மோர்பொரு டானுமுறு தொழிகுவ ருற்றலுஞ்
சேர்பொருள் சிதைவாகிப் போவது செப்பினவர்
சார்தர முன்னாறிற் றுனம தேற்போரை. (ககா)

பலபல நன்மொழியாற் பலபக னடைகொள்ளித்
துலையவ ருத்தியுமற் றென்றையு மீயாதார்
சிலர்சில ரிம்மையிலே திகழிள மையிலவறுமை
யலைவுசெய் திடமுதிய ராயபி னிதிபெற்றார். (ககா)

கருமகாரணங்கூறியஅத்தியாயம்.

ஆங்கவர் முன்னாள் விளமையி லளியாமற்
றங்கிய முதுமையிலே தானம ளித்தோர்கா
ணிங்கெவர் சிலந்திய மெய்தி யிருந்தாலும்*
பொங்கிய பிணிநலியப் போகமு துகராதார். (உ௦)

முன்னவர் நோய்களினுள் முதுதய ரிற்பட்டுப்
பின்னெடு நாட்சென்று பின்னம னூர்பற்று
மநதிலே யிற்றான மனித்தவ ரெனவறிவாய்
பொன்னவர் திதலைமுலைப புரிசுழல் வரிவளையாய். (உ௧)

எவர்கில ரிம்மையிலே யாரினு மேலாய
நவையறு நல்வாழ்வு நண்ணினர் மகிழ்வுற்று
ஈவர்கிலர் முன்னாள் லாருயிர் பலகொல்லார்
அவைபடு மூன்றின்னாந் தூய ரெனத்தெளிவாய். (உ௨)

நற்புவி யிற்சிலர்தா மிம்மையி னல்லெழிலோ
ஈற்பமு மில்லவராய் வைஞந ஈவர்முன்னே
பொற்பின் மதித்தவராய்ப் போக மிகுத்தவராய்ப்
பற்பலர் தமையிகழ்வு பண்ணி நகைத்தோரே. (உ௩)

இப்பொழு தெவர்காதி ஷிடர்மிகு பிணியுற்று
ஈப்பொழு தவாபிறரைக் கடுமொழி யவைசொற்றார்
செப்பரு மார்பினினோய் சேர்ந்தவ ரெவரிங்கே
யொப்பினல் லோர்களுள் முலைசெய் தவரங்கே. (உ௪)

ஈங்கெவர் கல்லெரிப்பு முதல வி டர்ப்பினியாற்
றாங்குத லரிதென்னத் தவிக்குந ராய்த்தளர்வா
ஈங்கவர் பிறர்தங்கட் காருயி ஈழிவாகத்
தீங்கு விளைத்துவிட மிட்டவர் சேயிழையே. (உ௫)

ஈண்டையில் யாவர்கிலர் வெகுளியி னுலெனினு
மூண்டிடு பிணியாற்று முதுதய ராலெனினு
மாண்டிடு வோர்விடராய்ப் பிறர்மனை வியையெனினுந்
தீண்டருங் கன்னிகையை யென்னினுஞ் சேர்வுற்றோர். (உ௬)

புள்ளிகள் பற்பலவாய்ப் புண்படு முடல்யாவர்
கொள்பவர் பிறர்துய்க்கக் கொண்ட புலாலையவர்த்
தள்ளுதல் செய்தெனினுந் தங்கள் வாலெனினுந்
தெள்ளிதி னபகாரஞ் செய்தெனி னுங்கவர்ந்தோர். (உ௭)

* இச்செய்யுள் முதலிய சிலவற்றின் பொருள்கள், இப்போது கிடைத்
திருக்கும் முதலாந்கருத்திற்குச் சிறிதுசிறிது மாறுபட்டுள்ளன.

இங்கெவ ரங்கைபுத மாதிய வெழிலுருவம்
பங்கமு றக்குறையாப் பையு னுழக்கின்ற
ரங்கவர் பிறையடித் தவருடல் சேதித்து
மங்குற வீக்கியவர் வடிவு கெடுத்தோரே. (௨௮)

ஆடியினை பங்காக் யங்கை வழங்காமுன
னிடருற நல்லவர்கட் கேக்கம் வினோத்தவர்காண்
கடியபி ணிப்பட்ட கா லுடை யோராகிக்
கொடிய மருந்தினிலுங் குணமில் யாவர்சிலர். (௨௯)

ஆங்கவர் முன்னுளி லடியினை மண்ணுதே
பொங்கொளி யாலயமுன் புக்க வருங்காலான்
மங்கல மானகுண மாட்கியி னல்லோரை
யங்குதை செய்தவரு மாகிய பாதகரே. (௩௦)

வெம்பிட கப்பினியான் மேனிரெ டிப்புண்டு
பம்புறு புண்பட்டுப் பையுளு ழந்திடுவோர்
கம்பலை மிக்கயரக் கைகளி னுற்புடையா
விம்பரி னல்லவரை யீடழி வித்தவர்காண். (௩௧)

யார்சில ரீனத்தி லீனம தாம்பிடை
சார்பவ ராய்நிந்தை சாற்றிட வேயுலைவார்
தேர்வுறி னவர்முன்னே தீயத னிற்றீய
வாரளுர் தாம்பிறருக் கங்குவி னோத்தவர்காண். (௩௨)

வேறு.

மூசிடும் வெப்பின் முடக்குகூன் மத்தின்
வீசதி சாரம தால்விர ணத்தான்
மாசு வருத்து மகோதர நோவாற்
காச மெனும்பிணி யாற்கய நோயால். (௩௩)

இன்னவை யாதிய வேளைய வற்றான்
முன்வளி யாதியின் முதிர்பிற வற்று
வின்ன லுழப்பவ ரேதிலர் மாட்டுத்
துன்னிய பற்பல துன்ப மிழைத்தோர். (௩௪)

எவர்க ள்னனாதன ள்னன லடைந்தா
ரவர்கண்! முன்னுளரு ளில்லவ ராகி
நவையறு பல்லுயிர் நைய வினோதித்
துவகையி னோடு முறுங்கொலை செய்தோர்.

மைந்தர்க ளற்றெவர் துன்ப மலிந்தார்
வெந்துயர் தேசிகர் பால்வினைத் தோரு
முய்ந்திட *மாய்ந்தவர்க் கூணளி யாருஞ்
சின்தைசெய் பால கரைச்சிதைத் தாரும். (௩௬)

பிணியறு நல்லுடல் பெற்றினி தென்று
மிணையறு செல்வமு மின்பமு மிக்கோ
ருணர்வரி தாய்ப்பிற ருற்றுள வெந்நோய்
தணியு மருந்தவை தந்துயிர் காத்தோர். (௩௭)

இங்கெவ ரேயபன் மார மியைந்திட்
டங்கம் வலிப்பவ ராங்கவர் நல்லோர்
தங்களை யின்சொலி னுற்றம ராக்கிச்
செங்கன கங்கவ டாற்கவர் தியோர். (௩௮)

பேடி யெனப்பிறந் தார்பிழை செய்பா
வாட வரைத்திரி கத்தை யரிந்து
நாடிட பத்தின தண்ட நலிந்துங்
கூடுநர் கலவி குலைத்த வருங்காண். (௩௯)

வேறு.

யாவண்மற் றொருத்தி யாழி னிசைவல்லா னொழுத வொண்ணு
வோவியம் வரைவா ளின்ப வருவத்தி னமைந்தாள் செல்வ
மேவினள் விளங்கா நின்றுந் தனைக்கொண்கன் விழைவு ருது
பூவினு மழகு சாலப் பொலிவின்றி வாட லுற்றாள். (௪௦)

ஆங்கவள் கற்பின் மிக்க வாயிழை தனக்கு முன்னுட்
டங்குறு மதிம யக்கஞ் செய்தவள் கொண்கற் சேர்ந்தா
ளீங்கெவள் கொழுநன் வாழ்வுந் திருப்பவு மின்மை புற்றா
ணீங்கருங் கணவன் பொன்னை வஞ்சித்துக் கவர்ந்த நீராள். (௪௧)

இப்பவந் தன்னில் யாவ ரிருநிதி பல்காற் கேடாச்
செப்பரும் புன்கண் சேர்ந்தார் திடமாக நம்பி வைத்தோர்
கைப்பொருள் கவர்ந்து கொண்டு கவர்ந்தன மில்லை யென்று
தப்புரை யாணை கூறிச் சாதித்த வஞ்சர் தாங்காண். (௪௨)

ஈண்டெவன் குரவ னுள்ள முவப்புற வுணர்ச்சி யெய்திப்
பூண்டினர் கல்வி மானாய் நிபுணனாய்ப் பொலித லுற்றாள்
மாண்டநற் குணத்தி னன்னோன் மதியின லுணர்ந்த விஞ்சை
வேண்டிவந் தடைந்தோர் தங்கட் கீந்தவன் மேனாண் மாதோ. (௪௩)

* மாய்ந்தவர் - தாய்தந்தையர் முதலியோர்.

உணர்வது குறைந்து ளோர்க்கு முணர்வுறப் பலகாற் சொல்லி
யிணையிலா ஞானந் தன்னை யிம்மையி லளிப்பான் யாவன்
குணமுடை யவற்கெஞ் ஞான்று மறிவினிற் குறைவ ராது
மணமலி நறுமென் கூந்தன் மதிதுதல் வல்லி போல்வாய். (சச)

இப்பிறப் பதனில் யாவ ரினியநல் லவைக்க னேறிச்
செப்பும்விஞ் சையிற் செருக்கித் திகழ்வுறுங் கலைஞர் தம்மை
யொப்பில் பங்கப் படுத்தா வெல்குந ரவரே யோதிற்
றப்பின்மா ணுக்கர்க் கன்பாற் றவறின்றி நூல்போ தித்தோர். (சரு)

இந்நிலத் தெவர்மற் றில்லா ளுவப்பெய்த வினிய ராகிக்
கொன்னுறு நோயு மின்றி யின்புற்றுக் குலவி வாழ்வோ
ரன்னவர் முன்னே வாய்மை யழிவின்றி யருண்மிக் காராய்
நன்மறை யவரைத் தாமே யழைத்துநற் றுனஞ் செய்தோர். (சக)

இங்கியார் வேறு பட்ட வவயவ மியைந்த மைந்தர்
தங்கனோ டழகில் பாரி தன்னொடு கவலை யெய்தி
யங்கொரு பொருளு மின்றி நோயுழந் தயர்வ ரன்னோர்
பொங்குவெஞ் சினமு லோபம் போதவுற் றின்மை கூறி. (சஎ)

செருக்கினாற் பிறரை நாளுந் திங்கிழைத் தார்தை செய்தோர்
தரைக்குளிங் கெவர்கள் செல்வர் வாய்தலிற் றடைப்பட் டுள்ள
முறைப்பருந் தைனி யத்தி னுறுகணல் வதனம் வாடி.
யிருக்குந ரனையர் முன்னு ளிரக்கமி லுளத்த ராகி. (சஅ)

களித்திடு செருக்கி னாலே கடியராய்க் களித்து நாளு
வளத்தினிற் பலபோ கத்தின் மனம்வைத்தா ராகி வந்தார்க்
களித்திடா னுறையுள் வைகி யவகாச மில்லாற் போல
விளைத்திடப் பன்னாள் போக்கி வறிதேக வியற்றி னோர்கான். (சக)

இருநில வேந்த னாலே யாரசில ரேது வின்றிப்
பெரிதுதண் டிக்கப் பீழை பெற்றலை வுற்ற ரன்னோ
ரொருகுறை தானுஞ் செய்யா தவர்களை யொறுத்தல் செய்து
பருவரல் படவே செய்தார் பனிவரை யுயிர்த்த பாவாய். (ரு0)

யாவனிங் கினிய செல்வந் தன்னொடு மின்ப முற்றான்
மேவுதன் மனைக்கி முத்திக் குவப்பினை யிழைத்தோன் மேனாள்
யாவனிங் கில்லா னாகி யங்கமு மீன முற்று
நோவன்மற் றவன்றன் பாரி நோதக வர்தை செய்தோன். (ருக)

மைந்தரோ நெவி னோடு மற்றெவ ரீண்டு மாய்வர்
முந்தவர் சிறிது தீங்கு முயன்றுள பிறரை போதிசு
சந்ததி யானு ரோடுங் கிளையோடு மடியச் சால
வந்தம திழைத்து னோர்கா ணடங்கருங் கடுஞ்சிற றத்தால். (௫௨)

நீசராய்த் தொழும்பு பட்டு நித்தமும் பழிப்புக் காளா
யேசல்பெற் றெற்றுண் டிங்கே பருவா லெய்தா நின்றோர்
பேசினன் னவர்கண் மேனாட் பிழையில்பல் லோரைப் பீடித்
துசலி னுளந்தள் ளாடப் புடைத்தொறுத் தொதுக்கி னோர்காண். ( )

நினக்கினிப் பலவுஞ் சொற்று நிறைவதென் யாவன மேனா
டனக்குளந் தோற்று மொன்றை ரீழைத்தவ னதைத்தப் பாம
லனைத்துமக் காலந் தன்னி லடைகுவன் மெய்யே யாகத்
தனக்குவெம் பகையுந் தானே தனக்குநல் லுறவுந் தானே. (௫௪)

தன்னுடை நலந்தீங் குக்குத் தானுடை யவனே யன்றி
யுன்னிடிந் வீற்றொ ருத்த ருடையவ ரலாக் கால
மன்னிய வளவிந் றன்பால் வருமின்ப துன்பங் கட்டுத்
துன்னுற வொருவ னேது வாய்வந்து தோன்று வன்காண். (௫௫)

ஆதலா லறிந்தோன் றிய செயலினை யஞ்சி நீங்கித்
தீதிலா தகனை யோர்ந்து தன்னுயிர்க் கின்பந் தேடிப்
போதமெய் வருத்த முற்றும பிறர்க்கிடம புரிதல் வேண்டு
மேதுவிங் கெவைக்குஞ் சொற்றும் யாதினிக் கேட்ப தென்றான். ( )

ஆகச்செய்யுள், ௯௯௪.

ப தி னெ ட் டா வ து

ஞானயோகமுணர்த்தியஅத்தியாயம்.

—***—

என்றிவற்றை வகுத்துரைத்த விறைவன் றன்னை யெவ்வுயிரு
மினிதனித்த வெம்பி ராட்டி, மன்றல்கமழ் செழுங்கமல வதன
நோக்கி மகிழ்தூங்கு முளத்தினோடு வழங்க லுற்றான், கன்றிளமான்
காதலத்துப் பவள மேனிக் கலையமுத மொழுகுதிலாக் கதிர்வெண்
டிங்கட், பின்றிகழ்வார் சடையிமையோர் பெரும கேட்டி யிருவினை
யின் காரணமும் பெரிது சொற்றாய். (க)

இனையபல கருமத்தை யிடைவி டாம லிழைத்தலா லிம்மை
யினு மறுமைக் கண்ணு, நனிநுகரு மின்பதுன்ப மான வற்றை

நாடோறும் வந்துபோய் நரந்தாந் துய்ப்ப, ரணையதொரு பரிசாலிக்
கரும் மென்ற னுளத்துக்குச் சுவைப்பதிலை யாத லாலே, வினைமுழு
தும் பிறவிக்கு நிமித்த மாகி மிக்கதுன்ப வேதுவாய் வினைவ தாகும்.

சங்கிதஞ் சிவ்வினையைக் கடப்ப தாகி யின்னுயிர்கட் கிதமாகி
யெண்ணி ரேற்ற, நீங்கரிய விறுதியெனு மிரண்டு நீங்கி நித்தியவா
னந்தமாய் நல்லதாகி, யோங்கியமெய்ஞ் ஞானத்தை யுணர வுள்ள
முற்றதுபெட் பெனக்கதனை யுரைத்தி யென்று, டேங்கனியு மமுது
முற ழிறைவி தீஞ்சொற் செனிமிடுத்த விறைவனிலை செப்ப லுற்றான்.

கரும்மெனும் பாசத்தைத் துணித்து நீக்கிக் கணிப்பில்பிறப்
பினைக்கடத்திக் கணிந்து நாளும், பெருகியவா னந்தபர ஞானங்
கேட்டி பேதமுறு கரும்த்தின் பெற்றி யென்று, முரிமைதரு கற்பு
மிக்காள் கணவன் றன்னை யொருவுறு ததுபோன்று நீழல் போன்றும்,
பிரிவரிதாய்ப் பல்லுயிரைப் பிறவி தோறும் பின்றொடரு மொன்று
கிப் பிணிப்புண் டம்மா. (ச)

இன்னுயிர்தேர்ப் பாகனென வுடறே ராக விர்திரியம் புரவியா
விழையா நின்ற, தொன்மைவினை வழியாய்த்தன் னிச்சை தன்னிற்
றுனையவே யோடுமதை நிறுத்த மாட்டா, ரன்னவர்வெம் பிறவியிலே
யேலத் துன்ப மடைவரத னுல்வினையை யகன்று ளாரைச், சொன்ன
விலை தாமேவிட் டகன்று போகுந் துணிந்தடயோ கத்ததினால்
வினைதொலைத்து. (ரு)

பற்றறினே பிறவிதனை யறுக்க லாகும் பயில்கின்ற யோகவழல்
பாவக் கூட்டை, முற்றும்விரைந் தெரித்துவிடும் யோகா னந்த முதி
ருமனு போகத்தான் முடிவி லாம, லுற்றிடுபுண் ணியக்கூட்டந் தானு
மாளு முஞ்றுகரு மப்பயனை யுள்ளத் தோர்ந்து, மற்றதன்சா ரமு
மசா ரமுமாயின்ன வகுத்துணரின் வினையறுக்க வல்ல தாகி. (க)

பற்றறுதி வரும்வந்த பருவந் தன்னிற் பகரிய புறப்பாசப்
பழங்கண் போகு, மற்றதுபோ னுலுள்ளிற் கவலை தீர்ந்து மன்னுயி
ரைச் சிந்திக்குஞ் சிந்தை வாய்க்கும், பெற்றிதிகழ் பரமசிவந் தன்
னைத் தன்னிற் பேதமறக் காண்பதுபே சரிய ஞான, முற்றவது சாத
கஞ்சா தனத்தி னோடு மோங்குசாத் தியமாகி யுள்ள மூன்றும். (எ)

இன்றியே முத்திக்கு நிமித்த மாகு மெண்ணிலா முற்பவங்க
டோறு மீட்டு, நன்றியாற் கரும்சோ தனைவந் துற்ற நற்காலத் தினைய
தொரு ஞான முண்டாம், பின்றையதான் முன்னையவாம் பிறப்பி லுள்ள

பெரியவினைப் பயன்வருந்தி நுகர்ந்து நித்த, மொன்றியநை மித்தி யத்தை விழைவு ருனா யுவர்த்திழைத்து ஞானவாழ் வுவந்தோ னாகி.

நாடோறும் யோகத்தி லொருமைப் பாடு நண்ணினவ னிரு வினையு நண்ணு னாகித், தேடரிய சித்தியடைந் திடுவன் றீராச் செருக்கிரண்டும் பந்தகா மணமாய்ச் சேரு, நீடுமவற் றினைப்பரமா னந்தம் வேண்டி னீங்குதல்வேண் டுந்தன்பா னேயம் வைத்தோ, னேடவிழ்தண் பிணையலளி நறுமென் கூந்த லிலவவிதழ்க் கலவமயி லியலொப் பாய்கேள்.

(க௯)

இவ்வடயோ கந்தான்மற் றிராசயோகத் தினுக்கினிய சாதன மென் றியம்புவாரா, லவ்வடயோ கப்பெயரு மடாற்கா ரத்தா லரி தாகப் பயிலுதலி னறைவர் முன்னுட், செவ்வுடையோ ரினையதொரு யோகந் தன்னைத் தினம்வருந்திச் சாதித்துஞ் சேர்தல் வேண்டும், வவ்வுகின்ற யோகஞ்சா தித்தல் செய்யின் வாயுக்க ணிலைமையாய் வைகு மாதோ.

(க௦)

வேறு.

ஆதனப் பிராண யாமம் பிரத்தியா கார மன்றித் தீதிரு ரணைதி யானஞ் சமாதியிவ் வாறுஞ் செப்பி னேதமில் யோகத்துக்கா றங்கமா மிவற்று ளாதி பூதசா திகளெ னைத்துண் டத்துணை யுண்டு போத.

(க௧)

அங்கவற் றதிக மாய வாதன மீரைந் தாகும் பங்குறு மவற்று ளாதி பதுமவா தனம தன்பாற் றங்கலுற் றியம மாதி சாற்றிய குணங்க னெய்தி யிங்கினி தாத னத்தே நிலைமெபற் றிருந்த டங்கா.

(க௨)

வருத்துக பிராண யாம மாங்கது வகுப்பி னுள்ளே சரித்திடு வாயுத் தன்னைத் தடுப்பதாந் தடுக்கு மாறும் பொருத்திரே சகத்தி னோடு பூரகங் கும்ப கம்மென் றுரைக்கின்மூன் றவற்றை வல்லோ ருணர்த்திட வுணர்ந்து செய்க.

மன்னிய ரேச கத்தின் மாத்திரை யீரா ருகும் பின்னுள பூர கத்தின் பேறுமப் பெற்றித் தாகு முன்னிய கும்ப கத்தி னளவையோர் முப்பத் தாறு முன்னிய வினைய மூன்றின் றன்மையை யுணர்த்தக் கேண்மோ.

(க௩)

உள்ளுறு வாயுத் தன்னை யுரைத்தவவ் வளவை யாலே மெள்ளவே புறத்தி லேக விடுப்பது ரேச கங்கான் டெள்ளிதிற் புறமே வுற்ற வன்னதைத் திருப்பி யுள்ளே தள்ளரி தாய்நி றைத்தல் பூரகத் தன்மை யாமே.

நிறைத்ததைச் சமம தாக நிறுவல்கும் பகமா மிவ்வா
 றுறைத்துள பிராண யாம முரைத்திடிற் சுகர்ப்ப மென்று
 மறைத்திடா வகர்ப்ப மென்று மாரிரு வகைமைத் தாகுஞ்
 சிறப்புடைச் செபத்தி னோடுந் திகழ்வது சுகர்ப்ப மாமே. (கசு)

ஆன்னதை யின்றி யாற்ற லகர்ப்பமெவ் வளவு வாயுத்
 தன்வயம் வருவ தாகு மவ்வள வுந்தா ழாது
 மன்னுறு கலக்கற் தீர்த்த மனத்தையப் பிராண வாயுத்
 தன்னைவா னுவர்கள் யானை தடுத்தல்போற் றடுத்தல் வேண்டும்.(கசு)

மாருதந் திரிதல் செய்யின் மனந்திரிந் திடுந்தி ரிந்தாற்
 சேருமைம் பொறிக டாமுந் திரிந்திடு மதனாற் சிக்கென்
 றாவே காலை வன்பிற் றடுத்திடிற் புடபா கத்திற்
 சார்தரு முலோக மாசு தள்ளல்போற் றணக்கும் பாவம். (கசு)

சொல்லினிப் பிராண யாம சோதனை யொருமுன் றுகு
 மெல்லவேர் வரும்புங் காறு மடக்குதல் கடையா மேனி
 யொல்கிக் கம்பிக்குங் காறு மடக்குத லிடைபு டம்பு
 வல்லதாய்ப் பறக்குங் காறு மடக்குத றலையா மாதோ. (கசு)

இயமமு நியமம் தானு மியற்றிக்கை வந்த பின்னர்
 நயம்வரு மாத னத்தி னண்ணிநா டொறுமு ஞற்றி
 வயம்வர வாயுத் தன்னை வருத்தியே கொண்ட தற்பிற்
 பெயர்வற முயறல் வேண்டும் பிரத்தியா காரந தன்னை. (௨௦)

பல்வகைப் புலனைப் பற்றிப் பரம்பியைம் பொறியும் பாழிற்
 செல்பவை செல்லா வண்ண மனத்தினாற் றிருப்பிக் கோடல்
 வல்லதாற் பிரத்தி யாகா ரப்பெயர் மருவிற் றுமை
 மெல்லுறுப் படக்கி யாங்குப் பொறிகளை யடக்கல் வேண்டும். (௨௧)

விழிகளிற் செனியிற் காட்சி கேள்வியா தியவி கார
 வழிகளில் யாது யாதோர் குறிப்பாக வரும் வற்றை
 யழிதகத் திரித்துச் சுத்தி காதனத் தமர்ந்து நாளு
 முழிதரு வாயு வைத்தன் வயமாக்கி யுறுதி யுற்றல். (௨௨)

மற்றதன் பின்னர்ச் செய்க தாரனை வல்லோன் கைகாற்
 பற்றறு சேட்டை முற்று நிறுவியே பலபொ ருட்கட்
 சுற்றுறு மனத்தைத் தூய புருவத்தி னடுவ ணகி
 யுற்றிடு தலங்க டம்மிற் றரித்தரு ரணையென் றோதும். (௨௩)

நன்னுத லண்ண மார்பு நாபியான் குறியா தார
மென்னுமித் தலமோ ராறு முறையிலே யிதழி ரண்டு
பன்னுமீ ரெட்டுப் பத்துப் பன்னிரண் டாறு நான்கா
மன்னுதா மரைக்கண் வேறோர் பற்றின்றி மனத்தை வைக்க. (உச)

வேறு.

அன்னதற்குப் பின்னரொளிர் பாமவா காயமெனுஞ்
சென்னியுறை நூற்றுப்பத் தடுக்கியசே யிதழ்க்கமுல்த்
தெந்நெறியா லிலைபேறு மந்நெறியா லினிதியுற்றித்
தன்னுளாக் கலக்கமொன்று மற்றுறுதி யாய்த்தரிக்க. (உரு)

ஈங்கொருவன் சித்தத்தால் யாதொன்றை யினிதகன்று
ஹக்கதனைத் திரும்பப்பா வித்திடுத லடைவன்று
லோங்குசித்தத் தால்பாடொன் றுறவருந்தி நிலைபேறு
தாங்கினன்ன னதிறுறவே திடமாகத் தரிக்கமனம். (உ௬)

எவ்வகையா லுசிதம்வரு மவ்வகையா லினிதடைவே
யுவ்வகையாற் றினமுஞ்றத் தாரணைவர் துறுதியாஞ்
செவ்விலது கைவந்தாற் றியானத்தின் மனமுய்க்க
கவ்வையாற் கலங்குமனஞ் சித்திபெறக் கடவதன்று. (உ௭)

பேருயிரின் றன்னுழையே பிறழாது பெரிதுமனஞ்
சாருமெனிற் றியானமது சகுணமொன்று நிர்க்குணமொன்
றோரிருபாற் றுஞ்சகுண முறைக்கினுரு வழிநிழஞ்
சிரியபல் கிரியைகளு நற்குணமுஞ் சேர்ந்திடுமே. (உ௮)

கேவலமாய்ச் சாந்தமாய்க் கெழுதகைய சோதிவடி
வாவதா யானந்த மாயாண்டு மமைந்துள்ள
பாவனநிர்க் குணமாகும் பரயோகி பரிந்துளத்தால்
யாவதையா வதைநினைவ னவ்வவசித் தியையியைவன். (உ௯)

ஆதனத்தா னேய்களறும் பிராணயா மந்தன்னாற்
பேதைமையாம் பாவமறும் பிரத்தியா காரத்தின்
சாதனையா லிந்திரிய விகாரமறுந் தாரணையான்
மேதகைய மனத்துக்கு நிலைபேறு மேவுமரோ. (௩௦)

தரிக்கின்ற தியானத்தாற் றுனவனாற் தன்மைவருங்
கருத்துறைந்த பரயோகி கைவல்லி யச்சுடரென்
றிருப்பதொரு முத்திசமா தியைப்பெறுவ னினிதாக
வுரைத்தபிரா ணையா முதலியன வோரொன்றும். (௩௧)

ஆறிரண்டா நிரண்டளவே சமாதியுமற் றவ்வகையே
வேறுவே ரோரொன்று மேவுமுப்பத் தாறளவே
தேறுகின்ற பிராணயா மம்முதல சித்தியாய்க்
கூறிய தியானமொடு கூடுநர்க்குச் சமாதியுறும். (௩௨)

உயர்சிவமுஞ் சிற்றயிரும் பிரிவின்றி யொற்றுமையா
யியைவுபெறு மினிமையா லெப்பற்று மில்லதே
யயர்விலாச் சமாதியா மாங்கதுவே வந்தக்காற்
பெயர்வரிய சங்கற்ப விகற்பமெலாம் பின்னிலவாம். (௩௩)

பாவகத்தை விடுவித்தா னெவன்சிவ பரவயிக்க
மேவுற்ற சிவையோக மவனுளத்தி லுளதாகும்
யாவனே நடந்தாலு நின்றாலு மிருந்தாலு
மேவுதுயில் கொண்டாலும் விழித்தாலும் விழைந்தொன்றை. (௩௪)

இழைத்தாலுந் தவிர்த்தாலு மெண்ணுவது மறப்புமின்றி
யழுத்தமுற லால்விகிர்ந்தி யடையான்மற் றவனில்லி
னுழைப்பொருந்தி னும்வனத்தே யுறினுமவன் றனைக்கண்ட
தொழிற்செயல்வெம் பரிதிகண்ட தூங்கிருள்போற் றாரமாம். (௩௫)

இம்மொழிமற் றுண்மையே யிலங்கிழா யேலவுரீ
நம்மைவேண் டிக்கொளலா னனின்றேமிஞ் ஞானத்தைத்
தம்மைவிழைந் தவராகித் தாமுத்தி விழைந்துள்ளா
ரம்மவித னைப்பயிற் றல் வேண்டுமா லசைவின்றி. (௩௬)

நினக்கின் னும் யாதுகேட் டிடல்வேண்டு நிகழ்த்துதிநின்
றனக்குள்ள முவப்புறவே நாம்விழைந்து சாற்றுகின்றே
முனக்குவேண் டியதேதென் றிறைவனிலை யுரைத்தருள
வனைத்துயிர்க்குந் தாயாமென் னன்னையிலை யறைகின்றான். (௩௭)

கடவுளே யானிங்குக் காவனவேண் டிவகண்டேன்
றிடமதா யுணரவேண் டியவெல்லாந் தெரிந்துணர்ந்தேன்
மடமையா லையுறலாஞ் சேதகத்தை மண்ணினேன்
புடவிமேல் வளம்பலவும் புலப்படுத்தப் புலப்பட்டேன். (௩௮)

உரைப்பரிய விருவினையி னுருவுகளு முணர்வுற்றேன்
றெரிப்பரிய ஞானயோ கத்துண்மை தெளிவுற்றேன்
கருத்துடனே விரதமுற்றுந் கைப்பலனும் படிநோற்றேன்
நிருத்தகுசீ ரருந்தவங்கள் செய்யுமுறை களிற்செய்தேன். (௩௯)

அளப்பரிய நின்னருட்கு வைப்பிடமா னேனென்று
கிளத்தலுமாங் கவடன்னைக் கேடில்பாஞ் சுடர்நோக்கி
யுளத்திலமை யாவுவகை யுன்னுழைவைத் தேமுனக்கு
வளத்தகைய வரம்பாது கேட்டிடுதி வழங்குவாம். (ச௦)

ஐயுறு தேகேளென் றருட்கடனீ தியம்புதனு
மெய்தினே நெவ்வரமு மிவற்றிலினி வரம்பாது
செய்யசெழுந் திருமேனிச் செம்பாதி யிடமளித்தே
யுய்யும்வாழ் வொருங்கருள்செய் துபகரிக்கப் பெற்றேனே. (ச௧)

என்னினுமோர் வரங்கேட்கே னிறைவகேள் யாமிருவர்
பன்னியவிக் கதைமுழுதுங் கேட்பவர்கள் பகல்கான்ற
மின்னவீர்செஞ் சுடர்ப்பரிதி வெண்மதிதா ரகைக்காலந்
தன்னளவும் பொன்னுலகிற் றுமிருத்தல் வேண்டுமால். (ச௨)

இத்தலமற் றெவற்றுள்ளு மதிகமா யேந்தெழிற்கோட்
டுத்தமத்தென் கயிலாய மொண்கயிலா யம்போல
நித்தியசா நித்தியமாய் நீயமர்ந்துன் னன்பர்க்குச்
சத்தியமாய் முத்தியினைத் தந்தருளல் வேண்டுமால். (ச௩)

திரைசுருட்டிக் கரைபொருத தேம்புனற்பொன் முகரியெனுந்
தரைவழுத்து மிந்நதியு மெநநதிக்குந் தலைமையதாய்ப்
பரிவினொடுந் தரிசனத்திற் பரிசனத்தி னுணத்தின்
விரையவே யனைவர்க்கும் வினைகளகற் றிடல்வேண்டும். (ச௪)

வேறு.

என்றிவை யுலகேழு மினிதரு ளென்னம்மை
நன்றிவை யுரைசெய்ய நாயக னனில்கின்ற
னென்றிய பரிவுடனா முன்னொடு முரைசெய்த
மன்றவு மேலாமிக் காதையை மனம்வைத்து. (ச௫)

யாவர்கள் கேட்கின்ற ராங்கவ ரெமதருளாற்
றேவர்கள் வாழுலகிற் சீரிய ராய்வை
வேவரு மகிழ்வுற்ற வித்தலம் யாவுள்ளு
மேவரு முத்தமமாய் மிகவும் விளங்குகவே. (ச௬)

மாமதி தவழ்கோட்டு வாணுய ரிவ்வரையை
யாமொரு காலத்து மிடைவிடு வதுசெய்யேங்
காமரு கயிலாயம் போன்று களிப்பெய்தி
யேழுறு சிவலிங்க மாகி யிருக்கின்றேம். (ச௭)

யாரெமை வழிபடுவோ ரீங்கவர் பாவமெலாந்
தீர்தரு பவராகி நம்முல கஞ்சேர்வுந்
தேர்பெற வெக்காலந் தன்னிலு மின்பவளஞ்
சார்தரு பவராகித் தழைகுந ராகுவரே. (சஅ)

விழுமிய செந்துகிரும் விரிசுடர் வெண்முத்துஞ்
செழுநீய மாமணியுந் திரையெறி பொன்முகரி
யொழுகிய வெந்திக டம்முளு முத்தமமாய்
முழுகுநர் யாவர்க்கு நல்குக முத்தினலன். (சஅ)

என்றிவை யினிதுமொழிந் தருளி யிருந்தவரா
யொன்றிய சனகன்முதல் யோகிக டமைநோக்கி
மன்ற னறுங்கொன்றை வார்சடை வானவன்மற்
றென்றுரை செய்கின்ற னெழிவறு மின்னருளால். (ரு0)

துங்க டமக்கிவண்யா துவலுறு ஞானத்தை
யங்க னொருப்பட்ட வுள்ள மமைந்தோராய்த்
தங்கு தவத்தோர்க்குச் சாற்றுமி னுங்களைநாம்
பொங்கிய பத்தியினுற் போத வுவந்தனமால். (ருக)

விழைவொ மெக்குவரம் வேண்டிவ கேண்மினென
மழையுறழ் கண்டனையம் மாதவர் தாடொழுது
மொழிசுவ ரெம்பெருமா னின்னுழை முட்டாது
தழுவுறு மன்புகிலை பெறுவது தரல்வேண்டும். (ருஉ)

எங்க டமக்கிதுவே வேண்டிவ தென்னலுமே
யுங்கண் மொழிப்படியே யாக வுரைத்ததெனத்
திங்கண் முடித்திலகுஞ் செம்பவ ளச்சடையிற்
கங்கை மிலைந்தபிரான் கருணை பொழிந்தருளி. (ருங்)

வேறு.

தலைமை யாஞ்சன காதியர் போற்றிட
வுலகெ லாமினி தீன்ற வுமையொடுங்
கலைவ லோர்புகழ் காளத்தி நாதனென்
றிலகு சிர்ச்சிவ ஷங்கத்து ளெய்தினான். (ருச)

மங்கை பாகன் மறைந்தபின் மாதவ
ரங்க வன்றரு ஞான மகமகிழ்ந்
தெங்கு மாமவன் றுள்பணிந் தேத்தினர்
தங்க ளிச்சைப் படிதணந் தாரரோ. (ருரு)

விற்ப டக்கை விசயவெண் ணீற்றுமெய்க்
கற்றை வார்சடைக் கண்ணுத லோன்வரைப்
பொற்றொ யுக்குப் புகன்றருண் ஞானமிங்
கற்றை வைக விசைத்தே முனக்கியாம். (௫௬)

கதித ருந்திருக் காளத்தி மால்வரைப்
பதியின் மேன்மையும் பைம்பொன் முகரிமா
நதியின் மேன்மையு நாத னுரைப்படி.
விதிவ ழாம லுனக்கு விளம்பிடுனும். (௫௭)

ஆகச்செய்யுள், க(௫௭)க.

ப த் தோ ன் ப தா வ து

விசிட்டத்தலமுரைத்தஅத்தியாயம்.

— ❖ ❖ ❖ —

ஆழி யம்பெயர் படைத்துள வகல்வனத் தருந்தவத் துறைபோய
வாழி யர்தணர் சூதமா முனிவனை மற்றினு வினவுற்றார் [தே
பூழி வெண்பொடி யொளிபழுத் திலகுமெய்ப் புரிசடைத் தவக்குள்
சூழு மெவ்வகைத் தத்துவ விசாரமுந் துகளற வுணர்ந்தோய்கேள். (௧)

யாங்கண் முத்தியின் சாதனங் கேட்பதற் கினிதுளம் விழைகின்றே
மாங்க தற்குவே றளவிலா விதஞ்சொல்வ ரங்கண்மா ஞாலத்திற்
பாங்கி னாற்சிலர் கேவல ஞானமே பகருவர் சிலர்தாங்க
ளோங்கு முத்தம கருமத்தை யறிவுட னுஞ்ஞுகின் றதைச்சொல்வர்.

தான மென்பதைச் சாற்றுவர் சிலர்சிலர் விரதமே தகுமென்ப
ஞான மில்சிறப் புடையவேள் வியைச்சில ருரைப்பார்கள் சிலர்தாங்கண்
மாந லந்திகழ் தவத்தினை யியம்புவர் மற்றுவே றுளசில்லோர்
மேன்மை தங்கிய வருணியின் முறையினை விளம்புவர் மேலாக. (௩)

இல்ல றத்தினைச் சிலரெடுத் தியம்புவர் வனத்தன தியறன்னைச்
சொல்ல லுற்றனர் சிலர்சிலர் முழுவதுந் துறப்பதைச் சொல்கிற்பா
ரெல்லை யில்சிறப் புடையதீர்த் தப்பய னிசைப்பவர் சிலர்தாங்கள்
சொல்ல ரும்பழ மறையினை யோதுதல் சொற்றனர் சிலரம்மா. (௪)

சிலரு யர்ந்துள சிவதலத் தமர்வதைச் செப்புவர் சிலரின்னும்
பலங் தப்பட முத்திசா தனத்தினைப் பன்னுவ ரிவற்றுள்ளு
முலகின் மன் னுயிர் யாவையு முஞ்ஞுதற் குரியதா யுயர்முத்தி
நலனு றத்தரு கின்றதா யுள்ளதை நவில்கென நவில்கின்றான். (௫)

வம்மின் மாதவக் கிழமையி னுயர்ந்துள மறையவ ரனைவீரு
தும்மு ளத்தினிற் றுணிவொடுங் கேண்மின்க னுவலரு முத்திக்கு
மெய்ம்மை யார்தனிச் சாதனம் விளம்புதும் வியாதமா முனிமேனாட்
கொம்மை வெம்முலைத் திருமகள் கொழுநனைக் குறுகிவை குண்டத்தில்.

வணங்கி மற்றிது வினவலு மாங்கவன் மனங்களி சிறந்தோங்கி
யிணங்கு மன்றலம் பதுமபீ டத்தம ரிலங்கிழை தன்னோடும்
பிணங்கு வெண்புரி யூலணி மார்புடைப் பிரமன்னின் னாவரோடுங்
குணங்கொள் காட்சியின் வியாதமா முனியொடுங் கயிலயிற் குறுகுற்றன்.

புலிய தட்கலை புனைந்தருள் புனிதனைப் புனைகழற் றுள்போற்றி
யுலகி னுக்கினி தாயமற் றிதுதனை யுசாவின னப்போதி
லலகில் சோதியாய் முழுதொருங் குணர்ந்தினி தறமுத லொருநான்கு
மிலக நல்குவோ னுகியெவ் வீசர்க்கு மீசனே தானாகி. (அ)

பதிக ளுக்குமோர் பதியிவ னென்னலாய்ப் பழிப்பில்சீர்த் தேவுக்கு
மதிக மாகிய தேவென லாயருட் பரமனா யனைவோர்க்கு
மதிவி ழைந்துள யாவையும் வழங்கிட வல்லவன் றானாகி
யிதம னைத்துயி ரும்பெற வளிப்பதி லினியனா யாவைக்கும். (ஆ)

வல்ல னுகிமற் றுண்மையாய் ஞானமா யானந்த வாழ்வாகி
யெல்லை யின்றிய நிறைவுபெற் றெனைவர்க்கு மினியசான் றெனநின்ற
தொல்லை வானவ னருள்செய லுற்றனன் றுமாய்நறுந் தொடையோங்கே
ணல்ல வற்றுளு நல்லது நீயெமை வினாது நவில்கின்றும். (க0)

ஈது முன்னமு நம்மையித் தேனிமற் றென்னென வேகேட்டா
ளோதி னேமிவட் கணையதோ ரிதனையிங் குணக்கியா முரைக்கின்றோம்
யாது முத்தியின் சாதன மென்றிடின ஞானமே யிதுசொல்லின்
வேத நன்கிரத் துள்ளதென் றென்மதி மிகத்தெளிந் ததுவாமால். (1)

தொல்லை நான்மறை தம்மொடு மிருதினால் சொற்றதோர் வழிநின்று
நல்லொ முக்கமேல் கொண்டிபல் பவந்தொறு நன்கினி தொழுகுற்று
வல்ல சித்தியை யடைந்தவர்க் கெமதருள் வைப்பினாற் சிவஞான
மொல்வ தாகுமற் றல்லதிங் கெளிதினி லுறுவதோ வஃதம்மா. (கஉ)

இயற்றி பெங்கரு மங்களிற் றிரும்பிய வந்தண னிஞ்ஞானப்
பயிற்சிக் கிங்கதி காரியா குவன்மிக மற்றைய பார்ப்பாரு
மயர்ப்பில் வேந்தரும் வணிகருங் குறைவதி கங்களா லதிகாரர்
வியக்கு மிக்குல யாதரு முரியவர் வேதனா லினைக்கேட்க. (கங)

இனைய ரேவலை யியற்றுபின் னவர்களும் புராணநூ லினிற்கேள்வி தனைய டைந்துஞ் னத்தினை யெய்துவர் * விஞ்சையர் சிலந்தாங்கண் முனமி யம்பிய மாதரும் பின்னவர்க் கொப்பென மொழிவார்கள் வினவின் மன்றைய சாதிபும் பாடைவேற் றுமையின்மே விடுஞானம்.

மேவு கின்றதுஞ் சிறிதுகா லஞ்செலி னெனவிதித் தனநூல்கள் யாவ ரிம்மையிற் சாதன மின்றியு மினையஞா னம்பெற்றே ராவ ரன்னவர் தமககுமுற் பவத்தினி லமைத்தநா மிம்மைக்கட் டாவில் சீர்த்தவ மறையவர்க் குத்தடை யின்றியே வருஞானம். (௧௫)
தடையுண் டேனையோர் தங்களுக் கிம்மையின் முத்தியைத் தரமாட் தொடிவி லாவுளப் பறறெடுங் கூடிய ஞானமா யுளதாலே [டா முடிவி லாதவிப் பாமஞா னந்தனை மொழிவுறின் விசுத்தற்கே யடையு மாதலா லனைவரும் வருந்திடா தடையமாட் டார்முத்தி. (௧௬)
தானம் யாகமுன் னாகிய பலவகைத் தவங்களுந் தகுமுத்திக் கான சாதன மன்றத னுல்வருந் தாமலே யனைவர்க்கு [தே முன மின்றியெப் பொருட்டினுன முத்திவந் துறுமெனி னுரைக்கின் மாநி லத்தெமக் குத்தம மாகிய மாதலம் பலவுள்ள. (௧௭)

இங்கி வற்றினு ளோருழி தனையடைந் தினிதமர்ந் திடன்முத்தி யங்கண் மாநிலத் தளிப்பவா மததல மாங்கவை யெவையென்னிற் கங்கை சூழ்தரு காசிமா நகரெமக் களித்திடுங் களிப்பென்றுந் தங்கி யன்னதின் முடிவுறு பல்லுயிர்க் கெமதரு டன்னிலே. (௧௮)

முத்தி யெய்துறத் தாரகப் பிரமம்பார் தானமா முயன்றீவே மத்த லத்திடை யாருயி ருலப்புறி னடைந்தி டலாமுத்தி சித்தி நல்குறு தென்கயி லாயம்பார் தினங்கனி சிறந்தோங்கித் தத்து தெண்டினை சுருட்டுபொன் முகரியெத் தலத்திலே சார்வாகி. ()

பாவ நாசமா யெவ்வகை யுலகினும் பரில்லுறு தீர்த்தங்கள் யாவுந் தன்னிடை நித்தசா னித்திய மெய்திமா தந்தோறு மேவி மும்விதீ பாதத்தின் மகத்தினின் மிகுமக மாதத்திற் றாவி லாதிவா ரத்தினிற் புதைபிறு டன்னிலே நீராடி. (௨0)

ஆங்க மர்ந்தகா ளத்திநா தனையடைந் தாதிரித் தருச்சிப்போர் தாங்கள் யாவர்மற் றாயினும் யாண்டொன்று தினந்தினந் தயாவோடும் பூங்க ழுற்றுணை வணங்குபு புசிக்கமற் றனனது புரியாரேற் பாங்கி லையிரு திங்களே யெனினுமப் பண்பிலே பணிவுற்று. (௨௧)

அருந்தல் செய்கமற் றன்னதான் முத்தியை யளிப்பதோ ரருண்ஞானம்
பொருந்து மாங்கவ ரியுதியா பெல்லையிற் பொருந்திய ஞானத்தாற்
றிருந்து முத்தியைச் சேர்வம்ற் றியாவரே யாயினுந் தில்லைக்க
ணிருந்து வைகலு நியமமாய் மன்றினு ளிறைவனை யினிதேத்தி.(உஉ)

அடிப ணிந்திடி னன்னவர் முத்தியை யடைவரை யுறல்வேண்டா
படிபு கழந்திடு பழமலை யதனிடைப் பரிவொட ராண்டெய்தி
முடி வி னித்தமு நியமமா யாவனை யெனினுமூ வலம்வந்து
கடவு ளைத்தொழி னன்னவன் முத்தியைக் கைப்பல னுச்சேர்வன். ()

அத்த லங்களில் வைகுறு மளவிலே தன்பிற விகட்கச்சம்
வைத்தி டானவை யெளிதினி னீங்குவன் மாயிரு ஞாலத்தின் [ப்
முத்தி வேட்பவன் மொழிந்தவிப் பதிகளி லொன்றினை முயன்றெய்தி
பத்தி யிற்பணித் தமர்ந்திடக் கடவனென் றிறையவன் பகர்போதில்.()

அனை ய வாய்மொழி செவிமடுத் துவப்புறு மாழியம் படைவேந்தன்
புனித நாண்மலர் முளரியந் தவிசினிற் பொருந்திய வயனோடும்
வினையி னீங்கிய விமையவர் குழாத்தொடும் வியாதமா முனியோடுங்
கனியி தழ்த்திரு மாதொடுங் காலிலையங் கடவுளைக் கழல்போற்றி.(உரு)

வேறு.

விடைகொடு புறமேகிச் செங்கால் வெள்ளன்னக்
கடவுளை யிமையோரை செல்க வெனக்கழறு
வுடைதிறை யாழிமிசை யறிதுயி வினிதுற்றோன்
படிபுகழ் காளத்திப் பதியினை மிகநாடி. (உ௬)

உலக மெவற்றுள்ளு முத்தம வுத்தமமா
யிலகுற வைந்தாய யோசனை யெனுமகல
நிலைபெறு மீரைந்தா மோசனை யெனுநீள
மலைவறு புண்ணியமா யமர்வுறு தலமாகி. (உ௭)

முள்ளுடை மூலமெனு முண்டக மேலோனுந்
தெள்ளிய படிகுதிறத் தேமொழி நாமாதுங்
கள்ளவிழ் கடிமலர்மென் கற்பக நறுநீழல்
வள்ளலு நீலையெனும் யோகினி மடவரலும். (உ௮)

படரொளி மணியுமிழும் பைனிரி பசுவாயின்
விடமுறு நாகமெனுங் காளனும் வெண்பிறையின்
வடிவுற முருகோட்டு மழைமத வண்கலுழி
யுடைதிறை மாந்தியா யத்தியு மும்பர்களும். (உ௯)

கனிவுறும் யாழிசைய கந்தரு வர்கடாமும்
வினையகன் முனிவரும் விழைவொடும் வழிபட்ட
புனிதன் என்கராகிப் புத்தியு முத்தியுமான்
கனிதரு டலமாகி யிணையிலை பெனலாய.

(௩௦)

தென்கயி லாயமெனுஞ் சீரிய நன்னகரை
மென்கம லத்தவிசின் மெல்லிய லொடுமுற்றா
னன்பது மாசனனு நாமக டன்னைடு
மன்புறு பழமலைபை மகிழ்வி னடைந்தனனால்.

(௩௧)

வேத வியாதனுமா விழைவொடு காசியெனு
மாதி வளம்பதியை யணுகின நமர்களு
மாதவர் தவருமுவு மகிழ்வொடு தில்லைகர்
காதலி னெய்தினரார் கடவுளு ரைப்படி யே.

(௩௨)

யாதொ ரிடந்தனிலே யிலகிய மணிமன்று
ளாதி நடம்புரிவ தாயிடை யருமுனிவர்
மூதுள பிறவிதொறு முற்று தவப்பயனால்
போதவு மடைவுற்றுப் போற்றி வதிந்தார்கள்.

(௩௩)

சீர்பெறு நாந்தாமுன் றென்கயி லாயமுறு
வோர்வரு டங்காறு முயரும் வியாதமுனி
பேரரு ளால்வைகிப் பெட்டிது தில்லையினுஞ்
சார்வுற வப்பரிசே தங்குபு வைகியபின்.

(௩௪)

பழமலை தன்னினுமப் பான்மையின் வைகியபின்
விழைதரு கங்கைநதி வெண்டிணை செம்பொன்னு
நிழறிகழ் பன்மணிபு நித்தில முஞ்சொரியு
மழகிய காசியினு மம்முறை யேபமரா.

(௩௫)

ஞான மடைந்தனமா ன்ஞரு நனகுறவ்ம
மாநக ரானவையு ளொன்றினை மருவுற்று
மேன்மைய முத்திபெற வேண்டிதல் செய்ம்மின்க
ளான விவற்றினிடை முத்தி யடைந்தவர்தாம்.

(௩௬)

எண்ணில றென்றிதனை யெறிசுட ரடலாழி
நண்ணிய வாரணியத் துற்றுள நற்றவராம்
புண்ணிய மாமுனிவர்க் கினிது புகன்றனா
லுண்ணிறை கருணையொடு முயர்தரு சூதமுனி.

(௩௭)

இ ரு ப தா வ து

நூற்றுப்பன்னிருவர் முத்திசாதனம்

பெற்றஅத்தியாயம்.

தொல்புராணவிதியாவையு முணர்ந்துதுக ளற்றவுணர்வி
னெல்லை யில்பெருமை பெற்றகரு ணைக்கட லெனத்திகழ்பவன்
மல்கு நீற்றொளி பழுத்திலகி யக்கமணி மாலையையுஞ்
செல்வ ஞானகுண சீலம்வளர் சூதமுனி செப்பலுறுவான். (க)

உன்ன ருந்தவ முஞ்நறிமெய் யுணர்ந்துயரு முத்தமர்களே
யின்னு மோர்வகையின் முத்தியுறு நல்வழி யெடுத்துரைசெய்கே
மன்ன தொன்றிய வேதமுடி விற்றொளிவ தாகுமதனைப்
பன்னு தம்முள மொருப்படுதல் பெற்றினிது கேட்கபரிவின். (உ)

அவாவ றுத்துமறை சொற்றவிதி யுற்றொழுகு மந்தணர்களிற்
சுவேத வச்சவ தரப்பெயரி னுனிதுதி யாயதுறவோர்
தவாத நூற்றினொடு பன்னிருவர் வென்பொடி தயங்குவடிவோர்
சிவாய வென்றுதிரி புண்டர மழுத்தியெழில் சேர்துதலினார். (ங)

அக்க மாலிகை விழைந்துபுனை யாபரண மாமழகியோர்
முக்கண் ஞானபரி பூரண முதற்பொருளை முப்பொழுதினு
மிக்க பூசனை யிழைத்துவழி பட்டிடும் விழுப்பமுடையோ
ரொக்க யாவரு முஞ்நறிய நற்றவ முவப்பொடுசெய்தார். (ச)

யாதொர் சூழ்நெரி சித்தவள விற்கொடிய பாவமெவையு
மோது மெவ்வழி லிட்டதொரு பஞ்சென முடிநதிவவா
மோது மவ்வகை யெனப்பிறவி தாமுமொழி வற்றிடுவவாம்
யாதொர் சூழலிடை வைகியிடு மாந்தர்க ளெவர்க்குமிறையோன். (ஃ)

ஆத ரித்துவிரை வோடுபர முத்தியை யளித்தருள்செய்வான்
யாதொர் சூழலிடை யந்தணர் தமக்கொருவன் யாண்டுகடொறும்
யாதொர் தானம தியன்றதை யுவப்பினொடு மீந்தளவிலாத்
திது மல்குபவ பந்தமுழு துங்கடிது தீர்வனெனிதா. (க)

யாதொர் சூழலி னிருந்துசிவ னன்பர்கையி னினிதுதினமு
மோது முட்டியள வாயினுமொர் பிச்சையிட னுற்றவுடனே
நோத ருங்கொடிய பாவமுழு துங்கடிது நொய்தினகல்வன்
யாதொர் சூழலிடை நல்லசிவ ஞானித னிடத்துமகிழ்வால். (எ)

நூற்றுப்பன்னிருவர் முத்திசீர்தனம்பெற்றஅத்தியாயம். கருங்.

ஓத னம்மெனினு மாயெனினு மும்முதவி செய்தவொருவன்
சாத றேன்றுத றவிரந்திடுவன் யாதொரு தலத்தினிடையே
மாத வஞ்செப மகத்தொழி நியானமகிழ் தானமிவைதா
மேதி லர்க்கெனினும் வேதியர் தமக்கெனினு மீறில்லலாம். (அ)

வேறு.

அனைய தோர்திருக் காளத்தி யாகிய
வினிய நற்றலத் தன்னோ ரிழைத்திடு
புனித மாதவத் தாற்புக முன்பினால்
வனிதை பாகன் மகிழ்ந்தெதிர் தோன்றினான். (க)

கண்டு மாதவ ருள்ளங் கனிப்புற
மண்டு காதலின் வீழ்ந்து வணங்கினர்
தொண்டு செய்தனர் முத்தியின் சூழ்ச்சியை
யண்டர் நாயக னேயரு ளென்றலும். (க0)

பவள வராசடைப பானம்
டவள நீறு தயங்கத் தழைசெவிக்
கவள யானை யதன்பொதி கண்ணுத
றுவளு நூலணி மார்பர்க்குச் சொல்லுவான். (கக)

உத்த மத்தவ மேகொண் டொழுதுவீர்
முத்தி சாதன மீங்கு மொழிசுவாம்
பத்தி தன்னொடுங் கேண்மின் பரமமாய்ச்
சுத்த மாய்மறை வாமது சொல்லுறின். (கஉ)

மறுவி லாதி வருணர்முன் னால்வர்க
ளுறுதி யாக வொழுகு மொழுக்கநான்
கறுதி யாக வவையடைந் தாலன்றிப்
பெறுவ தாமோ பெறலரு முத்தியே. (கங)

யாவன் றன்குலத் துக்கியை யுஞ்செய
லோவு ரும லுஞ்நறுவ னுங்கவன்
காவ லாய கடவு ளருளினார்
ருவில் வேதியன் றன்குலத் தெய்துவான். (கச)

அனையன் சாத கருமமுன் னாகிய
வினைக ளாற்றி விமல மடைந்துபின்
பனுவ லின்வழி முந்நூல் பரித்துநன்
கினிய னாகிக் குாவனை யெய்துற. (கரு)

மறைப யின்று மணம்புணர் வெய்திநற்
பொறிகொள் வெந்தழல் வேள்வி புரிந்துபின்
முறையி னாற்பல தான முயன்றிழைத்
தறிவி னோடு மருந்தவ மாற்றுக.

(௧௬)

இழைக்கை றிற்பயன் யாதுமெண் ணாதிழைத்
தழுக்க தாயவெம் பாவ மகன்றிடக்
கழித்து நான்கு கரணமுந் தூயனாய்
விழுத்த சும்பர ஞான விழைவினில்.

(௧௭)

உலக வாழ்வினில் வேட்கை யொழிந்துபின்
பலவ கைப்படு தோடம் பகுத்துணர்
புலமை யாற்பரி பக்குவம் பூண்டுணர்
நிலைமை யெய்தி நியாத மடைசுவன்.

(௧௮)

முத்தி வேட்ட முறையான் முழுக்குவென்
றத்த னிப்பெய ரெய்துவ னன்னதோர்
வித்த கத்தின் விதிப்பட் டிறைத்தவன்
கொத்தை தீர்ந்த குடசக னாகியும்.

(௧௯)

தான்வெ கூதக னாகியுஞ் சந்தத
மான பிக்குக னாகியு மாங்கவன்
மேன்மை யஞ்ச விருத்திய னாகியு
மீன மில்லா வெமதின் னருளினில்.

(௨௦)

பாம வஞ்ச விருத்தியைப் பற்றுவன்
றரும சாந்திநற் றுந்தி திதிக்கதை
யருமை நானஞ் சவுசங்கொல் லாவற
முரிமை யன்றிய பொய்ம்மொழி யோவுதல்.

(௨௧)

மொழியு மந்திரத் தான்முழு நீறுடற்
பழைய நான்மறைப் பண்ணவன் பச்சைமான்
மழுவ லானெனு மூவர் வடிவுமாய்த்
தழைவு றுந்திரி புண்டர தாரணம்.

(௨௨)

அருட்சு டர்ச்சிவ லிங்கத் தருச்சனை
யுரைத்த விம்முறை யாவு மொருதனிப்
பொருட்பெ றும்பழை யோர்கள் புரிந்திடு
சரித்தி ரங்க ளெனச்சொலுந் தன்மைய.

(௨௩)

நூற்றுப்பன்னிருவர் முத்திசரீதனம்பெற்றஅத்தியாயம். கருரு

மறைச்சி ரப்பொருள் வாக்கியங் கேட்டவை
யுறத்த ரித்த லுவப்பொடுந் தேசிகன்
குறித்த வேவ லிழைத்தலிக் கூறிய
வறத்து றந்த வவன்புரி செய்திகள். (உச)

இன்ன பண்பி னொழுகு மிணையவன்
முன்னை நாளினின் முற்றிய நற்றவந்
தன்னி னாற்சிவன் றன்னரு ளால்வினைந்
துன்ன ரும்பா ஞான முறுவனூல். (உரு)

உற்ற தாயவவ் வொண்மறை யின்சிரஞ்
சொற்ற ஞானத்தி னான்முத்தி தோய்குவன்
பற்றி லாப்பா ஞானத்தி னூன்றி
மற்றொன் றுற்பா முத்தியும் வாய்க்குமோ. (உசு)

மொழிந்த னந்தொகுத் தேமுத்தி சாதன
மழுந்தி ஞான மடைதற்கு நீருளந்
தழும்பி ருத்தல்செய் விரோனத் தண்மதிக்
கொழுந்து சூடுங் குழகன் மறைந்தனன். (உ௭)

அறிவின் மேம்படு நீவிரு மன்னவா
றிறைவ னின்னரு ளாலிங்கி யான்பக
ருறுதி யெண்ணி யுயர்தென் கயிலையிற்
பெறல ருஞ்சிவ ஞானம் பெறுகுதிர். (உ௮)

அந்ந கார்க்க ணடைநதிடி னல்லதை
யுன்ன ரும்பவ மிங்கொழி யாதிது
தன்னை நம்புமின் சத்தியஞ் சத்தியஞ்
சொன்ன விம்முறை யாருந் துணிமினோ. (உ௯)

வழுவி லாமல் வருணி முதலியோ
ரொழுகு நான்கொழுக் கந்தனை யுற்றலா
லழிவின் முத்தி யவாவுத லுற்றவன்
கழிபெ ரும்பவத் துன்பங் கடந்திடான். (௩௦)

உரைத்த விம்மொழி யுண்மையீ துண்மையே
கருத்தி னையுற னீங்கக் கழறினே
மருத்து முாய்கமழ் மார்பினன் றன்னினும்
விரித்த நான்மறை வேதியன் றன்னினும். (௩௧)

நறிய கற்பக நன்னிழ லானினும்
பிறைகு லாஞ்சடைப் பெம்மா னதிகனென்
றறியுங் காலம் வராத வளவும்வெம்
பிறவி கோடி பிறந்தும் பிறப்பறா. (௩௨)

தெளிவி னோர்ந்து சிவனே பிரமமென்
றறிய வுள்ளத் தறியு மறிவுறா
தெளிதின் முத்தி விரும்பினஃ தில்லையென்
றோளிய காட்சி மறைக ஞ்ரைக்குமால். (௩௩)

முழுதொ ருங்குணர் முன்னவ னாகியே
யொழிவில் பேரரு ணத்தம னாகியே
பழுதில் சீர்த்திய னாய பரசிவன்
மொழிவன் ஞானமின் றேன்முத்தி யின்றென. (௩௪)

வலம்பு ரித்தடக் கைச்செங்கண் மாயனும்
பொலஞ்ச டர்க்கம லத்திற் புனிதனு
மிலங்கி லைக்குவி சப்படை யேந்தியுந்
துலங்க யாவரு மம்முறை சொற்றனர். (௩௫)

அறிவின் மேலவ ராயைப் பொறியையுந்
தெறுத லுற்றவ ராயுண்மை செப்புறு
மறுவில் சாந்தர்க ளாயுள மாதவத்
துறவி னோருமவ் வாறுசொற் றாரோ. (௩௬)

மாசில் காட்சியின் மாதவத் தீர்பல
பேசி யென்னை பெருமறை யுச்சியி
னாகி லாவரு ஞானமில் லாமலே
யேசி லாப்பா முத்தியெய் தாதரோ. (௩௭)

மாந்தர் கட்கு மறைவழி ஞானமே
யேய்ந்த சோபன மாய்ப்பழு தில்லதாய்
வாய்ந்த தன்னிய ஞான மறைவழி
யாய்ந்த ஞான மடைவதற் கேதுவாம். (௩௮)

என்று சூத னியம்பின னேடவிழ்
கொன்றை வேணிக் குழகன் குலவரை
மன்றல் வார்முழன் மாதொடு முண்மகிழ்ந்
தொன்று சீர்த்திருக் காளத்தி யுண்மையை. (௩௯)

இருபத்தொருவது
காளத்திமகிமையுரைத்த அத்தியாயம்.

வேதமொர் நான்கும் வகுத்த வியாத
ஞாந விற்சொல் புராண மனைத்து
மோதிய சூதனொ ருண்மை யுரைப்பான்
மாதவர் நேமி வனத்தவர் கேட்பு. (க)

முற்றிய நற்குண மூதுணர் காட்சி
பெற்றியின் மிக்க பெருந்தவர் நீவி
ருற்று வியை யுரைப்படி யின்னு
மிற்பென வென்றை யிசைக்குவல் கேண்மின். (உ)

எண்ணில வாகிய வெவ்வுயிர் கட்கு
நண்ணரு முத்தியை நல்குவ தாகி
யொண்மறை யின்முடி வாலுணர் கின்ற
வண்மைய தாயுள தோர்தல மாதோ. (ங)

புத்தியு முத்தியு நன்கருள் பூவை
நித்திய மாகி நிறைந்தமெய்ஞ் ஞான
வித்தக மேனி விளங்கிழை வெற்பி
னுத்தமி யாமுமை யாடலை நாளில். (ச)

வேறு.

தேவ தேவனை யுலகநா தனைத்தெரிப் பில்லா
வோவி லெவ்வுயிர்க் குஞ்சம மாகியுள் ளானை
மேவு ஞானசம் பன்னனை மெய்யிலக் கணங்கள்
யாவும் வாய்த்தவன் றன்னையான் டிஞ்செறி யிறையை. (ரு)

பொருவில் சோதியைத் தனக்கொரு குறியிலாப் பொருளைக்
கிருத காடினி யம்மெனக் கேவலங் கருனை
யுருவ னைப்பர மானந்த நடனவுத் தமனைக்
கருதொ ணாதவ னைக்குணங் கடந்துநின் றுனை. (சு)

மறைநது ளான்றனை மாகுண மூதாதிக்கள வழுத்த
நிறைந்து ளான்றனைக் குாவனை பெங்கணு நீங்கா
துறைந்து ளான்றனை யொருவருந் தன்னொடொப் பின்றிச்
சிறந்து ளான்றனைச் சிவனைமுன் வணங்குதல் செய்து. (சு)

வேண்டிக் கொள்பவ ளாயிது வினவுவன் விமல
வீண்டு யிர்க்குநன் முத்தியை யளிப்பதா யெளிதிற்
பூண்டிழைத்திடத் தக்கதி யாதெனப் புகலக்
காண்ட குங்குளி மயிலியற் கிறையவன் கழறும். (௮)

தேவி கேண்மதி யெம்மைநீ வினவுமிச் செய்தி
தாவில் சீருல குக்கித மாயது சால
வாய்வு நின்மிக நல்லது நல்லதா தரவா
லோவி லாவிது முன்னநாஞ் சொன்னதன் றுனக்கு. (௯)

இனிபு ணர்த்துது மமைந்துகேண் மறையவ னென்னு
நனிமி கக்கடை யாயவ னென்னினு நாணின்
வனிதை யென்னினும் பேடிமற் றென்னினும் வறிய
தனிய னென்னினுஞ் செவ்வனே யென்னினுஞ் சால. (௧௦)

அபுத னென்னினு மூர்க்கனே யென்னினு மன்றி
விபுத னென்னினும் வித்தக னென்னினு மிகவுந்
தபுச முக்கனே யென்னினுந் தருணனே யெனினு
முபக ரித்திடு முதியவ னென்னினு முலகில். (௧௧)

இல்லை யென்பவ னென்னினு முண்டென்ப னென்னினுஞ்
சொல்ல ருஞ்சிவ தலங்கண்மற் றெவற்றுளுந் தூய்தாய்
வல்லி நுண்ணிடை மடந்தைநின் னாலும் மாலு
நல்லு வப்பினி தளிக்குநம் மைந்தர்க ளாலும். (௧௨)

நந்தி யாலும் மழவிடை யாலும் பாலிற்
சிந்தை யன்பர்க ளாலுநற் றிசைமுக னாலும்
பைந்துழாய்நறுந் தொடைபுனை பசியவ னாலு
மிந்தி ரன்முத லாகிய வெண்மர்க ளாலும். (௧௩)

இருள்கி ழித்தெழு மெறிசுடர்ப் பரிதியி னாலுந்
திரளு மின்னமிர் தளித்திடு செழுமதி யாலு
மருள கற்றிடு கடவுளர் மற்றெவ ராலு
மருளி யக்கர்க ளாலும்வல் லரக்கர்க ளாலும். (௧௪)

இவர்க ளாதிய வெவ்வகை யுயிர்களி னாலுந்
கவரு மெவ்வகைத் தவங்களுந் கைப்பல னாதற்
ருவகை தூங்கிய வுளத்தொடு முறைந்திடு தலமாய்த்
தவள நித்திலந் கொழித்தபொன் முகரியத் தலமாய். (௧௫)

காளத்திமகிமையுரைத்த அத்தியாயம்.

நந்த மக்கினி துவப்பதாய் நானிலம் பரவு
மந்த மில்புகழ் வளர்திருக் காளத்தி யதனிற்
சிந்தை யன்பொடும் விரதமோர் பாண்டுசெய் தமரிற்
பந்த நீங்கிய முத்திசா தனமிகப் பலிக்கும்.

(கக)

வேறு.

சித்தி ரைச்சித் திரைப்பொன் முகரியிற்
பத்தி யிற்புல ரிக்கட் படிந்தெழுந்
தொத்த தானஞ்செய் துண்ணையு நம்மைபு
மெய்த்த மிழத்திருக் காளத்தி வெற்பையும்.

(க௭)

வல்ல வாறு வலஞ்செய்து மண்மிசை
மெல்லத் தாழ்ந்து விழைந்தெதிர் போற்றுபு
நல்லு ணப்பக வின்றி நனியிருந்
தெல்லி யின்க ணினிது மிசைகவே.

(க௮)

புகழ்வை காசி விசாகம் புலரிபொன்
முகரி யம்புனன் மூழ்கி முடிவன
வகம கிழந்தளித் தமமுறை நந்தமைத்
தகவ ணங்கி யயில்கவத் தன்மையின்.

(க௯)

ஆனி மூலத்து மந்தெறி நன்னதி
நானஞ் செய்து நலனோ டியன்றன
தானஞ் செய்துநந் தம்மையு நிண்ணையு
மேன்மை யிற்பணிந் துண்கவவ் வெல்லையில்.

(௨௦)

ஆடி யுத்தரா டத்தினு மம்முறை
நீடு மன்பினி னீர்படிந் தந்தெறி
கூட லுற்ற கொடுத்து வலங்கொடு
பாடி நம்மைப் பணிந்துண்க பண்டையின்.

(௨௧)

ஊன மில்கிறப் பாவணி யோணநா
டானு மம்முறை தண்புன லிற்படிந்
தான தான மளித்து நமையுமப்
பான்மையிற்பணிந் துண்கவப் பண்பினின்.

(௨௨)

போற்ற ரும்புரட் டாதிப் புரட்டையிற்
சாற்று மம்முறை நானமுந் தானமு
மேற்ற வாறுசெய் தின்புற நல்வல
மாற்றி நம்மைப் பணிந்துண்க வம்முறை.

(௨௩)

அலகி லைப்பசி யச்சவ திக்குமப்
புலரிக் காலையிற் பூப்புன லாடிநந்
றலைமை யோர்கையிற் றுனமுஞ் செய்தெமை
வலமோ டேத்துபு மாந்துக வம்முறை. (உச)

கார்த்தி கைத்திருக் கார்த்திகை நாட்கதி
வாய்த்த வநந்தி வார்புனற் றேய்வுறு
வேத்து தானமும் யாதொன் றியன்றதைப்
பாத்து நம்மைப் பணிந்துண்க வப்படி. (உரு)

மார்க ழித்திரு வாதிரை வைகறை
நீர்ப் பிந்துபின் னேர்படு தானமு
மார்வ மாக வனித்து நமைப்பணிந்
தேர்பு வாழ்த்தி யியற்றுக் கிம்முறை. (உக)

தையிற் பூசந் தனிலே புனல்படிந்
துய்யத் தான முதவி யுவந்தெமை
மெய்யிற் றுழந்து விதிமுறை போற்றுபு
மையற் சிந்தையற் றம்முறை மாந்துக. (உ௭)

மாசி மாத மகத்தினின் மாநதி
வீசு தெண்புன லாடிநல் வேதியர்க்
காசை யாலியன் றுள்ள தளித்தெமைப்
பூசை செய்து புசிக்கநற் கங்குலில். (உ௮)

உவந்த பங்குனி யுத்தர நாளினிற்
சிவந்த பொன்னும்வெண் முத்துந் திரையெறி
தவந்த ரும்பொன் முகரி தனிற்படிந்
திவாந்து தானமும் யாவு மியற்றுக். (உ௯)

வேறு.

இம்முறைமை திங்கடொறும் யாவனொரு வன்றான்
விம்முறு முவப்பினொடு மிவ்விரத நோற்கு
மம்மவவன் மெய்யிதுதி யாமளவி லேநா
மெய்ம்மையொ டளிப்பம்விரை விற்பரம ஞானம். (௩௦)

இந்நிலையி னிவ்விரத ஞானமடை விக்கு
மந்நிலைய ஞானமுயர் முத்தியை யளிக்குஞ்
சொன்னவிது மெய்ம்மையிதை யிப்பொழுது சொற்றே
முன்னினனை வர்க்குமெளி தாமிது வுஞ்ற. (௩௧)

அணுவிலணு வாயபொரு ளீண்டையி னளிக்கி
 னிணையரிய மேருவரை யாய்வனரு மென்று
 துணிவினொடு சொல்வபல தொல்பனுவ னொரு
 நணுகரிய விவ்வுழியி னண்ணிய நர்க்கும். (௩௨)

போகமொடு முத்திதிட மிந்நகர் புகுந்தோர்
 மாகடிய பாவவிற குக்கெரியும் வன்னி
 தாகமுறு காமிக டமக்கரிய போக
 மாகவிது காரண மருந்தவமு ளார்க்கு. (௩௩)

ஈங்குறைதல் கிட்டிடு மிருண்டிடு மனத்தோர்
 தாங்களறி யாததிது தூயவினை தன்னு
 லாங்குநம தின்னரு ளடைந்தறிவர் பின்னைத்
 திங்குடைய னேனுமுணர் வில்கிறிய னேனும். (௩௪)

இன்றென வுரைக்குமவ னேனுமிவ னெய்தி
 நன்றுநமை யேத்தினவ னம்முலகு சேர்வ
 னொன்றவுடன் முத்திதிர மாயெவர்க ளுக்குந்
 துன்றுசம மாயரிய தூயபய னன்கும். (௩௫)

மற்றிதுநம் மாற்பிரம னாற்கரிய மாலாற்
 றுற்றவிமை யோர்குமுவி னாற்சுகம தாகி
 யுற்றுறைவ தாமறி வுளோன்மடி யிலாமற்
 பெற்றிடுக வித்தல மெனச்சுருதி பேசும். (௩௬)

என்றிறைவ னிந்நகர மான்மிய மியம்பி
 மன்றல்கமழ் வார்குமுன் மடந்தையுமை தன்னை
 யொன்றெனு மயிக்கமத னாவினி துவப்பிற்
 றன்றிரு மலர்க்கைகளி னாற்றமுவி னானல். (௩௭)

ஆந்நிலையெ னம்மைதொழு தையனை வணங்கி
 யுன்னரிய பூசனை யுவப்பொடு புரிந்தா
 னிந்நகரின் மேன்மையிறை யோனிறைவி கேட்பச்
 சொன்னபடி நாமினிது சொற்றன முடக்கு. (௩௮)

நீவிரு மினிக்கருமம் யாவையு நிறுத்தி
 யோவறு முவப்பொடுமவ் வுத்தம நகர்க்கண்
 மேவுதி ரிதேகருமம் வேறுகரு மங்கள்
 யாவையு மிகப்பொழுது போக்குவன வென்றும். (௩௯)

என்னவுயர் சூதமுனி வேதமுனி யென்று
பன்னிய வியாதமுனி சொற்றபதி நெட்டுத்
தொன்மைய புராணமு முணர்ந்துதெளி துயோ
னுன்னரிய தென்கயிலை மான்மிய முரைத்தான்.

(ச0)

ஆகச்செய்யுள், ககக௭.

இ ரு ப த் தி ர ண் ட ா வ து வசிட்டர்வினாவின அத்தியாயம்.

தொடையுறு மிணைய தூற்குத் தடையிரு ருப்ப வேண்டி
வடிவினாற் புருட னாகி வதனத்தால் யானை யாகிக்
குடவயி றுடைத்தாய்ச் சாந்த குணத்ததாய்ப் புனித மாகி
நெடிதுளங் கடந்து நின்ற வெளியினை நினைதல் செய்வாம். (க)

பண்டைநாள் வசிட்டன் வெள்ளிப் பனிவரை யடைந்து மோனங்
கொண்டுநற் செயலி ஷுக்குந் துணிவொடைம் பொறியுங் கொன்று
மண்டுறு மருத்து னாவா வைந்தழ நடுவண் வைக
யண்டர்யான் டுரைஞ் ஞாற்றி னளவருந் தவம்பு ரிந்தான். (உ)

உளந்தனி லமைய வெண்ணீ ருருத்திர நாப்ப னாகித்
தெளிந்தருள் குடிலை யோடு மாறாகித் திங்கு மாற்றி
விளங்குறு மெழுத்தோ ரைந்தும் விதியினின் வழாது வாய்ப்பக்
களங்கனி மிடற்றி னானைக் கண்ணுறச் செபஞ்செய் தானால். (ங)

இன்னவா றியற்று மெல்லை யன்னவ நெதிரே யேடார்
பொன்னிலா மிதழி ரூடும் புரிசடைப் புராணன் போந்து
மன்னிய பீடத் தோடுஞ் சிவலிங்க வடிவ மாளு
னன்னமா முனிவ னோக்கி யற்புத மிகவு மெய்தி. (ச)

எனதுகட் புலன தாகத் தோன்றிய விதுமற் றேது
கனிதரு கருணை யாலே கடவுள்வந் தனனோ வென்று
மனமகிழ் சிறந்து தூய புனலாட்டி மலர்கள் வேய்ந்து
கனியினி தருத்திப் பூசை யிழைத்தனன் கழல்கள் போற்றி. (ரு)

அந்நிலை யிலிங்கத் துண்ணின் றுதியம் பகவ னாவின்
மென்னிழ லுடைய னாகி வெம்புலி யதனோ னாகி
மன்னுபுத் தகமு மக்க மணிவடந் தானு ஞானம்
பன்னுமுத் திரையு மான்பாற் சும்பமும் பரிப்போ னாகி. (க)

வெண்ணிலாக் குழம்பு போன்று விளங்குநீர் ரௌபிப முத்த
வெண்ணிலாப் பணிகள் பூண்டங் கிலங்குபா னிறத்த மெய்யுங்
கண்ணொரு மூன்றுந் தெய்வக் கங்கைநீர் கலைவெண் டிங்க
ணண்ணுவார் சடையுஞ் சோதி நளிமதி வதனந் தானும். (௭)

பைம்மணிக் கவைநாத் துத்திப் பார்தண்முந் நூலும் பார்தட்
செம்மணிப் பூணும் யோக பட்டமுஞ் செங்கட் சீற்ற
வெம்முய லகன்மேற் றுளு மிகுவீரா சனப்பொற் றுளு
மம்மநீ டிலக்க ணங்கள் யாவையு மமைந்தோ னாகி. (௮)

சகமுழு துக்குந் தானே தலைவனாற் தகைமைப் பாடு
மகமகிழ் சனகன் முன்னோர் வழிபட வருளாற் றென்பான்
முகமலர் நோக்கு மாகி முன்னர்வந் திருந்தான் கண்ட
புகரிஸீர் முனிவன் றுழந்து போற்றுபு தொழுவ மாங்கு. (௯)

ஆதியு மவனை நோக்கி யமிர்தினு மினிய சொல்லொன்
றேதுவன் வாராய் வேத முணர்ந்துளார் தமிழு யாந்தோ
யாதுகா ரணமாச் செய்தா யித்தவ மேல நின்பா
லாதர வானோங் கேட்டி வரம்பாவு மளித்து மென்றான். (௧௦)

என்றலும் பின்னுந் தாழா விருந்தவன் வழிபட் டேத்தி
நன்றுளம் விழைந்த யாவுங் கேட்கின்றான் ஞான மாகி
மன்றவு நிறைந்தா னந்த மயமுறு வடிவ முற்றேய்
துன்றுமெவ் வுலகி னுக்குஞ் சாமிநீ சொல்லக் கேண்மோ. (௧௧)

வேறு.

எண்ணி லுலகம் யாவைக்கும் யாது நிமித்த மிவ்வுலகை
நண்ணி யென்று நடாத்தலுந் றூர்பாவ ரவர்க்கு முலகுக்கு
மண்ணு முறவே தசித்துமாய்ச் சித்துமாய வனைத்துலகும்
பண்ணப் படுகின் றவையாகி யுண்டா கின்ற பரிசேது. (௧௨)

பலதத் துவங்க ளெவற்றுள்ளும் பாதத் துவமாம் பரமசிவ [க்
முலகத் தினுக்குத் தான்வேறே வன்றே வுரைக்கி னெதையிலக்காய்
குலவுந் திருப்ப தனையசிவங் கூறி னாதற்கு வடிவேது
நிலவப் படுமவ் வடிவாவ தேது முத்திக் கெதுநிமித்தம். (௧௩)

பந்தம் யாதாற் பல்லு யிர்க்கும் பகவன் றனக்குப் பதிகளெவை
யந்த நடுவ னுதியில்லோ னெவ்வா றருச்சிக் கப்படுவான்
சிர்தை விழைவெண் ணீறென்று செப்பப் படுவ தேதெதனான்
முந்து பன்ம மாயதுதுன் பொழிப்ப தேது மொழிதலுநின். (௧௪)

பன்ம விதப்பா டெத்துணைய பன்ம மெவர்க்குத் தரித்திடலாம்
பன்மந் தரிப்ப தெம்மனுவாற் பன்மந் தரித்த லெப்பரிசு
பன்மந் தரிக்கும் பாவகமென் பலனே தென்று பகருமறை
நன்மங் கலமா மக்கமணி நயந்து தரிப்ப தெவ்விடத்தே. (கரு)

தரிக்கின் றதுமெம் மந்திரத்தாற் றரிக்கி னதற்குப் பாவனையென்
றரிக்க லாமிங் கெவர்கட்குத் தரித்தா லதற்குப் பலனே தீங் |தான்
குரைக்கின் மறையோர் செவிப்பதெவ னுருவேற் றிடுமா றெப்படித்
பாக்குஞ் செபமெப் படிச்செய்தல் பயிற்சி செய்த லெவ்வண்ணம். ( )

மற்றிங் கதற்குப் பலனேது வருணி முதலோ ராசார்
மெற்றென் றுரைக்கு மினியமறை யுகத்தின் றரும மெவ்வண்ண
முற்றுந் தெளிந்த முழுமுதலோன் முன்னாட் டாரு வனமதனி
ஹற்றங் கனையா னென்செய்தா னுயர்மா தவத்தோ ரென்செய்தார்.()

பரமன் றுனங் கெதுசெய்தான் பரமன் போய தேதுக்காப்
பிரமன் பரம னருளாலே ரிபுவைப் பெற்ற பேறென்னோ
பிரமன் பயந்த வப்புதல்வன் பின்னர் நிதாகன் பெரிதுமுய்யப்
பிரமந் தனையாக் கெவ்வண்ண முபதே சித்தான் பேரருளால். (கஅ)

தீய செயலாற் றிகழ்ச்சுதுத்தன் றேவர் கோன்வாழ் பொன்னுலகிற்
போய தெவ்வா றவன்ஞான மெவ்வா றடைந்தான் புகன்றருளென்
றாயு மறையின் றுறைபோய வருமா தவத்து வகிட்டனெனுந் [ன்.
தூய முனிவன் வினாவினான் மழுவென் விடையோன் விடைசொல்வா

ஆகச்செய்யுள், ககஅசு.

இ ரு ப த் து மு ன் று வ து

உ ல கி ன் றோ ற் ற மு ண ர் த் தி ய

அ த் தி ய ர ய ம்.

—***—

வினவி வந்த முறையே வினம்புது
முனிவ கேட்டி முழுதுல குற்பவ
மினிது ரைக்கி னிவற்றிற்கு மாயையே
நனியு மேதுவென் பார்மறை நாடினோர்.

(க)

நண்ணு மாயை நமது வயத்ததா
மெண்ணி லாவுயி ரீட்டும் வினையினாற்
கண்ணி லுற்ற கருமபா கத்தினும்
பண்ணுங் கால பரிபக் குவத்தினும்.

(௨)

முக்கு ணத்தின் முழுவடி வாகியே
பக்கு வத்திற் பகுத்துப் பகர்ந்திடத்
தக்க தாகிச் சகங்க ளனைத்துமாய்
மிக்கு ரின்று விதியி னொடுங்குமால்.

(௩)

இன்ன மாயையை யாமதிட் டிக்கவே
தன்ன தாய பெருமை தலைப்படா
மன்னு மாங்கது மாமாயை யாமென
வன்ன காலையப் பேரை யடையுமால்.

(௪)

அனைய மாயை யிரண்டா மவற்றினா
லெனைய யாவு மியற்றுவிப் பேமியாம்
புனித மாயையி னாத முதற்புக
லினிய தத்துவ மைந்து மியற்றுறு.

(௫)

மற்ற மாயை மருங்கிற் கலைமுத
லுற்ற மாநிலங் காறு முதிப்பியாத்
துற்ற வன்னவற் றுள்ளே தொகுமுயிர்
பற்று டம்பும் பலகா ணங்களும்.

(௬)

மிக்க தம்வினைக் கேற்புற மேனியே
புக்கி ருப்பப் பொருந்து புவனமுந்
தக்க போகமுந் தங்குவித் திம்முறை
தொக்க றுண்ணிய தோற்றம் வகுத்தபின்.

(௭)

தூல மானவைம் பூதமுந் தோற்றுவித்
தேல விம்முறை யாவு மியற்றுறு
மேலி வற்றை விரிவு படுத்தவும்
பால னஞ்செய்து பாங்கிற் புரக்கவும்.

(௮)

நரனெ னப்படு நாம்விட லுற்றதோ
ரிரத றுண்ணிய நாரமென் றுயதி
லரியு திக்க வளித்தன மாங்கவன்
பெரிதுந் தோன்றி யயனம்பெற் றுனதில்.

(௯)

ஆன பண்பி னவனைநா ராயணன்
 றுனெ னும்பெயர் தொன்மறை சாற்றுமான்
 மேன்மை யாகி விடப்படு நாரமு
 மீன மின்றி யிரணிய வண்ணமாய். (௧௦)

பரிதி வானவன் போன்று படரொளி
 விரிய வன்ன விரணிய மெய்யினைக்
 கருவ தாம்படி கற்பித் தயன்றனை
 யரிய ளித்தனன் பின்னரங் காதலால். (௧௧)

இருக்கு வல்லவன் றன்னை யிரணிய
 கருப்ப னென்று கழறுவ ராங்கவன்
 பெருத்த பூதமைந் தாற்பே ருலகெலாம்
 விரிப்பன் மாயன் விரித்தவை காப்பனே. (௧௨)

அயன்ற னக்குமவ் வம்புயை கொண்கனா
 யியைந்த மாயன் றனக்கு மியையநாம்
 பயின்று நல்லுயி ராகிப் பதிந்தவர்
 முயன்றிழைப்பவை யாவு முடித்துமால். (௧௩)

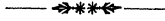
துற்ற வைம்பெருந் தூலபூ தங்களான்
 மற்றிவ் வாறு மலரோன் வகுத்துள
 பெற்றி யாற்பிர மாண்டப் பெயரினை
 யுற்ற திவ்வண்ட மீரே முலகது. (௧௪)

இதனி டத்திலு மெண்ணில வின்னுயிர்
 விதமி குத்த வினையின் பயன்களாற்
 றுதைத் துற்றன சூக்கும வண்டமா
 மதனி டத்திலு மவ்வா றடைவன. (௧௫)

சுருக்க மாம்படி சொற்றே நினக்கியாம்
 வருக்க மாமுல கெல்லாநம் மாயையின்
 பெருக்க மன்றிப் பிறிதில வின்னுமேல்
 விரிக்கி னென்பயன் வேண்டா விவையெலாம். (௧௬)

மாயை யின்கெய லென்று மறுத்தொழிந்
 தாயு மின்னுயிர்க் காய பயன்றனை
 நீயு ணர்ந்துகொ ளென்று நிகழ்த்தினன்
 பாயி ரும்புனல் வேணிப் பாஞ்சுடர். (௧௭)

தலவிசிட்டமுணர்த்திய அத்தியாயம்.

உலகுண் டாவதற் கேதுகா ரணமென வுரைத்தா
யலகி லாவுல கியாவையு மாயையி னுமென்
றிலகு காரணங் கூறின மினிச்சிவ னியல்புந்
தலைமை யாயவ னினிதமர் தலங்களுஞ் சொல்வாம். (க)

அறிஞு கேள்சிவ னேபர தத்துவ மவனிற்
பிறிதொன் றில்லையப் பரமன திலக்கணம் பேசின்
மறைக டம்மிலெக் காலமுங் கேட்கலா மறுவற்
றுறைவ தாகிமெய்ஞ் ஞானவா னந்தமா யொளிரும். (உ)

உலகின் றேற்றமுன் னாகிய வெவைக்குமோ வின்றி
யிலகு மப்பர தத்துவ மேமிக வேது
மலைவி லாதவன் வடிவினை மறைகளே யுணரும்
புலன கன்றவவ் வடிவது புகலுதற் கெளிதோ. (ங)

நித்த மாயுமை தன்னொடு நிகழ்வதாய் நீலம்
வைத்த தோர்மணி மிடற்றதாய் முக்கண்வாய்த் துளதாய்ச்
சுத்த மாய்த்தன துண்மையைத் தோற்றுவிப் பதுவாய்
மெய்த்த தோருவப் புள்ளதாய்த் தாண்டவ விழைவாய். (ச)

முளரி வேதனு முகுத்தனுந் தினந்தொழு முதலா
யளவில் போகமும் வீடுநல் லறனும்வந் தடைந்தார்க்
குளம கிழந்தளிக் கின்றதாய் வதிர்தசீ ருருவந்
தெளிவி னென்றுநீ சேவைசெய் தேத்திடத் தகுமால். (ரு)

மாயை தீர்ப்பது மன்னதே யன்னதோர் வடிவை
யாய்வு றின்னவ னேயது வாவனஃ தறியான்
றீய தாகிய மாயையாற் சிக்கயாப் புறுவன்
றுய வீடில னவிச்சையாற் கட்டுண்ட தொடர்பால். (கூ)

அவ்வு ருத்தனை யறியினப் பாசம்விட் டகலுஞ்
செவ்வி தானவவ் வறிவுதுண் மறைச்சிரந் திகழும்
வெவ்வ முற்சுடர் வேள்வியே முதலிய வினைக
ளெவ்வ மின்றிய ஞானமுண் டாவதற் கேது. (ஏ)

ஏந்தெ ழிற்குவட் டெறிசுடர்க் கயிலைவெற் பெமக்கு
வாய்ந்து சீரிதா யாவரும் வணங்கமன் னுயிர்க்
ளேய்ந்து சூழ்வதாய்ப் போகமும் வீடேயா மீதற்
காய்ந்த வுத்தமத் தலமதா மெமதிட மதுவாம். (௮)

சுரித்து வார்த்தினி தொழுகிவெண் முத்தமுந் துகிரும்
விரித்து வெண்டிரை விண்டொட நிவந்தெழ வீசிப்
பரித்தி டங்கரை பொருபுனற் கங்கைசூழ் பதியாய்த்
தரித்த காசிமற் றெமக்குரித் தாகிய தலமால். (௯)

சுடிசை யொண்மணிக் கணபணத் துத்தியங் கவைநாப்
படிவ மாகிய பதஞ்சலி பாய்ந்தெழு பகுவாய்க்
கடிய வாளுநர்க் கனல்விழிக் கொடுவரிக் காலோ
னடன மெவ்வுழிக் கண்டன ரந்நகர் நமதாம். (௧௦)

பிறந்து னோர்க்குவி டளிப்பதாய்ப் பிரளய தினத்து
நறுந்தண் சேயிதழ் நறைபொழி நளினபீ டத்தி
லுறைந்த செந்திரு வுவந்தெமை வழிபட லுளுந்துஞ்
சிறந்த புற்றிடஞ் செறிநகர் தினமெமக் கினிதால். (௧௧)

கம்பை நன்ன திக் கரையினிற் காஞ்சியம் பதியி
லம்பை நாடொறு மமர்ந்தெமக் கருச்சனை யாற்ற
நம்பி வந்துகேத் திரவுப வாசநண் ணினர்கட்
கிம்பர் முத்தியை யளிக்குமந் நகரெமக் கினிதால். (௧௨)

பருப்ப தஞ்சுட ரெறித்தெழு பாசிவ லிங்கத்
துருப்ப திந்துள தெமதிடங் கழுமல முயிர்கள்
விருப்பொ டுந்தொழ ஞானநன் களிப்பது வேதன்
பெருத்த பூசைகற் பந்தொறு மிழைப்பதெம் பேரூர். (௧௩)

பொன்னி மாநதி வடகரைப் புழைக்கைநாற் கோட்டுக்
கன்ன மாமதக் கலுழிநால் வாய்க்களி யானை
முன்ன ருச்சனை யிழைத்தது யாண்டுமுக் குளநீர்
தன்னின் மாகமா தத்திலா றுந்திதி சாரின். (௧௪)

இடபத் திங்களி லீரெழு திதிவரி னிருட்சி
யடையப் பட்டவெண் டிதிவரி னுனிக்கு மவற்றிற்
கடவுட் கார்த்திகை யிற்பதி னுன்கினிற் களிப்பிற்
படிசூற் றற்றைஞான் னுணவொரீஇப் பரிவொடு மடிசில். (௧௫)

அருத்தி யங்கியன் னுள்ளபா னங்களு மளித்தோர்
விருப்பின் வீட்டினை யாதொரு தலத்தின்மே வுறுவர்
பரித்த வீருவாத் தோறுமோர் யாண்டுநீர் படிந்து
கருத்தொ டந்தவ ரெங்கனம் வாழ்வுகைக் கொள்வார். (௧௬)

ஆன்ன தாயவெண் காடெமக் கினியதா மழகாய்
மன்னு காவிரித் தென்கரை மருவிடை மருத
நன்ன லத்ததாந் தீர்த்தநங் கணபதி நம்மை
முன்ன ருச்சனை யாற்றினன் முயன்றுதைப் பூசம். (௧௭)

ஆய வைகலி னரும்பெறற் பொன்னிநீ ராடித்
தூய வேதியர்க் கடிசிலங் கருத்துவோன் சுரையூண்
மாய வெவ்வழல் வைத்தல்வே தியன்வதை மற்றுந்
திய பாதகந் தணந்தம ருலகினைச் சேர்வன். (௧௮)

பரிவின் மாதமா தத்தினும் பருவங்க டம்மி
லிரைபு னற்படிந் திறையைமூ வலமிழைத் திறைஞ்சி
யுருகி யேத்துவோ னொருவரு டத்தினி லுள்ளங்
கருதும் யாவையு மடைவனஃ தெம்மிடங் கண்டாய். (௧௯)

குடந்தை மாநகர் தீர்த்தநற் குரைபுனற் பொன்னி
யடைந்த தென்கரை யமர்வதங் களப்பில்வா னொரு
மிடைந்த பல்வகைத் தேயம்வாழ் மாந்தரும் விரவி
யிடங்கொ ளாதுகுழந் தேத்துமா கந்தனி லெய்தி. (௨௦)

எண்ணி தீர்த்தமற் றியாவையு மெறிதிரைப் பொன்னி
நண்ணி மூழ்கியாங் கிறைவனை நயந்துபூ சனைசெய்
தண்ண றென்புடை யமர்ந்ததோ ருபுனற் றடாகத்
துண்ணி றைந்தினி திருக்குமத் தீர்த்தங்க ளொருங்கு. (௨௧)

அதத டத்தினிற் கடவுணமா தீர்த்தமதாடிக்
கைத்தி யன்றன யாவனே களிப்பொடு மீவன்
சுத்த னுமவ னடைகுவன் றெல்சிவ லோக
மத்த லம்பெரி துவப்பினை யெமக்களிப் பதுவாம். (௨௨)

வேறு.

திசழை யாறெனுந் திப்பிய வெத்தல
மகிழும் பொன்னி வடகரை வாய்ந்துது
புகழு மாநதி யைந்து பொருந்துவ
தகமுந் துன்பர்தவ் வைந்து நதிகளும். (௨௩)

ஆதி தன்னை வழிபட லாற்றின
யாதொர் சூழலி லெய்திச் சிலாதனன்
மாத வஞ்செய் திறையை மலர்கடிக்
காத லிற்றொழக் கண்ணுத றேன்றுறா. (௨௪)

முந்து நல்வா நலக முடிவிலா
நந்தி யைப்பயந் தானெவ ண்டருஞ்
சுந்த ரத்தவே முன்னையர் தூமலர்
சிந்தி வாழ்வடைந் தார்சிவ னாலரோ. (௨௫)

யாண்டுப் புண்ணிய மெய்தி யிறைவனை
வேண்டிப் பூசனை யாற்றி விடையுருப்
பூண்டுற் றுள்ளது பொன்னிப் புனல்படிந்
தாண்டுத் தேவை வழிபட் டவனெவன், (௨௬)

ஒல்லை யன்னுன் சிவன்வடி வுற்றிட
வல்ல னாகுவ னவ்வுழி வாழ்துமயாம்
நல்ல சேது நடுக்கந்த மாதனத்
தெல்லை யெய்திமுன் னிந்திரை காதலன். (௨௭)

உலகி னுக்குப கார முறற்பொருட்
டிலகு தாச ரதியென் றினிதுதித்
தலைக டற்றென் னிலங்கை யாக்கனைக்
கொலையி னைத்த கொடுவினை நீங்குற. (௨௮)

சிவனைத் தாபனஞ் செய்துதன் பேருற
வவனைப் போற்றின னாயிடை மீளவு
முவணப் புள்ளின னெண்புன றேய்ந்துவெங்
கவனப் பாய்விடை பூர்தியைக் கைதொழா. (௨௯)

உள்ளந் தன்னை யுவப்பித் தழகிய
களள் விழ்ந்த கருங்குழற் செய்யவாய்
வெள்வ னைக்கைப் பசுமயின் மெல்லியல்
வள்ளை யங்குழைச் சானகி மாதொடும். (௩0)

ஆத ரத்தொ டமர்ந்தங் கடிசிலும்
வேது யர்க்கு விழைவோ டனித்தினி
தேத மற்ற விமையோர் குழாத்தையு
மாத வத்து மறைமுனி வோரையும். (௩௧)

மாந்த ரோடு மகிழ்வித் தனையர்மாட்
டேய்ந்த தொன்றை விழைந்தங் கியம்புவா
னாய்ந்த தையினி லாடிப் புரட்டையிற்
ரேய்ந்த தோர்புனர் பூசத்திற் றாமதி. (௩௨)

நின்ற நாளி னிகரில் விடுக்களி
லன்றி மற்று மயனங் களிலொளி
துன்று சந்திர சூரியர் தோற்றத்தை
வென்றி நாகம் விழுங்குது நாள்களில். (௩௩)

மற்றை யொண்கிரா ணத்தில் வறிதெனப்
பெற்றி டும்பரு வங்களிற் பேரொளி
யுற்றி டங்கிர கங்க ஞாதிக்கையி
லற்ற வாகி யவைதா மறைகையில். (௩௪)

ஈண்டி யாவ னெறிபுனன் மூழ்கியன்
றாண்ட விரந்தியன் றுள்ளத னுலருள்
பூண்ட வந்தணர்க் கூட்டிப் புணைகலை
காண்ட சும்பொருள் காசினி யாடைகள். (௩௫)

கன்னி தான மிழைத்துக் கடவுளைப்
பன்னி யேத்திப் பணிந்தன னோவவன்
றுன்னு தீவினை முற்றுந் தூந்துவிட்
டுன்ன ருஞ்சிவன் றன்னொடு மொன்றுற. (௩௬)

நல்வ ரந்தர வேண்டு மெனநனி
மல்ல லோங்கு தயரதன் மைந்தன்முன்
சூசால்ல வம்முறை யேசுரர் மாதவ
ரெல்லை யின்றிய யாரு மியைந்தனர். (௩௭)

இனைய நின்வர மீச னருளினு
லனைய தாகவென் றாங்கவர் நல்கினர்
முனிவ வற்றைஞான் றும்முத லாகவே
தனைநி கர்த்துள தாமத் தலத்தினில். (௩௮)

செய்த நன்றி செகுத்தல்சே தாவினை
யுய்த லுற்ற கருவை யுயிர்த்துள
தைய றன்னைத் தடிதல்கள் ஞண்டிட
லெய்த ருங்குரு நின்றை யிழைத்திடல். (௩௯)

கடவு ணிந்தை பிறர்மனை காமுறல்
படரு மின்னவை யா திய பற்பல
விடல ருங்கொடு வெவ்வினை யாவையு
முடன கன்றொழி வுற்றிடு மொல்லையின். (ச௦)

ஆங்கி லக்குவன் றுனு மதன்பினர்
தீங்கில் காட்சிச் சிவப்பிர திட்டையைப்
பாங்கி னோடுதன் பேரினிற் பண்ணியங்
கோங்கு தீர்த்தமொன் றுண்டாக் கினனரோ. (ச௧)

பழிப்பி றீர்த்தத்தின் பாங்கரிற் பங்கியை
மழித்து மூழ்கியவ் வைக லுணவையு
மொழித்துச் சேவை யுளுற்றிட லுற்றவன்
விழுத்த குஞ்சிவன் றொல்புர மேவுவான். (ச௨)

ஆக்கி ரிக்க ணனுமனோ டங்கதன்
சுக்கி ரீவன்மற் றேனையர் சோதியை
யொக்கத் தாமும் பதிட்டை யுளுற்றினர்
மிக்க வத்தலம் யாம்விழை வுற்றதால். (ச௩)

சோம நாதஞ் சுடர்மதிப் பூசனை
யாம திற்பணிந் தார்பின் னவனியிற்
றுமு தித்திட வில்லைத் தவத்தினின்
மாம னத்தினை வைத்த வசிட்டகேள். (ச௪)

வேறு.

தீதில்கே தாரஞ் சிறந்தகே தாரன் சிவன்றனைத் தாபனஞ் செய்த,
தாதியா மதனி லநாதியைக் கங்கை யணங்குமுன் வணங்கியா தரித்
துத், தாதவிழ் மலர்தூய் வழிபட லாற்றித் தவழ்திரைத் தொடுகட
றன்னைக், காதல னாக விழைந்துள மகிழ்ந்து கலந்தன ணம்மிட மது
காண். (ச௫)

புகரில்சீர் தழைத்து விளங்குவீ மேசம் புண்ணியத் தலமிக
வதுதா, னிகரில்போர் வீம னருச்சனை யிழைத்த நீணக ரதுதனி
னிறைந்த, மகிழ்வினாற் கோதா வாரிநறு மலர்தூ யிழைவனை வணங்குபு
வழுத்தித், தகைமைசால் வாங்க ளினினுபெற் றனள்காண் சாலவு
மெமக்கினி ததுவே. (ச௬)

பழமலை பகரிற் பாய்புனல் யாண்டும் பார்தொரு பற்றிலா துலக,
முழுவதுங் கரக்கப் பெறுபிர ளயத்தின் முகட்டினின் முடிவிலா திரு

க்குஞ், செழுவிய வனைய தொல்கிரி தெய்வத் திருமணி முத்தநன் னதியில், விழுமிய தென்பாற் றடங்கரை யமர்ந்து விளங்குவ தத னிடை மேனாள். (௪௭)

விண்டொட நிவந்த வேந்தெழிற் குடுமி விளங்குறு பொதிய மால் வரைவாழ், தண்டமிழ் முனிவன் றுதவிழ் மலர்தூய்த் தலை வனைத் தொழுதுபார் சமமாய்க், கொண்டனன் மகத்தின் மாகமா தத்திற் கோதில்சீர் வெள்ளிவா ரத்திற், றெண்டிரை மணிமுத் தாற் றினிற் படிந்து செயத்தகு தானமுஞ் செய்யின். (௪௮)

அழிவில்பே ரின்ப வீட்டினை யடைவ னதனிலோர் பிடியள வேணும், விழைவொடு மன்ன தானம தியற்றின் விளங்குவ னிருமை யும் விருப்பம், பழகிய வதற்கு வடதிசை தனிற்கோ பருப்பதற் திக ழ்வதப் பதியின், மழைமதர்த் தடங்கட் கவுரிநம் முடனே மகிழ்வினை யாட்டொடும் வதியும். (௪௯)

ஆதிவா ரத்திற் பருவமென் பவற்றில் விடுக்களோ டயனமா மவற்றிற், றீதில்வே னைகளிற் நிகழ்வலஞ் சூழ்ந்து சென்னிதாழ்ந் தினிதுசே வித்தோ, னோதரு முத்தி யடைகுவ னன்ன மொருபிடி யுதவினு மதிக, மீதுநம் மிடங்காண் முக்குறும் பெறிந்த விருந்தவக் கிழமையி னுயர்ந்தோய். (௫௦)

இலகுகா ளத்தி யென்றொரு தான மெங்கணும் புகழ்பெருத் துளதா, மலைபுனற் செழும்பொன் முகரியங் கரைக்க ணமர்துள தாங்கதி லடைந்து, மலர்மிசைப் புத்தேன் வார்புனற் றேய்ந்து வரு ந்திமுன் னருந்தவம் புரிந்தான், கலியுக மதனி னாற்குலத் தவருங் கடியதி வினையுளோ ராவர். (௫௧)

ஆங்கவ ரெவ்வா றுய்குவ ரெனவே யன்னவ னிறைவனை யலர் தூய்ப், பூங்கழ றொழுதா னந்நிலை நாமப் புங்கவன் றனக்கெதிர் தோ ன்ற, வீங்கிதற் கினியோர் சூழ்ச்சிசொல் லென்று பின்னரும் வழி பட விழைத்தான், றேங்கமழ் பதுமத் திசைமுகன் றனக்குச் செப் பின மங்கனோர் செய்தி. (௫௨)

மார்சுழித் திங்கட் புதையிரு டன்னின் மறிதிரைப் பொன்முக ரிக்கட், சீர்கெழு நானஞ் செய்துநற் றுனஞ் செய்துபின் சினகாந் தன்னைப், பார்கெழு வலமோர் மூன்றும்வந் தெம்மைப் பச்சிளங் கிள் னைமென் குதலைக், கார்கெழு கூந்தற் கயல்புரை தடங்கட் கவிரித முமையொடும் பணிந்து. (௫௩)

இம்முறை மையின்மார் கழிமுத லாக வீரறு திங்கடோ றியை
ந்த, பொம்மல்கு ரிருளின் றிதிபதி னைந்திற் பூசனை யிழைத்திடிண்
வருடத், தம்முடி வினில்வந் துனதுளம் விழைவுற் றதனைநா மளிக்
குது மென்றேஞ், செமமலர்த் தவிசின் மேயவன் மறித்துந் திரை
யெறி தண்புனன் மூழ்கி. (௫௪)

இன்னதோர் விரத முஞ்றலுற் றேனென் றியைந்துள கருத்
தினை யியம்பி, யன்னவா றொழுகி மரபுளி வழாம லனைத்தையும் விழை
வொடாற் றினனாற், பின்னர்நா மவனுக் குமையொடுந் தோன்றிப்
பிரமரீ பேசிய படியே, யுன்னருங் கலியி னாற்குலத் தவருந் தீங்குறு
ரொழுக்கமுற் றுயர்வார். (௫௫)

என்றிவை சொற்றே யுளையொடு மறைந்தே மாதலா லெறி
திரை கூருட்டித், துன்றுவெண் முத்தஞ் சிந்துமந் நதியிற் றாங்கிருள்
விடுவய னன்க, ளொன்றிய வெதிபா தந்தமின் மூழ்கி யுவந்துதா
னம்புரிந் துருகி, மன்றவுங் கடவுட் பராய்த்தொழு திறைஞ்சின் வலி
யபா தகமெலாந் தீரும். (௫௬)

கேத்திர வுபவா சம்புரிந் தங்கே கிளர்ந்தெழு முவகையா லிறை
யை, யேத்துபு பணிந்தோ னாகிடை யெய்தா னிம்மொழி யுண்மை
கா ணின்னும், வாய்த்திடு தலங்கள் பற்பல வுள்ள மற்றவற் றுள்ளெ
மக் கிதுவே, சீர்த்தது சால வெண்ணிலா ரிதனிற் சேர்ந்தெமை யரு
ச்சனை செய்து. (௫௭)

தள்ளரும் பிறவித் தனைதனை யெளிதிற் றணந்துவீ டெய்தினர்
தலைநா, ளள்ளிலைச் சூலத் தடுதிடல் வடுக னருச்சனை புரிந்தளப்
பரிய, தெள்ளுசீர் வண்மை படைத்தனன் பெரிதுஞ் செங்கதிர்க் கட
வுளும் வழிபட், டொள்ளிய வொளியை யடைந்தனன் மதியு முஞ்
றினன் சீதள முற்றன். (௫௮)

பலபல மீட்டு மீட்டுரைப் பதுவென் பழமறை தூற்றுறை போ
கிக், கலைமுழு துணர்ந்து முக்குறும் பெறிந்தோய் காளத்தி நாநா
நம்மை, நிலைபெற நினைந்து நிகரில்பொன் முகரி நீர்ப்படிந் தாலயஞ்
சூழ்ந்து, தலையினுற் றொழுதோன் யாவையும் பெறுவன் சங்கையுற்
றிடேவிது தன்னில். (௫௯)

விஞ்சைதான் விழையின் விஞ்சையு மேலாம் வீட்டினை விழை
யின்மேல் வீடு, மஞ்சொலின் மகவை விழைவுறி னதுவுங் கன்னியை
விழைவுறி னவளும், வஞ்சனோ யின்மை விழையினுங் கதுவும் வல

ஹ ஷிழாயினவ் வலனுந், தஞ்சமாம் வசியம் விழைவுறி னதுவுந்
தனமெனிற் றனமுமங் கடைவன். (௧௦)

அந்தணர்ச் செகுத்தோர் கள்ளினை யுண்டோ ரவர்முத லளப்
பில்பா தகருஞ், சந்தந் திருக்கா ளத்திநா யகனைத் தாடொழின்
முத்தியை யடைவர், பைந்தொடி யுமைக்கு நமக்குமந் நகரம் பக
ரொணு வுவுகைபா லிக்குஞ், சிநதையிற் றுணிந்து நீயுமங் கெம்மைச்
செய்குதி யருச்சனை யென்றான். (௧௧)

ஆகச்செய்யுள், ௧௨௬௪.

இ ரு ப த் தை த் தா வ து

விசேடபூசையுணர்த்தியஅத்தியாயம்.

தூய மறைதூல் சொற்றதறஞ் சொற்ற வதுதான் பரளுனி
யாய நினக்கு வேற்றுமைகா ணறம்பா வங்க ளிரண்டற்கு
மேய மறையே பிரமாணம் விளங்கும் வருண நிலையினருக்
கேயு மவ்வ வாசாரத் திறைவற் பூசித் திடல்வேண்டும். (௧)

முந்து திதியிற் புனன்மூழ்கி மோன மடைந்து கோமயத்தாற்
சின்தை யுவந்து தைவந்து திகழா தனத்தைக் கற்பித்துப்
பந்த மகற்றுஞ் சிவலிங்கத் தாவா கித்துப் பாசிவனைக்
கந்த நறும்பூம் புனலாட்டிக் கருதற் கரிய வைந்தெழுத்தால். (௨)

தருமா தனத்துப் பதிட்டித்துத் தூவெள் ளரிசி தனைச்சாத்தி
மருமா மலர்கள் பலவிதத்தால் வனைந்து தூப மணித்தீபம்
பெருமாற் களித்தின் னமுதருத்தி முக்காற் சூழ்ந்து பெரிதேத்திக்
குருமா மலர்த்தா டாழ்ந்துபய னென்றுங் குறியா தேயளிப்பின். (௩)

மறையோற் றடித்த நீங்ககலு மற்றிம் முறையே திதியிரண்டி.
லிறையோன் வழிபா டினிதியற்றி யெள்ளாற் றூவெள் ளரிசியினான்
முறையால் வனைந்திட டற்றைவைகள் முழுது முணவை நீத்திருப்பி
னறையே பருகுங் கரிசகலு நாதன் கருணை நலத்தினால். (௪)

மூன்றாற் திதியி லம்முறையே முதல்வற் பணிந்து முழுமறைதேர்
சான்றோர்க் கினிய பாலடிசில் சால்பி னளித்தாற் றமனியத்தை
மான்ற மனத்தாற் கவர்ந்தகுற்ற மடியா நிற்குந் திகிரான்கி
லீன்று டனினு மினியாணை யினிய வழிபா டிழைத்ததற்பின். (௫)

தூலனும் வகையா ஸ்தலப்புரிந் துளனேற் குருதற் பத்தீதும்
வல்லை பொருவுந் திதியைந்தின் மற்றிந் நெறியே வழிபட்டான்
மெல்ல வுடம்பாட் டாலணைநத வினை போ யகலுந் திதியாற்றிற்
சொல்ல வரிய பரம்பொருளைத் தூய்தா மிழுதாற் சந்தனத்தால். (க)

அதிக மாக வபிடேக மாற்றி னுபபா தகமகல்வன்
றிதியோ ரேழி லதிகமாப் புனிதத் தெண்ணீ ரினிதாட்டின்
வதியு நொய்ய வினைதனைப்பன் மற்றிப் பரிசே திதியெட்டின்
விதியா லானைத் தாட்டலுறின் வினைகள் யாவும் விட்டகன்று. (எ)

ஈச னுலகிற் சிவனுவன்மற் றிவ்வா ரென்பான் றிதிதன்னில்
வாச நறுந்தே னுவந்தாட்டின் வாழ்வன் மூவேழ் சுற்றமுட
னாகில் சிறப்பிற் றிதிபத்திற் குசையு மலரு மவற்றொடுபா
றேசு திகழ்மென் றாரீருஞ் சேர்த்துச் சிவனுக் காட்டல்செயின். (அ)

அரிய ஞான மினிதடைவன் பதினோர் திதியி லடிசிலகன்
றுரிய வழிபா டென்றலுறி னிறைவனுலக முவந்தடைவன்
கருது மீரா நெனுந்திதியிற் கமழ்குங் கிலிய நறியபுகை
பரிவோ டளிக்கி னறவொழுகும் பதும் மேலோன் பதியடைவன். (இ)

முறையே பதின்மூன் றுந்திதியின் முதல்வன் றிருமே னியைமுழுது
நறிதாஞ் சீதச் செழுஞ்சந்தக் குழம்பாற் பொதிந்து நனிவணங்கி
னுபா வங்கள் யாவையும்போ மீரேழ் திதியென் னுடனரிசி
வெறியார் கொழுந்தே மலர்வனைந்து விழைந்து வழிபா டாற்றியபின்.

குலமா மறையோர்க் கினிதருத்திற் கோவி னுலக மேவிடுவ
னலமாம் பதினைந் தினினறிய மலர்தூய்ப் பூசை நனியாற்றிப்
பலமா மறையின் றாயோரைப் பரிவி னூட்டி னிம்மையிலே
நிலமா தரிப்பச் செல்வ மெய்தி நிதிசே ருலக நண்ணிடுவன். (கக)

வேறு.

தலைநாளிற் சங்கராற்கு வழிபா டாற்றித் தகுமறையோர்க் கருத்
தின்மருத் துவர்க டம்மூர், பலனாகும் பரணியிலே யவ்வி ரண்டும்
பண்ணுலுறி னமனுலகம் பதிவ னன்னோ, னலனாய கார்த்திகையிற்
பழைய பான்மை நன்கியற்றிற் செந்தழவி னகாஞ் சேர்வன், வலனாய
வுரோகினியி லிவற்றைச் செய்யின் மலரவன்ற னுலகினிது மருவு
வானால். (கஉ)

மான்றலைநா ளருச்சனையு மறையோர்க் கூணும் வளைதுகிலு
மகிழ்ந்தளிக்கின் வயங்குஞ் சோதி, யான்றமதி யுலகடைவ் னுதி

ரைக்க ணம்முறைசெய் திடின்றான மடைந்தி றத்த, ரேன்றலிலாப் பரசிவத்தை யடைவ னின்ன தூயவறம் புனர்த்தத்திற் றுணிந்து செய் தோன், சான்றவரெண் ணதிதிபத மடைந்து பின்னர்த் தனிமுத லாம் பரசிவனைச் சார்வன் ருனே. (க௬)

பூசநாட் பூசையிழைத் தந்த ணுளர் போசனமுஞ் செய்விக்கிற் போதந் தன்னான், மாசில்வியா முத்தினொடு நிகரே யாவன் வரன் முறையா யிலியநாள் வழிபா டாற்றி, வீசுபரி மளநுந்தண் புனல் வேட் டோர்க்கு விழைந்தளிக்கின் விடமுமிழ்வெள் ளெயிற்றுச் செங் கட், காய்சினவெம் பொறிப்பகுவாய்க் கவைநாச் சூட்டுக் கணபணப் பாந் தளினுலகங் கைக்கொள் வானால். (கசு)

நன்மகத்தி லருச்சனையை யாற்றி யெள்ளு நானுழி யேனுமத னிரட்டி யேனு, மன்னதன்றிப் பதக்கேனுந் தூணியேனு மளித் திடிற்றென் புலத்தவரவா முலகிற் சேர்வன், ரென்மையதாம் பூரத் துப் பூசை யாற்றித் தூயமறை யோர்க்கியன்ற தளித்தல் செய்யி, னுன்னரிய பகனுலக மினிது சேர்வ னுத்தரத்திற் பூசையுள்ள முவ ப்போ டாற்றி. (கரு)

மழவினங்கள் ரெடுமழகு வாய்த்துத் திம்பான் மடிசுரந்த மணிமிடற்ற புனிற்றுச் சேதாப், பழமறையோர்க் களிக்கின்வெயிற் கற்றை வீசிப் பாயிருள்சீத் தெழுபரிதி யுலகஞ் சேர்வன், விழுமியசீ ரத்தத்தி லியன்ற தானம் விழைந்துதவின் விரிசுடர்வெய் யவனூர் சேர்வன், ரெழுதகைய சித்திரைநாட் பூசை யாற்றிச் சோதிமணி விரலாழி தானஞ் செய்யின். (கசு)

வானவர்கம் மியனுலகிற் சேர்ந்து பின்னர் மாசில்கிரீ சன்றனை யே மருவா நிற்பன், பான்மைதிகழ் சோதிநாட் பூசை யாற்றிப் பன் மறையோர்க் கினிதன்னம் பரிந்து நல்கின், மேன்மைதிகழ் வாயுவுல கடைவுற் றின்ப மிகமேவி வீற்றிருப்பன் விசாக நாளிற், ருனமா நிதியளித்துப் பூசை செய்தோன் றகுமிந்தி ராக்கினியின் பதத்திற் சார்ந்தே. (கள)

ஒளியுமிழ்தே சினின்மிகுத்துள் ளுவந்து வாழ்வ னுவந்தனுடத் தருச்சனையை மரபோ டாற்றிற், களிசிறந்து விமானமிசை யூர்ந்து சென்றே கவின்றெழுமித் திரலோகங் கைக்கொள் வான்ற, ரெளி வுறக்கேட் டையிலவணங்கி மாட தானஞ் செய்திடினும் கவனினிய செழுமென் றேறற், றுளிதுளித்து மணிச்சிறைவன் டரற்றுஞ் செம் பொற் றோடவிழுகற் பகரீழ லின்பந் துய்ப்பன். (கஅ)

மூலநா ளருச்சனையை முதல்வற் காற்றி முதியமறை யோர்க் குணவு முயன்று நல்கிற், சாலவே நிருதியுல கதனைச் சேர்வன் றகு பூரா டம்பூசை தானுஞ் செய்து, சீலமா மறையோர்க்கு மியன்ற நல்கிற் சேர்வனம துலகினைபுத் தராட நாளின், மேலதாம் பூசையிழைத் தரிசி யேனும் வேறியா தேனும்வே தியர்கட் கீர்தால். (க௬)

மன்றல்கமழ் நறைபொழிபூந் தவிசின் மேய மறையவன்ற னுல கெனினு மங்கண் வாணோர்க், கொன்றியகம் மியனுலக மெனினுஞ் சேர்வ னேணநா ளருச்சனைசெய் துணவு தன்னை, நன்றுமுவந் தந் தணர்க்கு நல்கிற் செங்க ணாணன்ற னுலகடைவ னவிட்ட நாளின், முன்றிகழ்பூ சனையாற்றி நெண்மராக மொழியும்வசக் களினுலக முறையிற் சேர்வன். (௭௦)

மிகமகிழ்ந்து சதயநா ளருச்சித் தேத்தி மென்றுகிறு நிருநிதி தான் வேதம் வல்லோர்க், ககனமர்ந்து தானமினி தளிக்கின் யார்க்கு மருள்பொழியும் வருணனுல கடைவ னன்பின், முகனமர்ந்து பூர ட்டா திக்குப் பூசை முடித்தக்கா லொருபாதர் மூதூர் சேர்வன், நிகழ்தருமுத் தாட்டாதி பூசை தானஞ் செய்யினகிப் புத்தினிய தேவூர் சேர்வன். (௭௧)

விளங்குமிரே வதிநாளிற் பூசை யாற்றி வெண்டம்பாற் புனிற் றுவை வேத வாணர்க், குளங்குளிர வழங்கினிரு மிரந்து நாளு மூலகு விளக் குறும்பரிதி பதத்தைச் சேர்வன், றுளங்குகதிர் ஞாயிற்று வார ந்தன்னிற் சோதிமணி யிழைத்தகினை கரத்தைச் சூழ்ந்து, வளர்ந்த மகிழ் சிறந்திறைவற் றெழுது போற்றி மாசிலா மறையவர்க்கு மரபி னீர்து. (௭௨)

காழகில்செஞ் சந்தொடுகுங் குமச்சே றுட்டிக் கதிர்முத்து வட நகிற்குக் கனக்கப் பூட்டி, மாழையொண்கண் மையெழுதி நறுமென் கூந்தல் வண்டாற்றுந் தண்டொடையல் வனைந்து வாய்ப்பச், சூழு மணி மேகலைபொற் சிலம்போ டார்ப்பத் துடிமருங்கு றுவளவிளந் தோகை போன்று, கேழ்கிளர்மென் றாவியனப் பெடைபோன் றெய் திக் கேடில்சீர்ச் சிவயோகி தன்னைக் கிட்டி. (௭௩)

ஆங்கவனை யின்பநல னுகர்வித் தேல வகமகிழ்வித் தவன்பெறு ம்பே ரதனைக் கேட்டி, திங்கிலுயர் கொலைகளவு கள்ளு ணதி தீர் குவணம் மடியவர்க்குச் சிறந்த பூசை, பாங்கினொடு செய்யினுமிப் பாவ நீங்கிப் பலரும்வணங் குறமேன்மை படைத்து ழாணு, ளோங்கி

யின்ப துகர்ந்துமறு மைக்கண் வெய்யோ னுறழ்விமா னத்துமையா னுலகிற் சேர்வன். (௨௪)

துண்ணறிவிற் பலகலையுந் தேர்ந்து வல்ல துடங்கியவெண் புரி நூலின் மாபன் றன்னை, நண்ணியுவந் தருச்சித்து நவையிற் செம் பொ னல்கியறு சுவையடிசி லருத்தி நல்ல, பெண்மையினிற் சிறந்த பொது மகளி னோடும் பெரிதென்ப துகர்ந்துவகை பெறச்செய் வித் தோ, நெண்ணரிய நீவினைப்பூட் டறுத்து நாளு மீறில்பெருஞ் செல்வமெய்தி யினிது வாழ்வன். (௨௫)

வெண்ணிலவுக் கதிர்கான்ற மதிவா ரத்தில் விழைந்துவழி பாடி யற்றி வேத வாணர்க், கொண்ணிதிய மியன்றதளித் துள்ளோன் வெம்போ ருடற்றமரி லடுபகையை யொறுப்ப னுண்மை, பண்ண வனைச் செவ்வாய்வா ரத்திற் பூசை பரிந்தாற்றித் தானம்பா வித்தோன் போரி, னண்ணலரை வென்காண்பன் புதனிற் பூசை நாதனுக்கு நன் கியற்றிச் சிவயோ கிக்கு. (௨௬)

தயிலமிடு வித்துத்தண் ணறுநீ ராட்டிற் றன்னுடல மின்பமெய் தித் தழைவன் வாழ்வி, னுயர்வியா முத்திறைவற் குவந்து பூசை யுளு ற்றுபுளு னிகட்குமுண வுதவல் செய்யி, னயர்வரிய சிவஞான மடை வன் வெள்ளிக் கருச்சித்துத் தானமுமந் தணர்க்கு நல்கின், மயிலிய லின் வந்திக்கு மகவுண் டாகு மனத்துவிழைந் தவையனைத்தும் பெறு வன மாதோ. (௨௭)

மந்தவா ரத்திறைவற் பூசை யாற்றி மறையவர்க்கு மினிதளிக் கின் மன்னர்க் கேற்பச், சிந்தையுவுப் புறவொழுக் கீ யிறில் செம்பொன் சேர்வன்வெநீ பாதத்தி லடிசி லேனு, முந்தியநன் னிதியேனு மரிசி யேனு முயன்றளித்து முதல்வனுக்குப் பூசை செய்தோ, னந்தமிநீ வினைமுழுதுந் தணந்து தூய வமருலக மடைந்துமுத்தி யதன்பின் சேர்வன். (௨௮)

மீண்டுமீண் டரைப்பதெவன் சிவனைப் பூசை விழைவினோடும் புரிசுவனேன் மேலோ னல்லாற், மீண்டரிய கீழாயோன் றுனு நீங் காத் தீயகொடும் பவந்தீர்வன் றேவன் பூசை, யீண்டுமகிழ்ந் தெவ னிழைப்ப னன்னோன் சால வின்னாத நிரயம்பா ராம லின்பம், பூண் டமலன் றனையடைவன் பொருவில் வேள்வி புரிதவங்க றறவுபொறி யடக்க மெல்லாம். (௨௯)

நின்னுடைய சிவபூசைக் கொப்ப வல்ல நீயிதனைத் திடமாக
வுணர்தி யென்று, மின்னுகதிர் விட்டெறிக்குங் குழவித் திங்கள்
வெண்டிரைபாய் சுருட்டுதெய்வ விரிநீர்க் கங்கை, பொன்னிதழித்
தண்படலை கற்றைச் செய்ய புன்சடையின் மிலைந்தசெம்பொற் பொ
ருப்பு வில்லி, மன்னுமருந் தவவசிட்டற் குணர்த்திப் பின்னர் மாசி
நிரு வெண்ணீற்றின் மகிமை சொல்வான். (க0)

ஆகச்செய்யுள், கடகடு.

இ ரு ப த் த ா ரு வ து

திருவெண்ணீற்றின்மகிமைகூறிய

அ த் தி யா ய ம்.

—***—

பன்ம மென்பது தூய்மையாய்த் தலைமையாய்ப் பகரி
னுன்ன ரும்பா ஞானவா னந்தமா யுளதாற்
முன்னு பாவம்மா வற்றையுந் தூர்த்துபார்ச் சனஞ்செய்
நன்மை யானனி பவித்திர மளித்திடு நலத்தால். (க)

பெரிதும் பன்மமென் றதன்பெயர் பேசிடப் பெறுமாற்
சுரிபங் கிக்குறுந் தாட்பெரும் பூதத்தாற் சுடர்விட்
டெரிசெங் குஞ்சிவென் னெயிற்றுநெட் டலகையா ளிருண்ட
வரையின் றோற்றவா ளரக்கரால் வன்றுயர்ப் பிணியால். (உ)

ஆய வின்னல்க ளகன்றிட விரக்கையாற் றிடலாற்
றிய பல்பவந் தீர்ந்திட விரக்கையெய் திடலாற்
றாய தாமதற் கிரக்கையென் றொருபெயர் சொல்வ
ராய்வு றின்மிக விளக்கலாற் பசிதமென் றறைவர். (ங)

கடிய பாவங்க ளியாவையுங் காரமாக் குதலா
னெடிது மன்னதைக் காரமென் றுரைப்பர்நீ ணிலத்திப்
படிவி ளங்குமிப் பன்மவுந் பவம்பகுத் துணர்ந்தே
யொடிவி லன்பொடுந் தரித்திட லுத்தம மாமால். (ச)

ஆனை யவுத்தம வெண்பொடி யாக்கினே யத்தோ
டினிய சீர்திகழ் கவுணமென் றிருவகைத் தாகும்
வினவி னவ்விரண் டும்மறி வின்மையை விலக்கிப்
புனித ஞானம தளித்திடும் புகன்றிடக் கேண்மோ. (ரு)

மற்றி வற்றினு ளாக்கினே யம்மிரு வகைத்தா
முற்றி டிங்கவு ணம்மொரு நால்வகை யுடைத்தாம்
பற்று மக்கினி கோத்திரத் தன்னிலும் பயனாய்
முற்றி மெவிர சாமகந் தன்னிலு முறையால்.

(௬)

உள்ள தாக்கினே யந்தின முஞ்றுமோ மத்திற்
றள்ள ருந்தவ வருணிசெய் சமிதையந் தழுவிற்
றெள்ளு சோதிக முட்டிலில் விளங்குசெந் தீயிற்
கள்ள லாந்தகாட் டழுவிடை யுள்ளது கவுணம்.

(௭)

இவற்று ளக்கினி கோத்திரத் தியன்றவெள் ளியநீ
றுவப்பின் மூவகைக் குலத்தவர் தமக்குரித தாகு
நிவப்பு றும்விர சாமகத் தெழுந்தவெண் ணீறு
மவர்க்கு ரித்தென லாகுமுன் நறைந்ததே போல.

(௮)

தினமு ஞற்றிடு செந்தழ லோமவெண் டிருநீ
றனைய வில்லறத் தொழுகுறு மவர்க்குரித் தாகு
மனமு வந்துள சமிதையந் தழற்பொடி வருணி
புனைய லாகும்வே தியர்கட மட்டிலிற் பூத்த.

(௯)

தவள றுண்பொடி பின்னவர் தரித்திட லாகுந்
திவளும் வெவ்வனத் தடுதழற் பிறந்தவெண் டிருநீ
றவர்க ளன்றிய குலத்தவர்க் கணிந்திட லாகு
முவைய ணிந்திடற் கியைந்துள மனுவினை யினிக்கேள்.

(௧௦)

ஆய வக்கினி முதலிய வதர்வண மாறு
துய சீர்கொள்சா பாலமே ழிம்மனுச் சொற்றுத்
தீய பாவம்விட் டகன்றிடச் சிந்தையு ணிறைந்த
நேய மாய்முழு நீறுபூ சுகநெறி நின்றேன்.

(௧௧)

தயங்கு றந்திரி யாயுட மந்திரத் தாலும்
வயங்கு சீர்கொண்மே தாமனு வா லுநல் வருணி
நயங்கொ ஞந்திரி புண்டாந் தரிக்கஞா னத்தா
லுயர்ந்தி யாவைபுந் துறந்தவன் றரிக்குமா றுரைப்பாம்.

(௧௨)

கூற ருந்திரி யம்பக மனுவினாற் குடிலை
யேறு மைந்தெழுத் தானுதன் மார்புதோ ளிவற்றுந்
தேறி டுந்திரி புண்டா மஞ்சமந் திரத்து
நீறு பூசியே தரிக்கவே னையாதிற் நிகழ்த்தின்.

(௧௩)

ஆதி தன்னிலே குடிலையா யந்தத்தி னமவாய்த்
நீதில் சீர்நடுச் சிவமெனு மனுவினைச் சேர்த்திட்
டோத ருந்திரி புண்டார் தரிக்கமற் றெழிற்கோர்
நீதி யாற்றிரி புண்டா மும்முழு நீலம்.

(கச)

மனுவை யின்றியே வனைகவிவ் வரன்முறை செய்யி
னனையர் தங்களுக் ககலுமைம் பாதக பவற்றே
டினைவ தாமுப பாதக முங்கெடு மிதுமெய்
நனிது றந்தவன் நனக்கிது ஞானத்தை நல்கும்.

(கரு)

வனத்த னுக்குமா விரத்தியை வழங்குது மனையை
நினைத்த வன்றனக் கறங்களு நீதியு நிறைக்குந்
தனித்தி மும்வரு ணிக்குநான் மறையுணர் தகுதி
யனைத்து நல்குதும் பின்னவற் கினிதற மனிக்கும்.

(கௌ)

மற்றை யோர்களுக் கொழித்திடும் பாவமிவ் வண்ணஞ்
சொற்ற பான்மையி லணிர்த்திடான் றுறொரு துணியைப்
பற்றி வேறொரு பரிசினுற் றரிப்பவன் பாரி
லுற்ற சென்மமும் பலனுறுன் மலப்பன்றி யொப்பான்.

(கஎ)

பாவர் தாஞ்சில ரிம்முறை தரித்திடா திகழ்ந்து
தாவில் சீர்மறை சாத்திரஞ் சொல்லிய தரும
மேவி யாற்றினு மதன்பய னில்லையித் குயர்ந்த
றாவெண் ணீற்றினை யொருவனெந் றியினிடைத் தோன்ற.

(கஅ)

அங்கு நோக்கிமற் றெவன்வெகுண் டானவன் நன்னை
யிங்குச் சங்கர சாதியென் றறிகவிந் நீற்றைப்
பொங்கு மன்பினிற் றரித்துளான் நனைக்கண்டு பொருமை
தங்கி யாங்கனோ ரந்தண னிகழ்ச்சிகள் சாற்றின்.

(கக)

அன்ன வன்றனைப் பின்னவற் குப்பிறந் தவனென்
றுன்னி யோர்கவொண் டவளநீற் றினையுலந் தணிந்தோன்
றன்னை யேபுடைத் தானெவ னன்னவன் றன்னை
இந்நி லத்தினி னீசனைன் றேயறிந் திடுக.

(உ௦)

எனையர் தாஞ்சிலர் வேதநூல் வழியிலு மிலகப்
புனையும் வெண்டிரு நீற்றினு மன்பின்றிப் போவ
ரனைய ரன்னையர் வயிற்றிடைக் கருவினு ளனுகுஞ்
சனன நாண்முத லுள்ளநாள் வரையிலுஞ் சால.

(உக)

இழைத்த நற்றவ நல்லற னின்றியே ஈழிப்பார்
தழைத்த சோதிவெண் ணீற்றினில் யார்சிலர் தமக்குப்
பழிப்பி ருந்திடு மவர்கள்வே தியரெனப் படினும்
பிழைத்த தாகியே யிழிபிறப் பாமவர் பிறப்பு. (உஉ)

எவனோ ருத்தன்ற னீசனே யென்னினு மன்றி
யவனி தன்னிடைப் பின்னவ னென்னினு மவன்பாற்
சிவனி லாஞ்சனே யாகிய திருவெண்ணீற் றினைக்கண்
டுவகை யாவனோ வாங்கவ னேயுயர் மறையோன். (உ௩)

யாவர் நீற்றினை யணிந்தவர்க் கண்டினி துவப்பர்
தேவர் மாதவ ரவர்தமைப் பூசிப்பார் தினமு
மோவு ருதவ ருணர்ந்துள கல்வியே கல்வி
மேவி யன்னவ ருளுற்றிடும் வேள்வியே வேள்வி. (உ௪)

தழைய வாங்கவ ராற்றிடுந் தவங்கனே தவங்க
ளொழுக்கி மற்றவர் நடாத்திடு மொழுக்கமே யொழுக்க
முழுது நீறணிந் தவன்றனை முற்படக் கண்டு
விழைகு வான்றனை விண்ணவர்க் கிறைவனும் வியந்து. (உ௫)

உவந்து தான்பணிந் துருகின் றுடுவ னுடனே
நிவந்த காட்சிகொ ணிலாக்கதிர் கான்றவெண் ணீறிட்
டவன்றின் னாதது தின்னினுந் தினத்க்கத் ததுவே
கவந்த வன்னதாற் பாவமு மில்லையான் குறினே. (உ௬)

இனைய நீற்றினுக் கிறையுநீ யையுற வெய்தேல்
புனலின் மூழ்கியே யாவன்வெண் ணீற்றினற் பொதிய
நனிமெய் பூசவ னன்னவன் வருணியா னுலு
மனையில் வாழ்பவ னென்னினும் எனத்தனே யெனினும். (உ௭)

அளவில் பாவர்யா வையுந்தணர் தருங்கதி யடைவன்
றெனியும் வேதிய னக்கினி கோத்திரத் திருநீ
றெனிர வேதின மூழ்குக யதியதை யுளுற்றின்
வெனிய தண்புனன் மூழ்குகின் றதனினு மேலாம். (உ௮)

அறலின் மூழ்குறி னதனிடை யுயிர்வதை யாகு
மறியு மப்புனன் மாயையென் றறிகவம் மாயை
நிறையு யிர்க்குவன் னிகளமென் றுணர்கவர் நிகளம்
பறிப் படத்திரு நீற்றுநா னஞ்சொலப் படுமால். (உ௯)

மைய லைத்தெறு பற்றுக னற்புத நம்மாற்
செய்ய நாவினுற் சொல்லரி தாகுமித திருநீ
றுய்ய நன்கணிந் தேகரை யேறிடா துலகோர்
செய்யு மேனைய வறங்கனிற் றேம்புவர் சால. (௩௦)

உனக்கு நாமினிப் பலபட வெனைத்தென வுரைப்பேந்
தனக்கு நேரிலாத் தவளறுண் பொடிதரிப் பதுவே
யனைத்து ஞந்தலை யாகிய தருமதா ரணமா
நினைத்து வைசலூந் தரித்திடி னேடித்த லின்றி. (௩௧)

வல்லை யிற்பா ஞானபோ தம்வரும் வனைவோன்
சொல்ல நும்பெரும் பானியேற் பாவங்க டொலையு
மில்லை யையுற வித்திரு நீற்றினுக் கெதிராச்
சொல்ல வேறொரு பொருளுமற் றுணடுகொ றுயோய். (௩௨)

புரத்தல் காரண மாகவு நன்மையின் பொருட்டும்
பரித்த தூய்மையி னேதுவே யாகவும் பண்டு
கருத்தி லெண்ணினா மிதனையுண் டாக்கினங் கவுரி
தரித்தி டும்படி யவட்குனி தளித்தனந் தவத்தோய். (௩௩)

இங்கி யாவன்மற் றிதனைநம் வடி வென வெண்ணித்
தங்கு மாக்கினே யத்திடைச் சார்ந்ததே யெனினு
மங்க தல்லது கவுணத்தி லாயின தெனினும்
பொங்கு மன்புடன் மனுவினாற் புனைவனோ வன்னான். (௩௪)

பன்ன ருஞ்சிவ ஞானமும் பெற்றுயர் பதமா
முன்ன நும்பா முத்தியு மடைவனென் றுரைத்தான்
பொன்னின் வார்சடைப் புனிற்றிள மதிதவழ் புனிதன்
பின்ன ரக்கமா மணியின தியல்புபே சுவனூல். (௩௫)

ஆகச்செய்யுள், ௧௩௩௦.

இருபத்தேழாவது

உருத்திராக்கமகிமையுரைத்த

அத்தியாயம்.

அருந்தவ வரம்பு கண்டசீர் வசிட்ட வறைகுதுங் கேண்மதி
யன்பிற், றிருந்திய வக்க மணியினை யிலகு சேயொளிப் பொன்னில்
வெள் ளியினிற், பொருந்துறப் பொதிந்து சிகையினிற் காதிற் புரிந்த

முந் நூலினிற் கரத்தி, லுரந்தனின் மிடற்றி விவற்றினு ளொன்றி
லுன்னருங் குடிலையை யுரைத்தும். (க)

அன்றியைந் தெழுத்தா லாயினு மல்ல தான்மமந் திரத்தினு
லெனினு, மொன்றினை நினைந்தாங் குணர்வுளோன் றரிக்க வுந் தினு
தரித்திடி னுவம, மின்றிய சிவஞா னம்பெறு வதனுக் கேதுவா மிரு
ஞ்சிகை தரித்த, பொன்றிகழ் கடவுண் மணியினை யரிய பொருளெ
னும் பாபத வடிவா. (உ)

சிந்தனை செய்க செவியணி மணியைச் சிவமொடு சத்தியாத்
தெரிக, கந்தா மணியைக் கலைமக ளலது கனலியென் றெண்ணுக
முந்நூ, றந்தணி மணியைக் கடவுளர் யாருந் தாமென வெண்ணுக
வருணி, முந்துறு நால்வர் தமக்கும்வே தியர்கண் முதலிய நாகுலத்
தவர்க்கும். (ங)

மாபினில் விதித்த மனுவினைப் புகன்று வனையலா மிம்முறை
வனைந்தோன், விரிசுட ரெறிக்கு முருத்திர வடிவாய் விளங்குவ னையு
றல் வேண்டா, பரிவொடுந் தரித்த வனையவன் றன்னைப் பார்க்கினுங்
கேட்கினும் பற்றாக், கருதினுந் தரித்தோன் றன்னைமோந் திடினுங்
களைகுவன் றீவினை யனைத்தும். (ச)

மொழியல வற்றை மொழியினு நாளு முயன்றுடல் வருந்திட
விழைக்குந், தொழிலிடைப் பாயின்று துவளினுங் கவலை தூர்ப்பவன்
றுயரொடுஞ் செல்லா, வழியினிற் சென்று தெருமா லுறினு மூத்திர
முய்த்திடா விடத்தில், வருவுற விடினு மற்றிது வனைந்த மாட்சியான்
வல்வினை முழுதும். (ரு)

தூறப்பன்மற் றனையோ எனகமகிழ்ந் தியாண்டுத் தூய்ப்பினு மாயி
டை தூய, சிறப்புடைப் பரமன் றுய்த்தோ ரிடமார் தெரிந்தவன்
பருகிய யாவு, மறக்கட லனையான் பருகிய வவையா மன்னவன் மோந்
தவை யனைத்து, மிறப்பொடு பிறப்பு மில்லவன் மோந்த வென்னலா
மன்றிமற் றிலவே. (க்)

சங்கிது தரிக்க வுளத்திடை நாணம் யாவனுந் திருந்தன னவன்முந்
றீங்கதி னின்று தீங்குத லில்லைச் சீரிய விதுபுனைந் தவனை
யாங்கெதிர் நோக்கிப் பழிப்பவன் யாவ னன்னவன் சங்கர சாதி
பாங்குருத் திரர்கள் யாவரு மிதனைப் பரித்தலாற் பரனடி யடைந்தார்.

எண்ணருந் தவத்து முனிவரர் யாரு மினினுவந் திதுபுனைந்
ததனு, லுண்மையி னுயர்ந்த சித்திக ளடைந்தா ருலகெலா முதலிய

பிரமன், வண்மைசே ரக்க மணியினை வனைந்து மகிழ்பிர மத்துவ
மடைந்தான், நிண்ணிய விதனைத் தரிப்பது தனிலுஞ் சிறப்பெவ
னுடலெடுத்த தவர்க்கே. (அ)

விழுமிய விதனைப் புனைந்தவன் நனக்கு மென்றுகி லாயினு மன்
றிக், கெழுமுறு ந்திக ளெனினும்பா தெனினும் கிளர்வுறும் விழை
வுட னளித்தோ, னழிதரு பாவ முழுவது மொருவி யழிவிலாச் சிவ
னுல கடைவன், வழுவிவீரீ ரிதனைத் தரித்துளான் நன்னை வருதி
யென் றழைத்துள மகிழ்ந்து. (க)

உயிர்த்துள விருவர் பலிகரு மத்தி லுறுசுவை யடிசிலூட் டிடி-
னே, யயர்ப்பிலா வவன்ற னன்னையும் பிதாவு மகமினி துவப்பராக்
கவனும், வியப்புற மகிழ்தென் புலத்தவ ருலக மேவுவன் மற்றிது
வேய்த்தோ, னயத்தரு பதத்தை மண்ணுரீர் பருகி னன்குவாழ்
குவன்கிவ னகரில். (க0)

ஆதரித் திதனை மாலிகை யாக வங்கையிற் கடகமே யாகத், தீதி
ல்சீர் மற்றை யவயவத் தணியுஞ் செறிசுடர் மணிக்கல னாகப், பேதமற்
றணிந்தா னுருத்திர வடிவம் பெறுவன்மற் றிதுதனை வாளா, யாதொரு
தலத்தி லாயினு மனுவோ டென்னினு மனுவிலா தெனினும். (கக)

பாவகத் தோடு கூடியு மன்றிப் பாவக மின்றியும் பரித்தோன்,
மேவுநால் வருணத் துள்ளவ னேனும் வேறுளா னென்னினும்
வெள்கா, தோவறத் தரித்தோ னுடற்றுபா வங்கள் யாவையும் வல்
விரைந் தொருவி, மேவரு ஞான போதமுற் றிடுவன் மற்றிதன் மகி
மையை விளம்பின். (கஉ)

ஏலவு மிறும்பு திதுசொல முடியா தாதலா விதனையெப் பொழு
துஞ், சாலரீ தரித்துக் கொள்ளுதி முன்னுட் சாதிசண் டாளன்மற்
றொருத்தன், மேலதாம் விடமன் வைகலொன் றினுக்குண் மிகுத்த
பல் லாயிரம் பசுவை, நூலுணர் பல்லா யிரமறை யோர்க டங்களைச்
செகுத்துளா னெய்தின். (கங)

ஆன்றியு மளப்பி லறக்கொடும் பாவ மனைத்தையு மிழைத்தன
னிழைத்து, நன்றுறு மக்க மணிதரித் ததனா னவிலரும் பாவங்க
ளெல்லாந், துன்றிய வனத்துச் சுடுதழற் டட்ட தூயவெண் பஞ்சு
போற் றொலைவுந், நின்றியே போய வன்னவ னுயு ளிறுதியி லடைந்
தெம தூதர், (கச)

நடுவன துலகிற் கொண்டுபோ யவனை நடுவன்முன் விடுத்தனர்
நடுவன், கொடியவன் றன்னைக் கண்ணுறு வொன்று கூறினன் குலீனை
கேட் குதிபா, நெடுநில வரைப்பி லளப்பிலாத் தீங்கு நீயிழைத் துள்
ளன வனைய, கடியவல் வினையின் பலனையா நன்கு கணித்தறிந் தவந்
றினுக் கியைய. (க௫)

ஒறுத்திடுந் தண்டத் துன்றனை விடுத்தற் கொன்றுகின் றேம
லம் யாதாற், பொறுத்தன மெனிற்கே ஞருந்தி வக்க மணியைநீ
புனைந்தபுண் ணியத்தாற், செறுத்திடு பாவ முழுவதும் வெந்து தீந்
தன நீயினித் தேவும், பெறற்கரி தாமிவ் விமானமேற் கொண்டு பிஞ்
ருக னுலகிலே கென்றான். (க௬)

பின்றையங் கவனும் பரிதியங் கடவுட் பேரொளி பெருகியே
யாண்டுஞ், சென்றிடு விமான மூர்ந்தா மகளிர் சீரிய வாடல்பா
டலினே, டொன்றிய வான தூந்துபி முழக்கோ டுவப்பொடு சூழ்ந்
தெதிர் வழுத்த, மன்றவு மகிழ்தூங் குள்ளமோ டென்று மறுவில்
சீர்ச் சிவபுரம் புகுந்தான். (க௭)

இன்னதன் மையினு லிம்மணி தன்னை யாவருந் தரித்திடல்
வேண்டு, மன்னவர்க் கிதுவே போகமும் வீடு மனித்திடு நாழமீ
தணிவோ, மென்னவே சொற்றான் மலையா சுயிர்த்த விலங்கிழை
பாகனா மிறையோன், பின்னரும் வசிட்டன் பெரிதுள முவப்பத்
தாராகத் துண்மைபே சுவனல். (க௮)

ஆகச்செய்யுள், க௭௪௮.

இ ரு ப த் தே ட் ட ல வ து

பிரணவமகிமைபுணர்த்துத்தியாயம். ௧

ஒரெழுத் தாகிய வோமெ னும்பதந்
தாரக மென்னவுஞ் சாற்ற லாமது
சீர்திகழ் பிரணவ மென்றுஞ் செப்பலாங்
கூரிய மறைமுடி யுணர்ந்த கொள்கையோர். (க)

தினந்தொறும் விசேடமாச் செபிப்பர் காணதை
நினைந்திடி னிரடிமுன் னிகழ்த்து மேழினை
மனந்தனில் வகைபெற வகுத்துக் கொண்டுபின்
கணிந்துரு வேற்றுதல் வேண்டுங் கற்றுளோர். (உ)

செவித்திடு மதற்குள தியானந் தேசிக
 னுவப்பொடு முணர்த்துப தேச வுண்மையிற்
 றவப்பய னாலுணர்ந் துளத்திற் றங்கிடக்
 கவற்சியை விடுத்தவர் கண்டு கொள்கவே. (௩)

யாவைமற் றுலகினு மியன்ம றைக்கணு
 மூவகை மூவகை யாமொழிந் திட
 லாவன வவையவை யரிய தாரகத
 தாவில்சீர் வடிவென வுணர்தி சாலவும். (ச)

உலகினு மறையினு மொன்ற தாகவே
 றிலகுமே காந்தத்தில் யாது தோன்றுவ
 தலகில்சீ ரன்னது மனைய தாரக
 நிலவிடும் வடிவென நினைந்து கோடியால். (ரு)

ஆதலாற் றூரக மழிவின் ருகிய
 தீதுதீர் பரசிவ மென்னத் தேறுதி
 காதலாம் பலபல காரி யங்களின்
 சாதனத் தினிலுணர் பொருளின் றனகணும். (௩)

அறிதராப் பொருளினு மையு றும்படி
 செறிதரு பொருளினுந் திடங்கொ ளப்படும்
 பிறிதொரு பொருளினும் பேதம் பேதமா
 யுறுவன வாகியே யுறுபொ ருட்கணும். (௪)

எல்லையி லுயிரெலா மென்று மோமெனச்
 சொல்லுவ ஞானவா னந்தத் தோற்றமா
 யொல்லுறு சிவமுமோங் காரங் கட்புலப்
 பல்பொரு ளருவமு மதனின் பாலவே. (அ)

மொழிகளும் வன்னமு முழுது மன்னதே
 கழிதரு காரண காரி யங்களா
 லொழிவிலாக் கேவலப் பொருளி னுண்மையா
 மழிவிலா வியல்பினை யதுவென் றேயறி. (௫)

ஊனமில் பரசிவ னுலகொ நற்றிடிற்
 ருனுமவ் வுலகொடு தங்கி வைகுமவ்
 வானவன் றனக்கிது வாச கப்பொரு
 ளானதா மவனுல குருவ னாய்விடின. (௧௦)

அதுவுமவ வுலகவா சகம தாய்விடும்
பதியுல கொடுபயி லாதொ ருத்தனாய்
வதிவுநிற் றுனுமொன் றுகி வைகுறு
மதுவென வவனென வில்லை யன்னியம்.

(கக)

ஈசனுந் தாரக மென்ற நாதமும்
வாசக வாச்சிய மெனும்வ குப்பினு
சாமி விலக்கிய விலக்க ணையினுந்
பேசுபி னதற்குநர் தமக்கும் பேதமில்.

(கஉ)

தாரக மநாதிராந் தாம நாதியிச்
சீரினி லாங்கதன் சிறப்பைத் தேசிகள்
பேரரு ளாற்சொலப் பெற்றிட் டைம்பொறி
யோர்வழிப் பட்டிட வுள்ள டங்குறு.

(கங)

முனிவினைத் தணந்துமா மோன மெய்தியோர்
தனியனாய்ச் சுவத்திகா தனத்தி லேமன
மினிதுற நிலைமைபெற் றிருந்து வாணாயர்
பனிவரைக் குவட்டினி னதியின் பாங்கரில்.

(கச)

பதிவுறு குகையினிற் பரமன் கோயிலின்
மதியினுக் கியைந்துள மற்றி டங்களின்
முதிர் தழல் வேள்வியின் முன்னிற் கீழ்த்திசை
யதுதனை யாயினும் வடக்கை யாயினும்.

(கரு)

கண்ணுறீஇ யிலைகளி கந்தம் பாரிடை
யண்ணுறு முணவென வுண்டு மல்லது
நண்ணிய வையமேற் றுண்டு நாடொலைத்
தெண்ணருங் குரவனை யிறையென் றெண்ணுபு.

(கக)

உளந்தனில் வணங்கிமெய் யுணர்ச்சி வல்லனாய்த்
தெளிந்திது செபிக்கவிச் செபத்தை யிம்முறை
வளம்பெற முன்றிலக் கம்வ குத்திடின
விளங்கிய மந்திர சித்தி மேவுமால்.

(கஎ)

வெவ்வா விருசுடர் விழுங்குங் காலையில்
வவ்வுறு முணவினை மறுத்தெண் ணாயிர
மவ்வுரு வாய்ந்துபா லனங்கை தொட்டிடிற்
செவ்விதின் முற்பவந் தெளிவ னுங்கவன்.

(கஅ)

மனங்குளிர்ந் தொருவனோர் வருட வெல்லையுந்
தினம்பனீ ராயிர முருச்செ பிப்பனே
னினைந்திட லரியதாய் நிகரி லாச்சிவங்
கனிந்திடு மனையவன் காணத் தோன்றுமால். (௧௯)

பொற்றுணர் நறைகமழ் பலாசப் போதினாற்
கற்றையஞ் சுடர்த்தழல் வேள்வி கைக்கொளின்
மற்றவன் முழுவதூஉம் வல்ல னாகுவன்
முற்றவுந் துறந்துள முனிவ கேட்டியால். (௨௦)

குழைத்தெழு பிப்பிலச் சமிதை கொண்டொளி
தழைத்திடு முத்தழ றமைவ ளர்த்திடின
விழுத்தகு பிராமணத் தன்மை மேவுறு
மொழுக்கமுந் தவமுமிக் குயர்ந்த மேலயோய். (௨௧)

பசியதண் டோட்டறு கதனிற் பண்ணுறின்
வசையில்ச் சிறுநிலம் பரிக்க வல்லனா
மிசையுமெவண் பொரியினாற் செய்யின் மேதகு
நசையுறு கன்னிகை விவாக நண்ணுவான். (௨௨)

தண்ணறு மெயயினாற் றழலவ ளாததிடி
னெண்ணிலா வேட்கைகள் யாவு மற்றிடு
நண்ணிய திலத்தினு னயந்தி னழத்திடிற்
றுண்ணெனக் கவலைசெய் நோய்தொ லைந்திடும். (௨௩)

வேறு.

சுழிபுன ரோய்ந்துட றாயவ னாகி
விழுமிதி னிந்திரி யங்களை வென்றே
யொழுகு மிலக்கம தாகிய வோமம்
வழுவற வாற்றுதல் வல்லவ னென்னின். (௨௪)

பிறாறி யாவகை பீழை விளைத்து
மறையவ னைத்தெறும் வல்லினை நீங்கு
மறைபுனன் மூழ்கி யதன்கரை வைகி
யுறுதி யிலக்க முருச்செப முற்றல். (௨௫)

மறைந்துகள் ஞண்டதொர் வன்பிழை மாளு
நறும்புனன் மூழ்குபு நாதன்முன் னாக
வுறைந்துரை யாட லொழிந்தொ ரிலக்கந்
திறம்ப லிலாது செபித்திடு வானேல். (௨௬)

காந்து செழும்பொரு னைக்கவர் வுற்றுப்
பொருந்திடு தீவினை போப்புன லாயு
யரும்பொறி யைநது மனித்து வெகுட்சி
பிரிந்துதென் பான்முக நோக்கு பிரான்முன். (௨௭)

மோன மடைந்து முயன்றோ ரிலக்கந்
தானுரு வேற்றுவ னேற்குரு தற்பத்
தீன மறைப்பி விழைத்தத னுலா
மூனம தாகிய வவ்வினை யோடும். (௨௮)

தெண்புன லாடுபு செங்கதி ரோன்முன்
னண்பொ டயர்ந்தொ ரிலக்க நவிற்திற்
பண்பிலர் தம்மொ டுடம்பட. லாய
புண்படு தீவினை போய்விடு மன்றே. (௨௯)

சீத நறும்புனன் மூழ்குதல் செய்து
நாதன்முன் னேயொ ரிலக்க நவிற்தி
னேதிலர் தாமறி யாம வியற்றும்
பாதக மாமெவை யுட்பறி போமால். (௩௦)

ஒடிவி லுவப்பொடு மொண்புன ரோய்ந்து
கடவுண்மு னேயுரை யாடுதல் கைவிட்
டடைவி னுருப்பதி னுயிர மேற்றி
னொடி யி லகன்றிடு நொய்யபல் பாவம். (௩௧)

துறந்தவன் வேதியர் தோகையை யாரு
மறிந்திட வின்றி யணைந்திடின் மூழ்கி
யெறிந்து புலன்சிவன் முன்ன ரிலக்கஞ்
சிறந்து செபித்திடி னவ்வினை தீரும். (௩௨)

அன்னவன் மன்ன ரணங்கொடு பல்காற்
றுன்னி னிலக்க முருத்தொகை யேற்ற
மன்னிய வவ்வினை மாளுமி தல்லா
வின்னு முரைத்து மிருந்தவ கேட்டி. (௩௩)

வணிக மடந்தையை மற்றவ னுளு
மணைவுறின் யாரு மறிந்தில ராயிற்
பணிவொ டி லக்கமொர் பாதி செபித்தாற்
றணிவரி தாகிய வவ்வினை சாரான், (௩௪)

பின்னவ னோப்பிறர் தாமறி யாம
 லன்னவ னொரு மனைந்துள பாவ
 முன்னிய வாயிர மோடொரு நானு
 நென்னு முருத்தனை யேற்றிடி னீங்கும்.

(௩௫)

வருணியு மன்றி வனத்தனு மிவ்வா
 றிருணிறை பாவ மிழைத்தன ரென்னின்
 முரணற முன்ன மெதிக்கு மொழிந்த
 வருடரு மச்செப மாற்றுதல் வேண்டும்.

(௩௬)

இல்லினில் வாழ்பவ னிப்பிழை செய்யிற்
 சொல்லி விதித்திடு முன்றொகை தன்னி
 னல்கிய நான்கினி லொன்று நவிற்தி
 னல்லல் வினைத்துள வவ்வினை தீர்வன்.

(௩௭)

மாசில் சிறப்புடை வானவர் தாமிவ்
 வோசையை யேழுத லாகவு ளார்க
 ளாசை தவிர்த்திடு மங்கதை யன்றிப்
 பேசிடு தோற்றமொன் றும்பிறி தில்லை.

(௩௮)

குடிலையி னுலிமை யோர்கள் குழாமு
 மடைவொடு சன்னத்த மாகுவர் நானு
 நெடிதுமவ் வோசையை யேறினை வார்கட்
 கிடருறு பாதகம் யாண்டினு மில்லை.

(௩௯)

இன்னதன் மேன்மை யெமாற்சொல லாற்றா
 துன்னுறி னற்புத மற்புத மோமென்
 றன்னதை நாடொறு மாய்குவன் யாவன்
 முன்னவன் றீமை முதிர்ந்துள னேனும்.

(௪௦)

ஊன முறுந்தொழில் யாவு முழந்துந்
 தானொரு திங்கினை யுந்தழு வாளு
 லீனமி லெவ்விர தங்களு மெண்ணி
 றுனமு மீட்டு தவங்க ளனைத்தும்.

(௪௧)

பழமறை கறற பயிற்சுகள யாவும்
 விழுமிய பற்பல வேள்விகண் முற்று
 மழகிய தீர்த்த மடங்கலு மாடுந்
 தொழில்களு மேனைய தூய வறங்கள்.

(௪௨)

முழுவதும் வேத மொருங்கு மொழிந்த
வழுவக னற்செயன் மற்றுயிவ் வெல்லா
மொழிவறு தாரக முள்ள மழுத்து
மழிவில் பலத்தொடு மொப்பென லாகா. (சங்)

விரித்து விரித்து விளம்புவ தென்னே
சுருக்கி யுனக்கிது சொற்றன மின்னு
முரைப்பரி தாகிய தாரக மொன்றாற்
பிரிக்கரி தாய பிறப்பற லாமால். (சச)

இன்னதொர் தாரக மென்னும் விளக்காற்
றன்னுயி ரைச்சிவ மாம்படி. தான்கண்
டன்னவன் வாழ்வ னசேதன ராகி
மன்னிய நால்வரு ணாச்சிர மத்தில். (சரு)

வழுக்கிய புல்லரு மற்றிது தன்னா
விழுக்கிய பாவ விருங்கட றன்னைக்
கழித்துமெய்ஞ் ஞான மெனுங்கரை யேறிப்
பழிப்பில் சிவத்தொடு மொன்றுவர் பண்பால். (சக)

நின்னுயி ருய்ந்திட நீயு மினிக்கே
ளின்ன வெழுத்தினை யென்று நவின்றிட்
டன்னியம் யாவு மகன்றுவி டென்றான்
றன்னொடு மொத்தவர் தானை தில்லான். (சஎ)

ஆகச்செய்யுள், ககங்.

இ ரு ப த் தோ ன் ப த் தா வ து

வருணாச்சிரமங்கூறியஅத்தியாயம்.

—***—

செம்மைசேர் மறையவர் செயல்க ளாறவற்
றிம்மையில் வேண்டுவ பாதி யேனைய
வம்மையில் வேண்டுவ வாரு மாங்கவை
தம்மையிவ் வாறெனப் பகுத்துச் சாற்றுகும். (க)

மாசுறு மிருதிதி வாங்கல் வேள்வியை
யாசிலார் தம்மைக்கொண் டாக்கு வித்திடல்
பேசரு மறையினைப் பிழையி லார்தமக்
கேசற வோதுவித் திடுத லிம்மைய, (உ)

ஓதுதல் வேட்டலகைத னுதவ லமமையிற்
 னேதுவா மன்னர்க்கு வணிகர்க் கீதலும்
 வேதமும் வேன்னிய மூன்றும் வேதியர்
 நீதிபோ லம்மையி னிமித்த மென்பவே. (ங)

அறைகழற் றுணைவே லரசர்க் கிம்மையிற்
 பெறுபய னீதியிற் பிழைத்து னோர்தமை
 முறையினிற் றண்டித்தன் முனையிற் வஞ்சகஞ்
 சிறிதுமில் லாதபோர் செய்து சீருறல். (ச)

வணிகருக் கிம்மையில் வாணி கத்தொடு
 தணிநிலவே ளாண்மைசெய் திடல்ச னூர்த்தருக்
 கிணையிலிம் மூவரு மின்பு றும்படி
 தணிநிலா தவர்பணி தமையி னைத்தலாம். (ரு)

இம்மையின் பயனிது மறுமைக் கும்மிதே
 செம்மைநாற் குலத்தவர் தமக்குஞ் செய்தொழின்
 மம்மர்தீர்த் துரைத்தனஞ் சுருக்கி மற்றினி
 யம்மவாச் சிரமநான் கவையி யம்புவாம். (க)

வருணியில் வாழ்பவன் வனத்த னீத்தவ
 னருண்மிகு நால்வராச் சிரமத் தாரெனத்
 தெருண்மிகு மறையுடன் மிருதி செப்புமிப்
 பொருண்முறை வருணிக்குப் புகலக் கேட்டியால். (எ)

ஏற்றிடு மையமும் குரவ னேவலுஞ்
 சாற்றரு மறைநவின் றிடலுஞ் சந்தியிற்
 போற்றுவந் தனைகளு மிரண்டு போழ்தினு
 மாற்றருஞ் சமிதையான் மகம்வ ளர்த்தலும். (அ)

இல்லறத் தொழுகுவா னிறைவன் பூசனை
 நல்லவு பாசன வேம நொடொறுஞ்
 செல்விருந் தோம்புதல் யாகஞ் செய்திட
 லெல்லையி லுவப்பினுற் றுன மீந்திடல். (க)

மேயசீர் வனத்தவன் வேட்ட லோதுதல்
 காய்கனி சருகிலை கந்த மாதிய
 வாயபல் லுயிர்க்களித் தருந்தல் வைகலுந்
 தூயநித் தியத்தொழி லாற்றல் சோர்வற. (க0)

துறந்தவன் செய்வினை நித்தி யத்தொழின்
மறந்திடல் பக்குவ வுள்ளம் வந்திட
லிறந்துள புசிப்பினும் யாக்கை யாதிய
நிறைந்தபல் பொருளினும் வேட்கை நீங்குதல். (கக)

பலியெடுத் துணர்சிவத் தியானம் பண்ணுத
லலைபுனன் முப்பொழு தாடல் வெண்பொடி
யிலகவுத் தூளன மிடுத லின்னுயிர்
நிலையினை யினிதுணர் நிமித்த மாகவே. (கஉ)

மாசறு காட்சிசேர் சூரவன் றன்வயி
னாசறு மறைமுடி வமர்ந்து கேட்டிடல்
பேசுடி னனையவன் பெற்றி யின்னன
நேசமா மில்லுறை பவனை நீங்கலா. (கங)

மூவருஞ் சிற்சில முறைசெ யப்படு
மேவுமம் முறைசொலி னுப்பு மென்புளி
யோவுதல் புணர்ச்சியை யொருவ லாதிய
தாவில்சீ ரொழுக்கமாந் தவத்தின் மேலையோய். (கச)

எம்முடை யருள்பெற யாவர் வேண்டுகர்
தம்முடை யொழுக்கமே தவறின் றுற்றுக்
வம்முறை யாற்றிடி னவர்க்கெஞ் ஞான்றினு
நம்மரு ளாலிலை நரக வேதனை. (கரு)

சிற்றதுள வருணவாச் சிரம நீதியிற்
பிறந்துள புண்ணியம் பிறவி நீக்குமா
லறந்திக முன்னவ னமைய றிந்திடு
நிறைந்தஞா னத்தினைப் பெற்று நேரிலா. (ககூ)

நமதியல் பாகிய வடிவை நண்ணுவ
னமர்வரு ணாச்சிர மத்தொ முக்கம்னிட்
டெமதொரு முத்தியை யிச்சிப் பார்க்குவெந்
தமிரவல் வினைகளும் பவமுந் தீர்ந்திடா. (ககி)

வேறு.

முன்னோட சாண்டில் வியனெனு மறையோன் விஞ்சையிற்
சிறிது நாண் முயல்வுற், றன்னவ னறத்தின் சாதக மான வருமறை
வசனமவிட் டகன்று, துன்னரும் பிறனில் விழைவதும் பின்னுஞ்

சொல்லருந் தீவினை பலவு, மன்னவெஞ் ஞான்று மிழைத்துமா
யோனை மறைசொலா மார்க்கத்தின் வணங்கி. (௧௮)

வந்தனன் பின்னர் மலர்மகள் கொழுநன் மற்றுநம் மாயையால்
வடிவொன், றந்தணன் முன்ன ரெடுத்தெதிர் தோன்ற வரிதனை யாங்
கவன் கண்டு, சிந்தையி லுவந்து வழிபட லாற்றிச் சேவடி பன்முறை
பணிந்தான், பைந்துழாய் நறுந்தண் படலையங் கடவுள் பகர்வனங்
கவன்றனைப் பார்த்து. (௧௯)

கேட்டியான் மறையோய் கெடுமதி யுடையோய் கெட்டது
கெட்டதுன் கிரியை, நாட்டிலிவ் யுயிர்க்குட் டுணிந்தவ னீயே நால்
வரு ணுச்சிர மத்தை, யிட்டிய மறையின் வழியினை நின்றோ விழந்
தவ னுலகின்மற் றெவனே, வாட்டுறு கடும்பா வியர்க்குணீ வலியை
மற்றுனக் கெதிரிலை யெவரும். (௨௦)

சுருதியி லுனக்குச் சாந்தியு மில்லைத் துணிந்தசாண் டில்லிய
குமார்க்கப், பரிவினி லெனினு நமையருச் சித்தா யாதலாற் பன்
னெடுங் கால, மருமறை விதியை யடைந்திட வின்றி யருகிய பாஞ்
சராத் திரநான், மருவிய முறையே பெட்பொடு நமது பூசையை மறை
யவர்க் கொண்டு. (௨௧)

பண்ணுவி யென்றிம் மொழியினைப் பகர்ந்து பரிதிபோ லொளியு
மிழ் திகிரி, யண்ணலம் படைக்கைப் பண்ணவன் கார்தா னங்கதற்
பின்றையற் தணனு, மெண்ணிய பாஞ்ச ராத்திர வழியே யெறுழ்
வலித் தடம்புய நீல, வண்ணனை வழிபா டுஞற்றியே வந்தான் மறை
யொழுக் கந்தணந் தவர்க்கு. (௨௨)

தன்னொரு பெயரால் வயிணவ நூல்சாண் டில்லிய சங்கிதை
யென்றோன், றந்திலை சமைத்தான் பாவயோ னிகளா யமைந்தபா
சண்டரா மாந்தர், பின்னதன் வழியே யொழுகினர் தீக்கித் திம்
முறை பெரிதுநாள் செல்லத், துன்மதி மறையோன் ரெலைந்தனன்
வாணுடொலைதலு நமன்விடு தூதர். (௨௩)

பாசமார் கையர் வெருவரு முகத்தர் படர்ந்தெழு சிற்றர்வென்
ளெயிற்று, மூசுநெட் டெயிர்ப்பின் மூர்க்கரா யவனை முாணுறச் சிக்
கவே பிணித்து, வீசுகான் மேலாப் பிடித்துமுற் காத்தால் வெரு
வரப் புடைத்தலைத் தீர்த்து, நாசமி லிருட்டுக் கிணற்றிடை வீழ்த்து
நலிந்தனர் கொண்டுபோய் நமன்முன். (௨௪)

விடுத்தன ரவனும் வெருவரு தோற்ற மீக்கொடு வெகுண் டெதிர மிகவுங், கடுத்திடு முகத்தா லணையனை நோக்கிக் கடியதன் னாதருக் குரைப்பான், பிடித்துள விவனை வருத்துதி ரென்றான் பீடுசா லணையரு மவனை, யடர்க்குமுற் காங்க ளள்ளிலைக் கழுமு ளாதிய படைகளா லடர்த்தார். (௨௫)

பிறறையு நடுவ னழலெழ நோக்கப் பேசுவான் பெட்டவர் குறிப்பு, மற்றவர் குறிப்பும் பரிகரித் தற்குச் சுருதியின் பெலத் தில்வா திப்ப, ரெற்றுநீர் வரைப்பின் மறைநெறி யொழுக்கம் யாவனோ ரிழுதையா விறந்த, தற்றமில் பதக னுமிவன் றன்னை யப்பெரும் பாவங்க டொலைய. (௨௬)

தீயினுங் கொடிய ரவுரவ மாதி நாகிடை முறைமுறை செலு த்தி, வாய்திறக் கொண்ணு வன்றுய ருறுத்தி மறித்துமித் தீயனைப் பற்றி, நீயிர்கள் வம்மி னென்றன னவரு நிகழ்த்திய சொல்வழிக் கொடுபோ, யாயுநுண் மறையின் றுறைபிழைத தவனைப் பலபதி னுயிர மாண்டு (௨௭)

வெந்திர யத்து வீழ்த்தினர் மெலித்து மீட்டும்வெங் கூற்றெதிர் விடுத்தா, ரன்னவன் றன்னை மறலிகண் னுற்றாங் கடைவுற வொரு மொழி யறைவா, னன்மைமிக் குடையோய் மறைவலோய் வாராய் நனிதவப் பொறுப்பதற் கரிய, துந்நெறிப் பாவப் பயனெனும் பழங் கண் டெய்த்தனை தொலத்தனை யினிப்போய். (௨௮)

விண்டுவின பரம பதமடை கென்றான் விரிசுடர் விமானமே லேறிக் கொண்டுவே தியனல் வரிசையா னறவு கொப்புளிக் கும்பசந் துளவத் தண்டுண ரலங்கற் றடமணி மௌலித் தாமரைச் செங்குண னுலகை யண்டின னவனை யவிர்சுட ராழி யடுபடை யண்ணலுங் காண. (௨௯)

விழைவுட னொருசொன் மொழிசுவன் வருதி வினைதவிர் விழுகி யோய் வேத, வழியினைத் தணத்த லாலுறு பழங்கண் மாந்தினை பாஞ்சராத் திரநூ, நழுவுதற் திரத்தா னமைவழி பட்ட தன்மையால் யாமுனை யுவந்தே, மொழிவற நீயு நமையுவர் தவன்கா ணின்னுநீ யுத்தம குலத்தில். (௩௦)

சென்றெம தருளாற் பிறந்துயர் வருணச் சிரமநல் லொழுங்கி னுக் கேற்பத், தொன்றுபட் டுள்ள மறைவகுத் தனவாந் துகளறு நல் வழி தோய்த்து, நன்றுற வியன்ற செய்துநம் மருங்கு நனிதவப் பெட்

பொடு நமக்கு, மன்றவு மாரா தணையினில் விழைவு மல்கியே பிரமஞா
னத்தை. (௩௧)

அடைந்துநீ யமிர்த னாகுதி யென்று னனையசொற் செவிப்புல
னுற்றே, னுடங்குவெண் புரிநூன் மறையவர் குலத்தி னுவலருந்
தழற்குநேர் மகிமை, யுடன்பிறந் துவண முயர்த்தவ னருளா லுயர்
தரும் வருணியி னொழுங்கிற், றிடம்பெற வுறைந்து மறையெலாம்
பயின்று திகழ்தரு நாநநல் விதம். (௩௨)

இனிதிழைத் ததன்பின் மணம்புணர் வெய்தி யில்லறக் கிழமை
பூண் டதனை, யனுதினந் திடங்கொண் டங்கியா தான மா திய வேள்வி
யின் கருமந், தனைமுத லாய வறம்பல வுளுற்றித் தகவிலெப் பாவமுந்
தணந்து, புனிதனாய்ப் பரம ஞானமெப் போதும் புந்தியிற் கொண்
டவ னாகி. (௩௩)

ஈசனை யன்றி யெனைத்துள பொருளு மிறப்பன வெனவுளந்
தெளிந்து, பாசிலா வருளால் வீரத்திவர் தடைந்து மற்றெவற் றினும்
விழை வின்றிப், பேசருந் கருமம் யாவையு மொருவிப் பின்னரெங்
கருணையைப் பெற்றே, பாசிலா வேத சிரத்தினிற் றெளியு மகண்டி த
ஞானம தடைந்து. (௩௪)

அன்னதா லுலக மெவைக்குமோர் விதாதா வாகிமற் றெனைத்
துமோர் ததுவாய், மன்னியா வைக்குங் காரண மாகி வாய்மையா
யானந்த வடிவாய், முன்னடு விறுதி யின்றிய முதலாய் மொழிந்திடு
மளவைகட் கரிதா, யின்னதென் றொருவர் பகுப்பதற் கரிதா யினை
யிலாப் பரசிவ மெனலாய். (௩௫)

நிறைந்துள நம்மைத் தன்னுயி ருடனே நீக்கமற் றுள்ளதா
வென்றுந், திறம்பிடுதா தெளிதாக் கண்டன நெடுத்த தேகத்துக்
கடுத்துள பயனைப், பெறுந்துணி வதனா லுலகனை யிகழ்ந்த பெரு
விளக் கம்பெரி துளனாய்க், குறைந்தசே டமதாம் புசிப்பினைத் தவி
ராக் கொள்கையா லாதா வின்றி. (௩௬)

துய்த்தனன் கருமந் தொலைந்திடு முடிவிற் றொடக்குறு மாயை
விட் டகன்று, னித்தகை யாய வருணவாச் சிரமத் தியன்றவா சரனை
யான் மறையின், வைத்தசித் தாந்த வருத்தம தாலே மறைவழி
யன்றிமுத் திக்குப், புத்திவே றில்லை யில்லேகா ணளப்பில் புனித
மாந் தருமநூன் முழுதும். (௩௭)

மேதகும் வேத வங்கமு முபவே தங்களுந் புராணத்தின் விரி
வுந், தீதில்சாங் கியம்யோ கங்கன்பா சுபதச் செய்தியுந் திகழும்வே
தஞ்சொல், சாதிகண் மிகுமாச் சிரமங்க ளுடைய தருமமு மேனைய
பிறவு, மாகிதூ லாய மறைக்குமா நிலதா மெனினது வேபிர மாணம்.

அன்றிய வனைத்து மோர்பிர மாண மன்றுகா ணைவைசில
பிரிநுதி, நின்றுள் மறைக்கு மாறுபா டாவ நிகழ்பிர மாணமற் றல்ல,
நன்றுமில் வியல்பான் மறைசொலு முறையே நடைபெறல் வேண்டு
மென் றுரைத்துக், கொன்றையம் படலைப் புரிசடைக் குழகன் யுக
வியல் கூறலுற் றனனால்.

(௩௬)

ஆகச்செய்யுள், ௧௪ நட்ச.

மு ப ப தா வ து

யுகதருமங்கூறியஅத்தியாயம்.

—***—

கால தத்துவ வறிஞர்நான் சுகமெனக் கணிப்ப
ரேல வற்றினுண் முதலுகங் கிருகமா மிரண்டாம்
பாலதாவது திரேதமூன் றதுதுவா பரமா
ஞால மீதினி னுண்கதா முகங்கலி நவிலின்.

(௧)

முண்ட சுததவி ஈகந்தவன் முதலுகக் கடவுள்
விண்டொ டர்ந்தெழு கதிரிரண் டாவதின் வேந்தன்
றண்டு முய்நறுந் தாமன்மூன் றுவதின் றலைவன்
மண்ட லம்புக முருத்திரன் கலிக்குமன் னவனே.

(௨)

சத்து வங்குண மாவது முதலுகந் தனக்குச்
சத்து வத்துட னிராசத குணமடுத் ததற்கு
வைத்த ராசத குணத்தினைத் துவாபர மருவு
மெத்தி றத்தினுங் கலியுகந் தாமத மெப்தம்.

(௩)

ஒன்ற தாகிமே லாகியே யொளிகு முற்றதான்
மன்ற நாடொறுந் தூயதாய் மழவிடை வடிவாய்
நின்ற நம்முடை யூர்திகா ணங்கது ரீதி
துன்று முந்திய யுகத்தினுற் பதத்தொடுஞ் சுடரும்.

(௪)

முப்ப தத்தொடு நிலைபெறு முதிர்கிரே தத்திற்
செப்ப ரும்பத மிரண்டொடு துவாபரஞ் சேரு
மப்ப தத்திலொன் றேகலி யுகத்தினி லமரு
மிப்ப குப்பினி லுணர்தியா வினிதுக தருமம்.

(௫)

முன்னு கத்தினின் முத்தழன் மறையவர் வலியோர்
பின்னு கத்தினிற் பெருந்திறன் மன்னவர் பெரியோ
ரன்ன தற்கடுத ததனிடை வணிகவே யதிக
ருன்ன ருங்கலி யுகத்திலவே ளாளரே யுயர்ந்தோர். (௬)

ஆதி யாமுகந் தியானமுந் தவமுமாற் றிடலாம்
போது ஞானயோ கம்புரிந் திடறகுந் திரேத
மாது வாபரங் கருமயோ கம்வகுத் திடலாம்
பேத மாங்கலி தானமொன் றுஞ்செயப் பெறுமால். (௭)

முந்து கத்தினி லனைவர்க்கு முழுத்திடு மாயுள்
வந்து தேவருந் திருத்தியா யுவப்புடன் வதிவர்
சுந்த ரந்திகழ் வடிவம்வா ணள்வலி தொலையா
வந்த மில்பல னிவ்வுகத் தனைவர்க்கு மொக்கும். (௮)

அடுத்த திற்சிறி தொருவருக் கொருவர்மா ருவர்
விடுக்க ருந்துவா பரத்தினில் வெம்பசி தாகந்
தொடுத்துண் டாகிய பலதுயர் மறையவர் தோய்வர்
கடைப்ப டுங்கலி முறைமையைக் கழுறுதுங் கேட்டி. (௯)

பிரம நிட்டித னுகிவிஞ் சையிற்பெரி யவனு
முரிமை வேதியன் றனைத்தபோ தனன்றனை யுயர்ந்த
தருமநிட்டிதன் றன்னையெவ் விடத்தினுஞ் சால
வருமை யெண்ணிடா தனைவரு மிகழ்வரங் கங்கே. (௧௦)

மறைய வனறனை மனனனை வணிகனை வாக்கான்
முறையி கந்துள பழிமொழி தன்னையு மொழிவர்
தெறுத ருங்கொலை யாதிய வினைகளுஞ் செய்வர்
சூறையில் வஞ்சக மெளவியம் பெருமிதங் கோபம். (௧௧)

காமம் பொய்யுரை மயக்கமீ யாமையாங் கார
மாம னைத்துமெக் காலமுங் கலியின தழுக்காற்
றாமி யற்கையா மாந்தர்பாற் றங்குறு குணமாய்த்
தீம னத்திடை விழைவுடன் வளர்வன தினமும். (௧௨)

சிவனி டத்தினி லன்பரா சியசிலர் திருமா
லவனி டத்தினி லன்பரை யவனையாங் கிகழ்வ
ரவனி டத்தினி லன்பரா சியசில ரானாற்
பவம கற்றிய வன்பரை யவன்றனைப் பழிப்பார். (௧௩)

முருகு விம்மிய முளரியந் தவிசின்முன் னவனைப்
பரவு வேர்சிலர் பணிப்பகை யங்கியைப் பழிப்ப
ருருவி லான்றுய ருழப்பவன் விஞ்சைகற் றுணரான்
றிருவி லானுர னில்லவன் றம்மைநிந் திப்பார்.

(௧௪)

எள்ளல் செய்பவ ரவ்வுகத் தெண்ணிலர் மழையற்
றுள்ள வச்சமு மொண்பயி ருலப்புறு கேடும்
விள்ள ரும்பொரு ளழிகையும் பன்முறை மேவுங்
கள்ள மாந்தர்கள் கருணையு மறிவுமில் லவராய்.

(௧௫)

கடவுள் விம்பமும் வெகுளியிற் பிடுங்குவர் கையால்
வடிவு சேர்திரு மேனியை மறையவர் முதலா
வடைவின் மூவரு மலர்க்கு யருச்சனை யாற்றா
தொடியு முள்ளமோ டொருவுவ ரச்சமு முறராய்.

(௧௬)

மருண்டு தத்தமக் கமைத்துள முறையினை வழவி
யிருண்ட புல்லிய வொழுக்கத்தி லெய்துவ ரினையர்
தெருண்டு பெட்பொடும் வீடுபே ரெய்துவான் சிந்தை
முரண்டொ லைத்திடு முதுமறை நவின்றிடன் முயலார்.

(௧௭)

ஈட்டு மொண்பொருள் வேட்கையா விம்மையின் பயனில்
நாட்ட மாகிநால் வேதசாத் திரங்களை நவில்வார்
வேட்டு வேள்விமுன் னாகிய நற்செயல் வினையார்
மூட்டு வெவ்வினைக் கவிவந்து தோன்றினிம் மூவர்.

(௧௮)

பொருளை யீட்டுவர் நீதியின் நிப்புக்கு வேண்டி
யிருளை யோட்டிய வெரிசுடர் வேள்வியை யிழைப்ப
ரருளை வீட்டுவ ராருயி ருய்ந்திட வன்பான்
மருளை வாட்டிய மகஞ்செயார் மறுமையைக் குறியார்.

(௧௯)

தாங்கள் பின்னவன் றன்னுழைக் கேட்பர்க டனத்து
வீங்கு பெட்பினு லவன்றனை வியந்துசே விப்பா
ராங்க வன்றனோ டுபித்துரை யாடியெஞ் ஞான்றும்
பாங்கி னாற்பரி சித்தூட னுண்டுகண் படுப்பார்.

(௨௦)

வினைஞர் வேந்தனுக் கமைச்சரா யறிவின்மேம் படுவர்
புனித வேதிய ரருளின்றி யுயிர்க்கொலை புரிவ
ரினிய தண்புனல் படிசுலர் செபம்பல வியற்றார்
மனையின் முத்தழல் வளர்த்திடார் வறிதருந் துவரால்.

(௨௧)

கடவுள் பூசையிற் கருத்தில ராகுவர் கலியின்
முடிவின் மந்திரத் தொடுமுழு நீறுபூ சுவதும்
வடிவு நத்திரி புண்டரத் தரிப்பது மறந்து
நெடிது மோர்மயக் கத்தினால் விடுவரின் நெறியை. (௨௨)

மற்று முள்ளன வாகிய வறங்களு மறையி
லுற்ற வக்கினிட் டோமமா தியவுயர் மகமு
மெற்றை ஞான்றினு மிடைவிடா தியற்றுதம் விதியு
முற்று நீக்குவர் முதுதிரி புண்டர மெனினும். (௨௩)

தரித்தி டார்மறை தம்மொடு சாத்திர புராணம்
பரித்த பாரத மிவற்றினை நொய்தெனப் பழிப்பர்
விருப்பொ டஞ்சிலர் வியந்துகா பாலமே வுலர்க
ளருத்தி யாற்சிலர் பாசுப தத்தினை யடைவர். (௨௪)

சிலர்ப வுத்தமே விழைகுவர் சிலர்பா சிவத்தைப்
பலவி தப்படு மென்பர்க ளொன்றெனப் பகாரர்
சிலர்ம கிழ்ந்துலோ காயதம் பெரிதெனத் தெளிவர்
சிலர்வி ரும்புவர் யாமளஞ் சிறுத்தென் றெண்ணி. (௨௫)

சிலரி லாகுளஞ் சீரிதென் றினிதுசிக் திப்பர்
சிலர்க டாம்வயி ரவத்தினை மேலெனத் தேர்வார்
சிலர்து ணிந்தவ ராகிவா மந்தனிற் றிகழ்வர்
சிலர்கள் சாத்தமுஞ் சிலர்கள்சாம் பவமுமாய்ச் சேர்வர். (௨௬)

வேறு.

தந்தஞ் சமயத் தினுக்கியையத் தாந்தா முயர்ச்சி பெறச்சாற்று
மந்தன் பனுவல் கருமற்றைச் சமய நூலு மருமறையால்
வந்த பிரமா ணத்தனவா வவற்றைத் தாமே மதித்துமிகச்
சின்தை யுவந்து கலிமுடிவிற செய்வார் மறையேயர் முதன்மூவர். (௨௭)

கலியின் முடிவிற பின்னவர்தாங் கறையற் றிலகு வெள்ளையிறுந்
தலைமுண் டனமுந் துவராடை யுடையு முளராய்த் தவஞ்செய்வ
ருலகிற் சிலர்தா முடம்புவிற்ப ருயருந் தீர்த்தஞ் சிலர்விற்பர்
சிலர்தண் டயிலம் விற்திடுவர் சிலர்விற் றிடுவர் தெர்வத்தை. (௨௮)

சிலர்தார் தீம்பால் விற்திடுவர் சிலர்தாங் கிருதம் பகர்ந்திடுவர்
சிலர்தாம் புதல்வர் தமைப்பகர்வர் சிலர்தா மனைவி களைவிற்பர்
சிலர்தாம் பகர்வர் தானியத்தைச் சிலர்தார் தெண்ணீர் தனைவிற்பர்
சிலர்கள் னியுரை விற்திடுவர் சிலர்தாம் பசுவை விலைசெய்வர். (௨௯)

சிலருன் றன்னை விற்றிடுவர் சிலர்கள் ளினையே விற்றிடுவர்
சிலர்தம் முடனே பிறந்தவரை விற்பர் தீய கலியுகத்தி
னிலவு கதிர்கான் றிடுமுந்நூன் மறையோர் தம்பா னிதிகவர்வான்
புலவு கமழுங் கூரிலேவே லரச ரேவற் பொருபடைஞர். (௩௦)

தானைப் பிணிப்பர் தடங்கையைச் சிக்க யாப்பர் தனையிடுவர்
முனாந் துயர்செய் திம்முறையே முழுதும் பழிப்பர் முறைபிறழ்ந்து
நாளு முயர்ந்த வாதனத்தி னுன்காம் வருணத் தவரிருப்ப
ராளுந் தலைவ ரெனக்கீழ்கின் றந்த னுளர் சேவிப்பர். (௩௧)

அன்னோர் தம்மை வாழியவென் றருமா மறையோர் பழிச்சுவர்கண்
முந்நூன் மார்பர் மேலிருத்தல் கண்டாற் பின்னோர் முகங்குறுப்பர்
பின்னோர் தம்வா யிலின்மறையோர் சமயம் பார்த்துப் பெரிதிரூப்ப
ரன்னோர் தமக்கு மறைபவர்க ளருநூல் வருத்தி யறிவிப்பார். (௩௨)

மறையின் பொருளை மாந்தியின் பொருட்டு மற்றுக் கவர்க்குரைப்பர்
முறையின் றெவருங் கலிதொடங்கிற் பிறனில் னிழைத்து மோகிப்ப
ரறையி னின்னு மெத்துணையென் றறைவோ மறையின் வரம்பாய
துறையு மழிந்து விடுமிவ்வா ருய கலியின் றோடமற. (௩௩)

செயிர்தீர் மறையின் முறைநிறுவச் சனகன் முதலோர் திறத்துநா
மயர்வின் ஞான முணர்விப்போ மாழி யேந்து நெடுமாலு
முயரு முலக முழுதுமினி தோம்பற் பொருட்டோ ருருவுகொடு
பயனு மறையின் பொருடெரியப் பலகுத் திரங்கள் பண்ணுவனாள். ()

அனையோன் றனக்கு மாணவக னாகி யுள்ளான் சயிமினிமற்
றியையோ னமதா ணையின்வயத்தால் விபாபிக் கின்றோ னிவன்றானு
நனியுங் கரும காண்டநடத் தற்கு மனைவாழ்க் கையைநண்ணி
வினைதீர் வேள்வி தானங்க ளிழைத்து விதியின் மிகவொழுகி. (௩௪)

தன்னு மத்தாற் சயிமினிசூத் திரமென் றுரைப்பன் றருமத்தை
யின்னோ ரிருவர் தாமுமறை வரம்பை யினிது நிறுவிடுவ
ரந்நான் மறையின் றுறைவழியை யாகு மளவை பயின்றெவரு
மின்னு தனதீர்ந் தினிதுய்வ ரிதனான் வருந்தி யெவ்விதத்தும். (௩௫)

வீடு விழைந்த மறையவன்றான் வெய்ய கலியின் றோடமற
நாட லரிய மறையொழுக்க நிலைநின் றினிது நடாத்திடுக
தேடு ஞானத் திச்சைவரிற் றிகழுங் கிரியை விரிவின்றிக்
கூடு மவற்றைச் சிறிதிழைத்து ஞானப் பயிற்சி குறித்திடுக. (௩௬)

ஞானப் பயிற்சி யாற்பாவ நண்ணி டாது சருகுதிரள்
கானக் கனலி எனப்பட்டாற் கணத்திற் றுகளாய்க் கரிவதுபோன்
ஞானத் தழலா லறிந்திழைத்த வினையோ டெல்லா நசித்துவிடு
ஞானி கிரியை செய்திடினுங் கலியின் றோட நனுகுரன். (௩௮)

வேத முடிவின் கேள்வியின்றி விடினு மிசையா ததைமிசைந்து
நீதி யல்ல செய்திடினு மவனைத் தீங்கு நெருங்காவாம்
போதும் பரம ஞானமுறிற் சிவமே யாவன் புண்ணியமுந்
தீது மவனைச் சேராமற் சிதைத்து விடுமெய்ஞ் ஞானத்தால். (௩௯)

சிறிது முயற்சி யோடிருந்தும் பெரிது முயிர்க்குச் சிறப்பளிக்கு
மறுவி லின்ப நலனுதவு மிடைபூ நனைத்து மாற்றிவிடு
முறுதி யாக வெஞ்ஞான்று ஞானப் பயிற்சி யுறல்வேண்டு
மறவி னிடைவா யிலிரும்ப மமிழ்த்தி நெவ்வாற் றுனுமது. (௪௦)

சின்னாட் சென்ற வளவிலே தெண்ணீர் நிறைந்து விடுமதுபோற்
பன்னா டோறும் பயின்றவர்க்கு ஞானம் பரிபூ ரணமாகுந்
துன்னா நின்ற விர்தனத்து ளிருந்த வன்னி சுடல்போல
வுன்னா நின்ற ஞானமுமுள் ளிருந்தே மாசை யுடன்றெறிக்கும். (௪௧)

நீசக் கன்னி தனைநிருபன் விழைந்தா லவளு நிருபனுக்கங்
காசைக் கிழத்தி யாமெவரும் பழிப்பற் றவளை யறமதிப்பர்
பூசக் கரத்தி னெய்யவனு ஞான வேந்த னெடுபொருந்தின்
மாசற் றவனை வானவர்தா னவரும் பழியார் மதிப்பரே. (௪௨)

எற்றை ஞான்று மிஞ்ஞான மெனுமு தியத்துக் கழிவில்லை
மற்றை யதுவு மறைமுடிவின் ஞான மன்றி வேறன்று
சொற்ற வினைய முறையன்றி யாவ நென்னினுற் தொல்காசி
பற்றி யடைந்து பரிவினெடு மணிகள் னிகையிற் புனல்படிந்து. (௪௩)

ஆதி யகிலே சனைச்சேவித் தியன்ற பூசை யாங்கியற்றி
யோது மொருநா ளானாலு மிரவு பகலு முணவொழிந்தோன்
மோது கலியின் றோடத்தைத் தணப்ப னன்றி முரிதிரைநீர்ச்
சீத நறும்பொன் முகரிசூழ் திருக்கா ளத்தி சென்றடைந்து. (௪௪)

தெண்ணீர் தோய்ந்து தென்கயிலை நாதன் நனையுந் தெரிசனைசெய்
துண்ண தற்றைக் குபவசித்துப் பூசை யிழைத்தோ னெருகாலு
நண்ணுன் கலியின் றோடமவன் பிறவிப் பிணியு நனிதீர்வன்
விண்ணோர் பரவு மப்பதியை வருந்தி யெனினு மிகவடைந்து. (௪௫)

அன்பி னுடனே யாவனொரு மனித னாங்கண் வதிவனவ
னின்ப மனிதர் தம்முளுமற் றெல்லோ ருள்ளு மிணையில்லான்
முன்பக் கவிதோ டர்தூர்ப்போ னிம்மா நகர்க்கே துணிந்துறைக
நன்கு திருக்கா ளத்திருநர் நாதன் றன்னை வணங்காமல். (சக)

முத்தி விழைந்தோன் முதிர்பசிக்குச் சொன்றி யல்லான் முதியவிடந்
துய்த்த சதூர னாகுவனாற் சுருதி முடிவின் மறைவாகி
வைத்த ஞான முனக்கிசைத்தேம் வந்த திதுதான் வழிவழியாச்
சுத்தர்க் குணர்த்து மற்றையர்க்குச் சொல்லே லென்றான் பாஞ்சோதி.

ஆகச்செய்யுள், சசஅக.

மு ப ப த் தோ ன் ரு வ து

ஞானோபதேசமுணர்த்தியஅத்தியாயம்.

—❖❖❖—

முந்துவே ரொருகற் பத்தின் முதுதேவ தாரு காவி
லந்தனர் பிருகு வென்பா னத்திரி வசிட்டன் னாய
சிந்தையின் புலக னாதி கவுதமன் நிகழ்மா ரீசன்
முந்துபி கால பத்ர னாயுண்மான் சுமந்து துக்கன். (க)

கிங்கண னுருத்ர பத்தன் கிஞ்சகப் பிரபன் மாரன்
கங்கணன் கவுசி கன்கா கோலு கனருட்கா குத்தன்
றங்குகா சிபன்சம் வத்த னுதுர்தோது தவக்கி ரீடி
யங்கமர் பிரிய னாதி வருணன ரோக்கி யன்றன். (உ)

கண்ணுவன் விசுவா மித்ரன் புலத்தியன் கணன்ச கேது
நண்ணிய கிருது சீல வானே தூர்ப் பெலன்மெய்ஞ் ஞான
மண்ணுது ரதிக்ர மன்ற னாதிபா மருந்த வத்தோ
ரெண்ணுது நாற்பத் தெண்ணு யிரவரங் கிருந்தா ரன்றே. (ங)

அன்னவர்க் கிருளே வீட்டி யரியனா னம்போ திப்பான்
முன்னநாங் கணவ னாக முகுந்தனம் மனைவி யாகப்
பன்னருங் கோல மெய்திப் பாசடைத் தவப்பன் ளிக்கட்
டுன்னுனர் காணக் சென்றேம் பவியெனத் தொல்வ னத்தே. (ச)

மற்றவர் பன்னி மாறெம் வனப்பினை வந்து நோக்கி
யற்றன ரறிவு நாணு மாசைகைம் மிக்க ழிந்தார்
பற்றகன் முனிவர் மைந்தர் பாரியாம் வஞ்ச மாதை
முற்றினர் தமுனி யாரு முயங்கினர் மோகித் தார்கள். (ரு)

அழிதரு கிழத்தி மாரை யந்தண ரறவோர் நோக்கித்
தழலெனச் சீறி யாபி சாரமாங் கிழைத்தா ரெம்பான்
முழுவது மேவிச் சாரா முறைமைகண் டெவரு மொய்த்துப்
பழிவிளைத் தவனீ யார்கொல் வந்ததென் பகர்தி யென்ன. (க)

என்னைநா னின்ன னென்றே யியம்புவ னுமக்குப் பின்னர்
மன்னிய விவனோ டுண்டு வந்தது தவத்துக் கென்ன
நின்னுடைத் தவத்துக் கேது குறையென நெருப்பிற் பொங்கித்
துன்னினர் நீங்கி யில்லந் தோறுமியாம் பவிசொன் போதில். (எ)

ஏந்தெழிற் கற்பின் மிக்க வருந்ததி யெம்மை நோக்கிப்
போந்துதான் விளக்கி யன்பி னுதனத் திருத்திப் போற்றி
யேயந்தபாத் தியமுன் னாய யாவும் தினிய கூறி
வாய்ந்திடு பவிபு நல்கி வணங்கின ளொன்று சொற்றான். (அ)

யாண்டுளீர் யாவர் நீர்தும் மொழுக்கம்யா தென்றான் யாந்தா
மீண்டுந் தருவ னன்று தேவனன் றியக்க னன்று
காண்டகு மரக்க னன்று கருதினமா னிடனு மன்று
தீண்டரும் பாம்பும் புள்ளும் பசவுமன் றுண்மை செப்பின். (க)

சத்தமுன் னைந்து மன்று தயங்குமைப் பூத மன்று
புத்தியைப் பொறிக ளன்று செய்விப்பான் புசிப்பா னன்று
வித்தையன் றவித்தை யன்று விதந்தவாச சிரமி யன்று
துய்த்திடு மின்ப மன்று துன்பமு மன்று தோகாய். (க0)

சாதனஞ் சாத கன்சீர்ச் சாத்திய மன்று சாற்றப்
பேதைகேள் சித்தர் தம்முட் பெரியம்யாம் பிரிவற் நெங்கு
நீதிய வியோமம் போன்று நிறைந்துளே நிறைந்த வாற்றால்
யாதொரு தலத்தி னின்றும் போந்தன மெனப்ப டேமால். (கக)

ஆயினு மவிர்செஞ் சோதி யருக்கன்மண் டலத்தே நின்றஞ்
சேயிழை யோடு வந்தே மிருவர்க்குஞ் சிந்தை தம்மின்
மேயின செப்த றுனே விழுத்தகு மொழுக்க மாரு
நீயினி யுணர்ந்து கோடி நிகழ்த்திய வினைய நீரால். (கஉ)

நின்னுடைக் கணவ னெம்மை யாதரித் ததனு னீவந்
தென்னிடைப் பரிவு கூர்ந்திட் டினிதுப சரித்த வாற்றா
லுன்னிடத் துவகை யுற்றே மெனவவ னொருவி வஞ்ச
மின்னிடை யவடன் னோடு மறைந்தனம் விரைந்து மாதோ. (கஃ)

வேறு.

அங்கண்மா ஞாலமு மசைந்த தத்தவர்
தங்கண்மந் திரங்களுந் தவறச் சிந்தையிற்
பொங்குறு தியானமும் பொலிவ ழிந்தன
மங்கல வனமும்பின் வனப்பின் றுயதால். (௧௪)

ஆங்கவ ரனைவருங் குழுமி யந்நிலைத்
தேங்கம லத்தவி சுவந்த தேவனைத்
தாங்குறு குற்றனர் தொழுது தாழ்ந்தன
ரீங்குறு செய்திகள் யாவுஞ் சொற்றனர். (௧௫)

சொற்றவை கேட்டலுஞ் சுருதி நான்முக
னுற்றெமை யுளத்திடைத் தியானத் தாலுணர்ந்
திற்பென விசைப்பனும் மிருக்கை யெய்துறப்
பெற்றவன் மாலொடு பிறைகொள் வேணியான். (௧௬)

கட்புல னாகவுங் கடவுட் டன்மையை
யுட்கொளா துணர்விழந் தூம ராயினீர்
மட்குறு மகமுதன் மற்றி யாவையுந்
திட்பமாங் கல்வினீகள் விகளுஞ் சிந்தினீர். (௧௭)

முந்துபல் பவந்தொறு முயன்ற நன்மையா
லந்தமில் பரம்பொரு ளணையப் பெற்றுநுஞ்
சிந்தையின் மருட்சியாற் றெரிவு றுமையின்
வந்தனீர் மலர்கடீய் வழிப டாமலே. (௧௮)

எவனரு ளாலுல கினிது தோன்றுவ
வெவனரு ளாலவை யினிதொ டங்குவ
வவனுமை யடுத்ததும் மாண வத்தின
விவனென வறிவுறீ ருமைவிட் டேகினுன். (௧௯)

அறிவுமக் கின்மையா லவம தித்தனீர்
மறுவில்சீர் வானமுன் வகுத்த பூதமு
மெறிகதிர்ச் சுடர்களும் யாவ னுணையி
னெறியிணி னின்றுதந் தொழினி கழ்த்துவ. (௨௦)

அவற்றினுக் கீசனா மவனை யெள்ளியே
தவக்குறை யாலையோ தவறி ழைத்தனி
ருவப்புறு பிரமனு முவண லூர்தியுஞ்
சுவர்க்கமன் னனுமவன் வேறு சொல்வதென். (௨௧)

இனிதளிப் பவனவ னில்லென் பானவ
 னனைவருக் கும்முயி ராவ னன்னவ
 னெனைவறற் றொடுமியைந் தியைந்தி டானவன்
 றனைநிக ரவனியல் சாற்றற் பாலதோ.

(௨௨)

மாசிவ னுருத்திரன் மகேச னீச்சுரன்
 பேசருஞ் சங்கரன் பிரம மென்றுமற்
 றேசறு பெயரினால் யாண்டுந் தோயினு
 மாசிலிவ் விடத்துளா னெனவ கப்படான்.

(௨௩)

பாவனை யில்லவன் பாவிக் கப்படா
 னோவரு மலங்களோ ரைந்து முற்றிடான்
 மேவுமைந் தெழுத்துரு வாய்வி ளங்குவான்
 யானினும் வடிவில னென்ன லாகியும்.

(௨௪)

மற்றுதும் மிடத்தருள் வைத்த தால்வடி
 வுற்றுமக் கெதிருற வுலகம் யாவையும்
 பெற்றிடு மாயனும் பெண்ண ணங்குடன்
 றுற்றதும் வனத்திடை வந்து தோன்றினான்.

(௨௫)

அன்னவன் முத்தியை யளிப்ப னென்றுளத்
 துன்னிரீர் சரணடைந் துய்ய வேண்டுமே
 ஷிநிலை யேசிவ லிங்க பூசனை
 மன்னுபு நாடொறு மிழைத்து வாழ்த்துமின்.

(௨௬)

எத்தலத் துளதுகா ளத்தி யென்பது
 தத்துபொன் முகரியெத் தலத்தி னுற்பவ
 முத்தியை யறம்பொரு ளின்ப மூன்றுடன்
 பத்தர்கட் கெத்தலம் பாலிக் கின்றது.

(௨௭)

எந்நதி கங்கைதோயந் தமல மெய்தினண்
 மன்னுகோ தாவரி வந்து மூழ்கியே
 பொன்னெடுங் கிரிவலம் வந்து போற்றுபு
 தன்னடைந் துளவினை தணந்து போயினள்.

(௨௮)

நன்னதி யாவுமெந் நதியின் மூழ்குபு
 துன்னருந் தம்வினை துரந்து போகுவ
 வந்நெடுந் தலந்தனை யடைந்து நீவிரு
 முன்னருந் காமமா தியவு றுதொரீஇ.

(௨௯)

ஐந்தையு மடக்கியந் நதியி னாடிமற்
 நெந்தைகா ளத்திவெற் பிணையு நல்வலம்
 வந்துதாழ்ந் தெழுந்தவண் வைகி யற்றைநா
 ளந்தணர்க் குஞ்சிவ யோக ராயுளார். (௩௦)

தமக்குமற் றன்பர்க டமக்குந் தானங்க
 ஞமக்கியன் றனவளித் துணவொ ழிந்திருந்
 தமைப்பருந் தொல்வன மடைந்தி லிங்கத்தி
 லுமைக்கொரு பாகனை யுவந்த ருச்சனை. (௩௧)

ஆற்றுமி னப்பொழு தண்ண ரோன்றுவன்
 போற்றுமின் பூசனை புரிமி னன்னவன்
 மாற்றருங் கருணையால் வளங்கொண் மாமறை
 யீற்றினின் ஞானமாங் கினிது ணர்த்துவன். (௩௨)

வெய்யதோர் மாயையை வீட்டி வீடெனு
 மையறு காட்சியா னந்த வாழ்வுபெற்
 றுய்யுமி னெனவய னுரைப்ப வாங்கவன்
 செய்யதாள் பன்முறை பணிந்து சேவித்தே. (௩௩)

குழறிய மொழியினர் கூப்புங் கையினர்
 பொழிபுனல் விழியினர் புகழு நாவினர்
 விழுமிதின் விடைகொடு போதன் மேயினார்
 தழுவுபொன் முகரியந் தண்ண றம்புனல். (௩௪)

ஆடினா ராடுறு மளவின் முன்னமே
 கூடிய பாவம்யா வுங்கு லைந்தகன்
 ரோடின விறைவனை யுவந்து கண்ணுறீஇ
 மாடுற மும்முறை சூழ்ந்து வாழ்ந்துபின். (௩௫)

மறைமொழி மனுவின்னும் வழக்கி னும்புகழ்ந்
 திறைவனை நினைந்துண வின்றி யப்பக
 லுறுபுனற் பிறறைஞான் றுவந்து மூழ்குபு
 குறைவில்லீ ரந்தண ருவகை கூர்ந்திட. (௩௬)

மழலிளங் கன்றொடு சுரபி மாநிலம்
 விழுமிய நன்னிதி விழைவொ டந்தனர்
 செழுவிய கனிகழங் கீதல் செய்தனர்
 பழுதில்லீர் வேதியர் பரம யோகியர். (௩௭)

கண்ணுத லடியவர் களிசி றந்திட
வுண்ணுறு மறுசுவை யடிசி லூட்டுபு
நண்ணுகா ளத்திரா தற்குப் பூசனை
பண்ணினல் விடைகொடு பணிந்து போயினர். (௩௮)

பண்டையி னெல்லையிற் பதிந்து நற்றிரி
புண்டா றதலினர் புனித னைந்தெழுத்
தண்டுறு தாராகத் தழுத்து நாவினர்
மண்டொளி திகழ்சிவ லிங்கம் வாய்ப்புற. (௩௯)

கட்டழ குறக்கொடு கமழ்தெண் ணீரினான்
மட்டவிழ் மலரினால் வளர்செஞ் சாந்தினு
லுட்டெளி வுடையர் பூ சனையு ஞற்றினர்
தட்டுத விலாதுபல் காலந் தங்கியே. (௪0)

இன்னண மொழுகுறு மேல்வை தன்னில்யா
மன்னவர் மகிழ்ந்துறை யவ்வ னத்தினி
னன்னலந் திகழ்கிரு நீறு நன்னுதன
மன்னுபுண் டாமொளி வயங்கி வாய்த்திட. (௪௧)

கொடிபுரை துண்ணிடைக் கொம்மை வெம்முலைக்
கடிகமழ் கருங்குழற் கவுரி தன்னொடு
நடைபயின் துள்ளுளே நகைகொண் டன்னவர்
கடைதொறும் பலியினைக் கைக்கொள் வாமென. (௪௨)

அடைந்தன மந்நிலை யனையர் கண்ணுறீஇத்
தடங்கம லத்தயன் சாற்றும் வாய்மொழி
திடங்கொளு மனத்தினர் சிந்தை யாலறிந்
துடங்குவந் தனைவரு முவந்து கிட்டினர். (௪௩)

அண்ணலிவ் வண்ணமே யனைவ னென்றுளத்
தெண்ணியிங் கவனெழுந் தருளி னானெனத்
துண்ணென வார்த்தனர் தொடர்ந்து சூழ்ந்துநந்
தண்மலர்த் தாளினை பற்றிச் சாலவும். (௪௪)

மனமகிழ் சிறந்துபன் முறைவ ணங்கினர்
புனல்பொழி விழியினர் புளக மெய்யினர்
கனிதரு முளத்தினர் கரையில் காதலர்
நனிமிகக் குழறிய நாவ னொற்சொல்வார். (௪௫)

இறையுமோ ரறிவிலா திருண்ட சிந்தையிற்
சுறியரேஞ் செய்பிழை பொறுத்தி தீரரும்
பிறவியங் கடவிடைப் பெரிது மாழ்கிமற்
றுறுதுணை யின்றிறொந் துளையு மெங்களை.

(சக)

புரந்தருள் புரந்தரு ளென்று போற்றிநின்
றிரந்திரந் தடியில்வீழ்ந் தெழுந்து பன்முறை
நிரந்தன ரருச்சனை நிரப்ப வந்திலை
வரந்தரு முமையொடெம் வடிவு காட்டியே.

(ச௭)

சொற்றன மிவையருந் துறவிர் காளுமக்
கற்றமின் ஞானமா யநாதி யாகவீ
நெற்றிட லாய்மறை யுரைத்த தாமொரு
சொற்றனைச் சொல்லுதுந் துணிந்து கேட்டிரால்.

(ச௮)

நுண்ணனு வுக்குநா நுண்ணி தாமனு
வொண்மகத் தினுக்குநா முறும கத்தெனல்
பண்னுமெவ் வுலகும்பாம் பழையன் ருனும்பா
நண்ணிய புருடனு மீசன் ருனுநாம்.

(சக)

இரண்மயன் ருனும்பா மேக நாதன்யாங்
கரமொடு தாள்செவி கண்ணின் ருயினுந்
தெரிசுவ முழுவதுஞ் செப்பல் கேட்குதுந்
திரிசுவ மெங்கனுஞ் செய்வம் யாவையும்.

(௩௦)

எம்மிலே யாவையு முணர்தும் யாமெமை
நம்முடை யறிவினு னனியு ணர்ந்துளே
மம்மமற் றென்றினு லறிகின் றேமலேஞ்
செம்மைவே தங்களாற் றெரிசு வோமும்பாம்.

(௩௧)

மாமறை மூலநா மறையி னீற்றினிற்
சேமுறு வித்துநாந் தீங்கு நன்மைக
ளாமவை யெமக்கிலை யழிவுந் தோற்றமு
நாமறி யோம்வரு ணாதி யும்மிலை.

(௩௨)

சத்தமுன் விடயமுஞ் சாற்று மாயையும்
புத்தியு முடலமும் புரிவி னைப்பயன்
றுய்த்தலுஞ் செய்தலுந் தொழில்செய் வித்தலு
முய்த்திடு கருத்தனு மொன்று மன்றியாம்.

(௩௩)

எம்முள்யாம் விளங்குதும் யாமெ வற்றையு
மெய்ம்மையாய் விளக்குவம் வெளியி னின்றும்யா
மம்மவோ ரியல்பிலே மலம கன்றுளே
மிம்முறை யாகிமற் றென்றும் வைகுதும்.

(௫௪)

தொடருநம் மாயையி னுலகந் தோன்றுவ
வுடவினை வேறென துயிர்க டாமெனு
மடமையி னாற்பலன் விழைந்து மன்னுயி
ரிடருறு பலவினை யீட்டு கின்றன.

(௫௫)

மெய்யினை யுயிரென மேற்கொள் புத்திதா
னெய்துத வியல்பிலே யெமக்கின் ருதலாற்
பொய்படு முடலிலேம் பொய்ய தாமுடல்
செய்திடுந் தொழில்களு மெமக்குத் தீர்ந்தன.

(௫௬)

முன்னும்யா மொருவமே முழுதுந் தோன்றிட
வன்னவற் றொடுகலந் தாலும் வேறியா
முன்னிடி னவையெலா மொடுங்கிப் போய்விடிற்
பின்னும்யா மொருவமே பிறர்மற் றில்லையால்.

(௫௭)

நமக்குமுன் னொருபொரு ளில்லை நாடுறி
னெமக்குமற் றொருபொருள் பின்னு மில்லைநந்
தமக்கினை தானிலைச் சகங்க ளியாவையு
மமைப்பம்யா மெமக்கடங் காத தொன்றிலை.

(௫௮)

விளங்குசங் கற்பமும் விகற்ப புத்தியுந்
தெளிந்திடி னெமக்கிலை செப்பி னெம்மிடத்
தளந்திடு மளவையு மளக்குங் கோல்களு
மளந்திடு வானுமற் றில்லை யாமரோ.

(௫௯)

திகழுவெஞ் ஞான்றினு ஞான சிந்தையின்
மகிழ்வுறு மின்பமா மிலக்க ணம்வதிந்
திகழ்வுறு வெமையறி யார்கள் யாவருந்
தகுதியா னம்மைநார் தாமு ணர்ந்துளேம்.

(௬௦)

அனைத்துமுண் டாக்குதற் கெம்மை யன்றியே
யினைத்தென யாதொரு பொருளு மில்லையா
லெனைத்துநா முணர்ந்திடு மியல்பு தேயலாற்
றினைத்துனை யுயிர்க்கொரு செயன்மற் றில்லையே.

(௬௧)

இயன்றுநாஞ் செய்திடப் படாத தேதுமி
 லயர்ந்தமூ டர்களறி யாதி ருப்பம்பார்
 தயங்குமெவ் வுயிர்க்குஞ்சான் ருகி வைகுவோம்
 வியம்பெறு தோற்றமுந் தோன்றி வீவதும்.

(கூஉ)

உன்னிடின மலத்தினு லலது யிர்க்கினை
 முன்னுயி ரின்னதோர் முறையிற் றேறன்றிய
 தின்னுமே யின்னண மாவ தென்றிடு
 மன்னதோர் விகாரமு மாவிக் கில்லையால்.

(கூங்)

அழிவில நித்திய மாகு மாருயிர்
 பழையன வியாபகப் படுவ வவ்வுயிர்க்
 கொழிவிலா வுயிரும்பா மொன்ற தாவெமை
 மொழியினு மநேகமா மொழிவ ரேனுமாம்.

(கூச)

வேறு.

பண்டை ஞான்று பரிபக் குவத்தராய்க்
 கண்ட நுண்ணிய காட்சி யறிஞராய்
 மண்டு தூய மனத்தின ராய்ப்பலர்
 தொண்டு பட்டுச் சுருதி மொழியினால்.

(கூரு)

தமக்கு நாமுயிர் தானென வெண்ணியே
 சுமக்கு மோகக் கருமங்க னைத்துறந்
 தமைப்ப ரும்பா ஞான மடைந்தனர்
 நுமக்கு மச்செயல் வேண்டி னுவலுவாம்.

(கூசு)

வருண வாச்சிர மத்து வகைப்படுங்
 கரும நீத்துக் கழியு முடலென
 வெருமித் தெண்ணி யுமக்குயி ராவெமைத்
 தெரிம னத்திடைச் சிந்தைசெய் துய்திரால்.

(கூஎ)

மாயை மெய்யினின் மானிடப் பாவக
 மாய சிந்தை யகன்றுசங் கற்பமோ
 டேய பேத விகற்பம்விட் டெம்மைரீர்
 தூய வின்னுயி ராய்த்துணர்ந் துய்யுமின்.

(கூஅ)

நிகரில் வேத நிதியாய்ப் பழையதாய்ப்
 புகரி னாய பொருளா கியவெமை
 யகலு றுதம் முயிர்க்குயி ராவெணி
 நுகரு மின்பமுற் றேயிரு நோன்மையால்.

(கூக)

இன்ன ஞான மியம்பின மின்னரு
டன்னை வைத்தலி னானுந் தமக்கியாம்
பின்ன மற்றிதைப் பெற்றாற் கிரியைக
டுன்னி யாங்கவர் தம்மைத் தொடர்வுறு. (௭௦)

தண்ணந் தாமரைப் பாசடைத் தங்குநீர்
வண்ணம் போன்று வதியுமல் லால்வினை
பண்ணு வான்றனைப் பற்றித் தொடர்ந்திடா
துண்மை ஞானமுற் றேன்வினைக் குட்படான். (௭௧)

அன்ன வன்னிடத் தவ்வினை யென்செயும்
வன்னி யுண்ட துகிலென மாய்ந்திடும்
பின்னர்த் தாந்தொட ராமுற் பிறப்பினிற்
றுன்னு கின்ற வினைப்பயன் றுய்த்தறும். (௭௨)

ஞானத் தானசி யாத்து ஞா
மூனத் தாற்கும துண்டே யுலப்புறு
ஞானத் தாற்குமுன் னானு சஞ்சித்
மீனப் பட்டிடு மேயெரி பஞ்சென. (௭௩)

வினையை மேற்கொடு செய்பவர்க் கவ்வினை
துனையப் பின்னருஞ் சூழ்ந்து தொடர்வுறு
மனைய தாற்பின்னு மவ்வினை யின்பயன்
றனைய ருந்தச் சரீர மெடுப்பரே. (௭௪)

எடுத்த ருந்துழி யின்னு மிழைப்பர்க
ளடுத்த டித்து வினைகளை யாற்றலாற்
றடுப்ப தின்றிச் சகட்டுருள் போற்சுகந்
தொடுத்த வின்றிச் சுழன்று திரியுமால். (௭௫)

உண்ண வுண்ண வுளுற்றும் வினைப்பய
னெண்ண வெண்ண வளவின்றி யீண்டுறு
நண்ணு சாந்தியி னாலு நசித்திடா
வெண்ணு ஞானத்தி னாலன்றி யாவார்க்கும். (௭௬)

இழைத்தி டிவ்வினை யாற்பிறப் பேகுமோ
வழுத்து நன்மையுந் தீமையு மாம்பய
னெழிப்ப தன்றவை யுண்டிடத் தக்கன
செழிக்க வுண்டிபின் சேடித்து நின்றவும். (௭௭)

குறித்தி டிற்சத கோடிகற் பஞ்சென்று
மறித்து முண்டு தொலைத்தன்றி மாள்கிலா
செறித்த நிட்டையிற் செந்தழல் வேள்வியி
லுறைத்த பூசையின் மற்று மொழிந்துள்.

(எஅ)

வினையி னாலும் வினைக ளொழிவுறு
வனைய தாம்வினை யன்றியஞ் ஞானமு
மினைய ஞானத்தி னுலன்றி யேகுறு
தெனவு ரைப்ப ரினிதுணர் மேலையோர்.

(எக)

முத்தி நல்கு முயலும் வினையென
வித்தி னத்தி னளவு மியற்றினீர்
புத்தி யின்மையைப் போக்கதும் பாலருள்
வைத்த லாலுமை தன்னெடும் வந்தனம்.

(அ0)

வந்து நரம்பலி வாங்குநர் போலடுத்
துய்ந்தி டும்பா ஞான முமக்குறத்
தந்தி டும்படி சார்ந்தன நீவிர்வா
முந்தண் பாசடை யாச்சிர மந்தொறும்.

(அக)

அளவி லாத வரும்பிறப் புத்தொறு
மொளிநுஞ் செந்தழல் வேள்வி யுயர்தவம்
வளருந் தானமற் றுள்ளவற் றுன்முனந்
தளர்வில் பாவந் தொலைந்தவர் தங்கட்கு.

(அஉ)

ஞான சிந்தனை நண்ணுநு நற்றவந்
தானம் வேள்வி தகுதீர்த்த யாத்திரை
பூன மில்சிவ பூசை யுளுற்றிடும்
பான்மை யாலிது வல்லே பயன்படும்.

(அங)

துங்க ளுக்குமுன் னோற்குந் தவங்களிற்
றங்கு கின்ற மயக்கந் தழைத்தலாற்
பொங்கு சீர்ச்சிவ பூசை மகத்துவ
மிங்குணர்ந்திலி ரிற்றைஞான் றெல்லையும்.

(அச)

நூவு பில்கிய நாண்மலர் மேலவ
னறிவு றுத்த வறிந்தருச் சித்தனி
ரிறைவ னைத்திருக் காளத்தி யீசனைப்
பெறல ருந்தவக் தாற்றொழப் பெற்றனார்.

(அரு)

பெற்ற தாற்பல பாவப் பெருக்கெலாஞ்
செற்று ளீர்திகழ் வேத சிரத்தினி
லுற்ற ஞானமு முள்ளங்கை வில்லம்போற்
பற்றி னீரொன்று கேண்மின் பகர்ந்திட. (அக)

மறுமை யில்லென மாகடை யாளர்க்கு
மறிவெ னுஞ்சுட ரற்ற குருடர்க்கு
முறுதி யாயவிஞ் ஞான முருசியா
மறுமை யில்லெனும் வஞ்சக ரெள்ளுவார். (அள)

தெருளி லாருந் திகைத்திது கொள்கிலர்
மருளி லாத மதியுடை நீவிரிப்
பொருளை யெண்ணிப் புவியிடை மாந்தருக்
கருளொ டும்பரி பாகத் தறையுமின். (அஅ)

ஊன மின்றிய நான்மறை யுச்சியி
லான ஞானமெஞ் ஞான மதைநுமக்
கீன மாயை யிருளறுத் தின்புறு
மோன முத்தி பெறநா மொழிந்தனம். (அஆ)

மன்னு கின்ற விதனை மறைவழி
தன்னி னிற்பவர் தங்களுக் கோதுமி
னன்னி யர்க்கறி வித்தா லவர்க்கிது
நன்மைக் கேதுவன் றாய்விடு நாடியின். (க0)

அங்கண் மாநிலத் தைதிக நூல்களு
மிங்கு நாம்விதித் தேமவை யெண்ணுறிற்
பங்கு பங்காய்ப் பலபல மூர்த்தியைத்
தங்க டங்களிற் றுபித்துக் கொள்வன. (கக)

அனைய மாக்க மளபபரும பாங்குட
கினிய வாக விருக்கு மவர்களுக்
கெனைய கோடிகற் பங்க ளிகக்கினும்
வினையி னீங்கிய வீடுபே றில்லையே. (கஉ)

மற்று நீவிரிவ் வைதிக மார்க்கத்தை
யெற்று நீர்வரைப் பின்க ணிதமுயி
ருற்றி டும்படி யோதுமி னென்றுநாஞ்
சொற்ற னந்துற வோரது கேட்டபின். (கங)

காமு கிழ்த்துக் களிதூங் குளத்தினர்
சிரமு றப்பணிந் தேத்துபு சிந்தைநைந்
துருகித தங்க னுயிர்க்குபி ராகமைப்
பரிவி னோடென் றும் பாவிக்கும் பண்பராய். (க௭ச)

நாமு ணர்த்திய ஞான வலியினுந்
தோமில் பத்தியி னாலுஞ் சுருதியி
னாமொ முக்கந் திடங்கொண் டரியநாண்
போமு ளத்தின ராயெப் பொழுதினும். (க௭ரு)

அம்மு றைக்க னெழுது யறிவுளோர்
தம்மி டத்தினுந் தாபித் தனாதை
யிம்மு யற்சியி னிவ்வுப தேசத்தைச்
செம்ம னத்தி னவர்க்குத் தெளித்தனம். (க௭சு)

பிறறைக் காலஞ் சிறிது பிறகிடப்
பற்றிக் கேள்விப் படுமவர் தாமெலா
முற்றக் கேட்டு முறையே நிலைநின்று
மற்றுப் பேத மிலாது வதிந்தனர். (க௭௭)

ஆன்ன வர்க்குட் சிலர்க்கரும பாவததாற
சொன்ன ஞானந் துலங்கிய தில்லையாற்
பின்ன ரம்முனி மைந்தர் பெருநதுயர்
தன்னை யெய்தினர் தத்தமிற் றுஞ்சிலர். (க௭அ)

வீற்று வீற்று விகார மடைந்துமுன்
னோற்றி ருந்தகா ளத்தியி னெய்தடைந்
தேற்று வெண்டி ரை முத்த மெறிந்திடும்
போற்று புண்ணியப் பொன்முக ரிக்கணை. (க௭க)

சென்ற டைந்துநந் தீம்புன லாடி னர்
மன்றன் மாக மகத்தின் மகிழ்வொடு
நன்று மும்முறை நம்மை வலஞ்செயா
வொன்னு சிந்தையொ டோரைந் தெழுத்தினால். (க௭௦)

நித்தம் பூசை நிரப்பியொ ராண்டுசெ
லத்தி னத்துறு மாசி மகத்தருண்
முத்தி நல்குநன் னீரினின் மூழ்கியே
யுத்த மத்த ருளத்தெமை யுன்னினார். (க௭௧)

அனைய காலையி லம்பிகை தன்னொடு
மினிய பால ரிருவ ரொடுமுளங்
கனியு நந்தி கணத்தவர் தம்மொடும்
வனச மேலவன் றன்னொடு மா லொடும்.

(௧௦௨)

வச்சி ரப்படை வாசவன் றன்னொடு
மிச்சை வானவ ரேணையர் தம்மொடு
முச்ச கத்தின் முனிவர் குழாத்தொடு
நச்சு மன்புடை நம்மடி யாரொடும்.

(௧௦௩)

பூர ணைக்கட் பொருந்திய வம்மகத்
தார ணத்தி னருந்தவ ரெண்ணிய
கார ணத்தின் கருமம் பயன்படச்
சீர ளித்திடு தீம்புன லாடினேம்.

(௧௦௪)

ஆடு கின்ற வதனா லவர்தமைக்
கூடி நின்றவெம் பாவங் குலைந்தன
தேடு ஞானந் தெளிந்தனர் சிந்தையி
னீட வேதரித் தார்நிலை பெற்றனர்.

(௧௦௫)

மறித்து மந்நகர் தன்னிலம் மாதவர்
சிறப்பி னத்தலத் தெய்விக மேன்மையைக்
குறித்துக் கொண்டவண் வைகிக் குலாவினர்
பெறற்க ரும்பயன் பெற்றிடு மாயிடை.

(௧௦௬)

இயன்ற வாற்றி னிருநிதி தானிய
முயன்றி யாதொன் றளித்த முழுத்தவ
னயன்ற ருஞ்சிவன் றண்ணுரு நண்ணுவான்
பயின்ற வப்பதி யும்பதி சூழ்தரு.

(௧௦௭)

நாடு தானு நமக்குநந் தேவிக்கும்
பீடு சான்றிடு பெட்பளிக் கின்றன
நாடி யங்கண் வதிந்தவர் நல்லந்
தேடி னூர்கிரும் பப்பிற வார்களே.

(௧௦௮)

வாய்மை சொற்றனஞ் சொற்றன மற்றெவர்
தூய்மை பெற்றவந் நாடு தூயர்ந்திடத்
தீமை செய்வது சிந்தையி லெண்ணினோர்
யாமி சைக்குதுங் கேளவ ரின்னலை.

(௧௦௯)

உலறு பங்கி யொடிகவு ளாழ்ந்தகண்
ணிலகும் வானெயிற் றெக்கும் வயிறுடை
யலகை யாகி யபுத வருடமட்
டுலைவு பெற்றுப் பிறந்தே யுழன்றபின்.

(கக0)

புன்ம லத்திற் புழுமுத லாகிய
சென்ம முற்றுத் திளைப்பர் கொடுந் துயர்
நன்மை யாற்றியந் நாட்டைப் புரந்திடுந்
தன்மை யாளர் பெறும்பயன் சாற்றுகும்.

(ககக)

இம்மை யிற்பெருஞ் செல்வ மினிதுபெற்
றம்மை யிற்குட ரம்பொன் விமானமேற்
பொம்ம னல்லெழிற் புத்திரர் பேரர்க
டம்மொ டுந்தமைத் தந்தவர் தம்மொடும்.

(ககஉ)

தேறல் பில்கிய செம்பொற் றருநிழன்
மாறில் செல்வ வளநக ரத்திடை
யீறில் கால மிருந்தின்ப மெய்தித்தே
னுறு தாமரை யொண்பொகுட் டிறுவன்.

(ககங)

மல்ல லோங்கெழின் மாநக ரத்திடை
யெல்லை யின்றிய ளின்ப நுகர்ந்துபின்
முல்லை மூரன் முகிழ்முலை யம்புய
வல்லி கேள்வன் வளம்பதி தன்னிடை.

(ககச)

அங்க வன்றனக் கொத்த வரும்பெறன்
மங்க லந்திகழ் வாழ்வு நெடிதுநுய்த்
தெங்க னுமமினை யின்றிய நம்முல
கங்க டைந்துநம் பாலன்ப தாகியே.

(ககரு)

இன்பம் யாவையு மெய்தி மலர்மக
ளன்பன் றன்னொரு கற்ப மமர்ந்ததன்
பின்பு ஞானமும் பெற்றுநம் பேரரு
ணன்ஞா சேர்முத்தி நண்ணுவ ரன்னவர்.

(கக௧)

செப்பி டிற்றிருக் காளத்தி நாதனுக்
கொப்ப தாக வொருசிவ லிங்கமும்
வைப்பின் மூவுல கத்துளு மற்றிலை
யப்ப திக்க ணடைக வறிந்தவன்.

(கக௨)

ரத்தினில வாழ்ந்தி யாயுயர்
சிறப்பு டைப்பர ஞானத்தின் செய்தியை
யுறக்க ருத்திலர்க் கோதவொண் ணாதிது
பிறப்ப ரத்துணி வார்கட்குப் பேசலாம். (ககஅ)

ஈண்டி யாவாக ள்வவததி யாயததை
மூண்டு கற்பவர் கேட்பவர் முந்தையிற்
றாண்டு பாவத் தொடர்பற்று ஞானத்தைப்
பூண்டு பேரின்ப வீட்டிற் புகுவரே. (ககக)

ஆகச்செய்யுள், க௭00.

மு ப ப த் தி ரு ண் ட ா வ து

* இருபு நிதாகனுக்குபதேசித்த
அ த் தி ய ர ய ம்.

—→***←—

முருகவிழ் தாமரை முதல்வன் முன்னோள்
விரிவுறு முலகுயிர் விதித்துங் காமத்தாற்
பிரிவருந் தேவியுந் தானும் பெப்புடன்
மருவினன் பன்னெடுங் காலம் வைகினான். (க)

மற்றவண் முப்பதி னாயி ரம்மகப்
பெற்றன னன்னவர் கண்ட பேதையர்ப்
பற்றினர் புணர்ந்தன ரனையர் பாங்கரிற்
றுற்றிய வரக்கரெண் ணிலர்க டோன்றினார். (உ)

ஆங்கவ ராலுல கலக்க னெய்தலு
மேங்கினர் முனிவர ரமரர் யாவரும்
பூக்கம லத்தவன் செவிபு லப்படத்
தாங்கரு முறையிடத் தணந்து மோகத்தை (ங)

பரமனை யுளத்திடைப் பதிவித் தெண்ணுருப்
பிரமனஞ் சேலென வவரைப் பேசியே
வரமிகு மொருமக வுயிர்ப்ப மற்றவ
னுமிகு மரக்கரை யொருங்கு வீட்டினான். (ச)

அருந்தவ ரிமையவ ரச்சந் தீர்ந்துபோ
யிருந்தன ருலகெலா மின்ப மெய்தின
பிரிந்துள மலரயன் பின்னைத் தன்னையொந்
தார்தையுற் றெள்ளல்செய் தறைகு வானிவை. (ரு)

* ரிபுவென்றும் இப்பெயர் வழங்கும்.

யாதுசெய் தன்னியா னெனது காமமித்
தீதுடை மைந்தரை யுயிர்த்துந் தீர்த்தில
போதெனய் சொரிதொறும் பொங்குந் தீயெ
காதல்கைம் மிகுந்ததென் றுளங்க வன்றுபின். (க)

தன்னுடை மனைவியுந் தானுஞ் சாத்திக
மன்னியைம் பொறியையும் வாட்டி மாநிலத்
தெந்நக ரங்களு மிணையின் முகிய
நன்னக ராயகா ளத்தி நண்ணினான். (௭)

பின்னலந் தாழ்சடை முடித்துப் பேரொளி
நன்னலந் திகழ்திரு நீறு நன்கணிந்
துன்னருஞ் சீராயு முடித்து ருத்திரன்
றன்னுடை யக்கமா லிகைத ரித்தனன். (அ)

புனிதநீற் றுத்திரி புண்ட ரம்புனைந்
தனியவெண் டுகொழித் திலகு நித்தில
நனிசொரிந் திலங்குபொன் முகரி நன்னதி
தனின்முழு கினன்றிரி காலந் தம்மினும். (க)

சருசொடு கந்தமுங் கனியுந் தானுகர்ந்
தொருபதப் பெருவிந் னுதியை யுன்றிநின்
றிருகர முச்சியின் முகிழ்த்தி யாதினும்
பரிவொரீஇ யுடற்கொரு பற்று மின்றியே. (க0)

உள்ளமும் வெருவா லொழித்தொன் றாய்நறுங்
கள்ளவி ழிதழியங் கற்றை வார்சடை
வள்ளலை மறுவில்கா ளத்தி மாநகர்க்
கிள்ளையந் தேமொழி யுமைதன் கேள்வனை. (கக)

குறித்தெழுத் தைந்தையுங் குடிலை தன்னொடுஞ்
செறித்திடு செபத்தொடு சிந்தித் திம்முறை
மறுக்கருந் தேவர்தம் வருட மாயிர
முறைத்திடு கருத்தினோ டுஞற்றி னன்றவம். (கஉ)

ஆவன்மனைக் கிழத்தியு மனைய பான்மையிற்
றவநனி யிழைத்தன ளிருவர் தம்மையு
முவகையுற் றுமையொடு மொருங்கு தோன்றினோங்
கவலையற் றிருவரு மெம்மைக் கண்ணுறு. (கங)

வீழ்ந்தனர் பன்முறை வீழ்ந்து பின்னருந்
தாழ்ந்தனர் தாமரைத் தாளிற் றந்துயர்
போழ்ந்தன ரொருமொழி புகலும் ஞாவர்
வாழ்ந்தன ராகியோர் வரங்கு றித்தனர். (கசு)

வழுனிலா வறத்தினன் கருணை வாய்த்தவன்
கெழுனிய விதிவிலக் குணர்ந்த கேள்விய
னழிதரு பொறிகள்வென் றடையத் ஞானவான்
விழுமிய வொருமகன் வேண்டு மென்றனர். (கரு)

ஆங்கவ ரியம்பிய வையையெ லாநிறைந்
தோங்கிய வொருமக னுமையும் யாமுமாய்ப்
பாங்குற வளித்தனம் பரம ஞானியா
வீங்கவன் பெயரினை யிருபு வென்பரால். (கக)

அன்னவன் றனையுயிர்த் தளவில் காதலா
னன்மறைக் கிழவனு நண்பிற் றேவியும்
பன்முறை தழீயினர் பணிந்து காளத்தி
மன்னனைப் பின்னருங் கேட்ப ரோர்வரம். (கௌ)

மாகமா மகத்திற்பொன் முகரி வார்புன
லோகையாற் படிந்துதக் கிணையு வந்தளித
திகையா வியன்றதா னமுமிழைத்துநின்
போகமா ராலயம் பொருந்திச் சேனித்தே. (கஅ)

நூற்றெட்டா கியவலஞ் சூழ்ந்து நோன்பென
வேற்றிடு பகலுண வின்றி வைகியே
போற்றினர்க் கினியநற் புதல்வற் பேறருண்
மாற்றருஞ் சிறப்பினிவ் வாழு நல்கென்றார். (ககூ)

என்றலு மிறைவியை யிறைவ னோக்குற
நன்றருள் பொழிந்துபின் னனின் பீடமா
மன்றலம் பொருட்டுறை மறைய வன்றனை
யொன்றுற நோக்கிமற் றிவையு ரைப்பனூல். (உ௦)

மற்றிவண் மாசியின் மகந்தொ டங்குற
வுற்றுள மதிதொறு மகமு தித்தநாட்
பற்றியிந் நோன்பினைப் பண்பி னாற்றிப்பின்
முற்றுமா சியின்மகந் தனின்மு டித்தவன். (உக)

பின்னரோர் யாண்டினிற் பெறுவன் மைந்தனைக்
கன்னிகை யாயினாங் காளை யாயினு
மின்னவா நிழைக்கினிப் பயனை யெய்துவர்
துன்னிய வறுமைபோஞ் சொற்ற வெல்லையில் (௨௨)

வெம்பகை வென்றிட நோற்கின் வெல்குவர்
செம்பொனை விழைவுறிற் செம்பொன் சேர்குவர்
நம்பிய விஞ்சையை நாடி. னண்ணுவ
ரிம்பரி னின்பமே யெண்ணி னெய்துவர். (௨௩)

இவ்வுழி யொருவனுக் கிருக்க வில்லிடஞ்
செவ்விதி னல்கடி. னன்றிச் சிந்தையில்
வவ்விய தொன்றினை வழங்கி னாங்கவ
னுய்வுறு பரகதி யுறுவ துண்மையால். (௨௪)

ஈண்டையி னியற்றிய யாக நற்றவம்
பூண்டிடு மாசெபம் புரியுந் தானங்கள்
வேண்டிய வணுவன வெனினு மேருவிற்
காண்டகு பெருமையாய்க் கதிவ ழங்குமால். (௨௫)

என்றிவை யினிதுரைத் திறைவ னேடவிழ்
மன்றலம் புரிசூழன் மகர வர்க்குழைக்
குன்றுறழ் குவிமுலைக் கொடிது சுப்பிடைத்
தன்றுணை யுமையொடுந் தான்ம றைந்தனன். (௨௬)

வேறு.

மறைவுறு மேல்வைக்கண் மலரவன் மகிழ்தூங்கி
யெறிபுன னதிமூழ்கி யிறையவ னுறைகோயின்
முறைமுறை சூழ்போந்து முகமலர்ந் தினிதேத்தி
கிறையுறு தேனியொடு நீடுல கெய்தினனால். (௨௭)

சிறந்துள விருபுவெனுஞ் செங்கனி வாய்மைந்த
னிறைந்திடு ஞானமொடு நீணில மினிதுய்யப்
பிறந்திடு பொழுதேநற் பேரறி வொடுதோன்றிக்
கறங்குதெண் டிரையுலகிற் கடவுளர் வருடத்தில். (௨௮)

ஓரயு தங்காறுந் திரிவுற வுலகுள்ளோர்
நேர்பட வன்னவனைக் கண்டுள நெக்கிலரற்
தீர்வரி தாகமுனாட் செய்துள திவினையா
லார்வ முடன்பணிவுற் றவனுயர் ஞானத்தை. (௨௯)

பெற்றினி துய்யாமற் பேதைய ராப்வைக
மற்றவ னம்முழையே வைத்திடு மன்பினனாய்ப்
பற்றொரு சிந்திலனாய்ப் பல்லுயி ரின்கண்னு
முற்றிடு மின்னருளா லொருநினை வுட்கொள்ளா. (௩௦)

என்னுடை ஞானமிஃ திவ்வுல கின்கண்ணே
மன்னுதல் பெறல்வேண்டு மற்றிடை யூறின்றி
யுன்னுறு மாணவக னொருவனை யான்றேடி
யன்னவ னுக்கருள்வ லென்றினி தாராயந்தான். (௩௧)

இரைபுனல் படுகரிடத் தெவ்வகை யிழிதருமல்
விரைவேன வும்பலநாண் மிகுபல மாதங்கண்
மருவிய வருடத்தை யெவ்வகை மருவுறுமப்
பரிசென விதுபெறவோர் பாலக ரெனையடைக. (௩௨)

என்னுமொர் துணிவுடனே யெங்கனு மினிதுலவ
வந்திலை யேயொருவ னளவில் பவந்தோறு
முன்னுறு நல்லறனு முற்றிய நமதருளுந்
துன்னிய வொருபுதல்வன் வந்தெதிர் தோன்றினனால். (௩௩)

புலத்தியன் மைந்தனவ னிதாக னெனப்புகல்வோ
னலத்தகு மில்லொழுக்க நாளு முயன்றுடையோன்
சொலத்தகு தாமறையோன் கண்டு துதித்திறைஞ்சிக்
குலத்துயர் தன்னில்லங் கொண்டு நடந்தனனால். (௩௪)

ஆரமு துறழினிய வடிசிலை நுகர்வித்துச்
சீரிரு புவினுக்குச் செப்புவ னொருதீஞ்சொல்
போரு ஞம்முணர்வும் பெற்றுள பெரியோய்கே
ளோர்தமி யேனுக்கிங் குய்வகை யருளென்றான். (௩௫)

சொற்றிடு மவன்விழைவுந் தூய்மைபு மெதிர்நோக்கிப்
பெற்றினி தவனுய்யப் பெறலரு ஞானத்தைத்
தெற்றென வின்னருளாற் றெளிவுற வுணர்விப்பான்
மற்றவன் முகநோக்கி யொன்று மகிழ்ந்துசொல்வான். (௩௬)

மறையவர் குலம்வாழ வந்த நிதாகாகே
ளிறையுமொர் மறுவில்லா யாதொரு பொருடன்னு
ளிறைதரு மெவ்வுலகு நீடி யளப்பிலவாய்
முறைபெற மாயையிலே நின்று முகிழ்த்திடுவ. (௩௭)

யாதொரு பொருளாலே யினிதவை நிலைபெறுவ
போதவு நிலைபெற்ற வாங்கவை முன்போல
யாதொரு பொருளாலே மாயையி லேபின்னு
மோதிய வரன்முறையே யாவு மொடுங்குதுவ. (௩௮)

அப்பொருள் பன்மறையின் முடிவுக ளாய்ந்திதுவே
மெய்ப்பொரு ளாயசிவ மென்று விளம்புவதாற்
தப்பற வன்னதுதான் சகமுழு தும்விளி
யப்புற முந்தானே யாயழி வின்றியதால். (௩௯)

வேறு.

உலக முழுது மசத்தாகத் தான்சத் தாகி யுள்ளதது
தொலைவி னிருத்த மனிருத்த மாமெப் பொருளுந் தோயகத்துக்
குலவு மூலக நிலையின்மை யாகத் தனக்கக் குறையின்றி
நிலவு மூலக மவிச்சையென விச்சை தானும் நிறைந்துளது. (௪௦)

யாதோ ருயிர்க்கி யாதொன்று செனியா லோசை யியற்றுவது
யாதோ ருயிர்க்கி யாதொன்று கண்ணு லொளியை யியற்றுவது
யாதோ ருயிர்க்கி யாதொன்று மூக்கா னற்ற மியற்றுவது
யாதோ ருயிர்க்கி யாதொன்று நாவாற் சுவையை யியற்றுவது. (௪௧)

யாதோ ருயிர்க்கி யாதொன்று மெய்யாற் பரிசு மியற்றுவது
யாதோ ருயிர்க்கி யாதொன்று மனத்தா னினைவை யியற்றுவது
நீதா ன்னைய தொருபொருளைப் பரம சிவமென் றேநினைதி
யோதி னதுதான் பஞ்சமய கோசங் கடந்தே யொளிருமால். (௪௨)

ஐந்து கோசத் தன்னமய கோச மெனுமில் வாக்கைக்கு
வந்து கனவி லுறும்பாக்கை மற்றெவ் வாறு பொய்யாய்ப்போஞ்
சிந்தித் துணரி னம்முறைபோற் நிரளு மன்ன கோசமாய்ப்
பந்தித் துள்ள விவ்வுடலும் பொய்யா யொழிந்து பாறுமால். (௪௩)

கழியு முடம்பி னின்னுயிரைக் கட்டுப் படுத்திக் கைகாலிற்
றொழில் களியற்றி மாயையாற் சழல்வித் துள்ளும் புறமுமா
யுழிதற் துலவும் பிராணனென வுரைக்கு மருத்த முதலாய
பழுதில் பலவு நீயென்று நினைத லறிவின் பாலதன்றால். (௪௪)

தடுத்த லரிய மனோமயமாங் கோசந் தானுஞ் சங்கற்பந்
தொடுத்த விகற்பம் பலவுமெய்ப்போற் றுணியு மதுவு நீயன்று
படுத்தி யிதனுக் கிதொபொருளே யென்று பலவற் றையும்பகுத்துக்
கிடத்தை யடையும் புந்தியுநீ யன்று தேர்ந்து தெளிவுறினே. (௪௫)

இன்ப மடைந்தேன் றுன்படைந்தே னியாது மறிந்தேன் யான்செய்
னென்ப தேதொன் றதுநீகா ணினைய குணம் பொருட்கில்லைத் [தே
தன்பேர் மெய்ம்மை பரஞான மனந்த மெனவே தனிமறைக
ளன்பால் வழத்தப் படுகின்ற தேதொன் றதுவே யருட்சிவங்காண். ()

உளத்தி னிடமா யுணர்ந்திடுதற் றுரிய பொருளா யுளவெவையுங்
கிளப்பில் யானே யல்லவென வகன்ற ததுவே கிளர்சிவமா
மளப்பில் பரம ஞானமா யழியா விற்ப வெள்ளமாய்க்
கிளத்த லரிதாய் நின்றதது ஞானத் தாலே கிடைப்பதால். (சௌ)

அனைய பொருளை விளக்குவன வங்கண் விசம்பி னுடுவன் று
பனிவெண் டிங்கள் பரிதியன் று படர்ந்த மின்னுக் குழாமன்றா
வினைய வாய வெவற்றிணையுந் தன்னால் விளக்கி யெஞ்ஞான்றுந்
தனது விளக்கந் தன்னாலே தானே விளங்குந் தன்மைத்தால். (சஅ)

யாதோர் பொருடான் வாக்கினுற் பலவா வியம்ப விலக்காயு
மோதா நிற்கு மம்மொழியைக் கடந்த ததுவே யொப்பில்சிவம்
யாதோர் பொருண்மற் றுளத்துக்குக் கரியா யிருந்து மினிதுளத்தின்
போதந் தன்னுற் பிடிபடா துள்ள ததுவே பொருவில்சிவம். (சக)

கண்ணுக் குரிய காட்சியினைத் தன்னு லுயிர்க்குக் காண்பித்துக்
கண்ணுக் குரிய காட்சியினைக் கடந்த தேதொன் றதுசிவங்கா
ணண்ணுஞ் செவிக்குக் கேள்வியினைத் தன்னு லுயிர்க்கு நல்கித்தா
னெண்ணந் கரிய கேள்வியினை யிகந்த ததுவே யிணையில்சிவம். (ரு0)

யாதொன் றுணர்ந்த பொருளென்றும் யாதொன் றுணராப்
பொருளென்றும், பேத முறுமல் விருபொருட்கும் பிறிதாய் நின்ற
பொருள்யாதொன், றோதி லதனை மறைமுடிவி னுண்மை மொழியா
லுறுதிகொடு, தீதில் சிறப்பிற் பரமசிவ மென்றே யுளத்திற் றெளி
குதியால். (ருக)

உடலென் றுயிரென் றோர்ந்துபகுத் துணரு முணர்வா மொள்ளமுலா
மடமை யுடைய தர்க்கமின்றி வருணி முதலா மாச்சிரம [ன்
ரடையு மொழுங்குஞ் சார்தியொடு தாந்தி யிரண்டு மவியுதவுஞ்
சுடர்செய் வேள்வி முதல்யாவுந் துறந்தாற் றாய விச்சையுண்டாம். ()

விச்சை யதனாற் பவந்தீர்வன் வீடு பேறு மதுதானே
யிச்சை யுடைய வவிச்சையினுற் பிறவி நீங்க வில்லையா
லச்ச மில்லா வாயையா லாற்றுஞ் செயல்க ளளவில்லை
நச்சி யவற்றை யாற்றுதொறு ஞானந் தலைக்கூடுதலரிதே. (ருங்)

வேறு.

இம்முறை யெண்ணி யென்று மிருத்திரீ யிருத்தற் காய
வம்முறை திடங்கொண் டெல்லா மகலுதி மறையர் தத்தின் [லோர்
மெய்ம்மையித் துணையென் றோர்ந்து விளம்பினேன் றவத்தின் மே
தம்மைநன் குணர்ந்தோர் யாரு மிம்முறை சாற்றி னார்கள். (௫௪)

பாயொளிப் பனிவெண் டிங்கட் படர்ச்சடைப் பவன் மேனி
நாயக னெனக்கிவ் வாறே நவின்றன னுறுத்து ழாயின்
சேயிதழ்க் கமலச் செவ்விச் செங்கண்மா றுனு மிவ்வா
றேயவே யிசைத்தா னன்ன ஆர்தியு மிதுவே சொற்றான். (௫௫)

நின்னுழை வைத்த தூய நேயத்தா னிகழ்த்தி னேன்யான்
பின்னர்வே றொருவர்க் கீது பேசிடே னெனவந் நாளின்
மன்னிரும் புனியின் மீது வயங்குற நிதாகன் றன்பா
லுன்னுதத் துவளு னத்தை யுணர்த்தியே யிருபு போனான். (௫௬)

போயபி னிதாகன் றுனும் புந்தியு ளிதனைச் சிந்தித்
தாயுமா றில்லா னாகி யயர்த்தன னவன்ற னக்கு
மேயமுற் றவமுஞ் சின்ன மாதலான் மெய்ஞ்ஞா னத்தி
னேயமுற் றிலனாய் பின்னுக் கிரியையே நிகழ்த்தி னாலு. (௫௭)

இன்னண மொழுகா நிற்ப விமையவ ராண்டு தன்னிற்
றுன்னுமீ ரைஞ்ஞா றுண்டு தொலைதிட விருபு தோன்றி
யன்னவன் முன்ன ரெய்தி யதிதியைப் போன்ற ராய்வான்
முன்னுற நின்ற போழ்தின் முற்றிழை யொடுநி தாகன். (௫௮)

ஆங்கவன் றன்னைக் கண்ணுற் றடிபணிந் தகதது ஞய்த்து
வீங்குறு பெட்போ டாறு சுவையுண்டி மிசைவித் தான்பின்
யாங்குலீர் யாண்டுப் போதற் கெய்தினீ ரினிய வுண்டி
பாங்குற வமைந்த தோவென் றுரைத்தனன் பரிவி னோடும். (௫௯)

அன்னசொற் செவிப்பு லத்தி லடைதலு மனையோன் சொல்வா
னின்னுழி யிருந்து வந்தே னின்னுழிப் போவே னென்னும்
பின்னமற் றென்பா லில்லை பேருடம் பிறப்ப தாதி
யின்னலும் பசிதா கங்கள் யாவுமிந் கில்லை யென்றான். (௬௦)

என்னலு நிதாகன் சீறி யென்னென வுரைத்தாய் பொய்யை
யுன்னொடு மென்கண் காணு முடலமு முண்ட ளுணு
முன்னிய பசிதா கங்கண் முழுவது மில்லை யென்றாய்
துன்மதி யுடையோய் வாய்மை சொற்றிலை தூர்ப் போதி. (௬௧)

மெய்ம்மைகூ ருத மாந்தர் வெந்நிர யத்திற் பன்ன
ளம்மலோ துயரு ளாழா வழங்குவ ரீனைய வீனர்
தம்மொடு பேசி னாலுஞ் சாரினுங் கண்ணுற் றாலும்
விம்முறு நரகா மென்று விதித்தன ருணர்வின் மேலோர். (கஉ)

என்றிவை நிதாகன் கூற விருபுளத் தெண்ணு கின்ற
னென்றுநா முரைத்த தின்னோ னுறுநிகொண் டுணர்ந்தா னில்லை
நன்றினி யதனை யின்னு நாஞ்சொலக் கடவ மென்று
மன்றவு மவனை நோக்கி மற்றிது வினவ லுற்றான். (கங)

தொன்மறை நிதாக யாது சொற்றனை நீயிப் போதிங்
கன்னதை யின்னு மாராய்ந் தறைகுதி யரிய வாழ்மை
மன்னிய நிலைமை யுள்ளோய் மாந்தரு ஞாயந்தோய் விஞ்சை
யென்னவுந் தெரிந்தோ யின்னு மிசைத்திமற் றிதனை யென்ன. (கச)

பிறறையு மனைய வாறே பேசின னிதாகன் கேட்டு
முற்றுணர் வுடையோன் மீண்டு முகமலர்ந் தருளி னோடு
மற்றுமா ணுக்க னுக்கு வரன்முறை வழுவா வண்ணந்
தெற்றென வவனுட் கொள்ள வுணர்த்தினன் றிறம்பா ஞானம். (கரு)

உணர்த்திய விருபு பின்ன ருரையுணர் விறந்தி யாண்டுந்
தணப்பற வமைந்து நின்ற தனிமுத றுனே யாகிக்
குணத்தினைக் கடந்த வொன்றின் குரைகழல் குறித்தே தொன்றும்
பிணிப்பில னுகி வாளா திருந்தனன் பின்னி தாகன். (கக)

அவ்வுப தேச முள்ளத் தமைவுற வுணர்ந்தோ னுகிச்
செவ்விய ராவன் வாக்கைச் சிந்தித்தே யிறும்பூ தெய்தி
வவ்விமும் முறைகுழந் தேத்தி வணங்கினன் மனைவி யோடு
முய்வகை தெரிந்த வன்ப னொருமொழி நுவல லுற்றான். (கௌ)

மறுவறு காட்சி மேலோய் மற்றுநின் னருளி னாலே
நிறைவுறு முவகை யுற்றே நென்றலு நிதாகன் கேட்ப
முறையுணர் ராவன் சொல்வான் முன்னுனக் கிதுபோ தித்த
வறிவன்யான் மறித்தும் வந்தே னின்னுடை யறிவுகாண்பான். ()

நினக்கியா னளித்த விஞ்சை நிலையதோ வன்றோ வென்றுன்
மனைக்கண்வந் துற்றே னீயு மறந்தனை மறித்துஞ் சொற்றே
னனைத்துள செயலுந் தெய்வச் செயலென வறிந்த டங்கி
யினிக்கரு மங்க ணீங்கி யாஞ்சொற்ற விதனை யென்றும். (ககூ)

பரமென விருத்தி யென்று பணித்தனன் போய பின்றைப்
பிரமன்மெய்ப் புதல்வன் மைந்தன் பெறலரும் பெரிய பேற்றைத்
திரமுற வுள்ளத் தெண்ணித் தெளிந்தனன் வழாது வைகக்
குரவனும் யாண்டொன் றேகக் குறுகின னவன்பாற் பின்னும். (௭௦)

குறுகலு நிதாகன் கண்டு கூறிய வாப்மை தன்னை
யறிவுற வெளிப்ப தெத்தி யறைந்தன னதற்குப் பின்னர்
மறுவறு சிறப்பின் மிக்க வரம்பிலா னந்த விற்ப
நிறைவுறு மமிர்த மான நிகரில்லீ டடைந்தா னன்னான். (௭௧)

கெடலரு முத்திப் பேறு கெழீஇயவ னடைந்த பின்றைச்
சுடருமெய்ஞ் ஞானத் தீயாற் பாவங்கண் முழுதுஞ் சுட்டு
நெடிதுளந் தூய னாகி நிதாகனு மனைய நீரா
லடைவுறு வருணி முன்னோ ராற்றிடு செயல்கள் யாவும். (௭௨)

நீத்தனன் மாயை யென்று நித்தமில் வுடற்கு நீங்கா
மாத்திரை யாகிச் செய்வ செய்தனன் மண்ணில் வைகிக்
காத்திரந் தனக்க மைத்த கருமசே டங்க டய்த்துத்
தேய்த்தபின முடிவு தன்னிற் றிளைத்தன னழியா விற்பம். (௭௩)

மாசில்சீர் வசிட்ட வேதம் வகுத்ததாய் மறைவதாகிப்
பேசொண வுலக முய்யும் பெற்றித்தாம் பரம ஞான
மாசிலா மறையோ னாய குரவன்று னருளப் பெற்றுத்
தேசின்மா னுக்கன் வீடு பெற்றிடு சிறப்புச் சொற்றும். (௭௪)

ஆகச்செய்யுள், ௧௬௭௪.

மு ப ப த் து மு ன் ரு வ து

பின்னவன்முத்திபெற்றஅத்தியாயம்.

தூய தவத்தி லுயர்ந்த வசிட்டா தொன்னாளின்
மாயிரு ஞாலம் வழுத்திய நாலாம் வருணத்தி
லாய வொருத்தன் கான்மீ ரப்பே ரடைகின்ற
தேயம் வதிந்தேச னருள்சிறி தேனுமி றீயோனே. (௧)

பல்லுயிர் கட்கும் பையு ளிழைப்போன் பண்டுள்ள
நல்வினை யாலே யொருசிவ யோகி நடந்தெய்த்து
மெல்லுட றேம்பி வருத்தமொ டெய்தலும் வினையோன்கண்
டொல்லையி லுள்ள மிரங்கி யவனறளர் வுட்கொண்டு. (௨)

மற்றவன் மெய்யைத் தன்னிரு கையால் வருடுந்துத்
தெற்றென வின்னலை நீக்கின னதனாற் சிவயோகி
யற்றமி லருளுட னன்னவ னைப்பார்த் தஹைகின்றான்
குற்றமி லன்பு மிகுந்துள வேளாண் குலமுள்ளாய். (௩)

நின்னுழை வைத்த வுவப்பினி லொன்று நிகழ்த்துற்ற
முன்னுடை யில்லவ டன்னொடு நீகே ளுலைவுற்ற
வென்னிடை யாற்றிய நன்றியி னாலுன் னிடமாய்முன்
துன்னிய பாதகம் யாவு மகன்றே தொலைவுற்ற. (௪)

ஈண்டினி நீகதி யெய்துறும் வண்ண மியம்பக்கேள்
சேண்டொடு குவடு திகழ்ந்த திருக்கா ளத்திக்குப்
பூண்டவுன் மனைவியொ டேகுதி யென்றிது போதித்து
வேண்டல் வெறுத்த விரண்டு மிலாதவன் விட்டேக. (௫)

இம்மொழி தனது செவிப்புல னாக வியைந்துள்ளோன்
செம்மொழி யென்று திடங்கொடு மனைவி யுடன்சென்று
பொய்ம்மொழி புரையு மருங்குவின் னானப் பூங்கோதை
யம்மலை மகளொடு மிறையம ரந்தக ரடைவுற்றான். (௬)

மாசி மகத்திற் பொன்முக ரிக்கண் மகிழ்ந்தெய்தி
வீசிய வெண்டிரை தண்டா ளங்கண் மிகச்சிந்திப்
பூசுவின் வண்டறை தண்டலை தேறல் பொழிந்தென்றுந்
தேசு திகழ்ந்த வருத்திர தீர்த்தஞ் சென்றடி. (௭)

ஆன்னதில் வைகலு மின்னனை யாளொடு மவன்மூழ்கிப்
பொன்மதின மண்டப மாளிகை பொற்கோ புரமாதி
துன்னுறு மாலய நூற்றொடு மெட்டு வலஞ்சூழ்ந்து
முன்னவ னம்பொன் மலர்ப்பதம் வீழ்ந்து முயன்றேத்தி. (௮)

கண்ணுத லன்ப ரருட்சிவ யோகிகள் கனிகா
விண்ணமிர் திஞ்சவை யொத்துள வடிசிலை மிசைவித்து
நண்ணிய திங்கண் மகந்தொறு நல்வெதி பாதத்தும்
புண்ணிய மாநதி யாகிய வதனிற் புனலாடி. (௯)

இலகிய வானெய்த் தீபமு நாதற் கினிதேற்றி
நலமலி யுந்தன முதலிய தானமு நனிசெய்து
பொலிவுறு கன்றொடு பால்பொழி வுற்ற புனிற்றுவுங்
குலமறை யந்தண ரின்புற வினிது கொடுத்தானால். (௧௦)

பின்னரு மறையவர் யோகர் நமைத்தொழு பேரன்ப
 ரென்னு மிவர்க்கு மியன்ற தளித்தன னிவ்வாறே
 முன்னிய நோன்பொரு யாண்டுறு மெல்லை முடித்திங்ங
 மன்னி வதிந்தன னிறுதியி னெல்லையின் மடிவுற்றான் -

(க)

மடிதலு மும்மத நான்கு மருப்புயர் மால்யாளை
 யடல்கெழு குவிச நெடும்படை வானவ ராசாகிக்
 கொடிபுரை நுண்ணிடை மடவர றன்னெடு குலவுந்நிறுக்
 கடவுளர் போற்றக் கற்பக நறுநிழல் கைக்கொண்டு

(கஉ)

கனிதரு மின்ப நுகர்ந்தனன் மீண்டுங் காளத்தி
 யொளிதரு செஞ்சடை வெண்பிறை வானவ னருளுப்ப்பக்
 கினிகள் புகழ்ந்திட மஞ்ஞை நடிப்பக் கிளர்கீத
 மளிப்பி றண்டலை சூழ்ந்தபொன் முகரியி னனுகுற்று.

(கங)

தண்டுளி வெண்டிபுரை நுண்புன றேய்ந்துமை தன்கோளை
 யண்டர்க டொண்டுசெய் புண்டரி கப்பத மவைதாழ்ந்து
 கண்டுளி கொண்டிட மெய்புள கப்பக் கைகூப்பி
 யொண்டொடி தன்னெடு பூசை யிழைத்தவ னுற்றானால்.

(கச)

வேறு.

பழகியுள வந்ககர் பதிந்தினி திருப்ப
 விழைவுறு பெருங்கருணை வைத்திடும் வியாழ
 னழகினெடு தாரக மடுத்தபத மைந்துஞ்
 செழுவிதி னுணர்த்தியவ னுக்கினிது செப்பும்.

(கரு)

இருவகை நியாதமு மியற்றியுரு வேற்றிக்
 கரியவித னுக்கிருடி யாதுயவொ ரைந்துந்
 தெரியமறை சொற்றமுறை செப்பின முணர்ந்தா
 யொருவரிய பூரகமுன் மூன்றையு முன்றாய்.

(கக)

விண்ணரசு கேட்டியிது வெந்தழுவின் வேள்வி
 யுண்ணலுறு சேடமுண லுப்பொடு புளிப்பு
 நண்ணுத விலாதினி தருந்திரனி காம
 மெண்ணரிய சிற்றமுதல் யாவையு மிகந்து.

(கௌ)

ஒருரையு மின்றியொ ரிலக்கமுரு வேற்றிச்
 சீரியவிம் மந்திரநற் சித்திபெறு மாற்றற்
 கூரிய வுளத்தினிது கொண்டு விழைவுற்ற
 காரிய மனைத்தையு மடைந்துகளி கூர்தி.

(கஅ)

உற்றவிது சித்திபெறி னேங்குலக மூன்றுட்
பெற்றிடுவ தற்கரிய பேறுபிறி தில்லை
மற்றெவ னொருத்தனிகை வைகறை யெழுந்து
முற்றும்வகை நூற்றினொடு மெட்டுரு முயன்றான். (௧௯)

ஆன்னவ னிடத்தளவில் பாவமவை யெல்லா
முன்னுமொர் கணத்தினி லொழிந்துவிடு நீச
னென்னினும் விழைந்துசிவ வென்றதொரு வாக்குச்
சொன்னவனொ டேயினிது தோழமைய னாக. (௨௦)

யாவனொரு வன்மறைகள் யாவையு முணர்ந்து
நாவினுற வேசிவ வெனத்தின நவிற்குன்
பாவியவ னேயவனொ டேயி லொணுது
மேவியுரை யாடின்பிகு சாந்திசெயல் வேண்டும். (௨௧)

உவப்பொடிது நிகத்தமுமெண் ணுயிர முருத்தான்
செவிக்கின்மறை யோனுயிர் செகுத்தவினை யாதி
தவக்கொடிய பாதகமு மாறுமதி தம்மு
ளெவர்க்குமக லும்பிணிக டர்வுறு மிதற்கே. (௨௨)

வயம்வர வருட்டலவரு வித்திட லகற்றல்
பயனுற மயக்கல்வலி தீரும்வகை பண்ண
லுயிரொருவு வித்தெலன வுள்ளசெய லாறு
நயமொடு மளிக்குமிது நாடினெளி தன்றே. (௨௩)

ஈதணிமை யாதியெனு மெண்வகைய சித்தி
சாதனை தரும்பல வுரைப்பதென் றவத்தோய்
மேதகைய வீடுபெற லுந்தருதன் மெய்கா
ணாதவி னிதைக்கடி தியற்றென வறைந்தான். (௨௪)

ஆவ்வுரை மனக்கொடவ னுயிடை யமர்ந்து
செவ்விதி னிலக்கமுரு வேற்றுவுது செய்தான்
றெவ்வடு திறற்குவிச பாணியுறு செவ்வ
மெவ்வமென நீத்தய னிருக்குமுல கெய்தி. (௨௫)

முள்ளுடைய மூலமெனு முண்டக மமர்ந்த
தெள்ளிய மறைக்கிழவ னைக்குறுகல் செய்து
விள்ளவரி தாம்பிரம சரியநிலை மேனித்
தள்ளரிய வைந்தையு மவித்துயர் தவத்தால். (௨௬)

செப்பரிய வாய்மையுள னாய்ச்சிறுக வுண்டி
துய்ப்பவனு மாயரிய தூயதனி நிட்டை
தப்புத லிலாதாயர் சமாதியி லிருந்தா
னப்பொழுது நான்முக னவன்றனை யுவந்து. (௨௭)

இருளறு பாஞ்சுட ரியற்கையறி விப்ப
மருளறு மனத்தன்மல ரோனடி வணங்கித்
தெருளுற வுளத்தது தெளிந்துருள் சகட்டி
னுருளுறு முடம்பொருவி முத்திரல னுற்றான். (௨௮)

வீடுறுதல் கண்டுளளின் னோருமுனி வோரு
நீடுபிற விக்கடலை நீந்துதல் விழைந்து
நாடுதனி லெந்கரு மொப்பரிய ஞான
வீடுதவு தென்கயிலை மேனினர் விரைந்தே. (௨௯)

மற்றவர்க ளுட்சிலர் வளம்பெற விழைந்து
பெற்றனர் சிலோரபயம் வேண்டியது பெற்றார்
பற்றகலும் வீடுபெற லேசிலர் பவித்தார்
முற்றுமவர் தத்தநினை வின்படி முடித்தார். (௩௦)

ஆனபரி சாலரிய வந்ககரி லுள்ள
மேன்மையத னானமது மிக்கவரு டன்றாற்
பான்மைபெற லுற்றபரி பாகமத னுல்வர்
தூனமில் சிறப்புடைய வத்தலனி லுற்று. (௩௧)

வேண்டிய பயன்களெவை யும்பெற விழைந்தே
யாண்டற னியற்றியடை தற்கறிவி லாதா
னீண்டுட லெடுத்தவகை நாயுட லெடுத்து
மாண்டிடுத லும்புழுவின வாழ்க்கையு நிகர்க்கும். (௩௨)

அப்பதி யடைந்துத னளப்பறு பிறப்பைத்
தப்பவறி யான்பிறவி தான்மிகு சமூக்கென்
றொப்பரிய துண்ணிய வுணர்ச்சியுடை யோராய்ச்
செப்பரிய மேன்மைமுனி வோர்களுரை செய்தார். (௩௩)

ஆண்டுதனி லோர்திவச மேனுமவ ணெய்திக்
காண்டகைய தென்கயிலை யங்கடவுள் சேவை
பூண்டிடல்செ யான்பிறவி புல்விதென வெள்ளி
மாண்டமதி துப்புமுடை யோர்மிக வகுத்தார். (௩௪)

கடைப்படு பிறப்பினனு மக்கயிலை தன்னி
லிடைப்படி லவன்பிறவி யேபிறவி யென்று
திடப்படு மறைக்கலைஞர் செப்புவர் வசிட்டா
வெடுத்தினிது பற்பல விசைப்பதெவன் மாதோ. (௩௩)

கொடிதுகொடி தோர்புதுமை கூறுது முயர்ந்தோய்
விடலரிய தென்கயிலை நன்னகரம் விட்டு
முடிவில்பா முத்திபெற வேறுதல முன்னி
யடையுமவர் தங்களறி வின்மைகொடி தந்தோ. (௩௪)

இப்பரம ஞானமறை யீற்றினுறு சார
மொப்பரிய வீடுபெறு தற்குள வுபாயந்
தப்புறு மசேதனர் தமக்கடை யொணுது
செப்பின நினக்கருளி னுற்றெளிய வேநாம். (௩௫)

இங்கிதனை யன்பினொடு பத்தியுள மில்லார்
தங்களிடை யோதரிது நம்முடைய தாளிற்
பொங்குபெரு வேட்கை யுளராய்ப் பொருளுணர்த்துந்
தங்கன்குரு வின்னிடைமை தாமுளரு மாகி. (௩௬)

உன்னியுனர் வித்தகரு மாகியொரு சொல்லே
சொன்னெறிகொ ணல்லறிவு சூழ்புனித ராகி
மன்னுகா வன்சொலை மறாதவரு மாகி
நின்னுடைய தாளினிறை நேயர்களு மாகி. (௩௭)

உடலுமுயி ரும்பொருளு மொண்குரவ னுக்கு
நெடிதுவகை யாலுதவு நேயர்களு மாநுற்
கடியபிற விக்கடல் கடப்பது பொருட்டுத்
திடமுற வுணர்த்திது தெருண்டிடு முளத்தோய். (௪௦)

விழைவினொடு நீயெமை வினுவிய திறத்தா
லழிவகலு முத்தியடை தற்கிதை நினக்குக்
கழறினம் வசிட்டவிது கைப்பல னளிக்கு
மொழிபல வுரைப்பதெவன் முத்திவழி யீதே. (௪௧)

இன்புறு லயிங்கமெனு மிவ்வுப புராண
நின்பெயரி னாலுலகி லென்றுநிலை நிற்க
நன்கிது புராணமெவை கட்குநல மாகு
஁மன்பது திடங்கொளித னுக்குவமை யின்றால். (௪௨)

இப்பனுவல் பத்தியொடு மெம்மருள் விரும்பி
யொப்பரிய பெட்டினெடு மோதுபவர் யாவ
ரப்புனிதர் வாக்கினிலெஞ் ஞான்றுமமர் வாஸ்காண்
டப்பரு மகேசையெனு மெம்முடைய சத்தி. (சா)

ஆங்கவ ருளத்திடை யநாதிபர மாளே
னோங்குற விளங்குவ னுவப்பொடிது கேட்போர்
நீங்குவர்க ளெவ்வினையு நீடுல கெவைக்குந்
திங்கினை விலக்குமிது திண்ணமிது திண்ணம். (சச)

எண்ணியித னைத்தின மியம்பிடுக வென்றும்
புண்ணிய தினத்திலெனி னும்புகல வல்லோன்
பண்ணுவனை யாவையு மகன்றுபர மன்போன்
மண்ணுலகில் யாவரும் வணக்கமுற வல்லோன். (சரு)

என்றிவை வசிட்டமுனி யின்பொடு களிப்ப
மன்றல்கமழ் பொன்னிதழி வார்சடையெம் வள்ளல்
வென்றிதிகழ் பின்னவன் விளங்குபர முத்தி
யொன்றிய வருங்கதை யுரைத்தருளி னானால். (சசு)

என்னுமடை விற்கதைகள் யாவையு முரைத்தான்
மன்னுபுகழ் நேமிவன மாதவர் தமக்குப்
பன்னிய வியாதமுனி பாலனெனு மேன்மை
துன்னிவளர் சூதமுனி தொல்லுணர்வின் மேலோன். (சஎ)

வேறு.

வாழி யேதிருக் காளத்தி வானவன்
வாழி யேயவன் வாமத்தில் வாணுதல்
வாழி மைந்தர்கள் வாழி யடியவர்
வாழி வைதிக சைவ மரபெலாம். (சஅ)

வாழி பொன்முக ரித்தெய்வ மாநதி
வாழி யந்நதி சூழ்வள நாடெலாம்
வாழி காளத்தி மாநகர் நாடொறும்
வாழி வையகம் வாழி மழைமுகில். (சக)

வாழி வானவர் வாழிய வந்தணர்
வாழி யானினம் வாழிய மன்னவன்
வாழி யிக்கதை வாழி படிப்பவர்
வாழி கேட்பவர் வாழி யெழுதுவோர். (ரு)

சி ற ப் பு ப் பாயி ர ம்.

பொருணைநதி யுவட்டெறியுந் தமிழ்நாட்டி லளகைநகர்
பொருவும் வீரைக
குரிகில்பரி மளகவிரா சன்றமிழ்தே ரானந்தக்

பரவுமியற் காசிதனில் வாசமா யகிலேசன்
பாதம் பெற்றோன்
சுருதிபுகழ் காளத்திப் புராணத்தைச் செந்தமிழாற்
சொன்னு னன்றே.

கண்ணப்பர் சிவகோசரியார் முத்தியடைந்த அத்தியாயம்.

பொன்னுமா மணியு முத்தும் பொருகரி மருப்பும் வீசித்
துன்னும்வெள் ளருவி வீழர் துதைமலர்ப் பொதும்ப ரூடு
மன்னிய விருள்கால் சீத்து வளரொளிக் கற்றை கான்று
பன்னக மணிகு லாவும் பாங்கரே ஞாங்க ரெங்கும். (ச)

இம்மெனக் கவித்த மேக மிகலெனக் கனன்று சீறி
மும்மதக் கலுழி வேழ முறைமுறை மதர்த்துப் பாயும்
வெம்முழைப் பாழி தோறும் வெள்ளுகிர்ப் பகுவாய்ச் சீயந்
தம்மினத் தோடுங் கூடித் தனியா சிருக்கு மாதோ. (உ)

முள்ளரிக் குலங்கண் மேய்ந்து முகரையா லுழுத தொய்யி
லொள்ளிய குறிச்சி யாதி யும்பர்தோய் குவட்டின் காறுந்
தெள்ளொளி வயிர ராசி திகழல்வெள் ளருவி யேய்க்குங்
கள்ளவிழ்ந் தொழுகல் செய்ய கதிர்மணி நிரைகள் போலும். (ங)

அடைகிடர் தூர்ப்பி வேங்கை யானினைக் கறுவா நிற்கும்
பெடையொடும் பறவை யீட்டம் பெருங்களி பாட்டம் பேணும்
விடையொடுங் காட்டாப் பேழ்வாய் விட்டினங் கன்றுக் கூட்டுங்
குடமடி பொழிந்த தீம்பான் மிருகங்கள் குடிக்கு மன்றே. (ச)

இனையபல் வளத்த தாகி யிரசதத் தகடு போன்று
புனைநெடுங் குடுமி பூத்த பொற்புறு திருக்கா எத்தி
வனசார்க் கதிப னாகன் வளமிகு முடுப்பூர் வாழ்வான்
றினமடு படைக்க லங்கற் றுளியிற் செருக்கு மொய்ம்பன். (ஐ)

* இந்த அத்தியாயம், கிடைத்த கையெழுத்துப்பிரதிகளுள் ஒரேபிரதி யில்மட்டும் இருந்தமையாலும் இந்தநூலின் முதனூலாகிய வடமொழிப்புராணத்தில் இந்தச்சரித்திரம் காணப்படாமையாலும் இந்த அத்தியாயச்செய்யுள்நடை இந்நூலாசிரியருடைய செய்யுணடையைச் சிறிதும் ஒவ்வாமை யாலும் பத்திமானாகிய யாரோ ஒருவர் இடையேயுயற்றிச் சேர்த்திருக்கலா மென்று எண்ணுதற்கிடமாக இருந்தமையாலும் இது தனியே பதிப்பிக்கும் படிநேர்ந்தது.

ஆறலைப் படுத்துஞ் சோரர்க் கதிபனை விளித்துப் பூகத்
தாறலைத் துகள்கூன் மந்தி தண்பனைப் பலவிற் பாயத்
தேறலைப் பொதியி றுலிற் நிகழ்குடக் கனிகள் கீறி
மாறலைத் தொழுகு செந்தேன் மருதநாட் டிருக்கை யேவி. (க)

கவருமா னிரையும் பொன்னு மணிகளும் கலனும் பெற்று
நிவரும்வாழ்க் கையனா நாக னீணகர் பாது காத்துங்
கவனவெங் காடு காத்துங் கானவர் புனங்கள் காத்துந்
தவநெடுங் கால மெல்லார் தத்தையோ டிருந்து வாழ்ந்தான். (எ)

தேமொழி மழலைச்செவ் வாய்ச் சிறுநிலா மையினு லெஞ்சித்
தாமநெட் டிலைய வைவேற சண்முகன் கோட்டம் புக்குக்
காமுறு தவத்தாற் றத்தை காரரிக் குருளை போலத்
தோமிலா மகவை யின்றாள் சோபன முலகு போர்ப்ப. (அ)

திண்ணனென் றினிய நாமஞ் சிறுவனுக் களித்து நாக
னெண்ணுமை யாண்டு மேவ வியற்படைக் கலங்கள் கற்பான்
புண்ணியக் குரவற சேர்ப்பக் கற்றவன் பொருவி லாமற்
றண்ணளிக் காள மேக மனையதோற் றத்து மிக்கான். (ஈ)

மாச்செறி விடையே வேடர் மகாரொடுந் திண்ணன் மேவ
வுரப்பரி குருளை கைம்மா முலையுண லூட்டா நிற்கும்
வரிப்புலி பறழைக் காட்டா மடியினில் விடுக்கும் பல்லக்
கருப்பெருங் குட்டி தாழக் கவரியு ளளியு மன்றே. (க0)

சிறுவனில் வாறு லாவத் திரைநரை முதிர்ந்து நாக
னெறுழ்வலித் தடந்தோ ளாலே கார்முக மேற்றி வேட்டைக்
குறுபகல் செல்லான் வைக வுரைத்தன புள்ளு மாவுந்
துறுகலு முழைஞ்சுந் தூறுங் கலித்தன தொடர்ந்து டற்ற. (கக)

இறவுளர் வளாக மெல்லா மேனமுங் கரட மாவும்
பறவையு முருக்கிச் செல்லப் பதறிநெட் டியிர்ப்பெ றிந்து
மறவருக் கதிப னாகன் வாய்தலின் முறையிட் டார்கள்
குறவர்க ளாதி யான குடிகளும் பிறரு மாதோ. (கஉ)

அவ்வுரைக்கேட்டு நாக னதார்தான் றுடிப்ப நக்கு
வெவ்வலி மூபபுக் கொண்டே னென்செய்கேன் வினய முற்றச்
செவ்விய குமாண் றன்னை விடுத்துஞ் செல்ல நீர்ப்ப
னெவ்வலித் திரும்பி னென்ற னிகமெறு புலவு வேலான். (கஃ)

கண்ணப்பர் சிவகோசரியார் முத்தியடைந்தஅத்தியாயம். ௨௩௯

நாகிளங் குமரன றனனை நாகன்முன் விளித்து மைந்தா
வேகமா மிருக வேட்டை விட்டுநா ஞ்ண்டிப் போது
பாகடு குதலைத் தீஞ்சொற் குறத்தியர் பரணு நூறி
மாகநீள் வேலி பேர்த்துப் புனமெலா மழித்த மாக்கள். (௧௬)

எனச்சிலர் குறிஞ்சி மாந்த ரிசைத்தன ரவர்க ளோடுங்
கனக்கொடு மாம்வை வேல்வாள் கப்பணந் திகிரி யேந்துஞ்
சினக்கடு வீர ரோடும் வனமெலார் திரிந்து சூழ்ந்து
மனத்தொடு கன்னி வேட்டை யாடிநீ வருதி யென்றான். (௧௭)

அந்நிலைக் கரிய சீய மலங்கரித் ததுபோற் றிண்ணன்
மின்னெறி மணிப்பூண் சாத்தி வெம்படைக் கலங்க ளார்த்துக்
கன்னலிற் கணிந்த தீஞ்சொற் கவிரிதழ்க் குறத்தி கேள்வன்
பொன்னிதழ்க் கமலத் தாள்கள் போற்றியே விழவு செய்து. (௧௮)

கல்லென முரசு மார்ப்பக் காகுளி யார்ப்பத் தாரை
பல்லிய மிரலை யார்ப்பப் படைமற வீர ரார்ப்ப
வல்லியக் கரிய கூர்வாய் ஞமலிகண் மருங்கி லார்ப்ப
வில்லொலி யார்ப்ப வேட்டைக் காட்டின்மேல் விரைந்து போனான். (1)

மங்குல்கண் படுக்குங் கோட்டுக் காளத்தி வரையின் சாரற்
கங்குலொத் திருண்டு வீங்குங் காட்டகத் தாரி தோறும்
வெங்கனல் கொளுந்திச் சூழ்ந்து வெடிபடக் கொடிய வீர
ரெங்கணு நழைந்து வானத் திடீயென வார்த்துப் பொங்கி. (௧௯)

பறையடித் தூறி மாவும் பறவையு மெழுப்பி யோடுங்
கறையடித் தொகுதி மாய்த்துக் கனலுமிழ் தறுகட் பேழ்வாய்க்
குறுகுவல் வியத்தைப் பாணங் கூட்டுண விடுத்துப் பாய்ந்து
கறுவுவல் லுளியங் குத்திக் காடியி னுயிரை யுண்டார். (௨௦)

வேறு.

பட்டன மானினம் பாடி மாமுயல்
பட்டன கடமைகள் பறக்குங் கோகிலம்
பட்டன மயிற்குலம் பசிய கிள்ளைகள்
பட்டன மேதிகள் பறவையீட்டமே. (௨0)

வேறு.

அஞ்சிறைப் புள்ளு மாவு மலகிலூர் வனவுந் தத்தி
விஞ்சுமின் னுயிர்கள் யாவும் வெங்கொலைப் படுத்தப் பார்திச்
செஞ்சிலை குழைத்த வேடர் திறல்கண்டே யுட்கி யோடி
மஞ்சறை திருக்கா ளத்தி வரையினிற் புகுந்த மன்னே. (௨௧)

கடிமதிட் சாலங் கோலிக் கண்ணிதீ பகங்கள் வைத்தாங்
கொடியெறிந் ததரை மாற்றி யுட்சில ஞமலி யேவிச்
செடிபடு கடமா வாதி விலங்கெலாஞ் செகுத்துப் பின்னும்
பிடிபடா திரியல்போன வராகத்தைப் பிடித்துக் கொன்றார். (உஉ)

இத்திறம் வேட்டை யாடி யிகலிமாக் குறும்ப றுத்தார்
மத்தியிற் றவனன் போர்து வடவையிற் கதிரோ றிப்ப
வித்தகக் குரிசி னிற்ப வீரர்நீர் விடாயிற் சென்று
கைத்தல முகிழ்த்து வீரன் கழல்பணிந் திணைய சொன்னார். (உ௩)

வேறு.

எய்ச்சது தானைகள் யாமெ லாமினி
யுச்சமார் மாத்தசை யுண்டு நீர்குடித்
தச்சிறு வேலியூ ரணைவ மென்னலும்
வச்சிர வாருவான் வனமெங் கேயென. (உ௪)

காவத மரையினிற் கமல வாவியுங்
கோவெனும் பெரியவைங் குடுமித் தேவுறை
பூவலர் நறியதண் பொழிலுந் தெண்டினை
தாவுபொன் முகரியுந் தயங்கு மென்னவே. (உ௫)

வேறு.

இரைத்தெழு தானை வேந்த னினியநன் னிமித்த மெய்த
விரித்தபொன் முகரி யாற்றின் றடங்கரை மேவி வேடர்
பரித்துவந் தறுத்த வேனப் பருந்தசை யாணி யாலே
நெருப்புகுத் தவிதது வக்கு நீரென நிறுவிப் போனான். (உ௬)

வேறு.

உற்றதத் துவங்களை யொருங்கு நீத்துயிர்
கொற்றவன் கயிலையைக் குறுகு மாறெனச்
சுற்றிய வீரர்தந் தொகுதி நீக்கியே
பொற்றிருக் காளத்திப் பொருப்பி லேறினான். (உ௭)

தொடுகழற் றுளொடுந் துணைவர் தம்மொடு
நெவெரிச் சிலைகொடு நீர்வி னாய்விற்ற
கொடுவரிப் புலியெனக் குறுகு நாயனை
முடுகிடாக் குடுமியந் தேவின் முன்னுய்த்தார். (உ௮)

செந்துண ரிளநறுத் துளிப்பத் தென்றலும்
வந்துலா வக்குளிர் மருவி யந்தளிர்
ரந்தியிற் பொதுளிய வடவிக் கோட்டுறை
சுந்தரக் கடவுளைத் தொழுது கண்டனன். (உ௯)

கண்ணப்பர் சிவகோசரியார் முத்தியடைந்த அத்தியாயம். உசக

வேறு.

முன்னைய வினையா லேயோ முக்கண நருளா லேயோ
சன்னிதிப் படுத லாலே தம்பிரான் றிருக்கண் சாத்தத்
துன்னிய வினைக ளெல்லாந் தொலைந்தரு ன்ருவ மாண
னந்திலே வேட னென்று லரனருள் விளம்பற் பாற்றோ. (௩௦)

வேறு.

கண்டதோர் காலையிற் காந்தத் தூசிசெ
லெண்டகு குணமுழீஇ யிருகை யாற்றழீஇ
மண்கொ ளத்திமா மலைக்கொ முந்துவீழ்
கொண்டவின் வில்லொடுங் குழைந்து வீழ்ந்தனன். (௩௧)

வேறு.

அன்புநெக் குருகிக் கண்ணீ ரலைகொழித் துவட்டி வீழ
வின்பமோர் வடிவ மாகி யாரையுந் திரிந்து நோக்கான்
றன்குணத் தெழீஇநின் றெந்தை தயங்குமைங் குடுமி மீதே
நன்புனல் வார்த்துச் சீதப் பச்சிலை நயந்திட் டாரார். (௩௨)

சாற்றுதி யெனவே நாணன் றுனறிந் திடுவன் முன்னாள்
வேற்றொழி னிபுண னான துந்தைமுன் வேட்டை யாடி
யாற்றிடை வந்த போதோ ரந்தணன் குடுமித் தேவுக்
கூற்றினன் றண்ணீர் பின்னர்ப் பச்சிலை யுவந்திட் டானே. (௩௩)

என்றது கேளா முன்ன மெம்பெரு மானுக் கிதே
நன்றென வுவுகை பூத்து நானுமில் வாறு செய்வே
னின்றிவ னென்று சற்றே நீங்கநெட் டுயிர்த்து விம்மித்
துன்றுவ னலம்வந் தேங்கித் துணையின்றே யிறைவற் கென்பான். ( )

வல்லியந் திரியுஞ் சீறி மதகரி திரியும் பாய்ந்து
சல்லியந் திரியு மிங்குத் தனிமையாய்த் துணையு மின்றி
யெல்லியுங் கிராதர் போல விருந்தனை யந்தோ வென்று
புல்லுவன் றழவி னூடே புணர்ந்திட்ட மெழுகு போன்றான். (௩௪)

வேறு.

செம்மணிச் சுடிகைப் பஹலைப் பாந்தட்
டிங்களங் கண்ணியெம் பெருமா
னிம்மலைப் புறத்தே வெயிலின லுணங்கி
யித்தனை காலமா விருந்தான் ..

வெம்மனக் கொடியே னாதலாற் பொறுத்தேன்

வேறிது கண்டெவர் தரிப்பா

ரம்மவென் றிரங்கிக் கலுழந்தமு தருத்து

மருத்தியி னொருவியே செல்வார்.

(௩௩)

வேறு.

மீனுவர் புனிற்றிளங் கன்று வேட்டுயிர்

மாளுமோ ராவென மறுகிச் சூழுவர்

களகண் டனையெவர் காப்ப ரென்றுநொந்

தாளரி யன்னவ ரமுதுக் கேகினார்.

(௩௪)

வேறு.

வரவுகண் டெழுந்து காடன் வந்துநல் லிறைச்சி யெல்லா

மரணியிற் றீயுண் டாக்கி யறுசுவைப் படுத்தி வைத்தேன்

விரைவினிற் றினவா வென்ன விடைகொடார் போக நாணன்

வரையினிற் றேவர்க் காளாய் மரபிகந் திட்டா நென்றான்.

(௩௫)

ஆரணி யத்தில் வீர ரமுதுசெய் வித்தற் கான

பேரிர தத்து மாவும் புட்களும் பிடித்து வந்து

கூரல கம்பி னாலே கொழுந்தசை யீர்ந்து கொண்டு

பாரினில் வையார் கல்லை பண்ணிவைத் தனலுண் டாக்கி.

(௩௬)

வேறு.

கோலினி னிரைநிரை கோத்துக் காய்ச்சியே

சாலவே சூதட்டிமென் றசைசு வைத்தபின்

வாலிய கண்டொரு கல்லை வைத்தனர்

பாலது கண்டவர் பரிந்தை யோவென.

(௪௦)

கதித்தெழு முதரவெங் கனலு டற்றவும்

வெதுப்பின விறைச்சியு மிசைந்தி டா திவன்

கொதித்திடு மெமக்குமே கொடாது மிச்சிலுங்

கதித்தவ ரெனவெடுத் தெறிவன் காடெலாம்.

(௪௧)

வேறு.

திண்ணலுந் திருக்கா ளத்தித் தேவனார் பேய்கொண் டிற்று

னண்ணலா நாகன் முன்போ யறிவித்து வேல னோடு

நண்ணியே யிவன்பேய் தீர்த்து நாங்கொடு போவே மென்னக்

கண்ணினர் விரைந்து போனார் கானவர் விடலை யோரார்.

(௪௨)

கண்ணப்பர் சிவகோசரியார் முத்தியடைந்த அத்தியாயம். ௨௪௩

பல்வினா லதுக்கிப் பார்த்துப் படைத்தலு னமுது தன்னைக்
கல்லையோ டொருகை யேந்திக் கான்மலர் தலையி லேந்தி
வில்லொரு கரத்தி லேந்தி விரைப்புன றிருவா யேந்தி
யொல்லையிற் கொண்டு தேவ ருறப்பசித் திருப்பா ரென்றே. (௪௩)

சிந்தனை கொண்டு சென்று தேவனார் திருமு னின்று
வந்தனை பண்ணி யெந்தாய் வாடினை பசியா லென்று
சுந்தாச் செருப்புக் காலார் சோதியைங் குடுமிப் போதை
யுந்தினர் வாயி னீரை யூற்றித்தம் முடிப்போ திட்டார். (௪௪)

பரிகலந் திருத்தி வைத்த பழுதிலு னமுதை முன்னே
விரியுமா தரவா லேற்றி வெதுப்பினன் பதம்பார்த் தைய
வுரியையீ ரமுது செய்வான் கொணர்ந்தன னுண்ணென் றேத்தி
யருகிருந் தருத்தி னார்போ தத்தமித் திருண்ட தன்றே. (௪௫)

காரிருட் பிழம்பு சூழ்ந்து கதுவவே விலங்கி வன்மேற்
பேருறத் தினவு நீவும் பின்னையென் செய்யு மோவென்
றோரிரு கண்கண் மூடா துலவினர் யாம மெல்லாங்
கூடிரும் பகழி கோத்துக் கொடுமார் திகிரி யாக்கி. (௪௬)

புலரியி லெழுந்து நாதன் பொன்னடிக் கமலம் போற்றி
யலரிவந் தெழுமுன் கானத் தழுதுவேட் டைக்குப் போனார்
புலவுகொப் புளிக்கும் வைவேற் புண்ணிய மூர்த்தி யன்னார்
பலகலைத் துறைபோய் ஞானம் பரிணமித் தனைய நீரான். (௪௭)

வேறு.

கோதி லாச்சிவ கோசர மாமுனி
யாதி நூன்முறை யண்ணலைப் போற்றவெப்
போதும் போலப் பொருக்கென நண்ணலும்
பேத மாகப் பிறங்கின கோட்டமே. (௪௮)

வேறு.

சிறுகருந் தசையு மென்புஞ் செருப்படிச் சுவடு ஞானி
நிறைதரு மடியு மிச்சிற் கல்லையு நிரந்து காட்ட
மறையவ னுருத்துக் கெட்டேன் யார்செய்தார் மதியா தென்று
குறைபடு முளத்த் னாகி வேடுவர் கூசா ரென்றான். (௪௯)

அங்கமுந் தசையு மிச்சிற் கல்லையு மலகிட் டோச்சிப்
பொங்குகோ மயத்தி னாலே யெங்கணும் புனித மாக்கிச்
சங்குஞ் னுனைந்து லாவித் தவமும்பொன் முகரி யாடி
மங்குறேய் திருக்கா ளத்தி மால்வரை யேறிச் சென்று. (௫௦)

வேறு.

பின்னரும் பவித்திர மாக்கும் பெற்றிபான்
முன்னருங் கடனெலா முழுது மாற்றியே
மன்னுப கரணமு மருங்கு வைத்தான்
பொன்னடி விதிமுறை பூசை பண்ணினான்.

(ருக)

வேறு.

எம்பெரு மானே போற்றி யேகநா யகனே போற்றி
யம்பிகை பாகா போற்றி யரியயற் கரியாய் போற்றி
சம்புவே யானே போற்றி சதுமறைப் பொருளே போற்றி
நம்பனே திருக்கா எத்தி நாதனே போற்றி போற்றி.

(ருஉ)

மண்முதற் பூத மாகி மனமுதற் கரண மாகிப்
பெண்ணுமா யாணு மாகிப் பிறங்குபல் லுயிரு மாகிக்
கண்ணுதன் மூர்த்தி யாகிக் களைகணு யெவர்க்கும் வைகு
மண்ணலே திருக்கா எத்தி யப்பனே போற்றி போற்றி.

(ருங)

வேறு.

இனைய தன்மையா லேத்துபு வணங்கியே மறையோ
னினையு முற்றியே பன்னக சாலையி னிறையும்
புனித மாதவர் குழாத்தினி லமைந்தனன் பொருவேன்
முனைவர் பின்னரும பூசனை செய்தது மொழிவாம்.

(ருச)

வேறு.

பன்றியு முயலு மற்றும் பறவையும் வேட்டை யாடிக்
கொன்றொரு சூழ லிட்டுத் தீக்கடை கோலி னாலே
மின்றிகழ் நெருப்புண் டாக்கி வெதுப்பிமென் றிரதம் பார்த்துத்
துன்றலே கல்லைப் பச்சைப் பரிகலந் துலங்கச் சேர்த்து.

(ருரு)

உமிழ்ந்துமிழ்ந் தழுது தன்னைப் படைத்தபின் னுத்தி யானத்
தமைந்தபொற் றகட்டுப் போதைப் பறித்தணி முடியிற் சூடிக்
கமழ்ந்தபொன் முகரி யாற்றிற் புதுப்புனல் கனிவாய் மொண்டு
பிமிர்ந்தலு னமுது மேந்திச் சென்றுமுன் னின்று கொண்டு.

(ருசு)

செருப்புடைக் காலா லீசன் றிருமுடிப் போதைத் தள்ளி
விருப்பொடு கனிவாய் மொண்ட மஞ்சனம் விரைவி னாட்டிக்
கருப்பொலி சிகையிற் சூடுங் காமரு மலருஞ் சாததி
மருப்பொலி தேன்வி ராய்முன் வைத்தலு னமுத மேற்றி.

(ரு௭)

ஆப்பனே யுண்ணு மெங்க என்னையே யுண்ணு முத்தி
வைப்பெனுந் திருக்கா எத்தி வள்ளலே யுண்ணு நன்றாய்த்
துய்ப்பதற் கான செந்தேன் விரவிய சூட்டி றைச்சி
கைப்பதன் றுண்ணு மென்னக் கரைந்தமு தருத்தி நின்றார்.

(ருடி)

கண்ணப்பர் சிவகோசரியார் முத்தியடைந்தஅத்தியாயம். உசடு

திரும்பியே போன நாணன் வேடுவர் திலக மான
சுரும்புளர் தெரிய னாகன் முன்சென்று தொழுது நின்று
கருங்கரி முதலா வுள்ள விலங்கெலாங் கருவ றுத்துப்
பெருஞ்சுனை நீர்வி னாழிக் காளத்திப் பிறங்க லெய்தி. (௫௯)

கார்மலி சோலை யுற்றேங் காளத்திக் குடுமித் தேவன்
சார்மலி பேய்கண் டேனு முறக்கமுந் தணந்து போன
னோர்மனை நினை ய கில்லா னொருவரை நோக்க கில்லான்
சார்மலி திண்ண னென்றான் செந்தழ லொழுகக் காய்ந்த. (௬௦)

மயநெடுஞ் சலாகை காதிற் பாய்ந்தென மயங்க நாக
னயலவர்க் கூவிக் கெட்டே னுர்செய்த மாய மோநம்
மியலுறு கோமா னைக்கொண் டேகியே யவன்பேய் தீர்த்துச்
சயிலம்விட் டிறக்கிப் போது வோமெனச் சடித்தி போனான். (௬௧)

காளத்தி வரையிற் சென்றே கண்ணுத றிருமு னின்ற
வேளைக்கை றொழுங்கப் புல்ல விடைகொடா ருதறித் தேவன்
றுளைத்தாம் பற்றிக் கொண்டார் தங்களு ளான மட்டு
மீளத்தாம் றக்க வண்ணம் பார்த்துக்கை விட்டுப் போனார் (௬௨)

வேறு.

மாலைவந் தடைதலும் வரிவி லேற்றியே
சோலையி விரவெலார் துயில்லகொ ளாதிருட்
காலையில் வேட்டையைக் கடைப்பி டித்தருட்
சீலமார் பூசனை தினஞ்செய் தாரரோ (௬௩)

வேறு.

பழமறை யமுத மூற்றிருந் தொழுகும் பவளவாய்த் தவளமுப் புரிநூ
லழகனாஞ் சிவகோ சாமுனி வானு னாயிடை நித்திய மடைந்து
வழுவதா மிச்சிற் கல்லையுந் தசையும் வாரியே திருவல கிட்டு [தும்.
மழுதழு திரங்கி நொந்துநொந் தித்திங் காற்றினர்க் கேளென முனிந்

வேறு.

முன்புபோற் புனித மாக்கி முறைவிதி வழாமற் பூசை
யின்புறப் புரியு நாளி விரவவன் கனவிற் றேன்றிப்
பொன்பொதி சடிவன் ஞானப் பூங்கோதை யம்மை கேள்வ
னன்பன்செய் பூசை யேற்ற மாகுநீ சலியே லென்னா. (௬௪)

நீயவன் பத்தி கேண்மோ நெயமோ டோடிக் கானிற்
போயவ னாடி வக்கிப் புசித்திடா திரதம் பார்த்துப்
பாயிலை சேர்த்த கல்லைப் பரிகலத் திட்ட தேனா
னையமா முனிவ ரிட்ட வனியினு மினிய தாமால். (௬௫)

பாற்றிரை புரட்டுந் தெண்ணீர்ப் பகீரதி யவன்வா யாலே
யூற்றிய நீருக் கொவ்வா தும்பர்கோன் முதலா வுள்ளோ
ராற்றிய பூசை வேலை யணிந்தகற் பகநன் போது
நீற்றிகழ் கரிய குஞ்சி யிடுமலர் நிகரா தன்னோன். (௬௭)

துண்பொரு ளின்றி யன்பா னுவ லும்பொன் மொழிக்கெஞ் ஞான்றும்
பண்பறிந் தலகில் வேதம் பழிச்சுவ போலா வன்பன்
றிண்படு செம்ம னீவுஞ் செருப்படி நமது மைந்தர்
தண்படு பசிய தோட்டுத் தாமரைத் தானைப் போலும். (௬௮)

வேடுவ னவனென் றெண்ணைல் வேடமு நமது வேட
நீடுமெய் யன்ப வன்மெய் நினக்கவன் பத்தி காட்ட
மாடுறக் கரந்து நானை வைகுதி பென்று போனான்
கோடுமா முனிவ னுள்ளங் குளிந்ததி சயித்து றங்கான். (௬௯)

அதிர்கட லமுதம் பெற்ற வா துலன் போல வார்த்துக்
கதுமென வெழுந்து முன்போற் காளத்தி யப்பர் பூசை
விதிமுறை முடித்து யோகி விமலன்பின் கரந்து வைக
நிதிமுகில் வரவு பார்த்து நின்றபைங் கூழு மொத்தான். (௭௦)

இலையமு தொருகை யேந்தி யெழிற்கிலை யொருகை யேந்தி
மலைமலர் தலையி லேந்தி வாயின்மஞ் சனமு மேந்திச்
சிலையரு கணைய முன்னே தீயதுந் நிமித்தங் காட்ட
வுலையுமுள் எத்த னாகிப் பதறியே யோடி யோடி. (௭௧)

தேவனுக் கடுத்த தென்னோ வறிகிலேன் றீங்கே தேயோ
காவதங் கடந்து போனோன் கடுகிரா னினிச்செல் வேனென்
றோவிலா தரவு கூர வோடியே திருமுன் சென்றார்
மாவுலா முனிவர் கனபு காட்டுவான் வலக்க னாலே. (௭௨)

செய்யவெங் குருதி காட்டத் தேவனைக் கண்டு திண்ணர்
கையினிற் சிலையுஞ் சோரக் கல்லையுந் தசையுஞ் சோர
மையுறு சிகைப்பூச் சோர வாயின்மஞ் சனமுஞ் சோர
மெய்யுமா ருயிருஞ் சோரக் கதறியே வீழ்ந்து கட்டி. (௭௩)

இப்படி வந்த தென்னோ வெம்பிரா னென்றென் றேங்கிச்
செப்பென வுரையா டாமே தேவனு ரிருப்பக் கண்டு
குப்புற வீழ்வர் சூழ்வா ரோடுவார் குறுகிப் பார்ப்பார்
மைப்பெரு விலங்கோ மீளி மறவரோ யாரோ செய்தார். (௭௪)

கண்ணப்பர் சிவகோசரியார் முத்தியடைந்தஅத்தியாயம். ௨௪௭

ஈதென வரிவி லேற்றி யிழுத்தொழு கம்பு கோத்துக்
காதமு மரையுஞ் சென்று காடெலாந் துருவ வாங்கே
போதுவா ரொருவர்க் காணார் புள்ளும்வல் விலங்குங் காணார்
பேதுறு முளத்தார் மம்மர் பிடித்தொரு கணத்திற் றேறி. (௭௫)

வெம்படைக் காய மாற்று மருந்தெலாம் வினவி யோடி-
யும்பர்தோய் குன்றுங் காணு முரவுபொன் முகரி யாற்றின்
வம்பவிழ் கரையி னூழை வழிச்சென்று பறித்து வந்து
தம்பிரான் றிருக்கண் மீது பிழிந்தனர் தணிதல் காணார். (௭௬)

அரைத்தரைத் துருண்டை யாக்கி யலேகொழித் திழியுஞ் சோரி
கரைத்திடத் திருக்கண் மீதே கையினுற் றைவந் தெய்த்து
நிரைத்துமோர் மருந்து காணே னினைவினி யூனுக் கூனே
சரத்தினு லென்கண் வாங்கிச் சாத்துவ னெனக் களித்து. (௭௭)

வலமுறு கண்ணை யம்பால் வாங்கியே யப்பச் சோரிச்
சலமறைந் திடக்கண் மீதே தாரைவிட் டுதிரங் கால
விலகுநன் மருந்து கைகண் டேனினி மற்றைக் கண்ணை
யலகொளி யம்பா லீரந்தாங் கப்புவ னென்று தேறி. (௭௮)

மன்னொரு கண்ணும் போனா ல் வள்ளலின் குருதி நீத்தந்
துன்னிடு கண்கு றிப்புக் தோன்றாமை யுளத்து நாடித்
தென்னுறு செருப்புக் காலைத் திருவிழி யதனி லுன்றிப்
பொன்னல கம்பாற் றங்கண் பொருக்கென விடக்கும் போது. (௭௯)

தேம்பொழி திருக்கா ளத்திச் செல்வனார் திராக்கை நீட்டி-
வாம்புலி யணைய வீரர் கரத்தினை மகிழ்ந்து வவ்வி
மேம்படு மன்ப னான கண்ணப்ப விழியைச் சூலே
லாம்பரி சுணர்ந்து செய்தா யாறிய கண்ணோ வென்றார். (௮௦)

கண்ணினை குளிர்ப்ப வுள்ளங் களித்திட மறைந்து வைகும்
புண்ணிய முனிவன் கண்டான் புரந்தர னயன்மால் கண்டார்
விண்ணவர் முனிவர் கண்டார் விரைமலர் மாரி பெய்தார்
பண்ணினான் மனூறு மார்த்த பஞ்சதுந் துபியு மார்த்த. (௮௧)

செவிவழி யினிய கானத் திவவியா முயிர்தந் தேக்குங்
கவிரித முற்றன்மென் கூந்தற் காமாங் கணையா ரோடு
மவிரொளி மணிக்கி ரீடத் தமரரு முனிவர் தாமு
முவர்படு திரையி னூர்த்துக் காளத்தி யோங்க லுற்றார். (௮௨)

வெள்ளைவா ரணத்து வேந்தன் விரைமலர்ப் பொருட்டுப் புத்தேள்
கொள்ளைமா தவத்துக் கண்ண னாதியோர் குழுக்கொண் டெய்தி
வள்ளலைத் திருக்கா ளாத்தி வரதனைக் கலவித் தாழ்ந்தே
யெள்ளிடை யின்றித் துன்னி யெய்தினார் கருணை மூர்த்தி. (அ௩)

கரத்தனை மெங்குலுந்த தனப கண்ணபப நமவ லபபா
னிரந்தர நின்றியென்று நிற்குமா நிறுத்திக் கொண்டான்
புரந்தான் முதலா வுள்ள புங்கவ ரிறம்பூ தெய்திச்
சிரங்களால் வணங்கிப் போனா ரன்பினிற் சிறந்த துண்டே (அ௪)

மந்திர மறியா னீதி மாதவத் துறையுந் தேரான்
றந்திர மறியான் வேடன் சங்கரன் பூசை யாலே
யிர்திரன் முதலி னோர்க ளெய்துதற் கரும்பே றுற்றான்
சிரந்தையால் விதியிற் செய்தார் பெருமையார் தெரிக்கு நீரார். (அ௫)

வேறு.

இனைய தன்மையால் வைகலோ ராறுநின் றிறைஞ்சி
யனைவ ரும்புகழ் திண்ணருஞ் சிவபத மடைந்தார்
நினைவ ருஞ்சிவ கோசரி முனிவனு நிமலன்
றனைய ருச்சனை புரிதலாற் பரகதி சார்ந்தான். (அ௬)

இன்ன மும்பல காளத்தி மான்மிய மிசைக்கிற்
பன்ன காதிப னுரைக்கினு மனந்தநாட் படுமே
யுன்ன ருந்தவ வியாகமா முனியெனக் கொருநாட்
சொன்ன வாறெலா நினக்குரைத் தேனெனச் சொன்னான். (அ)

என்றி வற்றினைப் பரத்துவா சன்பெரி தியம்பிப்
பின்றை யேசிவ மான்மியம் பேசுவா னெனவே
மன்ற லம்பொழி னைமிசா ரணியமா தவர்க்கு
நன்று சொற்றனன் சூதமா முனிபின்னு நவில்வான். (அ௭)

அரும்பதவுரை.

காப்பு. (பக்கம் - க.)

க. செழுவிய - செழித்த. வடமொழிப்புராணத்தை. மா - மஹா. குழலியந்திங்கள் - பிறை. வேழம் - யானை; விநாயகக்கடவுள். திங்களையணிந்த வேழம் காக்கும்.

உ. செஞ்சந்தம் - செஞ்சாந்து. கனபம் - யானைக்கன்று, கலவைச்சந்தனம். கொங்கையையுடைய மங்கை பொன் - திருமகள். 'சஞ்சந்தென்

ளமிர்சாவுண்ட' என்பது, "ஆலமுண்டமுதே மிகத் தேக்குவர்" (திருக்கடவுள்) என்னுந் தேவாரங்கருத்தைத் தழுவியது அஞ்சுத்திப்பிள்ளை - ஸ்ரீஞ்சுத்திப்பிள்ளை - பஞ்சஸந்திவிநாயகர்; ஸ்ரீவர்ஸ்தலவிநாயகர். அந்தி, சந்தியாதலின், அஞ்சு அந்திப்பிள்ளையெனப் பிரித்துப் பொருள்கொள்ளினும் பொருந்தும்.

கடவுள்வாழ்த்து. (ப. க.)

க. சித்து - அறிவு. சத்து - உண்மை. யாண்டும் - எவ்விடத்தும். அகளம் - குற்றமற்றது. அகண்டம் - பிரிவற்றது. கா - சோலை; உகரச்சாரியை பெற்றது.

உ. தோற்றம் - பிறவி. ஈறு - இறப்பு. எஞ்ஞான்றும் - எக்காலத்தும் அழிதாயர் - மிக்கதாயர். அருளாகிய இனியபாலே. ஆனந்தத்தை அருளுகின்ற.

ங. கான் - நறுமணம்; அம் - சாரியை; கானம் - காடென்றுமாம். தானம் - மதம் துடங்குகின்ற இடை. வானப்புந்தரு - ஸிந்தரு. மகவான் - இத்திரன்.

ச. சந்தச்சேறு - சந்தனக்குழம்பு. திதிலை - தேமல். பஞ்சஅந்தம் - பஞ்சனைதுஅழகு. முச்சந்தி - காலே, உச்சி, மாலே.

ரு. 'மா' என்றது சூரபன்மன் கொண்ட பாமரவுருவத்தை; இடில் மா, அரசு, பிலல் என்னும் மரப்பெயர்கள் தொனிக்கின்றன.

சு. திருவந்திதேவர்க்குச் சிவபெருமான் உவமை. 'எந்தை' என்றது, சிவபெருமானே.

எ. செபவடம் - ஐபமாலே. ஞானமுத்திரை - சின்முத்திரை. குண்டிகை - கமண்டலம்.

அ. அறிவானபுத்தகம் - ஞானதூல் எழுதப்பெற்ற புத்தகம் பால்நிறம் - வெள்ளைநிறம்.

க. ஸிந்து - சிம்புலன்கள். கரகம் - கமண்டலம். ஆறு - நதி ஒன்று, நான்து, ஸீரது, ஆறு, ஏழுஎன்னும் எண்ணுப்பெயர்கள் ஓரணிபட நின்றன. பொன்முகரி - பொன்னிறத்தையும் பேரொலியையும் உடைய நதி; முகரம் - பேரொலி; அகத்தியமுனிவர்தவம்புரிந்து பொன்முகரியாற்றைக்கொணர்ந்த வரலாற்றைச் சீகாந்திப்பராணத்துள்ள பொன்முகரிச்சருக்கத்தாலுணர்க; "இருந்தமிழ் மாமுனி யழைப்பவந்து" என்பர் பின்னும்; கஅ.

க0 சென்கையையென்பது திருக்காளத்தியின் திருநாமம். நந்தி - சிவபெருமான் அத்தி - யானை; வானரசு - இத்திரன்; இதில் சிலந்திமுதலியபெயர்களில் வேறுபொருள் தோன்றும்படி பாராட்டியிருக்கும் நயம் அறிந்து இன்புறற்பாலது.

கக. மண் இடந்து - மண்ணைப்பெறு.

யாத்து. மணி - நீலமணி. விண் இடந்து - ஆகாயத்தை ௩௭0ருவிச் சென்று. மறைக்கிழவன் - பிரமதேவர். கண் இடந்து. கண் மூன்று - மூக்கண். இருகண்ணுக்கு மூன்றுகண்ணைப் பெற்றனரென்பது ஒருவியப்பு. கஉ. வண்ணம் - அழுகு திண்ணைனென்பது, கண்ணப்பநாயனருடைய பிள்ளைத்திருநாமம்.

கச. கல்லாலின் நிழலிடைவீற்றிருந்தவரைக் குருந்தமரத்தின் நிழலின் கண் வருவித்து என்பதுபாராட்டத்தக்கது.

கரு. பைந்தாமம் - பசிய ஒளி. துழாய்ப்பட்டலை - துளபமாலே; பட்டலை - இலைமாலே. அந்தாதி - அந்தமும் ஆதியும்-முடிவும் முதலும், அந்தாதியென்னும் பிரபந்தம். கண்டபார்த்த, செய்த. அந்தாதி காண்பரியார்க்கு அந்தாதி கண்டவரென்பது ஒரு சொல்லழகு.

கங. கன்னிகுமரி - கன்னியாகுமரியாறு. உலகேழும் தருகன்னி - உமாதேவியார் தலையில் ஒருகன்னியையும் பக்கத்தில் ஒரு கன்னியையும்

உடைய தலைவரை இந்த இரண்டுகன்னியர் மணந்தது அருமையென்பது அறியத்தக்கது.

கஎ. கதியிலி - அகதி. ஒருமாத் தினடியில் அகநிபோலிருந்த ஒருவருக்கு யாதவவேந்தர் கோபுரமுதலியவை அமைத்தளித்த அருமையை இக்கவி தெரிவிக்கின்றது.

கஅ. அமிர்தம் - நீர். அமிர்தமாகிய பால். பொன்முகரியின் கரையிருமருங்கும் வதின்கவரென்பதற்கு இருகராடிலும் எழுந்தருளிய தேவர்களென்றும் தீரவாலிகளென்றும் பொருள் கொள்ளலாமென்பர்.

கக. அன்னவற்றை - அத்தாள்களை பெற்றி - தன்மை.

உ0 பாசமுதன்மூன்று - திரிபதார்த்தம்; அவை: - பதிபசு பாசமென்பன பரஞானம், சிவஞானம்.

உச. எழுத்தொடு சொல் பொருள் - எழுத்திலக்கணம், சொல்லிலக்கணம், பொருளிலக்கணம். விழுத்தகு - சிறப்புப்பொருட்டு.

உஉ. வீரை - வீரவல்லூர்.

அவையடக்கம். (ப. க.)

க. வேதமுனி - வியாசர் முதலில் இப்புராணத்தைச் சூசமுனிவருக்கு உபதேசித்தவராதலின் வியாசரும் சவுனகாதியருக்கு இத்தலமகிமையை உபதேசித்தவராதலின் சூசமுனிவரும் இத்தலத்தைப் பாடியவர்களாதலின் சுமயாசாரியர்கள் நாலரும் கைலோபாதிகளான திபாதியந்தாதி முதலிய பிரபந்தர்களை இயற்றியவராதலின் நக்கீரதேவரும் இத்தலத்தைப் புகழ்ந்தவர்களாகக் கூறப்பெற்றனர். ஆதிய சான்றோரென்றது, கண்ணப்பதேவர் திருமறமியற்றிய கல்லாடதேவரையும் திருப்புகழியற்றிய அருணகிரிநாதரையும் பிறரையும். என் சொல்கேன். யாதுகூறுவேன்.

உ. கனி அமிர்து - சுவைமுதிர்ந்த அமிர்தம்.

உ. மரு படியும் - நறுமணம்பொரு

ந்திய; இது கடம்பமலாகு அடை. கடம்பன் முருகக்கடவுள்; “மணங்கமழ் தெய்வத் தினநலங் காட்டி” (திருமுருகாற்றுப்படை, உக0) என்பதனால், “மருப்படியும்” என்பதை முருகக்கடவுளுக்கு விசேடணமாக்கிலும் பொருளாக. வேடன் - கண்ணப்பநாயனார். “சேற்றடிக்கஞ்ச வயற்காகி நாத்தெருப்படிக்கும், மாற்றடிக்குஞ்சொண்டர் வில்லடிக்கும்புகன் மற்றில்லையே” என்பது காசிக்கலம்பகம், அஅ.

ச. இச்செய்யுளும், “ஆக்கு மறிவானவது பிறப்பினால், மீக்கொருயர் விழிபு வேண்டற்க - நீக்கு, பவரா ரரவின் பருமணிகண் டென்றுங், கவரார் கடலின் கடு” (நன்னேறி - உஉ) என்பதும் கருத்தால் ஒத்திருக்கின்றன.

நூல்வரலாறு. (11. கூ.)

க பலபுராணமெனத்தற்குப் பகி
னெண்புராணங்களுள், சிவபுராணங்
கள் பத்தும் சிவஸக்யபுராணங்கள்
பலவுமென்று பொருள்கொள்க இக்
தலப்பெருமையை விசேடித்தபுப் பல
விடத்தும்கூறுதலால், மச்சிகாசமா
கிய சிவரகசியமும் ராணடுக்கொள்ளு
பாலது பொன்முகரிகத்தை-ஸ்ரீஸவ
ராணமுகரீமாஹாத்மியம்

உ சூதசங்கிதைகன்னில இயன்ற
வை - சிவமாஹாத்மியகாண்டுகளில்
வழாவது, எஜ்ஞிய வைவகாண்டச
தில் இருபத்தொன்றாவது, முப்பச
தாருவதுமாகிய அத்தியாயங்கள் வா
சிட்டுலங்கமென்பது உப்புராணங்க
ளுள் ஒன்று

சு மறறு, அசைநிலை தொடைப
பெகிகிய - சேரத்த, செய்யுட்களாக
இயற்றிய எனதுமாம் இப்புராணத்
துள்ள ஈட்ட - அத்தியாயங்களுள்,
முதற்பதினெட்டும் ஸவாணமுகரீமா
ஹாத்மியம் எனவும், ௧௧ - வதுமுத்
லியபுனமும் சூதசங்கிதையிலிருந்து
எடுக்கவை எனவும், ௨௩ - வதுமுத்
லியபன்னிரண்டும் வாசிட்டுலங்கக்
திலிருந்து எடுத்தவைஎனவும் கொ
ள்க

து பாற்ற - பகுதியாகவுள்ளது
இரண்டாவது சிவபெருமான திருமா
லமுதலியவர்களுக்கருகட்டுரைத்தது
அவன் - சிவபெருமான

பதிக்கம். (ப. எ.)

உ பாங்கா - பககம் கண்ணுரு -
கண்டு சரிதை - சரித்திரம் எல்லை
காலம்

ர மறைக்கிழவன் பிரமதேவா
உரைக்கிழத்தி - நாமகள்

ச துத்தியாகியபொறி, துகசி -
பாமபின்படப்பொறி அத்தன் சிவ
பெருமான

சு அள் - கூடமை உம்பா - மேல்
எ தீவு இருமுன்று - ஆறுதீவுகள்
நாவல்தீவு - சம்பத்தீவு

கக அரி - திருமால்
கஉ ஆண்டு - வருடம் தோன்றி
டா தோன்றி பரிந்து - அன்புறு
லினலியபடிக்கு - கேட்டபடியே

கஃ அக்கமாமணி - பருத்திராகக்
மணி

க காரகம் - பிரணமேந்திரம்
உ கம் யுகம்

கரு சாருகா - ஶாருகாவனம்

முதலாவதுஅத்தியாயம். (11. கூ.)

க புலப்பகை - மூபுலங்களாகிய
பகை உழைஅதன் - மானதோல் தீர்
ககசத்திரம் - ஒருயாகம்

உ காட்சி - அறிவு ராண்டு - இங்
கே

ஃ. மகிழ்தூங்கு - மகிழ்ச்சிதங்கிய
ச அமையாது - முடியவில்லை,
திருபதிபிறக்கவில்லை உவாததல் -
வெறுத்தல்

டு. ஆலம் - விஷம் ஆயம் - ஆசை,
அது பெறக்கடவதன்மேலது சூதன்,
எழுவாய்.

சு மறைச்சிறம் - உபநிடதம்
எ குனிதல் - வளைதல்

அ காண்டவாபிரததம் - ஒருபழை
யக்கரம் முனத்ததை பெரியதத்தை,
திருதராட்டிரன்

க ஆழியான் - கண்ணபிரான் முனி
வன் - நாரதர்

க0 ஒலியம் - சித்திரம் ஒருத்தி -
திரௌபதி செற்றம் - தணியாக்கோ
பம்

கக பாங்கு - உறவு என்ன - என்று
நாரதாசொல்ல

கஉ. தம்மில்லியைந்து.
கங. சுரபி - பசு. அரசு - அரசன்.
கஞ. கவிழ்த்தலை - கவிழ்த்ததலை.
சேண் - நெடுந்தூரம்.
கக. சொல்தவருவண்ணம். விடை
அருளுதி. அவன் - தருமபுத்திரர்.
கக. கிறன் அல்லாதவற்றை.

உ(). சடுத்தோர் - தடுத்தவர்களு
டைய. நடாத்துரு - நடாத்துவேன்.
உக. உழையர் - பக்கத்துள்ளார்.
உங. பழிச்சினன் - துதித்தான்.
உஈ. தூரிதி அளித்தான்.
உஊ. வேங்கடத்தில்.

உ - ஆவதிஅத்தியாயம். (11. கங.)

க. பொன் முகரித்திருநாடு - ஆற்
றார்வனநாடு.

உ. வரையுலகு-குறிஞ்சிநிலம். காளி
தன்வாழ்க்கையெலகு - பாலநிலம்
தளவம் - முல்லை. காடுறைஉலகு -
முல்லைநிலம் தீம்புனலுலகு - மருத
நிலம். புண்ணைப்பெருமணலுலகு - நெ
ய்தலநிலம்.

ங. அளாய் - அளாவி; கலந்து.
தூங்கும் - தங்கும். முழை - குகை.
இருல் - தேன்குடி.

ச. குரவை - குன்றக்குரவை. வே
ங்கை - வேங்கைமரம். தூய் - தூவி.
தொண்டகம் - ஆகோட்பறை.

ரு. அங்கி - அக்கினி. ஆளவழக்கு -
ஆடவர்செல்லுதல். சில் இடை - சில
இடம். பால்முரம்பு - பருக்கைக்கற்
களாலாகியமேடு.

சு. விடர் - வெடிப்பு. உழை - மான்.

எ. ஆம்பலந்தீங்குழல் - வெண்கல
த்தாற் குமுதவடிவாக அணைசுபண்
ணிச் செறிக்கப்பெற்ற இனியஒசை
யையுடையபுல்லாங்குழல். பொதுவர்-
இடையர். கொன்றையந்தீங்குழல் -
கொன்றைப்பழத்தாலாகிய இனியகு
ழல்; சிலப்பத்காரம், 40௯-ம்பக்கம்
பார்க்க. பதலை - தயிர்த்தாழி. குழக்
கன்று - இளங்கன்று

அ. உடம்பு கூன் படலம் - உடம்பு
வளைந்தபடலம்.

க. அரில்-பிணங்குதல். சுரப்பகடு-
ஆண்சுரு. பரவையிந்தேவை - வரு
ணதேவனை. சுருக்கோட்டில் - சுரு
மீனின் கொம்பில்.

க(). கான்ற-கக்கின; வெளிவிட்ட.
அளவர் - உப்பளப்போர். குரம்பை -

குடிசை. வளை - சங்கு. கைதை - தா
ழை. பெண்ணை - பனை.

கக. தீம்புனல்நாடு - மருதம்.

கஉ. மென்பால் - மருதம்.

கங. படுகர் - படுகை. தொழுதி -
ஒலி. உகண்டு - பாய்ந்து.

கச. பணிலம் - சங்கம்.

கரு. படப்பை-தோட்டம். தாழை-
தென்னை. குதம் - மாமரம்

கக. அறல் - நீர். கீண்டு - கிழித்து.

கஎ. குரகதமுக்கமாய் - குதிரையின்
முகம்போனது. சாலி - நெற்பயிர்.

கஅ. செருத்தல் - மடி. குண்டு -
ஆழம். வளளை - ஒருவகைக்கொடி.

கக. கவரிப்பாளை - கவரிபோலும்
பாளை.

உக. அலம்ப - முழங்க. பார்ப்பை -
குஞ்சினை.

உஉ. 'பவளச் செந்நெல்', 'செழு
ம்பவளக்கொழுஞ்சாலி' என்பர்பிண
னும்; உஅ, டு().

உங. கிணை - ஒருவகைப்பறை. கா
ரேறு - எருமைக்கடா. தொளி-சேறு.

உச. அமுதுஅகி - உணவுசமைத்
தலா ணுண்டாகிய.

உசு. குண்டால்-கிழக்குத்திசையில்.
பாசுபதம் பாசுபதாஸ்திரம். கலுழன் -
கருடன்.

உஎ. காவில் - சோலையில். பைந்
தேன் - செவ்விறதேன். கொண்டல்
துஞ்சு.

உஅ. கறித்து - கடித்து. சங்கத்
தாளம்; சங்கத்திலிருந்துண்டாகிய
முத்து.

உக. 'வருக்கைக்குடக்கனி' என்
றார்முன்னும்; கக. கீண்டு - கிழித்து.

கோழ இலைய - செழித்த இலைகளை யுடைய

௩௧ கண்ணல் - கரும்பு சாரகை - நகத்திரம்

௩௨ மதுச்சாடி - தேனசாடி என்ற நூற்று. செகாமபல் வெள்ளாமப லெனவிளாபப பைங்குவளை, செந் குவளையெனசசிவபப சேகாமபலெ னறது, கீழுதட்டை பைங்குவளையெ னறது கண்களை

௩௩ துணை - ஆண அன்னம் குண கரை - கீழ்க்கரை

௩௪ எற்றைஞானநிலம் என்றா னிலம்

௩௫ கபாடம் - கதவு

௩௬ நாரமும் மனநிலைகொண்டு தென்தலதவமுநன்னதனால் சென தலின் நடைகளுமுன்றும் கூறப்பெ றறன், அவையாவன சைகசியம், ஸௌரப்பியம், மாநசியமென்பன பின்னுள்ள “சுந்தரகதேவகங்கை” (ப.ச.௩ - உ.௩) என்னுமசெடியுள ிலம் செனநல் இவ்வாறுகூறப்பெற்ற ளளது வீற்றவீற்ற வேறுவீற்ற ௩௭ அவி வறவிட பண்ணவா தேவா.

௩௮ களங்கனி - களாபபழம்
௩௯ நெறிசுல - நெளிதல் படலம் - கூட்டம்

௪௦ கவனம் - வேகம்

௪௧ கண்ணுறம் - தரிசுகது

௪௨ பெடபு - விருப்பம் [வா

௪௩ தந்திரத்தலைவா - செனைத்தலை

௪௪ குவடு - மலையுச்சி இளமதி இருலின் தேனினினை மூழ்கும்

௪௫ கவரி - கவரிமான தரங்கம் - கலதூரி நாவ - கலதூரிமருகம்

௪௬ பாசடைப்பாளி = பசுமை அடை பள்ளி பசுசைஇலையால் ஆகிய தவச்சாலை; பன்னசாலை பைம்புள

அடங்கின திருக்கமுகுருனத்தில இரண்டுபறவைகளே தவஞ்செய்கின றன், இம்மலையில் எல்லாபறவைக ளும் தவஞ்செய்கின றன்னென்றா

௪௭ உளக்கண் - ஞானக்கண் உள ளளி - சிவம் காஞ்சி மாஅடியில் காஞ் / சீபுரத்தல் மாமரத்தின் அடியில் அதில்

அம்பிகை தூண்டாவினக்குன்றிவை ததமை “அங்கி நீடவத் தறப்பெ ருஞ் செவிய னட மாத்திரு மலை கங்கி சபம்” (பெரியபுராணம், திரு கருநிப்பு ௭) எனபதென அறி பவாகும்

௪௮ அடைந்தகார அடைந்த யானைக்கு மடங்கல் தரத்திற் கொ லைத்தாக்கியளிமபள ஸ்ரீசாரமூர்த்தி ௪௯ காண - ஆசகவாசிக வயி டுட்டாமடி மதிபும அரவம் ஒன்றி வாடிசடி ம, கருத்துடையடை

௫௦ செங்கமலம் திருமகள் வந்த தையும், பணிலம் திருமாவத்தகை பும வெள்ளாரிமம் பிரமீகவாவந சகையும், வெட்டாமரை கீல் நகாவந தையும் செறிவிக்கும்

௫௧ ஈனவா - கீகாடபிபு, கொ டட்ட நீராபு, நிலபு செருந்தணி நுருத்தணிகைமலை அந்வுள்ள சீகா டவா நீலநாடல்மலா, நுருத்தணி கைமலைச்சாலைமிகு உச்சிமாடா ளன்னும முக்காலங்களிலும் உறபடம் மலரகலை, கந்தபுராணம், வள்ளியம் மைதிருமனப்படலம், உட - ஆம் செய்யுளாறுமுனாக

௫௨ ஆலவ முழங்குவ வேள - மனமதன் சின்னக்குயி - சின்ன மாசியதயில், சிறியதயிலென்பது மற றெருபொருள் ஒலிபுடைடையாற பெரிய

௫௩ கூடல் - மதுரை மதுரை யில் நாரை நையொழித்து கியமக தோடிருத்தசரித்திரம் இங்கே அறிய தக்கது

௫௪ தொழுகி - கூட்டம் கூடற கருங்கருவி சானுமதன்னினமுமே பயனுறண்ணின்மையின், களவுடை யதென்றா

௫௫ மதுரையிற புலிமுலையைப் புலவாயக்குஅருக்தியது ஒரு திருவி ளையாடல் ‘புலிமுலை புலவாயக கரு ளினை போற்றி” (திருவாசகம், போற்றி, ௨௦௭), “சழலவழிப பேழ வாயத் தரக்கின் றுளிமுலை, பைங்கட புலவாய பாலுணை கண்ட, வருணி றை பெருமான” (கல்லாடம், ௪௨).

இதனைத் திருவாலவாயுடையார் திரு
விளையாடற்புராணத்தாறுமுணர்க.

கக இரத்திரன், இராமன் - முசுகுந்
தன் இவர்கள் இத்தலத்திற்புசித்துப்
பேறுபெற்றவர்கள்

கஉ. தாழ்ந்த ஆம் - தாழ்ந்தனவா
கிய.

கக. இடிபட - இடியோசையுண்
டாக.

கஎ. ஆரவடம் - முத்துவடம்.

எ௦ தாழை - சென்னை. வருக்கை-
பலா.

எக. புகதம் - பாக்குமரம்

எஉ. சரளம் - ஒருவகைமரம்

எ௩ பச்சிலைகள் - பச்சிலைமரங்கள்.

மதுரகம் - இருப்பை. நார்தம் - நாரத்
தை. சம்பீரம் - எலுமிச்சை. ஞாந
கர் - பக்கம்.

எ௫ அரசு - சிவப்பு.

எக. கம்புள் - சம்பங்கோழி. கார
ண்டம் - நீர்க்காக்கை.

அ௦. மிருதி - தருமசாஸ்திரம். திப்
பியஞானம் - தெய்வத்தன்மையுள்ள
ஞானம்.

அ௩. எடா - எடுத்து.

அச. கொடா - கொடுத்து. ஈங்கு
வா என - இங்கு வாவென்றழைத்து.
ஆதனத்து இருத்தி. முகமன் - உப
சாரம்.

அக. தேமனில் காட்சியன் - குற்
றமற்ற அறிவினையுடையவராகிய.
மா மகிழ்ச்சியால் - மிக்க மகிழ்ச்சி
யோடு. அது வந்தது.

அஎ. சுற்றமும் தானும் அருந்தி
னான். என்ப, அசை.

௩ - ஆவதுஅத்தியாயம். (ப. ௨௮.)

க. ஆண்டகை - அருச்சுனன்.

உ. சிரத்து இதழியையிலைந்த. கார
ணத்தால் யானே மிகவும் பாக்கிய
வான்.

௩. நதிக்கண் - நதித்துறையில்;
“பொன்முகரித தண்டுறையெம்மத்
தன்” என்பார்பின்னும்; ௩.

௫. பரம் - பாரம்; கடமை.

எ. குரு - ஓர்அரசன். தரும் ஆதர
வால்.

அ. இறையும் - சிறிதும். ‘எங்குரு’
என்றது, அங்கிராவை; இப்புத்தகம்
எக - ஆம் பக்கத்துள்ள க௩உ - ஆம்
பாடலாலுணர்க.

க. அத்தலம் - பிறதலம்.

க௩. தவம்போல் யாதுசெய்தது
வோ.

கக. நீலை - ஒருயோகினி; ௩க -
ஆம் செய்யுளைப்பார்க்க.

கஎ. பண்ணவரயாண்டு - தேவவரு
டம். யாண்டுகாறு - வருடம்வரையில்.
கேள்வன், எழுவாய்.

கஅ. முன்னவன் - இறைவன்.

கக. மறித்தும் - மீட்டும்.

உக. மேனாளில் சென்கைலாயமெ
ன்றும் இதற்குப்பெயருண்டு.

உக. மொழியை வழங்கி.

௩௫. பஹலை அநந்தன் - பலதலை
களையுடைய ஆதிசேடன்.

௩க. தந்து - நூல்.

௩௦. அகடு - வயிறு. சிகரம் - கோ
புரம்.

சக. முற்றி - முதிர்ந்து.

சஉ. தேங்குதல் - நிறைதல்.

ச௩. கணம் - கூணம்.

சச. குரம்பையென்றது, சரீரத்
தை.

சக. யார்கேட்பாரோ? அவர் வாழ்
வார்.

சஅ. ஆர்ப்பாவம் - ஆர்ப்புஅரவம்.

சக. குன்றி - குன்றிமணி. தழை
யாகியஆடை.

ச - ஆவது அத்தியாயம். (11. ௬௩.)

உ. முகிழ்த்தநிலா - அரும்பியபிறை.
இங்கே குறித்த மாயை - சிவமாயை
யென்னும் பெயரால் முதலூலில்வழ
ங்கப்படுகின்றது. பாரி - மனைவி.
தன்மறந்து - தன்னை மறந்து

ச. குழுமி - கூடி. நேர்படு - எதி
ர்ப்பட்ட.

எ. கழியும் - மிகுந்த. உணர்வு அழி
யும்.

க() சோதியையுடைய இமையவர்

கக. இயற்கையைப் பாற்றி - இயல்
பை விட்டுவிட்டு.

கஉ. கையரை - கீழ்மக்களை.

கங. பிறந்து - பிறத்தலால். இறந்
துபாடு - இறந்துபடுதல்.

கஈ. மகத்து - மகக்கூத்திரத்தில்.

கௌ. நூனம் - குறைவு.

உங. பணிச்சொன்னிற்போயிற்று

கூ. மரபுரி - விதிப்படி

ரு - ஆவது அத்தியாயம். (11. ௬௪.)

க. முன் தவத்தால்.

ச. அழுங்கும் - வருந்தும்.

கூ. பின்னர் - பின்பு. மன்ற - தெளி
வாக; இஃது ஓரிடைச்சொல்.

எ. வேகம் - நஞ்சு, கோபம் செவ்
வே - செவ்வையாக.

அ. அரலைக்கற்கள் - ஒருவகைச் சிறு
கற்கள்.

கூ. நன்கு பெறுவேன். திருமுன் -
சந்திதியில்.

கக. வழுவை - யானை. அழிதாயர்
மிக்கதாயர்.

கங. உடல்நெருங்கி

கரு. புள்ளரசு - கருடன்.

கஅ. மாதிரங்கன்பரிப்போர் - திக்
பாலர். இருவராகிய மருத்துவர்.

ககூ. செங்கை முகிழ்த்தனர் - கை
குவித்தார்.

உௌ. புட்கரம் - ஒரு மஹாதீர்த்தம்.

உக. பருப்பதம் - ஸூசைலம்.

உஉ. ஆதிபுராணமும் - முதன்மை
யுள்ள புராணங்களும்.

உங. தென்றலங்கன்று
ன்றல்.

உச. அளிகள் வேழமத்ததைவிட்டு
ஒடிப்பற்றும்படி.

உரு. குருத்தம்பூவும் நிலாவும் போல்
விளங்கிய பாலநிறமெய்

உசூ. வயங்கு அபயம்.

உௌ. 'சயசய' என்பதற்கு எல்லா
ருக்கும் மேற்படவிளங்குக என்பது
பொருளுண்பர்.

உஎ. சகமானது மாயையின்வித
மெனவிட்டு

உஅ. தகைத்து - தடுத்து.

சௌ. ஒருமுதல், விளி

சக. 'பாற்றாமாதில்தம்பரியத்தம்'
என முதலூலிற்காணப்படுகின்றது.

சச. அல்லவ, விளி.

சகூ. கருணைக்கடலை. [ய்வாய்.

சஅ. உரோதிப்பிப்பாய் - அழச்செ

சக. உருத்தம்பண்ணும் - ஒலிக்கச்
செய்யும்; குது - கத்தல்.

ருௌ. திராவம்புரியும்தொழில் - உரு
க்குதல்.

ருக. ரு - பிறவித்துண்பம்; திராவ
ணம் - ஒட்டல். சிவதரம் - மங்கலப்
பொருள்களுள் உயர்ந்தது.

ருஉ. பவிக்கும் - உண்டாகும். மிகு
வாய் - மிஞ்சியிருப்பாய். பவங்கடந்து
மேவும்பொருட்டுப் பாவித்திடுவர்.

ருச. மாதேவன் - மகாதேவன். கீர்-
வாக்து.

ருரு. பிருகத்துவம் - பெரிதாயிருத்
தல் எனக்காட்டிலும் பெரியது
வேருன்றும் இல்லைபோ அது பிரம
மென்பர். விண்டு - விஷ்ணு; வியா
பகமுடையவர். பொருட்டு - காரணம்.

ருசூ. பயனை - பிரயோசனத்தை.
சடம் - அறிவில்லாதது

ருஅ. மெய்த்த - உண்மையுற்ற.

சுௌ. மகோதய - பெரியவைகள்
உண்டாவதற்கு இடமாக இருப்பவ
ரோ.

கக. காளஹஸ்தியென்பது காள
த்தியென மருவியது.

கௌ. உலம்புதல் - முழங்குதல்

எக. இத்தீர்த்தமென்றது, பொன்
முகரியாற்றை.

அக. தேறல் - தேன்.

க - ஆவதுஅத்தியாயம். (ப. ௫௧.)

க. கரிசு - நூற்றம்.
உ. ஆயிரம் அசுவமேதம்.
ஈ. அழிதாயர் - மிக்கதாயர்.
ச. இணையா - ஒப்பாக.
ஞ. இதுழி - கொன்றை. உணர்
வு இல் மாந்தர்.
கூ. புரக்கும் - காக்கும். நிரந்தரம் -
எப்பொழுதும்.
எ. உடையோர் - தலைவர்.
அ. அளிக்குதும் - பாதுகாப்பேம்.
கூ. பிறவிக்குருடர் - அஜ்ஞானமு
டையவர்.
க(). பரித்தவன் - தாங்கியவன். கரு
மநிரதன் - சொழில்சுர இடைவிடா
மற்சொப்பவன். அல்லி - அகலிசுழ்.
கக. பரிந்து அன்புகூர்ந்து. பகுதி-
பகுப்பு.
கஈ. ஞாநிரு - அறிபவன். ஞே
யம-அறியத்தக்கது. பாவகம் - ஞா
னம். அண்ட அரிதாகி - அணுகுதற்கு
அரியதாகி. ஒற்றுமையாற் பேசியில்
இனபம் - ஸகஜநந்தம் - சேசனம் -
அறிவு.
கச. முப்பத்தாறு - ஈக தத்துவங்
கள்.
கஈ. இந்தனம் - விறகு. விரகு -
உபாயம்.
கௌ. விரிசுடர் - அகண்டசோதி.
கஅ. ஒட்டை - ஓளவு. இழையெ
ன்று - செய்வாயென்று

உக. வித்தேச்சரர்-வித்தியேசுவரர்.
முதற்கணத்தோர் - கணத்தலைவர்.
உஉ. வியோமம் - ஆகாயம்.
உஎ. நான் - தினம்.
ஈக. சரிதங்கள், அறிதற்கரியன;
ஏத்சப்பெறுவன; இசைக்கப்பெறு
வன.
ஈகூ. கண் அகழ்ந்து. நெடுமாற்று
அளித்தவன்.
ஈஎ. கடு - விஷம்.
ஈஅ. பொற்குவிடு - மேரு. இந்நி
ரைகொழுநன் - திருமால். சாதித்து -
கருவிகளாகச்செய்து.
உகூ. விற்கோலம் - வில்வீரக்கோ
லம். உங்கரித்து - உங்காரம்செய்து.
ச(). ஸதாக்கன் - யாக்குச்செய்பவர்.
ஒருத்தரால்நிறுத்தா
சஉ. ஞமலி - நாய். கிராதி - வே
டிச்சி.
சஈ. முண்டகமுதல்வன் - பிரம
தேவர். மருப்பு இரலை - கொம்பை
யுடையகலாரான்.
சச. வான் அரமகவரி.
சஎ. ஒருவி - நீங்கி.
சஅ. பொற்றகட்டு இதழ் - பொற்
றகடுப்பொன்ற மடல்.
சகூ. அதன் உடை - தோல் ஆடை.
ஈஈ. குழலை - பிரணவம்.
ஈஞ. கனக்க - மிக.

எ - ஆவதுஅத்தியாயம். (ப. ௫௨.)

கஃ. செவம் - ஜபம்.
சஉ. மந்திரங்களாகியமறைகளை.
மானிடத்து - மானிடப்பிறவியுள்.
கக. எத்துணை - எவ்வளவு.
உஅ. போன்று ஒங்கும்.
ஈக. மாகத்தில் - மாசிமாதத்தில்.
ஈஈ. மணிகண்ணி - மணிகரணிகை

சக. வதிவன் அத்தூர்க்கை.
சஉ. திகிரியேந்துயின் - மஹிஷா
ஸூரமர்த்தனி. ராயசூயம்-ஒருயாகம்.
சஈ. அநிராத்ரம் - ஒருயாகம்.
சச. தயங்கும் - விளங்குவார்.
சஞ. வாசபேயம் - ஒருயாகம்.
சகூ. திரியம்பகமந்திரம்.

ரு0 யதுமராகம் - மாணிக்கம்.
 ருஉ மகரமாதம் - சைமாதம்
 ருங். அப்பொழுதானது கிரஹண
 காலத்திலும் பொலிவினையுடையது.
 ருச. வாசிகை-கோத்தமலை இண்
 டை, சுருக்கு, தொடை, சூட்டு இவை
 மலைவிசைகள்.
 ருரு. மலயம் - பொதியில்மலை.
 பொன்னம்பர் பூவம்பரேன்பன, வாச
 னைப்பண்டங்கள்.
 ருசு. பொருளை - தாம்பிரபன்னி
 நதி.
 ருக. தொண்டை-கொவ்வைக்கனி.
 கொடிதுசப்பு - பூங்கொடிபோன்ற
 இடை. உரை - சொல்.
 சு0. களாசி - காளாஞ்சி.
 சுச. நிவளம் - விளங்குகின்ற.
 சுரு. காவணம் - பந்தர்.
 சுசு. சேரடி - ஒருவகைவீருது.
 பதாகை - பெருங்கொடி. [மும்
 ஸ்ள. குவால் - குவியல். துகிர் - பவ
 சுக. வீரபாளிதப்படாம் - வீரக்
 கொடி; பாளிதம் - அடையாளத்தை
 யுடையது.
 எ0. பாளிதம் - பச்சைக்கருப்பூரம்
 பாகு - பாக்கு.
 எசு. மூவிலைவேல் - சூலம்.
 எக. கிந்து அவித்தார் - கிம்புலன்
 களையும்வென்றவர். அயுதம் - பதினா
 யிரம்.
 அ0. பைத்தலைக்கு - (ஆதிசேட
 னது) படங்களையுடையதலைக்கு.
 அஉ முக்குறும்பு - காமம், வெகு
 னி, மயக்கம். மான்றல் - மயங்குதல்.
 அங். வகையால் தினமும்.
 அசு. ஆதியாம் திதி - பிரதமை,
 கன்னலின்பாகு - வெல்லம்.
 அசு. சாகினி-கீரை. கடு-கடுக்காய்.
 அஎ. மதி பரிதியை
 அமாவாசை.

அசு. அதன் ஏதுவா - சுருமங்கர
 ணமாக.
 சுங். பிண்டி - மா.
 சுரு. பூசையை.
 சுஎ. இலிங்கம் இரண்டு-திருக்கோ
 யிலிலுள்ளதொன்று, மாவாற்செய்த
 புதியதொன்று.
 சுஉ புத்திலிங்கம் - மாவாற்செய்த
 புதிய இலிங்கம் அந்தன் - சிவபெரு
 மான்.
 சுசு. பங்கினர் - முடவர். அந்தர்
 குருடர் வெதிரர் - செவிடர்.
 சு0உ. தணங்கிடா - நீங்காத
 சு0ங். மயிற்றைவைகளால் தாங்கப்
 பெற்ற விமானத்தின்மேலே. காணு -
 கண்டு.
 சு0சு. குலிசபாணி - இந்திரன்.
 சு0ரு. கற்பம் - பிரமதேவருடைய
 வாழ்நாள்.
 சு0க. பெரிதும் உத்தமம்.
 சுசு. 'அத்திதி' என்றது, பெளர்
 ணிமையை.
 சுசு. இதனால், திங்களாணியண்
 ணையுடையதிருவுருவம் அமைக்கும்வி
 தம்கூறப்பெற்றது.
 சுசு. இதனால், திருமாலின் திரு
 வுருவம் அமைக்கும்விதம் கூறப்பெற்
 றது.
 சுசு. முயன்று அமைக்க.
 சுசு. அட்டிய - வைக்கப்பெற்ற.
 சுசு. எ. இவற்றால் தகதினாமுர்
 த்தியின் திருவுருவம் அமைக்கும்விதம்
 கூறப்பெற்றது.
 சுசு. அர்த்தகாரீசவடிவம்.
 சுஉ0 கட்டங்கம் - கட்டுவாங்கம்.
 சுஉசு. இன்காதலினால் - இனிய
 விருப்பத்தால்
 சுஉரு பசியதேறல் - அம்பிகை.
 சுஉசு. ஏனம் அனம் ஆகி - பன்றி
 யும் அன்னமுமாகி.

அ - ஆவதுஅத்தியாயம். (ப. எசு.)

ரு. புரம் - இங்கே சிற்றூர். பஃ
 ரொழில் - பல்தொழில்.
 எ. இருப்பாய் - இருப்பிடமாய்.

அ. கன்னல் - கருப்பஞ்சாறு. தே
 றல் - கள். இதலி - இத்தி. சான்மலி -
 முள்

கக. மகி - மகிமையைபுடையது.
உப்பு உத்தி.

கங். சாமம் - சியாமம். சிங்கம் -
கேசரி. இக்கு - இகூஷு.

கள. வெம்மை - உஷ்ணம். மணி
வரை - ரத்நசைலம். திவாகரம் - திவா

புசைக்கியாழ்

புடைய கியாழ் மாணவகர் -
யர்.

கக. வேணுமத். துதிமான் - த்யுதி
மான்.

உப. வித்து - வித்தியு தெமிகர் -
தமிகர். சுண்மிகள் - சுஷ்மிகள்.

உக. ஆரிதம் - ஹரிதம் வயித்து
தம் - வைத்துதம்.

உஉ. விதிருணை - விதிருஷ்ணை.
கண்ணர் - கிருஷ்ணர்

உஊ. கேமகம் - கேஷமகம்.

உச. சிகியும் விபாபையும்

க - ஆவதுஅத்தியாயம். (ப. ௮௦.)

க. கமலக்கண்ணிகை - தாமரைப்
பூங்கொட்டை.

உ. தாள் - அழி

ஊ. மஞ்சவான் - ஒருமலை.

ச. சுபகூம். விருஷம்.

ஞ. தொன்மரம் - ஆல். போதி -

ச. பொழில்களென்னும் எழுவாய்,
அடுத்தசெய்யுளிலுள்ள நிற்குமென்
னும் பயனிலையைக்கொண்டு முடிந
தது.

எ. தெக்கிணத்து - தெற்கில். வம
மும் இமகிரியும்.

க. கண்டமென்பது இங்கு வருட
மென்னும் பொருளில் வந்தது

கக. பன்மூவாயிரம் - பதினமூவா
யிரம்.

கள. இறலிக்கனி - இத்திக்கனி.

உஉ எண்ணிருபிராயம் - பதினாறு
பிராயம்.

உஅ. சனபதம் - நாடு.

ஊ. பத்திராகவமுதலிய கண்டங்
களில் திருமால் முறையே ஹயக்
கிரீவருபியாயும் கூர்மருபியாயும் வரா
கருபியாயும் உச்சருபியாயும் எழுந்
தருளியிருக்கின்றனர்.

க௦ - ஆவதுஅத்தியாயம். (ப. ௮௫.)

ச. இவறுதல் - கொடுக்கவேண்
டிய இடத்துக்கொடாமை

க. பழங்கண் - துன்பம்.

அ. பவம் - பிறவி.

க. அம்மகமென்றது, புத்திரகா
மேட்டியை.

கஅ. நந்தாவனம் - கெடாதவனம்,
சந்து - சந்தனம்.

கக. பூவர்: அர், பகுதிப்பொருள்
விருதி.

உஉ. மூ எழு சுற்றம் - இருபத்
தொரு தலைமுறை.

உஊ. தம்பம் - பற்றுக்கோடு. அம
ருலகு - அமரருலகு.

உஞ. மாரவுரவம் - மகாரௌரவம்.

உஎ. வயிர்த்த - வயிரக்கொண்ட.
போத - மிக. எள் எள்ளாய்; “எள்
எள்ளாயிருவர்” என்பர் பின்னும்,
ஊ௦.

ஊ௦. பாவகாரிகள் - பாவங்களைச்
செய்பவர்கள்.

ஊச. தற்பம் = தல்பம் - படுக்கை,
மாபாதகம் - மகாபாதகம்.

ஊஊ. உய்வழி - பிழைக்கும்வழி.
இழுதையர் - மூடர்.

ஊச. ஏற்று - யாது.

ஊஎ. தகை - தாகம். விஞ்சை -
வித்தை. முதுக்குறைவு - டோறறிவு.

ஊக. பொறை அரு துயர் - பொ
ன்பம்.

கக - ஆவதுஅத்தியாயம். (ப. கூக.)

- ரு. கவலுநர் - கவலையடைபவர். உசு. ஆள்வினை - முயற்சி. அசா
சு. மட்கல் - ஒளிமழுங்குதல். வாளுகி - தளராளுகி.
கூ. மடி - சோம்பல். உஉ. களி - சுரங்கம். கரம் - திறை.
க0 சாந்திகம் - அரிட்டநீர்வீர்த்தி பவ்வியமாயுள்ள - உயர்ந்தனவாயுள்ள
யின்பொருட்டுத் தேவர்களைக்குறித் பொருள்களை.
துச் செய்யும் கிரியை. [யாததுவும் உசு. தமக்கு எஞ்ஞான்றும் நல்ல
கரு. ஒறுத்திடாதுவம் - தண்டி வற்றை வேண்டினவர். அல்லது -
கள. உறுகண் - துன்பம் மாற்ற பாவம்.
மாயுள்ளோர் - பகைவர். உசு. மகவினை - யாககாரியத்தை.
கக. மந்திரம் - ஆலோசனை. ரு0 என், சந்தனம், பால் நெய்முத
உ0. உசாவுக - வினாவுக ஒற்று - லிய ரஸப்பொருள்கள் என்பவற்றைத்
ஒற்றர்கள். தாம் விலைக்குக் கொண்டு வில்லார்.

கஉ - ஆவதுஅத்தியாயம். (ப. கூக.)

- ட. அங்கம் - வேதாங்கங்கள். இடமாகவும், முனிவர் சுருமங்களில்
1. அழல்வேள்வி - இங்கே சமிதா நடுவறவும் தரிகக.
தானம் கள. பவுட்டிகம் - புஷ்டியின்பொ
ரு. மேற்பூச்சு - சந்தனம். ருட்டுசு செய்யப்படுங் கிரியை.
சு. ருசை - தருப்பை. கசு. வனத்தன் - வானப்பிரத்தன்.
கூ. பலி - ஒருவகைக் கருமம். ஸு. சுமக்க.
கக. புலரி - விடியற்காலம். உ0. வற்கலை - மரவுரி. அடகு -
கங. கைகலைவன்வி - பிரமயாகம், ஜலை. அங்குரித்தன-முளைத்த. உகிர்-
தேவயாகம், மானிடயாகம், நகம். உங. வய்க்கும் - பொருந்தும். வீழு
கம், பூதயாகமென்பன. ப்பம் - சிறப்பு.
கசு. பகிர்ந்து அனைவர்க்கும். உசு. பரபதம் - முத்தி. கற்பனை -
ந்த - முழங்கிய. கட்டளை.
ருமம் - உசு. புக்கில் - வீடு.
காரியம். தூங்கு இருள் உவா - செறி உள. தமிழ் - தனிமை. சிலை - கல்.
ந்த இருளையுடைய அமாவாசை. அட் திரிவு - மயக்கம்.
டகை=அஷ்டகைகள். உஅ. தாரகமனு - பிரணவமந்திரம்.
கசு. அயனங்கள் - தக்ஷிணயனம், வாலிய - தூய. ஆகாமியம் - ஆகா
உத்தராயணம். தம் கருமங்கள். முந மியகருமம்
தூலைத் தேவர் கருமங்களில் வலமாக ரு0. யதி - சதயாகி.
வும், தென்புலத்தோர் கருமங்களில்

கச - ஆவதுஅத்தியாயம். (ப. கூக.)

- க. சேடு - பெருமை. கூ. கூர்ந்த - மிகுந்த. அண்ணுறீஇ-
ரு. சேடம் - மிச்சம். காணம் - வந்து. தாவுகின்ற அறல், அறல் -
பொற்காசு. நீர்.
எ. அறல் சகை - தூதத்தானம். க0. தன் என்றது செய்வித்தவனை.
அ. கூவல் - கிணறு. கக. தருவித்தான் - வருவித்தான்.

கங. சிரகம் - கரகம். ஆறிலொன்று-
ஆறுபாகத்தில் ஒருபாகம்.

கசு. அழிபசி - அறிவுமுதலியன
அழிதற்குக் காரணமாகியபசி. சங்
கை - அளவு. [ந்தனன் - பருத்து.

கஎ. தென்புலவாணர் - பிதிரர். பரு

கக. கலிகை - குடை.

உ0. பாதுகை - பாதரகை.

உக. சகடம் - வண்டி. விளக்கு

இடா - விளக்குவைத்து.

உஉ. அம்துகில் - அழகிய ஆடை.

உங. விஞ்சைநல்குதல் - வத்தியா
தானம்.

உஞ. பலதரு - பலமரங்களை.

உசு. பாங்கு - அழகு. அமர்ந்து -
விரும்பி.

உஎ. பிரமாண்டதானம் - பிரமாண்
டத்தைப்போலப் பொன்னால் ஒருரு
வம்செய்வித்துத் தானஞ்செய்தல்.
இகப்பன் - நீங்குவன்.

உஅ. காஞ்சனம் - பொன்.

ங0. தாததிரி - பூம்.

ஙச. அரமகளிர் - தெய்வமங்கை
யர்.

ஙரு. கார்ப்பாசம்-பருத்தி. தேனு-
பசு.

ஙசு. சுஞ்சிதம் - பழவினை.

ஙஅ. கீர்த்திப்பது - சொல்லுவது.

ச0. கோவை - கொவ்வைக்கனி.

சஉ. கலவமஞ்ஞை - கலாபத்தை
யுடையமயில்.

சச. முகன் அமர்ந்து-முகமலர்ந்து.

சங். இருவரென்றது, சிவபெரு
மானையும் திருமாலையும்.

சக. இனையவற்றினை-சாளக்கிராம
முதலியவற்றை.

சஎ. சங்கை - சந்தேகம்.

சஅ. விழுந்து - சிறப்புடையதாக.

ஞக. எள்ளல் - இகழ்தல்

ஞஞ. நன்னர் - நன்மை

ஞசு. புண்ணியகாலமுதலிய மூன்
றனுள் ஒன்று.

சு0. வல் - விரைவாக.

சுஉ. அரந்தை - துன்பம்

கரு - ஆவதுஅத்தியாயம். (ப. ககங.)

க. ஆழியான் - திருமால்.

உ. பூவை வண்ணன் - காயாமலர்
போன்ற நிறத்தையுடைய திருமால்.

ச. வீவ ஆகவும் - அழியவும்.

ஞ. மருட்சி - மயக்கம். நீல் நிறம் -
நீலநிறம். கருத்தன் - தலைவன். சனி
த்த - உண்டாகிய.

எ. இயற்கைவடிவு புகலரிது.

க0. பூரீபவமா.

கரு. அங்கி - அக்கினி.

கஅ. வாளா - சும்மா. இமைக்கும்-
பிரகாசிக்கின்ற. சரதம் - சத்தியம்.

கசு. முடிவு நன்றுகாண்பன. உகங்
கள் - யுகங்கள்.

உ0. வாள் - ஒளி. யாண்டும் - எவ்
விடத்தும்.

உக. நோன்மை - வன்மை. மே
க்கு - மேல்

உரு. நீத்தமீது - வெள்ளத்தின்
மேல்.

உசு. பற்று அறுதிக்கண்.

ஙஉ. முகிழ்த்து - குவித்து.

ஙங. திகழ்தி - விளங்குகின்றாய்.

ஙசு. இறைமை - தலைமை. கரு
தின் நம்வயத்தமாய். தாய்கள் நம்
மாயையால்.

ஙசு. பரித்திட - காக்க.

ஙஅ. பொருட்டு - காரணம்.

ஙசு. வருத்தினேம் - வருவித்தேம்.

ச0. அமுதவெண்கதிரோன் - சந்
திரன். உடுக்கள் - நகரத்திரங்கள்.

சக. திகிரி - சக்கரம்.

சசு. ஞானசம்பன்னன் - ஞானத்
தோடுகூடியவன்.

சஎ. அலகுஇல் ஆகமத்து.

சஅ. தண்தரும்.

கக ஆவதுஅத்த்யாயம். (11. ௧௨0.)

உ கடிதது - நீக்கி
 சு பைய - மெல்ல
 எ துயப்பவா - உண்பவா கதகம் -
 கிழங்கு சிவை - தோ பாசடை
 பசுமையான இலைகள்
 அ அருந்தரு - அருக்கி துனி
 துண்பம்
 க0 உழி - இடம் பாணுவின்
 குரியனபோல
 க௨ கைவரா கடவி லையம்பிரா
 யம் - இருபதகைத்துபிராயம்
 க௩ வீக்கும் - கடடிய
 கரு மட்டு தேன விகாசம் மலா
 சசி. குறங்கு - துடை
 கசு பாடகம் - ஓர் ஆபரணம்
 கள கானம்-இசைப்பாட்டு அடை
 சேதம் - செனமீதம்
 கக இன்னே - இப்பொழுதே
 பாகிருதி - இயல்பு
 ௨0 தணந்த - பிரிந்து
 ௨௧ புககில் - வீடு, பன்னசாலை
 ௨௨ பவி பிணை
 ௨௩ விஞ்ச - மிக பஞ்சி - பஞ்சு
 ௨௪ நிவந்த - உயாந்த
 ௨௫ தண்ணடை - குளிரந்தஇலை
 நாபதி - அரசன தமரிதது - முழங்கி
 ௨௬ அருமப் - உண்டாக யாம்
 அங்கு எழுப்பி
 ௨௭ ஒருவி - நீங்கி
 ௨௮ அந்தமாணிழையா
 ௨௯ வாசம் - தங்குதல்
 ௩௨ பன்னிகள் பத்தினிகள்.
 ௩௩ வலிதின் - பலாதகாரமாக
 ௩௫ குறை - காரியம். திங்கள் -
 மாதம்
 ௩௬ கனதும் - கோபத்தால் தழும்
 பிய அஞ்சாது - பயப்படாமல்
 ௩௭ நன்று, இகழ்ச்சிக்குறிப்பு
 ௩௮ வேணவா - ஆசைப்பெருக
 கம் முனதானையால் வீசி பீடை -
 துன்பம்.
 ௩௯ நன்றவனெனவே இனிது
 உவந்தனம் ஆற்றிய - தணித்த
 ௪0, காலொடெரிவு - காற்றும்

1 நெருப்பும் உண்டாக அஃது - சீயெ
 மூல
 ௪௩ அவன் முனிவாகளிருக்கு
 மடங்களை
 ௪௫ 'யம் ௨௫ - பிச்சைஎடுக்க
 அவாத்மை தோக்குகையில் என ஒரு
 சொல்வருவிக்க
 ௪௮ இத்தமபெற - இனிமைபெற
 ௪௯ கேட்டு அறபுகுகொடும ஆ,
 இரக்கக்குறிப்பு அராத - துன்பம்
 ௫௦ துமக்கு முன்னிற்போ
 ௫௧ அனனே அனனே - 'பீயா
 'பீயா கொன்னே - பயனிலலாமல்
 இன்னாஅகி - இனிமையிலலாதன
 வாக்கி
 ௫௨ கண்ணுறுதல் - காணுதல்
 சங்கை - சந்தேகம் ஆடகம் - பொன்
 ௫௩ தூய தூவி
 ௫௪ நாபபண் - நடு கலாம் - சண்
 டை
 ௫௭ செற்றம் - தணியாதகோபம்
 மண்டம் உக்ககள்
 ௫௯ விடும் - விஷ்ணு - திருமால்
 ௪0 செம்மல் - இறைவன் சின்
 னம் - அடையாளம் நமமால் அன்றி-
 ௪௧மது கருணையாலன்றி
 ௪௨ பலிக்கும் - உண்டாகும் சது
 ரா திறமைபுடையவா
 ௪௩ செய்பாது செயயாத்பு
 ௪௬ செவ்வாகாத தோமையா
 காத விடீவடம் - காழகவேடம்
 ௪௮ வயத்தன் - வசத்தன் சிவக
 குறி - சிவலிங்கம்.
 ௬௯ சாதித்து - முயன்று
 ௭௨ விடமவடிவு - விடவடிவு
 ௭௩ பணுவல் - தூவ
 ௭௪ மமமா - மயக்கம்
 ௮௧ நியாதம் - நியாஸம் புரச்ச
 ரணை - மூலமந்திரத்தை ஐபித்தல்
 ௮௨ பனம் - திருநீறு
 ௮௬ அதன்முன் - அக்கோயிலின்
 முன்னே
 ௮௮ பதிட்டை - பிரதிட்டை.
 தெருட்டி தெளியச்செயது

க௭ - ஆவதுஅத்தியாயம். (ப. க௭உ.)

உ. கேணமோ - கேள் ; மோ, முன் னிலையசை. மிக இனபமுற்றனா.

ங. திரம=ஸ்திரம - நிலை

ஞ. ியுறவுற்று ஒலகுவது.

எ. நலகுரவு - தரித்திரம்.

அ அவவவ - அந்தஅந்த

க. மாநதுவன் - அனுபவிப்பன்.

க(). தெய்வம் - ிழ்வினை.

கஉ. இளிவரவு - இழிவு, வறுமை.

கங. அறிவாகும் அன்னதை

கஃ உமமை - முற்பிறப்பு பவ

நதுராயன்.

கசு தானத்துக்கு - தானஞ்செய்தற்கு அககெகிழ்வு - மனஇரக்கம்.

க௭. பாலித்தீதார - பாதுகாததவர்

கக. வருததியும்-வருந்தசெய்தும்

உக. முன் - முற்பிறப்பில் அந்நிலையின் தானம்

உஉ. ஊனதினதை தூயா

உங. பொற்பினால் மக்ததவராகி - அழகினால் தம்மைப்பாராட்டியவராகி

உச. அப்பொழுது - முற்பிறப்பில்

உஞ. கலவெரிப்பு - ஒருநீராய்

விடமஇட்டவர் - விஷமிட்டவர்.

உஎ. தம் களவால்.

உஅ. பங்கம் - பழுது. ிசுதித்து - வெட்டி வீக்கியவர் - கட்டியவர்

உக. பங்கு - முட்டம் ஏக்கம் - இங்கே கையையும் காலையும் குறைத்து எங்கச்செய்தல்

ங(). மண்ணை - கழுவாமல். புகவரும் - புகுந்தவரும் குணமாட்சி

யின்-குணமாட்சியினையுடைய. அங்கு உதைசெய்தவர்

ஙக. வெம்பிடகப்பிணி-மகாபிடகவியாதி; பிடகம் - கொப்புளம்

ஙங. வெப்பு-ஐவரம். வீச அதிசாரம் விரணம் - புண. காசம் - சுவாசகாசம். கயரோய் - க்ஷயவியாதி

ஙச. வளியாதியின் - வாதமுதலியவற்றால் ஏதிலா - அயலார

ஙரு. வினேகித்து - வினையாடி.

ஙடா. தேசிகா - ஆசிரியர்

ஙஅ. அபனமாரம் = அபஸமாரம் - காககைவலிப்பு கவடு - வஞ்சனையால்

ஙக. திரிகம் - மூன்றுஎலும்புகள்கூடியஇடம்

சக. அவன்கொண்கண் - அவனருடைய கணவனை இன்மை - வறுமை

சரு. அவைக்கண் - சபையில்

சசு. வாயமை அழிவின்றி - மெய்மமையழியாமல்

சஅ. அரந்தை-துன்பம் வாய்தல் - வாயில் தைனியம் - தீனத்தனமை; எளிமை

ஞ(). ஏது-காரணம். பீழைபெறது - துன்பத்தைப்பெற்று

ஞக. ிந்தக - ிந்தக.

ஞங. சொழுமபு - அடிமை. ஏறுண்டு - பீழாதுண்டு ஸசலினை - ஸஞ்சலப்பால்

ஞரு. வீற்றொருத்தா - வேற்றொருத்தா.

கஅ - ஆவதுஅத்தியாயம். (ப. க௭க.)

க. கன்றாகிய இளமான்

உ. இழைத்தலால் - செய்தலால். சுவைப்பதிலை - இனிப்பதிலை.

ங. பெப்பு - விருப்பம்.

ச. கடத்தி - நீங்கச்செய்து. ஒருவருத்து - நீங்காததை பிணிப்புண்டு பின் றொடரும்

ஞ. இழையாநின்ற - செய்யாநின்ற.

எ. பழக்கன் = துன்பம்.

க(). செவ்வெட்டையார் - செவ்வையுடையார்

கக. பூதசாதிகள் - பிராணிசாதிகள்.

க௭. வானுவாகள் - யானைப்பாகர்.

கஅ. கால - காற்றை. புடபாகம் - புடத்திற்பக்குவமாதல்.

கக. சொல்லின் இப்பிராணையாம்.
வேர்வு - வியர்வை. கம்பிக்குருகாயம் -
நடுங்கும்வரையில்.

உடு. வயம் - வசம்

உஉ. உழிதருதல் - சுழலுதல்.

உங். நிறுவி - நிறுத்தி.

உச. ஆசாரம் - மூலாதாரம்.

உஎ. செவ்வில் - செவ்வையால். கவ்
வை - கவலை.

உப. ஸ்ருபாற்றம் - இரண்டுபகு
ரியை புடையதாகும்.

உக. பாவனம் - பாவனை

உங். விகிர்ந்தி - வேறுபாடு

உப. சேதகம் - சேதம்.

பா. பரிசனம் - சொடுதல்.

ருஉ. முட்டாது - குழையாமல்.

ருங். விசய, வீளி

கக - அவதுஅத்தியாயம். (ப. கசுப.)

க. ஆழியம் பெயர்ப்படைத்துளவ
னம் - ஸுமிசம். விசாரம் - விசாரித
தல்.

உ. பாங்கள்.

உடு. புதையிருள் - அமாவாசை.

உச. 'நாமச்சாம்' என்றது, சூசரை.

உஎ. ஆழிண்ணிய ஆரணியம் -
கைமிசாரணியம்.

உடு - அவதுஅத்தியாயம். (ப. கருஉ.)

உ. ஒருப்படுதல் - ஒருமைப்படுதல்
எ முட்டி - முஷ்டி; கைப்பிடி.
கங். மறு இல். அறுதியாக - முடி
வாக.

கரு. சாதகமும் - ஜாதகமும்.

கஎ. நான்கு கரணமும் - அந்தக்கர
ணங்கள் நான்கும்.

கச. தோடம் - தோஷம். நியா
தம் - நியாஸம் - விடுதல்.

கக. உறைத்து - உறுதியுற்று. கொ
த்தை - குருடு. குடிசகன் - குடிசையி
லுள்ளவன்.

உடு. பகடகன் - பலபூட்டத்துள்ள
ஜலத்தையுடையவன்; எங்கும் உண்ப
வன் பிக்குகன் - பிக்குகன். அஞ்
சலிருத்தி - ஹம்ஸலிருத்தி.

உக. பரம அஞ்சலிருத்தி - பரம
ஹம்ஸலிருத்தி. சாந்தி - மனத்தை
யடக்கல் - சாந்தி - சரீரத்துன்பங்க
ளைப்பொறுத்துக்கொள்ளுதல். நிதி
க்கை - நிதிக்கூதா - சுகதுக்கங்களை
ப்பொறுத்தல். சவுசம் - சுசியுடைமை;
வேறுவிதமாகச் சொல்லுவதுமுண்டு.
நானம் - ஸ்நானம்.

உப. அறத்துறந்த - முற்றத்துறந்த.
உங். அளிய - அன்பமைந்த. தெளி
தின் - தெள்ளிதின்.

உரு. குலிசப்படையெந்தி - இந்தி
ரன்.

உச. சோபனம் மங்கனம்.

உஎ. உண்மையை நியம்பினன்.

உக - அவதுஅத்தியாயம். (ப. கருஎ.)

ச. புத்தி - டோகம். உமையாள்
தலைநாளில். [தாண்டவம்

சு. பரமானந்தநடனம் - பரமானந்த

க. உலகுக்கு இதுமாயது.

கடு. நாணின்வளிதை - நாணினை
யுடையமங்கை. வறிய சனியன் -
ரிமையையுடையவறியன்,

கக. அபுதன் - அறிவில்லாதவன்.
தருணன் - இளைஞன்.

கஎ. சித்திரைச் சித்திரை - சித்
திரைமாதத்துச் சித்திரைநகத்திராத்
தில்.

உஉ. ஒணம் - திருவோண நகத்
திரம்.

உங. புரட்டை - புரட்டாதி நகரத்
ரம்.

உரு. பாத்து - பகுத்துக்கொடுத்து.

உசு. ஏர்பு - எழுந்து.

உக. இவந்து - விரும்பி.

ஙக. விரதமானது. உன் னின்
அனைவர்க்கும்.

உ. பகுத்தவருடைய பாவமாகிய

க்கு தாகம் - ஆசை.

ஙஎ. அயிச்சம் = ஈச்சம்

உஉ - ஆவதுஅத்தியாயம். (ப. கசுஉ.)

க. இந்த அத்தியாயமுதலியன
வாசிட்டலைக்கத்திலிருந்து எடுக்கப்
பெற்றவையாதலின் இச்செய்யுளால்

உ. மருத்து உணவா - காற்றை
உணவாகக்கொண்டு.

ங. சீர் உருத்திரம் - ஸ்ரீருத்திரம்.
கண்ணுற - தரிசிப்பதற்கு.

சு. புராணன் - பழையவன். உமா
தேவியாரும் உடன்எழுந்தருளினாரெ
ன்று கூறும் முதலால்.

சு. ஆல் - ஆலமரம். ஆவின் மென்
னிழல்உடையவனாகி - தவினாழமர்
தியாகி.

எ. நீற்றொளிபழுத்தமெய்யும்.
பணிகள்-ஆபரணங்கள்.

க. சனகன் - ஸனகர்.

கக. நன்று - மிக. சாமி - தலைவன்.

கஉ. நிமித்தம்-காரணம் உறவு-சும்

கங. இலக்கு - லக்ஷம் [பந்தம்.

கச. பதிகள் - ஸ்தலங்கள். பன்
மம் - பஸ்மம். எதனால் அது பன்ம
மென்று பெயர்பெற்றது.

கரு. பாவகம் - தியானம்.

கஎ. எற்று - யாது. தாருவனம் -
தாருகாவனம். அனையான் - அவன்.

கஅ. ரிபு - ஒருகிவளுனி.

கக. சதுத்தன் - சதுர்த்தன்.

உங - ஆவதுஅத்தியாயம். (ப. கசுங.)

ங. கருமபாகர் - கருமங்களின்பரி
பக்குவம்

சு அதிட்டிக்க - இடமாகக்கொ
ண்டிருக்க. தலைப்படா - தலைப்படடு.
மாமாயை - மகாமாயை.

மாயை சுததமாயை.

மற்றமாயை - அசுத்தமாயை

க(). இரணியம் - பொன்.

கக. கரு = கருப்பம்.

உச - ஆவதுஅத்தியாயம். (ப. கசுஎ.)

ங. ஒவின்றி - ஒழிவின்றி. மலைவு
இலாது - மாறுபடுசல்லாமல்.

சு. சிக்க - அகப்பட

எ. எவ்வம் - குற்றம்.

க(). படிவம் - வடிவம். கொடுவரிக்
காலோன் - வியாக்கிரபாதமுனிவர்.
அங்கர் - சிதம்பரம்.

கக. புற்றிடம்செறிநகர் - திருவா
ருர்.

கஉ. இம்பர்முத்தி - சீவன்முத்தி.

கங. பருப்பதம் - ஸ்ரீசைலம். கழு
டலம் - சோழி.

கசு பொன்னிமாநதி - காவிரிநதி.
நாற்கோட்டுயானை - ஔராவதம். 'யா
ண்டு' என்பதன்பின், 'அங்கே' என
ஒருசொல் வருவிக்க. முக்குளத்தைப்
புஷ்கரமூன்றென்று கூறும், முத

ங்கள் - வைகாசி
மாதம். - - - - - டையப்பட்ட எண்
- - - - - அபரபகஷ அஷ்டமி.

கசு. அருத்தி-உண்பித்து. பானம்-
பானகம், நீர்மோர் முதலியன. ஈர்
உலா - அமாவாசை, பெளர்ணிமை.

கஅ சரை - கள்ளு

௨௦ மாகந்தனில் மாகவருடசரில்,
மாகவருவதம் - கடவருவருக்குக்கு
ஒருமுறை வருவது

௨௨ 'அத்தம்' என்றது மாமக
தீர்த்தத்தை கைத்து - பொன்

௨௩ திகழ - விளங்குகின்ற ியா
று - திருவையாறு, சூரியபுடகரிணி,
சந்திராமாத புடகரிணி இறைவன
டைய சடைக்கங்கை, அம்பிகையின்
கிருமூலப்பால், திருநகற் றிசேவரு
டைய வாயநரை இவ்வைந்தம் நகிக்
ளின்வடிவங்களாக இருக்கப்பெற்ற
மையின், இததலம் இப்பெயா பெற்
றது

௨௪ சிலாதன் - ஒருமுனிவா

௨௬ புண்ணியம் - கருநீதவகை

௨௭ இவ்வினாகாலன் கிருமால்
கந்தமாதன் ஒருமலை

௨௯ உவனப்பன் - கருடன்

௩௧ ஏதம் - குற்றம்

௩௩ விடு விஷாபுணயகாலம்

இராதுவாவதுகதுவாவது சந்திரனை
யும் எதாவது ஒருகிராம சூரியனை யும்
மறைக்கும் சினங்கொண்பது முத
லுறக்கருக்த

௩௪ மறையொண்கிராமம் -
அங்காரகசிரவண்ணமுதலியவை

௩௭ என் - என்று இரா மாடிகடப

௪ - பாசி - அடவருடைய தலை
மயிர

௪௩ அகநிரிக்கண் அகநகர்த
மாதன் மலை

௪௪ பகாரா ஒருமுனிவா
சக கோபருபாசம் ஒருமலம்

பசுக்களாறு பூக்ககப்பெற்றமையின்,
இசுசலம் இப்பெயாபெற்றது

௪௭ சாதகது - சிறப்புற்றது

௪௮ பிஷி கரை - பிநவியாகிய
பங்கம் வரிதன் - வைரவங்கடவுள்

௪௯ வசியம் - பிறரை வசமாக்கிக்
கொள்ளுதல்

௨௫ - ஆவதுஅத்தியாயம். (ப. ௧௭௩.)

க வேற்றுமை - வேறுவது, ன
கரு வேண்டுவதிலையென்றபடி

௩௩ தரும ஆதனத்தில் பதிட்டி
தது - பிரதிஷ்டி தது

௪ மூவேழசுற்றம் ௨௧ - குலத்தா
ரென்று முதலாவற்ற காணப்படுகின்
றது.

௧௧ கோவினஉலகம் - கோலோ
கம்

௧௨ மருகதுவாகள் சமஸா - அசு
வினி தேவருலகம்

௧௩ மானநிலைநாள் - நிருதசீரிட
நகத்திரம் புனாதம் புனாபூசம்

௧௪ பாநகரினஉலகம் - நாகலோ
கம்

௧௬ கௌபுலகசுவா வாழல்கு -
பிராருரு பகன் - ஒருசூரியன்

௧௭ வானவா கம் மியன் துவஷ
டா இக்கிராக்கினி ஒருதேவதை

இது புஷ்டியைக்கொடுப்பதென்பா
௧௮ மீதிரன் - ஒருசூரியன் மா
டம் - ௨ முந்து

௧ ஒருபாதா - வகபாதா. அகிரப
புத்கினியசுதேவு - ஒருதேவா

௨௪ தீரதுவன் - நீயருவான்
௨௬ ஒறுப்பன் கண்டிப்பன் வெ

னகாண்பன் - முதுகுகாண்பன்
௨௭ வாசி மலடி

௪ மாசுவாரம் சனிவாரம்
௨௯ நிரயம் - நரகம்

௨௬ - ஆவதுஅத்தியாயம் (ப. ௧௮௦.)

௧ பனமம் - பனமம் பாசசனம் -
வறுத்தல்

௨ சுரிப்புகி - சுழிக்கப்பட்டுள்ள
தலையிர்

௩௪

௩ இரக்கை - ரைகூ-பாதுகாப்பு
பாஸனம் (விளக்கல்) செய்வது பவரி

தமென்பா
௪ காரமஆகருதலால் - அழியச்செ

ய்தலால்; கூாரம் - அழிவு. உற்பவம் -
தோற்றம்.

க. அக்கினிகோத்திரம் - அக்னி
ஹோத்ரம், விரசாமகம் - விரஜாஹோ
மம்.

எ. ஓமம் - ஹோமம். சமிதையந்த
ழல் - சமிதாதானம் அட்டில்-மடைப்
பள்ளி.

க. பொடி - திருநீறு.

க0. அன்றிய - அல்லாத. மனு -
மந்திரம்.

கக. அக்கினி முதலிய - 'அக்னி'
என்னுமொழியை முதலாகப்பெற்ற.
சாபாலம் = ஜாபாலம்.

கஉ. திரியாயுடமந்திரம் - சாமவே
தமந்திரம். மேதாமனு - யசர்வேதமந்
திரம்.

கங. அஞ்சமந்திரம் = ஹம்ஸமந்த்
ரம்.

கசு. விரத்தி - நிராசை.

உங. இலாஞ்சனை - அடையாளம்.

உச. அணிந்தவரைக்கண்டு. [கது.

உசு. தினத்தக்கது - தின்னத்தக்
உஎ. இறையும் - இறையனவும்;
சிறிதும். எய்தேல் - அடையாதே.

உஅ. யதி - சந்தியாசி, [ஸ்நானம்.

உக. நிகளம் - விலங்கு. நானம் -

ஙக. தலையாகிய - முதன்மையா
கிய. நேடித்தல் - தாமதித்தல்.

ஙஉ. போதம் - தெளிவு.

ஙங. புரத்தல் - பாதுகாத்தல்.
கவுரி - உமை.

ஙந. உயர்பதம் - உயர்த்தபதவி.

அக்கமாமணி - உருத்திராக்ஷமணி.

உஎ - ஆவதுஅத்தியாயம். (ப. கஅச.)

க. பொதிந்து - மூடி.

உ. ஆன்மமந்திரம் - ஹம்ஸமந்த்
ரமென்பர். பரபதம் - பரதத்துவம்.

ங. கந்தரம் - கழுத்து. கனலி -
அக்கினி.

ரு கவலைதூர்பவன் - கவலையை
ஒட்டுபவன். தெருமால் - சுழலுதல்

சு. துறப்பன் - நீக்குவன். துய்ப்
பினும் - உண்டாலும்

க0. உயிர்த்துள் இருவர் - தாய்தந்
தையர். பலிகருமம் - சிராத்தம் பத
த்தை மண்ணுநீர் - பாதத்தைக்கழு
வியநீர்.

கக. மாலிகை - மாலை.

கஉ. வென்காது - வெட்கமடையா
மல், வல்விரைந்து - மிகவிரைந்து.

கங. இறும்புது - ஆச்சரியம். விட.
மன் - விஷமன்.

கசு. அற - மிக.

கங. நடுவனதுவகு - யமலோகம்.
குலீன் - உயர்குலத்திற்பிறந்தவனே.
யாம் கணித்து அறிந்து - நாம் கணக்
கிட்டறிந்து.

கசு. செறுத்திடு - கோபிக்கின்ற.

கஎ. சீரிய - சிறந்த.

கஅ. தாரகம் - பிரணவம்.

உஅ - ஆவதுஅத்தியாயம். (ப. கஅஎ.)

க. வன்னம் = வர்ணம் - எழுத்து.

கசு. தணந்து-நீங்கி. ஓர் தனியனாய்-
ஒப்பற்ற தனிமையையுடையவனாகி.

கசு. கண்ணுநீர் - பார்த்து. கந்
தம் - கிழங்கு ஐயம் ஏற்று - பிசை
வாங்கி, இறையென்று - சிவபெருமா
னென்று.

கஅ. அவ்வுருவை - ஆய்ந்து. பால
னம் - பாயஸம். முற்பவம் - பழம்பிறப்
பின் வரலாற்றை.

கக. பனீராயிரம் - பன்னீராயிரம்.

உ0. பலாசப்போது - புரசம்பூ.

உக. பிப்பிலச்சமத்தை - அரசஞ்
சுள்ளி.

உஉ. தண் தோடு அறுகு.

உங. நயந்து இழைத்திடின - விரு
ம்பிச்செய்தால்.

உச. இலக்கம் - லக்ஷம்.

உரு. பீழை - துன்பம்.

உசு. திறம்பல் - மாறுபடுதல்.

உ௭. கரந்த - மறைந்து. தென்
பால்முகம் நோக்குபிரான் -
மூர்த்தி.

ஙக. நொடியில் - நொடிப்பொழு
தில். நொய்ய - அற்பமான.

ஙங. தொகைஎற்ற-கணக்கேற்ற.

ஙங. எதி - சந்நியாசி.

ஙக. சன்னத்தம் - வித்தம்.

ச(1). முன் - முன்பு.

௭ங. பலம் - பிரயோசனம். [கிய.

ச.ச. பிரிக்கரிதாய-பிரிக்க அரிதா

௭௭. அகன்றுவிடு - நீங்கிவிடு.

உசு - ஆவதுஅத்தியாயம். (ப. கசு௩.)

உ. எசுற - எசுதலற.

இம்மைக்கு உரியன.

ஙக. கைத்து-கை.

ருளை. அம்மையின் - மறுபிறப்பின்.

ச. முனையில் - போர்க்களத்தில்.

ரு. வேளாண்மை-உழவுத்தொழில்.

சு. மமமா - மயக்கம்.

மங்களாகிய அவற்றை.

௭. வருணி - பிரமசாரி.

அ. வந்தனை - ஒருகிரியை

சு. நல்ல ஓளபாஸன ஒமம்.

க(1). வனத்தவன்-வாண்பிரஸ்தன்.

சருகு இலை. சோவற ஆற்றல்.

கஉ. பலி - பிணை. வெண்பொடி-
திருநீறு.

கங. மறைமுடிவு - உபநிடதம்.

க௭. திரிம - இருள்.

கஅ. பிறன் இல்-பிறன்மனைவியை.
மன்ன - நிலைபெற.

உ(1). கேட்டி - கேட்பாய். பாலி
யர்க்குள் நீ வலியை.

உக. குமார்க்கம் - கெட்டமார்க்கம்.
பெட்பு - விருப்பம்.

உங. தீக்கித்து - தீக்ஷித்து.

உ௭. சீற்றா - கோபமுடையோர்.

முற்கரம் - ஸ்ராயுடம். புடைத்து அலை
தது ஈர்த்து. நலிந்தனர் - நலிந்து.

உரு. மீக்கொடு - மேற்கொண்டு.

கழுமுள் - சூலம்.

உசு. நடுவன் - யமன்.

உ௭. நிறக்கொண்ணை - நிறக்கமுடி
யாத மறித்தும் - மீட்டும்.

ங(1). மாந்தினை - அனுபவித்தாய்.

யாம் உன்னை.

ஙக. தொன்றுபட்டுள்ள - பழமை
யாயுள்ள.

ஙஉ. அமிர்தனுகுதி - முத்தியை
யடைவாய். உவண்முயர்த்தவன் - கரு
டக்கொடியை உயர்த்திய திருமால்.

ஙங. திடம் - உறுதி.

ங௭. விரத்தி - நிராசை. ஒருவி -

ங(ரு). விதாதாவாகி - செய்விப்ப
தாகி.

ஙசு. நிறம்பிடாது - மாறுபடாமல்.

ங௭. அருத்தம் - பொருள்.

ங௯ - ஆவதுஅத்தியாயம். (ப. கசு௪.)

க. எல் அவற்றினுள் - பொருத்திய
அவற்றுள்.

உ. கதிர் - சூரியன்.

ங. அடுத்தது - இரண்டாமயுகம்.

ச. நாற்பதத்தொடும் - நாண்குறால்
களோடும்.

அ. முந்துககம் - முந்தியயுகம்.
முழுத்திடம் - பூர்த்தியுற்றிருக்கும்.

திருத்தி - திருப்தி. வாணன் - வாழ்
நான்.

கக. ஒளவியம் - பொருமை.

கஉ. ஈயாமை - கொடாமை. ஆங்
காரம் - அகங்காரம். ஆம்அனைத்தும்-
ஆகிய எல்லாம்.

க௭. பணிப்பகை - சூரியனை. உரு
விலான் முதலியவர்களை உருவுளான்
முதலியவர்கள் நிந்திப்பார்.

கரு. செய்பவர் எண்ணிலர்.

கசு. விம்பம் - பிம்பம். திருமேனி
யை - தேவர்களின் திருவுருவங்களை.

கௌ முரண - மாறுபாடு.
கஅ நாட்டமாகி - நாடுதலுறறு,
உ௦ பரிசித்தது - தீண்டி
உக வறிது - சமமா
உங் ஏற்றைஞானறினும் - எந்நா
ளிலும்.
உச. காபாலம் - ஒருவகைமதம்
உஅ கறை - மாசு துவராடை -
காவராயவஸ்திரம் தீர்த்தம் - புண
னியதீர்த்தங்களை
உக கிருதம் - நெய்
ஙக களை - விலங்கு ஆதனம் -
ஆசனம் தலைவரென இருப்பா
ங். நிறுவீடுவா - நிறுத்தவாரா
ஆகும் அளவை - இயன்ற அளவு
இனனாதன - துன்பம் தருபவைகள்
ங். ஒழுக்கத்தில்
ங். அ சருகுதிரள்-சருகின திரட்சி -

இனசாரியை பெருமல நின்றது;
திரள்காண்மெனக் கூட்டிப்பொருள்
கொள்ளினும் பொருந்தும் கணம் -
கண்ணம்.

சுரித்தலலாததை

ச (1) அறவினியை - நீரினிடத்தே
வாயிலிக்குமபம் - ஊமைக்குடம்
சஉ கிழத்தியாம் - உரியவளா
வாள பூசகரத்தில்-பூமியில் நொய்ய
வனும் - அறபனும்.
சங் மணிகளனிகை - மணிகா
ணிகைத்தனறு.
சச அகிலேசன் - விசுவேசா
சங். அற்றைக்கு - அன்றைத்
தினம்
சஎ. சொன்றி - சொறு சதூரன் -
திறமையையுடையவன் , இகழ்ச்சி

ஙக - ஆவதுஅத்தியாயம். (ப. ௨௦௩.)

க. சேவதாருகாவில் - சேவதாருகா
வனத்தில் தூயசீர்தையனாகிய புல
கன். ஆதியெனப்பது ஒருவாபெயா
உ 'காட்கோலாக' என்னும்பாடத்
திறகுக் காகா உலாக்கொண்டு பொ
ருள்கொள்க 'உதூதோது' என
பது ஒருவாபெயா
ரு பன்னிமார - பத்தினிமாரைக்
மிககு - அதிகரிக்கப்பெற்றது முற்றி
னா - சூழ்தாரா
சு. ஆபிராம ஆங்கு இழைத்தாரா
நீயா கொல - நீயாவன்.
எ பொங்கி - கோபித்தது
சு. 'அன்று' என்பது மீம்பால
மூவிடத்திற்குமவரும்
கக சித்தா - வந்ததா வியோமம் -
ஆகாயம்.
கஉ. மேயின் - விரும்பியவற்றை
கங் அவணொருவி - அவவிடத்தை
நீங்கி
கச. அசைந்தது - நடுங்கியது
கரு குழும் - கூடி குறுகுற
னா - அடைந்தார்
கௌ. மட்டுரு - ஒளிமழுங்காத
கக. உமை அடுத்தும் - உங்களைச்
சாரந்தும்.

உக எள்ளி - இகழ்தது
தவக்குறையால் லீயோ. தவம் - குற
றம்
உஉ இல்லென்பான் - இல்ல
யென்பவன்
உரு துற - நெருங்கிய
உங் எந்நதிலில்.
உக ஒரீது - நீங்கி
ங். அமைப்பு அரு - அமைத்
தற்கு அரிய
ங். காட்சியாகிய ஆநந்தவாழவு
ங். பிறறை ஞானறு - மறுகள்
ச௦ தட்டிதல் - தடை.
சங். உடங்குவந்து-ஒருமிக்கவந்து
சக. உளையும் - வருந்துகின்ற
சஎ நிரந்தனா-வரிசையாயநின்று.
ருஉ மறைமூலம் - பிரணவம். சே
முறு - சேமமுற்ற.
ருங் ஒன்றும் அனறயாம்
ச௦ யாவரும் ஏமைஅறியார்கள
சஉ. வியம் - விசாலம்.
எ௦ துந்தமக்கு யாம் இயம்பினம்.
எஎ சேடித்தது - சேடித்தது.
அக ஆச்சிரமந்தொறும் சாரந்த
னம்
அசு. வில்லம் - வில்வக்கனி.

அஎ உருசியா - இனிமைபயவாது,
விகுதிதொக்கது

அஅ பரிபாகம் - பசுருவம்

கஉ இக்ககினும் - கடந்தாலும்

கங உயிரானது இசும் உற்றிட

கரு ஆம் ஒழுக்கம்

கச அதைத் தாபித்தனா

க()எ முயன்ற - முயற்சியெய்து
நடனத்தும் - இன்பத்தைச்செய்கின்ற

க()க துயர்திட - துயரமுழுவதும்

கக() எகருதல் - உள்ளே இழுத

துக்கொள்ளுதல்

ககரு ரெழுது - நெடுகாலம்.

ககச முத்தை - முற்பிறப்பு

ஙஉ - ஆவதிஅத்தியாயம். (11. 220.)

உ அன்னவா பற்றினா அனையா
பாங்குநில அவாகளித்தே தூ
றிய - நெருங்கிய

உ மோகத்தைத் தன்னது

ச பிரமன, எழுவாய் அவரைநோ
க்கியென ஒருசொல் வருவிக் ஒரு
மகவென்றது, உக்கிரனை

க. காமம் நீர்த்தில்

எ. சாததிகம் - ஸாக்தாவிக்கம்

அ சீரை - மரவுரி

க(). முகிழ்த்து - குவித்து யாக்கி
னும் பரிவு ஓர் இ - எதன்பொருளரி
னும் பறவநீர்க்கி

கஉ. மறுக்கரு - மறுத்தற்கார்ய

கச வாழத்தனராகி - மகிழ்த்து

கங இருப்பு - ரிப்பு

கரு. தழீஇனா - தழுவினா

கஅ தக்கினை - தக்கினை போகம் -
செல்வம்

உஉ இன்ன ஆய இழைக்கின் -
இத்தப்படியே செய்தால்

உங நோற்கின் - நோற்றால் சம
பிய - விரும்பிய

உச இல-விடு

உஅ உயய பிழைக்க

உக. திரிவுற - சஞ்சரிகக.

ஙஉ. படுகா - பள்ளம் பால்கா -
கேட்டுச் சிந்திக்கும் வன்மையுடைய
மாணக்கா, 'ஒருபுதல்வன்' எனபா
பின்னும், ஙங.

ஙச. நிதாகனென்பது அவன்பெ
யா, இவனை 'பிரமன மெய்ப்புதல்வன்
மைந்தன்' எனபா பின்னும், எ()

ஙரு. ஆமுது - அரியஅமுதம்.
சாஇருபு தீஞ்சொல் - இனியசொல்

ஙச தெற்றென - விரைவாக.

உ முகிழ்ச்சிநில - உண்டாவன்
ச() நருத்தம் - திருக்கம் சொல்
பபட்டபொருள், அந்ருத்தம்=அந்
ருக்கம் சொல் பபட்டாசபொருள்.

உ பரிசம் - ஸபாசம்

சஉ எவ்வாறு பொய்யாய் போம்-
எப்படி பொய்யாகிப்போமோ பாறு
ம - கெடும்.

சச உழிந்த - புழன்று மரு
த்து - காற்று

சஅ உடு - உகந்தநாயம் பின்னாக
குழாம் - மின்னறகூட்டம்

சக இலக்கு-லக்யம் கரி-ஸாக்ரி

ரு விச்சை - ஞானம்

ரு ரச்சி - விரும்பி

ருச இருத்தி இருப்பாய

ருரு அன்னவூதி - பிரமத்தேவா.

ருஎ. அயாத்நனை - மறத்தான.
சின்னம் ஆகலால் - சிதைத்துப்போன
மையால்

ருஅ அத்தியைப்போன்று - விரு
ந்தினைப்போன்று

ருக அகத்தான - வீட்டினுள்ளே
மச்சைவித்தான - உண்பித்தான. யாங்
குளர் - எங்கேயுள்ளார்; உமதிருப்பி
டம் யாதுள்ளற்படி.

ச(). இன்னுழி - இன்ன இடம்.
பின்னம் - மேற்பாடு மற்று, அசை
நிலை

சஉ ஈனா - தாழ்ந்தவா.

சங இருபு, எழுவாய்.

சச இறந்து - கடந்து எதொன
றும் பிணிப்பு இலனாகி - யாதொரு
பத்தமும் இல்லாதவனாகி வாளாது -
சுமமா, "வாளா திருத்தியாறம்பியெ
னரா" (திருவினமணசுமத்த சக.)

சுஎ. வவ்வி - கிரகித்து.
சுக. விஞ்சை - ஞானம். [ப்பாய்.
எ0. பரம்-கடமை. இருத்தி - இரு

எங். சேடங்கள் - சேஷங்கள்.
எச. தேசின் - தேசினையுடைய.

ஙங - ஆவதுஅத்தியாயம். (ப. ௨௨௯.)

உ. எய்த்து - இளைத்து. தேம்பி -
ங். வருகுற்று - தடவி. [வாடி.
ஞ. சேண் - ஆகாயம்.
கக. நோன்பை.
கஉ. இத்திரனாகி.
கச. கண் துளி கொண்டிட.
உஉ. தவக்கொடிய - மிகக்கொடிய.
உங். வயம் - வசம். வருட்டல் -
வயமாக்கல்; "வாழே நெனவிருக்
கும்வரிக் கண்ணியை நீவருட்டி"
(திருக்கோவையார், ௨௬௯.)

உச. அணிமை - அணிமா.
உரு. எவ்வம் - குற்றம்.
உசு. ஸீந்தையும் அவித்து - ஸீந்து
இந்திரியங்களையும் அடக்கி.
ஙச. திவசம் - நாள். எள்ளி - இக
ழ்ந்து.
ஙஎ. அசேதனர் - அறிவில்லார்.
ச0. நெடிது உவகையால். இது
உணர்த்து.
சங். இப்பஹுவல் - இந்தநூலை.
சஎ. அடைவின் - முறைமையால்.

சிறப்புப்பாயிரம். (ப. ௨௩௦.)

பொருளை நதி - தாம் பிரபன்னி
நதி. வீரை - வீரவநல்லூர். பரிமா
கவிராசனென்பது இந்துலாசிரியரு

டைய சிறப்புப்பெயர். ஆனந்தக்கூத்த
னென்பது இவரது இயற்பெயர்.

திருக்காளத்திப்புராணத்துள்ள

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி.

அங்கமணி - உருத்திராக்கம். கூ, ச௩, எச, கடுஉ.

அங்கரநியாதம். சு0, சு0.

அக்கினிகோத்திரத்திருநீறு. கஅ௩.

அக்கினிகோத்திரம். கஅக, உ0உ.

அக்கினிப்பிரபன் - திருக்காளத்தியில் வழிபட்டுப் பேறபெற்ற ஓரசுரன். ௩உ.

அகங்காரம் மூன்றுவிதம். கக௩.

அகண்டம் - கண்டமில்லாதது. க.

அகண்டிதஞானம் - இடையீட்டில்லாத அறிவு. ககஅ.

அகம் - வீடு. உஉஎ.

அகர்ப்பம் - மந்திரஜபமில்லாமற்செய்யும் பிராணயாமம். கசஉ.

அகழ்ந்து - பெயர்த்து. ௩ச.

அகளம் - அருபம். க.

அகற்றல் - உச்சாடனம். உ௩உ.

அகிப்புத்தினியர் - ஒருருத்திரர்; இப்பெயர் அகிர்ப்பத்தரெனவும் வழங்கும். கஎஅ.

அகிலேசன் - விசுவேசர். ௩0.

அகிற்குழம்பு. சுச.

அகின் முருடு - அகிற்கட்டை. கச, உச.

அங்கநியாசம். சஉ.

அங்கம் ஆறு. சஉ, ௩0, சு0.

அங்கி - அக்கினி. கச, கக௩; சூரியன். உ0க.

அங்கியாதானம் - அக்கினியாதானமென்னும்கிரியை. ககஅ.

அங்ஙன் - அங்கு. சஉஉ.

அசத்து - இல்லாதது. சசு, உஉ௩.

அசித்து - ஆறிவில்லாதது. கக௩.

அசுத்தீமாயை. கச௩

அசேதனா - அறிவில்லாதவர். உ௩ச.

அஞ்சந்திப்பிள்ளையார். க, உ.

அஞ்சமந்திரம் - ஹம்ஸமந்திரம். கஅக,

அஞ்சவிருத்தி - ஹம்ஸவிர்த்தி; ஹம்ஸர் - ஒருவகைத்துறவினர். க௩ச.

அஞர் - வருத்தம். க௩ச.

அட்டகை - அஷ்டகை. மார்கழி, தை, மாசியென் ஹமாசங்களில் அபரபகூத்திவரும் அஷ்டமிகள். கஅ.

அட்டமீதிகியிப்புசிக்குமுறை. க௩க.

அட்டமூர்த்திகள். ௩௩

அட்டில் - மடைப்பள்ளி. கஅக.

அட்டிய - சேர்த்திய. எச.

அடகு - இலை. கஅ.

அடயோகம்-ஹடயோகம்.கச0,கசக.

அடாந்தாரம் - ஹடாந்தாரம், வலாந்தாரம். கசக.

அடுதல் - கொல்லுதல். கக

அடை - இலை. க௩௩

அடைப்பை. சுஎ.

அடையாடுநிங்கடை. கக.

அண்டகபாலம் - அண்டத்தின்மேல் மூடி. எஎ.

அண்ணல் - தலைவன். அ, கூ.

அணங்கு - மூது. கக.

அணிமாவாதி சித்தி. சுச, உ௩உ.

அணிமை - அணிமாவென்னும்கித்தி. உ௩உ.

அத்தன் - சிவபெருமான். அ.

அத்தி - ஒருமரம், யானை. ௩.

அத்திரிமுனிவர். ௩உ.

அதர்வமந்திரம் ஆறு. கஅக.

அதன் - தோல். கூ, கசஅ, க௩௩.

அதிகரித்தல் - அதிகாரியாதல். கூச.

அதிகாரம். ககஎ.

அகிசாரம் - ஒருநோய். க௩ச.

அகித்திக்க - இடமாகக்கொள்ள. கக௩.

அதிதி - விருந்து. க0எ, உஉஎ.

அதிதிபதம். கஎஎ.

அதிராத்திரம் - ஒருயாகம். சுச.

அதனா அமுதொழில் கூ
அநதம் - அழகு உ
அநதா - குருடா எக
அநதாதி - முடிவுமுதலும், ஒருவகைப்
பிரபந்தம் ர
அநதி - சஃதி, மாலைகாலம் உ
அநதூயை - அததிரிமுனிவருடைய
பத்தினி கஉரு
அநதன - முடிவில்லாதவன் ககரு
அநாககம் - ஆதாரங்கள் ஆற்றுகள் ராலா
வது டு௦
அநாகிபரம் ப டுப
அநிருகதம் = அநிருகதம் - சொல்ப
படாத்து உஉரு
அபயதானம் க௦க
அபனமாரம் - அபஸமாரம் கங்ள
அபுதன - மூடன கருஅ
அபுயை - கிருமகள் காசு
அம்பை - உமை கசுஅ
அம்ம க, க௦, கசச
அம்மவோ உஉஅ
அம்ருலகு - அம்ருலகு டுச, ககஉ,
ககக
அமிாத (= நீ) பபால நி
அமிாதமானவீடு - அழிவில்லாதமுதலி.
உஉக
அமிாதனாதி கசுஅ
அமைச்சர கஉ
அமையாது க௦
அயன ககரு, கஉக
அயனம் ககச, கசுரு, ககக
அயிககம் கிககியம் கசுக
அயிலல் - உண்ணல் க க
அயுதம் - பதினாயிரம் கக
அரக்கா ககரு
அரகரதாததம் கூஉ
அர (ஹர) சபதாதசர சள
அரசாதொழில். கூஉ
அரசு - அரசாட்சி, ஒருமரம் டு
அநத - துன்பம் ககஉ, கஉசு,
அரம்பை - ஒருதேவதாசி டுடப,
வாழை. கசு
அரமகளிர் - தெய்வப்பெண்கள் க௦க,
கஅள
அரயன - அரசன் கசு
அரலைக்கல் - ஒருவகைக்கிறுக்கல் ச௦
அரவு - பாம்பு சு, முழக்கம் கரு

அரி திருமால் அ, பனறி உங்ள
அரிப்பனசுரும்பு கசு
அரிவலை - பிணைதலையுடையவலை
கரு, கசு
அரிவருடம் - ஏழுவருடங்களுள் ஒன்
று அஉ
அரிவை - பெண கக
'யமாசி அருக்கியம் பாதசிய
முசலியவை க௦
அருசுசுனன் வினா உஅ
அருட மபால் க
அருந்தசி டு௦, கஉரு
அரு துதல் அனுபவிக்கல் அக
அருவ் ஆரவடம் உச
அருவிமகம் உ
அல்லி - அகவிதழ் கரு
அல்ககண் - துன்பம் உஉ௦
அல்கம்பு - ஒருவகைப்பாணம் உசசு
அல்கிட்டு - பெருக்கி உசங்
அலகையினவடிவம் உகக
அலங்குளைப்புரவி கசு
அலம்புதல் முழங்குதல் கசு, கள
அவத்தைமூன்று கரு.
அவமிருத்து அட
அவி றறவிஸ் உஉசு
அவிசை அஞ்ஞானம் உஉரு
அவுணர் - அசுரா ககரு
அழல்காயலிகதல் - குளிரகாயசெய்
கல் கக
அழிதுயா - மிக்கதுன்பம் சக, கரு,
ககள
அழிபசி க௦ள
அழிபெருமபசி க௦
அளவிலைமழு அ
அளவா கரு
அளவி கலந்து உ
அளவுகோல் கரு
அளாய - அளாவி கசு
அளி - வண்டு கஉக
அளவிலைவாழ்க்கை கரு.
அறகம் - குறைவுசசு
அறறம் ககள
அறல் - நீர் கசு
அறிஞ் கஉ
அறுகம்புல் கக௦
அறைவது - சொல்லுவது கஉ
அன்பு கசசு,

அன்றிய - அல்லாத. கஅக.
'அன்று' என்னுஞ்சொல், 'ம்பால்
மூவிடத்திற்கும் வருதல். ௨௦௬,
௨௨௫.

அன்னதானம். க௦௭, க௧௨.
அன்னப்பறவை மயில் கலியவற்
ருல் சுமக்கப்படும் விமானம் கக௦.
அன்னமபகோசம். ௨௨௫.
அன்னையர்எழுவர் - ஸப்சமாதாக்கள்.
க௭௦.

அன்னே - லீயோ. க௨௭
அனுமதி. க௨.
அக்கினேயத்திருநீறு (அ)ருவனக.
க௨௦, கஅக.

ஆகாமியம். க௦௦.
ஆச்சிரமம் - ஆச்சிரமம். அ.
ஆச்சிரமம் நான்கு. க௧௪.
ஆசரணை - ஆசரித்தல். க௧௮.
ஆசைக்கிழத்தி. ௨௦௪.
ஆடகம் - பொன். க௨௭.

ஆழமாகத்து வீரதம். எச. [க௫௦.
ஆண்டு - அவ்விடம். கச; வருடம் கூ,
ஆணை - ஆண்கு, க௦, ௫௬, கக௫.
ஆதரம் - ஆசை. ௩௨.
ஆதரவு. க௦, ௨௬.
ஆதனத்தின் பயன். க௪௩.
ஆதனம் - ஆசனம். க௦.
ஆதனமுதலிய ஆறு. க௧௪.

ஆதானம். க௨௨.
ஆதிசேடன். ௩௩.
ஆதிபுராணம். ௪௨.
ஆதியம்பகவன். ௬௩.
ஆதிவருணர். க௬௩.

ஆதலன் - ஏழை. ௨௪௫.
ஆபிசாரஹோமம். ௨௦௬
ஆம்பலந்தீங்குழல். க௬.
ஆமை உறுப்படக்கல். ௪௪௨
ஆயிரமுனிவர். ௧௪.
ஆயிரவிலங்கம். ௬௪.
ஆபுதசாலை. ௧௧.

ஆர்ப்பரவு - பிகவுழ் முழங்குதல். க௫.
ஆர்ப்பரித்து - முழங்கி. க௦௧.
ஆர்வம். க௦.
ஆரணக்கிழவர். க௬.
ஆரம் - முத்து. க௫; ஹாரம். ௬௮
ஆரமுத - அருமையான அமுதம்.
௨௨௪.

௩௫

ஆலம் - விஷம். க௦, க௨௬.
ஆலம்பழுத்த மணிமுடய. க௦.
ஆலவட்டங்கள் ௬௭.
ஆவணம் - கடைவீதி. ௬௭
ஆவரணம் லித்து ௪௩.
ஆழி - சக்கராபுதம் க௦; மோதிரம்.
௬௮.

ஆழிப்பெயர்வணம் - னைமிசம். க௪௭.
ஆழி யாரணியம் - நைமிசம். க௫௧.
ஆழியான் - திருமால். க௧௩.
ஆளி - யாளி. ௨௩௭.

ஆறு - விதம். ௬.
ஆறு ஆசாரங்களிலுள்ள தாமரைக
ளின் இசைகள். க௪௩.
ஆறெழுத்து - பிரணவகூட்டாங்குடிய
பஞ்சாக்ரம். ௫௬.
மமந்திரம். க௮௫.
மாதத்துவிரதம். எச.
ஆட்டல். க௭௬.
ல் - கடத்தல். க௦, ௨௧௬.

இகல். க௧௬.
இங்குன் - இப்படி. க௨௪.
இச்சாஞானக்கிரியை. ௫௫.
இடந்து - பெயர்த்து. ௩.
இண்டை - ஒருவகைமலை. ௬௬.
இன் - ஒப்பு. ௫௧, க௬௧.
இம் - ஹிதம்-நன்மை. க௨௬, க௪௮,
௨௧௬.

இதழி - கொன்றை ௫௧.
இந்தனம் - விறகு. ௫௩, க௦௬.
இந்திரகிரி. ௮௨.

இந்திரசாலம். க௨௮.
இந்திரநாதலிங்கம். ௬௨.
இந்திரரீலம் ௬௭.
இந்திரன் புகிந்தது. ௩௩.
இந்திரன் முதலிய நிக்ருப்பாவர். ௩௨.
இந்திராக்கினிபதம். க௭௭.
இந்திரியம்பத்து. க௧௫.
இந்திரை - திருமகள்.
இம்மை - இப்பிறப்பு. ௬.

இமவான் இமயமலை அ௩.
இமைக்கும் - விளங்கும். க௧௬.
இயமமாதிகுணங்கள். க௪௧.
இயைந்து - மனம்பொருந்தி. க௧.
இரக்கை = ரகை - திருநீறு. க௮௦.
இரசதம் - வெள்ளி. ௨௩௭
இரண்மயன். ௨௧௬

இரணியகருப்பன். கக௪.
 இரணியம் - பொன். கக௪.
 இரணியவான். அக.
 இரமியவருடம். அஉ.
 இரலை - மான். உரு, இள.
 இராகவன். கூக.
 இராசசூயயாகம். கூசு. [சுசு.
 இராசதத்தால் இறைவன்பிரமனாதல்.
 இராசயோகம். உரு.
 இராமன். உரு.
 இராமன்புசித்தது. உரு.
 இருபு - ஒருயோகி. உரு.
 இருபேர் - இருவர். இரு.
 இருளுவா - அமாவாசை. கூசு.
 இரேசகம் கசக.
 இரேவை - ஒருநதி. அசு.
 இரௌரவாதிநரகங்கள் கக௪.
 இல் - இல்லை. உக௪.
 இல்லறவொழுக்கம். கக௪.
 இல்லையென்னுமவர் க்கில்லையவன்.
 இக.
 இல்வாழ்க்கையிற் செய்யவேண்டிய
 வை. க௪.
 இலக்கிதலக்கணை. கக௪.
 இலக்கு - லக்ஷம். கக௪, உரு.
 இலகுளி - ஒருசைவதேசிகர். உரு.
 இலயம் - ஒடுக்கம். கக௪.
 இலாகுளம் - ஒருவகைமதம். உரு.
 இலாஞ்சனை - அடையாளம். கக௪.
 இலிங்கத்திற்கண்டவை. கக௪.
 இலிங்கத்தின்பெருமை. கக௪.
 இலிங்கபூசை சாயுச்சியமளிக்கும்.
 கக௪.
 இலிங்கம், பரமசிவன்ஹ்ருதயத்திலு
 ண்டாகியது. கக௪.
 இலையென்பார்க்கில்லாய். சரு.
 இவர்த்த - விரும்பி கக௪.
 இவறுதல் - பொருளை இறுகப்பற்று
 தல். கக௪.
 இழுது - நெய். க௪.
 இழுதையர் - மூடர்.
 இழை - தூலிழை. உரு, உரு.
 இழைக்கை - செய்தல். கக௪.
 இளாவிரதவருடம். அஉ.
 இளிவரவு - இழிவு. கக௪.
 இறழி - தினை. கசு.
 இத்திரம். அஉ.

இறவித்திலிலுள்ள சாது நான்கு, நது
 ஏழு, மலைஏழு, வருடம்ஏழு. அரு.
 இறால் - தேன்கூடு. கசு, உரு, உரு.
 இறம்புது - ஆச்சரியம். கக௪, க௪,
 உரு.
 இறை - சிவபெருமான். அ, கக௪.
 இறைமை - தலைமை. கக௪.
 இறையும் - சிறிதும். கக௪, உரு.
 இறைவன் - சிவபெருமான். எ.
 இறைவன் இடக்கையிலுள்ளவை.
 சரு.
 இறைவன் திருக்காளத்தி மலையை
 வலம்புரிதல். அ.
 இறைவன்வலக்கையிலுள்ளவை. சரு.
 இன்றிய - இல்லாத. எ, கரு, எரு, கரு,
 கரு, கரு, கரு, கரு, கரு, கரு,
 கரு, கரு, கரு.
 இன்ன இன்ன யுகத்தில் இன்ன இன்
 னதொழில் சிறக்குமென்பது.
 உரு.
 இன்ன இன்ன யுகத்தில் இன்ற இன்
 னர் வலியோடு என்பது. உரு.
 இன்ன - துன்பம். க௪.
 இன்னது. க௪.
 இன்னிசை. கக.
 இன்னுயிர். அ.
 இன்னுழி - இன்ன இடம். உரு.
 இன்னே - இப்போதே. க௪.
 ஈச சப்தார்த்தம். கரு.
 ஈசன். கரு, கரு, கரு.
 ஈண்டு - இங்கே. கரு.
 ஈய்கை - ஈதல் (எதுகை). கக௪.
 ஈயாமையின் இழிவு. கக௪.
 ஈவோன் அடையும்பயன்கள். கக௪.
 ஈறு - மரணம். க, கக௪.
 ஈன்ற தாயினும் இனியன். கரு.
 ஈனப்பட்டிடும் - குறைவுபடும். உரு.
 ஈனர் - ஹீனர். உரு.
 உக்கிரன் - பிரமதேவருடையபுத்தி
 ருள் ஒருவன். கரு.
 உகம் - யுகம். க, கக௪, கக௪.
 உகிர் - நகம். கக௪.
 உங்கரித்து. கரு.
 உச்சம் - உயர்வு. உரு.
 உசாவல் - வினாவல். கசு.
 உசிதம் - தக்கது. கக௪. [சுஅ.
 உசுப்பித்தல் - சேர்த்துக்கொள்ளல்,

உளுந்துதல் - செய்தல். க௮.
 உடங்கு - கூட. ௨௧௮.
 உடம்படல் - உடன்படல். ௧௧௧
 உடல் பொருள் ஆவீ என்பவற்றை
 ஆசிரியனுக்கு உதவவேண்டும்.
 ௨௩௪.
 உடுப்பூர். ௨௩௭.
 உண்ணாமலே இறத்தல் - பிராயோப
 வேசம் எடு.
 உணங்குதல் - உலர்த்தல். ௧௪.
 உத்தமத்தலங்களுள் உத்தமத்தலம்
 உயனறல். ௨௬
 உத்தமர் செய்கை. ௧௧௩.
 உத்தூனனம் - திருநீற்றுப்புச்சு. ௧௯௩.
 உதகும்பதானம். ௧௦௬.
 உபகரணம் - முக்கியமான உதவிக்
 கருவிகள். ௧௧௦.
 உபகருமம் - முக்கியமான கருமத்
 திற்கு முன்னர் செய்யும் அங்கத்
 தொழில்கள். ௨௪௪.
 உபபாதகம். ௧௭௬, ௧௮௨.
 உபபுராணமாகிய லைங்கம் ௨௩௪.
 உபவேதங்கள் - ஆபுர்வேதம், கணூர்
 வேதம், காந்தருவவேதம். ஸ்தாபத்
 தியவேதம் ௧௧௯
 உம்பர் - மேல். ௮.
 உமாதிவியாருலகு. ௧௭௯.
 உய்ய - பிழைக்க. ௨௨௩.
 பயிர்ஒருவுவித்தல் - இறக்கச்செய்தல்.
 ௨௩௨.
 உயிர்த்தல் - பெறுதல். ௨௨௧.
 உருசியா - சுவைப்பனவல்ல. ௨௧௬
 உருத்திரகணிகைமார். ௩௬.
 உருத்திரகண்ணியர். ௨௮, ௭௨.
 உருத்திர சப்தார்த்தம். ௪௬.
 உருத்திரதீர்த்தம். ௩௧, ௬௩, ௭௧,
 ௨௩௮.
 உருத்திரம் - ஸ்ரீருத்திரம். ௧௬௨.
 உருத்திரர். ௭௨
 உருத்திரவக்கமணி - ருத்திராக்ஷம்.
 ௧௮௧.
 உருத்திரவடிவு. ௧௮௩.
 உருத்திரவத்தியாயம். ௩௮.
 உருத்திரன். ௩௩.
 உருத்து - வெப்பமுற்று. ௧௪.
 உருதம் - ஒலி. ௪௬.
 உருவேற்றல். ௧௮௭.

உரைக்கழத்தி - கீர்மகள். ௭.
 உரோதிப்பிப்பாய் - அழச்செய்வாய்.
 ௪௬.
 உலப்புற - 1 தலுற. ௧௪.
 உலம்புதல் - முழங்கல். ௪௮.
 உலறல் - காய்தல். ௧௪.
 உலறுபங்கி - பொலிவழிந்ததலைமயிர்.
 உலாய் - உலாவி. ௮.
 உலூகலம் - உரல். ௧௦௩.
 உலோகாயதம் - ஒருமதம். ௨௮௮.
 உவாட்டி - பெருக்கெடுத்து. ௨௪௧.
 உவணம் - கருடன். ௧௭௮, ௨௦௭.
 உவப்பு - மகிழ்ச்சி ௨, ௩.
 உவர்ப்பு - ஒருசுவை. ௧௦.
 உவா. ௬௮
 உழி - இடம். ௭௮.
 உழை - இடம். ௧௨௩, ௨௨௪ ; மான்.
 ௬, ௧௭.
 உழையர் - பக்கததுள்ளி டீச்சுவகர் முத
 லியோர். ௧௨.
 உள்ளங்கை வில்லம் - உள்ளங்கையி
 லுள்ள வில்வக்கணி ௨௧௬.
 உள்ளம்தழுப்பியிருத்தல். ௧௩௩.
 உளியம் - காடி. ௨௩௬.
 உற்பவம் - உத்பவம் - தோற்றம். ௧௬௪.
 உறுகண் - துன்பம். ௧௩௮.
 உறையுள் - இருப்பிடம். ௧௧௭.
 உனமததன் - பைத்தியமுடையவன்.
 ௧௨௯.
 உலக்கம் - உள்ளக்கிளர்ச்சி. ௧௦௩.
 உலங்கு - மிஞ்சி. ௧௩௮.
 உலமர் - மலமைகள். ௧௨௩.
 உலமைக்குடம் ௨௦௪.
 உலழி. ௧.
 உலனம் - குறைவு. ௧௨.
 உலனுக்கு உலனென்னும் பழமொழி.
 ௨௪௩.
 எக்கும்வயிறு - உள்ளிழுக்கப்பட்ட
 வயிறு. ௨௧௬.
 எள்ளுன்றம் - எந்நாளும். ௧.
 எதி - சந்நியாசி. ௧௦௮, ௧௬௮.
 எமதூதர். ௧௮௬.
 எய்ச்சது - இளைத்தது. ௨௪௮.
 எய்த்து - இளைத்து. ௨௨௬.
 எருத்துடைக்கலம். ௧௩.
 எருமை கீர்த்து. ௧௦௪.

எல்லீரும். க0

எவ்வம் துன்பம் கசுஎ, உருஉ

எள்ளி - இகழ்ந்து. உருஉ

எள்ளெளா - எள்ளளவு எள்ளளவாக

ரு0, அக

எழுத்து - எழுத்திலக்கணம் ரு

எற்று - யாது கசுச

எறுழுவலி - மிகவலி. கசுஅ

என்கொல் - யாது கசு

எகபாதா - ஒரு சிவமூர்த்தி கசுஅ

எகாதசியிறபுகிருமுறை கசுஎ

எகாதம் ஒருமுடிபு கசுஅ

எடு - பூவினஇதழ் கசுக

எதம் - குற்றம் எ, கசு0

எதிலா - அயலாரா கருக கசுக

எது - காரணம் கருஅ, யாது கசுஅ

எயக்கும - பொருந்தும் கசு

வாபு - எழுத்து கசு0

எல்வை - காலம் எ, உரு, உரு0

எல் - மிக உரு, கருச, கருரு, கருரு, கசுஅ

எல்வம் - மிகவும் க0, க00, க01, கசுஎ, கசுஅ, கசுச, கசுச

எழுமுனிவா உலகம் - ஸபதரிஷிலோ கம் கசு

எனம் - பன்றி

ஐங்குடுமித்தேவு - திருக்காளத்திநா தா உச0, உசுச

ஈஞ்ஞாழி - ஈஞ்ஞாழி எக

ஈகிகநூல்கள் - ஈ திறைய நூல்கள். உசுச

ஈபபசிமா

ஈம்பாதகம்-பஞ்சமஹாபாதகம் கசுஅ.

ஈயம் - பிச்சை கசுச, கசுச.

ஒட்டை-ஒர்அளவு, ப,

ருஉ

ஒடியெறிதல் - மரக்கிளைகளை ஒடிய வெட்டுதல் உச0

ஒப்பல் - பொருத்தமல்ல கசு

ஒரீது - ஒருவி - நீங்கி கசுச, உ0அ.

ஒருங்கு - ஒருமிக்க எ, கசு

ஒருப்பட்ட - ஒன்றுபட்ட கசுச.

ஒருபட்டி - துணிந்து க0.

ஒருவி - நீங்கி உ0ச

ஒலகினை - ஒதுகினை கசு

ஒழிவு - நிவருத்தி கசுச

ஒளியாயவயங்குகின்றன ருக.

ஒளியுரு - தேஜோருபம் ருஉ

ஒற்று - வேவுகாரா. கரு

ஒன்றொருபிணி. கருரு.

ஒகை - பெருமகிழ்ச்சி கரு.

ஒங்காரம் - பிரணவம் சசு, ரு0

ஒணம் - திருவோணம் கருக

ஒதனம் - அன்னம் கருஉ.

ஒதாக்கள் - ஹோதாக்கள் - யாகத்தில்

ருகவே குசம்பத்தமானகரும்வகளைச செயப்பவர்கள் ருஎ

ஒதை - ஒசை கசு

ஒருதல் - உணாதல் கசு

ஒல் - முழக்கம் கசு.

ஒவல் - ஒழிதல் கசுஎ

ஒவியம் - சித்திரம் கசு

கவகைநதி கசு, உசு, சஅ, கருக,

கசுஅ, உ0அ

கவகைமுதலியமகாதிகள் சசு, கசு

கவகாளவேடம் எசு

கருசம காமரைமலா கசு

கருசமலரிக்கடவுள் எசு

கட்டங்கம் ராயுதம் சசு, எசு

கட்டுரைத்தது - நன்றாகச்சொல்லி யது எ

கட்டம்பன் - முருக்ககடவுள் கசு

கட்டைம் உருக

கட்டேழு எஎ

கட்டவுடமாதத்தங்கள் - தெய்வத்தன்மையையுடையதாதங்கள் க, ருக

கடிதல் - நீக்கல் கசு0

கடிது - விரைவு. கசு.

கடு - கடுக்காய் எ0, விஷம் ருச

கடுமடி - சுற்றம். கசுச.

கண்ணவேணி - கருவண்ணவேணி கரு கண்ணி - ஒருவகைமலை கரு, உசு0

கண்ணார கண்டு எ

- கண்டு உ0க

கண்ணுறதல் - தரிசித்தல் கசுஎ.

கணம் - கண்ணம் உ0ச

கணுதர்கள் - காணுதா - தாக்கீதா. சரு.

கணிபடி - அளத்தல். சசு

கதல் - வாழை. கசுஉ

கதியிலி - அநாதன், ஆதாரமற்றவன். ச

கந்தம் - கிழங்கு. கசுச

கந்தமாதன்ம - ஒருமலை, இராமநாதா

உருமுத்தருளியிருக்கப்பெற்றது.

கசு0.

கந்தரம் - கழுத்து கஅரு.
 கந்தருவா ககரு
 கந்தவேளபுராணநூல் - காந்தம். க(1)
 கப்பணம் - இரும்பாற்செய்த யானை
 நெருஞ்சிமுள் உட்கூ
 கம்பலை - நடுக்கம் கங்
 கம்பாந்தி - காஞ்சிபுரத்துள்ள ஓரூறு
 கசுஅ
 கயங்குஞ்சு - கங் கியமம் நு
 கயம் - கயம்நாய கங்
 கயலமீன்கள் கசு
 கயை-ஒருபுண்ணியஸ்தலம், கயனெ
 னபவஞல் உண்டாக்கப்பட்டது
 சஅ
 கரகம் - கமண்டலம், உ
 கரணநானகு - மனம், புத்தி, சிசுக்கம்,
 அகங்காரம் கருசு
 கரணம் - கருவி ககஅ, துணைக்கார
 ணம் சஅ
 கரம் - அரசிறை கசு
 கரி - சாக்ரி உக
 கரிபுரம் - அததினாபுரம் க(1)
 கருதன் - தலைவன் ககசு
 கருப்பை - கருப்பமுடையவன் எஅ.
 கருமகற்பிதம் - வினைகளாற்றுகொடுக்க
 ப்பட்ட இன்பபுனபுகள் கசு
 கருமசேடகங்கள் - வினைகளில் மிஞ்
 சியவை உக
 கருமசோதனை - கருமசுத்தி கசு(1)
 கருமத்தன்மை கசு(1)
 கருமநிரதன் - கருமைகருநிசுது
 அடியார செய்யும் காரியங்களில்
 மிகுந்த பிரீதியுடையவா நுஉ
 கருமபாகம் - இருவினைகளின் பகரு
 வம். கசுரு
 கருமம் - தொழில். ககசு
 கல்லால் - திருக்காளத்திஸ்தலவரு
 கங்களுள் ஒன்று க, ச
 கல்வெளிப்பு - ஒருநீராய கங்ரு
 கல்லை - தொனனை உசசு
 கலாம் - சண்டை
 கலியன் ிதாஷத்தை நீக்குதற்குரிய
 உபாயங்கள் உசசு
 கலியுத்ததினை நிலைமை. உசசு - உசசு.
 கலிமுன் - கருடன கஅ
 கலைமடத்தை - பாமகள் உ
 கவவை - கவலை கசங்

கவரிக் கொத்து கங்
 கவரிப்பாளை - கவரிபோனப்பாளை
 கங்
 கவரிமான உக
 கவிதை - துடை க(1)எ, கொடை.
 க(1)அ
 கவிதை - செய்யபுள் நு
 கவிர - முன்முருங்கை க
 கவிபுத்திரா - கவிபுத்திராயை
 புடைய மாரா
 கவுணம் - கௌணம், நுங்கை க(1)ரு
 கஅ(1)
 கவுகம் - கௌகம் - ஒரு சா அ
 கவரி - கௌரி கஅ
 கழல் - பாக்கம் க
 கழற்கால் வீரக்கழலையுடையபாக்கம்
 கக
 கழறி - சொல்லி க
 கழை - மூங்கில் கசு
 களங்கனிச்சகருளோசி - களா பழம்
 போன்ற கருண்டை கசு
 களங்கனிமடமீனா (1)
 களங்கனிவண்ணை சிருமால் நுசு
 களங்கனிவாருழல் சஎ
 களபம் - கல்வைச்சாது கசுசு,
 சுண்ணாம்பு கக(1), முப்பதுபிராய
 முள்ள யானைகுகன் உ
 களாசி - காளாஞ்சு. கங்
 களிற்றினை வீடுக்கும் வாளி கக
 களைகண் - ஆதாரம் எஎ
 கற்பகஞ்சுரு - காமவல்லி உரு
 கற்பம் - பிரமணவாழ்நாள் சசு
 கற்பனை - கடலனை கசு
 கறையடி - யானை, உரலபோன்ற
 அடியையுடையது உகசு
 கன்றுதல் - கோபித்தல் கருரு
 கன்னல் - கருமபு கசு உகசு
 கன்னலங்காடு - கருப்பங்காடு கஅ
 கன்னலின்பாகு எ(1)
 கன்னிகாதானம் க(1)அ
 கன்னிசுமரி - கன்னியாசுமரிநிதி ச
 கன்னியங்கதலி உரு
 கன்னியரிநுவா. ச.
 கன்னிவாளை கஅ
 கன்னிவேடடை உகசு
 கனககரு
 கனிஅமிரது சு.

கனி - சுரங்கம். கூசு.
காகுளி - ஒருவகைப்பறை. ௨௩௩.
காசம் - ஒருவகைநாய். க௩சு.
காசி. க௨, ௩௦, ௪௮, ௬௬, ௧௪௬,
௧௫௧, ௧௬௮, ௨௦௪.
காசி, காளத்தி. ௩௦.
காசிமுதலியதலங்கள். ௧௭.
காசிமுதலிய தெய்வங்கரங்கள். ௪௨
காஞ்சனம் - தங்கம். ௧௦௮
காஞ்சிநகரில் அம்பிகைவைத்த தூண்
டாவினக்கு. ௨௧
காஞ்சியம்பதி-காஞ்சிபுரம் ௨௧, ௧௬௮.
காட்சி - அறிவு. ௧௦.
காடன் - ஒருவேடன் ௨௪௨.
காண் - முன்னிலை யொருமை அசை
நிலை. ௧௨.
காண்டவப்பிரததம் - ஒருநகரம். ௧௦.
காண்ம் - பொற்காசு. ௧௦௫
காதலர் - கணவர். ௧௨௬.
காதை - கதை. ௬, ௧௦.
காந்தத்துள்ளி. ௨௪௧.
காந்தநூல். ௬.
காபாலம் - ஒருமதம். ௨௦௨
காமதேனு - விருப்பதனை அளிக்கும்
தெய்வப்பசு. ௨௭.
காமிகம் - ஓராமம். ௧௧௬
காம்காதி ஆகமங்களிற் கூறப்பட்ட
விஷயங்கள். ௧௩௦ - ௧௩௧.
காயத்திரிஜபம். ௧௭
கார் - கருமை. ௧௬; மேகம். ௧
கார்த்திகைமாதத்து விரதம். ௭௩.
கார்ப்பாசம் = கார்ப்பாஸம் - பருத்தி.
௧௦௬.
காரணம் - ஹேது. ௪௪.
காரம் = காரம் - திருநீறு; பாவங்க
ளைக் கரையச்செய்வது ௧௮௦.
காரியம் - பயன். ௪௪.
காரேறு - எருமைக்கடா. ௧௭.
கால் - காற்று ௧௨௫.
காலவயிரவர்கோயில். ௬௪.
காலவைரவர். ௬௪, ௬௫.
காலன் - யமன். ௬௫.
காலாந்தகழர்த்தி. ௫௭.
காவணவிதானம் - மேற்கட்டியை
யுடைய நடைப்பந்தர். ௬௭.
காவி - நீலோற்பலம். ௧௧.
காவிரி - காவேரிநதி. ௨௬.

காவு - சோலை. ௧, ௮௮.
காளத்தி - காளஹஸ்தியென்பதன்
மரூஉ.
காளத்திநகர். ௬, ௧௦, ௫௦.
காளத்திநாதன். ௪௮, ௫௦.
காளத்தி, பிரமதேவருடைய அநாக
தஸ்தானம். ௩௦
காளத்திமானம். ௭.
காளத்தியில் மாதந்தோறும் அனுட்
டிக்கவேண்டிய விரதங்கள். ௧௫௬ -
௧௬௦.
காளத்தியிற்செய்யும் தானங்களின்
விசேஷம். ௬௬.
காளத்தியென்னும் பெயர்க்காரணம்.
௪௮.
காளன் - ஒருநகரம். ௮, ௩௬, ௧௫௦.
காளி - ௧௪. கரியநிறமுடையவன்;
காளம் - கருமை.
காறு - அளவு. ௭௭.
கான்மீரதேசம்-காசமீரதேசம் ௨௨௬.
கானம்-இசைப்பாட்டு. ௧௨௨, ௧௮௨.
கானவன் - வேடன். ௬.
கிஞ்சகம் - முன்னுருங்கை. ௧௦௧.
கிணை - மருசிலிப்பறை. ௧௭.
கிம்புருடவருடம் ௮௨.
கிரகணவிசேடங்கள். ௧௭௧.
கிரவுஞ்சத்திலிலுள்ள சாதி நான்கு,
நதி ஏழு, மலைஏழு, வருடம்ஏழு.
௭௬.
கிராதழர்த்தி. ௫௭.
கிராத்ரூபம். ௭௪.
கிராதி - வேடிச்சி. ௫௭.
கிரிசசப்தார்த்தம். ௪௭.
கிரியேறி வீழ்ந்துமடிதல் - ப்ருகுபத
னம். ௭௦
கிருதகாடினியம் - நெய்போற் கடின
மாயிருத்தல். ௧௫௭.
கிருதம் - நெய்; உறைவது. ௨௦௨.
கிழத்திமார் - உரியமனைவியர். ௨௦௬.
கிழவன் - உரியவன். ௩.
கிளை - சுற்றம். ௫௨.
கின்னரர். ௨௪.
கிண்டி - கிழித்த. ௧௬.
கிர் - சொல். ௪௭
கிர்ந்திப்பது - சொல்லுவது. ௧௦௬.
குங்கிலியப்புகை ௧௭௬.
குங்கிலியமரம். ௨௫.

குறு தம்படி, கூசு

குச்சிவிழுள்ளசா திரானது, 570, 600,

மலைவழு, வருடமவழு எக

குசை - தருபபம் களச

குடமுழுவம் - ஒருவா தங்மம் கூள

குடிலை - பிரணவம் 71-4

குமசகன - துறவிகளுள் முசலான

வன, குடிசையில்விளங்குபவன

கருச

குடுமித்தேவா, குந்தத்தேவ, கிருக

காளத்திராதா 250, 254

குடைத்தானம் - சதகிரகானம் 601

குண்டிகை - கண்டலம் 1

குண்டு - அணகு கிரை 605, ஆடம்

கள்.

குணகருண குணமலை கூ

குணிபபம் - கணககிடுவோ 1 656

குப்பை - மகுதி 59

குமபகம் - மூசை அடக்கம் 253,

கச 2

குரககம் - குகிரை, குளம்பினுட்ப

பது. 65

குரம்பை - சிறகுழல் கரு

குரவன - ஆசிரியன கருங், 2 அ

குரவைகக கூது - கைகககதாடம் ஒரு

வகைககூத்து 65

குருடா - அறிவில்லாதவா 123

குருதற்பம் = குருகலபம் - குருவின

பகிகை களச, 656

குருந்தமலா - 55, 56

குருநிணாககணணி - குருநகரக

தின பூங்கொதகாலாகிய மலை கரு

குருவருடம் - குருவாவம் அக

குருவினபெருமை 55

குருளை - குட்டி 123

குரோசம் - ஆயிரமவிதகிடை குரோச

கப 1

குலீன - கலகுலகதிதிறபிறகவீன

கஅ 1

குவடு - மலையுச்சி 65

குவால் - குவியல். 65

குழககனறு - இளககனறு. கரு.

குழகன - இளமையருவததைபுடைய

வன. 123

குழவித்தெனறல் இளகதெனறல்

கக, 62, 63

குழவியத்திகளவேழம் - விநாடகர் க

குழியுமோழி 105

குழாம - கூட்டம்

கழும - கூட்டம் 105

குழை - காது கடுக

குறங்க - துடை க 2

குறிச்சி - 4 1150 ததூர் 12

குறிஞ்சி ம 65

குறிய - சேட்டை 1

குறற - முடிக்கடப்பங்காரிய 1 65

குறம - ஒருவகையாய 65

குறறவா - சேட்டை 6

குறறி - குறறி 123 65

கூட்டிய - சட்டி 1

கூண்டு க 1

கூவுல் நிறை 65, 66

கெண்டை - குருவகையான கரு

கெழு - ஒருசாரியை, 12

கேசரி - காரைபுலிவ மடகொட்

டையைய குழந்தைகள். அக

கேண்டிரா - கேண்டிரா

கேசரிசுரபுவாசம் - கேசரிசுரபுவா

வாசம் 65, 66

கேதாரம் - ஒருவகையான 123, 65

கேதாரமுனிவா கள

கேதுமாலகண்டம் 123

கேவலஞானம் க 1

கேவலப்பொருள் க 123

கேவலம் - ஒருநைப்பொருள் 65

கைத்து - கையினகன 123, 65

கைத்துவல - கையினகன 123

கைக்கொடுக்கல் 65

கைகை தாழை கரு

கைகொடல் - 123, 65

கையா - சிறியா 123

கைலைமலை 65

கைவல்லியச்சுடா 65

கொகை - குரு, அருஞானம் கரு

கொமமை - வட்டம் 65

கொலவாஅறம் கரு

கொனறையாதிருழல் கரு

கொண்டை - டயனிலலாமல் 65

கொசிகமுனிவா 123

கொட்டம் - கையில. 65

கொட்டி - வலையச்செயது 123

கொகமனபன்னசாலை 123

கொதாவரி 123, 65, 66, 67, 68, 69.

கொதானம் 65

கோபருப்பதம். ஒருஸ்தலம்; பசுபூசிக்
கப்பெற்றது. க௭௩.

கோலம் - வேடம். க௨௯.

கோலோகம். க௭௬.

கோவை - கொவ்வை; (எதுகை) க௧௦.

கோழியைகதலி - கொழுவியலுலை
கலையுடைய வாழை. க௮.

கோளி - பெண்குதிரை. க௦௪.

கௌணத்திருநீற்றின் நால்வகை.
க௮௧.

கௌணம் - ஒருவகைத்திருநீறு. க௮௦.

கௌதமமுனிவர். ௩௨.

சக்கரதானமூர்த்தி. ௫௬.

சக்கரவாளமலை. ௭௭.

சகததானம். க௦௭.

சகடு - உருளை. ௨௩௩.

சகத்திரலிங்கம் - ஆயிரலிலிங்கம். ௬௪.

சகர்ப்பம் - மந்திரஜபத்தோடுசெய்யும்
பிராணயாமம். க௪௨.

சகுணத்தியானம். க௪௩.

சங்கராசாதி. க௮௨, க௮௫.

சங்கரநாரணன் - திருக்காளத்திப்புரா
ணவடநூலைத்தமிழில் வசனமாகச்
சொன்ன ஓரத்தனர். ௫.

சங்கற்பம் - கோரிக்கை. க௪௪, ௨௧௨,
௨௨௫.

சங்கை - அளவு. க௦௭; சந்தேகம்.
௧௧௧, ௧௨௭.

சஞ்சிதம் - தொகுத்துவைக்கப்பெற்ற
கர்மம். க௦௧, ௨௧௪.

சட்டி (ஷஷ்டி) திதியிற் பூசிக் கு
முறை. க௭௬.

சட்டம் - அறிவில்லாதது. ௪௭.

சடிதி - விரைவு. ௨௪௫.

சண்முகன்கோட்டம் - முருகக்கட
வுள் கோயில். ௨௩௮.

சத்தம் திதியிற்பூசிக் குமுறை. க௭௬.

சத்திகள்மூவர். ௪௪.

சத்தியஞானியார் - திருக்காளத்திப்
புராணநூலாசிரியருடைய குரு. ௫
சத்தியோசாசமுதலிய பஞ்சப்பிரமம்.
௫௫.

சத்து - உள்ளது. ௧, ௨௨௫.

சதசத்து. ௪௬.

சதம் - நூறு. ௫௧.

சதமடங்கு - நூறுமடங்கு. ௪௮.

சதி - தாளவொற்று. ௬௭.

சதுத்தன் - சதுரத்தன். க௬௪.

சதுர்த்தசித்தியிற் பூசிக் குமுறை.
௧௭௬

சதுர்த்தந்தொழில்கள். ௧௬௪.

சதுர்த்தித்தியிற்பூசிக் குமுறை. ௧௭௫.

சதுரர் - திறமையையுடையவர். ௧௨௮,
௨௦௫.

சந்தச்சேறு - சந்தனக்குழம்பு. ௨.

சந்ததம் - எப்போதும். ௧௧௮.

சந்திவந்தனை - ஸந்தியும் வந்தனையும்.
௧௬௬.

சந்து - சந்தனமரம். ௧௪.

சபதம் - பிரசிஜ்ஞை; உண்மையாக
நிறைவேற்றுவது. ௧௨.

சம்பத்து - செல்வம். ௫௫.

சம்பு - சிவபெருமான். ௧௩, ௪௭.

சம்புத்தார்த்தம். ௪௭.

சம்புத்தீவிலுள்ள ஒன்பதுவருடங்கள்.
௮௧

சமாதி - மனத்தைச் சிவத்தில் வைத்
தல். ௧௪௪, ௨௩௩.

சமாதியினிலக்கணம். ௧௪௪.

சயசய - எல்லோருக்கும் மேலாக
விளங்குவாயாக. ௪௪, ௪௫.

சரசு - ஸரஸ் - தடாகம். ௧௦௬.

சரதம் - உண்மை. ௧௧௬.

சரிதம் - சரித்திரம். ௫௫, ௧௧௭.

சரிதை - வரலாறு. ௭.

சருவ (சர்வ) சப்தார்த்தம். ௪௭.

சருவன். ௪௭, ௫௫.

சல்லியம் - முள்ளம்பன்றி. ௨௪௧.

சவுசம் = செளசம் - சுசியின் தன்மை.
௧௫௪.

சுழக்கு - அறியாமை. ௧௫௮, ௨௩௩.

சன்னத்தம் - ஹித்தம். ௧௧௨.

சனகாதித்யோகியர். ௩௩, ௩௬, ௧௧௪,
௧௪௬, ௨௦௩.

சனபதம் - நாடு. ௮௪.

சனற்குமாரமுனிவர். ௭௬.

சனித்த - ஜனித்த - உண்டாகிய. ௧௧௪.

சாகத்தீவிலுள்ள ஸுதிநான்கு, நதிவழு,
மலைவழு, வருடம்வழு. ௭௮.

சாகினி - கீரை. ௭௦.

சாங்கியம் - ஒருமதம். ௧௧௬.

சாங்கியர்கொள்கை. ௪௪.

சாண்டிலியசங்கிதை - ஒருவைஷ்
ணவதால். ௧௧௬.

சாண்டில்லியன் - ஓரந்தணன். ககடு.
 சாத்தம் - உ0உ.
 சாத்திகம் = ஸாத்விகம் - ஸத்வகுணத்
 தின் தன்மை. உஉக.
 சாத்தியம் = ஸாத்தியம். கச0, உ0க.
 சாத்துவிகத்தால் திருமாலாதல். சச.
 சாதகம் - பயிற்சி கச0.
 சாதகர் - பயிற்சிசெய்பவர். கச.
 சாதகருமமுதலியவை. கக, கடு.
 சாதகன். உ0க.
 சாதனம் - துணைக்காரணம். கச0,
 உ0க.
 சாதனை - உதவி. கச.
 சாதிசண்டாளன். கஅக.
 சாதித்து - தேடி. கஉக.
 சாந்தம். கக, கச.
 சாந்தன் - ஒருசைவாசாரியர். கக.
 சாந்தி - மனவடக்கம் கடு; பரிசு
 ரம். கக, உச, உஉக.
 சாந்திகம் - வந்ததுன்பத்தைப் போக்
 குதற்குத் தேவர்களைக் குறித்துச்
 செய்யுமிசைய. கஉ, கஅ.
 சாபாலம் (= ஜாபாலமந்திரம்) ஏழு
 கஅக.
 சாம்பவம் - ஒருமதம்; சம்புசம்பந்தமா
 கவுள்ளது. உ0உ.
 சாலி - நெற்பயிர். கக, எ0.
 சாலக்கிராமதானம் - சாலக்கிராமதா
 னம். கக0.
 சான்மலித்திலுள்ளசாதிகள் நான்கு,
 நதிஎழு, மலைஎழு, வருடம்எழு. கக.
 சான்று - சாக்கி. கடு, கசஅ, உகடு.
 சானகிமாது. கஎ0.
 சிக்க - அகப்பட. கஅ.
 சிக்கயாப்புறுவன். ககஎ.
 சிகைக்கனல் - ஜவாலையையுடையதி.
 கடுஉ.
 சிகைமுதலியவற்றில் அணியும் அக்க
 மணிகளை இன்ன இன்ன தெய்வ
 மாகப் பாவிக்கவேண்டுமென்றல்.
 கஅடு
 சிங்கத்தோலாடை. கடு.
 சித்தாந்தஅருத்தம் - முழுவானஅர்த்
 தம். ககஅ.
 சித்தி = விரித்தி - ஜயம். க0, கக,
 கச, கசஅ.
 சித்தி-சித்திரமாதத்துவிரதம். எடு.

சித்திரசேனன் - திருக்காளத்தியில்
 வழிபட்டுப் பேறுபெற்ற ஒருகந்
 தருவன். கடு.
 சித்து - ஞானம். கச.
 சித்தரு - ஞானவடிவு. க.
 சிதம்பரம் - உஉ, கடு0, கடுக, கசஅ.
 சிதாதந்தம் - ஞானஞ்ஞந்தம் கடு.
 சிரகம் - ஒருவகைப்பாத்திரம். க0.
 சில்லிடை - சிலுதுடம். கச.
 சிலந்தி ஒருவகைப்பிணி. கடு.
 சிலமுனிவர் பெயர் சஉ, கக, க00,
 உ0டு.
 சிலாதர் - ஒருமுனிவர்; இவர் கல்லை
 யே உணவாகக்கொள்ளுபவராத
 லின், இப்பெயர் பெற்றார்; திரு
 நத்திதேவருடைய தந்தையார்.
 கஎ0.
 சிலை - வில். கக.
 சிவசப்தார்த்தம். சக.
 சிவஞானமே முத்திக்குக்காரணம்.
 கடுக.
 சிவத்தியானம். க0.
 சிவத்தியானயோகியர். உச.
 சிவதரம் - மங்கலங்களுள்ளே சிறந்த
 பொருள். சக.
 சிவநாமத்தின் உயர்வு. உஉஉ.
 சிவபூசைப்பயன். ககக.
 சிவபெருமான பிரமவிஷ்ணுக்களுக்கு
 ஆகமங்கள் கூறியது. ககக.
 சிவபெருமானே பரதத்துவம். ககஎ.
 சிவபெருமானே விக்கிரகவடிவத்தில்
 பூசிப்பதினும் இலிங்கவடிவத்தில்
 பூசித்தல் சிறந்தது ககக.
 சிவபோதம். கடு.
 சிவமாயை. கடு, கடு, கடு, ககஎ,
 ககஅ, கஉஅ, உகஉ.
 சிவயோகம். கசச.
 சிவயோகி. கடு, கஎஅ, உஉக.
 சிவலிங்கதானம். கக0, ககக
 சிவலிங்கத்தோற்றம். அ.
 சிவலிங்கப்பிரதிட்டை. ககக, கஎடு.
 சிவலிங்கபூசை. ககக, கடுச, உ0அ,
 உகடு.
 சிவலிங்கம். கடு, ககடு.
 சிவலோகம். ககக
 சிவனிலாஞ்சனை - சிவசின்னம்.
 கஅடு

சிவாய. ககசு.

சிவை - வேர். கஉக.

சின்னம் - அடையாளம். கஉஅ.

சினகரம் - கோயில். டுடு, கஎட.

சீகாழி. சுசுஅ.

சீரை - மரவுரி. உஉக.

சீவபர லீக்கம். கசச.

சீற்றம் - கோபம். கஉசு.

சீறடி - சிறிய திருவடி. உ.

சுழிகை - உச்சி. அ.

சுணங்கு - தேமல். கக.

சுத்தஞானம். டுட.

சுத்தமாயை. கசுடு.

சுத்தி லீந்து. சடு

சுத்திகாதனம் - ஸ்வஸ்திகாஸனம்.

கசஉ.

சுரபி - பசு. கக.

சுருக்கு - ஒருவகைமாலை. சுசு.

சுரும்பு - வண்டு. கசு.

சுருள் - வெற்றிலைச்சுருள். சுஎ.

சுருளளகம். எசு, அ().

சுவத்திகாதனம் - ஸ்வஸ்திகாஸனம்.

அது துடைகளுக்கும் முழங்கால்க
ளுக்கும் மத்தியிற் பாதங்களை மாறி
வைத்துக்கொண்டிருந்து நிமிர்ந்து
தியானத்தோடேயிருத்தல். கஅக.

சுவேதஅச்சுவதாமுனிவர். டு, கடுஉ.

சுவேதஅச்சுவதரன் இறுதியாகிய
நூற்றுப்பன்னிருவர். டு.

சுவேதன் - ஒருசைவாசாரியர். டுசு ;
ஓராசன். டுஎ.

சுவைப்பது - இனிப்பது. கசு.

சுற்கம் - ஆடைவரி. கசு.

சுருக்கோடு - சுருமீனின் கொம்பு.
கடு.

சுருப்பகடு - ஆண்குருமீன். கடு.

சூக்குமசிருட்டி. கசுடு.

சூக்குமஅண்டம் - ஸஞ்சம் அண்டம்.
கசுசு.

சூட்டிதைச்சி - சுடுதலையுடைய இதை
ச்சி. உசச.

சூட்டு - ஒருவகைமாலை. சுசு.

சூதசங்கிதை. எ.

சூதம் - மாமரம். கசு.

சூதமுனி - சூத புராணிகர். சு, கடு.

சூதன் - சூதபுராணிகர். கடு.

சூரியப்படாம் - ஒருவகை விருது. சுஅ.

சூரியமண்டலம். உடுசு.

சூல் - கருப்பம். கசு.

சூளாமணி - முடிமணி. உச.

செஞ்சந்தம் - செந்நிறமுள்ள சந்தனக்

குழம்பு. க.

செஞ்சொல் - உரியபொருளை உணர்த்

துஞ்சொல். சு.

செட்டி - வியாபாரம். கடு.

செந்தமிழ்க்குறுமுனி. கடு.

செந்தமிழ்மணத்தினோடு தென் தலங்

கன்றுலாவ. சட.

செப்புக்கேன் - சொல்லுவேன். க.

செபம் - ஐபம். கஉக.

செபவடம். உ.

செம்பாதி - சரிபாதி. கசடு.

செம்மாந்து - இறுமாந்து. கஉச.

செய்தி - செய்கை. கஉஅ.

செருக்கு இரண்டு. கசக.

செருத்தணிவரை - திருத்தணிகை
மலை. உஉ.

செருத்தணிவரைச் சீனயிற்பூக்கும்
முப்போது. உஉ.

செருத்தல் - எருமை, பசுவிறற்றின்
மடி. கஎ.

செல்வு - பிரயாணம். கஉ.

செவ்வில் - நேராவழியில். கசட.

செவ்வுடையோர் - நேர்மையையுடை
யோர். கசக.

செவ்வே - நேராக. சடு.

செவம் - ஐபம்; (எதுகை). சுடு.

செழுவிதின - செழுமையாக உடக.

செழுவிய - செழுமையுற்ற. க, கசசு,
கஎட.

செற்றம் - தணியக்கோபம். கக,
கஉஎ.

சென்னி - தலை. சஉ.

சேட்டை - சேவட்டை. கடுச, கசஉ.

சேண் - ஆகாயம். உட; நெடுந்தூரம்.
கக.

சேதகம் - சேறு. கசச.

சேதனம் - ஞானம். டுட.

சேதா - செம்மையையுடைபசு. சுசு;
கஎக.

சேதித்தல் - அறுத்தல். கஃசு.

சேது = லேது - கரை. கஎடு.

சேதுவில் இராமர் சிவலிங்கப்பிரதிட்
டைசெய்தது. கஎஉ.

சேம - சேமம் உகக

சேய - சிவந்த. க0க

சேவடி - செம்மையான திருவடி. ட

சேவை - ஸேவை - கைங்கரியம் ககௌ

சேரடி - ஒருவகைவிருது. கௌ

சைமீனி - ஐனம்னிமுனிவா இவா
வியாசமுனிவருடைய மாணக்கா,
பூர்வமீமாமஸையுறநியவா
உ0௩.

சைவத்திப்பியஞானம். ௩௧

சைவதேசிகாமூவா ௩௧

சைவாகள ௪௩

சொல் - சொல்லிலக்கணம் ௩.

சொல்கேன - சொல்வேன கக

சொற்ற - சொல்லிய க0

சொற்கல். க0௪

சொனறி - சோறு. உ0௩

சோதிட்டு - சோதிட்டோயமென
ஹமயாகம் கூஉ

சோதிட்டோயம் - ஜயோதிஷ்டோ
யம் கூ௩

சோதிட்டோயமுதலிய யாகங்கள்
௪உ.

சோதியிமையவர். ௩௬.

சோதிலிங்கம் - திருக்காளத்தியிலுள
ளமணிகாணிகேசர் கூ௩

சோமநாதம் - ஒருசிவஸ்தலம், சந்தி
ரண்புசித்தது. கௌ.

சோரா - திருடா. கக

சௌனகாதிமுனிவா கூ

ஞாதிரு - அறிபவன் - ௧௩.

ஞானி - நாய் உ௪௩

ஞானை - தொங்கிய ௭௪.

ஞான்று - தினம் ௭.

ஞானக்கொழுந்து - ஞானப்பூங்கா
தையம்மை அக

ஞானசுடாவடிவு ௩௮

ஞானசசோதி - இறைவன். ௩௬

ஞானசம்பன்னன் - ஞானததாலநிறை
நதவன். கககூ, க௩௭.

ஞானசிகாமணி ௩. [௩௪.

ஞானசுந்தரி - ஞானப்பூங்கோதை

ஞானப்பூங்கோதைபாகன ௩௩

ஞானப்பூங்கோதையம்மை. க, உ, ௩,
உ0, ௩௩, ௩௭

ஞானப்பேரொளியாமபேதை - ஞான
ப்பூங்கோதை ௭௧

ஞானபோதம் க

ஞானமுத்திரை - சினமுத்திரை. உ,
௭௩, க௬உ

ஞானயோகம் அ, க௪௪

ஞானவ்யூர் - இறைவன் ௪௭

ஞானவேந்தன் - அறிவாகியஅரசன்.
உ0௪.

ஞானியினபெருமை உ0௪.

ஞெமுநக - அழுத்த உ௪௩.

ஞெயம் - அறிமப்படுமபொருள். ௩௩௩.

நக்கயாகசங்காரமுாததி ௪க, ௩௭

நக்கனயாகம் ௩௭

நக்கிணைமூகதி ௩௮

நக்கிணைமூதசியின சிருவுருவம்
க௩உ, க௪௩

நகசிணை - நகிணை. உ௨உ

நகை - தாகம் கூ0

நகமித்தியிற்புகிக்குமுறை க௭௭

நட்டுகல் - தடை உக0

நட்டை - கிளிகழகருவ் க௪

நடாகப்பிரதிடடைமுதலியவை
க0௬.

நண்டிலம் - அரிசி க௪.

நண்டை - ஒருவகைக்காலணி க௪

நண்ணடை - குளிரந்தஇலைகள் கூ.

நண்ணளி - தண்ணியஅன்பு அ, க0.

நண்ணீரப்பந்தா கூஅ, க0௪.

நணத்தல் - பிரிதல். க௪௬.

நணமை க௩௬

நத்துவசிறதைவேதாநதவிசாரம். கூ௬.

நத்துவஞானம். உ௨௭

நத்துவம்முப்பத்தாறு ௩௬

நத்துவவாககியப்பொருள் - மஹாவாக
கியப்பொருள் கூக

நத்தை - கண்ணப்பநாயஞருடைய
அனை உ௩௮.

நதைவு - நெருங்குதல். ககஅ

நந்து - நூல். ௩௩

நப்புரை - நவ்ருகியசொல் க௨.

நம்பம்=ஸதம்பம்-பற்றுக்கோடு அஅ.

நமரித்த முழங்கி க௨௩

நம் - தனிமை கூ௬.

நமியா - தனிமையாகவுள்ளார் கக.

நமிழக்காளத்திகா கஅ

நம்முமாமுனி - அகத்தியா. ௩௩, க௩.

நயவு - நயை (எதுகை) ௩௮, ௪௪.

நாபபணம் - நாபபணம். கூ0

தருமகதைகள். க௮.
தருமதாரணம் - தருமத்தைத் தரித்தல்.
க௮௪.
தருமநிட்டிதன் - தருமத்தில் மிகவும்
நிலைபெற்றிருப்பவன். தருமத்தை
யேமுடிவாகக்கொண்டவன். ௨௦௦.
தருமம்லிடைவடிவு. க௯௯.
தருமன் - தருமபுத்திரர். க௦.
தருவித்தல் - வருவித்தல். க௦௯.
தலங்கள் - (சிவ)ஸ்தலங்கள். கூ.
தவஞ்செய்வோர். ௨௪.
தவத்தோருணவு. க௨௧.
தவப்பள்ளி - தவச்சாலை. ௨௦௫.
தழல் - அக்கினிதேவர். க௨௧.
தழீஇ - தழுவி. க௨.
தழீஇயினர் - தழுவினர் ௨௨௨.
தழையாடை - தழையாலாகியஉடை.
௩௫.
தளவம் - முல்லை. க௪, க௨௩.
தற்பரம் - ஒருவன் எந்தப்பொருளை
முக்கியமாகக் கொண்டானோ அ
தையேஇடைவிடாமற் பற்றுகை.
க௦௦.
தனஞ்சயன் - அருச்சுனன்; தனத்
துக்காக அரசரைவென்றவன். க௨.
தாசரதி - இராமர். க௭௦.
தாண்டவம் - சிவபெருமானுடையநட
னம். க௯௭.
தாத்திரி - பூமி. க௦௮.
தாதகிவருடம் - ஒருநீவு. ௭௮.
தாது - பூந்தாது. ௪.
தாந்தி - சரீரத்துன்பங்களைப் பொறு
த்தல். க௫௪, ௨௨௬.
தாபரம் = ஸ்தாவரம் - மலை, மாமுத
லியவைகள். க௧௦.
தாமதத்தால் - உருத்திரனாதல். ௪௪.
தாம்பு - கயிறு. க௫.
தாமம் - ஒளி. ௪.
தாமரைஇலைநீர். ௨௧௪.
தாரகப்பிரமம். க௪௯.
தாரகம் - பிரணவம்; பிறவிக்கடலைக்
கடத்துவது. ௪௫, ௭௭, க௮௭.
தாரகமந்திரம் - பிரணவம். கூ, க௦௦.
தாரகமே பரசிவம். க௮௮.
தாரகை - நக்ஷத்திரம்
தாரணை - யோகாங்கங்களுள் ஒன்று;
க௪௨.

தாரணையின்பயன். க௪௩.
தாரி - வழி. ௨௩௯.
தாருகா - தாருகாவனம். கூ.
தாருகாவனத்துமுனிவர். ௨௦௫.
தாருவனம் - தாருகாவனம் க௨௦.
தாரை - ஒருவாத்தியம். ௨௩௯.
தாழை - தென்னை. க௯.
தானம் - மதம். ௨; - கொடை. ௮.
தானம் கலியுகத்திற் செய்யத்தக்கது
௨௦௦.
திருகள் - சந்திரன். க; மாதம், க௨௪.
திடம் - உறுதி. ௨௧௭.
திண்ணர் - கண்ணப்பநாயனருடைய
பிள்ளைத்திருநாமம். ௨௩௮.
திண்ணர்குலம். ௨௩.
திதலை - தேமல். ௨.
திதிக்கதை - திதிக்கதை - பொறுமை
யாகஇருக்கும் தன்மை. க௫௪.
திதிபதினைந்திலும் பூசிக்குமுறை.
க௭௫.
திப்பியம் = திவ்யம் - தெய்வத்தன்மை
யுள்ளது. ௪௦.
திமிரம் - இருட்டு. க௯௫.
திமில் - விடையின்முரிப்பு. க௨௭.
தியானத்தின்பயன். க௪௩.
திரணம் - துரும்பு. க௦௩.
திரயோதசியிற்பூசிக்குமுறை. க௭௬.
திராவணஞ்செய்தல் - ஓட்டுதல். ௪௬.
திராவம்புரிதல் - உருக்குதல் ௪௬.
திரிந்துநோக்கான் - திரும்பிப்பாரான்.
௨௪௧.
திரிபுண்டரம். க௫௪.
திரிபுண்டரமும் முழுநீறும். க௮௨.
திரிபுராந்தக மூர்த்தி. ௩௯, ௫௬.
திரியம்பகமந்திரம். ௬௫, க௮௧.
திரியாயுடமந்திரம் = த்ரியாயுஷ மந்தி
ரம். க௮௧.
திருக்கழுக்குன்றம். ௨௧.
திருக்காளத்தி. ௩௧, க௪௬, க௫௮,
௨௦௪.
திருக்காளத்தி நாதர் மலையை வலம்
வால். ௬௬.
திருக்காளத்தியிலுள்ள தீர்த்தங்
களும், கோயில்களும். ௬௨.
திருக்குடந்தையின் விசேடம். க௯௯.
திருதியைதிதியிற் பூசிக்குமுறை.
க௭௫.

திருநந்தி க(1)

திருநாமத்தை ஐயிததலாலுளதாகும்
பயன் சக

திருநீற்றின்வகையும பெயா க ளு ம
கஅக

திருநீற்றுநானம் - ஆககினையஸ
நானம் கஅக.

திருப்பருப்பதம் புநீசைலம் கக,
சஅ, ககஅ

திருமணிமுத்தற்கு கஎக

திருமால் பதநீராசுவகண்டமுதலிய
வற்றிலெழுந்தருளியிருக்குமவடிவு
அச

திருமால்புதிதமை உ

திருமுன - ஸநிதி சக

திருமேனி உ0க

திருவமுது ரக

திருவாரூரின்விசேடம் ககஅ

திருவாரூடல் - அவயிருதம் கக

திருவிடைமருதூர்த கைப்பூசவிசே
டம் ககக

திருவிடைமருதூரின் விசேடம்.
ககக

திருவிழாப் புத்திமுத்திகளைக்கொடுக
கும ககக

திருவிறகோலம் - சிவபெருமானுடை
யவிலவீரவடிவம். ருச

திருவையாற்றின்விசேடம் ககக

திருவெண்காடமுனபெருமை ககக

திருவெண்காட்டுமுககுளரீ ககஅ

திருவெண்ணீற்றியல்பு க

திருவேடகத்தினம்கிமை உ

திரை - அலையையுடையகடல் ககச

திலலை - சிதம்பரம் கரு, கருக

திலதானம் க0எ

திலதைலம்போற்றகலத்தல் ககஅ

திலம் - எள கச, எ0, க0எ, ககஅ,
கக(1)

திவலியம் - தெய்வத்தன்மையுள்ளது
(எதுகை), ருஅ, கக(1)

திவசம் - நாள உரு

திவனும் - விளங்கும் கஅக

திமம்பல - மாறுபடுதல் கக(1), உஉஅ

தினைப்போ கச

திக்கித்து - தீக்கித்து ககக

திருசுவை - இனியசுவை க(1)

திருசொல் - இனியசொல் உஉச.

திபகம் பாவையிருகம் உச(1)

திம்பா - தீமையையுடையாரா கரு

திம்பால் - இனியபால் க

திக்ககத்திரம் ஒருயாகம் கூ

திருக்கள பல் திருக்காளத்தியை
அடைதல் கரு

திருத்தகானம் க(1)ச

திருத்தமுனை நரைக்கோடி

காதம்பாத்திரை எ கக

திருத்தவைபவகண்டம் காதத்திரு
ள்ள ஒருபச்சி ர

திவினைப்பூட்டு - பாவாமாகியவிலங்கு
கஎக

திவு தவீபம் அ

திவு எழு எ

திவுபங்குனெட்டு அ

துகள் குற்றம் ககா

துசிர - பவமு க

துணை இரண்டு க

துநி பாம்பின்படப்பொறி
கரு கக

துதைதல் - தெருங்குதல் கஉஎ.

துநதுபுகள் - பெரிமுதலியவை. சஉ

துநெறி - தூநெறி - கெட்டவழி
ககஎ

துயதகல் அனுபவித்தல் கக, உண
ணல் கரு

துயாத்திட - துயரமடைய உகஅ

துரக்க ஸ்ட க(1)

துவட்டாவுலகம் - ஒருநேசுவசிநியின்
உலகம் எ

துவாத்தியிற்புகிக்குமுறை கஎக

துவாரகாசக்கிரதானம் கக(1).

துவீதியையிற பூசிகுமுறை கஎரு.

துழாய்ப்பலை - துழாயமலை கக(1).

துழாயவன் - திருமால் எ

துற்ற - நெருங்கிய கஉக.

துறவறநிலை கக

துறவியினதொழில் ககரு

துறைபோதல் நல்லதோசசியடை
தல் கஉச.

துனி - துன்பம் கஉக

துங்கல் - தங்கல் க(1), கச, கரு

துங்கிருள் - செறித்திருள் கசச

துணி - தாலுமரக்கால் கஎ

துநிதி புனிதமானபொருட்குரியது
கரு

தாய் - தூவி. கசு.

தூலசிருட்டி-ஸ் தூலஸ்ருட்டி. கசுநி

தெய்வச்செயல். உஉஅ.

தெய்வபூமி. அந.

தெய்வமுயற்சி. கநந.

தெய்வமுனிவன் கக.

தெருட்டி - தெளியச்செய்து. கநக.

தெருமந்தார்-(மனம்)சுழன்றார். கஉச.

தெருளுநர் - தெளிபவர். கநஉ.

தெற்றென - தெளிவாக, விரைவாக.

ககஎ, உஉச, உஉஅ, உஉக

தென்கடற்றேயம். கஉ.

தென்கயிலை - திருக்காளத்தி. நஉ, சு,

அ, கஅ, நஉ, கநிநி, உநந.

தென்கைலமாநகர். கக.

தென்கைலமால்வரை. சு.

தென்புலத்தவர் - பிதிரர். ககஉ.

தென்புலத்தவருலகம். கஅசு.

தென்மொழி - தமிழ். சு.

தென்றலின் நடைமுன்று. நஉ, ச, கக.

தென்றலங்கன்று - இளந்தென்றல்
சுந.

தென்னம்பழம். கஅ.

தேசிகன் - குரு. கநிநி.

தேயம் - தேசம். கக.

தேவதாருகா - தேவதாரு காவனம்.
உபநி.

தேவதாருவனம். சஉ, கஉக, கஉச,
உபநி.

தேவதாருவனமுதலியவனம். சஉ.

தேவபன்மம் = தைவபன்மம் - திரு
நீறு. கநஉ.

தேறல் - தேன்றெளிவு. கசு, நப.

தேனு - பசு. கபக.

தைசதம் - தைசத அகங்காரம். ககநி.

தைப்பூசம் - (திருவிடை மருதார்.)
கசுசு.

தைமாதத்துவிரதம். எநி.

தைவரா - தைவந்து; தடலி. கஉஉ.

தைனியம் - ஏழைமை. கநஅ.

தொகைப்படுத்துறின்-சேர்த்தால். எ.

தொடை - ஒருவகைமாலை. சந, சுசு,
துடை - ககசு.

தொடைப்படுத்திய - சேர்த்த. எ.

தொண்டகம் - குறிஞ்சிநிலப்பறை.
கசு.

தொண்டை-கொவ்வைக்கனி. கநஉ.

தொய்யில் - சேறு. உநஉ.

தொழுகுலத்தவர். கசு.

தொழுதி - பறவைகளின் ஒலி. கசு

தொழும்பு - அடிமை. கநக.

தொளி - சேறு. கஎ.

தோணி. கபஉ.

தோத்ர புராண படனம் - ஸ்தோத்ர
படனம், புராண படனம்; படனம்-
படித்தல். கக.

தோற்பாவையாட்டு. நநி.

தோற்றம் - பிறவி. க.

தோன்றிடா - தோன்றி. சு.

தோன்றுதல் - பிறத்தல். கநந.

நச்சி - விரும்பி. உஉசு.

நஞ்சம் தென்னமிர்தாவண்டநாதர். க.
நட்சத்திரங்கள் இருபத்தேழிலும்

பூசிக்கமுறை. கஎசு.

நடுவண் - நடு. கசுந.

நடுவன் - யமன். கஅஎ.

நந்தாவனம். அஎ.

நந்தி - சிவபெருமான், திருநந்திதே
வர். ந, கஎ().

நம்பிய - விரும்பிய. உஉந.

நயன் - நயம். உகஅ.

நரசிங்கப்பதி - வலிற்றமாசலம். கஉ.

நரந்தம் - கஸ்தூரி. உக

நரன். கசுநி.

நல்கி - கொடுத்து. க().

நல்லுயிர். கசுசு.

நலத்தகுப்படி. எ.

நவாயிற் பூசிக்கமுறை. கஎசு.

நளினம் - தாமரை ககசு.

நறை - தேன். ச, சு.

நன்கு - மிக. கந.

நன்று - மிக. ககசு, கசுந.

நன்னர் - நன்மை. ககஉ.

நன்னயம் செப்பி. உஎ.

நனி - மிக கந.

நனிதவ. ககஎ, கசுஎ.

நனிமிக. நஅ, சுஎ.

நனியும். கபந; கசுசு.

நாகன். உநஉ.

நாகினமேதிகள். கஎ.

நாகினவாளை. கசு.

நாட்டம் - கண். கஉநி.

நாட்டிய மாடல். சுஎ

நாடுகள். அசு.

நாணம். உசக.

நாதமுதல் பூமிவரை. ககக.

நாந்திச்சிராத்தம். கூஅ.

நாப்பண் - நடு. ககநு, உஉஎ.

நாமடந்தை. உஉ.

நாயன் - தலைவன். ௨. கூ௦.

நாரதர். எக.

நாரம். ககச, ககநு.

நாராயணசப்தார்த்தம். ககச, ககக.

நாவலத்தீவு. அ, எஅ.

நாவாணர் - புலவர். கூ

நாவாய் - மரக்கலம். கநி.

நாழி - ஒருமுகத்தலளவை. கஎஎ.

நான் - தினம். நுநி.

நானிலுள்ள நாழிகைகளைப் பகுத்துத் தொழிற்செய்யவரையுத்தல். கூச.

நாற்குலவொழுக்கம். அ.

நாற்பத்தெண்ணியிரவர். உ௦நி.

நாறு - நாற்று. கஅ.

நான்மறைப்பெருந்தகை - பிரமன். உஉ.

நானம் - ஸ்நானம். கசநி, கநிச, கநிக.

நானுழி - ஒருமுகத்தலளவை. கஎஎ.

நிகளம் - விலங்கு. கஅநு.

நிட்டை - நிஷ்டா - முடிவு. உகநி, உஉநு.

நித்தசாணித்தியம். கசக.

நித்தம். க.

நித்திலம் - முத்து. அ, கூஅ.

நித்தியசாணித்தியம் - எப்பொழுதும் பிரத்தியகூத்திலிருத்தல். கசநி.

நிதாகன் - சிவஞானியாகிய ஓரத்தணன். உக, ககச, உஉச.

நிதிசேருலகம் - ஸ்வர்க்கலோகம். கஎக.

நியமசீலன். உஅ.

நியாதம் - வைத்தல். கூ௦; ஸந்தியாஸம். கநுச.

நியாதம் இரண்டு - அங்கநியாஸ கரநியாஸங்கள். உஉக.

நிர்க்குணத்தியானம். கசநு.

நிரத்தரம் - இடைவிடாமல், எப்பொழுதும். கநி, நுஉ, உசநி.

நிரந்தரன் - வரிசைப்படநின்று. உகக.

நிரயம் - நரகம். அக, கஎக, உஉஅ.

நிருத்தம் - நிருத்தம் - சொல்லப்பட்டது. உஉநி.

நிலாநிகர் மணல். கநு

நிவந்த - ஓர் நிவனாச்ச. கஉந.

நிவந்தல் - நிரம்புதல். உநஅ.

நிவிருத்தி - திரும்புதல். நிச.

நிறம்பதநிபாய்தல். நுஅ.

நீசக்கண்ணி. உ௦ச.

நீசன். கஅ.

நீச்சம் - வெள்ளம். ககந, ககக.

நீதி - நியாயம். கஅ.

நீதி நூலாயகண்கள். ௧௦.

நீரில்விழுந்திருத்தல் - ஐலபதனம். எ௦.

நீல் - நீலநிறம். உ௦நி.

நீலமலை. கூச.

நீலமாலிகை - நீலமணிமலை. கூக.

நீலை - நிருக்காளத்தியிற்பிறப்பெற்ற ஒருயோகினி; நு௦.

நூடங்குதல். உ.

நுண்மை தன்னிலு நுண்மையன் - சிவபெருமான். நுந.

நுதி - நுனி. கச.

நூற்றுப்பன்னிருவர். அ, நு௦, கநிச.

நூனம் - நயுனம் - குறைவு. நஎ.

நெட்டைப் பேய். கச.

நெய்தனிலம். கநி

நெய்முடைக்கூந்தல். கநி.

நெய்யைத் தானம்செய்தல். க௦க.

நெருப்பில் விழுந்திருத்தல் - அக்கினிபதனம். எ௦.

நெசித்து. கஉச.

நெடித்தல். தாமதித்தல். கஅச.

நெய்வனம் - நாய்சம். கநிஎ, உஉநி.

நைமிசாரணியம். கூ.

நைமித்திகம் - நிமித்தத்தாற்செய்யப்படுவது. கசக.

நொய்து - விரைவு. உகஎ.

நொய்களினபெயர். கஉக.

நொன்பு. உஅ.

நொன்மை. ககக, உகந.

பகவதிகோட்டம் - தூர்க்கையின்கோயில். கூஉ.

பகவதிதீர்த்தம். கூஉ.

பகனுலகம் [பகன் - ஒருசூரியன்] கஎஎ. பகிரதன். உ௦.

பகுதி - பகுப்பு. நுஉ.

பகுந்தனன் - பகுத்தான். க௦எ.

பகுந்துகொடு. எஅ.

பங்கயத்தன் - பிரமதேவர். ககச.

பங்கி - தலைமயிர். கஅ(), உகக
 பங்கினர் - முடவர். எக
 பங்கு - முடம். ககக.
 பங்குனிமாதத்துவிரதம். எக.
 பசிதம் = பவிரதம் - (பிரகாசிக்கச்செய்
 வது) திருநீறு. கஅ().
 பசு - உயிர். சக.
 பசுவெய்த்தபம். உகக().
 பசுபதி - சிவபெருமான். கிஞ.
 பசுபதிசுப்தார்த்தம். சக.
 பசுபதிமுதலிய திருநாமங்களின் சுப
 தார்த்தம். சக.
 பஞ்சதுந்துபி உசுரு
 பஞ்சப்பிரமம் கிஞ.
 பஞ்சமயகோசம் உகக.
 பஞ்சமாபாதகங்கள். அக.
 பஞ்சமியிழ்ச்சிக்குமுறை. ககக.
 பஞ்சாக்கரத்தைஜபித்துப் பயன்பெற்
 றோர். சக.
 பஞ்சாக்கரம். கிஞ, ககக.
 படகு. கக.
 படப்பை - தோட்டம். கக.
 படல். கக. [எரு, கஅ().
 படலை - இலைகளாலாகியமலை ச,
 படிசம் - ஸ்படிசம் கிஞ.
 படிவம். வடிவம். ககஅ.
 படுகர் - பள்ளம். கக, உகச.
 படுதல் - ஒலித்தல். கச.
 பண்ணவன் - தேவன். கக.
 பணி - கைக்கரியம். ககக.
 பணிகள் - பாம்புகள். ககக.
 பணிலம் - சங்கு. கக.
 பத்ததி = வழிதூல்; ஆகுபெயர். கக,
 ககக.
 பத்ததியைக் கேட்டமுனிவர் பெயர்-
 கக.
 பத்ததியைப் பிரமர் உணர்ந்தியது.
 ககக.
 பத்திராசுவகண்டம். அக.
 பதக்கு. கக.
 பதஞ்சலிமுனிவர். உக, ககஅ.
 பதஞ்சலிவியாக்கிரபாதர். உக.
 பதலை - ஒருவகைப்பாத்திரம். கக.
 பதாகை - பெருங்கோடி. கக.
 பதிகளுக்குப்பதி - இறைவன். கசஅ.
 பதிட்டை - பிரதிஷ்டை. ககக, ககக,
 ககக.

பதிட்டித்து - பிரதிட்டித்து. கக.
 பதினைந்தாத்தியிற்பூசித்தல். கக.
 பதுமஆதனம் - இரண்டுடைகளின்
 மேலேஇரண்டுபாதங்களையும் மாறி
 வைத்துக்கொண்டு இரண்டுகாற்
 பெருவிரல்களை இரண்டுகைகளா
 லும் பிடித்துக்கொள்ளுதல். கசக.
 பதுமபீடம். கசஅ.
 பதுமராகககுடை. கக.
 பதுமராகம் - மாணிக்கம். கக.
 பயம் - பயன், அச்சம். ககக.
 பயிலல் - பழகல். கக.
 பர்ச்சனம் - வறுத்தல். கஅ().
 பரசிவயோகி. கக.
 பரஞானதேசிகன். கிஞ.
 பரஞானபோதம். கஅச.
 பரஞானம் - சிவஞானம் ககக, உகக.
 பரத்துவம். ககக.
 பரத்துவாசமுனிவர். எ.
 பரத்துவாசரதுவியற்கை. உக.
 பரத்துவாசருக்குக் காளத்திமகிமை
 யையுறிவித்த ஆசிரியபரம்பரை.
 எக.
 பரத்துவாசருடையவிடை. உக.
 பரப்பிரமம். கக.
 பரபதம் = பரத்துவம். கக.
 பரபதவடிவு. கஅக.
 பரம் - கடமை. உக, உகக.
 பரமஅஞ்சலிருத்தியன். ககச.
 பரமசிவம். ககக.
 பரமஞானத்தைச் சனற்குமாரர்முதலி
 யோர் கேட்டது. எக.
 பரமஞானம்-சிவஞானம். கக, ககஅ.
 பரமபதம். கக.
 பரமமுத்தி. கிஞ
 பரமயோகம். கிஞ.
 பரமவாகாயம். கசக.
 பரமுத்தி ககக, ககக, கஅச.
 பரயோகி. கசக.
 பரல் - பருக்கைக்கல். கச.
 பரவுநர் - துதிப்போர். ககக.
 பரவை - கடல். கக.
 பரிசனம் - ஸ்பரிசம். கசக.
 பரிசித்து = ஸ்பரிசித்து. உக.
 பரிசு - தன்மை. ககக; விதம். ககக.
 பரிந்து - அன்புவைத்து. கக.
 பரிபக்குவம். ககச.

பரிபாகம் - நல்லபக்குவம். உகக
பரிபுரத்தொணி. சுஎ.

பரிமகம் - அசுவமேதயாகம்.

புரு, சுஉ, க௦க.

பரிமேதம். சுஉ.

பருப்பதம் - பழிச்சைலம். கந

பருப்பதமுதலியமலை. சுஉ.

பருமைதன்னிலும் பருமையன் - சிவ
பெருமான். நுஉ.

பருவரல் - துன்பம். கந அ.

பல்லம் - கரடி. உந அ.

பல - பலாமரம். கசு.

பல (பழத்) தானம். க௦அ

பலவின்ருடக்கணி. கஎ, கஅ.

பலாச - புரசமரம். கசு, கக௦.

பலி - பிச்சை. கஉஉ, கஉசு, உ௦சு.

பலிகருமம் - சிராத்தம். கஅசு.

பவ்வியம் - உயர்ந்தது. கசு.

பவசப்தார்த்தம்

பவபந்தம். கநுஉ.

பவம் - பிறப்பு. நுஉ, கசஅ.

பவளக்குடை. சுஎ

பவளச்செருநெற்காடு. கஎ, கஅ.

பவன் - சிவபெருமான். நுநு. [ககஅ.

பவன்முதலிய எட்டுத்திருநாமம்.

பலித்தல் - உண்டாதல். சுஎ.

பலித்திரம் - பரிசுத்தம். கஅ௦, உசந.

பவுட்டிகம்-மழை, நோயின்மை, ஆயுள்
என்பவற்றை வேண்டித் தேவர்க
ளைக்குறித்துச் செய்யும் கிரியை.
கஅ.

பவுத்தம் - பௌத்தமதம். உ௦உ.

பழங்கண் - துன்பம். அசு.

பழமலை - விருத்தாசலம். கநு௦, கநுக,
கஎஉ.

பழிச்சினன் - துதித்தனன். கஉ.

பழுது - குற்றம். க௦.

பற்றுதி பந்தத்தின் நீக்கம். ககஎ.

பறழ் - குட்டி. உநஅ.

பன்மம்=பன்மம்-விபூதி. கசுந, கஅ௦.

பன்மவுற்பவம் - திருநீற்றின்தோற்
றம். கஅ௦.

பன்னகசாலை - பன்னசாலை. உசச.

பன்னசாலை - இலையாலாகிய சிறு
குழல். கஉந.

பன்னபோசனர் - இலையையே உண
வாகவுடையவர். உச.

பன்னி=பத்தினி - மனைவி. கஉச,
கஉநு.

பன்னிமார் - பத்தினிமார். உ௦நு.

பனுவல் - நூல். கஉசு, கநுக, உ௦உ.

பாகு - பாக்கு. சுஅ.

பாங்கர் - நல்லஇடம், பக்கம். எ.

பாங்கா - உரிமையாக. கக.

பாங்கு. கஉந.

பாசடை - பச்சிலை. கஉக.

பாசண்டன் - வைதிகதருமங்களை
மறுப்பவன். ககசு.

பாசமுதல்முன்று. நு.

பாசுபதம் - ஒருவதைமதம். ககசு,
உ௦உ.

பாசுபதாத்திரம். கஅ.

பாசுபதாதிசமயம். கநு௦.

பாஞ்சராத்திரநூல். ககசு.

பாடை - பாண்டி. கசு.

பாந்து - பகுத்து. கசு௦.

பாதவம் - மரம். கஉந.

பாதுகாதானம். க௦எ.

பாந்தன்முந்நூல் - காகயஜேனாப
வீதம். கசுந.

பாந்தி உநக.

பாம்பு, சிலந்தி, யானை, இத்தலத்தில்
வழிபட்டமை. உந.

பாரதநூல். உ௦உ.

பாரதவருடத்துள்ள ஒன்பதுகண்டம்.
அசு.

பாலகன் - மாணக்கன். உஉச.

பாலித்தது - கொடுத்தது. சு

பாலித்தல் - கொடுத்தல். கநசு.

பாலநிலம். கசு.

பாவகம் - பாலித்தல். நுந, கநஉ,
கசுச, கசுசு.

பாவகாசி - பாவத்தைச் செய்பவன்.
அசு.

பாவங்கன். அசு.

பாவங்களும் அவற்றின்பயன்களும்.
அஅ, கநசு.

பாவனம் - பாவனை. கசந.

பாவனை - தியானம். சுநு, கசுச.

பாழி - குகை. உநஅ.

பாளிதம் - அடையாளம். சுஅ.

பாற்றி - நீக்கி. நக.

பாற்று - பாலது; [பால்-பகுதி.] எ,

பாறுதல் - கெடுத்தல். உஉநு.

பிக்குகன் - பிக்குகன். கருசு.
 பிட்சாடனமூர்த்தி. ௫௭.
 பிடகப்பிணி - கொப்புளம். கருசு.
 பிண்டி - மா. எக.
 பிணிப்பு - கட்டு. ௫௪
 பித்திகை - சுவர். எ௭.
 பிதிரர். ககரு.
 பிதிரகுலகம். க௭௭.
 பிப்பிலம் - அரசமரம். கக௦).
 பிரகிருதி - இயற்கை. கஉஉ.
 பிரணவத்தஜபிக்கும்முறை. கஅஅ.
 பிரத்தியாகாரத்தின்பயன். கச௩.
 பிரத்தியாகாரம் - யோகாங்கம் எட்ட
 னுள்ளன்று. கசஉ.
 பிரதமைதிதியிற் பூசிக்கும் முறை.
 க௭௫.
 பிரமகற்பம். அக.
 பிரமசப்தார்த்தம். ச௭
 பிரமசரியன். கக.
 பிரிமசரியவொழுக்கம். கக௪, கக௪.
 பிரமத்துவம். கஅசு
 பிரமநிட்டிதன். ௨௦௦
 பிரமதேவர் ஸரஸ்வதியோடு தவஞ்
 செய்துவரம்பெற்றது. உக.
 பிரமன்முதல் புல்வரையில். ச௫.
 பிரமாண்டம். கச௪.
 பிரமாண்டதானம். க௦அ.
 பிரயாகை - கங்கையில் யமுனைகலக்கு
 மிடம். சஅ, சக.
 பிரவ்ருத்தி - செல்லுகை. ௫௪.
 பிராசாதமந்திரம். ௫௧, ௬௦.
 பிராணவாயு. ௨௨௫.
 பிராணயாமசோதனை. கசஉ.
 பிராணயாமப்பயன். கச௩.
 பிராணயாமம். கசக.
 பிராணயாமமுதலியவற்றின் கால
 அளவு. கச௩.
 பிராமணத்தன்மை. கக௦.
 பிருகத்துவம் - பெரியதன்மை. ச௭.
 பிருதிவிதானம். க௦அ.
 பிற்றைஞான்று - மறுநாள். ௨௦௧.
 பிறவிக்குருடர் - அஞ்ஞானிகள். ௫௩.
 பிறவித்தீள். க௭௪
 பிறவிநெடுங்கடல். கக.
 பிறைக்கொழுந்து. ச௭.
 பிறையெயிற்றுஅரா. ச௦).
 பின்னம் - லேறுபாடி. ௨௨௭.

பின்னவந்தொழில். க௫
 பின்னவன். க௧, ௩௦.
 பீழை - துன்பம். கக௦.
 புககில் - வீடு. கக௧, கஉ௩.
 புட்கரத்தீவு. எஅ
 புட்கரமுதலியதீர்த்தங்கள். சஉ, கஉ.
 புட் (ஷ்) பதானம். க௦அ.
 புட்பாகம். கசஉ.
 புண்டரீகம் - வெண்தாமரை. கஉக.
 புண்ணியங்கள். அ௫.
 புண்ணியங்களும் அவற்றின்பயன்
 ளும். அ௭, க௩௭, க௩௮.
 புண்ணியாகம் - புண்ணியாகவாசனம்.
 எக
 புத்தி = புத்தி - போகம். க௫௧.
 புத்திலிங்கம் - புதியலிங்கம். எக.
 புத்திநப்பேற்றிற்குத் திருக்காளத்தி
 யில் அனுட்டிக்கவேண்டியவிரதம்.
 ௩௮.
 புத்தேன் - தெய்வம். கக௪, கஉக.
 புதல்வன் - மாணக்கன். ௨௨௪.
 புரட்டாசிமாதத்துவிதம். எசு.
 புரட்டை - பூரட்டாதி. கச௪, க௭௧.
 புரம் - நகர். க௦.
 புரவிமகம் - அசுவமேதம். ௫௧.
 புராணம்பதினெட்டி. கசஉ.
 புராணம்மூவகை. எ.
 புராணிகன். ௫.
 புருடன். ௨௧௧.
 புரோகிதர். கஉ.
 புலத்தியமுனிவர். ௨௨௪.
 புலப்பகை. க௧.
 புலப்படுத்திடல் - விளங்கச்செய்தல். எ.
 புலம் - இடம். கச.
 புலமை. எ.
 புலரி - விடியற்காலம். எக, ௨௪௩.
 புலி. ௬௫.
 புலோமசை - இந்திராணி; புலோம
 னென்னும் அசுரனுடைய மகள்.
 ௫௭.
 புழுகு. ௬௬.
 புழை - உள்துளை. ௧௬.
 புள்ளிநிழல். கச.
 புளகம். ௨௧௦.
 புறப்பாசம். கச௦.
 புன்கண் - துன்பம். க௩௧.
 புனர்தம் - புனர்பூசம். க௭௭.

புனனாடு - மருதம். கடு.
 புனிற்றா - ஈன் துணிமையையுடையபசு. கடு.
 புனிற்றுமதி. சசு, ருசு.
 பூகோளநிலை. எள்.
 பூசக்கரம் - வட்டமானபூமி. உ0ச.
 பூண். கக.
 பூதம்ஈந்து. ககடு.
 பூதாதி. ககடு.
 பூதானம். க0க.
 பூரகம். கசக.
 பூரகமுதலியமூன்று. உஙக.
 பூரணை. உகஅ.
 பூர்விபவம் - அதிகமானசெல்வம்.
 ககடு
 பூவம்பர் - ஒருவகைவாணப்பண்டம். சசு.
 பூவர் - பூக்கள். அஅ.
 பூவை - நாகணவாய்ப்புள். கசு.
 பூவைவண்ணன் - காயாமலர்போன்ற நிறத்தையுடையதிருமால். ககசு.
 பெட்டி - விருப்பம். கச0, உகஅ.
 பெண்ணை - பனை. கடு.
 பெருமிதம். உ00.
 பெற்றம் - பசு. கக.
 பெற்றி - தன்மை. ரு. [உஉசு.
 பெற்றித்து - தன்மையையுடையது.
 பெருயிர் - பரமான்மா. கசங.
 பேறு - இலாபம். சு.
 பையுள் - துன்பம். கஙசு.
 பொருட்டி - தாமரைமலரின் உட்கொட்டை. ககசு.
 பொதியவரை. கஙங.
 பொதும்பர் - மரச்சேறிவு. கசு.
 பொதுவர் - இடையர். கடு.
 பொதுவொழுக்கம். அ, கூடு.
 பொதுளல் - செழித்தல், நெருங்கல்.
 கூ, கஉங.
 பொய்கூறுமிடம். கஉ.
 பொய்கை. உஉ.
 பொய்ப்பது. கஉ.
 பொருட்டி - காரணம். சஎ, ககஅ.
 பொருத்தம் - சேர்க்கை, பொருந்துதல். கஉங.
 பொருரை - தாமிரபன்னிர்தி. உஙக.
 பொருரைநதியை அகத்தியர், கொணர்த்தமை. உக.

பொருரை நித்திலவடம். சசு.
 பொருப்படியில்வீற்றிருக்கும்புண்ணியன் - திருக்காளத்திநாதன். சு.
 பொருள் - பொருளிலக்கணம். ரு.
 பொலம் - பொன். அ, எ0.
 பொற்றாள் - பொன்னடி. டு.
 பொறுததனர் - தாங்கினவர்களாகி. கஉ.
 பொன் - திருமகள். க, கஉங.
 பொன்கொழிக்குமுகரிசூழ்போர்த். சு.
 பொன்முகரி - பொன்னிறத்தையுடையமுகரியாறு. உக, கருஅ, கச0, கஙங.
 பொன்முகரிக்கரை. அ. [ங.
 பொன்முகரிக்கரைக்குப்பலநீர்நிலை. பொன்முகரி ச(ஸ)ந்நிதிசெல்லல். டு0.
 பொன்முகரித்திருநாடு.
 பொன்முகரித்துறைவன். உங.
 பொன்முகரித்தென்றல். எசு.
 பொன்முகரிந்நிதிருக்காளத்தியை அடைந்தகாலம். சுங.
 பொன்முகரியந்துறைவன் - ஸ்வாமி. உங.
 பொன்னம்பர் - ஒருவகை வாசனைப்பண்டம். சசு.
 பொன்னிதழ்ச்சண்பகம். உரு.
 பொன்னெழுத்து. சஅ.
 போத - மிக. ககங, கசசு.
 போதவும் - மிகவும். கடுக, உஉரு.
 போர்து - வந்து. அ, க0.
 போர்விரித்துதுற்தல். கசு.
 மக - பிள்ளை. கூ, கஎசு.
 மகத்தத்துவத்தினின்றும் மற்றத் தத்துவங்கள் வந்தன. ககடு.
 மகத்து - பெரியது. உகக.
 மகதிவீணை - நாரதருடையவீணை. கக.
 மகம் - யாகம். கஎ, சஅ, க00.
 மகரக்கொடி. சஎ.
 மகரதோரணம். சஎ.
 மகரயாழ். கக, சஎ.
 மகவான் - இர்திரன். உ.
 மகாதேவசப்தார்த்தம். சஎ.
 மகி - பூமி. எஅ.
 மகிடா (ஷா) சுரமர்த்தனிகோயில். சசு.

மகோதய - பெரியவைகள் உண்டாவ

தற்கு இடமாக இருப்பவனே. சஅ.

மகோதரம் - ஒருவகைநோய். கநகூ

மட்கல் - ஒளிகெடல். ருசு, உ௦௭.

மட்டு - தேன். கஉஉ.

மண்ணுதல் - கழுவுதல். கநகூ, கசச.

மணிகர்ணிகேசர். சுந.

மணிகன்யு - மணிகர்ணிகாதிர்த்தம்.

சுந.

மணிகன்ணிகை - கங்காநதியிலுள்ள

ஒருதுறை. உ௦ச.

மணிமான் - ஒருயக்ஷன். நஉ().

மணிமான்முதலிய இயக்கர். நஉ.

மணிவண்ணன் - நீலமணிபோலும்

நிறத்தையுடைய திருமால். ந.

மத்தம் - மதம். அ.

மத்தளம். சு௭.

மதாப்பு - களிப்பு. ககச.

மதலை - பிள்ளை. ந.

மதிதுட்பம் - துண்ணறிவு. உந ந.

மதியுலகம் - சந்திரலோகம். க௭கூ.

மதிவாரம் - கோமவாரம். க௭கூ.

மதிற்சாலம் - மதிவலை. உச௦.

மதுச்சாடி. கஅ.

மதுரையில் உபதேசம்பெற்ற கரிக்

குருவி. உஉ.

மதுரையில் முத்திபெற்றாரை. உந.

மதுரையிற் புலமுலை புல்வாய்க் கு

அருத்தியது. உந.

மந்தகர். எஅ.

மந்தவாரம் - சனிவாரம். க௭கூ.

மந்திரங்கள். சஉ.

மந்திரங்களை உருவேற்றல். ககூச

மந்திரசாஸ்திரவிஷயம். கந௦.

மந்திரசித்தி. கஅகூ.

மந்திரமல்லவர். சநு.

மந்திரமறைகள். சுக.

மந்திரவிசாரம். கூஉ.

மந்திரவுரு. சநு.

மம்மர் - மயக்கம். கந௦.

மயக்கல். உந உ.

மயிடற்காய்ந்த அணங்கு - தூர்க்கை.

சுச.

மயிடன் - மகிஷாசுரன். சுச.

மயிற் பறவைகள் தாங்கும்விமானம்.

எஉ.

மயூரதிர்த்தம். சுஉ.

மரங்களும் வழிபாடுசெய்தல். நஉச.

மரபு - முறைமை. கூ.

மரபுளி - விதிப்படி. ககூ, நஅ, க௭ச.

மர்சிமுதலியபதின்மர். ரு௭.

மரு - வாசனை. சு.

மருட்சி. ககச, மயக்கம். உ௦௭.

மருட்டல் - மயக்கல். கஉக.

மருத்து - காற்று. கசஉ, உஉரு.

க௭ச.

மருதநிலம். கரு.

மலப்பன்றி. கஅஉ.

மலயச்சந்தனம். சுசூ.

மலரவன் - பிரமதேவர். எ.

மழகளிறு - யானைக்கன்று. உ.

மழலை - எழுத்துவடிவுதோற்றம் இள

ஞ்சொல். ககூ.

மழலைக்கிள்ளை. உ௦, உரு.

மழலிடை. அ.

மழவிளங்கன்று. சுகூ.

மழித்தல் - மொட்டையடித்தல். கூகூ,

க௭உ.

மழுப்படை. அ.

மற்று - ஓர்இடைச்சொல். க௦, கக.

மறலி - யமன். ரு௭.

மறித்தும் - மீட்டும். ந௦.

மறு - குற்றம். கூ.

மறை - இரகசியம். ருகூ.

மறைக்கலைஞர். உநச.

மறைக்காடு. உந.

மறைக்கிழவர். கஉ.

மறைக்கிழவன் - பிரமன். எ, கககூ.

மறைச்சிரம் - உபநிடதம். க௦.

மறைமூலம் - பிரணவம். உகக.

மறையவர்தொழில் ஆறு. ககந.

மறைவு - இரகசியம். கருந.

மன்ற. ரு௦, ககரு.

மன்றம். கரு.

மன்றல் - வாசனை. கஉந.

மன்றலும். ச௦, சஅ, சுக, சுஅ, கந ந,

கசரு, ககந, க௭ச, கஅ௭, ககஅ,

உஉஅ.

மன்னவர் தொழில்கள். ககச.

மனத்திருள் - அஞ்ஞானம். கககூ.

மனு - மந்திரம். சஉ, ககச.

மனையறம் - இல்லறம். க௭.

மனோமயகோசம். உஉரு.

மாக்கதை. க.

மாகதர். எஅ.

மாகம் - மாகவருஷம். இதுபன்னி
ரண்டு வருடத்திற்கு ஒருமுறை
வருவது. கசக. மாசிமாதம். சுந.
மாகமாசத்துத்திதிகளிற் செய்யப்ப
டும் தானமும் விரதமும். எ0.
மாகாளன் - மஹாகாளன்; நந்திகணத்
தருவருள் ஒருவர். ந.

மாசிமகம். ந. எ. ந. அ. சுந. உகஎ.
மாடகம் - யாழறுப்புக்களுள் ஒன்று.
கக, கஉந.

மாட (உழுந்து) தானம்/கஎஎ.
மாணிக்கவாசகர். ந.
மாதமிழ்நன்முனி - அகத்தியர். சுக.
மாதவக்கிழவன். க0.
மாதிருகாநியாசம். சு0
மாத்தேவன் - மஹாதேவர். நுநு
மாந்துவன் - அனுபவிப்பவன். கநந.
மாமாயை - மஹாமாயை. கசநு.
மாமுதல். உ.

மாயர். எஅ.
மாயாசக்தி. நுச.
மாயாபீஜம். நுக, சு0.
மாயை. நுச.
மாயைஇரண்டு. கசநு.
மார்க்கண்டதீர்த்தம். சுநு.
மார்க்கண்டலிங்கம். சுநு.
மார்க்கண்டன் - மார்க்கண்டேயர்.

உச.
மார்கழிமாதத்துவிரதம். எநு.
மாலிகை - மாலே. கநு.
மாவீரவருடம். எஅ.
மாழகி - மயங்கி. உகக.
மாற்றம் - பகைமை, மாறுதல். நு,

நந, கந, கஉ0, கஉச.
மான்ற - மயங்கிய. கசநு.
மான்றல் - மயங்கல். சுக.
மான்றேற் போர்வைமார்பர். கூ.
மானசோத்தரமலை. எஅ.
மானதர். எஅ.
மானம் - விமானம். எஉ.
மானிடப்பாவகம் - மனிதராகப்பாவித்

தல். உகந.
மிசுவாய் - மிஞ்சியிருப்பாய். சஎ.
மிசைதல் - உண்ணல். கஉக.
மிடறு - கழுத்து. க0, கஉச.
மிண்டு - வலி. நுஎ.

மித்திரலோகம் - சூரியர்கள் பன்னிரு
வருள் ஒருவருடையஉலகம். கஎஎ.
மிதப்பு - செப்பம். ந.
மிருததுஞ்சயன் - மிருத்தியுஞ்சயன்.
நுஎ.

மிருதி - ஸ்மிருதி. நுக, கசஅ, ககக.
மீசை. க0க.

மீண்டனன் - மீட்டனன். கக.
முக்குறும்பு. கஎந, கஎச.
முக்குச்செய்தல் - தோன்றுதல். கசந.
முகமன் - பசாரம். கக
முகரை - முக்கினடி. உநஎ.
முகனமர்ந்து - முகமலர்ந்து. கக0.
முகிழ்த்தல் - உண்டாதல். உசச.
முகிழ்த்து - குவித்து. ககஎ, உகஎ,
உஉக.

முசுருந்தன். உந, ந0, நஉ.
முட்டாது - குறையாமல். கசந.
முட்டி=முத்தடி - கைப்பிடி. கநஉ
முடக்குதல்-வளையச்செய்தல். கநக.
முண்டகம் - தாமரை. நுஎ.
முண்டனம் - வபனம். உ0உ.
முத்தமிழ்க்கிழத்தி - நாமகன். உ.
முத்தமிழ்தெளித்தவித்தகன் - அகத்தி
யர். எச.

முத்தழல். கஎ, கக0.
முத்திசாதனம். அ, கசஎ, கநுநு.
முத்திசாதனம் ஞானம். கசஅ.
முதுமரம் - ஆலமரம். கச.
முந்த - முற்பட. க0
முந்து - முன்பு. கஉ
முந்தை - முற்பிறப்பு. உஉ0.
முப்பத்தாறின் மேலாய நுறைவன்.
நுக.

முமுககு=முமுகு - முததியைவிரு
மபுகிறவன். கநுச.

முயலகன். கசந.
முரண் - மாறுபாடு. உஉ, நஎ, சக.
முரம்பு - பருக்கைக்கல்லாலாகியமே
டு. கச.

முருக்கி - அழித்து. உநஅ
முருகு - வாசனை. கந, கச.

முல்லக்கான். கநு.
முழுத்திடும் - முழுமையாகும். உ00.

முழுநீறு. கஅக, கஅஉ, உ0உ
முழை - குகை. கச.

முழைஞ்சு - குகை. உநஅ.

முற்கரம் - ஓராயுதம். ககசு.
முற்றுதல் - வளைதல். உ0௫.
முறுகுதாதல். க0.
முறைமை. கஉ.
முன்றந்தை. க0.
முனிவர்சிலர்பெயர். சஉ, சுசு, கஉ0,
உ0௫.
முகதீர்த்தம். சுசு.
மூங்கில்வில. கசு.
மூர்க்கன். க௫அ.
மூர்த்திபேதங்கள். ௫௫.
மூவெழுசுற்றம். அஅ, கக0, ககக,
க௭சு
மெய்ஞ்ஞானத்தீ. உஉக.
மெய்ஞ்ஞானவாசனை. ௫க.
மெய்த்த - உண்மையுற்ற. அ, ச௭,
௭௩.
மென்பால் - மருதநிலம். கசு.
மேக்கு - மேல். ககசு.
மேயின - விரும்பிய. உ0கூ.
மேருமலை. அ0.
மை - குற்றம் க0
மையுற்றழ்மணிகண்டம். க௩௩
மொண்ட - முகந்த. உசசு.
மோ, முன்னிலை யசை. க௩ உ
மோந்திடுதல் - மோத்தல். கஅ௫
மோழைவழி - துழைவழி. உச௫.
மோனம் - மௌனம். சுஉ, கசுஉ.
மோனமுத்தி. உகக
யதி - துறவி. கஅ௩.
யாண்டும் - எவ்விடத்தும். க, கஉ௩.
யாதவவேந்தன் - திருக்காளத்தியில்
திருக்கோயில்முதலிய பணியியற்
றிய ஓரரசர். ச.
யாதே. கக௭.
யாமளம் - எட்டுஅங்கங்குளையுடைய
ஒருதூல், ஒருமத்தம். உ0உ.
யாழ். கஉ௩.
யானை. சு௫.
யானையை முயல்தூர்த்துமிடம். உஉ.
யுகங்கள் நான்கின்கடவுள். ககக.
யுகங்கள் நான்கின்குணங்கள். ககக.
யுகப்பித்தல் - சேர்த்தல். சஅ.
யோகங்கள். ககக.
யோகப்பட்டம் கசு௩.
யோகம் எண்வகை. ச௫.
யோகிகள். ச௫, ௫0

யோகினி - யோகமுடையவன். க௫0.
யோகினிநிலை. கஉ.
யோகு - யோகம். ச௫.
ரிபு-இருபு; ஒருசிவஞானி. கஅ, கக,
கசுசு.
வக்கும் - வகக்கும். உச0.
வச்சிரதாரை - ஒருசிவதீர்த்தம். சுஉ.
வச்சிரம் - வயிராதம். சு௭.
வசிட்டமுனிவர் க, க0, கஉ.
வசிட்டமுனிவருடைய கைவிகள்.
கசு௩.
வசியம் - வசமாக்கல். க௭௫.
வசுக்களினுலகம். க௭அ.
வசுந்தரை - பூமி; செல்வத்தை உள்
ளையுடையது. எஅ.
வஞ்சிக்கொடி. கக.
வடணை - உழழித்தீ. உச0.
வடுகன் - வைரவக்கடவுள். க௭சு.
வண்டரிப்ப - வண்டிகள்அரிக்க கஅ.
வண்டலம்புமலர்க்குமுலாள். சஉ.
வணக்கம்நூற்றெட்டு. க௭.
வணங்குபு - வணங்கி. ககக.
வணிகர்தொழில். க௫, ககசு.
வத்திர (வஸ்திர) தானம். க0௭.
வதனம் - முகம். க0.
வந்தி - மலடி. க௭க.
வயத்தர் - வசமானவர். ககசு.
வயிரவதீர்த்தம். சுசு.
வயிரவம்-வைரவம் - ஒருவகைமதம்.
உ0உ.
வராற்பகடு. கசு, க௭.
வருக்கை - பல்பாப்பழம். க௭.
வருட்டல் - வசமாக்கல். உ௩உ.
வருடிற்று - தடவி. உஉக.
வருணி - பிரமசாரி. க, க௫, கச௭.
வருத்தல் - கைக்கொள்ளல், வருத்தச்
செய்தல். சு0, கசக, கசஉ, உ0௩.
வருவித்திடல். உ௩உ.
வரைதல் - நீக்கல். கஉசு.
வல்லிக்கொடி. கசு.
வல்லியம் - புலி. உ௩க.
வல்லுநம் - வல்லேம். கஉக.
வல்லிரைந்து - மிகவிரைந்து. கஅசு.
வல்லிரைவு - மிகக்கவிரைவு. உச௫.
வல்லுசெய்யவேண்டிய இடங்கள்.
க0க.
வலம்நூற்றெட்டு. க௭, உ௩0.

வல்லவரல். ௩௮.

வலிதீர்த்தல் - ஆறு அருஞ்செயல்களுள் ஒன்று. ௨௩௨. [௧௦௮.

வழிப்பக்கங்களில் மரமவைத்தல்.

வழிவிட்டுஒதுங்குதற்குரியோர். ௧௦௪.

வழிஇ - வழுவி ௧௨௮

வழுத்தல் - துதித்தல் ௧௦௬.

வழுவை - யானை. ௪௧

வள்ளியம்மை. ௩௨௪.

வள்ளை - உலக்கைப்பாட்டு கள.

வளநாடு. ௧௮.

வளம் - செல்வம், நன்மை. ௧௩௧.

வலை - சங்கு. ௧௫.

வற்கடம் - ஸ்ராமகாலம். ௧௦௩.

வற்கலை - மரவுளி. ௧௮.

வன்னம் - வன்னம் - எழுத்து. ௧௮௮.

வன்னி - நெருப்பு. ௧௬௧.

வன்னியுண்டதுகில். ௨௧௪.

வனத்தன் - வானப்பிரஸ்தை. ௧௪௭.

௧. ௧௫௩.

வாகு - தோள். ௨௪௦.

வாச்சியம் - வாத்தியம் ௧௮௬.

வாசகம் - வார்த்தை. ௧௮௮

வாசபேயம் - ஒருயாகம். ௫௧, ௬௫.

வாசிகை - ஒருவகைமலை. ௬௬.

வாசிட்டுலங்கம் - உப்புராணங்களுள்

ஒன்று. ௭, ௨௩௪.

வாமம் - இடப்பக்கம்; ஒருமதம். ௨௦௨.

வாய்தல் - வாயில் ௧௧.

வாய்மை - உண்மை. ௧௨

வாயிலிகும்பம் - ஊமைக்குடம். ௨௦௪.

வாயுவுலகு. ௧௭௭.

வாரங்குளிற் செய்யப்படும் வீரதந்

கள். ௧௭௮.

வாரணம் - யானை. ௨௪௫.

வாவி - ஆற்றிலுள்ள ஓடை.

வாழ்க்கை - உலகவாழ்வு. ௭௧.

வாழ்க்கைப்பட்ட - மணந்த. ௪.

வாழி. ௧௪௭.

வான் - ஒளி ௧௧௬.

வாளாது - சும்மா. ௨௨௮.

வாளி - அலகம்பு.

வானைக்கன்று. ௧௭.

வானைக்கன்று. ௧௭.

வானைக்குழக்கன்று. ௧௭.

வானைப்பகு. ௧௭.

வானைமீன். ௧௬.

வான் பசு. ௧௨.

வானதுந்துப் - ஒருவகைத் தெய்வ

வாத்தியம். ௧௨௭.

வானப்பிரத்தன் ஒழுக்கம். ௧௨.

வானப்பிரத்தன் தொழில்கள் ௧௧௪.

வானேனார் கம்பியுலகந் ௧௭௮

விகற்பபுத்தி. ௧௨.

விகற்பம் - வேறுபாடு. ௧௪௪, ௨ - ௩.

விகாசம் - முகமலர்ச்சி ௧௨௨.

விகிர்சி - வேறுபடுதலையுடையது

௧௪௪.

விச்சை - ஞானம். ௨௨௫, ௨௨௬.

விசிட்டுத்தலம் - விசிஷ்டஸ் தலம் ௭.

விசேஷமான இடம் ௧௪௭.

விசுத்தன் - மிக்கதூய்மையையுடை

யவன். ௧௪௬

விசும்பு - ஆகாயம். ௧௧௫.

விசேடபுசை. ௬.

விஞ்ச - மிக. ௧௨௩.

விஞ்சை - வித்தை. ௧௭௭.

விடம் - விஷம். ௬௨.

விடமன் - விஷமன். ௧௨௬, ௧௮௬.

விடர் - தூர்த்தர். ௧௪.

விடன். ௧௨௨, ௧௨௮.

விடாய் - தாகம் ௨௪௦.

விடு - விஷு புண்ணியகாலம். ௧௩௭,

௧௭௧.

விடுக்கள் - விஷுபுண்ணியகாலங்கள்.

௧௭௩.

விடை - விடுத்தல். ௮, ௧௧.

விதி - கொள்ளத்தக்கவை. ௧௧௬.

விடைக்குக் கைலைவமை. ௧௧௫.

வித்தகம் - திறமை. ௧௫௪.

வித்தகர். ௨௩௪.

வித்தியாதான விசேடங்கள். ௧௩௭.

வித்தியாதானம். ௧௦௭.

வித்தேச்சாரர் - வித்தியேசுவரர். ௫௪.

வித்ததல் - எடுத்துச் சொல்லுதல்.

௨௦௬.

விதாதா - பிரமதேவர். ௧௧௮.

விதிபாதம் - வியதிபாதயோகம். ௨௩௦.

விதிபாதம் - வியதிபாதம். ௨௪௬.

விந்தகிரி - விந்தியமலை. ௧௪.

விபுதன் - மிக்கஅறிவையுடையவன்.

௧௫௮.

விமபம் - பிமபம். ௨௦௧.

விம்மிதம் - ஆச்சரியம் ௧௧௫.

ரம ஏழு. கூட
வியம் - விசாலம். ௨௧௩.
வியாக்கிரபாதமுனிவர். ௧௬௮.
வியாசமுனிவர். ௧௦, ௨௧, ௧௩௧, ௨௦௩.
வியாபி - எங்கும்நிறைந்திருப்பவர்.
க௧௩.
வியாழம். ௧௭௯.
வியோமம் - ஆகாயம். ௧௬, ௨௦௬.
விரகு - துண்ணறிவு. ௯, ௧௩, ௧௨௮.
விரசாமகம் - விரஜாஹேராமம். ௧௮௧.
விரணம் - ஓர்நோய். ௧௩௬.
விரத்தி - நிராசை. ௧௮௨, ௧௯௮
விரதங்கள். ௬௬.
விரவுதல் - கலத்தல். ௩.
விருப்பு - விருப்பம். ௬.
வில்லாளி. ௧௬.
விழவறவீதி. ௧௧, ௨௦.
விழுப்பம் - சிறப்பு. ௯௯, ௧௦௯, ௧௨௮.
விழைந்து - விரும்பி. ௮
விழைய - விரும்ப.
விளக்கிடு. ௧௦௭.
விளையுள் - விளையுள். ௧௬.
வினவுதல் - கேட்டல். ௧௦.
வினக்கிடு. ௧௧௩.
வினோகம் - பொழுதுபோக்கல். ௬௭
வினோதித்து. ௧௨௨, ௧௩௬.
விஷ்ணுசப்தார்த்தம். ௬௭.
விஷாபஹரணமூர்த்தி. ௧௬.
வீக்குதல் - கட்டுதல். ௧௨௨.
வீமசேனன்சிவபூசைசெய்தது. ௧௭௨.
வீமன் - சிவபெருமான் திருநாமங்க
ளுள் ஒன்று. ௧௩௩.
வீமேசம். ௧௭௨
வீரபாளிதப்பட்டம் - வீரத்திற்குரிய
அடையாளமமைந்த ஆறு. ௬௮
வீராஸனம். ௧௬௩.
வீரை - வீரவல்லுர். ௧௩.
வீவது - அழிவது. ௧௧௬.
வீற்றிருத்தல் - கவலையின்றியிருத்தல்
௮, ௯.
வீற்றுவிற்று - வேறுவேறு. ௧௨௦.
வீறு - வேறு. ௨௧௭

வெகூதகன் - பெகூதகன். ௧௩௬
வெண்கமலத்தில் அயனிருத்தல். ௯.
வெண்ணீற்றொளிபழுத்த. ௧௦.
வெண்மை - வெள்ளறிவு. ௧௦௧.
வெதிபாதம் - வியதிபாதயோகம்
௧௭௬.
வெதிரர் - செவிடர். ௭௧
வெதிபாதம்-வியதிபாதயோகம். ௧௭௯.
வெப்பு - ஒருநோய். ௧௩௬.
வெயிலுண்பவர். ௧௨௧.
வெள்ளிக்கிழமை. ௧௭௯.
வெள்ளிலை - சருகு. ௧௨௩; வெற்
றிலை. ௬௮.
வெள்ளிவெற்பு. ௮.
வெள்ளைக்குடை. ௬௭
வென் - முதுகு. ௧௭௯
வேகம் - வீடம். ௭௦.
வேகவதிநதி. ௧௩.
வேங்கடமாமலை. ௧௩.
வேங்கைமலர். ௧௬.
வேட்கை - ஆசை. ௧௧௬.
வேட்டு - விரும்பி. ௨௬௨.
வேடர்சுலப்பெருமை. ௨௬.
வேணவா - ஆசைப்பெருக்கம். ௧௨௩.
வேதஅங்கம். ௧௯௯.
வேதஞ்ஞலி. ௧௭.
வேதத்தின் பெருமை. ௧௯௮.
வேதநான்து. ௬௨, ௧௩௦.
வேதமுனி - வியாதர். ௬.
வேதவாணர். ௧௭௯
வேதியுருலமணி. ௧௩
வேலன் - வெறியாட்டாளன். ௨௬௨.
வேலை - காலம். ௧௧, ௬௩.
வேள்வியுது. ௧௭.
வைகறை - விடியற்காலம். ௨௩௨.
வைகாசிவிரதம். ௭௩.
வைகாரிக அகங்காரம். ௧௧௩
வைணவியாகம். ௬௨.
வைதிகசைவத்தவர். ௧௩.
வைதிகமாரக்கம். ௨௧௬.
வைபவம் - செல்வமுடையது. ௧௩௩.
வைரவம் - பைரவமகம். ௨௦௨.

பிழையும் திருத்தமும்.

பக்கம்.	பாட்டு.	வரி.	பிழை	திருத்தம்.
௭	ச	௨	யந்தனை	யங்களை
௨௨	ருச	ச	தியையிண்டு	தியொடூண்டு
ச ()	௭	௩	தொழுநது	தொழிந்து
௩௩	க௩	க	ஞாதுரு	ஞாதிரு
௩௬	௩ச	௩	டரய	டரைய
௩௭	ச௩	௨	ஹைப்	ஹைப்
௩௩	௨ அ	க	கீழ்பா	கீழ்பா
௩௪	௩௬	ச	மலிங்க	விலிங்க
௩௬	௩௬	௩	புரைக்	புரை
௩௬	அ௩	௨	நாட்டொ	நாட்டொ
௭௩	க௩௩	க	தண்ணை	தண்டு
௭௬	௨௨	௩	ருணை	ரிணை
௩	௩	௩	கல்விகளியா தர்	கலோடீதா
அ௨	௩௩	ச	யிரமாண்டு	யிரவாண்டு
௬௨	௨௨	௩	ஃகை	ஃய்கை
௧௧௧	ச ௭	௩	நிலைச	நிலை
௩	௪௬	ச	நிலைப்	நிலை
௧௧௪	௩	க	ஹைடை	ஹடை
௧௨௪	௨அ	௨	மாதவர்	மாவவா
௧௩௩	௨௩	௩	மதி	மதி
௧௪௧	அ	ச	யத்	கத்
௩	௬	ச	பிணையலணி	பிணையலணி
௩	௧௧	க	தனப்	தனம்
௧௪௨	௨௩	௩	ஹை	ஹை
௧௪௩	ச௩	ச	மாழுமுத	மாழுமுத
௧௩௧		௩௪	௧௦ அ அ	௧௦ அ௬
௧௩௨	௩	௨	துமெவ்வழு	துமெவ்வழு
௧௩௪	௧௬	க	முழுக்கு	முழுக்கு
௩	௨௧	௨	திதிக்	திதிக்
௧௬௭	௩	௩	லாதவன்	லாதவன்
௧௮௬	௧௨	௩	லிலக்கிய	லிலக்கித
௧௯௨	௩௬	௨	சன்னத்த	சன்னத
௨௦௦	௧௩	க	சியசிலா	சியசிலர்
௨௦௪	௪௧	ச	எரிருந்தே	எரிருந்தே
௨௦௩	௧	௩	சிறுதையின்	சிறுதையன்
௩	௪	ச	ஹைநுனர்	ஹைநுநர்
௨௦௭	௧௬	௩	பெற்றவன்	பெற்றவர்
௨௧௭	௧௦௦	௨	மன்றன்	மன்ற
௨௨௪	௩௨	ச	ஹை	ஹை
௨௨௩	௪௦	௨	மெப்பொரு	மெப்பொரு
௨௩௨	௨௩	ச	நயமொடு	நயமொடு
௨௪௦	௨௪	௧	எய்ச்சது	எய்ச்சன
௨௪௩	௪௭	௪	நீரான்	நீரார்
௨௮௧		௪௮	சித்தி - சித்திரை	சித்திரை

